AMARAKOS'A

[I]

WITH THE UNPUBLISHED SOUTH INDIAN COMMENTARIES

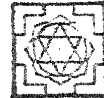
AMARAPADAVIVṚTI OF LIṄGAYASŪRIN

AND THE

AMARAPADAPĀRIJĀTA OF MALLINĀTHA

Critically edited with Introduction by

PROFESSOR A. A. RAMANATHAN

THE ADYAR LIBRARY AND RESEARCH CENTRE

THE ADYAR LIBRARY SERIES

VOLUME ONE HUNDRED AND ONE

अमरकोशः

दाक्षिणात्यव्याख्योपेतः

AMARAKOS'A

[1]

WITH THE UNPUBLISHED SOUTH INDIAN COMMENTARIES

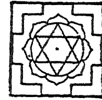
AMARAPADAVIVṚTI OF LIṄGAYASŪRIN

AND THE

AMARAPADAPĀRIJĀTA OF MALLINĀTHA

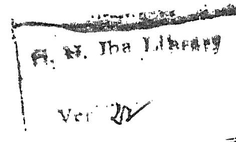
Critically edited with Introduction by

PROFESSOR A. A. RAMANATHAN

THE ADYAR LIBRARY AND RESEARCH CENTRE

SBN 0-7229-7455-8
ISBN 0-8356-7455-X

PRINTED IN INDIA

At the Vasanta Press, The Theosophical Society,
Adyar, Madras 20

ABBREVIATIONS

Abhi. Cint.	*Abhidhānacintāmaṇi* by Hemacandra, CSS, 1964
Abhi. Saṃ.	*Abhidhānasaṃgraha*, NSP, 1889
Ak.	*Amarakośa*
ALB	*The Adyar Library Bulletin*
ALS	Adyar Library Series
Am.	*Amaramaṇḍana* by Kṛṣṇasūri, DCPRI, Poona, 1949
Bhānujī.	Bhānujī Dīkṣita
BSS	Bombay Sanskrit Series
Comm.	Commentary
CSS	Chowkhamba Sanskrit Series, Varanasi.
DCPRI	Deccan College Post-graduate and Research Institute, Poona.
GOS	Gaekwad Oriental Series, Baroda
IHQ	*Indian Historical Quarterly*, Calcutta
JOR	*Journal of Oriental Research*, Madras
Kir.	*Kirātārjunīyam*
Kk.	*Kalpadrukośa*, GOS 42, 1928
Kumāra.	*Kumārasaṃbhava*
Malli.	Mallinātha
Nām.	*Nāmaliṅgānuśāsana*
NCC	*New Catalogus Catalogorum*, University of Madras
NSP	Nirnaya Sagar Press, Bombay
OBA	Oriental Book Agency, Poona
Pt_2	*Amarakośa* with *Liṅgābhaṭṭīyam* and Telugu Comm., Vavilla Press, Madras, 1915
Ragh.	*Raghuvaṃśa*
Sūrin	Liṅgayasūrin
Svāmin	Kṣīrasvāmin
TSS	Trivandrum Sanskrit Series
Uttara.	*Uttararāmacarita*
Viśva.	*Viśvaprakāśa*, CSS, 1911
अ. द्र.	अभिधानद्रव्यावली (धन्वन्तरीयनिघण्टुः)

अने. स.	अनेकार्थसमुच्चयः (शाश्वतकोशः)
अ. मा.	अभिधानरत्नमाला (हलायुधः)
काद.	कादम्बरी
काम. नीति.	कामन्दकीयनीतिशास्त्रम्
किरा.	किरातार्जुनीयम्
कु. सं.	कुमारसंभवम्
टी. स.	टीकासर्वस्वम्
द्विसं.	द्विसंधानकाव्यम् (राघवपाण्डवीयम्)
ध. नि.	धन्वन्तरीयनिघण्टुः
नी. श.	नीतिशतकम्
भा. दी.	भानुजीदीक्षितीयम्
भो. प्र.	भोजप्रबन्धः
म. भार.	महाभारतम्
म. स्मृ.	मनुस्मृतिः
मेघ.	मेघदूतम्
रघु.	रघुवंशम्
रामा.	रामायणम्
विक्रम.	विक्रमोर्वशीयम्
वै. प.	वैराग्यपञ्चकम्
शिशु.	शिशुपालवधम्
सौ. ल.	सौन्दर्यलहरी
सं. म.	संगीतमकरन्दः

PREFACE

THE present critical edition of the *Amarakośa* with South Indian commentaries is based on the following MSS.:

MSS. COLLATED FOR THE *Amarapadavivṛti* OF LIṄGAYASŪRIN

1. A Adyar Library. Palm-leaf No. 73403. 33 fo. 47.5 × 3.7 cm. 9 lines in a page. 66 to 75 letters in a line. Grantha. Old. Slightly injured. Clear writing. First Kāṇḍa complete.
2. B_1 Adyar Library. Palm-leaf No. 68733. 89 fo. 37.5 × 3 cm. 8 lines in a page. 50 letters in a line. Grantha. Old. Injured. Good writing. First Kāṇḍa complete and Second Kāṇḍa incomplete.
3. B_2 Adyar Library. Palm-leaf No. 75424. 62 fo. 31 × 4 cm. 9 lines in a page. 50 letters in a line. Grantha. Old. Much injured. Good writing. First Kāṇḍa complete.
4. C Adyar Library. Palm-leaf No. 68734. 35 fo. 31.5 × 4 cm. 8 lines in a page. 42 letters in a line. Grantha. Old. Slightly injured. Good writing. Contains the first Kāṇḍa breaking off in the Digvarga.
5. D_1 Adyar Library. Palm-leaf No. 70545. 73 fo. 41.5 × 4 cm. 7 lines in a page. 56 letters in a line. Grantha. Old. Injured. Good writing. First Kāṇḍa complete. The scribe adds:

सर्वजिन्नामसंवत्सरे मकरमासे षोडशदिने भानुवासरे दक्षिणद्वारकायां दक्षिणविशिखायां श्रीनिवासाचार्येण लिखितम् ।

6. D_2 Adyar Library. Palm-leaf No.73726. 117 fo. 39.4 × 2.3 cm. 9 lines in a page. 66 letters in a line. Telugu. Old. Slightly injured. Good writing. Breaks off in the Vaiśyavarga in the second Kāṇḍa. Date of copying: Wednesday, 12th day of the dark fortnight of the Phālguna month in the year Prabhava.

7. F_1 Adyar Library. Palm-leaf No. 68735. 12 fo. 37.5 × 3.6 cm. 10 lines in a page. 56 letters in a line. Grantha. Old. Good condition. Clear writing. Second Kāṇḍa incomplete ending in the middle of the Vanauṣadhivarga. The first leaf contains a few lines from the beginning of the first Kāṇḍa.

8. F_2 Tirupati. Palm-leaf No. 1958. 185 fo. 40.2 × 3.1 cm. 7 lines in a page. 67 letters in a line. Telugu. Old. Good writing. Second Kāṇḍa with Telugu comm.

9. G Adyar Library. Palm-leaf No. 68736. 8 fo. 38 × 4 cm. 10 lines in a page. 53 letters in a line. Grantha. Old. Slightly injured. Good writing. Contains a fragment of the second Kāṇḍa. Begins with *oṣadhyo jātimātre syuḥ*.

10. I Adyar Library. Palm-leaf No. 68731. 169 fo. 37 × 2.7 cm. 7 lines in a page. 66 letters in a line. Telugu. Old. Much injured. Clear writing. Contains fragments of the first and second Kāṇḍa-s. Begins with v. 7. Extra leaves found for pp. 4 and 5.

11. J_1 Adyar Library. Palm-leaf No. 71275. 60 fo. 37 × 3.4 cm. 8 to 9 lines in a page. 60 letters

in a line. Telugu. Old. Injured. Good writing. Contains the third Kāṇḍa only.

12. J_2 Mysore. Palm-leaf No. 1770. 90 fo. 40 × 3 cm. 8 lines in a page. 77 letters in a line. Nandi-nāgarī. Old. Much injured. Good writing. Contains the second and third Kāṇḍa-s.

13. K_1 Adyar Library. Palm-leaf No. 74223. 42 fo. 44 × 3.7 cm. 7 lines in a page. 70 letters in a line. Telugu. Old. Injured. Good writing. Contains the first Kāṇḍa incomplete as the last fo. is missing. The fly-leaf contains 7 stanzas of salutation to various gods.

14. K_2 Government Oriental MSS. Library, Madras. Paper No. D 1697. 414 pp. 24 lines in a page. Telugu. Injured. Complete.

15. K_3 Government Oriental MSS. Library, Madras. Palm-leaf No. R 1260. 252 fo. 43 × 3.2 cm. 8 lines in a page. Telugu. Slightly injured. Complete.

16. K_4 Adyar Library. Palm-leaf No. 68732. 119 fo. 42 × 3.6 cm. 6 lines in a page. 58 letters in a line. Telugu. Old. Injured. Good writing. Third Kāṇḍa complete. The scribe adds:

यादृशं पुस्तकं दृष्टं तादृशं लिखितं मया । अबद्धं वा सुबद्धं वा मम दोषो न विद्यते ॥

17. K_5 Tanjavur. Palm-leaf No. 4960. 148 fo. 43 × 3.5 cm. 6 to 10 lines in a page. Grantha. Old. Slightly injured. Good writing. Complete.

18. K_6 Adyar Library. Palm-leaf No. 73922. 156 fo. 42 × 3.2 cm. 7 lines in a page. 58 letters in a line. Telugu. Old. Injured. Good writing. Contains the second and third Kāṇḍa-s complete. The scribe adds:

पार्थिवाब्दे नभोमाससितकामदिने ददौ । सीताराम-
प्रभोर्लिङ्गाभट्टीयं केशवद्विजः ॥

19. O Adyar Library. Palm-leaf No. 74124. 100 fo. 42×3.5 cm. 6 lines in a page. 56 letters in a line. Telugu. Old. Injured. Good writing. Contains the second and third Kāṇḍa-s complete. Date of copying: Monday, 13th day of the bright fortnight of the month of Puṣya in the year Virodhikṛt.

20. T Adyar Library. Palm-leaf No. 73425. 42 fo. 42.5×3 cm. 8 lines in a page. 60 letters in a line. Grantha. Old. Slightly injured. Good writing. Contains the first Kāṇḍa complete.

21. U Mysore. Palm-leaf No. 586. 64 fo. 40.5×3 cm. 5 lines in a page. 60 to 62 letters in a line. Telugu. Slightly injured. First Kāṇḍa complete.

22. W_1 Trivandrum. Paper No. 5231. 50 fo. 30.6×15 cm. 11 lines in a page. 36 letters in a line. Devanāgarī. Good condition. First Kāṇḍa complete.

23. W_2 Trivandrum. Paper No. 1228. 393 pp. 28×22 cm. 20 lines in a page. 25 letters in a line. Devanāgarī. Good condition. Contains the first and second Kāṇḍa-s. Breaks off in the middle of Śūdravarga. Date of copying: 17.10.1102 (M.E.).

24. Y Tirupati. Palm-leaf No. 1907. 79 fo. 46×2.5 cm. 5 lines in a page. 74 letters in a line. Grantha. Old. Injured. Good writing. First Kāṇḍa complete.

25. Z_1 Tirupati. Palm-leaf No. 4231. 79 fo. 38.6×3.1 cm. 7 lines in a page. 61 letters in a line.

Telugu. Old. Fairly good condition. Third Kāṇḍa complete.

MSS. COLLATED FOR THE *Amarapadapārijāta* OF MALLINĀTHA

26. A_1 Adyar Library. Palm-leaf No. 68740. 46 × 3 cm. 7 lines in a page. 90 letters in a line. Telugu. Old. Injured. Good writing. Complete in three Kāṇḍa-s. Full of scribal errors.

27. B_3 Government Oriental MSS. Library, Madras. Palm-leaf No. D 1696. 333 fo. 7 lines in a page. Telugu. Good condition. Appearance new. Fo. 23 is numbered 61. The succeeding leaves are numbered in order thereafter. Complete.

28. B_4 Government Oriental MSS. Library, Madras. Palm-leaf. No. R 1930. 58 fo. 6 lines in a page. Telugu. Good condition. Fo. 1, 37 to 39 and 56 are left blank. Contains the first Kāṇḍa complete.

29. C_1 Tirupati. Palm-leaf No. 4176. 41 fo. 47 × 3.8 cm. 8 lines in a page. 82 letters in a line. Telugu. Worm-eaten. Third Kāṇḍa complete.

The learned commentary of Bommagaṇṭi Appayārya was available only for the third Kāṇḍa. It will be printed in a further volume and the MSS. collated for the third Kāṇḍa will be described in that volume.

We express our thanks to the Ministry of Education, Government of India, for their grant-in-aid towards the publication of this volume. We are also thankful to the authorities of the Government Oriental MSS. Library, Madras; the Tanjore Maharaja Serfoji's Sarasvati Mahal Library; The Oriental Research Institute, University of Mysore;

The Oriental Research Institute and MSS. Library, University of Kerala, Trivandrum; and Sri Venkateswara University Oriental Research Institute, Tirupati, for lending their MSS. Dr. V. Raghavan and Dr. K. Kunjunni Raja, Advisers to the Adyar Library and Research Centre, rendered help in the preparation of this work in various ways which we gratefully acknowledge. Sri K. T. Venkatarama Sarma helped in the collation of the first Kāṇḍa and the preparation of the index of authors and works and Pandit T. H. Visvanathan read the proofs and saw the work through the press along with the editor.

July 1971.

RADHA BURNIER
Director,
Adyar Library and Research Centre

CONTENTS

INTRODUCTION

THE *Nāmaliṅgānuśāsana*, or the *Amarakośa* as it is popularly called after the name of its author Amarasiṃha, is the most celebrated and authoritative ancient lexicon in the Sanskrit language. Intimate acquaintance with the *Amarakośa* was considered as an essential requisite for a Sanskrit scholar. It is the lexicon most profusely quoted by the commentators on Sanskrit literature. It is concise, comprehensive and indisputably the most memorized dictionary in the world.[1] Its position is similar to that of the *Concise Oxford Dictionary* in English, as most people refer to it and only some advanced scholars have the need to look into more elaborate lexicons. There is hardly any Sanskrit scholar worth the name who is not acquainted with some line or other of this *kośa*.

It is said that the work of Amara is *sanātana* (perpetual or most ancient): *amaro 'yaṃ sanātanaḥ*.[2] No greater tribute can be paid to his thorough mastery of the grammar of Pāṇini than the popular humorous saying that he robbed all the authoritative interpretations of Patañjali's *Mahābhāṣya*:

अमरसिंहो हि पापीयान् सर्वं भाष्यमचूचुरत् ।[3]

Malli. says in one of his concluding verses at the end of Kāṇḍa III that the immortality of Amara's *Nāmaliṅgānuśāsana* is assured as this faultless work will last as long as the moon and the stars shine in the sky:

कवेरमरसिंहस्य कृतिरेषा सुनिर्मला ।
आचन्द्रतारकं स्थेयान्नामलिङ्गानुशासनम् ॥

[1] *Ak.* is committed to memory at an early age by pupils.
[2] *Ak.*, BSS, 1886, Introd. p. 1.
[3] *Ak.*, NSP, Bombay 1905, p. 1.

In the beginning of the *Dharaṇikośa* (12th cent.), in verses 2 and 4 respectively, are to be found '*yasya jñānadayāsindhoḥ*', the very beginning of the *Ak.*, and '*samāhṛtyānyatantrāṇi*' (v. 2).[1]

Owing to this popularity, numerous commentaries have been written on it in Sanskrit as well as the regional languages of India.[2] It was translated into Chinese by Guṇarāta of Ujjayinī in the 6th cent. A.D.[3] In Italy, the text in Grantha script with an Italian translation was published in 1798.[4] An edition in French appeared in two volumes in Paris (1839, 1845).[5] The *kośa* was studied in Tibet also, for there is a Tibetan version of it published in 1912.[6] Thus the literature connected with the *Ak.* forms a literature by itself (See *New Catalogus Catalogorum*, vol. 1 (rev.), pp. 318-32).

The earliest beginnings of lexicographical literature in Sanskrit are the Nighaṇṭu-s. They are a collection of Vedic words, intended mainly for helping the interpretation of Vedic texts. The *Nirukta* of Yāska, who is considered older than Pāṇini (4th cent. B.C., Keith), is a commentary on the Nighaṇṭu-s and the most important work of this class. We find in it the derivation and explanation of many

[1] Ed. DCPRI, Poona 1968, p. 1.

[2] The principal eds. are

(*a*) *Ak.* with comm. of Maheśvarā, ed. V. Jhalakikar and Dr. R. G. Bhandarkar, BSS, 1886.

(*b*) *Nām.*, ed. Anundoram Borooah (incomplete), Berhampore 1887.

(*c*) *Nām.* with comm. of Kṣīrasvāmin, ed. V. G. Oka, Poona 1913.

(*d*) *Nām.*, rev. ed., OBA, Poona 1941.

(*e*) *Ak.* with comm. of Bhānujī Dīkṣita, NSP, Bombay 1905.

(*f*) *Nām.* with comm. of Sarvānanda, *Ṭīkāsarvasva*, TSS 38, 43, 51, 52.

[3] Max Müller, *India: What can It Teach Us?*, p. 328.

[4] *NCC*, vol. I (rev.), ed. V. Raghavan, p. 324.

[5] ibid.

[6] Ed. S. C. Vidyābhūṣaṇa, Bibliotheca Indica, 1912.

Vedic words, and it may thus be considered as the ancestor of the later lexicographical works.[1] But whereas the Nighaṇṭu-s contained not only nominal forms but also verbal ones, the later *kośa-s* restricted themselves to the nominal forms and the indeclinables. Further, the Nighaṇṭu-s confined themselves to the Veda-s,[2] whereas the *kośa-s* dealt with words in classical literature. As in the case of other ancient and mediaeval technical works in India, the *kośa-s* were composed in verse so that they could be committed to memory with comparative ease.

Even within the classical period, Amara had a number of predecessors in the field. Kṣīrasvāmin (11th cent.) mentions that Amara was confused by Bhāguri's identification of a class of prickly nightshade, Nidigdhikā, with Bṛhatī whereas the two are clearly distinct plants.

बृहती तु निदिग्धिकेति भागुरिवाक्याद् ग्रन्थकृद् भ्रान्तः ; यतोऽनयोर्महान् भेदः ।[3]

In the Vaiśya-varga (p. 148) we meet with the remark of Kṣīrasvāmin that Mālākāra was led astray by mistaking *sara* for *śara* in Bhāguri's statement, *etac ca drapsam śaram* and that Amarasiṃha was in his turn misled by the latter. It is thus clear that in the opinion of Kṣīrasvāmin, Bhāguri and Mālākāra preceded Amarasiṃha.[4] Amara himself says in the beginning of his work that he had collected together a number of lexicons then available: *samāhṛtyānyatantrāṇi* (p. 3).

There is an enumeration of twenty-six *kośa-s* and authors of lexicons, among whom Amara is called *sanātana*.[5] This enumeration is welcome, but the predecessors of Amara such

[1] K. Kunjunni Raja, *Indian Theories of Meaning*, ALS 91, p. 33.

[2] Keith, *History* of *Skt. Literature*, p. 412.

[3] *Ak.*, Poona ed. 1941, p. 104.

[4] *Ak.*, K. G. Oka's ed., Introd. p. 5.

[5] *Ak.*, BSS, 1886, Introd. p. 1.

as Vācaspati, Vyāḍi and Bhāguri are mixed up with authors later than Amara, and hence the list is of no chronological value. More to the purpose is the statement of Keśava (A.D. 1660) in his *Kalpadrukośa*:

कात्यवाचस्पतिव्याडिभागुर्यमरमङ्गलाः ।
साहसाङ्कमहेशाद्या विजयन्ते जिनान्तिमाः ॥ [1]

Svāmin, the earliest available commentator on Amara, mentions the name of Kātya respectfully, citing him a number of times, e.g.

यत्कात्यः—आदाय मार्गशीर्षाच्च द्वौ द्वौ मासावृतुः स्मृतः । [2]

(Kālavarga, p. 81)

The name of his *kośa* seems to be *Nāmamālā*,[3] for a line quoted by Vāmana (8th cent. A.D.)[4] in his *Kāvyālaṃkāra-sūtravṛtti* (I. 3. 6) as *Nāmamālāpratīkam*, a portion of *Nāmamālā*, has been ascribed to Kātya by Svāmin:

यत्कात्यः—नीविराग्रन्थनं नार्या जघनस्थस्य वाससः । [5]

The second name in the list, Vācaspati, is mentioned in the same line with Bhāguri and Vyāḍi by lexicographers like Puruṣottamadeva,[6] Maheśvara[7] and Hemacandra[8] and from a verse in the *Hārāvalī* it appears that his work is *Śabdārṇava*.

शब्दार्णव उत्पलिनी संसारावर्त इत्यपि ।
कोशा वाचस्पतिव्याडिविक्रमादित्यनिर्मिताः ॥ (V. 275)

[1] *Kk.*, GOS ed., p. 1, v. 2.
[2] *Ak.*, Poona ed., p. 35.
[3] *Kk.*, GOS ed., Introd. p. xiii.
[4] A. Sankaran, *Rasa and Dhvani*, Univ. Madras 1929, p. 29.
[5] *Ak.*, Poona ed., p. 322.
[6] *Hārāvalī*, (*Abhi. Saṃ.*), NSP 1889, v. 275.
[7] *Viśva.*, CSS, 1911, v. 16.
[8] *Abhi. Cint.*, Introd. v. 3.

The work seems to be a collection of synonyms, often giving the correct sounds of words and other forms of the same word.[1] But according to an anonymous commentary on the *Ak.*, the lexicon of Vācaspati is named *Nirṇayadīpikā*.[2]

Vyāḍi is the third name; his work being lost, it cannot be said definitely whether he is the author of the *Saṃgraha* mentioned in the *Mahābhāṣya* or of the *Utpalinī* mentioned by Puruṣottama in the *Hārāvalī*. About the *Saṃgraha* Patañjali says in his *Mahābhāṣya*,

संग्रहे एतत् प्राधान्येन परीक्षितम् (I. 1. 1)

on which Kaiyaṭa gives the gloss *granthaviśeṣe,* which is further amplified by Nāgojibhaṭṭa as a work consisting of one hundred thousand verses.[3] It is more probable that Vyāḍi's work is *Utpalinī* as mentioned in the *Hārāvalī*, for quotations from Vyāḍi's work are frequently given by Svāmin and later commentators on Amara such as Malli.

'अमृतं दिवि खे मोक्षे', 'यज्ञशेषेऽमृताशने' इत्युभयत्र व्याडिः (p. 3)
'किसलं स्यात् किसलयं पुंसि क्लीबे च पल्लवम्' इति व्याडिः (p. 224)

But according to Sarvānanda,[4] Vyāḍi's work, like that of Vararuci, deals with genders of words only.[5] But Amaracandra[6] says that the *Utpalinī* is a composition of Vyāḍi; for he cites twice in his *Kāvyakalpalatāparimala* from the *Utpalinī* with the words '*vyāḍikṛtotpalinīmadhyāt*'.[7]

[1] कृष्णः पाकः फलो . . . कृष्णपाकफलः, etc. Malli. (p. 255).
[2] *JOR*, Madras, VI, p. 272.
[3] संग्रहो व्याडिकृतो लक्षश्लोकसंख्यको ग्रन्थ इति प्रसिद्धिः (CSS ed., p. 20).
[4] *Ṭīkāsarvasva*, TSS 38, I, p. 2.
[5] यतस्त्रिकाण्डोत्पलिन्यादीनि नाममात्रतन्त्राणि, व्याडिवररुच्यादिप्रणीतानि तु लिङ्गमात्रतन्त्राणि (ibid., p. 3).
[6] *JOR*, Madras, VI, p. 272.
[7] *Kk.*, GOS., Introd. p. xi.

The next author is Bhāguri. There are nearly twenty quotations from his work in Svāmin's commentary; he is also often cited by Sarvānanda[1] and others, including Malli., who cites him a number of times.

'गन्धर्वेपृषतश्चेति ज्ञेयाः सारङ्गजातयः' इति भागुरिः (p. 334)

'वाहित्थं वातकुम्भाधः' इति भागुरिः (p. 507)

His work was probably called *Trikāṇḍa*, different of course from Amara's work which also goes by that name: for this we have the authority of Puruṣottama, the author of the *Bhāṣāvṛtti*.[2]

According to tradition Amara is believed to have been one of the 'nine gems' in the court of the legendary king Vikramāditya, the founder of the Vikrama era, whose identity is a mystery, and who is generally believed to have flourished in the first century B.C. The basis for this tradition is the well-known verse from *Jyotirvidābharaṇa*, *Dhanvantarikṣapaṇakāmarasiṃha* . . .'[3] He is earlier than the 6th cent. A.D.; for the *Ak.* was translated into Chinese by Guṇarāta, evidently a Buddhist.[4] The earliest quotation from his work has been traced by Dr. R. G. Bhandarkar to the *Nyāsa* of Jinendrabuddhi, who has been shown to have flourished in the beginning of the 8th cent. A.D.[5] The line in question is '*tantraṃ pradhāne siddhānte*' (*Ak.*, III. 3. 186) which is found quoted in the *Kāśikāvivaraṇapañcikā*.[6] A reference to *Amarakośa* is also found in the *Amoghavṛtti*,

[1] तथा च भागुरिः—'कोषमाहुर्हिरण्यं च हेमरूपं कृताकृतम्', *Ṭīkāsarvasva*, III, p. 230. He quotes him 15 times.

[2] *JOR*, Madras, VI, p. 253.

[3] धन्वन्तरिक्षपणकामरसिंहशङ्कुवेतालभट्टघटकर्परकालिदासाः।
ख्यातो वराहमिहिरो नृपतेः सभायां रत्नानि वै वररुचिर्नव विक्रमस्य ॥

[4] Max Müller, *India, What can It Teach Us?* (p. 328), quoted in K. G. Oka's ed. of *Ak.*, p. 9, and in *Kk.*, GOS ed., vol. I, p. xvii.

[5] S. K. Belvalkar, *Systems of Skt. Grammar*, p. 38.

[6] *Ak.*, Oka's ed., p. 9.

commentary on his *Śabdānuśāsana* by Abhinavaśākaṭāyana, which was written between A.D. 814 and 867.[1] K. G. Oka also contends that Amara lived before Candragomin's Vyākaraṇa from which the grammarian Vasurāta (A.D. 480)[2] is said to have learnt his grammar. 'A justifiable inference from this (II. 4. 23) and many other *sūtra-s* is that Candra's grammar was not prior to Amarasiṃha when he wrote his work.'[3] As Keith remarks, the lower limit of his date is dubious,[4] but we have the upper limit in Guṇarāta's Chinese translation in the 6th cent. and we may not be wrong if we assign him to the 4th cent. A.D.

Amara has been considered a Buddhist and that may be the reason for the translation of the *Ak.* into Chinese by Guṇarāta. Svāmin is of the view that the first verse in the *Ak.*, '*yasya jñānadayāsindhoḥ* . . ' has been set forth as the *maṅgalaśloka*, paying homage to Jina, for the purpose of fulfilling the desire to complete the work without impediments.[5] Sarvānanda states that though the salutation is not made to the Buddha expressly the epithet *jñānadayāsindhuḥ* is intended to denote the characteristics of Śākyamuni, i.e. the Buddha.[6] He further suggests that the name of the Buddha has not been mentioned as the author was apprehensive of neglect of his work by orthodox Hindus who disliked the Buddhist heretics.[7]

It is no doubt difficult to disregard the traditional view as propounded by these ancient commentators; but this

[1] V. Raghavan, ed. *NCC*, vol. I (rev.), p. 307.

[2] S. K. Belvalkar, *Systems of Skt. Grammar*, p. 58.

[3] *Ak.*, Oka's ed., p. 8.

[4] Keith, *History of Skt. Literature*, p. 413.

[5] इत्थं ग्रन्थारम्भेऽभीप्सितसिद्धिहेतुं जिनमनुस्मृत्याह । *AK.*, Poona 1941, p. 2.

[6] अत्र चानुक्तोऽपि शाक्यलक्षणार्थो ज्ञानदयादिभिः स्पष्टं प्रतीयते ।
AK., TSS 38, I, p. 2.

[7] बौद्धदर्शनविद्वेषिण इह प्रवृत्तिर्न स्यादित्यतोऽत्र बुद्धपदोपादानं न कृतं कविना ।
ibid., p. 3.

view has been criticized by other ancient commentators who try to establish that Amara was an orthodox Hindu. They interpret the first verse as a glorification of Lord Viṣṇu and the sea. Neither Sūrin nor Malli. refers to any suggestion of the Buddha in the verse. The former explains

अस्य विष्णोः क्षयो निवासोऽक्षयः । (p. 1)

and the latter has

अनेन परब्रह्मशब्दब्रह्मणोरुपास्तिराचरिता । (p. 3)

Bhānujī on the other hand emphatically denies any reference to the Buddha or to Jina.

स्वामी तु—'जिनमनुस्मृत्य' इति स्मरणलक्षणं मङ्गलमाह । तन्न । जिन-वाचकपदस्यात्रादर्शनात् . . . अमरकर्तुर्जैनत्वे प्रमाणाभावाच्च[1] ।

In the Brahmavarga of the second Kāṇḍa he says:

यूपाग्रं तर्म . . . प्रणीतः संस्कृतोऽनलः । समूह्यः परिचय्यापचय्यावग्नौ प्रयोगिणः । (pp. 461-2)

These details of the sacrifice could hardly be within the ken of a Buddhist. Minute details are furnished for the performance of the Śrāddha ceremony,

पर्येषणा परीष्टिश्च . . सनिस्त्वध्येषणा (p. 469)

and of Vedādhyayana,

पाठे ब्रह्माञ्जलिः . . . (p. 472)

स्वाध्यायः स्याज्जपः सुत्याभिषवः सवनं च सा ।

सर्वैनसामपध्वंसि जप्यं त्रिष्वघमर्षणम् । (p. 477)

There are again minute details such as

अङ्गुल्यग्रे तीर्थं दैवं स्वल्पाङ्गुल्योर्मूले कायम्[2] । (p. 478)

[1] *Ak.*, NSP ed., 1905, p. 2.

[2] Incidentally, when Amara is obliged to change the metre for

ध्रुवोपभृज्जुहूर्ना तु स्रुवो भेदाः स्रुचः स्त्रियः ।
उपाकृतः पशुरसौ योऽभिमन्त्र्य क्रतौ हतः ।
परंपराकं शसनं प्रोक्षणं च वधार्थकम् । (p. 465)

Considering the intimate knowledge he exhibits of the Vedic rites, it is possible that Amara was a Hindu who turned Buddhist in the latter part of his life when the *kośa* was written.

The words in the *Ak.* are classified and arranged according to topics as in the modern *Thesaurus of English Words and Phrases.* The *Amarakośa* (Eng. trans. by Colebrooke, Serampore 1808) must have influenced P.M. Roget in preparing his *Thesaurus*, for in his Introduction he refers to 'the Amera Cosha, or *Vocabulary of the Sanscrit Language*' by Amera Sinha' as the earliest attempt to construct a systematic arrangement of ideas with a view to their expression (p. xxvi, 1936 ed.).

Amara has managed to put in a little less than 1500 Anuṣṭubh verses a very large number of words, some of them most refractory,[1] giving all the necessary information regarding meaning and gender in the three Kāṇḍa-s of his work. The first Svarādikāṇḍa has twelve sections or Varga-s, according to Ṣūrin's commentary, on Svar (69½), Vyoman (1½), Diś (35), Kāla (31½), Dhī (17), Vāc (21½), Śabdādi (4), Nāṭya (38), Pātāla (3), Bhogin (8), Naraka (3½), and Vāri(45). The second Bhūmyādikāṇḍa has ten Varga-s: Pṛthvī (18), Pura (20), Śaila (8), Vanauṣadhi (169½), Siṃhādi (43), Manuṣya (139½), Brahman (57½), Kṣatra (119½), Vaiśya (111) and Śūdra (47). The third Sāmānyakāṇḍa has five Varga-s: Viśeṣyanighna

inclusion of certain refractory words in the same place, he chooses some of the most musical varieties such as Vidyunmālā here and Pramāṇikā in

प्रमापणं निबर्हणं निकारणं निशारणम् (p. 549),

which enliven to some extent such a dry subject as a string of synonyms.

[1] दाराः, बल्वजाः (pp. 365, 316).

(112½), Saṃkīrṇa (42½), Nānārtha (257), Avyaya (23) and Liṅgādisaṃgraha (47).

The title *Nāmaliṅgānuśāsanam* is significant, for it is 'a work treating of names of objects, as well as their genders'. 'Among lexicons of earlier writers, some like *Utpalinī* give only the words, some like the work of Vararuci deal only with genders, but here both are together.'[1] It is well known that the determination of the gender of words in Sanskrit requires a special study and hence a guide like the *Ak.* is indispensable even at the early stages of instruction. Hence the mastery of this lexicon is ordained at a very early stage when a student commences his studies.

Amara lays down the rules of interpretation at the beginning of his work and the devices that are employed for securing brevity. They are firstly to bring together all the available lexicons of his day, such as those of Kātya, Vyāḍi and Bhāguri.[2] The second stage is the selection of words suitable to a concise dictionary (*saṃkṣiptaiḥ*). He had necessarily to use his discrimination and delete a large number of *aprasiddha* words. As he says at the end of the second Kāṇḍa, when certain words are given in the text in a gender that is well known, the forms in other genders can be easily made out, and it is unnecessary to increase the bulk of the volume by their separate inclusion.

उक्ता भूरिप्रयोगत्वादेकस्मिन् येऽत्र यौगिकाः ।
ताद्धर्म्यादन्यतो वृत्तावूह्या लिङ्गान्तरेऽपि ते ॥ (p. 647)

The third stage consists in setting them in proper order, so that the non-essentials are left out and the arrangement

[1] The *Amaramaṇḍana* of Kṛṣṇasūri, ed. V. Raghavan, Poona 1949, Introd. p. 17.

[2] अन्यतन्त्राणि व्याडिवररुचिप्रभृतीनां तन्त्राणि, समाहृत्य एकीकृत्य । अत एव संपूर्णमिदम्, यतस्त्रिकाण्डोत्पलिन्यादीनि नाममात्रतन्त्राणि, व्याडिवररुच्यादिप्रणीतानि तु लिङ्गमात्रतन्त्राणि । *Ak.*, TSS 38, I, p. 3.

is an improvement on the existing usage (*pratisaṃskṛtaiḥ*). In the fourth stage these selected words are classified according to subjects, Varga-s, such as those dealing with celestial objects, etc. And finally the words are listed along with genders as completely as possible (*saṃpūrṇam ucyate*).

Although Amara himself is quite definite in the division of the *kośa* into three Kāṇḍa-s and the various Varga-s, some scholars, notably in Germany, have further subdivided[1] the Varga-s into Kīṭaprakaraṇam (p. 337), Aśvaprakaraṇam (p.515), Pāśupālyam (p. 588), etc. In the third Kāṇḍa alone there is a difference of opinion; the commentator Svāmin considered the section on homonymous *avyaya-s* as part of the following Avyaya section, whereas other commentators have generally added this to the Nānārtha section. The commentator Bommagaṇṭi Appayārya has discussed this question at length in the beginning of the Nānārtha Avyaya words. Setting forth arguments on both sides he has come to the conclusion that the *avyaya-s* are separate words and both the sections of the *avyaya*, homonymous and synonymous, should go together and that the Nānārtha section promised at the beginning of the third Kāṇḍa by Amara begins with *kānta* words and ends with *hānta* words. ' The *nānārtha avyaya-s* are also arranged by their finals, although not shown as such in any MS. or edition. Puruṣottama expressly mentions this in his *varṇanirdeśanā* and it has been discussed by Ramānātha and others '.[2] But as the beginning of the homonymous *avyaya-s* is ' *avyayāḥ pare* ' (III. 3. 239) and as it forms the latter part of the line in the verse dealing with *nānārtha*, it is hardly likely that it forms a separate Varga.

In the first Kāṇḍa alone there is a serious difference of opinion. The commentator Rāyamukuṭa considers that the Svargavarga extends up to the Nāṭyavarga; the commentaries

[1] These sub-sections or Prakaraṇa-s are mentioned by Sūrin.

[2] *Ak.*, Borooah's ed., p. iv.

of Svāmin and others in Bengali script have the words '*iti svargavargaḥ*' at the end of the Nāṭyavarga.[1] This is peculiar to the Bengali MSS. and not found in MSS. in other scripts. Moreover this is opposed to the statement of Amara himself who, in the penultimate verse ending the first Kāṇḍa, has clearly stated,

उक्तं स्वर्व्योमदिक्कालधीवाक्छब्दादिनाट्यकम् । (p. 183)

dividing the sections as Svar, Vyoman, etc. and further has the concluding line:

स्वरादिकाण्डः प्रथमः साङ्ग एव समर्थितः ।

Thus the names given by Amara to the three Kāṇḍa-s are Svarādi, Bhūmyādi and Sāmānya respectively.

'The text of Amara has been preserved with a fidelity which is not remarkable if we consider the rare attention it has received during the last ten centuries.'[2] But the MSS. show a very large number of variants and they are generally attributed to a deliberate transfer from the commentaries to the text or due to mistakes committed by scribes. This is possible as Svāmin, Malli. and other commentators add a good many lines supplementing the text and ignorant scribes may have transferred them to the text. There is also the possibility of confusion due to the similarity of certain sounds. A classical illustration of a variant in the text due to this cause is *yādavaṃ dhanam* which Subhūticandra has adopted as the text in his *Kāmadhenu* whereas *pādabandhanam* is the text adopted by Svāmin and the later commentators.

सुभूतिटीकायां तु यादवं धनमिति पठितम् (Malli., p. 589)

Sometimes transfer of whole verses has taken place from the commentaries. In the first Kāṇḍa there are thus a number of verses and hemistichs, e.g. on Viṣṇu, Lakṣmī, etc.

[1] ibid.

[2] *Ak.*, Borooah's ed., Introd. p. v.

गदाग्रजो मुञ्जकेशो दाशार्हो दशरूपधृत् । (p. 17)

इन्दिरा लोकमाता मा क्षीरोदतनया रमा । (p. 20)

In the second Kāṇḍa a whole verse, '*vipulā gahvarī* . . .' has been added to synonyms of the earth (p. 185). The spurious character of these additions can be determined by the treatment accorded to them by well-known commentators. If they commented on them they may be taken as a genuine part of the text. 'This has been forgotten by Bhānujī in some places, but the Bombay ed. generally marks them as spurious.'[1] But other commentators such as Mukuṭa, Sūrin, Malli. and Bommagaṇṭi are very clear in such cases. They have left them out as spurious additions but have taken care to note doubtful cases (Sūriṇ, pp. 17, 24).

Śrīharṣa, a late writer of the Telugu country, has written a short work called *Amarakhaṇḍana*[2] assailing Amara's lexicon 'as poor in the words, alternate forms and gender indications'.[3] Amara has failed to follow the principles laid down by himself at the beginning of his work. In the first place his synonyms are very meagre, a large number found in other lexicons having been omitted, e.g. he gives only Uccaiśravas, Mātali and Nandana for Indra's horse, charioteer and garden respectively whereas other lexicons give a number of other well-known names.

'हय उच्चैःश्रवाः नीला(?)शुभ्राङ्गः शक्रवाहनः . . .' इत्यादि पर्यायरत्नमालाविरचितमस्ति । किंच 'मातलिर्मातलिः शक्रसारथिस्तु हयंकषः' इति रभसः । (*JOR*, V, p. 17)

The answer given by *Amaramaṇḍana* against the charge is that Amara has taken, for his concise work, only words in greater currency.

[1] *loc. cit.*

[2] *JOR*, V, pp. 16-26, ed. T.R. Chintamani.

[3] *Amaramaṇḍana* of Kṛṣṇasūri, Poona 1959, ed. V. Raghavan, Introd. p. 17.

अस्मत्परिष्कृतसंक्षिप्तपदार्थेनैव तद्दोषपरिहारः सुकरः । (*Am.*, p. 23)

As for the criticism that a large number of words have been given to denote fish,

पृथुरोमा झषो मत्स्यो मीनो वैसारिणोऽण्डजः (p. 166)

ignoring the principle of *saṃkṣepa*, the answer is that these words too are in greater currency and hence could not be omitted.

प्राचुर्यस्यैव विवक्षितत्वे बाधाभावाच्च (*Am.*, p. 23)

The *kośa* of Amara is no doubt admirable but perfection should not be attributed to him, for it will only injure the true greatness of the author, instead of furthering it. No doubt the last section, Liṅgādisaṃgrahavarga, illustrates the brilliance and range of his perceptiveness. But some of his omissions too are somewhat glaring. Among some of the well-known words that he omitted is *kakudmat* (a humped bull, *Ragh.*, IV. 22) which is as old as the *Ṛgveda*. But it must be said in justice to him that he was conscious of the omissions in his concise work and hence he said in the concluding portion of his work,

शेषं तु ज्ञेयं शिष्टप्रयोगतः ।

The text of Amara in this edition is based on the three South Indian commentaries, Liṅgayasūrin's *Amarapadavivṛti*, Mallinātha's *Amarapadapārijāta* and (in the third Kāṇḍa) on Bommagaṇṭi Appayārya's *Amarapadavivaraṇa*. There are a very large number of variants, which have been mentioned by the commentators themselves or are given in the footnotes.

Liṅgayasūrin's Amarapadavivṛti

Liṅgayasūrin, the author of the *Amarapadavivṛti*, the first comm. given in the present edition, is also known as Liṅga

or Liṅgābhaṭṭa, and his work is popularly known as *Liṅga-(Liṅgā)bhaṭṭīyam.* From the Telugu meanings that he adds to the terms in the Vanauṣadhivarga of Kāṇḍa II and from the fact that most of the MSS. containing his comm. are in the Telugu script, he may be considered to have been a native of Āndhradeśa. His father's name was Vaṅgala Kāmaya Bhaṭṭa according to the colophons. In the introductory verses of his comm. Sūrin speaks respectfully of Kṣīrasvāmin and others whose works he carefully considered before writing his own.

पद्वाक्यप्रमाणज्ञैः क्षीरस्वाम्यादिसूरिभिः । कृतान् ग्रन्थान् समालोच्य (p. 1)

Svāmin's date is known to be the second half of the 11th cent. as he quotes Bhoja (11th cent.)[1] and is in turn cited by Vardhamāna (12th cent.)[2] in his *Gaṇaratnamahodadhi*.[3] Sūrin also quotes Bhojarāja's views when he explains the words to denote the Gandharva-s Hāhā Hūhū as they were considered indeclinables by him.

हाहा हूहू इत्यालापानुकारात् नामद्वयम् । एकनामेत्येके । अव्ययाविति भोजराजः । (p. 37)

Thus the lower limit of Sūrin's date may be considered as A.D. 1150.

Malli. whose period may be assigned approximately to the 14th cent.[4] is greatly influenced by Sūrin as can be inferred from a number of identical lines in the works of both and from his express mention of the *Liṅga(Liṅgā)bhaṭṭīyam* (p. 144). He quotes with approval some of Sūrin's explanations, though he does not mention the source by name. Describing *indrā-yudha* (rainbow) he gives almost the same line as Sūrin.

[1] Keith, *History of Skt. Literature* p. 292.
[2] A.D. 1140, S. K. Belvalkar, *Systems of Skt. Grammar*, p. 53.
[3] *Ak.*, K. G. Oka's ed., Introd. p. 3.
[4] For a discussion on his date, see p. xlvii below.

मेघप्रतिफलितनानावर्णस्य धनुराकारेण दृश्यमानस्य सूर्यकिरणस्य नामेति केचित् । (p. 57)

Identical again is the meaning given by both for *saṃdhyā* (twilight):

दिनान्तादुपरि घटिकात्रयात्मकस्य सूर्योदयात् प्राक् पञ्चघटिकात्मकस्य च कालस्य नामनी । (p. 75, ll. 3-4 and 15-16)

and *prasevaka* (the belly of a lute below the neck):

दण्डावलम्बनायालाबूमूलनिक्षिप्तसंदंशाकारसारदारुनाम । (p. 125);

and *kūpaka* (hole dug in the sandy bed of a river):

शुष्कनद्यादौ जललाभाय क्रियमाणगर्तनाम (p. 161).

When dealing with the word *jṛmbha* (yawn), Malli. mentions the *Liṅgabhaṭṭīyam* by name and politely suggests that his interpretation of the word as 'yawning' is not in accordance with the explanation given in the *Vaijayantī*, the favourite[1] of Malli. In another place, while explaining the word *secana* (p. 164), he adversely criticizes Sūrin without mentioning his name. It is clear from a large number of such examples that Malli. has utilized Sūrin's commentary.

The work of Sūrin is a very valuable accession to the lexicographical literature in Sanskrit. Whereas commentators of lesser merit have sunk into oblivion, Sūrin's commentary has all along been well received, especially in the southern region. The astonishingly large number of variants in his comm. as testified by more than a score of MSS. collated may be considered as a sign of his popularity. He explains all the words of Amara, assigning a distinct origin to each word in the vocabulary. He combines conciseness of expression with fullness of treatment. His motto is similar to that of Mallinātha, the celebrated commentator on the Mahākāvya-s:

[1] Malli. quotes 213 times from the *Vaijayantī* in the first two Kāṇḍa-s.

नामूलं लिख्यते किंचित् नानपेक्षितमुच्यते ।

Simple but striking are some of the illustrations that Sūrin furnishes to bring out the different genders in which a word may be used when explaining Amara's text. For example,

त्रिष्वेवं मेद्यगामि यत्, is explained as कष्टा सेवा, कष्टो भृत्यभावः, कष्टं व्याकरणम् (p. 155).

Surely *kaṣṭaṃ vyākaraṇaṃ* which is given by Patañjali himself in his *Mahābhāṣya* will be better appreciated by students learning grammar, than *kaṣṭaṃ viṣabhakṣaṇam* given by Malli. There are some words such as *varga*, *saṃgha*, *kula* and *yūtha* which appear to have the same general meaning of a 'group', but which have to be used distinctly according to the objects to be indicated. Sūrin gives apt illustrations, the word *varga* being employed in such cases as *prāṇivargaḥ*, *kavargaḥ* (group of gutturals), *saṃgha* in *pakṣisaṃghaḥ* (flock of birds), *sārtha* as in *vaṇiksārthaḥ* (caravan of merchants), *kulam* as in *brāhmaṇa-kulam* (assembly or family of Brāhmaṇa-s) and *yūtham* as in *gajayūtham* (herd of elephants) (pp. 359-60).

Sūrin gives the derivations of words, and brings out their full significance unlike some of the principal commentators who lavish attention on the minute details of grammar, leaving the explanations to take care of themselves. Svāmin no doubt derives most of the words, but in many places the explanation is not full and in some places positively meagre. Worse is the position in Bhānujī's comm.; his derivations are full of grammatical lucubrations, but he explains fully only a very few words. The word *āyattaḥ* (a dependent) in Amara (III. 1. 16) is dealt with thus:

आयतते स्म । 'यती प्रयत्ने' । अकर्मकत्वात् क्तः । (p. 411)

whereas Sūrin explains the meaning as 'a person employed in a particular work':

आयत्यते एककर्मसु नियुज्यत इत्यायत्तः । 'यती प्रयत्ने' ।

In the same context the word *nighnaḥ* (dependent) is explained by Bhānujī as

निहन्यते निगृह्यते । हन्तेः घञर्थे कः ।

whereas Sūrin says:

[निहन्यते] नियम्यते प्रभुणा तिरस्क्रियत इति निघ्नः ।

Svāmin has:

निहन्यते निघ्नः । घञर्थे कविधानम् (p. 239).

Sarvānanda's explanation too is meagre in most places, though the grammatical derivation is full. For *nighnaḥ* he has

निहन्यत इति निघ्नः । घञर्थे कः ।

and for *āyattaḥ* he has *yatī prayatne*, *ktaḥ* (IV, pp. 7-8).[1]

The word *ājiḥ* (battle) is explained by Svāmin as

आ-अज्यन्ते क्षिप्यन्तेऽत्राजिः (p. 197);

by Sarvānanda as

अज गतिक्षेपणयोः । 'अज्यतिभ्यां च' इति इण् । बाहुलकान्न वीभावः । आजिः (III, p. 139);

and by Bhānujī as '*ajanam.* "*aja gatau*"'. He then gives a number of grammatical rules to show the correctness of the form (p. 343). Sūrin here has

अजन्ति क्षिपन्ति शस्त्राण्यत्रेत्याजिः । 'अज गतिक्षेपणयोः' (p. 545).

Thus the clearness of Sūrin's commentary is self-evident.

The same fullness of explanation is seen in Sūrin's comm. for *tāmrakam* (copper). Svāmin has *tāmyati tāmram* (p. 222); Sarvānanda concerns himself with the derivation only: *āmravat tāmram* (III, p. 235); and Bhānujī has

ताम्यति तम्यते वा । 'तमु काङ्क्षायाम्' रक्, कन् (p. 384);

[1] References are to Sarvānanda's *Ṭīkāsarvasva*, TSS ed.

whereas Sūrin gives a plausible explanation of the meaning: It suffers pain when associated with fire or it requires the association of a sour ingredient like tamarind to shine in all its (golden) glory.

ताम्यति व्यथतेऽग्निसंयोगादिति ताम्रम्। 'तमु ग्लानौ'। ताम्यति काङ्क्षति स्वनैर्मल्यार्थं (सुवर्णनैर्मल्यार्थम् W_2) आम्लरसमिति वा। 'तमु काङ्क्षायाम्'।

(p. 611)

Again he explains that *piccaṭam* (tin) is so called because it is pounded (tinned) into vessels of other metals like copper either as a thin layer or to form brass, etc.

पिच्च्यते कुट्ट्यते घटेष्वनेनेति पिच्चटम्। 'पिच्च कुट्टने' (p. 616)

This clearness of explanation is not found in the other principal commentaries.

Sūrin gives clear instructions to pupils where certain words are likely to confuse them. In the text, *godhūmaḥ sumanaḥ samau* he notes that the word *sumanaḥ* (wheat) is one ending in *a* (*akārānto 'yam*, p. 564). This is helpful as *sumanas* also means a god (p. 7), a flower (p. 225), a variety of jasmine (p. 258) all of which are words ending in *s* or *sakārānta* and Sūrin indicates them as such in their proper places, *sānto 'yam* (p. 258), *sāntaḥ striyām* (p. 226). Similarly in the text *sūtrāṇi nari tantavaḥ*, the word *nari* may sound somewhat puzzling to young students and hence he gives a clear explanation of the word,

नरीति पुंसि वर्तते तन्तुशब्द इत्यर्थः (p. 637).

The word *spaśa* (spy) is likely to be confused with *sparśa* as it is a better-known word and especially due to the *Dhātusūtra* where *sparśa* occurs (*spaśa bādhanasparśanayoḥ*). Hence he gives the clarification:

तालव्यान्तो रेफशून्यश्चायं शब्दः (p. 491).

A door is called *kapāṭa* because we get knocks on our heads at it; it is *kavāṭa* as it cuts off breeze:

कं शिरः पाटयतीति कपाटम् । कं वातं वटति वेष्टयतीति कवाटं वा ।
(p. 205)

Where the text of Amara is ambiguous or seemingly incomplete Sūrin takes care to see that the student has a clear grasp of the situation. In

विंशत्याद्याः सदैकत्वे सर्वाः संख्येयसंख्ययोः

the numerals 20 and above are treated as singular in number and used both with reference to *saṃkhyeya* (objects to be numbered) and *saṃkhyā* (number) as *viṃśatiḥ paṭāḥ* and *viṃśatiḥ paṭānām.* Sūrin draws our attention to the fact that this is true not merely for numbers 20 and above, but the number 19 too must be added to the list.

अत्र विंशतिशब्देन एकोनविंशतिशब्दो विज्ञेयः ।
एकोनविंशत्याद्याः नवतिशब्दपर्यन्ताः सर्वाः संख्याः . . . (p. 603)

This clarification is not found in the other principal commentaries though the OBA ed. of Svāmin's comm. adds this within square brackets (p. 219). Again the definition of *viśeṣyanighna* (word dependent for its gender, etc. on a substantive) given by Amara, *strīdārādyaiḥ. . .tasya bhedakāḥ* (III. 1. 2) is a hard nut to crack and few students will be able to grasp its significance. In such cases, Sūrin comes out with an independent explanation of the verse.

तात्पर्यार्थस्तु—यस्य विशेष्यस्य यानि विशेषणानि तानि तल्लिङ्गान्येव भवन्तीत्यर्थः । (V. 2)

In cases of exceptionally peculiar derivation, attention is drawn to those abnormalities. In *druvayam* (measure) the change of *ma* to *va* is pointed out, *makārasya vakārādeśo bhavati* (p. 604) avoiding the technical detail that *vaya* is substituted

after the word *dru* (wood) in the sense of a measure, *māne vayaḥ* (IV. 3. 162). A similar popular clarification, avoiding Pāṇini's aphorisms, is seen in the next word *pāyyam*, having the same meaning.

मीयतेऽनेनेति पाय्यम् । धात्वादेर्मकारस्य पकारादेशः । (p. 604)

although the grammatical explanation is that Pāṇini has used the word 'irregularly' in the *sūtra*: *pāyyasāṃnāyya*. . . (III. 1. 129).

The *avatārika-s* or brief introductions to new subjects, when a large number of topics are dealt with in a Varga by Amara, facilitate the location of a connected topic in a continuous text. Thus in the beginning of the Brahmavarga in Kāṇḍa II when Amara lists the words for the offsprings of the people of all classes Sūrin has the *avatārikā*:

इदानीं सर्ववर्णानां संकीर्णजातीनां सामान्यसंततेर्नामानि प्रथममाह—संततिरिति । (p. 451)

Similarly when Amara begins the topic of cowherds, etc. immediately after enumerating words like *paryāptam* and *yathepsitam*, Sūrin's brief introduction to the new topic of 'protection of cows' is quite necessary and welcome: *idānīṃ pāśupālyam āha* (p. 588). When Amara begins the Śūdravarga, Sūrin introduces it appropriately as the next subject in the series dealing with Brāhmaṇa, Kṣatriya and Vaiśya topics.

अथ क्रमप्राप्तां शूद्रवर्गविवृतिमुपक्रमते । (p. 620)

Although Amara gives only the names of Varga-s, the separate mention of the heads of subjects by Sūrin is extremely useful, e.g. *kīṭaprakaraṇaṃ samāptam* (p. 337), *aśvaprakaraṇaṃ samāptam* (p. 515).

The concluding verses of Amara at the end of the Kāṇḍa-s (*kāṇḍasamāpti*) are fully explained by Sūrin, giving such hints as

स्वर्गे देवतादि, दिशि दिग्गजादि, काले उपरागादि,

etc. for Amara's crisp mention of associated words (*eṣāṃ ca saṃgatam*), unlike Malli. and Bhānujī. Sūrin realizes that readers generally remember the main topics only and hence he reminds them of the associated words such as *naukā* (boat) in dealing with Vārivarga.

As variants in the text of Amara have crept in in large numbers in the course of centuries,[1] Sūrin has mentioned them even though he gives his own choice for adoption as the correct text. In explaining *pāripārśvaka-s* (attendants on the sun), Sūrin mentions the reading *pāripārśvaga-s* (*pāripārśvagāḥ iti vā pāṭhaḥ*), though the MS. K_5 notes another reading *pāripārśvika-s* (*pāripārśvikā iti vā pāṭhaḥ*, fn., p. 71).

Again in the section on plants Amara gives *kālā* and *sthālī* as names of two plants. Sūrin here notes a number of readings and explains them:

कृष्णवृन्तत्वात् काला । रसाधारकुम्भत्वात् स्थाली । काचस्थालीति पाठे काचवर्णा स्थाली वृन्तमस्या अस्तीति काचस्थाली । कालस्थालीति पाठे कालवर्णस्थालीत्वात् कालस्थाली । साचस्थालीति पाठे सा च स्थालीति पदच्छेदः । (p. 248)

An important reading mentioned by Sūrin is with reference to domestic animals discussed by Amara in *gomahiṣyādikaṃ pādabandhanam*. Sūrin says that there is a variant reading *yādavaṃ dhanam* in the place of *pādabandhanam*, and also explains the significance of that reading.

यादवं धनमिति पाठे गोमहिष्यादिकं धनम् (p. 588)

This reading is evidently based on the comm. *Kāmadhenu* of Subhūticandra, as mentioned by Malli.[1] (p. 589). The god Brahmā, the first in the Trinity, is called Viriñci as he proffers life to all: *viriṇaktīti viriñciḥ* (p. 14); or because he separates the different species of his creation: *vicir pṛthagbhāve*. Sūrin

[1] See infra p. xxvi.

also gives an alternate reading *viriñcaḥ* which would mean the god who is borne by birds, namely swans:

विभिः हंसै रिच्यत उह्यते विरिञ्चः इति वा पाठः ।

The readings mentioned above are but a few specimens out of the hundreds which he has indicated and explained.

When a word has a meaning which is not directly connected with its derivation, it is called *rūḍha*.[1] The origin of such words has been forgotten. In such cases a commentator has to resort to imagination to establish the meaningfulness of the word. The word *pūpa* (flattened cake) in Amara's *pūpo 'pūpaḥ piṣṭakaḥ syāt* is so called, says Sūrin, because the ashes from the fire in which it has been cooked have been rubbed off!

पूयते पाकसमये लग्नं भस्म मृज्यतेऽस्येति पूपः । पूञ् पवने । (p. 583)

Amara gives *sūta* as one of the synonyms of mercury: *rasaḥ sūtaś ca pārade*. Sūrin's explanation of the word is based on the popular belief that gold can be produced out of mercury: *sūte hemādikam iti sūtaḥ* (p. 612). His explanation of *maireya* (a kind of intoxicating drink) is that it eclipses ordinary liquors.

इरां सामान्यसुरां स्वरुच्या मेति प्रतिषेधयतीति मेरा । सैव मैरेयम् । (p. 644).

A pupil is called *chātra* because he screens, out of a sense of respect and gratitude, the defects of his preceptor:

गुरोरसच्चरितं छादयतीति छात्रः । (p. 457)[2]

A subtle sense of humour is also seen in Sūrin's explanations: The word *nānā* given in the Avyaya section of Kāṇḍa III

[1] K. K. Raja, *Indian Theories of Meaning*, ALS 91, 2nd ed., p. 60.

[2] It is more likely that he is an umbrella bearer, when the preceptor goes out in the sun; for the greatest fun that a boy gets in student life is in the exposure of the mannerisms and weaknesses of the teacher. cf. *Mahābhāṣya* on Pāṇini, IV. 4. 62; see also *ALB* 29, p. 181 n.

has the well-known meaning of 'in different ways' as well as 'without'. To illustrate the latter meaning Sūrin says,

नाना नारीं निष्फला लोकयात्रा ।

The line has a double significance, for it applies to the performance of *dharma* in participation with the life-partner as well as a life of pleasure in her company (III. 4. 3). The same kind of humorous suggestion is seen in the explanation of the word *riktham* (wealth), as that which (being hard earned by the father) is squandered by the sons:

रिच्यते पुत्रादिना निःसार्यत इति रिक्थम् । (p. 607)

Some words can convey a clear picture to the mind only if a full description of the object is given:[1] *navanītaṃ navoddhṛtam* does not convey a picture of the object in question, namely fresh butter. Here, Sūrin gives a full description:

नवं तत्कालदध्नो मन्थनानन्तरं नीतं नवनीतम् ;

and

मथनानन्तरं दध्नो विनिर्गतस्य सर्पिषः प्रकृतिभूतस्य सारांशस्य नामनी ।
(p. 585)

Similar is the case with *pṛthuka* which is parched and flattened rice.

साद्रान् व्रीहीन् भृष्टान् कृत्वा उलूखले मुसलेन कुट्टयित्वा भक्ष्यत्वेन कल्पितानां नामनी । (p. 582)

The somewhat heavy dependence on such an established authority as Svāmin sometimes lands him in questionable derivations. The word *vitunnakam* (coriander seed) is derived by Svāmin as:

[1] Hence Bhavabhūti's humorous description of a horse in *Uttara*. (IV.27) to ascetic boys who had not seen such an animal before (*paścāt puccham vahati . . .*).

वितुदति मन्दाग्नित्वं वितुन्नकम् (p. 208).

Sūrin, evidently following Svāmin says,

वितुदति रोगान्नाशयतीति वितुन्नकम् । 'तुद व्यथने' (p. 576).

Bhānujī points out the error in such a derivation (p. 363):

यत्तु वितुदति मन्दाग्निमिति स्वामी । तन्न । सकर्मकात् कर्तरि वर्तमाने क्तस्याभावात् ।

On occasions, Sūrin's explanation is not quite happy; e.g. *patadgrahaḥ* is said to be a vessel (p. 572) although it is more appropriate for a spittoon.

Popular interpretations constitute a feature of Sūrin's commentary: For example, Svāmin's interpretation of *yathepsitam* is

ईप्सितमनतिक्रम्य यथेप्सितम् (p. 212),

while Bhānujī says,

आप्तुमिष्टम् । सन् । क्तः । 'अव्ययं विभक्ति . . .' इत्यव्ययीभावः । (p. 371)

Sarvānanda's explanation is similar to the one of Svāmin:

ईप्सितस्यानतिक्रमो यथेप्सितम् । (III, p. 200)

Sūrin however has:

आप्तुमिच्छा ईप्सा । अस्या अधिकं यथेप्सितम् । यस्य कस्यापि वस्तुनः इच्छाधिक्योपेतस्य नाम । (p. 588)

Similarly *gosaṃkhyaḥ*, which is a synonym for *gopaḥ* (cowherd), is explained by Sūrin as a person tending cattle, who not only counts the number of cows after their return from pasture, but tells the owner that all of them have safely reached the cowpen:

गाः संचष्टे गोमिने तव गावः सुखेनागता इति गोसंख्यः । (p. 588)

This thoughtful interpretation is not found in the principal commentaries.

The brevity of Amara being sometimes reminiscent of Pāṇini's *sūtra-s,* Sūrin fulfils the role of the Bhāṣyakāra. The words *hālika* and *sairika* are defined by Amara as

खनति तेन तद्वोढास्येदं हालिकसैरिकौ । (p. 591)

Sūrin brings the above aphoristical statement within the realm of intelligibility by saying:

हलेन खनतीति हालिकः । हलं वहतीति हालिकः । हलस्य संबन्धी हालिकः । हलेन खनतः, हलं वहतः, हलसंबन्धिनो वा बलीवर्दस्य नामनी । (p. 592)

i.e. oxen utilized for ploughing or drawing carts. Similar is the explanation of the word *sairika.*

Some words in Amara's text are *deśya,* local words of popular origin; for even such a conservative and classical language as Sanskrit is not completely immune to the influence of the regional languages. Sūrin points out that some words, more especially names of plants in the Vanauṣadhivarga, are of Prakrit origin. The word *phaṇijjaka* (citron tree), Sūrin says, has been adopted from the vernacular, *phaṇijjakaśabdo deśyaḥ* (p. 262). The milk-hedge plant is variously named *sihuṇḍa, siṃhuṇḍa* and *sīhuṇḍa.* Dhanvantari and Svāmin recognize the Prakrit form *sīhuṇḍa;* but Sūrin gives *siṃhuṇḍa* only and explains that it is only irregularly formed with the loss of *ta* in *siṃhatuṇḍa* (resembling the mouth of a lion).

सिंहतुण्डाभशाखात्वात् सिंहुण्डः । तकारलोपः । (p. 277)

The word *indindira* (bee) is given by Sūrin as an additional variant of a doubtful character (p. 351); Svāmin considers it a *deśya* word, but Sūrin has no comment to offer.

While avoiding the intricacies of grammar, Sūrin quotes the *Dhātupāṭha* at every step, sometimes in a form slightly different from what is in modern editions, which may indicate

the oral tradition prevalent in his day. Thus in MSS. K_2, K_6 and Pt_2, *kuṇa śabde* takes the place of the later *kuṇa śabdopakaraṇayoḥ.*[1] Again most of the MSS. give *srambhu viśvāse* (p. 497) instead of *srambhu pramāde viśvāse ca.*[2] The MSS. also indicate Sūrin's fondness for combining *dhātu-s* that have the same meaning. Thus in the place of *lāja bharjane bhartsane ca*[3] K_5, K_6 give *lāja lāji bharjane* (p. 582). Similarly *aghi laghi gatyākṣepe* (p. 593)[4] is the combined result of *aghi gatyākṣepe* and *laghi gatau.*[5] The *Dhātupāṭha* given in MSS. K_5, K_6 as *karva kharva garva darpe* (p. 610) is a combination of the three roots having the same meaning. Numerous are such combinations scattered throughout Sūrin's commentary. He has also the merit of explaining some difficult or unusual words found in the *Dhātusūtra-s.* In *añjū vyaktimrakṣaṇakāntigatiṣu* (p.585) regarding *mrakṣaṇa* he gives the additional information *mrakṣaṇaṃ secanam.* Similarly he mentions *cakyārthaḥ tṛptyarthaḥ* (p. 587) in the *Dhātusūtra*, *suha cakyārthe* in the context of deriving the word *sauhityam* (satisfaction).

There are some well-known words in Amara for which Sūrin gives a number of alternate derivations without straining the meaning, and showing the depth of his knowledge of grammar. *Surāḥ* (gods) is derived in six ways as those possessing power and prosperity:

सुरन्तीति सुराः । 'सुर ऐश्वर्ये';

those who are resplendent:

सुष्ठु राजन्तीति वा । 'राजृ दीप्तौ';

those who gracefully receive offerings made with devotion:

भक्त्या दत्तं सुष्ठु रान्तीति वा । 'रा आदाने';

[1] *Bṛhat-dhāturūpāvali*, ed. T. R. Krishnacharya, Kumbakonam, p. 400.
[2] ibid., p. 546. [3] ibid., p. 505. [4] ibid., p. 379. [5] ibid., p. 502.

those who give welfare:

शुभं रान्तीति वा । 'रा दाने';

those who possess the superior wine churned out of the milky ocean:

अब्धिजा सुरा येषामस्तीति वा;

those who fulfil the desires of devotees well:

सुष्ठु वाञ्छितफलं रान्तीति वा । 'रा दाने' (p. 8).

Similarly he derives Rudra (Śiva) in three ways (pp. 9-10), *asura* (demon) in five ways (p. 11) and Kumāra (Subrahmaṇya) in four ways (p. 29). When deriving *bhagavat* (venerable person) he quotes the verse which describes the characteristics such as power, valour, fame, prosperity, wisdom, etc.: *aiśvaryasya samagrasya. . .*' (p. 12).

Amara has set forth in the beginning of his work certain devices for indicating the genders of words, etc. whose significance is explained with suitable illustrations by Sūrin. The first device is that the distinction of gender is made by the form of the word such as the endings in *a*; *ā*, *ī* or *ū*; and *am* for mas., fem. and neuter gender respectively.

स्त्रीपुंनपुंसकं प्रायेण रूपभेदेन ज्ञेयम् । तद्यथा— बुद्धिर्मनीषा धिषणा ।

In some places, genders are clarified by the proximity of other words:

कुत्रचित् साहचर्यात् ज्ञेयम् । तद्यथा—तटित् सौदामिनी ।

In other places where genders have to be mixed up, special directions are given:

क्वचित् तेषां लिङ्गानां विशेषविधेः ज्ञेयम् । कथम्? भेरिः स्त्री दुन्दुभिः पुमान् । (p. 3)

Similarly, other devices employed by Amara such as the avoidance of Dvandva compounds in which words of different genders are mixed up, are all elucidated by Sūrin.

The Nānārtha-(homonymous)varga is the biggest section in *Ak.;* still the author says that only some homonymous words have been dealt with in this section, beginning with words that end in *ka* (*nāka*) and ending with those that end in *ha* (*paribharha*).

नानार्थाः केऽपि कान्तादिवर्गेष्वेवात्र कीर्तिताः ।

Sūrin says at the very outset of this Varga that he intends to include meanings left out by the author due to his fear of increasing the bulk of the work:

अनुक्ता ग्रन्थकारेण ग्रन्थगौरवभीरुणा । (v. 1)

The inclusion of additional meanings necessarily obliges him to recast the original verses of Amara, retaining, as far as possible, Amara's own words. These alterations and additions have been noted from time to time in various lexicons after Amara, such as the *Vaijayantī*, *Viśvaprakāśa* and *Abhidhāna-ratnamālā*. Sūrin says that he consulted such works as were available to him:

तन्त्रान्तरस्थो नानार्थपदस्यार्थो यथामति ।

His explanations are in prose in between the verses, e.g. for *ākāśe tridive nākaḥ*, Sūrin has the version

अम्बरे सुरलोके च नाकशब्दः प्रकीर्तितः ।

explained as

न विद्यतेऽकं दुःखमत्रेति नाकः ।

The word *kṣveḍā* (poison, etc.) is dismissed by Amara with *kṣveḍā vaṃśabalākāpi*, no doubt referring to his *kṣveḍā tu siṃha-nādaḥ syāt* in the Kṣatriyavarga (p. 546). Sūrin elaborates it by giving more than ten meanings:

कर्णरोगे विषे ध्याने दुर्लभे कुटिले शणे ।

लोहिताक्षे फले चैव भटानां सिंहनिःस्वने ।
क्ष्वेडा वंशशलाकायां भटे दन्तोष्ठवाद्यके । (v. 92)

Another feature in the Nānārtha section, helpful to students, is the addition of the meanings of the words in fem. gender which have a large number of senses unconnected with the word in the mas. The word *hariṇī* is dealt with by the side of *hariṇah* bringing out the additional meanings possessed by the former (v. 107) such as the name of a goddess, a metre, a golden statue, etc.

हरिणी सुरयोषायां वृत्तभेदपिशङ्गयोः ।
कनकप्रतिमायां च मृगीहरितयोरपि ॥

Similarly *vanita* (begging, etc.) which is used in all the three genders has the distinctive meaning of a young (passionate) woman in the fem. (*vanitā*).

याचिते सेविते प्राप्ते वनितं स्यात् त्रिलिङ्गकम् ।
अत्यन्तजातानुरागयोषायां वनिता भवेत् ॥ (v. 158)

Quotations by Sūrin from well-known authors are few and far between unlike Malli. whose citations are very large in number and Bommaganṭi who is moderate in this regard. But in the Avyaya section, he quotes liberally. For *nūnam* (surely) he cites:

क्षुद्रेऽपि नूनं शरणं प्रपन्ने . . . (*Kumāra.*, I. 12) ;

for *vā* (or):

अरावणमरामं वा जगत् . . . (*Raghu.*, XII. 83);

for *nāma* (indeed):

अमृतं नाम यत्सन्तः . . . (*Śiśu.*, II. 107);

and for *khalu* (indeed):

प्रवृत्तिसाराः खलु मादृशां गिरः (*Kir.*, 1. 25).

Liṅgayasūrin was a scholar of profound learning. His thorough acquaintance with the *pañcamahākāvya-s* is seen from the quotations in the Avyaya section of the Nānārthavarga in Kāṇḍa III. That his net is a wide one is proved from such lines as

अथातो दर्शपूर्णमासौ व्याख्यास्यामः ।

from the *Śrautasūtra* of Āpastamba (I. 1). He also mentions the grammarian Bhojarāja (p. 37). His eclectic mind includes a considerable acquaintance with Buddhist philosophy. He mentions the various temptations that stand in the way of the spiritual aspirant:

बौद्धास्तु स्कन्धमारः क्लेशमारो मृत्युमारो देवपुत्रमारश्चेति चतुरो मारानाहुः(p. 12),

the six special characteristics possessed by the enlightened one, *divyaṃ cakṣuḥ divyaṃ śrotram* and the ten sources of his strength, *dāntikṣāntiśīla*. . . (p. 12). The citation from Kāmandaka reveals his close acquaintance with political science (p. 530).

Telugu equivalents are given by Sūrin in the Vanauṣadhivarga, but unlike Malli. who gives Telugu words for all and sundry, he does not approve of introducing other languages in explaining Skt. words. In fact, Sūrin's commentary is very popular in regions where Tamil is the main language spoken. It is only from verse 20 onwards in this section, and that too only when absolutely necessary that he gives Telugu meanings.

इह वृक्षलतौषधीनां नामान्यान्ध्रभाषयैव वक्ष्यामः । (p. 229)

The Telugu words found in the various MSS. are not uniform; *pratti*, *patti* and *putti* are given as Telugu equivalents of *kārpāsa* (cotton). It may be inferred that the names vary slightly according to the particular localities of the Telugu country. MS. J_2 gives *hatti*, which is evidently a Kannada word.

MALLINĀTHA'S AMARAPADAPĀRIJĀTA

Mallinātha, the author of the *Amarapadapārijāta*, the second comm. given in this edition is to be distinguished from his well-known namesake, the commentator on the *pañcamahākāvya-s*. This commentator on the *Ak.* too hails from the Andhra country as testified by his liberal use of Telugu equivalents in all the three Kāṇḍa-s. His father was Nṛsiṃhasūrin [1] of the Śrīvatsagotra. He also gives his family name as Bollāṭinmi:

बोल्लाटिन्मिनृसिंहसूरितनयः श्रीमल्लिनाथो . . . ।

He states in the introductory verse (p. 2) that he made a thorough study of the *ṭīkā* of Subhūti, as also the comms. *Amarabhāṣya* and *Amaravārttika*, etc:

टीकां सुभूतेः . . . अमरभाष्यवार्त्तिकमुखान् ग्रन्थान् बहूनादरात् ।

Malli. confines himself to bringing out the meaning when it differs from the interpretation of his predecessors. The great task he undertakes is to supply the omissions in *Ak.* This included collecting a list of words which were either rarely used or had fallen into disuse, which Amara did not mention.

[1] In one MS. (A_1) it is said in v. 7 that Nṛsiṃha, proficient in the three Veda-s, was his paternal grandfather (*nṛsiṃho yatpitāmahaḥ*) and Tripurāri his great grandfather. But in v. 2 (12th in A_1) it is stated that he was the son of Nṛsiṃhasūrin (*nṛsiṃhasūritanayaḥ śrīmallinātho mudā*). In v. 8 (A_1) it is said that his father was called Nāganāthasudhī (*śrī nāganāthasudhiyaṃ namāmi janakaṃ mama*). But as MS. A_1 in general, and the introductory verses in particular, are somewhat unreliable and as the colophon at the end of each Varga mentions Nṛsiṃha as his father (*srīvatsanṛsiṃhasūrisutamallināthasūri. . .*) we can take it that he was the son of Nṛsiṃha. Two or three colophons in A_1 mention the name of the author as Mallikārjuna. He might have been thus affectionately addressed by his friends or more probably it is a scribal error.

Malli. quotes frequently from the *Ṭīkāsarvasva* assigned to A.D. 1159,[1] mentioning Sarvānanda by name a number of times (11). He also quotes a verse (p. 438) from the *Vairāgyapañcaka* of Vedāntadeśika (b. A.D. 1268).[2] Hence the lower limit of his date may be placed in the beginning of the 14th cent. Malli. should have lived long before Bhānujī, for his quotations of Gopālita are identical with those attributed to Bopālita in the same context by Bhānujī.[3] Rāyamukuṭa, the author of the *Padacandrikā* (A.D. 1431,[4] 1470[5]) is never mentioned by Malli. The absence of any mention of the *Siddhāntakaumudī* suggests that Malli. wrote his comm. before the 17th cent.

The introductory (*paribhāṣā*) verses of Amara are explained clearly by Malli. with a large number of illustrations, pointing out the significance of words often missed by other commentators. Svāmin, Sūrin, Bhānujī and others take the meaning of *ca* only as 'and' in combining *rūpabheda* and *sāhacarya* in:

प्रायशो रूपभेदेन साहचर्याच्च कुत्रचित् (p. 3).

But it is indicatory (*upalakṣaṇa*); it is not *rūpabheda* and *sāhacarya* alone that give an indication of the gender of a word. Malli. observes that the gender is sometimes indicated by the affix (*pratyaya*), e.g. *ktin* to denote the fem. in words like *vibhūti* and *bhūti*:

[1] T. Ganapati Sastri, *Ak.*, TSS 38, Preface p. ii.

इदानीं चैकाशीतिवर्षाधिकसहस्रैकपर्यन्तेन (१०८१) शकाब्दकालेन . . .

[2] *The Philosophy of Viśiṣṭādvaita* by P. N. Srinivasachari, ALS 39, 2nd ed., p. 526.

[3] Malli: 'वलिकः (वलीकः B_3) पटलप्रान्त इत्यपि' इति पुंस्काण्डे गोपालितः (p. 204).
Bhānujī: 'वलीकः पटलप्रान्ते' इति पुंस्काण्डे बोपालितात् . . . (p. 138)
Malli: 'लोष्टुः शण्डेऽपि लोष्टः स्यात्' इति गो(बो)पालितः (p. 560).
Bhānujī: 'लोष्टुः शण्ढेऽपि लोष्टः स्यात्' इति बोगालितः (p. 351).

[4] R. G. Bhandarkar, Preface to *Mālatīmādhava*, p. xxi.

[5] *IHQ*, XVII, p. 467.

विभूतिर्भूतिरैश्वर्यम् । विभूतिभूतिशब्दौ क्तिन्नन्तत्वात् स्त्रीलिङ्गौ । (p. 27)

Sometimes the nature of the compound indicates the gender: *rāśiḥ*[1] is known to be mas. because of its association with *puñja* in the compound *puñjarāśī tūtkaraḥ kūṭam astriyām* and as Dvandva compounds are not employed by Amara when their components are of different genders. Malli. sees in the use of *ca*, such additions as *pratyaya* and *samāsa* indicatory of gender:

चशब्दः प्रत्ययाद्युपलक्षणार्थम् । विभूतिर्भूतिरैश्वर्यमित्यत्र प्रत्ययो लिङ्गस्य गमको भवति । पुञ्जराशी तूत्करः कूटमस्त्रियामित्यत्र समासो लिङ्गस्य गमको भवति । (p. 4)

The word *krama* again in ' *kramādṛte* ' (v. 4) is interpreted in a novel way. When referring to the prohibition of Dvandva compounds, *krama* means that all words with the same meaning but differing in gender should be given separately.

अत्र पार्थक्यमेव क्रमशब्दार्थः ।

In prohibiting *ekaśeṣa samāsa*, the word *krama* means the separate mention of all the words individually.

नाली नालं च । अत्र सर्वपदोक्तिरेव क्रमशब्दार्थः ।

In the prohibition of *saṃkara* (' mix up '), words of different genders must be separated as *stavaḥ* and *stotram* are separated from *stutiḥ* and *nutiḥ*,[2] the latter two ending in *ktin* being fem. in gender.

अत्र विभाग एव क्रमशब्दार्थः ।

Having said ' *bhedākhyānāya na dvandvaḥ* ' (p. 4), how does Amara use the compound *māsarācāmanisrāvāḥ* in giving the synonyms of ' scum of boiled rice '? But in this case there is a possibility of construing the ending as fem. also; hence

[1] This word is both mas. and fem. according to later commentators.

[2] स्तवः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिः । (p. 110).

Malli.'s observant eye detects that the mas. ending of *māsara* and *ācāma* should dispel all such misapprehension:

द्वन्द्वान्तश्रूयमाणपुंस्त्वानि (p. 584).

Great care is taken by Malli. where mispronunciation of sibilant sounds is generally observed.[1] Regarding Śunāsīra (Indra), Malli. says the initial sibilant is a palatal and not the dental sibilant *s*; he quotes as authority

शुनासीरेणेति हरिप्रबोधयमकात् ताळव्यादिः (p. 32)

and points out that the word is spelt as *sunāsīraḥ* also, quoting *Āścaryamañjarī*:

शक्र इव नाकविख्यातसुनासीरः इत्याश्चर्यमञ्जरीश्लेषाद् दन्त्यः (p. 31).

Though Malli. does not as a rule give the derivation of words, he does so when a particular sound is irregular, doubtful or novel, e.g. in *aṅgaṇam* (courtyard) the cerebralization of *na* is irregular as pointed out by Subhūti:

अङ्गत्यस्मिन्निति अङ्गणम् । पृषोदरादित्वाण्णत्वमिति सुभूतिटीका । अङ्गनमिति च कतिचन कथयन्ति । (p. 203)

Similarly, in *kavāṭaḥ* (door), the middle sound can also be a labial as per the *Rabhasakośa*:

पवर्गमध्य इति रभसकोशकारेणाभ्यधायि; कपाटः कपाटीति (p. 206).

Amara gives *carmakaṣā* as a synonym for *saptalā* (soap tree); Malli. notes that the sibilant may be *sa*, as the *Subhūtiṭīkā* sanctions it:

. . . चर्मकसेति दन्त्योपधः सुभूतिटीकायां व्युत्पादितः । (p. 303)

In this context, he gives a whole verse describing its merits and the place where it is commonly found. Other examples are *dṛṣad* (stone) which may be *dṛśad* on the authority of Aruṇadatta and others:

[1] शशः षषो मा भूत् (*Mahābhāṣya*, I. 1. 1).

D

. . . दृषदः इत्यूष्मभेदपाठान्मूर्धन्यः । . . . दृशत्त्रिंशः . . . इत्यरुणदत्त-लिङ्गानुशासनपाठात् तालव्यमध्यः (p. 211);

bṛsī (ascetic's seat made of holy *darbha* grass) which is *bṛsī* according to Candragomin and *bṛṣī* in the *Viśvaprakāśikā*:

. . . बृसिमांसीति दन्त्यान्तेषु चन्द्रगोमिः । . . . बृषीति मूर्धन्यान्तेषु विश्वप्रकाशिका (p. 477);

iṣīkā (an elephant's eyeball; 'the under-surface of the top of the eye-socket of an elephant'[1]) and not *īṣikā* as per some of the principal commentators such as Svāmin and Sūrin (p. 506). Numerous are such clarifications of pronunciation given by Malli., his statements being always supported by appropriate authorities.

As a text becomes more and more popular, variants grow like a snowball in its onward march. Malli. takes care to point out such variant readings in the text of Amara. Readings for the word *samākhyā* (fame) are given in the work of Halāyudha, in the *Vaijayantī* and in *Rabhasakośa* as *samākhyā*, *samajñā* and *samājñā* respectively.

समाख्या तुल्यलक्षणमिति हलायुधानुसारी पाठः । यशः कीर्तिः समज्ञा चेत्ययं वैजयन्त्यनुसारिपाठः । कीर्तिः ख्यातिः समाज्ञा चेति रभसकोशः । (p. 111)

In the case of *parivāda* (censure) he has the well-known reading *parīvādaḥ* as illustrated in *Ragh.*:

अत्र परीवादशब्दो दीर्घेकारो ह्रस्वेकारश्च भवति । यथा—मा भूत् परीवाद-नवावतारः (p. 112).

Tamisra (darkness) in the text *tamisraṃ timiraṃ tamaḥ* can also be *tamisrā* as it is included in the Prajñādipāṭha and as Māgha has used it:

[1] Given by Edgerton, Apte's Dict., p. 394.

प्रज्ञादिपाठात् . . . तमिस्रापि भवति । 'स्मररागमयी वपुस्तमिस्रा' इति माघ-प्रयोगात् । (p. 147)

The word *hālāhala* (deadly poison) Malli. shows is *hālāhala* in common usage as in *hālāhalaṃ viṣam ivāpraguṇaṃ tad eva* but *hālahalam* also is in use as in *hṛdaye hālahalaṃ mahad viṣam* (p. 153).

As a general rule Malli. is not satisfied by merely furnishing the different readings but discusses the aptness of the variants. In discussing the word *alinda* (a terrace before a house door) he says that the word may begin with a short or long vowel and quotes an authority for each of them.

अलिन्द इति ह्रस्वादिः । आलिन्द इति दीर्घादिश्च भवति । ह्रस्वादेरुदाहरणम्—'प्रघाणः . . .' इति रत्नकोशः । दीर्घादेः—'गृहैकदेशे . . .' इत्यमरमाला । (pp. 202-3)

The most striking illustration of difference in reading is furnished under the word *kṛṣṇapāka* based on the lexicon *Śabdārṇava*. The three words *kṛṣṇa*, *pāka* and *phala* are combined in all possible ways so as to fill three verses:

कृष्णः पाकः . . . कृष्णफलो वशः । (p. 255)

For the plant named *tṛṇaśūlya* Malli. points out not only the difference in reading but also the consequent change of gender:

सुभूतिटीकायां तृणशूल्या तृणशून्या वेति रूपान्तरसत्ता स्त्रीलिङ्गता चोक्ता । (p. 257)

As in the case of Sūrin's comm. the variants furnished by him are in hundreds.

The use of *śleṣa* (paronomasia or *double entendre*) by well-established authors is utilized by Malli. for the clarification of doubtful sounds in some words. The word *śasya* is found

commonly used[1] in the sense of corn or produce of plants and *sasyam* in the same sense is justified by the *śleṣa* found in *Naladamayantī* (*kathā?*):

'ग्राम्यकविकथाबन्ध इव नीरसस्य-मनोहरो देशः' इति नलदमयन्तीश्लेषाद् द्विदन्त्यः। (p. 224)

A dress or embellishment may be denoted by *veśa* or *veṣa*, the latter word being found in the *śleṣa*[2] in *Kumāracarita*:

'द्वेषरहितमपि सद्वेषम्' इति कुमारचरिते वेषः। (p. 426)

and the former in the *Rabhasakośa*:

'गृहमात्रे च नेपथ्ये वेशो . . .' इति रभसकोशपाठाद् वेशः। (p. 426)

Malli. finds *anuprāsa* and *yamaka* too are useful in the clarification of sounds. The *t* ending of *tanūnapāt* (fire) is confirmed by an alliteration in the *Harṣacarita*:

'तनूनपाति . . . पातयाम्यात्मानम्' इति हर्षचरितानुप्रासात् तान्तः। (p. 39)

According to the *yamaka* in *Daṇḍyalaṃkāra* the synonym for the sun is *sūra* only, beginning with a dental sibilant.

'वारुणी . . . सौरभा · सौरभास्पदम्' इति दण्ड्यलंकारयमकपाठात् सूरशब्दो दन्त्यादिः। (p. 70)

Fullness of treatment supplying a wealth of details, is a characteristic of Malli.'s comm. Amara mentions *kadalī* and five other kinds of deer as the source of deerskin (p. 331). Malli. gives details of these in five verses, describing their colour (*nīlāgrair lomabhir yuktā*), size (*triṃśadaṅgulā*), habitation (*kadalī tu bile śete*), varieties of the same species (*sitaḥ*, *kṛṣṇaḥ*, *citraromā*) and furnishes other information useful for their identification. With regard to the spotted deer (*kṛṣṇasāra*) and eleven others mentioned by Amara he gives a supplement

[1] Apte's Dict., p. 1541.

[2] This is to confirm the ending in a cerebral sibilant.

of fifteen hemistichs describing their various features. On insects Amara briefly says '*nīlaṅgus tu krimiḥ. . . .*' The ant (*pipīlikā*) is mentioned in the section on fem. nouns in the Lingādisaṃgrahavarga (III. 5. 8). But Malli. gives in the proper place (Siṃhādivarga) a full account of known varieties such as *brāhmī* (big, reddish brown ant), *ulaṃgavaḥ* (big, black ant) and many other varieties.

महान् ब्राह्मी स पिङ्गलः । महान् कृष्ण उलंगवः । (p. 337)

The different kinds of movement of a horse are graphically described by Malli. in contrast to the tame treatment accorded to it by others. *Āskanditam* is a mad gallop when a horse is angered:

कोपात् सर्वपदैरुत्प्लुत्योत्प्लुत्य गमनमास्कन्दितम् ।

Dhauritakam is a movement similar to that of herons, peacocks, etc.:

कङ्कशिखिक्रोडनकुलगतैः सदृशं धौरितकम् । (p. 513)

The three myrobalans taken together (*triphalā*) is a well-known medicine in Āyurveda mentioned by Amara; but Malli. points out the three different combinations set forth in Āyurvedic works:

हरीतकी चामलकी विभीतकमिति त्रयम् । त्रिफला प्रथमा . . . द्वितीया तु त्रिफला . . . तृतीया त्रिफला . . . । (pp. 619-20)

When discussing varieties of food, Amara finds no place for *kṛsaram* (food made of sesamum, rice, etc.) and *saṃyāvaḥ* (similar to vermicelli) which are as old as the *Manusmṛti* (V. 7) and hence Malli. describes them, the latter graphically:

यन्त्रपातितो मृणालतन्त्वाकृतिरोदनः संयावः स्यात् । (p. 584)

It is strange that such a word as *tāmbūlam*, universal in all religious and social functions, should have been overlooked by

Amara, though he mentions *tāmbūlī* and *tāmbūlavallī* (betel vine) in the Vanauṣadhivarga (p. 286). The omission is rectified by Malli. in

ताम्बूलं स्याद् वीटिका स्त्री ताम्बूलं मुखभूषणम् । (p. 588)

Numerous are such additions that Malli. gives in their appropriate places.

Among words of Amara with doubtful derivations is *viśvasṛṭ*, one of the synonyms of Lord Brahmā. Malli. says that according to Subhūti it is *viśvasṛk* formed by *kvinpratyaya*; he also gives the opinion of Rabhasa and others who prefer *ṣatva* forming *viśvasṛṭ*, quoting the relevant *sūtra-s* of Pāṇini in both cases.

सुभूतिना विश्वसृग् विधिरिति प्रत्यपादि । क्विन्प्रत्ययस्य इति कुत्वमिति । ये तु क्विन्नन्तत्वं नेच्छन्ति तन्मते 'व्रश्चादिना' षत्वमिति रभसकोशकारेण तद्पाठि विरिञ्चो विश्वसृट् . . . कमलासनः इति । (pp. 14-15)

Bhānujī has later confirmed this interpretation; for he points out that Patañjali has said '*rajjusṛḍbhyām*' under the *sūtra* '*mṛjer vṛddhiḥ*' (VII. 2. 114). The word *saṃkara* (dust sweepings) is *abanta* as per the *Vaijayantī* and *ghañanta*, i.e. *saṃkāraḥ*, according to *Viśva*.

संकरौ इति वैजयन्तीपाठात् संकरशब्दोऽबन्तः । 'संकारो . . .' इति विश्वप्रकाशिकापाठात् संकारो घञन्तः । (p. 207)

The word *kikīdiviḥ* (blue jay) in Amara, '*atha cāṣaḥ kikīdiviḥ*' (p. 339), is variously interpreted. Both Sūrin and Malli. take it also as two words *kikī* (based on its cry) and *diviḥ*. But Malli. adds that the word is also spelt as *kikidīviḥ* on the authority of *Ratnakośa*:

किकी नान्तः, दिविरिदन्तः, नामद्वयमिति केचित् । 'किकिदीविश्चाषः स्यात्' इति रत्नकोशपाठात् तृतीयवर्णदीर्घोऽपि । (p. 340)

Malli. hints that no unnecessary word is found in Amara's text and the seemingly redundant words have a significance. In '*mahājālī sa pītakaḥ*', *saḥ* appears redundant inasmuch as the gender of *mahājālī* and *pītaka* are clear enough by their very form (*rūpabheda*). Malli. points out that this word has been purposely inserted to avoid *sāṃkarya* (closeness), lest one mistake *mahājālī* to be a mas. *nakārānta* word due to its proximity with *pītakaḥ*.

स इति सर्वनामनिर्देशः सांकर्यनिरासार्थः । (p. 285)

As a rule Amara gives words in the singular number only. However, *godhe* and *tale* are in the dual as these gloves are always used in a pair.

हस्तद्वयापेक्षया द्विवचनप्रयोगः । (p. 534)

The words *madhu* and *mādhvīka* (wine) are mentioned by Amara as neuter (*advayoḥ*), but as Durgasiṃha states they may be used both in the mas. and neuter due to their inclusion in the Ardharcādi-gaṇa. Malli. says that the word *advayoḥ* is reminiscent of its optional character.

अद्वयोरिति विशेषविधिर्मधुमाध्वीकशब्दयोरनित्यताज्ञापनार्थः[1] । (p. 644)

The word *saraka* is variously interpreted. Svāmin (p. 235), Sūrin and Bhānujī (p. 405) take it as 'serving wine' though the other meaning of 'a wine cup' is mentioned by them. Malli. interprets it as a cup and shows that the word *api* used by Amara in *sarako 'pi* is intended to connect it with *astrī* previously used; and quoting a number of authorities such as Patañjali, Bhāguri, Sarvadhara, Śeṣakāra and Rudra he winds up the discussion with a citation from the *Vaijayantī*:

अपिशब्देनास्त्रीति पदं सरकेणापि संबध्यते । अत एव 'अर्धर्चाः पुंसि च' इत्यत्र महाभाष्ये सरकः सरकमित्युभयमुदाहृतम् । . . . सरकश्च इति भागुरिः । (p. 646)

[1] *mādhvīkam* is the reading adopted by Malli.

Lucidity is another characteristic of the explanation of those words which Malli. deems worthy of his special notice. Amara distinguishes *koraka* from *kuḍmala*, taking the former to be a bud in general and the latter as a 'half-opened bud'. Malli. points out that Halāyudha is for non-distinction between the two:

केषांचित् कुड्मलकोरकावेकार्थौ । कोरक . . . कुड्मलमुकुलानि तुल्यानि इति हलायुधः । (p. 225)

Ahibhaya is the apprehension of treachery and the danger arising from one's own allies and is explained by Amara as '*svapakṣaprabhavaṃ bhayam*' (p. 501). Malli. elucidates that it is fear of one's own rebellious sons, kinsmen and others allied to him:

पुत्रदायादप्रभृतिस्वपक्षैः कृतं भयमहिभयं स्यात् । (p. 502)

The word *tita-u* (sieve) is as peculiar in formation as it is confusing in its declension. Hence Malli. quotes the relevant *Uṇādi-sūtra*, '*taroter ḍa uḥ sanvac ca*' in its derivation and shows the way for its declension as *tita-ū*, *titavaḥ*, etc. As some lexicons like the *Ratnakośa* take this word as neuter in gender he says:

'चालनं तितउ प्रोक्तम्' इति रत्नकोशमते तितउनी, तितऊनि । (p. 569)

Where misconceptions are likely to arise Malli. gives clear elucidations. Amara correctly gives the general direction '*puṃsi klībe ca*' to certain words denoting poisons such as *kākola* (p. 152). To avoid the possibility of interpreting this direction as applicable to all the poisons mentioned there,

पुंसि क्लीबे च काकोल . . . सौराष्ट्रिक . . . दारदो . . . विषभेदा अमी नव,

Malli. says that the option of being mas. and neuter is confined to the first three words *kākola*, *kālakūṭa* and *halāhala*:

समानसामर्थ्यात् पुंसि क्लीबे चेति विशेषविधिः काकोलादिषु त्रिष्वेव । (p. 152)

In Amara's line '*pratīraṃ ca taṭaṃ triṣu*', Malli. takes care to clarify that the three genders ordained apply to the word *taṭam* only, as *tīram* and *pratīram* can be in neuter alone (*triṣviti taṭamātraviśeṣaṇam*) and he quotes the *Vaijayantī* for this restriction (p. 160). The word *padmākaraḥ* (lake) may seem to apply only to a lake in which there are lotuses, as its derivation is *padmānām ākaraḥ*. Malli. points out that it being *rūḍha* 'popularly accepted and conventional' as well as *yaugika* 'possessing etymological sense', *padmākara* may be a lake with or without lotuses.

पद्माकरशब्दो रूढो यौगिकश्च । तेन पद्मशून्यमपि सरः पद्माकरः स्यात् ।
(p. 175)

As views on the gender of words differ Malli. sets them forth in appropriate places. The word *ghanarasaḥ* (water) is mas. according to Amara: *meghapuṣpaṃ ghanarasaḥ* (p. 157) and the *Vaijayantī*, *ghanarasaḥ pumān* (p. 158); but it is neuter as given in *Ratnakośa*, *ghanarasam ambhaḥkṣāram*'. Amara mentions as neuter *khātam* (a reservoir dug by men) and *akhātam* (natural reservoir). Malli. adds that the lexicographer Amaradatta has included them in the section on mas. words:

'अखातो देवखातके' इति पुंस्काण्डेऽमरदत्तः । (p. 174)

The word *nirastaḥ* (arrow discharged from a bow) is obviously mas. in form (*rūpa*). But Malli. clarifies that this is so only when it is a noun (*viśesya*); as an adjective (*viśeṣaṇa*) it takes all the three genders (*viśesyanighna*). Similar is the case in regard to the two other words *digdha* and *lipta* (poisoned) mentioned in the same line:

विशेषणत्वे त्रिलिङ्गाः । इषुर्निरस्ता इषुर्दिग्धा इषुर्लिप्तेत्यादि । विशेष्यत्वे पुंलिङ्ग एव । निरस्तो हन्त्येव । दिग्धो हन्त्येवेत्यादि । (p. 536)

In *iṣudhir dvayoḥ* Amara sanctions mas. and fem. to the word *iṣudhiḥ* (quiver). This, Malli. points out, is somewhat

misleading, as it is but a half-truth. If the word *iṣudhi* is formed by using the verb *dhiyati*, it is *ubhayaliṅga*. But if the formation of the word is based on the verb *dadhāti*, it can only be mas.; for *karmaṇyadhikaraṇe ca* by which *kipratyaya* is ordained refers to *ghu* verbs only and it helps to form words in mas. such as *udadhiḥ*:

धियतिधातुसिद्धः इषुधिशब्दः उभयलिङ्गः। दधातिधातुसिद्धः पुंलिङ्ग एव। (p. 537).

The literary acumen of Malli. perceives many a significance missed by most commentators. The word *rathāṅgāhvayanāmakaḥ* in Amara (p. 346) meaning the *cakravāka* (ruddy goose) is literally interpreted by Sarvānanda, Sūrin and Bhānujī, who overlook its two distinct names *rathāṅgāhvayaḥ* and *rathāṅganāman*.

रथाङ्गाह्वयो रथाङ्गनामेति द्वे नामनी इत्यर्थः। (p. 346)

In this connection, Malli. also sets forth the views of various authorities as to the correctness of words like *rathāṅgasaṃjñikaḥ*, *rathāṅgākhyaḥ*, *cakrāhvaḥ*, etc. Subhūti says, in his *Kāmadhenu*, that only *āhvaya* and *nāman* should be affixed to *rathāṅga* (*cakra*); others hold that any word meaning *hūtiḥ* (name) can be added to *cakra*; here Malli. cites a line from Māgha where *hariheti-hūtiḥ* is used to denote a ruddy goose. In conclusion Malli. states that any word meaning *cakra* and *nāman* can be employed to denote the bird, which view is supported by Pratāpa and Yādava.

एतदुक्तं भवति। रथाङ्गाख्यः चक्राह्वः रथचरणनामा इत्यादि . . . तथा च प्रतापः . . . चक्रवाको रथः . . . इति वैजयन्ती। (p. 346)

In Amara's *klībaḥ paṇḍo napuṃsakam*, the word *klībaḥ* is said to be mas. and *napuṃsakam* neuter only. But time and usage have sanctioned *klībam* and *napuṃsakaḥ* to denote a hermaphrodite. Malli. reads this as already sanctioned by

Amara, as the purpose of the *saṃkara* (mixing up of words of different genders) here is a *jñāpaka* (significant usage).

संकरपाठात् क्लीबनपुंसकशब्दौ पुंलिङ्गावपि । अस्त्री नपुंसकं क्लीबं . . . इति रुद्रः । स नपुंसको भवेत् इत्यमरभाष्यकारः । (p. 385)

Aptness of illustration is another noteworthy feature of Malli's comm. The word *āhatam* means an assertion of impossibility for which Malli. gives as illustration the well-known line, 'There goes the son of a barren woman' (*eṣa vandhyā-suto yāti*, p. 116), found also in Apte's Dict. (p. 376). After explaining *makaranda* as honey and adding the form *maranda* given in the *Vaijayantī*, he mentions another word *madhūlikā* which is illustrated by:

अहो मे सौभाग्यं मम च भवभूतेश्च फणितं . . . गिरां देवी . . . मधूली-माधुर्यं क्षिपति . . .

a verse melting in its appeal but mythical in content, found in the *Bhojaprabandha* (p. 226). *Rajaḥ* (dust) is well known to be a *sakārānta* word and is taken as such by the principal commentators. Malli. notes its use as *akārānta* also as in the well-known verse:

अर्थाः पादरजोपमा गिरिनदीवेगोपमं यौवनम् ।

which he annotates as *iti purātanaprayogaḥ* (p. 542). On the topic of *apūpa* (Indian cake), Malli. waxes eloquent regarding the varieties, quoting a popular verse '*pūrikayā ghārikayā polikayā*. . .', hinting in unmistakable terms at his own favourite dish (p. 583). Amara has '*pustam lepādikarmaṇi*', indicating thereby 'the art of plastering and making models'. Amplifying this statement with an apt illustration, Malli. adds that the word *pustakam* has the additional sense of a collection of palm leaves (so as to form a literary work).

. . . पुस्तं स्यात् । मृद्दारुचर्मवस्त्राद्यैः . . . पुस्तमुच्यते । . . . तालपत्रादि-संचये च पुस्तकशब्दप्रयोगः । (p. 637)

A person depending on the worship of the gods in a temple for his livelihood is called *devala*: *devājīvastu devalaḥ*. Malli. clarifies with a suitable illustration from a Smṛti work that a person who performs worship for his maintenance for a short period cannot be included in this category; a *devala* is one who remains in that calling for a minimum of three years:

देवार्चनपरो . . . वत्सरत्रयम् । जीवेद् देवलको नाम . . . । (p. 627)

Stating that *upamā* and *upamāna* are *āviṣṭaliṅga*, that which in every relationship preserves its own gender, Malli. gives two apt verses to illustrate them:

रात्रावेव मघावेव राकायामेव सुन्दरम् । मुखचन्द्रस्य ते चन्द्रं कथयेदुपमां कथम् ॥ न मञ्जुभाषणं पद्मं . . . नोपमानं मुखस्य ते ॥ (p. 642)

Ingenious are some of the explanations offered by Malli. to justify additional meanings that he sees in the text of Amara which others have either failed to notice or have left to be understood by the reader. The word *koraka* (bud) is specifically stated to be mas. by Amara in '*kalikā korakaḥ pumān*;' but a master of literature such as Māgha has used the word in the neuter, '*marudavani. . . korakāṇi*' (*Śiśupālavadha*, VII. 26). Malli. cleverly explains that when the gender of a word is easily recognized by its very appearance (*rūpa*) any mention by Amara that it belongs to that particular gender is intended to suggest the *anityatva* (impermanence) of that gender. This is a device well known in the interpretation of the *sūtra-s* of Pāṇini, '*vyarthaṃ sat jñāpayati*'. Hence the mas. of *koraka* is *anitya* and the neuter in *korakāṇi* is justified by Amara's own text:

रूपभेदसिद्धलिङ्गे विशेषविधिरनित्यज्ञापकः । (p. 225)

Drawing attention to the statement in the *Amaravārttika* that *antarikṣa* (sky or atmospheric region) has a long *ī* sound (*antarīkṣa*) he ingeniously explains it as that region which is 'seen' between the earth and the heavens.

अन्तरिक्षमित्यत्र विशेषः। अमरवार्त्तिककारेण वर्णनिर्देशनायां . . . इति प्रत्यपादि। अन्तरीक्ष्यते जगदत्रेत्यन्तरीक्षम्। द्यावापृथिव्योरन्तरीक्ष्यत इति वा।

As for the usage *antarikṣam* in the Veda-s, it is only *chāndasa*, he concludes (p. 51). The tame explanation of *siṃhanāda* by other commentators is that it is a war-cry of soldiers resembling the roar of a lion. Malli. says that the cry resembles the roar of a lion which frightens the war elephants that constituted the most formidable element in the Indian army:

कुञ्जरादिभयार्थकवीरारावनाम। (p. 546)

The word *ādi* in *kuñjarādi* evidently refers to the cavalry as well as to chariot horses.

Popular maxims (*laukikanyāya-s*) are occasionally made to bring home certain explanations that Malli. initiates. On the analogy of *śatamanyu* (performer of a hundred horse-sacrifices) the word *śatamakha* has found favour in popular usage, but parallel to *harihayaḥ*, the word *haryaśvaḥ* is not employed, since certain words have become *rūḍha* such as *harihayaḥ*, but *yaugika* words of the same significance are not allowed.

'प्रायो रूढिर्बलवती' इति न्यायेन . . . हर्यश्वादिशब्दाश्च प्रयोक्तव्या न भवन्ति। (p. 32)

The word *kārā* is explained as 'a prison house', but Malli. adds that according to the maxim of a lion's backward glance, the word is also intended to mean 'captivity'.

कारा सिंहावलोकनन्यायेन बन्धननामापि स्यात्

and he quotes the authority of Śāśvata for this interpretation (p. 552). For ornamental gold, Amara gives the word *śṛṅgīkanakam*, which usage, Malli. says, is similar to *aurvānala* (fire of the submarine fire), according to *gobalīvardanyāya*; for *śṛṅgī* by itself denotes ornamental gold according to *Ratnakośa*:

शृङ्गीकनकमित्यौर्वानलादिवत् प्रयोगः । स्त्री शृङ्गी मण्डनसुवर्णम् इति रत्नकोशे पृथङ्निर्देशः । (p. 611)

But at the same time he says, in all fairness, that the compound word is also insisted on by some authorities like the *Vaijayantī*:

केषांचित् शृङ्गीकनकमिति संघातोऽपि गृहीत एव । अलंकारसुवर्णं तु शृङ्गीकनकमाशु च इति वैजयन्ती ।

The use of popular conundrums (*prahelikā-s*) is another novel feature in Malli's comm. enlivening the otherwise dry as dust derivation of words. White ant (*vamrī*), not mentioned by Amara, has five synonyms and its habitation is given in the form of a popular riddle:

अनेकसुषिरोपेतं कान्तं स्त्रीसुखपङ्कजम् ।
सुसिद्धं त्र्यक्षरोपेतं चक्षुःश्रोत्रमनोहरम् ॥ (p. 337)

So also is the verse:

अष्टौ श्लोकान् कुरुष्वेति पुत्रः पित्रा नियन्त्रितः ।
सप्त श्लोकाः कृतास्तेन पितुराज्ञा न लङ्घिता ॥ (p. 107)

where the word *aṣṭau* is also the locative of *aṣṭi*, the name of a metre. Popular beliefs, interesting but incredible, are also utilized by Malli. in the course of his explanations. The wagtail (*khañjarīṭa*), he quotes from the *Rasaratnākara*, has some mysterious power. If caught and confined in a cage during the month of Phālguna (Feb.-Mar.), the cage becomes invisible when the month of Bhādrapada (Aug.-Sept.) arrives; then only its crest will be visible, *khañjarīṭaṃ sajīvaṃ tu* . . . (p. 340).

Declension of rare forms is another useful feature in Malli.'s comm. The rare form *svapnaj* is declined by him to the joy of students; the fem. forms of *sadhryañc* (accompanying), *viṣvadryañc* (all-pervading) and *tiryañc* (oblique) are also noted (III. 1. 33). The word *samam* in Amara's '*atha samaṃ*

sarvam' (III. 1. 64) is fully interpreted by Malli. showing that the word is *sarvanāman* (pronoun) only in the sense of 'all' and that in the other remaining senses of 'equal', etc. it should be declined as an ordinary noun. He gives examples such as *samaḥ samau same*, *samasmai*, *sameṣām* when it is a *sarvanāman* and

समाय समानायेत्यर्थः । समानां संवत्सराणामित्यर्थः । समे साधावित्यर्थः ।

for the other senses. The word *kāṣṭhatakṣ* (carpenter) is somewhat puzzling in its declension and hence he gives the forms as *kāṣṭhataṭ kāṣṭhatakṣau kāṣṭhatakṣaḥ* (p. 625). The declension of the word *tita-u* (sieve) has already been referred to (p. lvi). Malli. adds *sauḥ* as an epithet of the goddess Pārvatī and declines it as '*sauḥ savau savaḥ*, *savam savau savaḥ* (p. 28). As Uśanas (planet Śukra) is *sānta*, *nānta* and *adanta* in its vocative he gives these forms quoting the relevant *sūtra-s*.

हे उशनः, हे उशनन्, हे उशन (p. 67).

Malli. seems to have a flair for unearthing odd sounding words from various authors and lexicons. This happens too often to be considered as fortuitous. When explaining the word *trisaṃdhyam* (the triad of junctures or twilights) he cannot resist the temptation of mentioning the alternate form *trisaṃdhyī*, just because some people say that such a form exists.

त्रिसंध्यी इति च कतिचित् कथयन्ति । (p. 76)

The term *hradaḥ* for a reservoir is well known but Malli. fishes out *drahaḥ* which sounds quaint, but derives authority from Trivikrama.

द्रहः संस्कृतेऽपि इति त्रैविक्रमवचनाद् द्रहोऽपि ह्रदनाम । (p. 173)

For the word *puṣpavāṭikā* (flower garden) he gives a strange sounding word *purpavāṭikā*.

पुर्पवाटिकेत्यत्र सस्य पाक्षिको रेफादेशः । (p. 216)

Some writers, Malli. says, prefer the word *turtūraḥ* for *dhuttūra* (white thorn-apple) (p. 261). The blue jay (*cāṣa*) can also be *cāsa* as the well-known *Rabhasakośa* sanctions it (p. 340). The word *yuvānaḥ* (young men) is *akārānta* as well, for Trivikrama alludes to it, there being such usages in literature.

युवानः संस्कृतेऽपि इति त्रिविक्रमवचनाद् अकारान्तो युवानशब्दोऽप्यस्ति । प्रयोगश्च—' . . . युवानैः ' इति । (p. 386)

In *vrate rāmbhas tu vaiṇavaḥ* all well-known commentators take *vrate* as the loc. of *vrata* (vow). Malli. ingeniously takes it as *vrateḥ* and says that the *repha* in the *saṃdhi* is dropped by Pāṇini's rule '*ro ri*'. To emphasize the existence of the word *vrati* he gives illustrations such as '*vrateḥ palāśaḥ*' and '*vrater veṇudaṇḍaḥ*. . .' But in no well-known lexicon, ancient or modern, is that word found and even in Malli's 'bible', the *Vaijayantī*, this word is not traceable. The twang made by a bow in battle is *visphāraḥ*; Malli. says *viṣphāraḥ* is also correct as the *sūtra* '*sphurati* . . .' (VIII. 3. 76) sanctions it optionally (p. 547). The word *musala* (pestle) may also be *muṣala* (p. 569) and *heman* for gold is also *hema* (p. 610). *Panasa* (jack tree), Malli. notes is *phanasa* according to some and *paṇasa* in the opinion of others.

पवर्गद्वितीयादिरिति केचित् । पणस इति टवर्गमध्यम इति केचित् । (p. 251)

The sun is *bāḥkara* and *ahaḥkara* in addition to *bhāskara* and *ahaskara* (p. 70).

Malli. is not lacking in intellectual courage, for he does not hesitate to criticize when necessary the views of previous commentators. But he is not distinguished for moderation of language. Some have interpreted the word *hāhā* to be an imitation of the musical sounds ever present on the lips of Gandharva-s (semi-divine musicians) and declare that the word is not capable of derivation. Condemning such ignorance, Malli. says:

हाहाशब्दो धातुजो न भवतीति केचित् व्याचक्रिरे । तज्जल्पितमज्ञानविजृम्भितमेव । हेति निन्दितं ध्वनिं जहातीति हाहा इत्यमरभाष्यकाराः प्रतिजानते । (p. 37)

In a covert reference to Sūrin's interpretation of *grāha* as ' a horse-faced aquatic creature ' and *kumbhīra* as ' a crocodile or shark capable of dragging elephants into the water ', Malli. says:

घोटकमुखमीननामनी इति वदन्ति । तदसत् । उदकचरमण्डलिसर्पनामनी . . . गजाकर्षणमत्स्यनामनी इति केचित् । तदज्ञानविजृम्भितम् । (p. 170)

This censure pronounced on Sūrin is an unjust representation of his erudition, for *ajñāna* may not be the monopoly of his opponents; since some *kumbhīra* sharks are quite capable of dragging elephants into the waters (witness ' *nakrākrānte karīndre*. . .' in the *Bhāgavata*). Some commentators explain the *rohitaka-vṛkṣa* as a variety of the thorny Palāśa tree. Malli. being perhaps familiar with this tree in the Magadha country castigates this ' play of ignorance '.

स च मगधविषयप्रसिद्धः । कण्टकपलाश इति केचित् । तदज्ञानविलसितमेव । (p. 245)

The *sūtra-s* of Pāṇini are not generally quoted by Malli. as he does not, as a rule, give the derivation of Amara's words. But occasionally, when he finds that certain words require derivation at his hand, he quotes the *sūtra-s*. *Vaiśravaṇa* (Kubera) has grammatical peculiarity:

विश्रवःशब्दात् 'तस्येदम्' (४. ३. १२०) इत्यणि कृते विश्रवसो विश्रवणरवणाविति प्राप्ते विश्रवणादेशे वृद्धौ वैश्रवण इति रूपं सिद्धम् । (p. 48)

The word *bharatāḥ* (actors) has a peculiar formation in the plural and hence he gives the relevant *sūtra-s* for its derivation. As the word *bharata* is included in the *utsādi* group, the affix *añ* is added to it resulting in *bhārataḥ*, but by '*yañañoś ca*' it loses its *gotra* affix *añ* in the plural. Hence *bharatāḥ* is the resultant form.

भरता इत्यत्र उत्सादित्वादञ् । भारतः, भारतौ । 'यञञोश्च' इति बहुत्वे लुकि भरताः । (p. 627)

Concerning the formation of the word *śūrpa* (winnowing basket), Malli. quotes the *Uṇādi sūtra* '*suśṝbhyāṃ nic ca*' and draws attention to its exceptional character:

इति शृणातेः पप्रत्यये उद्रपरत्वदीर्घत्वानि ।

He further notes that the word may also begin with a dental as *sūrpam* on the authority of Puruṣottama (p. 569).

Malli.'s humour is delightful, but occasionally pungent. When giving an illustration for the word *vāsūḥ* (a young woman connected with the theatre) he says,

वासुदेवालयं गत्वा सोमं शंकरमर्चय ।

(Worship Lord Śiva and the moon by going to the temple of Lord Viṣṇu: Girl, go to the temple and worship Śiva and Pārvatī); evidently he has a large number of such popular lines in his repertoire. Illustrating the use of the word *sasya* (vegetable), he quotes the line:

ग्राम्यकविकथाबन्ध इव नीरसस्य-मनोहरो देशः । (p. 224)

Noting Amara's omission of a word for a 'hairy person', Malli. gives '*romaśo lomaśaḥ samau*' and explains that a person with a profusion of hair all over the body resembles a bear:

भल्लूकवत् प्रवृद्धरोम्णो नामनी । (p. 388)

Badarā (cotton plant) is fem. according to Amara; it ends in *ṭāp* according to Subhūti but ends in *ṅīṣ* on the authority of *Viśva*. and is neuter if the fruit is meant; in order not to leave out the remaining gender, he says it is mas. as given in *Amaramālā*: *kārpāso badaraḥ proktaḥ* (p. 284). The word *guṇa* has also the meaning of a cook and to illustrate this he quips that the lady at home is 'the beloved wife, the cook and the maid of all work rolled into one',

कान्ता चेयं गुणा चेयं प्रेष्या चेयं मर्मैकिका । (p. 570)

Most of the commentators on Amara have systematically turned their backs on the question of supplementing his vocabulary. But Malli. evidently acted on the principle that the usefulness of a lexicon is less impaired by an abundance rather than a paucity of words. He gives 12 additional words for Indra to Amara's 35, 20 more for Lord Viṣṇu to Amara's 30, and 21 for a coconut against the 2 mentioned by Amara. He generally starts with the characteristic expression *anuktam* and then a string of words follows, especially at the conclusion of each sub-section in the homonymous section. These words with little scope for any explanation are exhaustive and in many cases exhausting to the reader. Thus at the conclusion of the *tānta* words (*vivasvat*), he adds more than ten verses and at the end of the *rephānta* words (*vāra*) he has more than sixteen additional verses.

But the supplementary words in all other places are informative, useful and interesting. He adds thousands of words to the original. Where the text gives *sukarā* for a docile cow *syād acaṇḍī tu sukarā*, Malli.'s supplement, *sukatā tadviparyaye*, mentions a vicious cow which is active with its hoofs and horns. When Amara gives *suvratā sukhasaṃdohyā*, Malli. mentions the opposite:

करटा तद्विपर्यये । प्रयासेन संदोह्या गौः करटा स्यात् । (p. 596)

Malli. dives into various sources of information such as the work of Dhanvantari; e.g. the herb *balā*, an important and well-known medicinal plant (Tamil: Tippili or Cittāmuṭṭi)[1] is mentioned by Amara, but the related names *atibalā* and *mahābalā* are supplied by Malli. (p. 278).

Malli. is no purist, who rejects outright current words of Prakrit origin. But he takes care to be in approved

[1] *Vaijayantī* II. p. 653.

company in so risky a venture. *Aṅkura* (sprout) has an alternate form of Prakrit origin, *aṅkila*, that has gained currency and hence he accepts it:

अङ्किलः प्ररोहोऽप्यत्रेति सुभूतिटीकावचनात् प्राकृतरूपस्यापि ग्रहणम् । (p. 217)

He also approves of the Prakrit form *iṅgāra* for *aṅgāra* (charcoal), and also mentions *iṅgāla* used by Śrī Harṣa in the *Naiṣadha*:

'हरनयनेङ्गारितो मदनः' इति प्राकृतरूपस्यापि ग्रहणम् । 'इङ्गारो . . .' इति रभसकोशपाठात् प्रयोगार्ह एव । 'वितेनुरिङ्गालमिवायशः परे' इति नैषधः । (p. 572)

In accepting some other words like *siṃhiṇḍa*, Malli. is in the distinguished company of Dhanvantari and Yādava.

'प्रायो जनाः . . . प्राकृतमित्यदोषः' इति धन्वन्तरिवचनात् प्राकृतग्रहणम् । 'सिंहुण्डः . . .' इति वैजयन्त्यामपि प्राकृतग्रहणमेव कृतम् । (p. 277)

The words *indindira* and other synonyms of *madhukara* (bee) given by the author of *Śeṣa* are *deśya* words according to Svāmin, and Malli. accepts them as such:

इन्दिन्दिरचञ्चरीकरोलम्बभसलशब्दा देश्या इति स्वामी । (p. 352)

Malli. gives the Telugu meaning of Amara's words almost everywhere in his comm. Some of the Telugu equivalents may be archaic and sound strange to modern ears. Sūrin gives *vepa* for the Nimba tree while Malli. has *vempa* (p. 252). Khadira is *candracettu* to Sūrin and *caṇḍracettu* to Malli. Sūrin gives the word *devatāḍi* for which Malli. supplies *ḍāpara-ḍaṅgi*. Jasmine is *molla* to Sūrin and *mulla* to Malli. (p. 257). The medicinal plant *balā* is *ciṭṭāmudapucettu* in Sūrin's comm. whereas *muttuvapulagamu* is given in Malli.'s comm. (p. 278). *Kokila* (cuckoo) is *koyala* (*Koyila* B_1, K_6) in Sūrin's work but *kokila* in Malli.'s.

Malli.'s comm. has a very large number of quotations (975 in the two Kāṇḍa-s). He gives no less than 213 citations

in the first two Kāṇḍa-s from the *Vaijayantī*. Some of the authors mentioned by him are not traceable in the *Catalogus Catalogorum* and it may be presumed that they were his contemporaries. We give below a list of authors and works cited by Malli., the number in brackets indicating the number of citations in the first two Kāṇḍa-s.

1. अजय	(1)	27. कामन्दक	(1)
2. अजयपाल	(2)	28. कामन्दकीयनीतिसार	(2)
3. अनर्घराघव	(1)	29. कालिदास	(10)
4. अनेकार्थसमुच्चय	(1)	30. काशिका	(2)
5. अभिधानद्रव्यावलि	(1)	31. किरातार्जुनीय	(1)
(धन्वन्तरीयनिघण्टु)		32. कुमारचरित	(1)
6. अभिधानरत्नमाला (हलायुध)	(58)	33. कुमारचरितालंकार	(1)
7. अमरदत्त	(1)	34. कुमारसंभव	(8)
8. अमरभाष्यकार	(2)	35. कैयट	(1)
9. अमरमाला	(7)	36. क्षीरस्वामिन्	(4)
10. अमरवार्त्तिककार	(1)	37. ,, टीका	(1)
11. अमरसिंह	(1)	38. क्षुर	(5)
12. अमरुक	(1)	39. गोपाल	(3)
13. अमरुशतक	(1)	40. गोपालित	(5)
14. अरुणदत्त	(5)	41. गोवर्धन	(1)
15. आयुर्वेदप्रकाश	(1)	42. गौड	(2)
16. आश्चर्यपदमञ्जरी	(1)	43. चन्द्रकाव्य	(3)
17. आश्चर्यमञ्जरी	(1)	44. चन्द्रगोमिन्	(2)
18. इन्दु	(3)	45. ,, लिङ्गानुशासन	(1)
19. उत्तररामचरित	(2)	46. चिन्तामणि	(1)
20. उत्पलमाला	(1)	47. जयकोश	(2)
21. उदारराघव	(1)	48. ज्ञानपत्र	(1)
22. ऋग्वेद	(1)	49. टीकासर्वस्व	(9)
23. कर्पिणाभ्युदय	(3)	50. ,, कार	(2)
24. कातन्त्रसूत्र	(1)	51. तारकाख्यान	(1)
25. कादम्बरी	(2)	52. तारपाल	(4)
26. कामधेनुकार	(1)	53. तैत्तिरीयसंहिता	(5)

54. त्रिकाण्डशेष (17)
55. त्रिविक्रम (1)
56. त्रैविक्रम (1)
57. दण्ड्यलंकार (1)
58. दुर्गसिंह (2)
59. देवीशतक (1)
60. द्रव्यावली (4)
61. द्विसंधानकाव्य (राघवपाण्डवीय) (4)
62. धनंजय (10)
63. ,, निघण्टु (2)
64. धनपाल (2)
65. धन्वन्तरि (7)
66. ,, निघण्टु (12)
67. धरणि (1)
68. धर्मशर्माभ्युदय (6)
69. धातुप्रदीप (2)
70. ध्वनिमञ्जरी (1)
71. नलदमयन्ती(श्लेष) (1)
72. नलोदय (1)
73. नागभूपालीय (1)
74. नाट्यशास्त्र (1)
75. नानार्थशास्त्र (1)
76. नाममाला (7)
77. नामलिङ्गानुशासन (1)
78. नारद (1)
79. निघण्टुसर्वकष (1)
80. नीतिगजाङ्कुश (1)
81. नीतिशतक (1)
82. नैषध (3)
83. न्यास (1)
84. पाणिनीय (1)
85. पारिजात (1)
86. पुराण (1)
87. पुरुषोत्तम (1)
88. प्रताप (7)
89. प्रसन्नराघव (1)
90. प्राकृतसंजीविनी (1)
91. बाण (1)
92. बालभारत (1)
93. बृहस्पति (1)
94. भट्टि (4)
95. ,, काव्य (4)
96. भर्तृहरि (1)
97. भागवृत्ति (2)
98. भागुरि (4)
99. भारवि (1)
100. भावप्रकाश (1)
101. भाषावृत्तिकार (1)
102. भाष्य (महाभाष्य) (1)
103. भोज (1)
104. भोजप्रबन्ध (2)
105. भोजराज (1)
106. मत्स्यपुराण (1)
107. मनु (7)
108. मनुस्मृति (3)
109. मयमत (1)
110. महाभारत (2)
111. महाभाष्य (3)
112. माघ (18)
113. ,, काव्य (1)
114. माधव (5)
115. माधवीयपाठ (1)
116. मेघसंदेश (3)
117. यादव (8)
118. ,, प्रकाश (1)
119. योगशतक (1)
120. रक्षित (1)
121. ,, वचन (1)

122. रघुवंश (14)
123. रत्नकोश (2)
124. ,, नाममालिका (1)
125. रत्नमाला (2)
126. रभस (3)
127. ,, कोश (28)
128. ,, ,, कार (4)
129. रसरत्नाकर (1)
130. राघवपाण्डवीय (9)
131. रामायण (1)
132. रुद्र (15)
133. रुद्रटालंकार (1)
134. रुद्राभिधानकोश (3)
135. ललितासहस्रनाम (1)
136. लिङ्गभट्टीय (1)
137. लिङ्गसंग्रह (1)
138. लिङ्गानुशासन (1)
139. ,, अरुणदत्त (4)
140. ,, चन्द्रगोमिन् (1)
141. ,, वामन (2)
142. वसन्तराजीय (1)
143. वाक्चन्द्रिका (1)
144. वाग्भट (1)
145. वाचस्पति (1)
146. वाजसनेयिसंहिता (1)
147. वामन (5)
148. वामनसूत्र (1)
149. वासवदत्ता (3)
150. विक्रमोर्वशीय (1)
151. विजयकोश (1)
152. विदग्धकण्ठाभरण (2)
153. विश्व (2)
154. विश्वप्रकाशिका (19)
155. विष्णु (पुराण) (1)
156. विष्णुस्मृति (1)
157. वेणीसंहार (1)
158. वेदभाष्य (4)
159. वैजयन्ती (213)
160. वैद्यक (18)
161. वैराग्यपञ्चक (2)
162. वैराग्यशतक (1)
163. व्याडि (7)
164. शंकर (1)
165. शंकराचार्य (1)
166. शब्दार्णव (1)
167. शाकटायन (3)
168. ,, मत (3)
169. ,, वृत्ति (1)
170. ,, व्याकरण (1)
171. शातातपस्मृति (1)
172. शाश्वत (3)
173. ,, कोश (1)
174. शिशुपालवध (24)
175. शृङ्गारप्रकाश (2)
176. शेष (56)
177. ,, कार (2)
178. श्रुति (2)
179. संगीतमकरन्द (1)
180. सज्जन (1)
181. सरस्वतीकण्ठाभरण (1)
182. सर्वधर (1)
183. साहित्यकल्पवल्ली (1)
184. सुबोधिनी (टीका) (2)
185. सुभूति (3)
186. ,, टीका (25)
187. सुरसिंह (1)
188. सोमजात (1)
189. सोमदेवनीति (1)

190. सौन्दर्यलहरी	(1)	195. हर्षचरित	(1)
191. स्मृति	(3)	196. हर्षचरिताभ्युदय	(1)
192. स्वामिन्	(3)	197. हलायुध	(61)
193. हनुमन्नाटक	(1)	198. हारावलि	(2)
194. हरिप्रबोध (यमक)	(2)		

Many of the quotations have been identified, though several printed editions have no index and the cited items are not the beginnings of verses. But many others remain to be traced, for the author does not mention the source in many cases.

Malli.'s style is easy and flowing. Its general nature cannot be judged on seeing his first sentence which is a series of very long compounds, reminiscent of Bāṇa's works. Simple but effective are his explanations in general; e.g. the kind of ox which can do only one kind of work is *ekadhurīṇa*. Malli. says:

हलं विना शकटं न वहति ; शकटं विना हलं न वहति ; इत्येतादृग्विधैकधुरावहो वृषः ; तस्मिन् एकधुरीणैकधुरशब्दौ स्याताम् । (p. 592)

His knowledge of grammar is specially deep, enabling him to point out certain subtle points missed by many commentators. Dealing with the topic of cows of different ages, the three year olds, four year olds, etc. he shows that words like *ekahāyanī* can have *ṅīp* by *vayasi prathame* only with reference to the ages of living beings; otherwise there can be *ṭāp* only, as in *dvihāyanā citragavī*. Further the *ṇatva* in *trihāyaṇī* (three year old) is permissible only when it refers to the age of living beings and not when the age of inanimate things is denoted:

णत्वमपि वयस्येव स्मर्यत इत्यनेनान्यत्र णत्वं न भवति । चतुर्हायना लेख्यगवी ।
(p. 594)

His grammatical knowledge is not confined to the *Aṣṭādhyāyī* of Pāṇini; he often refers to other systems of grammar such as

that of Śākaṭāyana. The word *baṣkayaṇī* is interpreted by Svāmin, Sūrin and others as a cow whose calf is full grown, '*ciraprasūtagornāma*'. But Malli. following Śākaṭāyana says:

बष्कयेण नीता अनुगता बष्कयणीति शाकटायनव्युत्पत्त्या । बष्कयो नामैकवत्स-रवत्सः । (p. 596)

Śākaṭāyana's views are again referred to supplement Amara's statement that *ardhanāvam* (half a boat) is neuter only; for the former mentions it as fem. also.

अर्धनावमर्धनावीति हि स्त्रीनपुंसकयोर्दृश्यत इति शाकटायनः । (p. 164)

Pāṇini ordains the substitution of *v* for the *ū* of *varṣābhū* (frog) when a case affix beginning with a vowel follows (*varṣābhvaś ca*). But Malli. adds that this holds good for the word *karabhū* (finger-nail) as well, as Śākaṭāyana sanctions it.

'दृन्पुनः . . .' इति शाकटायनशास्त्रे करभूशब्दस्यापि यत्रादेशः । (p. 172)

The Kātantra system of grammar too is not neglected, for he quotes a *sūtra* '*dyor govad vibhaktau*' to justify the peculiar declension of *sauḥ* (Gaurī) (p. 28).

The profundity of his scholarship may be guaged by his close acquaintance with such works as the *Saṃgītamakaranda* of Nārada, the grammatical comm. of *Kaiyaṭa*, the Jaina work *Dharmaśarmābhyudaya*, the Buddhist poem *Karpi*(*pphi*)*ṇābhyudaya* and a thorough mastery of the *pañca-mahākāvya-s*. Extensive also is Malli.'s knowledge of medical authorities. He often cites Vaidyaka with special reference to Dhanvantari whom he quotes over twenty times, as well as the *Yogaśataka*, etc. The plant *ikṣugandhā* has a synonym in *balvajāḥ* which Amara says is mas. in gender and pl. in number. But Malli. points out that the word has been used by Patañjali in the singular.

'एकश्च बल्वजो बन्धनेऽसमर्थः' इत्यर्थवत्सूत्रे महाभाष्यप्रयोगदर्शनादेकवचनान्त-त्वमपि । (p. 317)

He also clarifies that this is a kind of grass similar to the *muñja*, used for making a bowstring or the girdle of an initiated student. His learning includes the science of omens (*śakuna*); he gives extensive details from the *Vasantarājīya*, e.g. that among sparrows (*caṭaka*) of various colours, the black variety plays a big role in the field of omens.

तदुक्तं वसन्तराजीयाख्ये शकुनग्रन्थे—'श्यामा वराही . . . ।' (p. 342)

His deep study of the Veda-s and the *Vedabhāṣya* is seen in discussing the etymology of some words. The word *śitpuṭa* as a synonym of *bhramara* quoted from the *Taittirīya Saṃhitā-bhāṣya* is ignored by other commentators:

'बृहस्पतये शित्पुटः पीतभ्रमरः' इति वेदभाष्यम् । (p. 352)

Also quoted are the *Vedabhāṣya* to add *plava* (watercock) to the list of birds, and the *śruti* (*Taittirīya Saṃhitā*) to show that *tittiri* (partridge) is a favourite bird of the Rudra-s, *rudrāṇāṃ tittiriḥ* (p. 355). His knowledge of political science is witnessed by citations from a large number of authorities such as Kāmandaka, Sajjana, Bṛhaspati, *Nītigajāṅkuśa*, *Somadevanīti* and *Dhvanimañjarī*. Dealing with the position of the feet of an archer, Amara says, *ityādi sthānapañcakam*; Malli. supplements the statement by quoting the relevant portion from *Dhanurveda*:

'. . . मण्डलमिति धनुर्वेदोक्तानि पञ्च धनुर्धरस्थानानि । (p. 534)

We have seen in the foregoing pages some of the salient features of two of the South Indian commentaries. The comm. of Bommagaṇṭi is even more learned as will be seen in the volume to follow.

अमरकोशः

दाक्षिणात्यव्याख्योपेतः

प्रथमकाण्डः

१. स्वर्गवर्गः

यस्य ज्ञानदयासिन्धोरगाधस्यानघा गुणाः ।
सेव्यतामक्षयो धीराः स श्रिये चामृताय च ॥ १ ॥

अमरपदविवृतिः लिङ्गयसूरिकृता

शिवं [1]हरिं विधातारं [2]तत्पत्नीस्तत्सुतान् गुरून्[3] ।
नत्वा समस्तप्रत्यूहशान्तये मङ्गलाय च ॥
पदवाक्यप्रमाणज्ञैः क्षीरस्वाम्यादिसूरिभिः ।
कृतान् ग्रन्थान् समालोच्य[4] बालानां सुखबुद्धये ॥
[5]यत् कृतं [6]सुरसिंहेन नामलिङ्गानुशासनम् ।
तत्रस्थायाः पदावल्या [7]विवृतिर्वक्ष्यते मया ॥

यस्येति—हे धीराः विद्वांसः यस्य [8]गुणाः अनघाः निर्मलाः स देवः श्रियै[9] च अमृताय च मोक्षाय[10] च सेव्यताम् आराध्यताम्,[11] [12]भुक्तिमुक्तिफलावाप्त्या[13] इत्यर्थः । किंविशिष्टस्य? ज्ञानं च दया च तयोः सिन्धुः तस्य [14]ज्ञानदयासिन्धोः । अगाधस्य [15]विषय[16]लिप्साविरहितस्य । किंविधः? अक्षयः क्षयरहितः । श्लोकोऽयं समुद्रपक्षेऽप्यूहनीयः । [17]अस्य विष्णोः क्षयो निवासः अक्षयः ॥ १ ॥

[1] A, T add गुरुं. [2] तत्पत्नीं T. [3] च वै W_1; इमान् B_2. [4] °लोक्य A, B_1, C, D_1, K_1. [5] तत्कृतं K_2, T; यत्कृतिं W_2. [6] सूरि° W_1. [7] विवृत्तिः W_1. [8] Y adds देवस्य. [9] D_1, K_2, W_1 add लक्ष्म्यै; gap in U; श्रिये W_2. [10] W_1

omits. [11] U omits. [12] T omits मुक्ति. [13] °व्याता T; प्रदातृत्वात् तस्येति भावः B₂, C, D₁. [14] K₅, W₂ omit. [15] विषये W₁. [16] वीप्सा W₁; B₂, O, D₁ omit लिप्सा. [17] अकारवर्णवाच्यस्य C.

अमरपदपारिजातः मल्लिनाथसूरिकृतः

आकण्ठपौरुषमतो वारणतां विघ्नवारणेनैव ।
प्रथितां बिभ्रदशेषत्रिदशोपास्यं परं महः सेवे ।।
उक्तानुक्तनिरुक्तचिन्तनफलां टीकां सुभूतेः परा-
मालोच्यामरभाष्यवार्त्तिकमुखान् ग्रन्थान् बहूनादरात् ।
व्याचक्षेऽमरसिंहनामकमहं श्रीवत्सगोत्रोद्भवो
[1]बोल्लाटिम्मिनृसिंहसूरितनयः श्रीमल्लिनाथो मुदा ।। *

इह खलु निखिलफणिपतिविततमतकमलनिलयकबलनकलशतनयः कविवरकरटिनिकरसिंहामरसिंहः[2] [3]प्रक्रम्यमाणनिबन्धनरत्नपरिपन्थिनिरन्तरान्तरायतिमिरपटलनियुतमिहिरसमानामभिनवाधिकृतदेवतोपासनामनेन निबध्नाति यस्येति—तत्र देवतायाः परममहत्त्वख्यापनार्थं समुद्रत्वमारोपितम् । तत् कथम् । यस्यागाधस्य मन्दरगिरिमूल-[4]कर्षणेनाकलुषितस्य ज्ञानदयासिन्धोः । क्षीरस्य सिन्धुः क्षीरसिन्धुरिति यावत् । ज्ञानदययोः सिन्धुः ज्ञानदयासिन्धुरिति आधाराधेयभावसंबन्धेन । समस्त[5]विषयकानुभवस्य [6]सकलजगदुद्धारकदयायाश्चाधारभूतसिन्धोर्गुणाः[7] अलङ्घ्यत्वादयः[8] । अनघाः तरुचरनिकरलङ्घितत्वादिदोषेणादूषिताः । अक्षयः कलशसुतकरतलाचुलुकितः । स शैवानां शिवः वैष्णवानां विष्णुः, जैनानां जिनः, बौद्धानां बुद्ध इति तत्तदधिदेवतापूर्वसिन्धुः । हे धीराः हे विद्वांसः । श्रियै चामृताय च नारायणनाकपालैकविषयसर्वजनयोगिविषयभूतश्र्यमृतयोः । भवद्भिः सेव्यताम् । त्रिवर्गसंपत्तेर्मोक्षस्य चाराध्यतामित्यर्थः । किं च । यस्यागाधस्य शेषवाचस्पतिप्रभृतिभिरपि वर्णितुमशक्यस्य । ज्ञानदया ज्ञानदानसंपत्त्या । ज्ञानस्य दाः दानम् ईः संपत्तिः । तया ज्ञानदयेत्युपलक्षणतृतीयया उपलक्षितस्येत्यर्थः । सिन्धोर्गुणाः प्रसादमाधुर्यादयः[9] । अनघाः पापरहिताः । अक्षयः सकलजनैरुम्भितोऽप्यक्षीणः । स विद्वज्जनाधिदेवतापूर्वसिन्धुः । धीराः श्रियै चामृताय च । सिन्धुर्लक्ष्मीसुधयोः सेव्यः । 'एकः शब्दः सम्यग् ज्ञातः सुष्ठु प्रयुक्तः स्वर्गे लोके कामधुग् भवति' (cf. महाभाष्य, ६. १. ८४) इत्यागमात् । वाचस्तत्साध्यस्वर्गस्य च भवद्भिः सेव्यताम् ।

लक्ष्मीसरस्वतीधात्रीत्रिवर्गसंपत्तिविभूतिशोभासु ।
उपकरणवेषरचनावसुधासु श्रीरिति प्रथिता ।।

* A_1 has nine additional introductory verses, some of them containing contradictory statements.

'अमृतं दिवि खे मोक्षे', 'यज्ञशेषेऽमृताशने' इत्युभयत्र व्याडिः। अनेन परब्रह्म-शब्दब्रह्मणोरुपास्तिराचरिता[10] ॥ १ ॥

[1] बोल्लापिन्नि B₃. [2] सिंहः सुरसिंहः B₃, B₄. [3] प्रक्रंस्यमान° B₃. [4] B₃, B₄ omit मूल. [5] A₁ adds वस्तु. [6] A₁ adds दुःखनिमग्न°. [7] °भूतस्य B₄. [8] °त्वादिगुणाः A₁. [9] °आदिगुणाः A₁. [10] A₁ adds उभयत्र देवता°.

समाहृत्यान्यतन्त्राणि संक्षिप्तैः प्रतिसंस्कृतैः।
संपूर्णमुच्यते वर्गैर्नामलिङ्गानुशासनम् ॥ २ ॥

(वि.) समाहृत्येति—अन्यतन्त्राणि निघण्ट्वन्तराणि[1] समाहृत्य एकीकृत्य संक्षिप्तैः संकुचितैः प्रतिसंस्कृतैः पर्यायपदैः वर्गैः [2]सजातीयसमूहैः साङ्गोपाङ्गशब्दसमूहैश्च नाम्नां[3] [4]वृक्षादिपर्यायाणां लिङ्गानां स्त्रीपुंनपुसकानाम् [5]अनुशासनं शिक्षा संपूर्णं [6]रूढपर्यायपरित्यागेनोच्यते ॥ २ ॥

[1] W₂ adds कुत्रचित्. [2] सजाति° D₁; सजातीयस्य K₂. [3] W₂ adds पदानां. [4] B₂, W₂ omit वृक्षादि. [5] D₁ omits. [6] रूढि° W₂.

(पा.) शास्त्रप्रारम्भे विशिष्य प्रयोजनं प्रथयति—समाहृत्येति—अन्यतन्त्राणि समाहृत्य कतिचिल्लिङ्गहीनानि[1] कतिचिदसंक्षिप्तानि कानिचिदप्रतिसंस्कृतानि कानि-चिद्वर्गहीनानि। तस्मादन्यतन्त्राण्येकीकृत्य। संक्षिप्तैः स्तोकाद्भूयोऽभिधानं संक्षेप इति लक्षणस्याश्रयैः प्रतिसंस्कृतैः [2]असूक्तिपरिहारः प्रतिसंस्कार इति लक्षणस्य विषयैः वर्गैः सजातीयपदसमूहैः नामलिङ्गानुशासनमित्येतत्तन्त्रं संपूर्णं लिङ्गाद्यविकलं यथा तथोच्यते ॥ २ ॥

[1] °विहीनानि B₄. [2] अनुक्ति° B₄.

प्रायशो रूपभेदेन साहचर्याच्च कुत्रचित्।
स्त्रीपुंनपुसकं ज्ञेयं तद्विशेषविधेः क्वचित् ॥ ३ ॥

(वि.) प्रायश इति—स्त्रीपुंनपुसकं प्रायशः प्रायेण रूपभेदेन ज्ञेयम्[1]। तद्यथा—[2]'बुद्धिर्मनीषा धिषणा' इति (१. ५. १)। कुत्रचित् साहचर्यात् ज्ञेयम्। तद्यथा—'तटित् [3]सौदामिनी' इति (१. ९. ३)। क्वचित् तेषां [4]लिङ्गानां विशेषविधेः ज्ञेयम्। [5]कथम्? 'भेरी स्त्री दुन्दुभिः पुमान्' इति (१. ७. ६)। एवं लिङ्गत्रयेऽपि ऊहनीयम् ॥ ३ ॥

[1] ज्ञातव्यं K_2. [2] D_1, K_1, U, W_2 omit बुद्धिः. [3] सौदामनी D_2, K_1, K_3. [4] K_1 adds भिन्न°. [5] तद्यथा B_2, D_2; यथा W_1.

(पा.) संक्षेपप्रकारं प्रदर्शयति प्रायश इति—प्रायशः प्रचुरं रूपभेदेन[1] नियतरूपेण, कुत्रचित् रूपभेदाप्रतीतस्थले साहचर्यात्, तद्विशेषविधेः क्वचित्, यत्र रूपभेदप्रतीतिर्नोदेति,[2] यत्र साहचर्यं च न निमित्तं, यत्र [3]साहचर्यलिङ्गापवादः, यत्रानेकलिङ्गत्वं, तत्र विशेषविधेः स्त्रीपुंनपुंसकं ज्ञेयम्। रूपभेदस्योदाहरणम्—

'हरीतकी हैमवती रेचकी श्रेयसी शिवा'। (२. ४. ५९)
'उन्मत्तः कितवो धूर्तो धुत्तूरः काञ्चनाह्वयः'। (२. ४. ७७)
'अभयं नलदं सेव्यममृणालं जलाशयम्'। (२. ४. १६४)

इत्यादि। साहचर्यस्योदाहरणम्—'स्याद्वितर्दिस्तु वेदिका' (२. २. १६)। 'पञ्चशाखः शयः पाणिः' (२. ६. ८१)। 'विष्टपं भुवनं जगत्' (२. १. ६)। चशब्दः प्रत्ययाद्युपलक्षणार्थम्। 'विभूतिर्भूतिरैश्वर्यम्' (१. १. ३९) इत्यत्र [4]प्रत्ययो लिङ्गस्य गमको भवति। 'पुञ्जराशी तूत्करः कूटमस्त्रियाम्' (२. ५. ४२) इत्यत्र समासो लिङ्गस्य गमको भवति। विशेषविधेरुदाहरणम्—'चञ्चुस्त्रोटिरुभे स्त्रियाम्' (२. ५. ३६)। 'स्त्रियः सुमनसः पुष्पम्' (२. ४. १७)। 'खनिः स्त्रियामाकरः स्यात्' (२. ४. ७)। 'किरीटं पुंनपुंसकम्' (२. ६. १०२)॥ ३॥

[1] प्रचुररूपभेदेन A_1. [2] न चेत् B_4. [3] साहचर्यं A_1. [4] B_4 adds क्तिन्.

भेदाख्यानाय न द्वन्द्वो नैकशेषो न संकरः।
कृतोऽत्र भिन्नलिङ्गानामनुक्तानां क्रमादृते॥ ४॥

(वि.) भेदाख्यानायेति—अत्र [1]ग्रन्थे भिन्नलिङ्गानां [2]पदानाम् अनुक्तानां क्रमात् ऋते [3]भेदाख्यानाय द्वन्द्वो न कृतः। [4]एकशेषः एकशेषसमासो न कृतः। संकरश्च[5] न कृतः। तद्यथा—'उखा कुण्डम्' इत्युक्तम् (२. ९. ३१)। न तु 'उखाकुण्डे' इति। एकशेषो [6]यथा—'नभः[7] खं श्रावणो नभाः' (३. ३. २३२) न तु 'खश्रावणौ नभः खम्' इति। संकरो यथा—'स्तवः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिः' इति (१. ६. ११)। न तु 'स्तुतिः स्तोत्रं स्तवो नुतिः' इति। संकरो नाम [8]साहचर्यम्। भिन्नलिङ्गानां नानालिङ्गानाम् अनुक्तानाम् अन्यत्रानुक्तानाम्। क्रमादृते। भिन्नवाक्यानां[9] क्रमेणैव अनुशासनं करोमि, क्रमं विना न करोमीत्यर्थः॥ ४॥

[1] K_3 omits. [2] U omits. [3] K_2, W_2 add लिङ्गान्तरज्ञापनार्थं. [4] C, D_1, K_5, U, W_2, Y omit. [5] D_1, K_3 omit च. [6] Y adds न कृतः.

[7] नभाः श्रावणिकश्च सः इत्युक्तं न तु श्रावणौ नभसौ इत्युक्तम् B_2, C; न नभसि श्रावणे नभाः K_3.　[8] सांकर्यं W_2.　[9] भिन्नलिङ्गानां C, D_2.

(पा.) प्रतिसंस्कारप्रकारं दर्शयति भेदाख्यानायेति—अत्र शास्त्रेऽनुक्तानां भिन्नलिङ्गानां पदानां क्रमादृते क्रमं विना भेदाख्यानाय भेदप्रतिपत्तिनिमित्तार्थं न द्वन्द्वः कृतः। नैकशेषः। एकशेषोऽपि[1] न कृतः। संकरश्च न कृतः। केवलं क्रम एव [2]कृत इत्यर्थः। द्वन्द्वप्रतिषेधस्य—'रेणुर्द्वयोः स्त्रियां धूलिः पांसुर्ना न द्वयो रजः' (२. ८. ९८)। अत्र पार्थक्यमेव क्रमशब्दार्थः। एकशेषप्रतिषेधस्य—'नाली नालं च काण्डोऽस्य' (२. ९. २२) इत्यादि। अत्र सर्वपदोक्तिरेव क्रमशब्दार्थः। संकरप्रतिषेधस्य—'स्तवः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिः' (१. ६. ११)। अत्र विभाग एव क्रमशब्दार्थः। भेदप्रतीतिस्थले संकरो न दोषाय[3]। 'अलंकारस्त्वाभरणं परिष्कारो विभूषणम्' (२. ६. १०१)। अत्र भिन्नलिङ्गानामित्यनेन अभिन्नलिङ्गानामुदाहरणान्युक्तान्येव। [4]द्वन्द्वस्य—'गृहं गेहोदवसितं वेश्म सद्म निकेतनम्' (२. २. ४)। 'निकाय्यनिलयालयाः' (२. २. ५)। एकशेषस्य—'नासत्यावश्विनौ दस्रावाश्विनेयौ च तावुभौ' (१. १. ५१)। अनुक्तानामित्यनेन उक्तानां भिन्नलिङ्गानां द्वन्द्वादयः कृता एव[5]। 'तमालपत्रतिलकचित्रकाणि विशेषकम्' (२. ६. १२३) इत्यत्र 'द्वितीयं च तुरीयं च न स्त्रियाम्' (२. ६. १२३) इति लिङ्गमुक्तम्। 'धर्माः पुण्ययमन्यायस्वभावाचारसोमपाः' (३. ३. १३९) इत्यत्र 'स्याद्धर्ममस्त्रियां पुण्यश्रेयसी' (१. ४. २४) इत्यत्र लिङ्गमुक्तम्। 'पद्माकरस्तटाकोऽस्त्री कासारः सरसी सरः' (१. १२. २८)। अत्र तटाकोऽस्त्रीति लिङ्गमुक्तम् ॥ ४ ॥

[1] A_1 adds समासः.　[2] क्रियते A_1.　[3] A_1 adds तत् कथम्.　[4] A_1, B_4 add अत्र.　[5] एवम् B_4.

त्रिलिङ्ग्यां त्रिष्विति पदं मिथुने तु द्वयोरिति ।
निषिद्धलिङ्गं शेषार्थं त्वन्ताथादि न पूर्वभाक् ॥ ५ ॥

(वि.) त्रिलिङ्ग्यामिति—त्रिष्विति प्रयुक्ते लिङ्गत्रयं[1] ज्ञेयम्। यथा 'तटं त्रिषु' इति (१. ९. ७)। द्वयोरित्युक्ते स्त्रीपुंलिङ्गे[2] ज्ञेये। यथा—'रेणुर्द्वयोः' इति (२. ८. ९८)। एकलिङ्गनिषेधे[3] अवशिष्टलिङ्गं[4] ज्ञेयम्। यथा—'विमानोऽस्त्री' इति (१. १. ४९)। तु शब्दोऽन्ते यस्य तत् त्वन्तम्, अथशब्दः [5]आदिः यस्य[6] तत् अथादि, त्वन्तं च अथादि च[7] पदं पूर्वपदार्थं न [8]भवति शास्त्रेषु[9] ॥ ५ ॥

[1] त्रये W_2.　[2] पुंलिङ्गस्त्रीलिङ्गे K_3, K_5.　[3] एकलिङ्गे निषिद्धे B_2, C. [4] परिशिष्टलिङ्गे ज्ञेये B_2, W_2; °लिङ्गद्वयं W_1; °लिङ्गपरिग्रह इत्यर्थः K_2.　[5] आदौ B_2,

D$_2$, K$_1$. [6] W$_2$ adds वर्तते. [7] B$_2$ adds त्वन्ताथादि. [8] भजति B$_2$, K$_1$, Y. [9] D$_2$, K$_1$, K$_2$, K$_3$ omit.

(पा.) तरणिरहितपारावार इव परिभाषारहितं शास्त्रं दुस्तरमिति परिभाषां निरूपयति त्रिलिङ्ग्यामिति—त्रिष्विति प्रयुक्ते त्रिलिङ्गे[1] कृतविवक्षा ज्ञेया। 'सरन्ध्रे सुषिरं त्रिषु' (१. ९. २)। द्वयोरित्युक्ते स्त्रीपुंलिङ्गे ज्ञेये। यथा 'वह्नेर्द्वयोर्ज्वालकीलौ' (१. १. ५७)। यद्यपि द्विशब्दः संख्येयसामान्यवर्ती तथापि वक्तृविवक्षापूर्विका शब्दप्रवृत्तिरिति विवक्षावशात् प्रकृते संख्येयविशेषवर्ती। तस्माद् 'द्विहीनं प्रसवे सर्वम्' (२. ४. १८) इत्यादौ मिथुनार्थप्रतीतिकरो भवति। 'अर्धरात्रनिशीथौ द्वौ' (१. ४. ६) इत्यत्र संख्याविशेषस्य श्रूयमाणत्वादतिप्रसङ्गस्यावकाशो[2] नास्ति। निषिद्धलिङ्गं शेषार्थम्। निषिद्धलिङ्गं पदं पारिशेष्यानिषिद्धलिङ्गार्थं स्यात्। यथा 'अस्त्रियामाढकद्रोणौ' (२. ९. ८८)। अत्र शेषत्वं पुंनपुंसकयोरेव। आढकः, आढकम्। द्रोणः, द्रोणम्। त्वन्ताथादि न पूर्वभाक्। तुशब्दान्तम् अथशब्दादि पदं पूर्वभाङ्न भवति। त्वन्तस्य —'प्रत्यन्तो म्लेच्छदेशः स्यान्मध्यदेशस्तु मध्यमः' (२. १. ७)। 'प्रच्छर्दिका वमिश्च स्त्री पुमांस्तु वमथुः समाः' (२. ६. ५५)। एवं दण्डापूपन्यायादुदाहरणान्तराण्यपि[3] द्रष्टव्यानि। 'स्यात्तेमनं तु निष्ठानम्' (२. ९. ४४) इत्यादौ स्यादादिप्रयोगः। अथादेः —'अम्बा माताथ बाला स्याद्वासूः' (१. ८. १४), 'भार्या जायाथ पुंभूम्नि दाराः' (२. ६. ६)। अर्थग्रहणाद् 'अनुक्रोशोऽप्यथो हसः' (१. ८. १८) इत्यादौ अथोशब्दप्रयोगः। इतः परं स्वर्गादिक्रमेण शास्त्रमवतारयति। अत्र शेषपूरणं विशेषाभिधानं टीकाप्रयोजनम्॥ ५॥

[1] त्रिलिङ्गी ज्ञेया B$_3$, B$_4$. [2] °प्रसङ्गः स्यादिति। अत्र A$_1$. [3] A$_1$ adds तेनैव.

स्वरव्ययं स्वर्गनाकत्रिदिवत्रिदशालयाः।
सुरलोको द्योदिवौ द्वे स्त्रियां क्लीबे त्रिविष्टपम्॥ ६॥

(वि.) स्वरिति—स्वर्यते स्वः,[1] 'स्वृ शब्दोपतापयोः'। स्वः सुखं गम्यते [2]इति स्वर्गः। [3]'गम्लृ गतौ'। सुष्ठु अर्ज्यते[4] इति वा। 'अर्ज सर्ज अर्जने'। न विद्यते अकम् असुखम्[5] अत्रेति नाक[6]ः। [7]तृतीयश्चासौ [8]दिवश्च त्रिदिवः[9]। त्रिदशानाम् आलयः त्रिदशालयः। सुराणां लोकः सुरलोकः। दीव्यन्त्यस्यामिति द्यौः, द्यौश्च[10]। 'दिवु क्रीडाविजिगीषाद्युतिस्तुतिमोदमदस्वप्नकान्तिगतिषु'। इमावोकारान्तवकारान्तौ स्त्रीलिङ्गौ। तृतीयं च तद् विष्टपं च त्रिविष्टपम्[11]। एतानि स्वर्गनामानि॥ ६॥

[1] एतदव्ययम् C, D$_2$. [2] B$_1$, B$_2$, C, D$_1$ add अत्र. [3] D$_2$, W$_2$ add सृप्लृ. [4] अर्जयति D$_1$, W$_1$, Y. [5] W$_2$ omits; दुःखं D$_1$. [6] C adds

'अक कौटिल्ये'.　　[7] तृतीया B_2, C, D_1, W_2.　　[8] द्यौश्च B_1, C, D_1, K_2, W_2.　[9] C adds भूम्यन्तरिक्षदिव इति विवक्षया तस्य तृतीयत्वमिति भावः.　　[10] दिवि च T; दिवश्च Y.　　[11] एतत् नपुंसकलिङ्गं, भूम्यादिविवक्षयेति भावः C.

(पा.) स्वरव्ययं – त्रिविष्टपम् । एतानि स्वर्गनामानि । अत्र स्वःशब्दोऽव्ययः[1] । स्वः पुण्यलोकः । 'स्वर्जयति काशी'। स्वर्गशब्दसाहचर्यात् स्वःशब्दस्य पुंस्त्वे प्राप्तेऽव्ययवचनाद् अलिङ्गत्वम् । 'सदृशं त्रिषु लिङ्गेषु' इति विधीयते । तत्स्वरूपे शृङ्गारप्रकाशिका—'इयमयमिदमित्यर्थसंज्ञाव्यपदेशनिमित्तं शब्दसंस्कारहेतुः शब्दधर्मो लिङ्गं स्त्री पुमान् नपुंसकमिति' (cf. पृ. १८३) । टाबादिशब्दसंस्कारहेतुरियंव्यपदेशकारणं स्त्री । 'तस्माच्छसो नः पुंसि'(६. १. १०३) इत्यादिशब्दसंस्कारहेतुरयमित्यर्थव्यपदेशकारणं पुमान् । 'इकोऽचि विभक्तौ'[2] (७. १. ७३) इत्यादिशब्दसंस्कारहेतुरिदमित्यर्थव्यपदेशकारणं नपुंसकम् । तदेतल्लिङ्गं षोढा । शुद्धं मिश्रं संकीर्णम् उपसर्जनम् आविष्टम् अव्यक्तं चेति । तेष्वेकसंस्कारहेतुः शुद्धम्—[3]खट्वा वृक्षः कुण्डं स्त्री पुमान् नपुंसकमित्यादि । संस्कारद्वयोपग्राहि मिश्रम् । मरीचिः ऊर्मिः अर्चिः छर्दिः कषायं कवाटमित्यादि । संस्कारत्रयोपग्राहि संकीर्णम् । तटी तटः तटं, शृङ्खला शृङ्खलः शृङ्खलम् । विशेष्यशब्दसंस्कारग्राहि विशेषणरूपमुपसर्जनम् । शुक्ला शुक्लः शुक्लम् । विशेषणत्वेऽपि नियतसंस्कारमाविष्टम् । प्रीतिर्विषयः प्रधानं भार्या दाराः कलत्रम् । लिङ्गनिमित्तशब्दसंस्कारानर्हमव्यक्तम् । पञ्च षट् कति उच्चैः नीचैः यूयं वयमित्यादि । स्वर्गादयः पञ्च रूपभेदात् पुंलिङ्गाः । वैजयन्त्यां (पृ. ३, श्लो. २) तु त्रिदिवशब्दः पुंनपुंसक इति कथितः । 'अमर्त्यभवनं ना[4] च त्रिदिवं स्यात् स्वरव्ययम्' इति । द्योदिवौ शब्दौ स्त्रीरूपभेदाभा[5]वाल्लिङ्गप्रतीत्यविषयौ । अतः स्त्रियामिति विशेषविधिः । अकारान्तदिवशब्दोऽप्यस्ति ।

'स्वर्लोकस्तूर्ध्वलोकः[6] स्यादवरोहः फलोदयः ।
मन्दरः सैरिकः शक्रभवनं खं दिवं नभः ॥'

इति त्रिकाण्डशेषः (पृ. १, श्लो. ४) । त्रिविष्टपशब्दो नपुंसकः । विष्टपशब्दापेक्षया प्राप्तपुंनपुंसकत्वप्रतिषेधार्थं क्लीबवचनम् । यदाह कैयटः—क्लीबग्रहणं नित्यज्ञापनार्थमिति ॥ ६ ॥

[1] अव्ययम् B_4.　　[2] सुपि A_1.　　[3] A_1 adds कथम्.　　[4] गौश्च त्रिदिवः इति मुद्रितग्रन्थे (पृ. ३, श्लो. २)　　[5] A_1 omits अभावात्.　　[6] देवलोकः B_3, B_4; मुद्रितग्रन्थे च (पृ. १, श्लो. ४)

अमरा निर्जरा देवास्त्रिदशा विबुधाः सुराः ।
सुपर्वाणः सुमनसस्त्रिदिवेशा दिवौकसः ॥ ७ ॥

(वि.) अमरा इति—[1]अमराः, न म्रियन्ते इत्यमराः। 'मृङ् प्राणत्यागे'। न विद्यते जरा येषां ते निर्जराः। 'जृष् [2]वयोहानौ'। दीव्यन्तीति देवाः। 'दिवु क्रीडादौ'। [3]त्रिदशपरिमाणं वयो येषामिति त्रिदशाः। विबुध्यन्ते इति विबुधाः। 'बुध अवगमने'। सुरन्तीति सुराः। 'सुर ऐश्वर्ये'। सुष्ठु राजन्ते वा[4]। 'राजृ दीप्तौ'। भक्त्या दत्तं सुष्ठु [5]रान्तीति वा। 'रा आदाने'। शुभं रान्तीति[6] वा। 'रा दाने'। अब्धिजा सुरा येषामस्तीति वा। सुष्ठु वाञ्छितफलं रान्तीति[7] वा। 'रा दाने'। सुष्ठु [8]पृणन्ति पालयन्तीति सुपर्वाणः। 'पॄ पालनपूरणयोः'। शोभनं पर्व आचरित[9]मेषामिति वा। सुष्ठु मन्यन्ते सुमनसः। 'मन ज्ञाने'। शोभनचित्तत्वाद्वा। त्रिदिवस्य ईशाः[10] त्रिदिवेशाः। द्यौः ओकः [11]स्थानमेषां ते दिवौकसः ॥ ७ ॥

[1] Y omits. [2] I, K_1, K_2, W_1 omit. [3] तिस्रो दशाः परिणामः (परिमाणं K_2) येषां ते B_2, C, D_1. [4] D_2, I, K_1, K_2 add सुराः. [5] D_2, W_2 add आददते. [6] रायन्ति 'रै शब्दे' B_2, C, D_2, K_2, K_3 ; अत्र एकपत्रं ग्रन्थपातः U, W_2. [7] D_2, K_1, K_2, K_3 add ददति. [8] पिपर्ति B_1, C. [9] B_1, T add अस्ति. [10] ईश्वराः W_1. [11] निलयः B_2, C.

(पा.) अमरा—अमृतान्धसः। सर्वत्र स्वरपरत्वाद्धल्परत्वाच्च 'लोपः शाकल्यस्य' इति (८. ३. १९) 'हलि सर्वेषाम्' इति (८. ३. २२) द्वाभ्यां यलोपः ॥ ७ ॥

आदितेया दिविषदो लेखा अदितिनन्दनाः ।
आदित्या ऋभवोऽस्वप्ना अमर्त्या अमृतान्धसः ॥ ८ ॥

(वि.) आदितेया इति—[1]अदितेः अपत्यानि [2]आदितेयाः। दिवि सीदन्तीति दिविषदः। 'षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु'। लिख्यन्ते [3]पटादौ लेखाः। 'लिख लेखने'। प्राणिनां [4]शुभाशुभानि लिखन्तीति वा। 'लिख अक्षरविन्यासे'। अदितेः नन्दनाः[5] अदितिनन्दनाः। [6]अदितिं नन्दयन्तीति वा। [7]अदितेः पुत्राः आदित्याः। [8]ऋते सत्ये भवन्तीति ऋभवः। ऋ[9] स्वर्गे भवन्तीति वा ऋभवः। ऋशब्दो [10]नीतिवाची। तस्माद् भवन्तीति वा। न विद्यते स्वप्नो येषां ते अस्वप्नाः। मर्त्यादन्ये [11]अमर्त्याः। [12]न म्रियन्ते इति वा अमर्त्याः। अमृतम् अन्धो ऽन्नं[13] येषां ते अमृतान्धसः ॥ ८ ॥

[1] अदित्या वा D_2, W_2. [2] K_1, K_3 add पुमांसः; D_1, K_2, W_1 add आदित्याः. [3] फलकादौ K_1, T; फलकायामिति D_2. [4] शुभं D_2, K_1, K_3, W_1. [5] पुत्राः B_2, D_2, K_2, W_1. [6] W_1 omits; K_1, K_3 add 'टु नदि समृद्धौ'. [7] अदित्याः अपत्यानि पुमांसः B_2, Y. [8] ऋतेन सत्येन B_2, D_1, I, K_3, W_1.

[9] री D_2, I, K_1, K_2, W_2.　[10] अदिति° D_2, I, W_1.　[11] न मर्त्याः A, T; मर्त्येभ्यः D_1; मर्त्याः न भवन्तीति B_1, B_2.　[12] B_1, B_2, C, W_1 omit न . . .　[13] B_1, C, K_5, Y omit.

बर्हिर्मुखाः क्रतुभुजो गीर्वाणा दानवारयः ।
वृन्दारका दैवतानि पुंसि वा देवताः स्त्रियाम् ॥ ९ ॥

(वि.) बर्हिरिति—बर्हिः [1]अग्निः मुखं येषां ते बर्हिर्मुखाः । क्रतौ भुञ्जते[2] इति क्रतुभुजः । ‘ भुज पालनाभ्यवहारयोः ’ । गिरं[3] वणन्ति [4]व्याकुर्वन्तीति गीर्वाणाः । ‘ वण क्वण शब्दे ’ । गीः [5]वाणो येषामिति वा[6] । गिरं वनन्तीति वा । ‘ वन [7]संभक्तौ शब्दे च ’ । दानवानाम् अरयः दानवारयः । शोभनं [8]वृन्दं येषामस्तीति वृन्दारकाः । देवता[9] एव दैवतानि[10] । इति सामान्यतो [11]देवतानामानि ॥ ९ ॥

[1] बर्हीं रश्मिः T, Y.　[2] भुञ्जन्ति K_1.　[3] गिरः B_2, C, K_2.　[4] व्याकुर्वते D_2, K_3, W_1.　[5] गीरेव वाणाः Y.　[6] D_2, K_1, W_2, Y add गीर्वाणाः.　[7] ‘ वन वण संभक्तौ ’ D_1, W_1.　[8] बृन्दं D_1; अरं शोभनं C.　[9] देवा एव D_2, K_1, K_5, W_1.　[10] स्वार्थे देवताभ्योऽण् इत्यण् । देवतेति स्वार्थे तल्; तलि स्त्रीलिङ्गवचनं कर्तव्यम् इति स्त्रीत्वे सिद्धेऽपि यत् पुनः ‘ स्त्रियाम् ’ इति वचनं तद् बहुवचनान्तपुंलिङ्गशङ्का-निराकरणार्थम् D_1.　[11] देव° D_2, K_3, K_5.

(पा.) बर्हिर्मुखाः—स्त्रियाम् । देवनामानि । ‘ निलिम्पाः स्वर्गिणः सेन्द्रा दिविजा द्विदशा बुधाः ’ इत्येतानि च । जातिशब्देन जात्याश्रिता व्यक्तिरभिधीयत इति तद्-व्यक्तीनां बहुत्वाद् बहुवचननिर्देशः ॥ ९ ॥

आदित्यविश्ववसवस्तुषिताभास्वरानिलाः ।
महाराजिकसाध्याश्च रुद्राश्च गणदेवताः ॥ १० ॥

(वि.) आदित्येति—आदित्याः [1]आदित्यसंघेन वृत्ताः[2] गणदेवताः, ते द्वादश । श्राद्धादौ [3]अग्रे उपविशन्तीति विश्वे । ‘ विश प्रवेशने ’ । ते [4]त्रयोदश । आहूता वसन्तीति वसवः । ‘ वस निवासे ’ । ते [5]अष्टौ । तुष्यन्तीति तुषिताः । ‘ तुष तुष्टौ ’ । ते षट्त्रिंशत् । आभासन्ते[6] इति आभास्वराः । ‘ भासृ दीप्तौ ’ । ते चतुःषष्टिः । यैः अनन्ति [7]संचरन्ते प्राणिनः ते अनिलाः । ‘ अन प्राणने ’ । इलायां[8] न चरन्तीति वा । ते एकोनपञ्चाशत् । महाराजशब्दो येषामस्तीति महाराजिकाः । ते षट्त्रिंशद् द्वे शते । साध्यन्ते आराध्यन्ते इति साध्याः । ‘ राध साध संसिद्धौ ’ । ते द्वादश । रोदयन्ति [9]दुष्टान् इति रुद्राः ।

'रुदिर् अश्रुविमोचने'। [10]रुतं दुःखं द्रावयन्तीति वा रुद्राः। 'द्रा कुत्सायां गतौ'। रुतं वेदात्मकं शब्दं कल्पादौ [11]द्रावयन्तीति वा रुद्राः। ते एकादश[12]। एतानि [13]समूहदेवतानामानि ॥ १० ॥

[1] W_1 omits. [2] युक्ताः W_1. [3] B_2, W_2 omit. [4] B_2, C, D_1, W_2 omit त्रयो. [5] अष्ट K_3. [6] आ समन्तात् C; भास्वन्ति D_2. [7] W_1 omits सं . . . नः. [8] निलः यानं, न विद्यते निलः यस्मिन् कर्मणि यथा भवति तथा चरन्तीति अनिला वा B_2, C. [9] W_2, Y omit. [10] Y omits two lines. [11] द्रवन्ति D_1, D_2, W_1. [12] B_1, C, D_1, K_1, W_1 add एते गणदेवताः. [13] B_1, C, D_1, K_1 add गण°.

(पा.) आदित्य—गणदेवताः। आदित्यादयो देवताः[1]।

'तत्रादित्या द्वादश स्युर्विश्वेदेवास्त्रयोदश[2]।
वसवश्चाष्ट संख्याताः षट्त्रिंशत् तुषिताः स्मृताः।
आभास्वराश्चतुःषष्टिर्वाताः पञ्चाशदूनकाः॥
महाराजिकनामानो द्वे शते[3] विंशतिस्तथा।
साध्या द्वादश विख्याता रुद्रा [4]एकादश स्मृताः'॥

'तत्र द्वादश नम्राख्या इति पाठान्तरम्' इति सुबोधिन्यामुक्तम्। एवं पुराणवचनैस्तत्संख्यानामानि ज्ञातव्यानि। विश्वे इति पाठसामर्थ्यात् सर्वनामकार्यमनिषिद्धम् ॥ १० ॥

[1] गणदेवताः B_4. [2] दश B_3, B_4. [3] षट् च विंशतिः A_1. [4] रुद्राश्चैकादश B_4.

विद्याधराप्सरोयक्षरक्षोगन्धर्वकिंनराः।
पिशाचो गुह्यकः सिद्धो भूतोऽमी देवयोनयः॥ ११ ॥

(वि.) विद्याधर इति—[1]गुलिकाञ्जनादिविद्यां [2]धारयन्तीति विद्याधराः। 'डुधाञ्[3] धारणपोषणयोः'। एते जीमूतवाहन[4]पुष्पदन्तप्रभृतयः[5]। अद्भ्यः सरसः निर्गताः अप्सरसः[6]। 'सृ गतौ'। अथवा आप्यन्ते पुण्यकृद्भिरिति। 'आप्लृ व्याप्तौ'। ताः उर्वशीमुखाः। यक्ष्यन्ते[7] इति यक्षाः। 'यक्ष पूजायाम्'। ते कुबेरादयः। यज्ञेभ्यो[8] रक्ष्यन्त इति रक्षांसि। 'रक्ष पालने'। तानि च रावणादीनि। गानं[9] धारयन्तीति गन्धर्वाः[10]। ते हाहाहूहूप्रभृतयः। किंचिन्नराः किंनराः। ते अश्वमुखादयः। पिशितं मांसमश्नन्तीति पिशाचाः। 'अश भोजने'। ते [11]कामचारिणः। निधिं[12] गूहन्तीति

गुह्यकाः। 'गुहू संवरणे'। ते मणिभद्रादयः। अणिमादिसिद्धिः एषामस्तीति सिद्धाः। सिध्यन्तीति वा। ते विश्वावसुप्रभृतयः। भवन्तीति भूताः। 'भू सत्तायाम्'। ते बालग्रहादयः। एतानि [13]देवोद्भवदेवतानामानि ॥ ११ ॥

[1] घुटिका° K_3, W_1.　[2] धरन्ति D_1.　[3] 'धृ धारणे' D_1.　[4] K_1, K_3 omit पुष्पदन्त.　[5] आदयः D_2, K_2, Y.　[6] अद्रयः सरन्ति निर्गच्छन्ति B_2.　[7] D_1 adds पूज्यन्ते.　[8] येभ्यो B_1, C, D_2; W_2 adds युद्धैः.　[9] गानानि B_1, C, T.　[10] D_1 adds 'डुधाञ् धारणपोषणयोः.　[11] तमसि D_1, W_1; तामस° K_1, K_2; तामसीचराद्याः B_2, C, W_2; तमःसंचारिणः K_3.　[12] निधीन् B_2.　[13] देवतो° A, D_1; देवोद्भवनामानि B_1, B_2, C.

(पा.) विद्याधरो—देवयोनयः। विद्याधरादयो देवयोनिपदवाच्याः[1]। विद्याधरपिशाचगुह्यकसिद्धभूताः पञ्चानुक्ताः। तस्माद् व्यासविधिः। अप्सरोयक्षरक्षोगन्धर्वकिंनरशब्दाः पञ्च उक्ताः। तस्मात् समासविधिः। ईदृशः प्रत्ययः [2]सुभूतिटीकापरि-[3]श्रमशालिनां सुगमः ॥ ११ ॥

[1] A_1 omits पद.　[2] A_1 omits टीका.　[3] क्रम° B_4.

असुरा दैत्यदैतेयदनुजेन्द्रारिदानवाः।
शुक्रशिष्या दितिसुताः पूर्वदेवाः सुरद्विषः ॥ १२ ॥

(वि.) असुरा इति—यज्ञभागान् [1]निरस्यन्तीति [2]असुराः। असून् अस्यन्ति इति वा असुराः। 'असु क्षेपणे'। सुरेभ्योऽन्ये वा। असुना रात्रौ सृष्टा वा। असून् रान्तीति[3] वा। 'रा आदाने'। दितेः पुत्राः दैत्याः दैतेयाश्च। दनोर्जाता दनुजाः दानवाश्च[4]। इन्द्रस्य अरयः इन्द्रारयः। शुक्रस्य शिष्याः शुक्रशिष्याः। दितेः सुताः दितिसुताः। पूर्वान् इन्द्रादीन् दीव्यन्ति विजिगीषन्त इति पूर्वदेवाः। अथवा पूर्वे देवा वा। सुरान् द्विषन्तीति सुरद्विषः। 'द्विष [5]अप्रीतौ'। एतानि [6]असुरनामानि ॥ १२ ॥

[1] अस्यन्ति K_5, W_2.　[2] न विद्यते सुरा एषां ते D_1; सुराः यज्ञभागाः एषां न सन्तीति B_2.　[3] B_2 adds क्षपयन्ति.　[4] D_1 adds 'जनी प्रादुर्भावे'.　[5] अप्रीणने A, B_1, I, T.　[6] असुषु प्राणेषु रमन्ते इति वा। 'रमु क्रीडायाम्'। रभसं शीघ्रं प्राणिवर्गं अस्यन्तीति वा। पूर्वनिपातसमासः। 'असु क्षेपणे'। रात्रौ सृष्टाः उत्पन्ना असवो येषां ते।' परनिपातप्रधानबहुव्रीहिः B_2.

(पा.) असुरा—सुरद्विषः। असुरनामानि ॥ दैत्यानां दानवानां च मातृभेदाद् भेदे सत्यपि असुराविशेषत्वादभेदः। 'हिरण्याख्यं दानवमिव दंष्ट्राविभिन्नवक्षः-

स्थलमिति' हिरण्याख्यदैत्ये दानवशब्दप्रयोगः। 'इतः स दैत्यः प्राप्तश्रीर्नेत एवार्हति क्षयम्' (कु. सं. २. ५५) इति तारकाख्यदानवे दैत्यशब्दप्रयोगः[1] ॥ १२ ॥

[1] A_1 adds दृष्टः.

सर्वज्ञः सुगतो बुद्धो धर्मराजस्तथागतः ।
समन्तभद्रो भगवान् मारजिल्लोकजिज्जिनः ॥ १३ ॥

(वि.) सर्वज्ञ इति—सर्वं जानातीति सर्वज्ञः। 'ज्ञा अवबोधने'। [1]शोभनं गतं ज्ञानम् अस्येति [2]सुगतः। ये [3]गत्यर्थास्ते ज्ञानार्था इति। सर्वं क्षणिकमिति आच्छिनत्ति वा। बुध्यते इति बुद्धः। 'बुध [4]अवगमने'। धर्मस्य संसारोद्धरणादेः राजा धर्मराजः[5]। तथा सत्यं गतं भूतं ज्ञानमस्य तथागतः[6]। समन्ताद् भद्रं मङ्गलमस्येति समन्तभद्रः।

'ऐश्वर्यस्य समग्रस्य वीर्यस्य यशसः श्रियः ।
ज्ञानवैराग्ययोश्चैव षण्णां भग [7]इतीरणा ॥'

इति। [8]सोऽस्यास्तीति भगवान्। मारं [9]कामं जयतीति मारजित्। मारान् कामक्रोधादीन् जयतीति वा[10]। [11]स्कन्धमारक्लेशमारादीन् जयतीति वा। लोकान् जयतीति लोकजित्। भवं जयतीति जिनः। 'जि अभिभवे'। त्रयाणामपि 'जि जये' इति वा धातुः ॥ १३ ॥

[1] B_2 adds सु. [2] सुष्ठु अपुनरावृत्तिमोक्षं गतः D_1. [3] K_5, W_1 omit ये . . . र्थाः. [4] अवबोधने B_1, C. [5] B_2 adds 'राजृ दीप्तौ'. [6] सर्वे गम्लृ-अर्थाः ज्ञानार्थाः B_2. [7] ईरिताः K_3; स्मरणात् B_2, D_1, W_2. [8] भगः K_5, W_2; भगः ऐश्वर्यादिषट्कोऽस्यास्तीति भगवान्। तदुक्तम्—ऐ . . . इति स्मृत इति स्मरणात् C. [9] क्लेशं B_1, B_2, C. [10] D_1 adds 'जि जये'. [11] बौद्धास्तु स्कन्धमारः क्लेशमारो मृत्युमारो देवपुत्रमारश्चेति चतुरो मारानाहुः। तान् जयतीति वा D_1, K_2, K_3, W_1.

षडभिज्ञो दशबलोऽद्वयवादी विनायकः ।
मुनीन्द्रः श्रीघनः शास्ता मुनिः, शाक्यमुनिस्तु यः ॥१४॥

(वि.) षडभिज्ञ इति—[1]दिव्यं चक्षुः, दिव्यं श्रोत्रं, [2]पूर्वनिवासानुस्मृतिः, परचित्ततत्त्वज्ञानम्, [3]आश्रवक्षयः, ऋद्धिश्चेति[4] षड्[5] अभिज्ञा यस्य सः षडभिज्ञः। [6]दान्तिक्षान्तिशीलवीर्यध्यान[7]कान्ति[8]बलोपाय[9]प्रणिधिविज्ञानानि[10] दश बलानि यस्य

स दशबलः। अद्वयम् अभेदं विज्ञानाद्वैतं वदतीत्यद्वयवादी[11]। 'वद व्यक्तायां वाचि'। विनयति शिक्षयति इति विनायकः। 'णीञ् प्रापणे'। मुनीनामिन्द्रः मुनीन्द्रः। श्रिया [12]योगविभूत्या घनः निरन्तरः श्रीघनः। शास्तीति [13]शास्ता। 'शासु अनुशिष्टौ'। मनुते इति [14]मुनिः। 'मनु अवबोधने'। एतानि बुद्धनामानि॥ [15]शकदेशेषु जातो मुनिः शाक्यमुनिः॥ १४॥

[1] वीर्यं B_1, C. [2] निरास° K_2, K_3; पूर्णनिरास° B_1, C, D_2, K_1; 4 pp. gap ends here in U. [3] आश्रयप्रत्यक्षं ऋद्धिश्चेति W_1. [4] प्रशस्तानि तानि अभिजानातीति षडभिज्ञः C. [5] B_2 adds बुद्धशास्त्रप्रशस्तानि. [6] W_1 adds तपःक्लेशसहो. [7] °ज्ञान° A, B_1, C, T. [8] °शान्ति° B_1, D_2, K_2, W_1. [9] °प्रमाणादि° B_1, C, K_5, W_2. [10] ज्ञान° B_2, C, K_1, K_5, W_1. [11] अद्वयमधीतं वदतीति W_2; नकारान्तः D_1. [12] B_1, C, W_2 omit योग. [13] D_1 adds शिक्षयति; ऋकारान्तः D_1. [14] D_1 adds सर्वधर्माणां मननात्. [15] शकेषु देशविशेषेषु B_2, C.

(पा.) सर्वज्ञः—जिनः। षडभिज्ञो—मुनिः। बुद्धनामानि॥

स शाक्यसिंहः सर्वार्थसिद्धः शौद्धोदनिश्च सः।
गौतमश्चार्कबन्धुश्च मायादेवीसुतश्च सः॥ १५॥

(वि.) स इति—शकेषु[1] श्रेष्ठः शाक्यसिंहः। सर्वार्थेषु सिद्धः सर्वार्थसिद्धः। शुद्धोदनस्य[2] अपत्यं पुमान् शौद्धोदनिः। स च गोतमस्यापत्यं पुमान् गौतमः[3]। गौतमगोत्राद्वा। अर्कवंशजत्वात् अर्कबन्धुः। मायादेव्याः सुतः मायादेवीसुतः। एतानि शकदेशबुद्धनामानि[4]॥ १५॥

[1] शाक्येषु B_2, D_2; A, K_1, K_3 add सिंहः. [2] शुद्धम् ओदनं यस्य सः शुद्धोदनः C. [3] गोत्रत्वाद्वा गौतमः K_1, K_5, U; परब्रह्मलोकगोत्रत्वाद्वा W_2; गोत्राद्वा B_1, B_2, C. [4] D_1, W_1 add सर्वज्ञो वीतरागोऽर्हन् केवली तीर्थकृज्जिनः.

(पा.) शाक्यमुनिस्तु यः—मायादेवीसुतश्च सः। शाक्यसिंह इत्यभिधानबुद्धनामानि। अनुक्तम्—'सर्वज्ञो वीतरागोऽर्हन् जिनः स्यात्कारभूषणः'॥ १५॥

ब्रह्मात्मभूः सुरज्येष्ठः परमेष्ठी पितामहः।
हिरण्यगर्भो लोकेशः स्वयंभूश्चतुराननः॥ १६॥

(वि.) ब्रह्मेति—बृहति[1] ब्रह्मा। [2]'बृह बृहि वृद्धौ'। आत्मना भवतीति आत्मभूः। 'भू सत्तायाम्'। सुरश्चासौ ज्येष्ठश्च सुरज्येष्ठः[3]। सुराणां ज्येष्ठो सुरज्येष्ठः। परमे [4]ब्रह्मलोकाख्ये स्थाने तिष्ठतीति परमेष्ठी। 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ'। [5]अग्निष्वात्तादि-पितॄणां पिता पितामहः। हिरण्यं [6]गर्भे यस्य सः हिरण्यगर्भः। लोकानाम् ईशः लोकेशः। स्वयं भवतीति स्वयंभूः। चत्वारि आननानि यस्य सः चतुराननः॥ १६॥

[1] बृंहति B_1, W_2; बृंहयति B_2, C. [2] 'बृंहि वृद्धौ' B_1, W_2. [3] ज्येष्ठश्चासौ सुरश्च सुरज्येष्ठः; ज्येष्ठ इति पदस्य पूर्वनिपातत्वम् B_2, C, K_1. [4] ब्रह्मलोके D_2, K_1, K_2, K_5. [5] A, K_1, W_1 omit अ . . . दि. [6] गर्भो B_1.

धाताऽब्जयोनिर्द्रुहिणो विरिञ्चिः कमलासनः।
स्रष्टा प्रजापतिर्वेधा विधाता विश्वसृड् विधिः॥ १७॥

(वि.) धातेति—धत्ते[1] धाता[2]। 'डुधाञ् धारणपोषणयोः'। अब्जं[3] योनिः[4] यस्य सः अब्जयोनिः। द्रुह्यति असुरेभ्यो[5] द्रुहिणः। 'द्रुह जिघांसायाम्'। विरिणक्तीति विरिञ्चिः[6]। 'रिचिर् विरेचने'। 'विचिर् पृथग्भावे'[7]। विभिः हंसै रिच्यते उह्यते विरिञ्चः[8] इति वा पाठः। कमलम् आसनं यस्य सः कमलासनः। सृजतीति स्रष्टा। प्रजानां पतिः प्रजापतिः। विदधाति करोतीति[9] वेधाः[10]। विधत्त इति विधाता। विश्वं सृजतीति विश्वसृट्। 'सृज [11]विसर्गे'। विधति[12] विधत्त इति विधिः। 'विध विधाने'। एतानि ब्रह्मणो नामधेयानि[13]॥ १७॥

[1] धत्त इति B_2, C. [2] B_1, D_2, K_2, K_3, W_1 add विधत्त इति विधाता. [3] C adds कमलं. [4] C adds स्थानं. [5] B_2, C add अयमिति. [6] विशेषेण रिङ्क्ते निर्गमयति यस्य यशः विरिञ्चिः B_2, C. [7] D_2 adds इति वा धातुः. [8] K_3 omits. [9] K_1, K_3, Y omit. [10] B_2, C, U add विधिश्च. [11] विसर्जने A, B_1, C, K_1, W_1. [12] विदधाति A, C, D_2, W_1. [13] W_1 adds शतानन्दः शतधृतिः.

(पा.) ब्रह्मात्मभूः—विधिः। ब्रह्मणो नामानि। अनुक्तम्—

'शतानन्दः शतधृतिः प्रजासृट् सर्वतोमुखः।
विश्वात्मा विश्वरेताश्च विखना[1] नाभिजोऽब्जजः।
अब्जगर्भश्च वागीशः प्राणदो हंसवाहनः॥'

एतानि[2] च। सुभूतिना विश्वसृग् विधिरिति प्रत्यपादि। 'क्विन्प्रत्ययस्य' (८. २. ६२) इति कुत्वमिति। ये तु क्विन्नन्तत्वं नेच्छन्ति तन्मते 'व्रश्चादिना' (८. २. ३६)

षत्वमिति रभसकोशकारेण तदपाठि 'विरिञ्चो विश्वसृट् स्रष्टा विरिञ्चिः कमलासनः' इति ॥ १६-१७ ॥

[1] द्रुघणः A_1, B_4. [2] A_1 adds १३.

विष्णुर्नारायणः कृष्णो वैकुण्ठो विष्टरश्रवाः ।
दामोदरो हृषीकेशः केशवो माधवः स्वभूः ॥ १८ ॥

(वि.) विष्णुरिति—वेवेष्टीति विष्णुः । 'विष्लृ व्याप्तौ' । नरस्य धर्माख्यस्य ऋषेरपत्यं नारायणः[1] । नरस्येदं नारम् अयनम् वपुः अवतारेषु यस्येति वा नारायणः । नारं नरसमूहम् अयति [2]स्वकर्मणेति वा । 'अय पय[3] गतौ' । नाराः[4] आपः अयनं स्थानं यस्येति वा । राः शब्दाः आयान्ति निर्गच्छन्ति यस्मात् सः [5]रायणः । रायणादन्यः अरायणः, न अरायणः नारायणः । [6]अशब्दगम्य इत्यर्थः । करोतीति कृष्णः । 'डुकृञ् करणे'। दैत्यान् कर्षतीति वा । 'कृष विलेखने'। कृष्णवर्णत्वाद्वा[7] । विकुण्ठाया अपत्यं पुमान् वैकुण्ठः । विष्टराकारे[8] श्रोत्रे यस्य सः विष्टरश्रवाः । विष्टराकारो रोमावर्तो श्रवसि यस्येति वा । विष्टरं [9]व्यापनशीलं श्रवः कीर्तिर्यस्येति वा । दाम [10]उदरे यस्य स दामोदरः । हृषीकाणाम् इन्द्रियाणाम् ईशः हृषीकेशः । शोभनाः केशा यस्य सः केशवः[11] । कश्च अश्च ईशश्च केशाः ब्रह्मविष्णुरुद्राः,[12] ते अस्मिन् वसन्तीति[13] वा केशवः । मधोरपत्यं पुमान् माधवः[14] । मायाः लक्ष्म्याः धवो वा । मा धूयते शत्रुभिरिति वा । 'धूञ् कम्पने'। मधोरयं हन्ता वा । वध्यघातुकत्वं[15] संबन्धः । स्वतो[16] भवतीति स्वभूः । स्वेन हिरण्येन भवतीति वा स्वभूः ॥ १८ ॥

[1] नार इति कश्चित् ऋषिः, स एव अयनं स्थानं यस्य सः B_2, C; नरस्य ज्ञानं वपुः अवतारेषु अयति वा K_5. [2] B_2 omits. [3] 'अय गतौ' D_2, I. [4] नारं नरकृत्यं कर्म अयतीति वा । 'अय पय गतौ' B_2. [5] तस्य वेदजनकत्वादिति भावः C. [6] शब्दगम्य D_1, W_1, Y. [7] °वर्णात् Y. [8] B_2, C, D_1, K_1, K_3, W_1 add श्रवसी. [9] व्यापक° Y. [10] अत्र उदरस्य परनिपातत्वं B_2, C. [11] वान्ति गन्धयन्ति इति वाः गन्धवन्तः केशाः यस्येति केशवः । 'वा गतिगन्धनयोः' । परनिपातः B_2, C. [12] °ईश्वराः K_3, K_5, W_2; °ईशाः D_2, I, K_1, W_1. [13] 'वस निवासे' U. [14] मा धूयतेऽयम् अंहोभिरिति वा B_1, C. [15] घातक W_1; W_2 omits. [16] स्वयं B_1, C, W_2, Y; स्वस्मिन् W_1; D_1, I add 'भू सत्तायाम्'.

दैत्यारिः पुण्डरीकाक्षो गोविन्दो गरुडध्वजः ।
पीताम्बरोऽच्युतः शार्ङ्गी विष्वक्सेनो जनार्दनः ॥ १९ ॥

(वि.) दैत्यारिरिति—दैत्यानाम् अरिः दैत्यारिः। पुण्डरीके[1] इव अक्षिणी यस्य सः पुण्डरीकाक्षः। पुण्डरीकं हृत्कमलम् अक्षतीति[2] वा। 'अक्षू व्याप्तौ'। गां [3]भुवं विन्दतीति गोविन्दः। गाः धेनूः विन्दतीति वा। 'विदिर् लाभे'। गरुडः [4]ध्वजे यस्य सः गरुडध्वजः। पीतम् अम्बरं[5] यस्य सः पीताम्बरः। न विद्यते च्युतिः यस्य सः अच्युतः[6]। 'च्युतिर् क्षरणे'। शृङ्गविकारः शार्ङ्गं धनुः[7] अस्यास्तीति शार्ङ्गी। विष्वक्[8] विषूची सर्वगता सेना यस्य सः विष्वक्सेनः। जनान् अर्दयति सुखयतीति[9] जनार्दनः। 'अर्द गतौ याचने पीडने[10] च'॥ १९॥

1 °कवत् B_2, D_1, K_2, W_1, Y; °कमिव A, C, T. 2 D_2, K_3 add व्याप्नोति; आक्षिपति C. 3 W_1 omits. 4 ध्वजो K_1. 5 पीते अम्बरे D_1, I, K_1, K_2. 6 न च्युतः अच्युतः D_1, K_3, K_5, W_1, Y. 7 K_3 adds चापो. 8 W_1, Y omit. 9 W_1 omits. 10 K_3, W_1, Y omit.

उपेन्द्र इन्द्रावरजश्चक्रपाणिश्चतुर्भुजः।
पद्मनाभो मधुरिपुर्वासुदेवस्त्रिविक्रमः॥ २०॥

(वि.) उपेन्द्र इति—इन्द्रम् अनु जातः उपगतः[1] उपेन्द्रः। इन्द्रस्य अवरजः इन्द्रावरजः। चक्रं पाणौ यस्य सः चक्रपाणिः। चत्वारो भुजा यस्य सः चतुर्भुजः। पद्मं नाभौ[2] यस्य सः पद्मनाभः। मधोः रिपुः[3] मधुरिपुः। वसुदेवस्य अपत्यं पुमान् वासुदेवः। त्रयो लोका विक्रमेषु पदेषु[4] यस्य सः त्रिविक्रमः। त्रीन् लोकान् विक्रमत[5] इति वा। 'क्रमु पादविक्षेपे'। त्रिषु[6] लोकेषु विना[7] गरुडेन क्रमते त्रिविक्रम इति वा[8]॥ २०॥

1 K_2, W_1, Y omit; उपजायते C; उपजातः B_1, B_2, C, K_5; इन्द्रशब्दस्य परनिपातनं C. 2 नाम्यां K_1. 3 K_1 adds दैत्यस्य असुरस्य C. 4 पादेषु D_2; K_3 omits. 5 पदेन क्रमते D_1. 6 त्रिलोकेषु B_1. 7 विना तृतीयान्तं [पक्षिणा] B_2, C. 8 C, D_2, K_1, K_3 add 'क्रमु पदविक्षिपे'.

देवकीनन्दनः शौरिः श्रीपतिः पुरुषोत्तमः।
वनमाली बलिध्वंसी कंसारातिरधोक्षजः॥ २१॥

(वि.) देवकीति—देवक्या नन्दनः देवकीनन्दनः। शूरस्य वसुदेवस्य अपत्यं शौरिः। श्रियः पतिः श्रीपतिः। [1]पुरुषाणां पुरुषेषु वा उत्तमः पुरुषोत्तमः। वनमाला अस्यास्तीति वनमाली। बलिं [2]ध्वंसयतीति बलिध्वंसी। 'ध्वंसु [3]अवस्रंसने'।

कंसस्यारातिः कंसारातिः । अक्षम्[4] इन्द्रियम् अधः कृतं[5] यैस्ते अधोक्षाः, [6]दशरथ-वसुदेवादयः । तेभ्यो जातः अधोक्षजः । अक्षजम् इन्द्रियजन्यज्ञानम्[7] अधः कृतं [8]येनेति वा ॥ २१ ॥

[1] W_1 omits; पुरुषाणां मध्ये K_3; पुरुषश्चासौ उत्तमश्च B_2, K_1, K_3, K_5, W_1. [2] ध्वंसयितुं शीलम् अस्यास्तीति B_2, C. [3] गतौ D_1. [4] अक्षाणि इन्द्रियाणि B_2, C. [5] अधः कृतानि B_2, C. [6] B_2, W_1, Y omit दशरथ. [7] ऐन्द्रियज्ञानं C, D_2, K_2, W_1; W_2 omits जन्य. [8] यस्य K_1, K_3; अक्षजशब्दस्य परनिपातः C.

विश्वंभरः कैटभजिद् विधुः श्रीवत्सलाञ्छनः ।
([1]गदाग्रजो मुञ्जकेशो दाशार्हो दशरूपभृत्[2]) ॥ २२ ॥

(वि.) विश्वंभर इति—विश्वं बिभर्तीति विश्वंभरः । 'भृञ् भरणे पोषणे[3] च' । कैटभं जयतीति कैटभजित् । 'जि [4]अभिभवे' । विदधातीति विधुः । '[5]डुधाञ् धारणपोषणयोः' । श्रीवत्साख्यो [6]रोमावर्तो लाञ्छनं यस्य सः श्रीवत्सलाञ्छनः । एतानि विष्णुनामानि (गदाग्रजो मुञ्जकेशो दाशार्हो दशरूपभृत् एतानि विष्णु-नामानि) ॥ २२ ॥

[1] B_2, U omit गदा . . . भृत्; W_2 adds पुराणपुरुषो यज्ञपुरुषो नरकान्तकः. [2] °धृक् W_2. [3] धारणपोषणयोः D_1; W_1 omits. [4] 'जि जये' B_2, C, D_1, U, W_2. [5] 'विध विधाने' C; विधति K_1, K_3. [6] रोमावलिः K_3.

(पा.) विष्णुः—श्रीवत्सलाञ्छनः ॥ विष्णुनामानि । अनुक्तम्—

'अरिष्टनेमिर्दाशार्हः[1] कोलकण्ठो गदाधरः ।
मुञ्जकेशो गिरिधरः श्रीवरो धरणीधरः ॥
मुकुन्दो यज्ञपुरुषो ब्रह्मनाभो गदाग्रजः ।
जगन्नाथो मुररिपुस्त्रिककुन्नरकान्तकः ।
श्रीवत्सोऽनन्तशयनो बभ्रुश्च[2] कमलोदरः ॥'

एतानि च[3]। ह्रस्वादिर्नरायणशब्दोऽप्यस्ति । [4]लुप्तोत्तरपदवासुःशब्दोऽप्यस्ति । 'वासु-र्नरायणपुनर्वसुविश्वरूपाः' इति त्रिकाण्डशेषः (प्र. २, श्लो. ३०) ॥ १८-२२ ॥

[1] दासार्हः A_1. [2] हठिरः A_1, B_4. [3] A_1 adds २०. [4] B_3, B_4 omit.

वसुदेवोऽस्य जनकः स एवानकदुन्दुभिः ।
बलभद्रः प्रलम्बघ्नो बलदेवोऽच्युताग्रजः ॥ २३ ॥

(वि.) वसुदेव इति—वसुभिः दीव्यतीति वसुदेवः । [1]वसुषु अष्टसु दीव्यतीति वा । 'दिवु क्रीडादौ' । अस्य गृहे विष्णोरुत्पत्तिसमये[2] आनकाश्च दुन्दुभयश्च वादिता[3] इत्यानकदुन्दुभिः । एतानि विष्णु[4]पितृनामानि ॥ बलेन भद्रः बलभद्रः । प्रलम्बनामानं [5]रक्षो हतवान्[6] इति प्रलम्बघ्नः । बलेन दीव्यतीति बलदेवः[7] । अच्युतस्याग्रजः अच्युताग्रजः ॥ २३ ॥

[1] अष्टवसुषु K_3, W_2. [2] °काले K_3; W_1 omits. [3] ताडिता देवैः C, D_1, W_2; आनकदुन्दुभयो नेदुरिति K_3. [4] °जनक° A, B_1. [5] राक्षसं D_1, I; °नामकं W_1. [6] हन्तीति B_2; C adds 'हन हिंसागत्योः'. [7] C adds 'दिवु क्रीडेत्यादि'.

(पा.) वसुदेवो—आनकदुन्दुभिः । विष्णुपितृनामनी । 'वसुदेवोऽस्य जनको दुन्दुरानकदुन्दुभिः' इति वैजयन्तीपाठाद् (पृ. ५, श्लो. २६) दुन्दुरप्यस्ति ।

रेवतीरमणो रामः कामपालो हलायुधः ।
नीलाम्बरो रौहिणेयस्तालाङ्को मुसली हली ॥ २४ ॥
संकर्षणः सीरपाणिः कालिन्दीभेदनो बलः ।

(वि.) रेवतीति—रमयतीति रमणः[1] । रेवत्या रमणो रेवतीरमणः । 'रमु क्रीडायाम्' । कामं पालयतीति कामपालः । 'पाल रक्षणे' । हलम् आयुधं यस्य सः हलायुधः । [2]नीलम् अम्बरं यस्य सः नीलाम्बरः । रोहिण्या अपत्यं पुमान् रौहिणेयः । तालोऽङ्को यस्य सः तालाङ्कः । मुसलम् अस्यास्तीति मुसली । [3]हलम् अस्यास्तीति हली । संकर्षतीति [4]संकर्षणः । 'कृष विलेखने' । सीरः[5] पाणौ यस्य सः सीरपाणिः । कालिन्दीं भिनत्तीति कालिन्दीभेदनः । 'भिदिर् [6]विदारणे' । बलमस्यास्तीति [7]बलः । एतानि बलभद्रनामानि ॥ २४ ॥

[1] B_1, D_1, I, K_1, K_2, W_1, Y add रमयतीति रामः(?) [2] नीले अम्बरे B_1, C, D_1, I, K_1, K_3, W_2. [3] हलः D_1. [4] B_1, K_2, W_2 add संहरतीति. [5] K_3 adds हलं. [6] K_2 adds व्यधिकरणे. [7] D_2, K_2 add बली वा; बलः, धर्मधर्मिणोर्लिङ्गभेदस्तु मतुप्सामर्थ्यात् B_2, C.

(पा.) बलभद्रः—बलः । बलभद्रनामानि । 'स्यादेककुण्डलः शेषः सात्वतश्च सितासितः' । एतानि[1] च । 'सौनन्दमस्य मुसलं तस्य संवर्तकं हलम्' इति वैजयन्ती (पृ. ५, श्लो. २४-५) । तद्योगात् संवर्तकधरः सौनन्दपाणिश्च भवति ॥ २३–४ ॥

[1] A_1, B_4 add पञ्च.

मदनो मन्मथो मारः प्रद्युम्नो मीनकेतनः ॥ २५ ॥
कंदर्पो दर्पकोऽनङ्गः कामः पञ्चशरः स्मरः ।
शम्बरारिर्मनसिजः कुसुमेषुरनन्यजः ॥ २६ ॥
पुष्पधन्वा रतिपतिर्मकरध्वज आत्मभूः ।

(वि.) मदनेति—मदयतीति मदनः । 'मदी हर्षग्लेपनयोः'[1] । मनो[2] मथ्नातीति मन्मथः । 'मन्थ[3] विलोडने' । वियुक्ता[4] अनेन म्रियन्ते मारः । 'मृङ् प्राणत्यागे'[5] । प्रकृष्टं द्युम्नं बलम् अस्यास्तीति प्रद्युम्नः । मीनः [6]केतने यस्य सः मीनकेतनः । मीनशब्दः [7]जलचरोपलक्षणम् । कं कुत्सितेऽव्ययम् । कं कुत्सितः दर्पः यस्य सः कंदर्पः । दर्पं बलं करोतीति दर्पकः[8] । न [9]विद्यते [10]अङ्गं यस्य सः अनङ्गः । कामयते अनेन कामः । 'कमु [11]कान्तौ' । पञ्च शरा यस्य सः पञ्चशरः । स्मरन्त्यनेनेति स्मरः[12] । 'स्मृ आध्याने' । [13]शम्बरासुरस्य अरिः[14] शम्बरारिः । मनसि [15]जायते इति मनसिजः । 'जनी प्रादुर्भावे' । कुसुमानि [16]इषवो यस्य सः कुसुमेषुः । मनसोऽन्यस्मात्[17] न जायते इत्यनन्यजः । पुष्पं धनुर्यस्य सः पुष्पधन्वा । रतेः पतिः रतिपतिः । मकरः [18]ध्वजे यस्य सः मकरध्वजः । [19]आत्मनो मनसो भवतीत्यात्मभूः । 'भू सत्तायाम्' । एतानि [20]मन्मथनामानि ॥ २५–६ ॥

[1] ग्लपनयोः A, B_2, K_2, Y. [2] मत् मानसं D_1, I, K_1, U, W_1. [3] मथि C, D_1, D_2; मथे A. [4] B_2, C add पुरुषा वा स्त्रियो वा. [5] °परित्यागे W_1. [6] C, K_5, W_2 add ध्वजे; केतनं ध्वजो° D_1, I, W_1. [7] जलचरनक्रोपलक्षण: B_2, C; मकरकेतन इत्यर्थः C, D_1, K_5, U, W_1. [8] कर्त्रर्थे कप्रत्ययः C; दर्पयतीति K_3, W_1; 'दृप हर्षमोहनयोः' W_1. [9] नास्ति B_1, K_3. [10] B_2, C add शरीरं. [11] C adds कान्तिरिच्छा. [12] स्मर्यते इति स्मरः B_1, B_2; 'स्मृ स्मरणे' B_2, C, K_5, W_2, Y. [13] शम्बरस्य K_1, K_3. [14] U adds अरातिः. [15] जनिः A, B_1, K_1, W_1; जातः U, W_2. [16] K_3 adds एव. [17] अन्यजो न भवतीति K_3. [18] ध्वजो A, K_2, K_5, T. [19] आत्मना मनसा B_1, C, D_1, W_2, Y. [20] काम° B_2, D_2, K_3, K_5, W_1.

(पा.) मदनो—आत्मभूः । कामनामानि ।

'कं वदन्ति तपोभङ्गकारणं यतिनां जनाः ।
न स्वीकुर्वन्ति किं सन्तः सर्वधर्मपरायणाः [1] ॥'

इति विदग्धकण्ठाभरणप्रश्नोत्तराभ्यां ब्रह्मसूशब्दः कामपर्यायः ।

'इः कायजो जराभारुः कन्तुः सुरभिसायकः ।
संकल्पजन्मा शृङ्गारयोनिर्गूढाशयेशयः[2] ॥
पुष्पायुधः पुष्पकेतुर्भावजो विषमायुधः ।
पञ्चायुधो मधुसखः श्रीसूनुर्मधुसारथिः ॥
वीरधन्वा स्वादुधन्वा स्मृतिभूरिक्षुसायकः ॥'

एतानि[3] च ॥ २५–६ ॥

[1] विशारदाः A_1, B_4. [2] गूर॰ A_1. [3] A_1 adds २१.

ब्रह्मसूर्ऋश्यकेतुः स्यादनिरुद्ध उषापतिः ॥ २७ ॥

(वि.) ब्रह्मेति—ब्रह्म ज्ञानं [1]सूते ब्रह्मसूः । 'षूञ् प्राणिप्रसवे' । ऋश्यो मृगः केतौ यस्य सः ऋश्यकेतुः । न निरुध्यत इति अनिरुद्धः । 'रुधिर् आवरणे' । उषायाः पतिः उषापतिः । एतानि [2]प्रद्युम्नपुत्रनामानि । [3](अरविन्दमिति अशोकमिति नवमल्लिकेति चूतमिति नीलोत्पलमिति ते पञ्चापि मन्मथस्य सायकनामानि ।

अरविन्दमशोकं च चूतं च नवमल्लिका ।
नीलोत्पलं च पञ्चैते पञ्चबाणस्य सायकाः ॥
[4]हृच्छयः कामजश्चैत्रसखः शृङ्गारयोनिजः ।)

इति ॥ २७ ॥

[1] सूयते U. [2] अनिरुद्ध॰ B_2, C, W_1. [3] K_2 adds. [4] हृच्छयः चैत्रसखः शृङ्गारयोनिः U, W_1; K_2 adds श्रियः पुत्रः श्रीपुत्रः, शूर्पकस्य अरातिः.

(पा.) ब्रह्मसूर्विश्वकेतुः—उषापतिः । कामपुत्रनामानि । 'क्लेदन्ती स्मरवल्लभा' 'ब्रह्मसूर्विश्वकेतुः स्यात्' इति रभसकोशपाठाद् ब्रह्मसूशब्दः कामपुत्रपर्यायः ॥ २७ ॥

लक्ष्मीः पद्मालया पद्मा कमला श्रीर्हरिप्रिया ।
([1]इन्दिरा लोकमाता मा क्षीरोदतनया रमा) ॥ २८ ॥

(वि.) लक्ष्मीरिति—लक्ष्यत इति लक्ष्मीः[2] । 'लक्ष दर्शनाङ्कनयोः' । पद्मम् आलयं यस्याः सा पद्मालया । पद्यत इति पद्मा । 'पद्लृ सेवायाम्'[3] । [4]पद्ममस्या अस्तीति वा । काम्यत[5] इति कमला । 'कमु कान्तौ' । श्रीयत इति श्रीः,[6] श्रयत इति वा । 'श्रिञ् सेवायाम्' । हरेः प्रिया हरिप्रिया । इन्दिं[7] रातीति इन्दिरा । 'इदि परमैश्वर्ये' । 'रा दाने' । लोकानां माता लोकमाता । मा च । क्षीराब्धेस्तनया क्षीराब्धितनया । रमयतीति रमा । 'रमु क्रीडायाम्' ।

([8]भार्गवी लोकजननी क्षीरसागरकन्यका)।

भार्गवीति—भृगोर्गोत्रापत्यं स्त्री भार्गवी। लोकानां जननी लोकजननी। क्षीरसागरस्य कन्यका क्षीरसागरकन्यका। एतानि लक्ष्मीनामानि॥ २८॥

[1] Found in D_2, K_1, K_2, K_3, K_5, W_2, Y. [2] लक्षं (लक्ष्यं B_2) कलङ्कं मुष्णातीति लक्ष्मीर्वा। 'मुष स्तेये' C; W_2 adds 'लक्षेर्मुट् च'. [3] B_2, C add गत्यर्थे वा. [4] B_2, C add पद्मं हस्ते धारयतीति वा. [5] कम्यते W_1, Y. [6] D_2, K_2 add श्रयन्त्येतामिति वा. [7] W_1 omits 6 lines. [8] K_1, K_3, K_5, U, Y omit.

(पा.) लक्ष्मीः—हरिप्रिया। लक्ष्मीनामानि। पद्मा कमलेत्यादिना पर्यायस्यापि ग्रहणम्। 'स्त्रीलिङ्गाश्चाम्बुजाह्वया' इति वैजयन्ती (पृ. ६, श्लो. ३६)। 'ईर्लोकमाताब्धिसुता मा रमा गोमिनीन्दिरा'। एतानि[1] च॥ २८॥

[1] A_1 adds सप्त.

शङ्खो लक्ष्मीपतेः पाञ्चजन्यश्चक्रं सुदर्शनम्।
कौमोदकी गदा खड्गो नन्दकः कौस्तुभो मणिः॥ २९॥

(वि.) शङ्ख इति—पञ्चजनाख्ये [1]असुरे भवः पाञ्चजन्यः इति [2]लक्ष्मीपतिशङ्खनाम। सुष्ठु दृश्यते सुदर्शनम्। पुंलिङ्गपक्षे सुष्ठु शत्रून् पश्यतीति सुदर्शनः। 'दृशिर्[3] प्रेक्षणे'। चकत इति चक्रम्। इति विष्णुचक्रनाम। कुं [4]पृथिवीं मोदयतीति कुमोदकः विष्णुः[5] तस्येयं कौमोदकी। 'मुदि हर्षे'। कौपोदकीति पाठे[6] कूपोदकात् जायत इति कौपोदकी। इति विष्णुगदानाम। नन्दयतीति नन्दकः। 'टुनदि समृद्धौ'। इति विष्णुखड्गनाम[7]। कौ भुवि स्तोभते व्याप्नोतीति कुस्तुभः[8]। तस्यायं कौस्तुभः। 'ष्टुभु [9]स्तम्भे'। इति विष्णुमणिनाम॥ २९॥

[1] रक्षसि B_1, C, D_1, K_1, U, W_1. [2] विष्णु° B_2, D_2, K_1, W_1. [3] दृशेः पश्यादेशः A, D_2, K_2. [4] भूमिं B_2, C, K_2; पृथ्वीं K_1, K_3. [5] स च विष्णुरित्यर्थः C. [6] तत् पक्षे इयं व्याख्या B_2, C. [7] विष्णुचन्द्रहासनाम K_2. [8] कुस्तुभः समुद्रः तत्र भवः B_2, C, D_1, K_1, K_2, U, W_1. [9] स्तोभे K_5, W_1.

(पा.) शङ्खो—मणिः। लक्ष्मीपतेः शङ्खः पाञ्चजन्यः स्यात्। तस्य चक्रं सुदर्शनम्। विधेयानुवाद्यपदानि सर्वाण्यत्र समानलिङ्गानि[1]। अतः सुदर्शनशब्दस्य नपुंसकत्वं सिद्धम्। 'बन्धुरेष जगतां सुदर्शनः' इति माघप्रयोगात् (शिशु. १४. १६) पुंस्त्वं[2] च

संभावितम्। अत एव 'परं विरोधे शेषं तु ज्ञेयं शिष्टप्रयोगतः' (३. ५. ४६) इति शास्त्रान्ते वक्ष्यति। तद्गदा कौमोदकी स्यात्। तत्खङ्गो नन्दकः स्यात्। तन्मणिः कौस्तुभ इति शब्द्यते। 'चापं तु शार्ङ्गमुरसि वनमाला च मालिका' इति च। तद्योगात् शार्ङ्गी वनमालीति शब्दौ व्युत्पत्तिसिद्धौ ॥ २९ ॥

[1] A_1 adds स्युः. [2] पुंलिङ्गत्वं B_3, B_4.

([1]चापं शार्ङ्गं मुरारेस्तु श्रीवत्सो लाञ्छनं स्मृतम् ॥)

(वि.) चापमिति—शृङ्गस्य विकारः शार्ङ्गं, मुरारेः चापस्य नाम। तस्य लाञ्छनं श्रीवत्स इति मतम्। श्रीः वक्षसि यस्येति वा।

[1] Found in D_2, K_2.

गरुत्मान् गरुडस्तार्क्ष्यो वैनतेयः खगेश्वरः।
नागान्तको विष्णुरथः सुपर्णः पन्नगाशनः ॥ ३० ॥

(वि.) गरुत्मानिति—गरुतोऽस्य सन्तीति गरुत्मान्। [1]सर्पान् गिरतीति गरुडः। 'गॄ निगरणे'। गरुद्भिः डीयते इति वा गरुडः। 'डीङ् विहायसा[2] गतौ'। [3]तृक्षस्यापत्यं पुमान् तार्क्ष्यः। विनताया अपत्यं पुमान् वैनतेयः[4]। खगानामीश्वरः खगेश्वरः। [5]नागानाम् अन्तको नागान्तकः। विष्णोः रथः[6] विष्णुरथः। शोभनानि पर्णानि पक्षाः यस्य सः सुपर्णः। पन्नगा[7] अशनं यस्य सः पन्नगाशनः। एतानि गरुडनामानि ॥ ३० ॥

[1] सर्वान् D_1, D_2, T. [2] °यसां K_1, O, U, Y. [3] तृक्ष्यापत्यं W_1. [4] B_2, C, K_5, W_2 add 'स्त्रीभ्यो ढक्'. [5] नागान् अन्तयति नाशयतीति B_2, C. [6] B_2, C add वाहनं. [7] पन्नगान् अश्नातीति। 'अश भक्षणे' B_2, C.

(पा.) गरुत्मान्—पन्नगाशनः। गरुडनामानि। गरुत्मसौपर्णशब्दावपि विद्येते। 'विदधद्विमुखान् भटानिवाहीन् स गरुत्मेव महेन्द्रमाप कोपात्' इति चन्द्रकाव्यम्। [1]'प्रौर्णवीदथ सौपर्णः कीर्णपर्णः फणाभृतः' इति राघवपाण्डवीयम् (द्विसं. १८. ५२) ॥३०॥

[1] 'जीर्णवीवधसौपर्णकीर्णपर्णफणाभृतः' MSS.

शंभुरीशः पशुपतिः शिवः शूली महेश्वरः।
ईश्वरः शर्व ईशानः शंकरश्चन्द्रशेखरः ॥ ३१ ॥

भूतेशः खण्डपरशुर्गिरीशो गिरिशो मृडः ।
मृत्युंजयः कृत्तिवासाः पिनाकी प्रमथाधिपः ॥ ३२ ॥
उग्रः कपर्दी श्रीकण्ठः शितिकण्ठः कपालभृत् ।
वामदेवो महादेवो विरूपाक्षस्त्रिलोचनः ॥ ३३ ॥
कृशानुरेताः सर्वज्ञो धूर्जटिर्नीललोहितः ।
हरः स्मरहरो भर्गस्त्र्यम्बकस्त्रिपुरान्तकः ॥ ३४ ॥
गङ्गाधरोऽन्धकरिपुः क्रतुध्वंसी वृषध्वजः ।
व्योमकेशो भवो भीमः स्थाणू रुद्र उमापतिः ॥ ३५ ॥
(अहिर्बुध्न्योऽष्टमूर्तिश्च गजारिश्च महानटः ॥)

(वि.) शंभुरिति—शं सुखमस्माद् भवतीति शंभुः[1]। ईष्टे इति ईशः। 'ईश ऐश्वर्ये'। पशूनां पतिः पशुपतिः। शेरते [2]सज्जनमनांसि अस्मिन्निति शिवः। अन्तकाले जगती[3] अस्मिन् शेते इति वा शिवः। 'शीङ् स्वप्ने'। शिवंकरत्वाद्वा शिवः। शूलमस्यास्तीति शूली। महांश्चासौ ईश्वरश्च महेश्वरः। महतां देवानाम् ईश्वरो वा[4]। शं[5] करोतीति शंकरः। 'डुकृञ् करणे'। चन्द्रः शेखरः[6] यस्य सः चन्द्रशेखरः। भूतानामीशः भूतेशः। [7]भूताः प्राप्ताः शिवभक्ताः तेषां ईं मायां श्यतीति वा। 'शो तनूकरणे'। परशुना खण्डयतीति खण्डपरशुः। 'खडि खड भेदने'। खण्डः परशुः[8] अनेनेति वा। गिरीणामीशो गिरीशः[9]। गिरौ शेते इति गिरिशः[10]। मृडतीति [11]मृडः। 'मृड सुखने'। मृत्युं जयतीति मृत्युंजयः। 'जि जये'। कृत्तिश्चर्म वासो यस्य सः कृत्तिवासाः। पिनाकोऽस्यास्तीति पिनाकी। प्रमथानाम् अधिपः प्रमथाधिपः। उत् गृह्णातीति उग्रः। 'ग्रह उपादाने'। उग्रत्वाद्वा उग्रः। कपर्दोऽस्यास्तीति कपर्दी। श्रीः शोभा[12] कण्ठे यस्य सः श्रीकण्ठः। शितिः [13]मेचकः कण्ठे यस्य सः शितिकण्ठः। कपालं बिभर्तीति कपालभृत्। 'डुभृञ् धारण-पोषणयोः'। वामः श्रेष्ठः, स चासौ देवश्च वामदेवः। वामया[14] दीव्यतीति वा वामे [15]सव्ये देवी यस्येति वा। वामया युक्तो वा। वामत्वात् वक्रत्वाद्वा[16]। महांश्चासौ देवश्च महादेवः। सर्वत्र 'दिवु क्रीडे'त्यादि धातुः। विरूपम् अक्षि यस्य सः विरूपाक्षः। त्रीणि लोचनानि यस्य सः त्रिलोचनः। कृशानू[17] रेतो यस्य सः कृशानुरेताः। सर्वं जानातीति सर्वज्ञः। 'ज्ञा अवबोधने'। धूः गङ्गा जटासु यस्य सः धूर्जटिः[18]। कण्ठे नीलः केशेषु लोहितः नीललोहितः। नीलश्चासौ लोहितश्च नीललोहितः[19]।

हरतीति हरः। 'हृञ् हरणे'। स्मरं हरतीति स्मरहरः। भृज्ज्यते[20] अनेनेति भर्गः[21]। 'भ्रस्ज पाके'। सकलं बिभर्तीति वा। त्रीणि अम्बकानि लोचनानि यस्य सः त्र्यम्बकः। द्यौर्भूमिरापः तिस्रोऽम्बा[22] यस्येति वा। त्रयाणां ब्रह्मविष्णुरुद्राणाम् अम्बको वा। 'अम्ब जनने'। त्रिपुराणाम् अन्तकः त्रिपुरान्तकः। गङ्गायाः धरः गङ्गाधरः। अन्धकस्य[23] रिपुः अन्धकरिपुः। क्रतुं[24] ध्वंसयतीति क्रतुध्वंसी। 'ध्वंसु अवस्रंसने'। वृषः ध्वजे यस्य सः वृषध्वजः। व्योमवद् [25]विकीर्णाः केशो यस्य सः व्योमकेशः। व्योम आकाशः को वायुः तदादीनामीशो[26] वा। सर्वमस्माद् भवतीति भवः। सर्वमस्मिन् भवतीति वा[27]। बिभेत्यस्माद् भीमः। 'ञिभी भये'। [28]प्रलये तिष्ठतीति स्थाणुः। 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ'। रोदयति शत्रूनिति रुद्रः। 'रुदिर् अश्रुविमोचने'। [29]ऋतं सत्यं रातीति[30] वा। 'रा आदाने'। रुतं[31] शब्दं रायतीति वा। 'रै शब्दे'। रुदं रोदनं द्रावयतीति वा। 'द्रु गतौ'। उमायाः पतिः उमापतिः। एतानि [32]ईश्वरनामानि॥ ३१-५॥

[33](भस्माङ्गरागोऽस्थिधरः उग्राक्षो नागकङ्कणः।)

(भस्म अङ्गरागो यस्य भस्माङ्गरागः। अस्थीनि धरतीति अस्थिधरः। उग्राणि अक्षीणि यस्य उग्राक्षः। नाग एव कङ्कणं यस्य नागकङ्कणः। एतानि ईशपर्यायनामानि।)

[1] C, D_1, I add 'भू सत्तायाम्'. [2] सुजन° D_2; निजजन° B_2, C. [3] जगत् C, D_1, I, K_3, K_5. [4] ईष्टे ईश्वरः 'ईश ऐश्वर्ये' A, B_1, C, D_1, K_1, W_1; शृणातीति शर्वः, 'शॄ हिंसायाम्' K_1, W_1; B_2, K_1, K_2, K_5, U, W_2, Y add ईष्टे ईशानः. [5] C, D_2, I, K_2, K_5, Y add सुखं. [6] शेखरे A, W_2. [7] भूः प्राप्ताः भूताः K_3, W_2; C adds शिवभक्ताः. [8] परशुर्नामासुरः B_1, K_3, W_2. [9] गिरयोऽस्य सन्तीति वा K_1, K_3, U, W_1, Y. [10] गिरि वाचि शेते वसतीति वा, 'शीङ् स्वप्ने' B_2, C, D_1, K_2; C adds अलुक्। तस्य उपनिषत्प्रतिपाद्यत्वात् इत्यर्थः. [11] Y adds सुखयतीति. [12] C, I, K_3 add विष°. [13] कालः W_2; कालकण्ठः A; नीलकंठः K_1. [14] B_2, C add स्त्रिया. [15] वामभागे B_2. [16] वामायाः पार्वत्याः देवो वा, वामत्वात् वक्रत्वाद्वा वामः, स चासौ देवश्च C. [17] कृशानौ B_2, D_2, K_3, W_1. [18] धूरूपा (B_2 omits भास्वरूपा) जटा यस्य B_2, C, D_1; धुर इव° W_2. [19] K_1, K_3 omit. [20] D_1 adds संसारो; संसारे B_1, C, K_2. [21] W_2 adds भञ्जयति वा. [22] एतासां तिसृणाम् अम्बयति पूरयतीति अम्बको वा। स्वार्थे कप्रत्ययः। 'अम्ब पूरणे' C; अम्बकः पिता वा K_3. [23] अन्धकासुरस्य C, D_1, K_3, U. [24] °दक्षयज्ञं ध्वंसितुं शीलमस्यास्तीति B_2, C. [25] विस्तीर्णाः D_2, K_1, K_3, Y; °र्णाः केशाः K_2, W_1. [26] B_2 adds अग्न्यादीनां. [27] D_1, I add 'भू सत्तायाम्'. [28] K_1, W_1 add अपि; K_2 adds काले. [29] U omits 2 lines. [30] C adds गृह्णातीति. [31] ऋतं D_2, W_1; रुणद्धीति रुत् अज्ञानं तत् द्रावयतीति वा B_2, C. [32] ईशानस्य A, T; शम्भु° K_5.

अहिः सर्प एव बुध्न्यम् आभरणं यस्य अहिर्बुध्न्यः। अष्टसु दिक्षु मूर्तिः यस्य सः अष्टमूर्तिः। महान् कालः महाकालः। महान् नटः महानटः। महन्नटनं यस्येति वा। K_2. [33] Found in A, K_2, W_2.

(पा.) शंभुरीशः—त्र्यम्बकः। छान्दसानपि शब्दान् [1]संज्ञाशब्दत्वाद्भाषायामपि प्रयुञ्जत इति[2] त्रियम्बकशब्दः प्रयोगार्ह एव। 'त्रियम्बकं संयमिनं ददर्श' इति [3]कालिदासः। (कु. सं. ३. ४४) नो चेत् दिवस्पतिप्रभृतिशब्दा अप्यव्यवहर्तव्याः स्युः॥ त्रिपुरान्तकः—उमापतिः। [4]ईश्वरनामानि। अनुक्तम्—

'पञ्चाननोऽर्धमकुटः कण्ठेकालो हगायुधः।
अष्टमूर्तिरयुग्माक्षो भालनेत्रोऽकुतश्चनः॥
शैलधन्वार्धरमणिर्ज्यापिङ्गः पांसुचन्दनः।
कालंजरो महाकालो रेरिहाणो[5] महानटः॥
हिरण्यबाहुर्हेहीरो [6]गुहाकेशोऽहिभूषणः।
कटीटङ्कः कंकटिकः कटप्रूः परमेश्वरः॥
अहिर्बुध्न्यो[7] जटाटीरो[8] जटाजूटोऽग्निलोचनः॥'

एतानि च॥ ३१-५॥

[1] B_3 omits. [2] तेन B_3, B_4. [3] B_4 adds कुमारसंभवे. [4] शिव° B_3. [5] लेलिहानः A_1. [6] गुह्यकेशः A_1. [7] अहिर्बुध्नः B_3. [8] जटाचीरः B_4.

कपर्दोऽस्य जटाजूटः पिनाकोऽजकवं धनुः।

(वि.) कपर्द इति—कं शिरः [1]पिपर्ति पूरयतीति कपर्दः। 'पॄ पालनपूरणयोः'। शिवजटाजूटनाम। अकति[2] अपि नाकति न नमति इति पिनाकः। 'अक अग कुटिलायां गतौ'। पिनह्यत इति पिनाकः। 'णह बन्धने'। अजस्य[3] कम् अस्थि तद्विकारः अजकवम्। अजगवमिति वा पाठः। अजगवोऽस्थिविकारः। शिवस्य धनुर्नामनी॥

[1] पर्दयति B_1, C. [2] अकति कुटिलीभवति इत्यकः। अको न भवतीति नाकः। शिवादितरैः ज्यासंधानाय न नम्यते (नमति B_2) इत्यर्थः। पिकारोऽप्यर्थकः। पिकारेण सहित इति वा। शिवादन्यैरपि न नम्यत इति यावत्। B_2, C. [3] अजस्य इदम् अजकम् अजशृङ्गमित्यर्थः। तेन अजकेन अजशृङ्गेण वर्त्यते क्रियते यत् तत् अजकवम्। तन्निर्मितमित्यर्थः। संबन्धार्थे कप्रत्ययः। C; आजगवमिति वा पाठः। अजश्च गौश्च अजगावौ। तयोर्विकारः आजगवम्। B_2.

(पा.) कपर्दोऽस्य—धनुः। [1]शिवजटाजूटः कपर्दनामा। पिनाक इति अजगवं चेति तस्य धनुर्नामनी। अत्र अजगवशब्दस्य रूपान्तराण्यपि कथयन्ति।

'स्थाणोर्धनुश्चाजगवम्' इति नाममाला। 'अजगावमजीगावम्'[2] इति वैजयन्ती (पृ. ७, श्लो. ५०)।

[1] कपर्द इति ईश्वरजटाजूटनाम A_1. [2] आजगावं B_4; अजीगवमिति मुद्रितग्रन्थे (पृ. ७, श्लो. ५०).

प्रमथाः स्युः पारिषदा ब्राह्मीत्याद्यास्तु मातरः ॥ ३६ ॥

(वि.) प्रमथा इति—प्रमथ्नन्ति शत्रूनिति प्रमथाः। 'मन्थ विलोडने'। परिषदि साधवः पारिषदाः। ईश्वरस्य सभ्यनामानि। मान्ति वरिवस्यामिति मातरः। 'मा माने'। 'माङ् माने' इति वा धातुः। मानं वर्तनम्। शिवपरिचर्याकारिणीनां ब्राह्मयादीनां नामानि।

'ब्राह्मी माहेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा।
वाराही चैव माहेन्द्री चामुण्डा सप्त मातरः॥'

ब्रह्मणः संबन्धिनी ब्राह्मी। महेश्वरस्य संबन्धिनी माहेश्वरी। कुमारस्य संबन्धिनी कौमारी। विष्णोरियं वैष्णवी। वराहस्य संबन्धिनी वाराही। महेन्द्रस्य संबन्धिनी माहेन्द्री। चामुण्डा इति सप्त [1]मातरः॥ ३६॥

[1] ब्राह्मी माहेश्वरीन्द्राणी[2] वाराही वैष्णवी तथा।
कौमारी चर्ममुण्डा च [3]कालसंहारिणीति च॥ B_1, C, W_1, Y. [2] चैन्द्री D_2, I, K_5, W_1. [3] °संकर्षिणीति च D_2, I, K_2; derivations of ब्राह्मी, etc. omitted in D_2, K_1, W_1, Y.

(पा.) प्रमथाः—मातरः। प्रमथा इतीश्वरदासनाम। अनुक्तम्—'भूतलोकानि भूतानि'। भूतानां नामनी। 'कापिशेयाः पिशाचकाः'। गुरुनाथादितत्सहचरपिशाचनाम॥ अनुक्तम्—

'ब्राह्मी माहेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा।
वाराही चैव माहेन्द्री चामुण्डा सप्त मातरः॥'

ब्राह्मीप्रभृतयः सप्त मातरः स्युः[1]। 'ब्रह्माण्यार्या स्मृताः सप्त मातरो देवता बुधैः' इत्यभिधानात् ब्राह्मी ब्रह्माणीति च नाम भवति। 'चण्डमुण्डा तु चामुण्डा चर्चा मार्जारकन्यका' इत्यभिधानात् चामुण्डा चण्डमुण्डा च भवति[2]॥ ३६॥

[1] B_8 adds 'सप्तमातृकलु'. [2] A_1 adds 'पोलकम्म'.

विभूतिर्भूतिरैश्वर्यमणिमादिकमष्टधा ।

(वि.) विभूतिरिति—विभवतीति [1]विभूतिः भूतिश्च । ईश्वरस्य भावः कर्म वा ऐश्वर्यम् । [2]अणिमा महिमा लघिमा गरिमा प्राप्तिः[3] प्राकाम्यम् ईशिता वशित्वं चेति ऐश्वर्याष्टकमुच्यते । इत्यणिमाद्यष्टैश्वर्यनामानि ।

[1] विशेषेण भवतीति विभूतिः, 'भू सत्तायाम्' C.
[2] अणिमा लघिमा प्राप्तिः गरिमा महिमेशिता ।
प्राकाम्यं वशिता चेति चैश्वर्याष्टकमुच्यते ॥ B_1, C, D_2.
[3] प्राप्तिः प्राकाम्यमीशित्वं वशित्वं चाष्टभूतयः K_2.

(पा.) विभूतिः—अष्टधा । विभूत्यादीनि ऐश्वर्यनामानि । विभूतिभूतिशब्दौ क्तिन्नन्तत्वात् स्त्रीलिङ्गौ । ऐश्वर्यशब्दः ष्यञन्तत्वान्नपुंसकः । अणिमादिभेदेन तदेवाष्टविधम् ।

'अणिमा महिमा चैव गरिमा लघिमा तथा ।
प्राप्तिः प्राकाम्यमीशित्वं वशित्वं चाष्टभूतयः ॥'

उमा कात्यायनी गौरी काली हैमवतीश्वरी ॥ ३७ ॥
शिवा भवानी रुद्राणी शर्वाणी सर्वमङ्गला ।
अपर्णा पार्वती दुर्गा मृडानी चण्डिकाम्बिका ॥ ३८ ॥
(आर्या दाक्षायणी चैव गिरिजा मेनकात्मजा ।
सती च कालरात्री च भैरवी गणनायिका ॥)

(वि.) उमेति—अवतीति उमा । 'अव रक्षणे' । [1]तपसः उ मेति मात्रा निषिद्धा वा उमा । कति अयनानि सन्तीति विचारयतीति कत्ययनः[2] तस्य गोत्रापत्यं स्त्री कात्यायनी । गौरवर्णत्वाद् गौरी । तपसे [3]गुरते इति गौरी । 'गुरी [4]उद्यमने' । कालवर्णत्वात् काली । हिमवतोऽपत्यं स्त्री हैमवती । ईश्वरस्य पत्नी ईश्वरी । ईष्टे इति वा ईश्वरा । अयमपि पाठः । शिवं मङ्गलमस्या अस्तीति [5]शिवा । शिवस्य पत्नी वा । तथा भवस्य [6]स्त्री भवानी । तथा रुद्राणीशर्वाणीशब्दौ । सर्वतो मङ्गलं [7]यस्याः सा सर्वमङ्गला । अपगतम् ऋणं पितुर्यस्याः सा अपर्णा । [8]तपःकाले अपगतानि[9] पर्णानि यतः अपर्णा । तपसि [10]हरार्थं पर्णमपि नैच्छदित्यपर्णा । पर्वतस्य पुत्री पार्वती । दुःखेन गम्यते[11] इति दुर्गा । दुर्गे निवासोऽस्या अस्तीति वा । मृडस्य पत्नी मृडानी । चण्डत इति

चण्डिका[12]। 'चडि कोपे'। चण्डासुरमर्दनाद्वा[13]। अम्बते [14]जनयति सर्वमिति अम्बिका। 'अम्ब जनने'। एतानि पार्वतीनामानि ॥ ३७–८ ॥

[1] तपसः, उ अयि, मा मास्तु, इति मात्रा मेनकया निषिद्धा वा B_2, C. [2] ऋषिः कश्चित् C. [3] आगुरते K_1, T; अवगुरते W_1. [4] उद्यमे D_2, K_2, K_5, U, Y. [5] शिवंकरत्वाद्वा B_2, C. [6] पत्नी B_1, C, D_1, W_1. [7] यया सा K_3, U, W_1. [8] तपश्चरकाले D_2. [9] अपगतानि आगामिसंचितप्रारब्धरूपाणि ऋणानि यस्याः सा अपर्णा B_2, C. [10] आहारार्थं D_1; K_1, W_1, Y omit तप . . . र्णा. [11] गम्या K_5; I adds 'गम्लृ सृप्लृ गतौ'. [12] W_2 adds चण्डी. [13] मथनत्वाद्वा W_2. [14] °जनं सूते सर्वं Y.

(पा.) उमा—अम्बिका। ईश्वरीत्यत्र गौरादिपाठात् ङीष्। पक्षे टाप्। 'कर्बुरी चेश्वरेश्वरी' इति त्रिकाण्डशेषः (पृ. ३, श्लो. ५५)। पार्वतीनामानि। अनुक्तम्—

'बर्हिर्ध्वजा महाकाली रक्तदन्त्येकपाटला।
दाक्षायणी महादेवी कौशिकी मेनकात्मजा॥
कालरात्रिर्भगवती गिरिजा शारदा च सौः॥'

एतानि च। सौः सवौ सवः। सवं सवौ सवः। 'द्योर्गोवद्विभक्तौ' इति कातन्त्रसूत्र-नियमात् गोशब्दवत् णित्कार्यं न भवति ॥ ३७–८ ॥

विनायको विघ्नराजद्वैमातुरगणाधिपाः।
अप्येकदन्तहेरम्बलम्बोदरगजाननाः ॥ ३९ ॥

(वि.) विनायक इति—विगतो नायको [1]नियन्ता यस्य सः विनायकः। विनयति शिक्षयति दुष्टानिति वा। 'णीञ् प्रापणे'। विघ्नानां राजा विघ्नराजः[2]। द्वयोर्मात्रोः उमागङ्गयोरपत्यं द्वैमातुरः। गणानाम् अधिपः गणाधिपः। एको दन्तो यस्य सः एकदन्तः। हिरते वर्धयति नेतॄन् हेरम्बः। 'हिर वृद्धौ'। हे रम्बते शब्दायते वा हेरम्बः[3]। हेरम्बशब्दं करोतीति वा। लम्बम् उदरं यस्य सः लम्बोदरः। गजस्येव आननं [4]यस्य सः गजाननः। एतानि विघ्नेश्वरनामानि ॥ ३९ ॥

[1] प्रभुः K_1, K_3, K_5; नेता B_1, C, W_2, Y. [2] B_1, C, K_5, W_2 add 'राजाहः-सखिभ्यष्टच्'. [3] देशीपदप्रायं तु मन्महे W_2, Y; अथवा बालयोः विनायकगुहयोरन्योन्यं क्रीडासमये संभवति युद्धे विनायकोदरे प्रहरतो गुहस्य षड्छिरार्भकस्य एकतो मिलित्वा प्रकुप्य शिवमङ्कमवलम्ब्य निलीनं विनायकं प्रति रोदनवशात् आक्रोशन् गुहस्तातं प्रति हे तात विनायको

मां प्रहृत्य मञ्चे लम्बते इति निवेदयामास। तदाप्रभृति हेरम्ब इति सर्वेऽप्याचक्षत इति ब्रह्माण्डपुराणे प्रसिद्धम्। तस्मात् हेरम्बः C. [4] आननमिवाननं C, D_2.

(पा.) विनायको—गजाननाः। विनायकनामानि ॥ ३९ ॥

कार्त्तिकेयो महासेनः शरजन्मा षडाननः।
पार्वतीनन्दनः स्कन्दः सेनानीरग्निभूर्गुहः ॥ ४० ॥
बाहुलेयस्तारकजिद् विशाखः शिखिवाहनः।
षाण्मातुरः शक्तिधरः कुमारः क्रौञ्चदारणः ॥ ४१ ॥
(भृङ्गी भृङ्गिरिटस्तण्डुनन्दिनौ नन्दिकेश्वरे।
कर्णमोटी तु चामुण्डा चर्ममुण्डा तु चर्चिका ॥)

(वि.) कार्त्तिकेय इति—कृत्तिकानामपत्यं कार्त्तिकेयः। महती सेना यस्य सः महासेनः। शराख्यतृणे जन्म यस्य शरजन्मा[1]। षड् आननानि यस्य षडाननः। पार्वत्या नन्दनः पार्वतीनन्दनः। ईश्वरस्य [2]रेतसः स्कन्दतीति स्कन्दः। शत्रून् स्कन्दति शोषयतीति वा। 'स्कन्दिर् गतिशोषणयोः'। सेनां नयतीति सेनानीः[3]। 'णीञ् प्रापणे'। अग्नेर्भवतीति अग्निभूः। 'भू सत्तायाम्'। परायुधेभ्यः सेनां गूहतीति गुहः। 'गुहू संवरणे'। बहुलानां कृत्तिकानाम् अपत्यं पुमान् बाहुलेयः। तारकासुरं जयतीति तारकजित्। 'जि [4]जये'। विशाखासु[5] [6]भवतीति विशाखः। विना [पक्षिणा] मयूरेण शाखतीति[7] वा विशाखः। 'शाखृ व्याप्तौ'। शिखी वाहनं यस्य सः शिखिवाहनः। [8]षण्मातॄणामपत्यं षाण्मातुरः। शक्तेर्धरः, शक्तिं [9]धारयतीति वा शक्तिधरः। 'धृञ् धारणे'। [10]कुत्सितं मारयतीति कुमारः। कौ पृथिव्यां मां श्रियं रातीति वा। कुमारयति शिखिना वा। 'कुमार क्रीडायाम्'। सदा ब्रह्मचारित्वाद्वा कुमारः। क्रौञ्चगिरिं दारयतीति[11] क्रौञ्चदारणः। 'दृ विदारणे'। एतानि [12]कुमारनामानि ॥ ४०–१ ॥

[1] शरे जले जन्म D_1, I. [2] रेतसा W_1; रेतसि K_2. [3] ईकारान्तः B_2, C. [4] अभिभवे I, K_1, W_1. [5] B_2, C add नक्षत्रेषु. [6] भवः D_1, I, K_5, W_1; विशाखसंभवः K_1. [7] B_2, C, D_1, I add व्याप्नोतीति. [8] षण्णाम् K_1, K_5, W_2. [9] धरति B_2, C. [10] कुत्सितं भयंकरं यथा भवति तथा शत्रून् मारयति। 'मृङ् प्राणत्यागे' C. [11] B_1, C add खण्डयति. [12] कुमारस्वामि° D_2, I, K_1, K_3, W_1; °स्वामिनां A.

(पा.) कार्त्तिकेयो—क्रौञ्चदारणः । कार्त्तिकेयनामानि । अनुक्रम्—

सुब्रह्मण्यो ब्रह्मगर्भो नीलदंष्ट्रो हरात्मजः ।
स्वामी शरेजः[1] शरजो गाङ्गेयः कुक्कुटध्वजः ॥

एतानि च ॥ ४०—१ ॥

[1] जलेजः A_1.

इन्द्रो मरुत्वान् मघवा बिडौजाः पाकशासनः ।
वृद्धश्रवाः शुनासीरः पुरुहूतः पुरंदरः ॥ ४२ ॥
जिष्णुर्लेखर्षभः शक्रः शतमन्युर्दिवस्पतिः ।
सुत्रामा गोत्रभिद् वज्री वासवो वृत्रहा वृषा ॥ ४३ ॥
वास्तोष्पतिः सुरपतिर्बलारातिः शचीपतिः ।
जम्भभेदी हरिहयः स्वाराण्नमुचिसूदनः ॥ ४४ ॥
संक्रन्दनो दुश्च्यवनस्तुराषाण्मेघवाहनः ।
आखण्डलः सहस्राक्ष ऋभुक्षाः

(वि.) इन्द्र इति—इन्दतीति इन्द्रः[1] । 'इदि परमैश्वर्ये' । मरुतः अस्य सन्तीति मरुत्वान् । मह्यते मघवान्[2] । 'मह पूजायाम्' । मघः [3]सौख्यमस्यास्तीति मघवा । बेडति इति बिडम् । 'बिड आक्रोशे' । 'बिड भेदने' । बिडं शत्रुतापनम् आक्रोशनं वा [4]तेजोऽस्य बिडौजाः । पाको[5] नामासुरः तं शास्तीति पाकशासनः । 'शासु अनुशिष्टौ' । पाकं दितिगर्भं वा शास्तीति पाकशासनः । वृद्धेभ्यः श्रवः श्रवणं यस्य वृद्धश्रवाः । वृद्धं श्रवः कीतिर्यस्येति वा । वृद्ध इति श्रूयते वा । 'श्रु श्रवणे' । शुनन्तीति [6]शुनाः । 'शुन गतौ' । शुनाः सीराः लाङ्गलानि येन साधनेन शुनासीरः । शुनाः समृद्धाः सीरा येनेति वा । वायुसूर्यौ अस्य स्त इति वा । शु शोभनाः नासीरा अग्रेसरा यस्येति वा शुनासीरः । पुरु भूयिष्ठ हूयते यज्ञेषु पुरुहूतः । पुरं शत्रोः शरीरं [7]पुरं वा दारयतीति पुरंदरः । 'दॄ विदारणे' । जयतीति जिष्णुः[8] । लेखानां देवानाम् ऋषभः श्रेष्ठः लेखर्षभः । शक्नोति दुष्टजये इति शक्रः । 'शक्लृ शक्तौ' । शतं मन्यवः क्रतवो यस्य सः शतमन्युः । दिवः स्वर्गस्य पतिः दिवस्पतिः । सुष्ठु त्रायते इति सुत्रामा । 'त्रैङ् पालने' । शोभनं त्राम बलं यस्येति वा । गोत्रान् [9]गिरीन्

भिनत्तीति गोत्रभित्। 'भिदिर् विदारणे'[10]॥ [11]वज्रोऽस्यास्तीति वज्री। वसूनामयं स्वामी वासवः। वसून्यस्य सन्तीति वा। वृत्रं [12]हतवान् वृत्रहा। 'हन हिंसागत्योः'। वर्षतीति वृषा। नकारान्तः। 'वृष सेचने'। वास्तोः [13]गृहदेवतायाः पतिः वास्तोष्पतिः। सुराणां पतिः सुरपतिः। [14]बलस्यारातिः बलारातिः। शच्याः पतिः शचीपतिः। जम्भम् असुरं [15]भिनत्तीति जम्भभेदी। 'भिदिर् [16]विदारणे'। [17]हरयो हरितो हया यस्य हरिहयः। स्वः स्वर्गे राजतीति स्वाराट्। 'राजृ दीप्तौ'। [18]नमुचिं सूदयतीति नमुचिसूदनः। 'षूद क्षरणे'। संक्रन्दं नयति शत्रून् [19]संक्रन्दनः। 'क्रदि आह्वाने रोदने च'। दुःखेन च्योतितुं शक्यः दुश्च्यवनः। 'च्युतिर् [20]क्षरणे'। शत्रूणां तुरं [21]त्वरितं सहते तुराषाट्। 'षह मर्षणे'। मेघो वाहनं यस्य मेघवाहनः। आखण्डयति रिपून् इत्याखण्डलः। 'खडि [22]भेदने'। सहस्रम् अक्षीणि यस्य सः सहस्राक्षः। इयर्तीति ऋभुक्षाः[23]। 'ऋ गतौ'। ऋभून् देवान् क्षिपति कर्मसु इति वा ऋभुक्षाः। नकारान्तः। 'क्षिप प्रेरणे'[24]। एतानि इन्द्रनामानि॥ ४२-५॥

[1] यद्वा इदंकारास्पदघटादिवत् इम् इदं सर्वं द्राति साक्षात्करोतीति इन्द्रः। 'द्रु गतौ'। गतिशब्दस्तु ज्ञानात्मकः C. [2] मघवा K_1, K_3, K_5, W_1; मह्यते पूज्यते इति महः। हकारस्य घश्च आदेशः। मघः अस्यास्तीति मघवान् B_2, C. [3] सौम्यं A. [4] ओजो B_1, D_1, W_1; बलं C; बिडं शत्रुसमुत्क्रोशनं ओजः W_2. [5] दितिगर्भे पाकं शिशुं शास्ति भेदयतीति वा B_2, C, D_2; पाकं गजेन्द्रं वा W_2. [6] 'शुन गतिसमृद्धयोः'। अथवा शुनाः आसीराः येषां ते। ते च वायुसूर्यापः। तेऽस्य वशे तिष्ठन्तीति शुनासीरः B_2, C. [7] पट्टणं वा B_1, C, D_1, W_1, Y. [8] C, D_1, I add 'जि जये'. [9] पर्वतान् C. [10] 'द्वैधीकरणे' A, B_1, C, K_2, K_5, T. [11] वज्रं B_1, C, W_2. [12] हन्तीति B_1, C, K_3, U, W_2. [13] वास्तुपुरुषस्य B_2, C. [14] बलासुरस्य B_2, C. [15] C adds हिनस्ति. [16] 'द्वैधीकरणे' A, B_1, C, T, W_1. [17] हरिवर्णाः A; श्यामाः C. [18] ऋणं न मुञ्चतीति नमुचिः A, D_2, K_1, W_1. [19] संक्रन्दयतीति D_2, K_1, K_5, W_1. [20] स्रंसने C, K_2. [21] तुदनं (तोदनं) आ समन्तात् सहते तुराषाट् C. [22] 'खण्डने' D_2, K_2, Y. [23] इयर्ति व्याप्नोतीति च भवतीति च क्षमते इति च धातुत्रयेण निष्पन्नः ऋभुक्षाः। 'ऋ गतौ, भू सत्तायाम्, क्षम सहने'। अथवा ऋभु अमोघं, क्षिप्यते इति क्षः, तत् किं, धनुरित्यर्थः। अमोघं धनुर्यस्येति ऋभुक्षाः C. [24] K_2, K_5, W_2 add उग्रधन्वा च.

(पा.) इन्द्रो मरुत्वान्, मघवान्—मघवा इत्युभयथा पाठः। पूर्वस्योदाहरणम्—'स किल संयुगमूर्ध्नि सहायतां मघवतः प्रतिपद्य महारथः'। (रघु. ९. १९) अपरस्योदाहरणम्—'जानामि त्वां प्रकृतिपुरुषं कामरूपं मघोनः[1]। (मेघ. १. ६) वृद्धश्रवाः शुनासीरः। 'शक्र इव नाकविख्यातसुनासीरः' इत्याश्चर्यमञ्जरी[1]श्लेषाद् दन्त्यः।

'गुर्वीं वहन् सदानवलक्ष्यीकृत्वाङ्गदांशुनाशीरेण ।
अनुवनिताञ्जलिमुकुलं लक्ष्यीकृत्वाङ्गदां शुनासीरेण ॥'

इति हरिप्रबोधयमकात् तालव्यादिः ।

पुरुहूतः—हरिहयः । 'प्रायो रूढिर्बलवती' इति [2]न्यायेन शतमन्युशब्दसाम्यात् शतमखादिशब्दाः प्रयोक्तव्या [3]इति हरिहयशब्दसाम्याद् हर्यश्वादिशब्दाश्च प्रयोक्तव्या न भवन्ति । हरिवाहनशब्दः प्रयोक्तव्यो भवति । स्वाराट्—ऋभुक्षाः । 'सहेः साडः सः' (८. ३. ५६) इति साड्रूपे षत्वम् । तुरासाहौ तुरासाहः । [4]पृतनाषाट्-शब्दस्याप्ययमेव क्रमः । 'हल्ङ्याब्भ्यो दीर्घात्' इति (६. १. ६८) हलाश्रितत्वात् स्थान्यतिदेशो न । इन्द्रनामानि ॥ अनुक्तम्—

प्राचीनबर्हिर्मेषाण्डो महेन्द्रः सितकुञ्जरः ।
पूतक्रतुः पुलोमारिर्दाल्मिरप्सरसां पतिः ।
पुरदंस उग्रधन्वा हरिवान् वज्रदक्षिणः ॥

एतानि च ॥ ४२–५ ॥

[1] °मञ्जु° A_1. [2] न्यायो बलवान् A_1. [3] इव A_1. [4] एवं पृतनाशब्देऽपि B_3, B_4.

तस्य तु प्रिया ॥ ४५ ॥
पुलोमजा शचीन्द्राणी नगरी त्वमरावती ।
हय उच्चैःश्रवाः सूतो मातलिर्नन्दनं वनम् ॥ ४६ ॥
स्यात् प्रासादो वैजयन्तो जयन्तः पाकशासनिः ।
ऐरावतोऽभ्रमातङ्गैरावणाभ्रमुवल्लभाः ॥ ४७ ॥
ह्रादिनी वज्रमस्त्री स्यात् कुलिशं भिदुरं पविः ।
शतकोटिः स्वरुः शम्बो दम्भोलिरशनिर्द्वयोः ॥ ४८ ॥

(वि.) पुलोमजेति—पुरूणि लोमानि यस्य सः पुलोमा । तस्मात् पुलोम्नः जायत[1] इति पुलोमजा । 'जनी प्रादुर्भावे' । शश्वते[2] हंसवत् गच्छतीति शची । 'शश्व गतौ' । इन्द्रस्य पत्नी इन्द्राणी । इन्द्रभार्यानामानि[3] ॥ [4]अमरा अत्र [5]वसन्तीति अमरावती । इन्द्रनगरीनाम ॥ उच्चैः श्रवः कीर्तिः यस्य सः

उच्चैःश्रवाः। [6]उच्चैः उन्नते श्रवसी[7] यस्येति वा। इन्द्रहयनाम[8]॥ मतानि सूतकर्मणि लाति गृह्णातीति मतलः। तस्यापत्यं [9]मातलिः। 'ला आदाने'। इन्द्रसारथिनाम॥ नन्दयतीति नन्दनम्। 'टुनदि समृद्धौ'। इन्द्रवननाम॥ विजयन्तस्य इन्द्रस्य अयं [10]वैजयन्तः। तत्प्रासादनाम॥ जयति शत्रूनिति जयन्तः। रूपेण[11] वा सर्वान् जयति अभिभवति जयन्तः[12]। पाकशासनस्यापत्यं पाकशासनिः। इन्द्रपुत्रनामानि[13]॥ इरा आपः यत्र वसन्ति स इरावान् सिन्धुः[14]। तत्र जातः ऐरावतः। अभ्रे मातङ्ग इव खेचरत्वात् अभ्रमातङ्गः[15]। इरा हाला तत्प्रधानं वनम् इरावणम् तत्र जातः ऐरावणः[16]। अभ्रमोः वल्लभः अभ्रमुवल्लभः। इन्द्रगजनामानि॥ ह्रादो [17]ध्वनिः अस्या अस्तीति ह्रादिनी। ह्रादुनीति वा पाठः। वजति शीघ्रं गच्छतीति वज्रम्। 'वज व्रज गतौ'। कुल्यते संतन्यते कीर्तिरनेनेति कुलिशम्। 'कुल संताने'। कुं पृथिवीं[18] लेशयतीति वा। 'लिश अल्पीभावे'। कुलिनः[19] पर्वतान् श्यतीति वा। 'शो तनूकरणे'। कुलिशवज्रशब्दौ अस्त्रियौ। भिनत्ति ताच्छील्येनेति भिदुरम्। पुनाति वैरमिति पविः। 'पूञ् पवने'। शतं कोटयो[20] यस्य शतकोटिः। स्वरतीति परान् स्वरुः। 'स्वृ उपतापे'। शमयति शत्रूनिति [21]शम्बः। 'शमु उपशमने'। शत्रुं दभ्नोतीति दम्भोलिः। 'दम्भु हिंसायाम्'। अश्नाति शत्रुजीवितम्[22] अश्नुते[23] वा अशनिः। 'अश भोजने'। 'अशू व्याप्तौ'। अशनीति वा पाठः स्त्रीलिङ्गपक्षे। एतानि वज्रनामानि[24]॥ ४६-८॥

[1] जात B_2, C, D_2, K_2, W_1. [2] शचते C, D_2, K_5, W_1, Y; शं सुखं चिनोतीति शची C. [3] °पत्नी° A, K_2, T. [4] B_1, U add इन्द्रस्य. [5] सन्ति D_1. [6] B_1, C, T omit. [7] A, B_2, C add श्रोत्रे. [8] °वाहन° A, Y. [9] °लाति ताडयति अश्वान्। 'ला ताडने' 'अत इञ्' B_1, C. [10] विजयतः इन्द्रस्यायं वैजयन्तः B_1, C. [11] रोषेण W_2. [12] 'जि जये' C; D_1 adds 'जि अभिभवे'. [13] नामनी B_2, C. [14] समुद्रः C. [15] आतमेव आतङ्कः। भ्रमश्च आतं च भ्रमाते। ते गच्छतीति भ्रमातङ्गः। स न भवतीति अभ्रमातङ्गः। 'गम्लृ गतौ' C; भ्रमातङ्गात् अन्यः अभ्रमातङ्गः B_2; श्वेताभ्रवद्वा K_2. [16] आ समन्ताद्विद्यमानं वनम् आवनम्, ऐरं च तत् आवनं च ऐरावणं क्षीरसमुद्रः, तत्र जातः ऐरावणः B_2, C. [17] अहंकारः B_2, C. [18] पृथ्वीं K_1, W_1. [19] कुः भूमिः तत्र लीयन्त इति कुल्यः। ईकारान्तः। पर्वता इत्यर्थः। तान् श्यतीति C. [20] C adds अग्राणि. [21] शत्रुं शमयित्वा स्वपक्षं वहतीति शंवः। वबयोरभेदः। 'शम उपरमे', 'वह प्रापणे' C, K_1, I, U. [22] °जनं B_2, K_1, K_3. [23] C adds व्याप्नोति. [24] वज्रायुध° B_2, D_2.

(पा.) तस्य तु प्रिया—इन्द्राणी। [1]तत्प्रियानामानि। 'मघोनी जयवाहिनी'। एते च। [2]महेन्द्राणीति पाठान्तरम्॥ नगरी त्वमरावती। पुरनाम। अमरा इत्यप्यस्ति। 'दूर्वामरावतीस्थूणागुडूचीष्वमरा [3]मता' इति विश्वप्रकाशिका (पृ. १३३,

श्लो. ९४)। हय उच्चैःश्रवाः। [4]तदश्वनाम॥ सूतो मातलिः। [5]इन्द्रसारथिनाम। 'सारथिस्तु हयंकषः' इति रभसकोशपाठात् हयंकषोऽपि स्यात्॥ नन्दनं वनम्। तत्क्रीडावनं[6] नन्दनम्॥ स्यात् प्रासादो वैजयन्तः। तत्प्रासादनाम। तच्च सप्तभूमिका-भवनम्। तस्य ध्वजोऽपि वैजयन्तः स्यात्। 'प्रासादो वैजयन्तोऽस्य वैजयन्तो ध्वजोऽपि च' इति वैजयन्ती (पृ. ९, श्लो. ९)। जयन्तः पाकशासनिः। तत्तनयनामनी॥ ऐरावतो—अभ्रमुवल्लभाः। तदारोहणगजनामानि। 'राथन्तरिश्चतुर्दन्तः'। एते च॥ ह्रादिनी—द्वयोः। [7]वज्रायुधनामानि। वज्रमस्त्री स्यात् कुलिशमिति संदष्टविशेषविधिः। पविः शतकोटिः स्वरुः शम्बो दम्भोलिरिति [8]परापरसाहचर्यम्। उभयत्र वैजयन्ती—(पृ. १०, श्लो. १३)

'अस्त्रियौ वज्रकुलिशौ भिदुरं शतधारकम्।
[9]व्याधामः पुंसि दम्भोलिः शतकोटिः पविर्भिदुः'॥

अशनिर्द्वयोरित्यसंघातपक्षे विशेषविधिः। संघातपक्षे पुंलिङ्ग एव। 'वज्राशनिर्भिदुर्वज्रम्[10]' इति त्रिकाण्डशेषः (पृ. ४, श्लो. ६५)। 'वज्राशनिर्गिरिकिटः पविर्दम्भोलि-रक्षजम्' इति रभसकोशः। अत्र स्वरुशब्दं विना सर्वे शब्दास्तालव्याः। शम्बशब्द-स्तालव्यो दन्त्यश्च भवति।

'तालव्या अपि दन्त्याः स्युः शम्बशूकरपांशवः[11]।
कलशः शम्बलं चैव जिह्वायां रसना च या'॥

इत्यूष्मभेदपाठात्॥ ४६-८॥

[1] पत्नी B_3. [2] A_1 adds अमरकोशे. [3] स्मृता B_3, B_4. [4] तदारोहणहय° A_1. [5] B_3 omits इन्द्र. [6] तद्वननाम B_3. [7] A_1 adds तद्गृहीत. [8] B_3 omits परापर. [9] व्याधावः B_3. [10] भिद्र इति मुद्रितग्रन्थे. [11] °सूकरपांसवः A_1.

व्योमयानं विमानोऽस्त्री नारदाद्याः सुरर्षयः।
स्यात् सुधर्मा देवसभा पीयूषममृतं सुधा॥ ४९॥

(वि.) व्योमेति—व्योम्नि [1]यानं व्योमयानम्। विमान्ति वर्तन्ते देवा अत्र विमानम्[2]। 'माङ् माने वर्तने च'। विमाननाम॥ [3]सुराणाम् ऋषयः सुरर्षयः। नारं नरसमूहं [4]द्यतीति नारदः। नारदादिदेवर्षिनाम[5]॥ शोभनो धर्मोऽत्र सुधर्मा[6]। नकारान्तोऽप्यस्ति। देवसभानाम॥ पीयते इति पीयूषम्। 'पीङ् पाने'। न मृता

भवन्त्यनेनेत्यमृतम्। सुष्ठु [7]धयन्त्येनां सुधा। 'धेट् पाने' (समुद्रनवनीतं देश्याम्) अमृतनामानि ॥ ४९ ॥

[1] C adds विद्यमानं.　[2] विमातीति B$_2$, C.　[3] B$_1$ omits 3 words.
[4] दाति भेदयतीति 'दा अवखण्डने' C, I.　[5] °सुर° W$_1$.　[6] आकारान्तः स्त्रियां Y.
[7] B$_2$, C add पिबन्ति; सुखेन धीयते सुधा D$_2$.

(पा.) व्योमयानं विमानोऽस्त्री। [1]विमाननामनी ॥ नारदाद्याः—देवसभा। देवसभा सुधर्मा स्यात्। 'सुधर्मामिव स्वच्छन्दकौशिकां विन्ध्याटवीं विवेश' इति वासवदत्ता। संज्ञाशब्दत्वाद् 'धर्मादनिच् केवलात्' इति (५. ४. १२४) अनिच् न भवति ॥ पीयूषममृतं सुधा। अमृतनामानि ॥ ४९ ॥

[1] याननामनी B$_3$.

मन्दाकिनी वियद्गङ्गा स्वर्णदी सुरदीर्घिका।
मेरुः सुमेरुर्हेमाद्री रत्नसानुः सुरालयः ॥ ५० ॥
पञ्चैते देवतरवो मन्दारः पारिजातकः।
संतानः कल्पवृक्षश्च पुंसि वा हरिचन्दनम् ॥ ५१ ॥

(वि.) मन्दाकिनीति—मन्दम् अकति मन्दाकिनी। 'अक अग कुटिलायां गतौ'। वियति [1]गङ्गा वियद्गङ्गा। [2]स्वः स्वर्गे नदी स्वर्णदी। सुराणां दीर्घिका सुरदीर्घिका। [3]मन्दाकिनीनामानि ॥ मिनोति शिखरैः ज्योतींषीति मेरुः[4]। 'डुमिञ् प्रक्षेपणे'। सुष्ठु मिनोतीति सुमेरुः। हय्यते हेम। 'हय्य गतिकान्त्योः'। हेम्नोऽद्रिः हेमाद्रिः। रत्नानि सानुषु यस्य [5]रत्नसानुः। सुराणाम् आलयः सुरालयः। [6]मेरुनामानि ॥ मन्द्यते स्तूयते मन्दारः। 'मदि स्तुतिमोदमदस्वप्नकान्तिगतिषु'। मन्दा आरा अस्येति वा मन्दारः। पारम् उदकमस्यास्तीति पारी समुद्रः। तस्मात् जातः पारिजातः[7]। संतनोति वाञ्छितं संतानः। 'तनु विस्तारे'। कल्पयति वाञ्छितं कल्पः, स चासौ वृक्षश्च कल्पवृक्षः। 'क्लृपि [8]सामर्थ्ये'। हरेरिन्द्रस्य चन्दनं हरिचन्दनम्[9]। एतानि पञ्च [10]देवतरुनामानि ॥ ५०–१ ॥

[1] B$_2$, C add विद्यमाना.　[2] A, K$_1$, T, U omit.　[3] आकाशगङ्गा° D$_1$.
[4] मीनाति हिनस्ति असुरानिति मेरुः। 'मीञ् हिंसायाम्' D$_1$.　[5] रत्नमयाः सानवः D$_1$.
[6] मेरुगिरि° B$_1$, C, D$_1$, K$_1$, K$_5$, W$_1$, Y.　[7] पारिणः पारावतः(?) समुद्रात् जातः D$_1$;

B₂, C add 'जनी प्रादुर्भावे'. [8] 'कल्पतौ' A, K₁, W₁. [9] हरिम् इन्द्रं चन्दयति ह्लादयतीति । 'चदि आह्लादने' D₁. [10] देवतावृक्ष° D₁.

(पा.) मन्दाकिनी—हरिचन्दनम् । [1]आकाशगङ्गानामानि । गिरिनद्यादित्वात् [2]स्वर्णदीत्यपि स्यात् । सिद्धनदीशब्दः प्रयोगे दृष्टः । 'भेजे भीतः पादुकसिद्धसिन्धोर्-भूतपूर्वां श्रियमम्बुराशिः'[3] । इति विदग्धकण्ठाभरणम् ।। हेमाद्रिरित्यादिमेरुगिरिनामानि[4] । मन्दारादयः पञ्च [5]सुरतरुनामानि ।। ५०–१ ।।

[1] स्वर्गङ्गा° B₃, B₄. [2] स्वर्नदीति पाठान्तरम् B₃. [3] अम्बुराशेः B₃. [4] B₃ omits गिरि. [5] देवतरवः A₄.

सनत्कुमारो वैधात्रः स्वर्वैद्यावश्विनीसुतौ ।
नासत्यावश्विनौ दस्रावाश्विनेयौ च तावुभौ ।। ५२ ।।

(वि.) सनदिति—[1]सनत् नित्यं कुमारः सनत्कुमारः । विधातुरपत्यं वैधात्रः । [2]वैद्यसंहिताकर्तृविधातृपुत्रस्य नामनी ।। [3]अश्विन्याः सुतौ अश्विनीसुतौ[4] । न असत्यौ नासत्यौ[5] । अश्वावनयोः स्त इत्यश्विनौ । सदा अश्वारूढत्वाद्वा । दस्यतः क्षपयतः रोगानिति दस्रौ । 'दसु उपक्षये' । अश्विन्या [6]अपत्ये पुमांसौ आश्विनेयौ[7] । एतानि स्वर्गवैद्यनामानि ।। ५२ ।।

[1] सनत् ब्रह्मा तस्य कुमारः D₁. [2] सनत्कुमारनामानि D₁. [3] K₁, K₃, W₁ add स्वः स्वर्गे वैद्यौ स्वर्वैद्यौ. [4] सूर्यस्य पत्न्याः संज्ञायाः अश्वरूपधारिण्याः सुतौ D₁. [5] न विद्यते असत्यं ययोस्तौ D₁; सत्यौ न भवतः इत्यसत्यौ B₂, C. [6] पुत्रौ B₁, C, K₅, Y; D₁ adds तावुभौ सहचरावित्यर्थः. [7] अश्विन्याः अश्वरूपधरासंज्ञायाः जातौ; अश्विनीनक्षत्रजातौ वा D₁.

(पा.) सनत्कुमारो वैधात्रः । वैद्यशास्त्रकर्तृदेवर्षिनामनी ।। स्वर्वैद्यौ—तावुभौ । देववैद्ययोर्नामानि । नासत्य इति दस्र इति च तयोः पृथङ्नामनी । 'नासत्यदस्रौ नासत्यावश्विनौ [1]वरवाहनौ' इति वैजयन्ती (पृ. १५, श्लो. ५) । विरूपैकशेषादत्र नासत्यौ दस्रावित्युक्तं मूलकारेण ।। ५२ ।।

[1] नरवाहनौ A₁, B₄.

स्त्रियां बहुष्वप्सरसः स्वर्वेश्या ऊर्वशीमुखाः ।
(घृताची मेनका रम्भा ऊर्वशी च तिलोत्तमा ।

सुकेशी मञ्जुघोषाद्याः कथ्यन्तेऽप्सरसो बुधैः ॥)
हाहा हूहूश्चैवमाद्या गन्धर्वास्त्रिदिवौकसाम् ॥ ५३ ॥

(वि.) स्त्रियामिति—आप्यन्ते पुण्यकृद्भिरिति अप्सरसः[1]। ऊरू अश्नुते, नारायणस्य ऊर्वोर्भवत्वात् [2]ऊर्वशी। ऊर्वशीमुखस्वर्वेश्यानाम। अप्सरा इत्येकवचनान्तमपि विद्यते॥ गानं धारयन्तीति गानपराः [3]गन्धर्वाः। हाहा हूहू इत्यालापानुकारात् नामद्वयम्। एकनामेत्येके। अव्ययाविति भोजराजः। हाहाहूहूप्रभृतिदेवगायकनामनी॥ ५३॥

[1] अप्सु सरन्तीति। 'सृ गतौ' U; स्रवन्तीति I; अद्भ्यः सृताः अप्सरसः, अपसारयन्ति स्मारयन्तीति, सकारान्तः D₁; अद्भ्यः निःसृताः निर्गताः Y.　[2] उर्वशीति वा पाठः Y. [3] गानं धर्मः येषां ते गन्धर्वाः D₁; गानं धारयन्ति, शिष्यान् पाठयन्ति, स्वयं वहन्ति च ये ते गन्धर्वाः। 'धृञ् धारणे' 'वह प्रापणे' C.

(पा.) स्त्रियां—ऊर्वशीमुखाः। ऊर्वशीरम्भामेनकादिस्वर्गगणिका अप्सरस इत्युच्यन्ते। बहुष्विति बहुवचनप्रकृतिरन्ते लिङ्गसंग्रहे समीरिता। एकवचना विंशत्यादयः। द्विवचना दम्पत्यादयः। बहुवचना अप्सरःप्रभृतयः। त्रिवचना वृक्षादयः। अवचनान्यव्ययानि। केषांचिद् बहुत्वमनभिमतमेव। 'एकाप्सरःप्रार्थितयोर्विवादः'[1] इत्यत्र बहुत्वं प्रायिकाभिप्रायमुक्तम्। [2]अबहुवचनस्योदाहरणम्—

'सान्द्रकाण्डपटसंवृतमूर्तेर्दन्तिदन्तशयनीयशयस्य।
मानिनः कुलवधूरिव रागादप्सरा व्यधित पार्श्वमशून्यम्'॥

इति॥ हाहा हूहू—त्रिदिवौकसाम्। हाहाशब्दो धातुजो न भवतीति केचिद् व्याचक्रिरे। तज्जल्पितमज्ञानविजृम्भितमेव। 'हेति निन्दितं ध्वनिं जहातीति हाहा' इत्यमरभाष्यकाराः प्रतिजानते। गन्धर्वन्ति हाहसोरित्यभिधानान्तरपक्षः। हाहाहूहूप्रभृतयो देवगन्धर्वाः। गान्धर्वा अपि भवन्ति। 'अपि गन्धर्वगान्धर्वदिव्यगायनगातवः' इति रभसकोशः[3]॥ ५३॥

[1] A_1 omits विवादः.　[2] एकवचनस्य B_3, B_4; कप्फिणाभ्युदये (१७. ३२) इति टीकासर्वस्वे (पृ. ३९).　[3] °कोशकारः A_1.

अग्निर्वैश्वानरो वह्निर्वीतिहोत्रो धनंजयः।
कृपीटयोनिर्ज्वलनो जातवेदास्तनूनपात्॥ ५४॥

बर्हिः शुष्मा कृष्णवर्त्मा शोचिष्केश उषर्बुधः ।
आश्रयाशो बृहद्भानुः कृशानुः पावकोऽनलः ॥ ५५ ॥
रोहिताश्वो वायुसखः शिखावानाशुशुक्षणिः ।
हिरण्यरेता हुतभुग् दहनो हव्यवाहनः ॥ ५६ ॥
सप्तार्चिर्दमुनाः शुक्रश्चित्रभानुर्विभावसुः ।
शुचिरप्पित्तम्

(वि.) अग्निरिति—[1]अङ्गति [2]ऊर्ध्वं गच्छतीत्यग्निः । 'अगि ऊर्ध्वगमने' । विश्वानरस्य ऋषेरपत्यं वैश्वानरः । हव्यं [3]वहतीति वह्निः । 'वह प्रापणे' । होत्रस्य[4] हविषो वीतिः अश्व इव वहनात् वीतिहोत्रः । अथवा वीतयोऽश्वा होत्रं हव्यमस्येति वीतिहोत्रः । वीतिः [5]आर्याणामशनं होत्रं होमसाधनं तदस्यास्तीति वा वीतिहोत्रः । धनं [6]जयतीति धनंजयः । 'जि जये' । कृपीटस्याम्भसो[7] योनिः कृपीटयोनिः । कृपीटं योनिरस्येति वा । ज्वलतीति ज्वलनः । 'ज्वल दीप्तौ' । जातं विद्यते इति जातवेदाः[8] । 'विद सत्तायाम्' । जातं शुभाशुभं वेत्तीति वा । 'विद ज्ञाने' । वेदो हिरण्यम् अस्मात् [9]जातमिति वा । तनूं न पातयति [10]तनूनपात् । 'पत्लृ गतौ' । बृंहति वर्धते आज्येनेति बर्हिः[11] । 'बृहि वृद्धौ' । शोषयतीति शुष्मा[12] । बर्हाः दर्भाः शुष्म स्थानमस्येति बर्हिः-शुष्मा[13] । दर्भस्थानपक्षे एकनाम । कृष्णं वर्त्म मार्गोऽस्य कृष्णवर्त्मा । शोचींषि[14] केशाः यस्य सः शोचिष्केशः । [15]उषसि बुध्यते प्रकाशते उषर्बुधः । 'बुध अवगमने' । [16]आश्रयम् अश्नातीति आश्रयाशः । 'अश भोजने' । आश्रयाशी इति वा पाठः । बृहन्तः भानवो यस्य बृहद्भानुः । कृशयति तनूः स्वमान्द्यात् कृशानुः[17] । 'कृश तनूकरणे' । कृशेन मन्थकाष्ठेन उत्पन्न इति वा । पुनातीति पावकः । 'पूञ् पवने' । अनिति वर्धतेऽनेन अनलः । 'अन प्राणने' । काष्ठादिभिः अलं पर्याप्तिः नास्ति अस्येति वा । लोहिताख्यो[18] मृगः [19]अश्वोऽस्येति लोहिताश्वः । वायोः सखा वायुसखः[20] । वायुः सखा अस्येति वा । शिखा अस्यास्तीति शिखावान् । आशु शोषयितुमिच्छतीति आशुशुक्षणिः । हिरण्यं रेतोऽस्य हिरण्यरेताः । हुतं [21]भुङ्क्ते हुतभुक् । 'भुज पालनाभ्यवहारयोः' । दहतीति दहनः । 'दह भस्मीकरणे' । हव्ये हव्यविषये वाहते यतते इति हव्यवाहनः । 'वाहृ प्रयत्ने' । हव्यं वहतीति वा । 'वह प्रापणे' । सप्त अर्चींषि यस्य सः [22]सप्तार्चिः । दाम्यति ग्लापयति शमयति [23]दमुनाः । सकारान्तः । 'दमु उपशमने' । शोचयति शत्रूनिति [24]शुक्रः । 'शुच शोके' । शुचं रातीति वा । 'रा आदाने' । शुक्रं [25]रुद्र-रेतोऽत्रास्तीति वा । चित्रा भानवो यस्य चित्रभानुः । विभैव[26] वसु धनमस्य विभावसुः ।

[27]शोचयतीति शुचिः। 'शुच शोके'। शुद्धत्वाद्वा। अपां पित्तम् [28]अप्पित्तम्। एतानि अग्नेर्नामानि ॥ ५४–६ ॥

[1] अगति B_1, C, D_1, I, K_3, W_2. [2] कुटिलम् ऊर्ध्वं वा D_1. [3] D_1 adds प्रापयति देवान्. [4] हूयते इति होत्रं हविर्द्रव्यम्। वीतिः वहनं, तदश्व इव वहनात्, परनिपातः, 'हु दानादानयोः' C; होत्रं हविः वीतिरशनं यस्य वीतिहोत्रः D_1. [5] अमराणां C. [6] C adds संपादयति. [7] उदकस्य K_3, W_1. [8] B_2, C add जातश्चासौ वेदाश्च, 'जनी प्रादुर्भावे'; A, D_2 add जाते जाते. [9] जायते W_2. [10] इन्धनं विना तनूं न पाति। 'पा रक्षणे' D_1, U. [11] K_1, K_3 add सान्तः. [12] D_1 adds 'शुष शोषणे'. [13] नकारान्तः C, W_1. [14] D_1 adds ज्वालाः. [15] प्रातःकाले B_2, C; प्रभाते D_1. [16] K_5 omits 3 lines. [17] कृशोऽपि अनिति वर्धते 'अन प्राणने' D_1. [18] °वर्णः D_1. [19] रोहितः कृष्णमृगः अश्वो वाहनः B_2, C. [20] 'राजाहःसखिभ्यष्टच्' B_2, C. [21] भुनक्ति K_3. [22] काली कराली मनोजवा सुलोहिता सुधूम्रवर्णा स्फुलिङ्गिनी विश्वदासाख्याः जिह्वारूपज्वालाः यस्य सप्तार्चिः D_1. [23] दमनाः B_1, C; उपशाम्यति धनं (?इन्धनं) विना D_1. [24] शोषयति दार्वादीन् B_2, C, D_1. [25] तेजः D_1. [26] विभा प्रभा B_2, C, D_1, K_3. [27] D_1 adds दुःखयति. [28] अपः पिबतीति अप्पित्, 'पा पाने', तनोतीति तं, अप्पिच्च तत्तं च अप्पित्तम् C.

(पा.) अग्निर्वैश्वानरो—तनूनपात्। 'तनूनपाति पीतसर्पिषि पतङ्ग इव पातयास्यात्मानम्' इति हर्षचरितानुप्रासात् तान्तः। बर्हिः शुष्मा—शोचिष्केश[1] उषर्बुधः। शोचिष्केश इत्यत्र कस्कादित्वात् षत्वमिति कतिचिद्वदन्ति[2]। आश्रयाशो—अप्पित्तम्। अग्निनामानि। बर्हिःशुष्मेति संघातोऽप्यग्निनाम। अपां पित्तमिति वाक्यं सदप्यग्निनाम। शुचिर इति वा पाठः।

'स्रुग्जिह्वो [3]मन्त्रजिह्वश्च त्रिधामा[4] वातसारथिः।
स्वाहाप्रियः कृष्णगतिर्हव्यवाड्ढव्यसूदनः।
धूमध्वजो हुतवहः पाञ्चजन्यो वृषाकपिः॥'

एतानि च ॥ ५४–६ ॥

[1] रोचिष्केश A_1, B_1. [2] B_3 omits. [3] मित्र° A_1. [4] दावा A_1.

और्वस्तु बाडवो बडवानलः ॥ ५७ ॥
वह्नेर्द्वयोर्ज्वालकीलावर्चिर्हेतिः शिखा स्त्रियाम्।

(वि.) और्व इति—ऊर्वतीत्यूर्वः। 'उर्वी तुर्वी धुर्वी हिंसायाम्'। तस्यापत्यं और्वः। बडवायां भवः बाडवः। बडवायाम् अनलः बडवानलः। बडवाग्निनामानि॥ ज्वलतीति ज्वालः। 'ज्वल दीप्तौ'। कीलति पक्ष्यादिगतिं कीलः। 'कील बन्धने'। एतौ शब्दौ द्वयोः स्त्रीपुंसयोः। अर्च्यते अर्चिः। सान्तः। 'अर्च पूजायाम्'। स्त्रीपुंनपुंसकेषु अर्चिःशब्दः। प्रायेण अर्चिःशब्दः स्त्रीत्येके। हन्यते अनया हेतिः। 'हन हिंसागत्योः'। हिनोति वर्धते वा। 'हि गतौ वृद्धौ च'। हेतिशब्दः सूर्यवह्निदीप्तिपर्याये स्त्रीलिङ्गः। आयुधपर्याये द्वयोः। शाखति वह्नौ शिखा। 'शाखृ व्याप्तौ'। अग्निज्वालानामानि॥ ५७॥

(पा.) और्वस्तु बाडबो बडबानलः। समुद्राग्निनामानि। अनुक्तम्—'सहरक्षा द्रुमाशनः'। अरण्याग्निनामनी॥ वह्नेर्द्वयोः—स्त्रियाम्। [1]अग्निज्वालानामानि। स्त्रियामिति अर्चिरादिविशेषविधिः। अर्चिषः पश्य, हेतीः पश्य, शिखाः पश्य॥ ५७॥

[1] वह्नि° B_3.

त्रिषु स्फुलिङ्गोऽग्निकणः संतापः संज्वरः समौ॥ ५८॥
([1]उल्का स्यान्निर्गता ज्वाला भूतिर्भसितभस्मनी।
क्षारो रक्षा च दावस्तु दवो वनहुताशनः॥)

(वि.) त्रिष्विति—स्फुलतीति स्फुलिङ्गः[2]। 'स्फुल संचलने'। अग्नेः कणः अग्निकणः। अग्निकणनाम। [3]संतापयतीति संतापः। 'तप संतापे'। संज्वरतीति संज्वरः। 'ज्वर रोगे'। अग्निदाहनामनी। निर्गता ज्वाला अस्य उल्का। अपगतज्वालाग्निनाम। भूतिः भसितभस्मनी क्षारः रक्षा। एतानि भूतिनामानि। दावः दवः वनहुताशनः। दवाग्निनामानि॥ ५८॥

[1] Found in A, B_1. [2] स्फुकारेण लिङ्गतीति D_1; स्फुरतीति W_2, Y. [3] सम्यक् तापयति B_2, C; व्याप्नोति B_2.

(पा.) त्रिषु स्फुलिङ्गोऽग्निकणः। वह्निकणनामानि। आबन्तताप्रसिद्ध्यर्थं त्रिषु स्फुलिङ्गेति केचित् पठन्ति। 'त्रयी[1] [2]स्फुलिङ्गाऽपुञ्जो ना खड्गाङ्गश्चाथ संज्वरः' इति वैजयन्त्यामपि (पृ. ११, श्लो. ३१) तथैव पठिता। संतापः संज्वरः समौ। दाहनामनी। अनुक्तम्—'रेटिः स्त्री रटितं वह्नेः'। अग्निरटितं रेटिरित्युच्यते। तद्ध्वनिनाम। 'धूमः स्यान्नमतस्तरिः'। धूमनाम। 'उल्का स्यान्निर्गता ज्वाला'। निर्गतज्वाला उल्का स्यात्।

विच्छिन्नज्वालनाम। 'भूतिर्भसितभस्मनी। क्षारो रक्षा[3] च'। भस्मनामानि॥ 'दावस्तु दवो वनहुताशने।' वनवह्निनामनी ॥ ५८

[1] त्रिषु B_3, B_4.　[2] 'स्फुलिङ्गो' इत्येव मुद्रितपुस्तके दृश्यते.　[3] रूक्षा B_3.

धर्मराजः पितृपतिः समवर्ती परेतराट्।
कृतान्तो यमुनाभ्राता शमनो यमराड् यमः॥ ५९॥
कालो दण्डधरः श्राद्धदेवो वैवस्वतोऽन्तकः।

(वि.) धर्मराज इति—[1]धर्मस्य राजा धर्मराजः। पितॄणां[2] पतिः पितृपतिः। [3]समं वर्तितुं शीलमस्येति समवर्ती। 'वृतु वर्तने'। परेतेषु[4] राजते परेतराट्। 'राजृ दीप्तौ'। कृतः अन्तो[5] येन कृतान्तः। यमुनाया[6] भ्राता यमुनाभ्राता। शमयतीति[7] शमनः। 'शमु उपशमे'। यमेन[8] राजते यमराट्। यमयति नियतिं [9]यच्छतीति [10]यमः। 'यम उपरमे'। [11]कलयतीति कालः। 'कल किल क्षेपे'। दण्डं धरति धारयतीति दण्डधरः[12]। श्राद्धस्य देवः श्राद्धदेवः। विवस्वतोऽपत्यं वैवस्वतः। अन्तं करोतीति अन्तकः। [13]एतानि यमनामानि॥ ५९॥

[1] यथापराधदण्डदानेन D_1.　[2] D_1 adds कव्यवाहनादीनां.　[3] समं वर्तते A, B_1; सम्यग् वर्तते U.　[4] W_1 adds प्रेतेषु; श्मशानेषु C; परेता मृतास्तेषां राजा D_1.　[5] D_1 adds नाशः.　[6] नद्याः D_1.　[7] प्राणिनः D_1.　[8] नियमादिना C; 'राजृ दीप्तौ' I.　[9] नियच्छति A, I.　[10] प्रजासंयमनात् यमः, मृत्युप्रज्वरप्रभृतयोऽस्य किंकराः, तेषु राजेति यमराट् D_1; यमुनया सह यमलत्वे जातत्वाद्वा यमः D_1.　[11] काल्यति D_2, I, K_1, K_2, K_5, U; धर्माधर्माणां आयुषां च संख्यानं करोतीति कालः। 'कल शब्द-संख्यानयोः' D_1; वेलास्वरूप इत्यर्थः C.　[12] कालदण्डाख्यस्य धरः D_1; 'धृ धारणे' I.　[13] 'डुकृञ् करणे' I; एतानि धर्मराजनामानि A, I.

(पा.) धर्मराजः—अन्तकः। यमनामानि। 'शामित्रेयः कालकण्ठो दण्डी महिषवाहनः'। एतानि च॥ ५९॥

राक्षसः कौणपः क्रव्यात् क्रव्यादोऽस्रप आशरः[1]॥ ६०॥
रात्रिंचरो रात्रिचरः कर्बुरो निकषात्मजः।
यातुधानः पुण्यजनो नैर्ऋतो यातुरक्षसी॥ ६१॥

(वि.) राक्षस इति—रक्ष एव राक्षसः। कुणपं [2]शवमत्तीति कौणपः। कोणं पातीति वा। क्रव्यं मांसमत्तीति क्रव्यात्। क्रव्यादश्च। 'अद भक्षणे'। अस्रं [3]रक्तं पिबतीति अस्रपः। 'पा पाने'। अश्रप इति पाठे भक्ष्यमांसं न श्रपयति न पचतीत्यश्रपः। 'श्रा पाके'। असुर एव आसुरः। असून् प्राणान् रातीति वा। 'रा आदाने'। आशृणातीति आशरो[4] वा। 'शॄ हिंसायाम्'। रात्रौ चरतीति रात्रिंचरः। रात्रिचरश्च। 'चर गतिभक्षणयोः'। [5]कर्बुरवर्णत्वात् कर्बुरः। कृणाति[6] हिनस्तीति वा कर्बुरः। 'कॄ हिंसायाम्'। निकषाया[7] आत्मजः निकषात्मजः। निकषानाम रक्षोमाता। यातूनि यातनाः तीव्रवेदना धीयन्त अस्मिन्निति यातुधानः[8]। यातुना धीयतेऽत्रेति वा। विरुद्धलक्षणेन पुण्यवान् जनः पुण्यजनः[9]। [10]निर्ऋतेरपत्यं नैर्ऋतः। याति रक्षांसि यातु[11]। यातुशब्दः उकारान्तः। 'या प्रापणे'। रक्ष्यतेऽस्मात् जगदिति रक्षः[12]। 'रक्ष पालने'। नैर्ऋतनामानि[13] ॥ ६०–१ ॥

[1] आसुरः इति पाठान्तरम्. [2] °तद्भक्षणात् कोणपः D_1, W_1. [3] रुधिरं D_2, I, K_1, U, W_1, Y. [4] अशितमेव आशम्, अस्मै तदर्थं राति गृह्णाति हिंसतीत्यर्थः। तस्मादाशरः, 'रा हिंसायाम्' C. [5] °दशनत्वात् Y. [6] कृणोति Y. [7] निकषति हिनस्तीति निकषा राक्षसमाता D_1. [8] यात्विति नाम धीयते अत्रेति वा W_1; यातून् यातनाः प्राणिषु धत्ते सृजतीति। 'डुधाञ्°' C. [9] विपरीतलक्षणया पापजन इत्यर्थः D_1. [10] दिक्पालस्य D_1; निर्ऋत्यां दिशि वर्तमानो वा नैर्ऋतः D_1. [11] यातयति व्यथयति D_1. [12] रक्षत्यात्मानमिति रक्षः D_1; सकारान्तं नपुंसकम् B_2, D_1, I. [13] निर्ऋतिनामानि D_2, K_1, K_2, Y.

(पा.) राक्षसः—निकषात्मजः। कीकसात्मज इति पाठान्तरम्। यातुधानः—यातुरक्षसी। नैर्ऋतनामानि। अनुक्तम्—'पलंकषो रात्रिमटो रात्र्यटो जललोहितः'। एतानि च॥ ६०–१ ॥

प्रचेता वरुणः पाशी यादसांपतिरप्पतिः।

(वि.) प्रचेता इति—प्रकृष्टं [1]चेतोऽस्य प्रचेताः। वृणोति पाशैरिति [2]वरुणः। 'वृञ् वरणे'। पाशोऽस्यास्तीति [3]पाशी। [4]यादसां पतिः। अपां पतिः अप्पतिः। उभयत्र षष्ठ्या अलुग्विकल्पः। वरुणनामानि॥

[1] हृदयम् C. [2] वृण्वन्ति वरादीनमुमिति D_1. [3] पाशयोगात् पाशी D_1. [4] जलचराणां C; जलग्राहाणां Y; जलजन्तूनां D_1.

(पा.) प्रचेताः—अप्पतिः । वरुणनामानि । 'अम्बुकान्तारोऽम्बुभूषणः स्यान्मकरवाहनः' । एतानि च ॥

श्वसनः स्पर्शनो वायुर्मातरिश्वा सदागतिः ॥ ६२ ॥
पृषदश्वो गन्धवहो गन्धवाहानिलाशुगाः ।
समीरमारुतमरुज्जगत्प्राणसमीरणाः ॥ ६३ ॥
नभस्वद्वातपवनपवमानप्रभञ्जनाः ।
(प्रकम्पनो महावातो झञ्झावातः सवृष्टिकः ॥)

(वि.) श्वसन इति—श्वसन्ति अनेन प्राणिनः श्वसनः । 'श्वस [1]प्राणने' । स्पृशतीति स्पर्शनः । 'स्पृश संस्पर्शने' । वातीति वायुः । 'वा गतिगन्धनयोः' । मातरि आकाशे श्वयति[2] मातरिश्वा[3] । 'टुओश्वि गतिवृद्ध्योः' । सदा गतिः यस्य सदागतिः । [4]पृषदाख्यो मृगोऽश्वो यस्य पृषदश्वः । पृषतां बिन्दूनाम् अश्व इति वा । गन्धस्य वहः गन्धवहः । [5]गन्धं [6]वहतीति वा । 'वह प्रापणे' । अनित्यनेन अनिलः[7] । 'अन प्राणने' । आशु गच्छतीत्याशुगः[8] । समीरतीति[9] समीरः । 'ईर गतौ' । अनेन कुपितेन[10] म्रियते[11] इति मारुतः[12] । मरुच्चैवम् । जगतां प्राणः जगत्प्राणः[13] । सम्यग् ईरयति समीरणः[14] । 'ईर प्रेरणे' । नभोऽस्यास्तीति नभस्वान्[15] । वातीति वातः । 'वा गतिगन्धनयोः' । पवत इति पवनः । 'पूङ् पवने' । पुनीते वा । पवमानश्च । 'पूञ् पवने' । प्रभञ्जयति[16] शाखादिकं प्रभञ्जनः । 'भञ्जो आमर्दने' । प्रकम्पनो महाबलः झञ्झामारुतः सवृष्टिकः[17] । एतानि [18]वायुनामानि ॥ ६२–३ ॥

[1] निश्वासे B_2, C, W_2. [2] D_1 adds संचरते. [3] नान्तः D_1. [4] पृषत् मृगोऽश्वो वाहनं यस्य C; पृषन्ति जलकणाः अश्वाः यस्य D_1. [5] गन्धयत इति गन्धम् D_1. [6] वाहयति A, K_2, W_2. [7] न विद्यते निलः निलयं स्थानं यस्य C. [8] 'गम्लृ गतौ' D_1, W_1. [9] समीर्ते B_1, W_1. [10] कुपिते K_2, C, W_2. [11] म्रियन्ते D_2, K_1, K_3; D_1 adds लोकः. [12] अनेन जीववर्गा मा रुदन्ति न म्रियन्ते इति C; D_1, I add 'मृङ् प्राणत्यागे'. [13] जगदिति प्राण इति पदच्छेदपक्षे गच्छतीति जगत्, प्राणन्ति अनेन प्राणः D_1. [14] ईरितुं गन्तुं शीलम् अस्य D_1. [15] तत्स्वामित्वाद्वा D_1. [16] प्रभनक्ति U, W_2; B_1, C add मर्दयति. [17] वृष्ट्याकुलश्च W_2, Y. [18] मारुत° B_1, K_5, W_2.

(पा.) श्वसनः—प्रभञ्जनाः । वायुनामानि । जगदिति तस्यैव नामान्तरं स्यात् । 'जगत् स्याद् विष्टपे क्लीबं वायौ ना जङ्गमे त्रिषु' इति रुद्रः । प्राण इत्यपि नामान्तरं स्यात् । 'हृदि स्थितानिले जीवे बले प्राणः प्रकीर्तितः' इति रुद्रः ।

'महाबलः सततगः शरण्युर्मृगवाहनः ।
ध्वजप्रहरणो धूलिध्वजः पृश्च प्रकम्पनः ॥'

एतानि च ॥ ६२-३ ॥

प्राणोऽपानः समानश्चोदानव्यानौ च वायवः ॥ ६४ ॥
[1]हृदि प्राणो गुदेऽपानः समानो नाभिमण्डले ।
उदानः कण्ठदेशे स्याद् व्यानः सर्वशरीरगः ॥ ६५ ॥
शरीरस्था इमे

(वि.) प्राण इति—प्रकर्षेण [2]बहिरानयतीति प्राणः । [3]अधो नयतीति अपानः । सर्वत्र[4] आनयतीति समानः । उद् ऊर्ध्वम् आनयतीति उदानः । [5]विनयतीति व्यानः । 'णीञ् प्रापणे' । प्राणयति अपानयति समानयति उदानयति व्यानयतीति वा यथाक्रमं वक्तव्यः । [6]एते पञ्च क्रमेण हृद्गुदनाभिकण्ठसर्वदेहस्थवायुनामानि ॥ ६४—५ ॥

[1] Verse included in most MSS. [2] बहिरायाति W_2; अनन्ति अनेन D_1; U adds 'णीञ् प्रापणे'. [3] अपानयति B_2, K_3, W_2. [4] मातीति K_3; समम् आनयति B_2, C. [5] विविधेषु जीवात्मानं प्रज्ञामानयतीति C; विशेषेण नयति D_1. [6] एतानि देहस्थितवायुनामानि D_1.

(पा.) प्राणो—शरीरस्था इमे । प्राणादयः पञ्च शरीरवायवः । अनुक्तम्—'झञ्झावातः सवृष्टिः स्यात्' । वृष्टिसहितवायुनाम[1] ॥ 'वात्या [वातस्तु मण्डली' । मण्डलाकारवातनाम । आन्ध्रभाषायां 'सुडिगाली' । 'गोगन्धनः पुरोवातः' । पुरोवायुनाम । 'यदुरुगाली' । 'परुषः स्यादिरिङ्गणः' । चण्डवातनाम[2] । 'छिंदुनवटिगालि[3]' । '[4]मूर्ध्नि वातः किंचुलुकः' । उपरिवातनाम । '[5]ईन्दिगालि किंचुलुकमु' । 'मध्यमः स्वेदचूषकः' । [6]समवातः स्वेदचूषकः स्यात् । 'समगालि' ॥ ६४—५ ॥

[1] वातः झंझावातः स्यात् A_1. [2] वातः इरिङ्गणः स्यात् A_1. [3] 'विसरोटि' A_1. [4] मृदुवातः A_1. [5] 'हींदि' B_3. [6] समवायुनाम B_3, B_4.

रंहस्तरसी तु रयः स्यदः ।
जवोऽथ शीघ्रं त्वरितं लघु क्षिप्रमरं द्रुतम् ॥ ६६ ॥
सत्वरं चपलं तूर्णमविलम्बितमाशु च ।

(वि.) रंह इति—रंहति सततं रंहः। 'रहि गतौ'। तरत्यनेन तरः। 'तॄ प्लवनतरणयोः'। उभौ [1]सान्तौ। रयते अनेनेति रयः। 'रय गतौ'। स्यन्दते अनेनेति स्यदः[2]। 'स्यन्दू प्रस्रवणे'। जवते अनेन जवः। 'जुङ् गतौ'। एतानि [3]सवेगगति-नामानि॥ शिङ्घति येन धर्मेण[4] शीघ्रम्। 'शिघि व्याप्तौ'। त्वरते अनेन त्वरितम्[5]। 'ञित्वरा संभ्रमे'। त्वरया सह वर्तत इति सत्वरम्। लङ्घयते अनेन लघु। 'लघि [6]गत्याक्षेपे'। क्षिपत्यनेन [7]क्षिप्रम्। 'क्षिप प्रेरणे'। [8]अरम् इत्यव्ययम्। [9]द्रवतीति द्रुतम्। 'द्रु गतौ'। चोपत्यनेनेति चपलम्। 'चुप मन्दायां गतौ'। तुरते इति तूर्णम्[10]। 'तुर त्वरणे'। न विलम्बते ऽस्मात्[11] अविलम्बितम्। 'लबि [12]आलम्बने'। अश्नुते आशु। 'अशू व्याप्तौ'[13]॥ ६६॥

[1] एतौ सकारान्तौ नपुंसकलिङ्गौ च D_1; रंहश्च तरश्च रंहस्तरसीति सान्तं पदद्वयम् C. [2] 'स्यदो जवे' (६. ४. २८) इति साधुः B_1, C. [3] °गुणि° D_2. [4] धर्मिणः तत् D_3, W_1. [5] त्वरया सह वर्तते U; त्वरयतीति A. [6] गतौ K_5; C, K_5, Y add भोजननिवृत्तौ च. [7] क्षिप्यते अनेन K_5, W_1; इति क्षिपं, क्षिपमेव क्षिप्रम् C. [8] ऋच्छति अनेन अरम्, 'ऋ गतौ' D_1. [9] U adds अस्मात्. [10] त्वरयति अनेन B_1, C. [11] अस्मिन् C. [12] अवस्रंसने B_1, C, U, W_2; अवि° K_2. [13] वेगमात्रनामानि B_2, D_2; शीघ्र° A.

(पा.) रंहस्तरसी—आशु च। आद्यन्तयोः क्रियावयवयोः सामीप्य-नामानि[1]॥ ६६॥

[1] B_3 adds जवः—वेगनामानि.

सततानारताश्रान्तसंततविरतानिशम्॥ ६७॥
नित्यानवरताजस्रमप्यथातिशयो भरः।

(वि.) सततमिति—संतन्यते [1]सततम्। संततं च। न विद्यते आरतं विरामो[2] ऽत्रेति अनारतम् अविरतम् अनवरतं च। न श्राम्यन्त्यत्रेति अश्रान्तम्। 'श्रमु तपसि खेदे च'। नास्ति निशा[3] अत्रेति अनिशम्। नियतं भवं[4] नित्यम्। न [5]जस्यतीति अजस्रम्। 'जसु [6]उपक्षये'। [7]अविच्छित्तिनामानि॥ अतिशेते जयत्यनेनेति अतिशयः[8]। भरतीति भरः। 'भृञ् [9]भरणे'॥ ६७॥

[1] B_1 adds 'समो वा हिततयोः' (वा. ६. १. १४४); 'तनु विस्तारे' B_2, C. [2] विरतं K_3; अरतं, रज्यते अनेन इति रतम् आसक्तिरित्यर्थः, रतं न भवतीत्यरतं विराम इत्यर्थः C; आ समन्तात् अरतम् आरतम्। आ समन्ताद् विराम इत्यर्थः, विरामो ऽवसानम् C.

[3] B$_2$, D$_2$, I, T add विरतिः; विच्छेदकालो° D$_1$. [4] भवतीति A, C. [5] K$_5$, W$_2$ add शिथिलीभवतीति; न विच्छिद्यते D$_1$. [6] मोक्षणे A, C, K$_2$. [7] निरन्तर-क्रियानामानि D$_1$. [8] 'शीङ् स्वप्ने' C, D$_2$, I. [9] 'भृ भर्त्सने' D$_1$.

(पा.) सततानारत—अजस्रमपि। क्रियायाः क्रियान्तरेणाव्यवधानस्य नामानि ॥ ६७ ॥

अतिवेलभृशात्यर्थातिमात्रोद्गाढनिर्भरम् ॥ ६८ ॥
तीव्रैकान्तनितान्तानि गाढबाढदृढानि च ।
क्लीबे शीघ्राद्यसत्त्वे स्यात् त्रिष्वेषां सत्त्वगामि यत् ॥६९॥

(वि.) अतिवेलमिति—[1]वेलामतिक्रान्तम् अतिवेलम्। बिभर्तीति भृशम्। 'भृञ् भरणे'। [2]अर्थमतिक्रान्तम् अत्यर्थम्। [3]मात्रामतिक्रान्तम् अतिमात्रम्। उद्गाहते प्रादुर्भवतीति उद्गाढम्। 'गाहू विलोडने'। निःशेषः सर्वो भरो ऽत्रेति निर्भरम्[4]। तीवतीति तीव्रम्। 'तीव स्थौल्ये'। एकोऽन्तो [5]निश्चितोऽत्र एकान्तम्। नितरां ताम्यतीति नितान्तम्। 'तमु ग्लानौ'। गाहते गाढम्। 'गाहू [6]विलोडने'। बाहते बाढम्। 'बाहृ प्रयत्ने'। दृंहतीति दृढम्। 'दृहि वृद्धौ'। बृढेति वा पाठः, बृहतीति बृढम्। 'बृह वृद्धौ'। अतिशयनामानि ॥ क्लीबे शीघ्राद्यसत्त्वे स्यात्। [7]शीघ्रादिदृढपर्यन्तशब्दाः [8]असत्त्वे क्रियाविशेषणत्वे गुणवृत्तित्वेऽपि नपुंसकलिङ्गाः। क्रियाविशेषणत्वे यथा—शीघ्रं [9]पचति, सततं गच्छति, क्षिप्रं करोतीत्यादि। गुणवृत्तित्वे यथा—अश्वस्य शीघ्रम्। तूलस्य लघु इत्यादि। अत्रातिशयभरशब्दौ गुणवृत्तित्वे पुंलिङ्गौ। यथा—गन्धस्यातिशयः[10]। पुष्पाणां भर इत्यादि। क्रियाविशेषणत्वे तु शीघ्रादिवन्नपुंसकलिङ्गावेव। यथा—अतिशयं भुङ्क्ते। भरं तिष्ठति इत्यादि। त्रिष्वेषां सत्त्वगामि यत्। एषां शीघ्रादिपदानां मध्ये यत् सत्त्वगामि विशेष्यगामि, तत् त्रिषु लिङ्गेषु भवति। यथा—शीघ्रोऽश्वः[11]। क्षिप्रा जरा[12]। सततं सुखम्। लघुस्तुष इत्यादि ॥ ६८-९ ॥

[1] D$_1$, U add मर्यादां. [2] D$_1$ adds विषयं; अतिक्रामति C. [3] मात्रं स्तोकं D$_1$, W$_1$; मात्रं कात्स्न्यं तदतिक्रामति C. [4] निःशेषेण भरो यस्मिन् तत् D$_1$; U omits 6 lines. [5] नियतः C; निश्चलः W$_2$; C adds अवसानं. [6] प्रयत्ने A, C, K$_1$, K$_2$. [7] शीघ्रादयो दृढान्ताः A, D$_2$, K$_1$, W$_1$; शीघ्रशब्दादारभ्य दृढशब्दपर्यन्तं ये शब्दा वर्तन्ते ते क्रियाविशेषणानि वा गुणवाचका वा नपुंसकलिङ्गा एव भवन्ति D$_1$. [8] अव्यये स्युः C; द्रव्यत्वे गुणपरत्वेऽपि पुंलिङ्गम् C. [9] K$_1$, K$_3$, K$_5$, W$_1$, Y add शीघ्रं भुङ्क्ते [10] Y omits 3 words. [11] W$_2$ adds शीघ्रा बडवा. [12] स्त्रियः W$_1$.

(पा.) अथातिशयो—दृढानि च । क्रियावयवसाकल्यनामानि । क्लीबे—सत्त्वगामि यत् । उक्तानामेषां रंहःप्रभृतिशब्दानां मध्ये[1] भावकरणप्रत्ययान्तवर्जितो यः शब्दोऽस्ति स शब्दोऽसत्त्वेऽद्रव्ये वर्तमानो[2] नपुंसकलिङ्गो भवति। यथा—शीघ्रं गच्छति। [3]सततं शेते । अतिमात्रं भुङ्क्ते । सत्त्वगामिद्रव्ये वर्ती सन् त्रिलिङ्गो भवति । यथा—शीघ्रो बाणः । [4]संततो रागः। अतिमात्रो भारः। भावकरणप्रत्ययान्ताः शब्दा उक्तलिङ्गाः। अश्वस्य जवः। हयस्यातिशयः इत्यादि ॥ ६८–९ ॥

[1] A₁ adds शीघ्रादिग्रहणेन.　[2] वर्ती स A₁.　[3] संततं A₁.　[4] सततो B₃.

कुबेरस्त्र्यम्बकसखो यक्षराड् गुह्यकेश्वरः ।
मनुष्यधर्मा धनदो राजराजो धनाधिपः ॥ ७० ॥
किंनरेशो वैश्रवणः पौलस्त्यो नरवाहनः ।
यक्षैकपिङ्गैलविलश्रीदपुण्यजनेश्वराः ॥ ७१ ॥

(वि.) कुबेर इति—कुत्सितं[1] बेरं शरीरमस्येति कुबेरः। त्र्यम्बकस्य[2] सखा त्र्यम्बकसखः। यक्षेषु राजत इति यक्षराट्। 'राजृ दीप्तौ'। गुह्यकानाम् ईश्वरः[3] गुह्यकेश्वरः। मनुष्यस्येव [4]धर्मोऽस्येति मनुष्यधर्मा। नान्तः। धनं दयते[5] धनदः। 'देङ् रक्षणे'। धनं ददातीति वा धनदः। 'डुदाञ् दाने'। [6]राज्ञां यक्षाणां राजा राजराजः। धनानाम्[7] अधिपः धनाधिपः। किंनराणाम् ईशः किंनरेशः। [8]विश्रवसोऽपत्यं वैश्रवणः। पुलस्तेरपत्यं पौलस्त्यः। पुलस्त्यस्यापत्यं वा। नरो वाहनमस्य नरवाहनः। यक्षजाति[9]राजत्वाद् [10]यक्षः। एकं नेत्रं [11]पिङ्गमस्य एकपिङ्गः। इलबिलाया[12] अपत्यम् ऐलविलः। इडविडा मातास्येति ऐडविडो वा। [13]लडयोरेकत्वस्मरणात्। श्रियं ददातीति श्रीदः। 'डुदाञ् दाने'। [14]पुण्यजनानाम् ईश्वरः पुण्यजनेश्वरः। एतानि कुबेरनामानि ॥ ७०-१ ॥

[1] तस्य देवादिशरीरापेक्षया कुत्सितत्वादिति भावः, कुत्सितं बेरं यस्मात् अन्यस्य सः, अतिसुन्दरशरीरवानित्यर्थः C.　[2] शिवस्य D₁.　[3] ईशः A, T.　[4] श्मश्रुलत्वादिः W₁; आचारः D₁.　[5] रक्षति B₂, C; धनेन नन्दयति A, K₂, T.　[6] राजन्त इति राजानः यक्षाः B₂, C.　[7] धनस्य K₃, W₂.　[8] विशेषेण शृणोतीति विश्रवाः D₁.　[9] K₅, W₂, Y omit राज.　[10] यक्ष्यते पूज्यते इति, 'यक्ष पूजायाम्' D₁.　[11] पिङ्गलवर्णं A, D₂, K₁, K₂, U, W₂.　[12] शिवपरिचर्याकारिणी A.　[13] डल(लड I) योरभेदः C.　[14] रक्षसां यक्षाणां वा D₁.

(पा.) कुबेरः—वैश्रवणः। विश्रवःशब्दात् 'तस्येदम्' (४. ३. १२०) इत्यणि कृते विश्रवसो विश्रवणरवणाविति प्राप्ते विश्रवणादेशे[1] वृद्धौ वैश्रवण इति रूपं सिद्धम्॥ पौलस्त्यो—पुण्यजनेश्वराः। कुबेरनामानि। अनुक्तम्—

'कैलासनाथो हर्यक्षो रत्नगर्भः सितोदरः।
इच्छावसुर्निधिपतिस्तथा स्यादेककुण्डलः॥'

एतानि च॥ ७०–१॥

[1] णित्वात् वृद्धौ सत्यां A_1.

अस्योद्यानं चैत्ररथं पुत्रस्तु नलकूबरः।
कैलासः स्थानमलका पूर्विमानं तु पुष्पकम्॥ ७२॥

(वि.) अस्येति—चित्ररथेन [1]गन्धर्वेण निर्मितं [2]चैत्ररथम्। [3]कुबेरोद्याननाम॥ नल इव कूबरः चारुः नलकूबरः। [4]नलस्येव [5]कूबरो रथावयवोऽस्येति वा। कुबेरपुत्रनाम॥ के शिरसि शिवयोः लासो नृत्यं, तदस्यास्तीति कैलासः। केलीनां समूहः कैलं, तेन आस्यते स्थीयत इति कैलासः[6]। 'आस उपवेशने'। केलयोः जलभूम्योः आसनं स्थितिर्यस्य केलसः स्फटिकम्। तस्यायं कैलासः[7]। कुबेरस्थाननाम॥ अलति स्वस्थानं भूषयतीति अलका। 'अल भूषणपर्याप्तिवारणेषु'[8]। कुबेरनगरीनाम॥ पुष्पमिव[9] पुष्पकम्[10]। कुबेरविमाननाम[11]॥ ७२॥

[1] °नामगन्धर्व° U. [2] A, K_2 add वनं. [3] °वन° D_1. [4] C adds महाराजस्य. [5] C adds युगंधरः; नले कमले कूयते कीर्त्यते नलकूः लक्ष्मीः, तया व्रीयते अभिलक्ष्यते नलकूबरः, 'व्रीङ् वरणे', वबयोरभेदः D_1. [6] के शिरसि इलायां लासोऽत्यन्तमस्यास्तीति 'सरूपाणामेकशेष एकविभक्तौ' W_2. [7] W_1 omits 2 lines. [8] °शक्तिवारणवाचकम्। 'अल भूषणे वा' W_2, Y; इति वा धातुः U. [9] एव, स्वार्थे कप्रत्ययः, पुष्पसदृशमित्यर्थः C. [10] पुष्प्यति श्रियमिति U. [11] °पुष्पक° A, B_1, K_2, T.

(पा.) अस्योद्यानं चैत्ररथम्। [1]कुबेरोद्यानवननाम॥ पुत्रस्तु नलकूबरः। तत्पुत्रनाम॥ कैलासः स्थानम्। कुबेरस्थाननाम॥ 'अष्टापदो हराद्रिः स्यात् कैलासो रजताचलः' इत्ययमपि[2]। अलका पूः। तन्नगरनाम॥ विमानं तु पुष्पकम्। तद्विमानं तु पुष्पकं स्यात्॥ ७२॥

[1] उद्यानं चैत्ररथं स्यात् A_1. [2] A_1 adds तत्प्रपञ्च एव.

स्यात् किंनरः किंपुरुषस्तुरंगवदनो मयुः ।
निधिर्ना शेवधिर्भेदाः पद्मशङ्खादयो निधेः ॥ ७३ ॥
महापद्मश्च पद्मश्च शङ्खो मकरकच्छपौ ।
मुकुन्दकुन्दनीलाश्च चर्चाश्च निधयो नव ॥ ७४ ॥

इति श्रीमदमरसिंहकृते नामलिङ्गानुशासने स्वर्गवर्गः

(वि.) स्यादिति—किंचिन्नरः किंनरः । किंचित् पुरुषः किंपुरुषः । कुत्सितो नरो वा । तुरंगस्येव [1]वदनमस्य तुरंगवदनः । मयते विनिमयते[2] मयुः । 'मय गतौ' । एतानि किंनरनामानि ॥ निधीयते[3] अत्रेति निधिः । 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' । शेवं स्थाप्यं धनं [4]धीयतेऽत्र शेवधिः[5] । निधिनाम ॥ महांश्चासौ पद्मश्च महापद्मः । पद्यते पद्मः । 'पद्ल सेवायाम्' । शमयति दुःखं शङ्खः । 'शमु उपशमे[6]' । मकरवद् ग्रहीतुमशक्यत्वात् मकरः । कूर्मवत् स्थितत्वात् कच्छपः । कमनीयत्वात् [7]मुकुन्दः । कुन्दश्च । नितराम् ईड्यते[8] नीलः । 'ईड स्तुतौ' । चर्च्यन्ते चर्चाः । 'चर्च अध्ययने' । एतानि निधिभेदनामानि[9] ॥ ७३–४ ॥

इति श्रीलिङ्गयसूरिविरचितायाममरकोशपदविवृतौ स्वर्गवर्गनामलिङ्गविवेचनम्

1 वदनमिव वदनं B_2, C.　2 नियमयति K_3.　3 नितरां धीयते पुष्यत इति; ना पुंलिङ्ग इत्यर्थः, एतत् काकाक्षिन्यायेन D_1.　4 तन्निधीयते D_2.　5 सेवधिरिति सकारादिरप्यस्ति D_1.　6 उपरमे B_2, D_2, K_2, W_1; उपशमने A.　7 अत्र वर्णव्यतिहारः C.　8 पूज्यते C; डलयोरभेदः C.　9 नवनिधि° D_2, K_1, K_2, K_3, I.

(पा.) स्यात् किंनरः—मयुः । किंनरनामानि । 'किमनेन गृहीतेन वागृहीतेन वा किंनरयुगलेन प्रयोजनम्' (काद. पृ. २२७) 'इदमुपश्रुतमश्वमुखद्वयम्' (पृ. २२७) इति कादम्बर्यामभेदः कथितः ।

'बिम्बोष्ठं बहु मनुते तुरंगवक्त्रश्चुम्बन्तं मुखमिह किंनरं प्रियायाः ।
श्लिष्यन्तं मुहुरितरोऽपि तं निजस्त्रीमुत्तुङ्गस्तनभरभङ्गभीरुमध्याम् ॥'

इति माघकाव्ये (४. ३८) भेदः कथितः । अनुक्तम्—'गुह्यकः स्यान्माणिचरः' । गुह्यकनाम ॥ 'यक्षः पुण्यजनः समौ' । यक्षनाम ॥ निधिर्ना शेवधिः । निधिनामानि ॥ 'निधानगर्भामिव सागराम्बराम्' इति रघुवंशे (३. ९) ल्युडन्तनिधानशब्दोऽप्यस्ति । 'मानसेवधिमानसे' इति सेव्यप्रकृतिकसेवधिशब्दोऽप्यस्ति । भेदाः—निधेः । निधिभेदाः ।

'पद्मोऽस्त्रियां महापद्मः शङ्खो मकरकच्छपौ ।
मुकुन्दकुन्दनीलाश्च [1]खर्वश्च निधयो नव ॥'

इति [2]तल्लिङ्गे तत्संख्यायां च [3]हारावलिः ॥ ८३-४ ॥

इति [4]श्रीवत्सनृसिंहसूरिसुतमल्लिनाथसूरिविरचितेऽमरपदपारिजाते स्वर्गवर्गः

[1] वरश्च A_1. [2] B_3 adds तन्नामसु. [3] हारावली B_3, B_4. [4] °नरसिंह° A_1.

---

२. व्योमवर्गः

द्योदिवौ द्वे स्त्रियामभ्रं व्योम पुष्करमम्बरम् ।
नभोऽन्तरिक्षं गगनमनन्तं सुरवर्त्म खम् ॥ १ ॥
वियद् विष्णुपदं वा तु पुंस्याकाशविहायसी ।

इति व्योमवर्गः

(वि.) द्योदिवाविति—दीव्यतीति द्यौः । दिवि[1] च । द्वे स्त्रियाम् । न [2]भ्राजते अभ्रम् । 'भ्राजृ दीप्तौ '। विशेषेण अवति अवकाशदानेन व्योम[3] । 'अव रक्षणे '। पुष्णातीति पुष्करम् । 'पुष पुष्टौ '। पुष्कमुदकं रातीति वा पुष्करम् । 'रा दाने '। अम्बते शब्दायते इत्यम्बरम् । 'अबि शब्दे '। मेघैर्न भातीति नभः । 'भा दीप्तौ '। अन्तः ऋक्षाणि यत्र अन्तरिक्षम् । द्यावापृथिव्योरन्तरीक्ष्यत[4] इति वा । 'ईक्ष दर्शने '। गच्छन्त्यत्र खगा इति गगनम्[5] । 'गम्लृ गतौ '। न विद्यतेऽन्तो यस्य तदनन्तम् । सुराणां वर्त्म मार्गः सुरवर्त्म । खन्यते खम्[6] । 'खनु अवदारणे '। वियच्छति न विरमतीति वियत्[7] । 'यम उपरमे '। विष्णोः पदं विष्णुपदम् । आ समन्तात् काशन्ते सूर्यादयोऽत्र आकाशम् । न काशते वा । 'काशृ दीप्तौ '। विजहाति सर्वं विहायः । विहायाश्च । 'ओहाक् त्यागे '। 'ओहाङ् गतौ '[8] ॥ १ ॥

[1] द्यौश्च K_1; द्यौश्च द्यौश्च द्योदिवौ, द्वन्द्वसमासः, ओकारान्तवकारान्तस्त्रीलिङ्गौ B_2, C; इमावोकारान्तवकारान्तौ I; दिवु क्रीडेत्यादि धातुः W_1. [2] अमूर्तत्वात् D_1. [3] विशेषेण एन विष्णुना उ ऊर्ध्वं मीयते आक्रम्यत इति व्योम, 'माङ् माने' C. [4] °ईक्षणं यस्येति A, I, W_1. [5] आद्यन्ताक्षरग्रहणाद् एवं गगमिति भवति । गच्छन्तः खगाः अस्मिन् नीयन्त इति गगनम् । 'गम्लृ गतौ' 'णीञ् प्रापणे' B_2, C. [6] खन्यते ज्ञानं नीरूपत्वात् D_1.

[7] विशब्दः पक्षिवचनः, तेऽस्मिन् यान्तीति वा, 'या प्रापणे' C.　　[8] इत्याकाशनामानि D_2, I, K_1, W_2; U, Y add—

विहायसोऽपि नाकोऽपि द्युरपि स्यात्तदव्ययम् ।
तारापथोऽन्तरिक्षं[9] च मेघाध्वा च महाबिलम् ॥

[9] शब्दगुणः Y.

इति व्योमवर्गः

(पा.) द्योदिवौ—सुरवर्त्म खम् । अन्तरिक्षमित्यत्र विशेषः। अमरवार्त्तिककारेण वर्णनिर्देशनायां दीर्घेकारान्तरिक्षशब्द इति प्रत्यपादि। अन्तरीक्ष्यते जगदत्रेत्यन्तरीक्षम्। द्यावापृथिव्योरन्तरीक्ष्यत इति वा। वेदे तु ह्रस्वेकारो दृश्यते। तत्रापि छान्दसमेव ह्रस्वत्वमिति। वियद् विष्णुपदं—विहायसी। वैजयन्त्यामदन्तविहायसशब्दः कथितः। 'वायुवर्त्म विहायसम्' इति (पृ. १७, श्लो. १)। आकाशनामानि॥

'विहायसोऽपि नाकोऽपि द्युरपि स्यात् तदव्ययम् ।
तारापथोऽन्तरीक्षं च मेघद्वारं महाबिलम् ॥'

एतानि च ॥ १ ॥

इति व्योमवर्गः

---

३. दिग्वर्गः

दिशस्तु ककुभः काष्ठा आशाश्च हरितश्च ताः ।
प्राच्यवाचीप्रतीच्यस्ताः पूर्वदक्षिणपश्चिमाः ॥ १ ॥
उत्तरा दिगुदीची स्याद् दिश्यं तु त्रिषु दिग्भवे ।

(वि.) दिश इति—प्राचीयं दक्षिणेयमिति दिश्यते [1]दिक्। दिशत्यवकाशमिति वा। 'दिश अतिसर्जने'। कमुदकं [2]स्कुभ्नातीति ककुप्। 'स्कुभु विस्तारे'। कं वायुं स्कुभ्नातीति वा। काशते काष्ठा। 'काश्टृ दीप्तौ'। अश्नुते आशा। 'अशू व्याप्तौ संघाते च'। हरन्त्यनया अप्रतीतमिति हरित्। 'हृञ् हरणे'। दिङ्नामानि॥ प्रागञ्चति सूर्यः प्राची। अवागञ्चति दक्षिणायनेन सूर्य इति अवाची। अपाचीति वा पाठः। प्रति पश्चादञ्चति सूर्यः अस्तमय इति प्रतीची। [3]उत्तरमञ्चति सूर्यः उत्तरायणेनेति उदीची।

[4] 'अञ्चु गतिपूजनयोः'। एतानि यथाक्रमं पूर्वदक्षिणपश्चिमोत्तरनामानि। इतरदिग्भ्यश्च आद्या[5] पूर्वा। दक्षते वर्धते इति दक्षिणा। 'दक्ष वृद्धौ शीघ्रार्थे च'। पश्चाद् भवा पश्चिमा। [6]उत्तरति मेर्वादिभूभृत इत्युत्तरा। 'तॄ प्लवनतरणयोः'॥ दिशि भवं[7] दिश्यम्। एतद् दिग्भवस्य इन्द्रायुधादेर्नाम ॥ १ ॥

[1] शकारान्तस्त्रीलिङ्गः Y. [2] B_2, C add विस्तारयति. [3] उत्तरत्र B_2; उदञ्चति K_5. [4] C adds सर्वत्र. [5] भवतीति K_5; भवन्ती B_1, C. [6] उत्तरति मेर्वादिभूभ्यः (भूः U) B_1, C, W_2, Y; भूभृद्भ्यः K_5. [7] अवाग्भवम् अवाचीनम्, उदीच्यां दिशि उत्पन्नम् उदीचीनम्, प्रतीच्यां दिशि उत्पन्नं प्रतीचीनं, प्राच्यां दिशि उत्पन्नं प्राग्भवं, एतानि वाच्यलिङ्गानि C, Y; B_1, C, Y add:

अवाग्भवमवाचीनमुदीचीनमुदग्भवम्।
प्रत्यग्भवं प्रतीचीनं प्राचीनं प्राग्भवं त्रिषु ॥

(पा.) दिशस्तु—त्रिषु दिग्भवे। ता इति लिङ्गानुशासनम्। दिशां नामानि। 'दिग्दिशाशा ककुब्दीर्णा' इति वैजयन्ती (पृ. १७, श्लो. २)। हलन्तत्वाद्वैकल्पिकष्टाप्। प्राच्यवाची—पश्चिमाः। एतानि पूर्वदक्षिणपश्चिमदिशामेव नामानि। [1]प्राचीत्युक्ते पूर्वैव। अवाचीत्युक्ते दक्षिणैव। केचिदमुमेव [2]पवर्गमध्यमं पठन्ति। प्रतीचीति पश्चिमैव। उत्तरा—स्यात्। उदीचीति उत्तरैव। दिश्यं—दिग्भवे। दिग्भवार्थे दिश्यम्। [3]भवार्थे यत्प्रत्ययः ॥ १ ॥

[1] पूर्वेत्युक्ते प्राच्येव A_1. [2] अन्तःस्थमध्यमं B_3. [3] 'दिगादिभ्यो यत्' B_4.

इन्द्रो वह्निः पितृपतिर्नैर्ऋतो वरुणो मरुत् ॥ २ ॥
कुबेर ईशः पतयः पूर्वादीनां दिशां क्रमात्।

(वि.) इन्द्र इति—[1]इन्द्रः, वह्निः, पितृपतिः, नैर्ऋतः, वरुणः, मरुत्, कुबेरः, ईश इति क्रमात् पूर्वादीनां दिशां पतयः ॥ २ ॥

[1] Y adds इन्दतीति इन्द्रः, हव्यं वहतीति वह्निः, पितॄणां पतिः पितृपतिः, निर्ऋतेः अपत्यं नैर्ऋतः, वृणोतीति पाशैः वरुणः, अनेन कुपितेन म्रियते मरुत्, कुत्सितं बेरं शरीरं यस्य कुबेरः, ईष्टे ईशः इति पूर्वादीनां दिशां क्रमात् पतिनामानि।

(पा.) इन्द्रो वह्निः—दिशां क्रमात्। इन्द्रादयः [1]पूर्वादीनां दिशां विदिशां च क्रमात् पतयः ॥ २ ॥

[1] पूर्वाद्यष्टदिक्पतयः B_3.

ऐरावतः पुण्डरीको वामनः कुमुदोऽञ्जनः ॥ ३ ॥
पुष्पदन्तः सार्वभौमः सुप्रतीकश्च दिग्गजाः ।

(वि.) ऐरावत इति—[1]इरा आपः अस्मिन् सन्तीति इरावान् समुद्रः, तस्मिन् जातः ऐरावतः। पुण्डरीकवर्णत्वात् पुण्डरीकः। पुणति शोभत इति वा। 'पुण कर्मणि शुभे'। वायुमात्मानं मन्यते [2]वामनः। 'मन ज्ञाने'। वामं वल्गु शरीरमस्यास्तीति वा। वामनत्वाद्वा। कुमुदवर्णत्वात् कुमुदः। कुं [3]पृथिवीं मोदयतीति वा। 'मुद हर्षे'। अञ्जनाभत्वात्[4] अञ्जनः। अनक्ति गच्छतीति वा। 'अञ्जू व्यक्तिम्रक्षणकान्तिगतिषु'। [5]पुष्प्यतीति पुष्पम्। 'पुष्प विकसने'। पुष्पवद् दन्तोऽस्यास्तीति पुष्पदन्तः। सर्वभूम्यां विदितः सार्वभौमः। शोभनाः प्रतीकाः अवयवाः यस्य सः सुप्रतीकः। एतानि यथाक्रममष्टदिग्गजनामानि[6] ॥ ३ ॥

[1] इरावति समुद्रे जातः° B_1, K_2, K_5, U, W_1, Y.　[2] वाय्वात्मना संमन्यत इति B_2, C.　[3] पृथ्वीं K_1, K_3.　[4] °वर्णत्वात् B_2, C.　[5] C adds विकसतीति　[6] °गजानां D_2.

(पा.) ऐरावतः—दिग्गजाः। [1]ऐरावतादयः पूर्वादिक्रमेण दिग्गजाः ॥ ३ ॥

[1] दिग्गजनामानि B_3, B_4.

करिण्योऽभ्रमुकपिलापिङ्गलानुपमाः क्रमात् ॥ ४ ॥
[1]ताम्रपर्णी शुभ्रदन्ती चाङ्गना चाञ्जनावती ।

(वि.) करिण्य इति—अभ्रेषु[2] माति वर्तते अभ्रमुः। 'मा माने'[3]। न भ्राम्यति [4]स्ववल्लभं हित्वा क्वचित् न भ्रमतीति अभ्रमुः। 'भ्रमु [5]अनवस्थाने'। काम्यत[6] इति कपिला। 'कमु कान्तौ'। कपिलवर्णत्वाद्वा। पिङ्गलवर्णोऽस्या अस्तीति पिङ्गला। न विद्यते उपमा यस्याः सा अनुपमा। [7]ताम्रपर्णाख्यौषधिसाहचर्यात् ताम्रपर्णी। [8]शोभनौ दन्तौ यस्याः सा शुभ्रदन्ती। शोभनान्यङ्गानि यस्याः सा अङ्गना। [9]अञ्जनाकारो वर्णो यस्याः सा अञ्जनावती। एतानि[10] दिग्गजभार्यानामानि[11] ॥ ४ ॥

[1] ताम्रकर्णीति वा पाठः.　[2] अभ्रे स्वर्गे माति च वर्तते च C.　[3] K_2, U, Y add वर्तने च.　[4] स्वावलम्बं W_2.　[5] चलने D_1, K_1, K_3, W_1, Y.　[6] कम्यते Y.　[7] °वर्ण° U.　[8] शोभना दन्ताः A, B_1, T; सुदन्ती D_1, K_1, W_1.　[9] अञ्जनमिव C, Y.　[10] I, U, W_1, Y add ऐरावतादि°.　[11] °पत्नी° B_1, K_5, Y.

(पा.) [1]करिण्यो—चाञ्जनावती। क्रमादैरावतादिदिग्गजाङ्गनानामानि ॥ ४ ॥

[1] ताम्रकर्णीति पाठान्तरम् A_1.

क्लीबाव्ययं त्वपदिशं दिशोर्मध्ये विदिक् स्त्रियाम् ॥ ५ ॥
अभ्यन्तरं त्वन्तरालं चक्रवालं तु मण्डलम् ।

(वि.) क्लीबेति—दिशोरिदम्[1] अपदिशम्। विशिष्टा दिक् विदिक्। दिङ्मध्यनामानि ॥ अन्तरमवकाशम् अभिगतम् अभ्यन्तरम्। अभ्यन्तर्यन्ते बध्यन्ते अश्वादयः अत्रेति अभ्यन्तरम्। अन्तरम् आलाति अन्तरालम्। 'ला आदाने'। अष्टदिगादेरभ्यन्तरनामानि ॥ चक्राकारेण [2]वालते वर्तते चक्रवालम्। 'वाड़ आप्लाव्ये'। डलयोरेकत्वस्मरणात्। मण्डयति भूषयतीति मण्डलम्। 'मडि भूषायां हर्षे च'। दिङ्मण्डलनाम ॥ ५ ॥

[1] अन्तरं B_2, C. [2] वलते K_3, W_1, Y.

(पा.) क्लीबाव्ययं—विदिक् स्त्रियाम्। दिग्वलयमध्यनामानि। आग्नेय्यादिक्रमेण विदिशां [1]नामान्यपि सन्ति।

'आग्नेयी तु चराशा[2] स्यात् नैर्ऋती तु दिगन्धकी[3]।
मारुत्यनन्ता शार्वी तु शालाक्षाप्यपराजिता ॥'

इति वैजयन्ती (पृ. १७, श्लो. ४–५)। अभ्यन्तरं त्वन्तरालम्। सकलदिङ्मध्यनाम। चक्रवालं तु मण्डलम्। दिक्समूहनाम। अनुक्तम्—'दिग्युग्मं मण्डपीठिः स्यात्'। दिग्युग्मं[4] मण्डपीठिरित्युच्यते। 'दिगन्तः [5]करिशालुकम्'। दिगन्तः करिशालुकमित्युच्यते ॥ ५ ॥

[1] ईशादिनामानि A_1. [2] ईशान्या A_1; चतुराशा B_3. [3] दिगान्धकी A_1, B_4. [4] दिग्युग्मनाम B_3. [5] करिलोलुकम् B_3.

अभ्रं मेघो वारिवाहः स्तनयित्नुर्बलाहकः ॥ ६ ॥
धाराधरो जलधरस्तडित्वान् वारिदोऽम्बुभृत् ।
घनजीमूतमुदिरजलमुग्धूमयोनयः ॥ ७ ॥

(वि.) अभ्रमिति—अभ्रति गच्छतीत्यभ्रम्। 'अभ्र गतौ'। अपो रातीत्यभ्रम्। 'रा दाने'। न भ्रश्यन्त्यापोऽस्मादिति वा। 'भ्रंशु [1]अवस्रंसने'। मेहतीति मेघः। 'मिह सेचने'। वारि वहतीति वारिवाहः। 'वह प्रापणे'। स्तनयतीति स्तनयित्नुः। 'स्तन [2]देवशब्दे'। बलं न जहातीति बलाहम् उदकम्, तदस्यास्तीति [3]बलाहकः। धाराणां धरो धाराधरः। जलस्य[4] धरो जलधरः। तटितोऽत्र सन्तीति तटित्वान्। वारि ददातीति वारिदः। 'डुदाञ् दाने'। अम्बु बिभर्तीति अम्बुभृत्। 'डुभृञ्[5] धारणपोषणयोः'। वायुना हन्यत इति घनः। 'हन हिंसागत्योः'। जीवनम् उदकं मूयतेऽत्र जीमूतः। 'मूङ् बन्धने'। मोदन्ते येन कृषीवलाः [6]मुदिरः। 'मुद हर्षे'। जलं मुञ्चतीति जलमुक्। 'मुच्लृ मोक्षणे'। धूमो योनिर्यस्य सः धूमयोनिः। एतानि मेघनामानि ॥ ६–७ ॥

[1] अधःपतने W_2.　　[2] °ध्वन° B_2, U, W_1.　　[3] जहातीति हं, हं न भवतीत्यहं, बलस्याहं बलाहं बलवर्धनमित्यर्थः। बलाहं कम् उदकं यस्य सः बलाहकः B_2, C.　　[4] जलं धरतीति C.　　[5] 'भृञ् भरणे' K_2, K_5, Y.　　[6] कृषीवलान् मोदयतीति मुदिरः C.

(पा.) अभ्रं—धूमयोनयः। मेघनामानि। 'नभ्राट् तटित्पतिर्देवो [1]नदनुर्जल-पोट्टणः[2]'। एतानि च ॥ ६–७ ॥

[1] नदन्युः A_1.　　[2] °पोट्टलः इति पाठश्चेत् साधीयान्.

कादम्बिनी मेघमाला त्रिषु मेघभवेऽभ्रियम्।
स्तनितं गर्जितं मेघनिर्घोषो रसितादि च ॥ ८ ॥

(वि.) कादम्बिनीति—कमुदकम् आददत इति कादम्बाः[1] मेघाः, तेऽस्यां सन्तीति कादम्बिनी। कादम्बाः[2] कलहंसाः अस्यां सन्तीति वा। कदम्बाः[3] पुष्प्यन्त्यत्रेति वा। मेघमालानाम ॥ अभ्रे भवम् अभ्रियम्। मेघभवस्योदकादेर्नाम ॥ [4]स्तनयतीति स्तनितम्। 'स्तन गदी देवशब्दे[5]'। गर्जतीति गर्जितम्। 'गर्ज शब्दे'। रसति [6]शब्दायते रसितम्। 'रस शब्दे'। मेघनिर्घोषनामानि ॥ ८ ॥

[1] कम् आदत्त इति कादं, जलस्वीकरणमित्यर्थः, तद्वहन्तीति कादम्बाः, वबयोरभेदः B_1, C. [2] तेषां, नयतीति नं गमनमित्यर्थः, कादम्बनमस्याः अस्तीति कादम्बिनी, 'णीञ् प्रापणे' C. [3] वृक्षविशेषाः C.　　[4] स्तनति A, B_1, K_1, W_1.　　[5] °ध्वन° C, I, K_5, W_1, Y. [6] शब्दयति A.

(पा.) कादम्बिनी मेघमाला। मेघमालानाम। अनुक्तम्—'ऐरावतो राजमेघः' राजमेघनाम ॥ 'मोयिलुयेक्किवच्चिमेयलु'। अभ्रे[1] भवार्थः अभ्रियं स्यात्[2]। स्तनितं—

रसितादि च। मेघनिर्घोषनामानि। रसितादि चेति चशब्दो व्यभिचारप्रदर्शनार्थः। खरस्य रसितं, पावकस्य ह्रसितम् इत्यादि ॥ ८ ॥

[1] A_1 adds घने. [2] B_4 adds 'समुद्राभ्राद्धः'.

शम्पा शतह्रदाह्रादिन्यैरावत्यः क्षणप्रभा।
तडित् सौदामिनीविद्युच्चञ्चलाचपला अपि ॥ ९ ॥

(वि.) शम्पेति—कृषीवलानां दुःखं शमयतीति शम्पा। 'शमु [1]उपशमने'। कर्षकाणां शं सुखं [2]पातीति वा। 'पा रक्षणे'। सम्पेति वा [3]पाठः। समन्तात् पातीति सम्पा। सम्यक् पिबति चाक्षुषं तेज इति वा। 'पा पाने'। शतं ह्रादते शतह्रदा[4]। 'ह्राद अव्यक्ते शब्दे'। [5]शतं ह्रदा विद्यन्ते अस्यामिति वा। बडवाज्योतिष्मत्या ह्रादत इति ह्रादिनी। ह्रादुनीति वा पाठः। [6]इरावति मेघे भवा ऐरावती। ऐरावतोऽभ्रनागः, तस्य[7] स्त्री वा। क्षणं प्रभा यस्याः सा क्षणप्रभा। प्रभया नयनानि ताडयतीति तडित्। 'तड आघाते'। [8]सुदामाद्रिणा सह वर्तत इति [9]सौदामिनी। सुदाम्ना अद्रिणा दीव्यतीति सौदामिनी। 'तेनैकदिक्' इति (४. ३. ११२) सादृश्यं व्यज्यते। सुदामवत् दीर्घाकारोऽस्या अस्तीति वा। सौदामनीति वा पाठः। विद्योतत इति विद्युत्। 'द्युत दीप्तौ'। चञ्चतीति चञ्चला। 'चञ्चु गतौ'। चोपतीति चपला। 'चुप मन्दायां गतौ'। चम्पयतीति वा चपला। 'चपि गतौ'। एतानि विद्युन्नामानि ॥ ९ ॥

[1] उपरमे K_1; °शमे U. [2] B_1, C, K_1, U add रक्षति. [3] पाठे I. [4] शतह्रदः समुद्रः विद्यतेऽस्यामिति वा I, K_1, K_2. [5] अपरिमितं C. [6] इरा आपः तद्वन्तः इरावन्तः मेघा इत्यर्थः, तेषु भवतीति B_1, C, D_2, K_3. [7] स तस्यामास्त इति B_2, D_2, K_5. [8] A, T, W_1 add °आख्येन. [9] सौधामिनीति वा पाठः, सुधामवत् कैलासवत् दीर्घाकारोऽस्य B_2, C; एतेन शैलसादृश्यं व्यज्यते B_2.

(पा.) शम्पा—सौदामिनी। 'सौदाम्नी त्वशनिर्विद्युत्' इति त्रिकाण्डशेषः (पृ. ५, श्लो. ८७)। विद्युच्चञ्चलाचपला अपि। विद्युन्नामानि। 'आकालिकी स्याज्जलदा क्षणिकाप्यचिरद्युतिः'। एतानि च ॥ ९ ॥

स्फूर्जथुर्वज्रनिर्घोषो मेघज्योतिरिरंमदः।
इन्द्रायुधं शक्रधनुस्तदेव ऋजु रोहितम् ॥ १० ॥

(वि.) स्फूर्जथुरिति—स्फूर्जतीति स्फूर्जथुः । 'टुओस्फूर्ज वज्रनिर्घोषे' । वज्रस्य [1]निर्घोषो वज्रनिर्घोषः । वज्रनिर्घात इति वा पाठः । वज्रनिष्पेष इति च[2] । प्रहरद्विद्युच्छब्दनामानि ॥ इरया अम्भसा माद्यतीति इरंमदः । 'मदी हर्षग्लपनयोः' । मेघज्योतिर्नाम ॥ इन्द्रस्यायुधम् इन्द्रायुधम् । शक्रस्य धनुः[3] शक्रधनुः । [4]मेघप्रतिफलितनानावर्णस्य धनुराकारेण दृश्यमानस्य सूर्यरश्मेर्नामनी ॥ रोहतीति रोहितम् । 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च' । एतस्यैवाजिह्मस्य[5] धनुषो नाम ॥ १० ॥

[1] K₁ adds निर्घुष्यत इति निर्घोषः. [2] 'घुषिर् विशब्दने', 'हन हिंसागत्योः' 'पिष्लृ संचूर्णने' इति क्रमेण पदत्रयस्यापि धातुत्रयम् । एतानि अशनि(पात Y)नामानि B₂, C. [3] K₁, U, W₁ add इव; एव K₃. [4] प्रतीत° B₂. [5] अदीर्घस्य W₁.

(पा.) स्फूर्जथुर्वज्रनिर्घोषः । प्रहारकविद्युद्ध्वनिनाम । 'श्रुत्वा तु [1]स्फूर्जथुप्रख्यं निनादं परिदेविनी' इति भट्टिः (५. ५३) । मेघज्योतिरिरंमदः । प्रहारकविद्युदग्निनाम ॥ अनुक्तम्—'निर्घातः पडिको वज्रः' । प्रहारकविद्युन्नामानि ॥ भाषया 'पिडुगु'[2] । इन्द्रायुधं शक्रधनुः । मेघप्रतिफलितनानावर्णस्य धनुराकारेण दृश्यमानस्य सूर्यकिरणस्य नामेति केचित् । कामधनुरिति केचित्[3] । मणिधनुरित्यन्ये[4] । तदेव ऋजु रोहितम् । तदेवावक्रं चेद्रोहितमित्युच्यते । एतस्यैवावक्रस्य धनुषो नाम ॥ भाषया 'कोरडु' । 'वक्रमिन्द्रधनुर्ज्ञेयं ऋजु रोहितमिष्यते' इत्युत्पलमाला । अथवा तदेव ऋजुरोहितमित्युच्यते । 'ऋजुरोहितमिच्छन्ति बुधाः शक्रशरासनम्' इति हलायुधः (अ. मा. १. ५७) ॥ १० ॥

[1] विस्फूर्जथु° इति मुद्रितग्रन्थे (पृ. १०२). [2] A₁ adds 'प्रेल्लु'. [3] A₁ adds व्यवहरन्ति. [4] केचित् B₃, B₄.

वृष्टिर्वर्षं तद्विघातेऽवग्राहावग्रहौ समौ ।
धारासंपात आसारः शीकरोऽम्बुकणाः स्मृताः ॥ ११ ॥
वर्षोपलस्तु करका मेघच्छन्नेऽह्नि दुर्दिनम् ।

(वि.) वृष्टिरिति—वर्षतीति [1]वृष्टिः । वर्षं च । वर्षशब्दः अस्त्री । 'वृषु सेचने' । [2]वर्षनामनी ॥ अवगृह्णातीत्यवग्रहः । अवग्राहश्च । 'ग्रह उपादाने' । वर्षप्रतिबन्धकनामानि[3] ॥ आ समन्तात् सरतीति आसारः । 'सृ गतौ' । धाराणां संपातः [4]धारासंपातः । धारासंतानस्य[5] नामानि ॥ शीकते सिञ्चतीति शीकरः । 'शीकृ सेचने' ।

शीतं करोतीति वा शीकरः । 'डुकृञ् करणे'। सीकर इति वा पाठः । अम्बुकणनाम ॥ कृणाति[6] सस्यमिति [7]करका । 'कृ हिंसायाम्'। कीर्यते वायुना भुवीति वा । 'कॄ विक्षेपे'। वर्षशिलानाम ॥ [8]दुष्टं दिनं दुर्दिनम् । मेघच्छन्नाहोरात्रनाम ॥ ११ ॥

[1] वृष्टिशब्दः स्त्रीलिङ्गः D_2, K_3, Y. [2] वृष्टि° A, T, W_1. [3] °बन्ध° K_1, W_1. [4] धरतीति धारा, 'डुधाञ् धारणपोषणयोः'; सम्यक् पततीति संपातः, 'पत्लृ गतौ', धाराणां संपात इति एकं पदं क्वचित् पठन्ति, प्रगल्भवृष्टिनाम B_2, C. [5] °संपात° K_5, W_2, Y; सन्ततपतनस्य K_3. [6] हिंसति सर्परक्तपुच्छादिजन्तूनिति B_2, C. [7] करकशब्दः स्त्रीलिङ्गः पुंलिङ्गश्च Y. [8] दुरितं A.

(पा.) वृष्टिर्वर्षं । वृष्टिनामनी ॥ तद्विघाते—समौ । [1]वर्षप्रतिबन्धनामानि ॥ वग्रहावग्रहाविति पाठान्तरम् । धारासंपात आसारः । धारावर्षनाम ॥ शीकरोऽम्बुकणाः स्मृताः । वायुवशाद्विशीर्णाम्बुकणाः[2] शीकरः स्यात् । वर्षोपलस्तु करकः । वर्षशिलानाम । [3]घनोपल इति पाठान्तरम् । 'घनोपलस्तु करकः पुञ्जिका [4]मटचीति च' इति वैजयन्ती (पृ. २५, श्लो. ७)। आबन्तकरकाशब्दोऽप्यस्ति । 'वर्षोपले तु करका करकोऽपि च दृश्यते' इति रुद्रः । मेघच्छन्नेऽह्नि दुर्दिनम् । [5]मेघच्छन्नदिननाम । 'दुर्दिनं जलदध्वान्तम्' इति रत्नकोशादयः ॥ ११ ॥

[1] A_1 adds 'वष्टि भागुरिरल्लोपमवाप्योरुपसर्गयोरि'त्यनेनाल्लोपो वैकल्पिकः । [2] °कणनाम B_3. [3] A_1 adds तस्यैव. [4] मटती B_3, B_4. [5] मेघाच्छादितदिवा दुर्दिनं स्यात् A_1.

अन्तर्धा व्यवधा पुंसि त्वन्तर्धिरपवारणम् ॥ १२ ॥
अपिधानतिरोधानपिधानाच्छादनानि च ।

(वि.) अन्तर्धेति—अन्तर्धीयतेऽनयेति अन्तर्धा । व्यवधीयतेऽनया व्यवधा । अन्तर्धानम् [1]अन्तर्धिः । 'डुधाञ् धारणपोषणयोः'। अपवार्यत इत्यपवारणम् । 'वृञ् [2]वरणे'। अपिदधातीत्यपिधानम्[3] । तिरोदधातीति तिरोधानम्[4] । छादयतीति छादनम् । 'छद अपवारणे'। [5]मेघाद्यैश्चन्द्रादेरन्तर्धाननामानि ॥ १२ ॥

[1] अन्तर्धीयतेऽनेनेति° पुंलिङ्गः B_2, C; D_1 omits 2 lines. [2] संवरणे K_5. [3] पिदधातीति पिधानम् A, K_1. [4] W_1 adds 'डुधाञ् धारणपोषणयोः'. [5] A, B_1, K_3 add °आच्छादित°.

(पा.) अन्तर्धा—छादनानि च । मेघाद्यैश्चन्द्रादे[1]रन्तर्धाननामानि ॥ १२ ॥

[1] सूर्यादेः B_3, B_4.

हिमांशुश्चन्द्रमाश्चन्द्र इन्दुः कुमुदबान्धवः ॥ १३ ॥
विधुः सुधांशुः शुभ्रांशुरोषधीशो निशापतिः ।
अब्जो जैवातृकः सोमो ग्लौर्मृगाङ्कः कलानिधिः ॥ १४ ॥
द्विजराजः शशधरो नक्षत्रेशः क्षपाकरः ।

(वि.) हिमांशुरिति—हिमा अंशवो यस्य हिमांशुः । चन्द्रेण कर्पूरेण मीयते उपमीयते[1] चन्द्रमाः[2] । 'माङ् माने' । चन्दतीति चन्द्रः 'चदि आह्लादने दीप्तौ च' । मिमीते[3] कालमस्येति परिमाणं करोतीति माः, चन्द्रश्चासौ माश्च चन्द्रमाः । तुषारकिरणैः उनत्ति क्लेदयतीति इन्दुः । 'उन्दी क्लेदने' । कुमुदानां बान्धवः कुमुदबान्धवः । देवा एनं विशेषेण धयन्तीति विधुः । 'धेट् पाने' । सुधारूपा अंशवो यस्य सुधांशुः । शुभ्रा अंशवो यस्य शुभ्रांशुः । ओषधीनाम् ईशः ओषधीशः[4] । निशायाः पतिः [5]निशापतिः । अप्सु जातः [6]अब्जः । ओषधीः जीवयतीति जैवातृकः । 'जीव [7]प्राणधारणे' । [8]सौति अमृतं सोमः । 'षु प्रसवैश्वर्ययोः' । [9]ग्लायतीति ग्लौः । 'ग्लै हर्षक्षये' । मृगः अङ्को यस्य सः मृगाङ्कः । कलानां निधिः कलानिधिः । द्विजानां राजा द्विजराजः । शशस्य धरः [10]शशधरः । नक्षत्राणाम् ईशः नक्षत्रेशः । क्षपां करोतीति क्षपाकरः[11] । [12](रोहिणीशः सुधामूर्तिरात्रेयोऽमृतनिर्गमः । समुद्रनवनीतं[13] च) । एतानि चन्द्रनामानि ॥ १३-१४ ॥

[1] अनुमीयते A, B_1, C, T. [2]सान्तः C. [3] मीयते कालोऽस्येति वा B_1, C, K_5. [4] ओषधीभिः ईष्टे ओषधीशः । 'ईश ऐश्वर्ये' । D_1, I, Y. [5] निशायां स्पष्टीक्रियते इति निशाकर इति च पाठः, 'डुकृञ् करणे' C. [6] जायत इति U; 'जनी प्रादुर्भावे' C. [7] A, K_2, T add प्रीणने च. [8] सूयते B_2, K_5, Y. [9] D_2, I, K_1, Y add श्राम्यति; शाम्यति K_3. [10] शशं धरतीति C, K_3, U. [11] D_1, I add 'डुकृञ् करणे'. [12] D_2, K_2, K_3 add. [13] D_2, K_2, K_3, W_1 add.

(पा.) हिमांशुः—क्षपाकरः । चन्द्रनामानि । अनुक्तम्—

'शुचिरोचिः सुधासूतिरात्रेयोऽमृतनिर्गमः ।
पुनर्युवा निशाकेतुः प्राचीनस्तिलकः शशी ॥
शशाङ्को रोहिणीकान्तो जलात्मा यज्वनां पतिः ।

नक्षत्रनेमिरब्जारिश्चन्दिरः श्रीसहोदरः ।
यथासुखः स्मरसखः समुद्रनवनीतकम् ॥'

एतानि च ॥ १३–१४ ॥

कला तु षोडशो भागो बिम्बोऽस्त्री मण्डलं त्रिषु ॥ १५ ॥
भित्तं शकलखण्डे वा पुंस्यर्धोऽर्धं समेंऽशके ।

(वि.) कलेति—कलयति संख्यातीति कला। 'कल गतौ संख्याने च'। षडधिका दश षोडश, षोडशानां पूरणः षोडशो [1]भागः। चन्द्रस्य षोडशांशस्य[2] नाम ॥ बिम्बति विस्तारं प्राप्नोतीति बिम्बः। 'बिम्ब आभोगे'। मण्डति व्याप्नोतीति मण्डलम्। 'मडि भूषायां व्याप्तौ च'। [3]चन्द्रमण्डलनामानि ॥ भिद्यत इति भित्तम्। 'भिदिर् विदारणे'। शक्यते [4]भेत्तुमिति शकलम्। 'शक्ऌ शक्तौ'। खण्ड्यत इति खण्डम्। [5]'खडि भेदने'। अर्धति भेदं गच्छतीत्यर्धः। अर्धं च[6]। 'अर्ध गतौ'। शकलनामानि ॥ १५ ॥

[1] षोडशांशः U. [2] °भागस्य C. [3] चन्द्रसूर्यादि° B_2, D_2, K_5, U.
[4] भङ्क्तुं K_3. [5] खण्डने भेदने च D_2, W_2. [6] अर्धं समांशकनाम I, K_5, U.

(पा.) कला तु षोडशो भागो। चन्द्रस्य षोडशांशनाम[1] ॥ बिम्बोऽस्त्री मण्डलं त्रिषु। चन्द्रस्य [2]समग्रशरीरनामनी ॥ ते द्वे आदित्यादिनामन्यपि[3] भवतः। 'जलनिधिजलप्रतिबिम्बितरविबिम्बराजताम्बरान्तावलम्बागृहीतार्द्रमांसभारेव बभासे वासरावसानवेला वैताली'। किं च—

'आदित्यवर्मणा[4] साम्यमादित्यः कथमश्नुते ।
विभिन्नमण्डलो [5]वीरैर्भिन्दता रविमण्डलम्[6] ॥' इति ।

भित्तं—पुंस्यर्धः। असमभागनामानि[7]। शकलखण्डे वा पुंसि। शकलं, शकलः। खण्डं, खण्डः। 'वा पुंसीति' अर्धेऽप्यन्वेति। तेन त्रिलिङ्गः। अर्धः कम्बलः, अर्धा शाटी, अर्धं वस्त्रम्। खण्डार्धशब्दौ गुणवचनौ। छेदभङ्गदलादयोऽप्यसमभागार्थकाः। 'बिसकिसलयच्छेदपाथेयवन्तः' (मेघ. १. ११), 'पुष्पोच्चयः पल्लवभङ्गभिन्नः' (कु. सं. ३. ६१) इत्यादि। अर्धं समेंऽशके। [8]नपुंसकलिङ्गाभिधायी अर्धशब्दः समभागार्थः।

'मातापितृत्वं जगतामाविष्कर्तुमिवेच्छतः ।
अर्धं नारी पुमानर्धं यस्य तस्य पदे पदे[9] ॥' इति ॥ १५ ॥

[1] °अंशः कला स्यात् A_1. [2] सर्वे° A_1. [3] A_1 adds °शरीर°. [4] °वर्मणी A_1. [5] °भिण्ड° A_1. [6] °रथि° B_3. [7] A_1 adds तस्योदाहरणम्—'खण्डे तु कृतशेखर' इति। अत्र खण्डशब्दो गुणवचनः। न्यासोदाहरणमपि गुणवचनविषयमेव. [8] समभागेऽर्धं नपुंसकमेव B_3. [9] परे वरेति A_1.

चन्द्रिका कौमुदी ज्योत्स्ना प्रसादस्तु प्रसन्नता ॥ १६ ॥
कलङ्काङ्कौ लाञ्छनं च चिह्नं लक्ष्म च लक्षणम् ।

(वि.) चन्द्रिकेति—[1]चन्द्रो नियुक्तोऽत्रास्तीति चन्द्रिका। कुमुदानामियं[2] कौमुदी। ज्योतिरस्या[3] अस्तीति ज्योत्स्ना। चन्द्रप्रकाशनामानि ॥ प्रसीदतीति प्रसादः। 'षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु'। [4]प्रसन्नस्य भावः प्रसन्नता। नैर्मल्यनामानि ॥ कल्यते ज्ञायतेऽनेनेति कलङ्कः। 'कल संख्याने'। अङ्कयते इत्यङ्कः। 'अकि लक्षणे'। लाञ्छ्यते लक्ष्यतेऽनेनेति लाञ्छनम्। 'लाच्छि लक्षणे'। चह्यते कल्यत इति चिह्नम्। 'चह कलने'। लक्ष्यते[5] लक्ष्म। लक्षणं च। 'लक्ष दर्शनाङ्कनयोः'[6]। चिह्ननामानि ॥ १६ ॥

[1] चन्द्रे नियुक्ता B_2, C; °नित्ययुक्ता D_2, K_1, K_2, K_5; चन्द्रातपेन W_2; चन्द्रादनपेता B_1, C. [2] C adds अब्जविशेषाणाम्. [3] अस्यां B_2, C, I, K_3. [4] तस्य भावः तत्ता W_2. [5] अनेनेति K_5. [6] लक्ष्मेति नान्तः C.

(पा.) चन्द्रिका कौमुदी ज्योत्स्ना। कौमुदीनामानि ॥ 'चान्द्री चन्द्रातपोऽपि च'। एते च ॥ प्रसादस्तु प्रसन्नता। प्रसादगुणनामनी ॥

'क्षीरक्षालितचन्द्रेव नीलधौताम्बरेव च।
टङ्कोल्लिखितसूर्येव वसन्तश्रीरदृश्यत' ॥ इति।

लाञ्छनं—लक्ष्मणम्। क्षकारमध्यः[1] क्ष्मकारमध्यश्च[1] भवति।

'लक्षणं नाम्नि चिह्ने च सौमित्रौ[2] चापि लक्षणः[3]।
लक्ष्मणं लाञ्छने नाम्नि रामभ्रातरि लक्ष्मणः ॥'

इति विश्वप्रकाशिका (पृ. ५०, श्लो. ४२)। चिह्ननामानि ॥ १६ ॥

[1] °मध्यं च B_3. [2] सौमित्रे B_3, B_4. [3] लक्ष्मणः A_1.

सुषमा परमा शोभा शोभा कान्तिर्द्युतिश्छविः ॥ १७ ॥
अवश्यायस्तु नीहारस्तुषारस्तुहिनं हिमम् ।
प्रालेयं मिहिका चाथ हिमानी हिमसंहतिः ॥ १८ ॥

(वि.) सुषमेति—सुष्ठु समा सुषमा। उत्कृष्टशोभानाम। शोभत इति शोभा। 'शुभ शोभने'। 'शुभ शुम्भ शोभार्थे' इति वा धातुः। काम्यते यया कान्तिः। 'कमु कान्तौ'। द्योतत इति द्युतिः। 'द्युत दीप्तौ'। छ्यति नाशयति [1]अन्धकारमिति [2]छविः। 'छो छेदने'। छ्यति अशोभामिति वा। कान्तिमात्रनामानि ॥ अवश्यायतेऽवपततीत्यवश्यायः। 'श्यैङ् गतौ'। [3]नितरां ह्रियतेऽग्निना[4] नीहारः। 'हृञ् हरणे'। तप्तं तोषयतीति [5]तुषारः। 'तुष तुष्टौ'। तोहति[6] पद्ममिति तुहिनम्। 'तुहिर् अर्दने'। हिनोति वर्धत इति हिमम्। 'हि गतौ वृद्धौ च'। तापं हन्तीति वा हिमम्। 'हन हिंसागत्योः'। प्रलयात्[7] शरदन्तादागतं प्रालेयम्। मेहति [8]भुवमिति मिहिका। 'मिह सेचने'। हिमिकेति वा पाठः। हिनोति वर्धते हिमिका। 'हि गतौ वृद्धौ च'। हिमनामानि ॥ [9]हिममहत्त्वं हिमानी, हिमस्य संहतिः। हिमसमूहनाम ॥ १७-१८ ॥

[1] असारं B_1, K_3, W_2, Y. [2] छवयति आशां जनयति असाविति छविः। 'छवि कान्तौ' C; छवति D_2, I, K_5. [3] नितान्तं I, Y. [4] B_2, C add आदिना. [5] तुष्यन्त्यनेन (ओषधिविशेषा इति C) B_1, C, D_1, I, U, W_1, Y. [6] W_2 adds अर्दयति. [7] प्रलये शरदन्ते भवतीति C, U. [8] भुवि B_1, C, D_1, U, Y. [9] महत् हिमं D_1.

(पा.) सुषमा परमा शोभा। [1]अधिकशोभा सुषमा स्यात्। 'राधा शोभा विभूषा स्यादभिख्या सुषमा तथा' इति केषांचिच्छोभामात्रमेवाभिमतम् ॥ शोभा—छविः। शोभानामानि ॥ अवश्यायस्तु—मिहिका च। हिमनामानि ॥ अथ हिमानी हिमसंहतिः। हिमसमूहनाम[2] ॥ १७—१८ ॥

[1] परम° B_3. [2] A_1 adds हिमानीत्यत्र 'इन्द्रवरुण—' इत्यादिनानुगागमः.

शीतं गुणे तद्वदर्थाः सुषिमः शिशिरो जडः ।
तुषारः शीतलः शीतो हिमः सप्तान्यलिङ्गकाः ॥ १९ ॥

(वि.) शीतमिति—[1]गुणे जाड्ये शीतं क्लीबे बोध्यम्। श्यायत इति शीतम्। 'श्यैङ् गतौ'। शैत्यगुणनाम ॥ तद्वदर्थाः [2]शीतपर्यायार्थाः अभिधेयवल्लिङ्गाः सप्त। सुष्ठु सिनोति बध्नाति व्यापारमिति सुषिमः। 'षिञ् बन्धने'। सुष्ठु श्यायते [3]सुशीम इति

वा पाठः । 'श्यैङ् गतौ' । शिनोति पद्मशोभाः शिशिर[1]: । 'शिञ् निशातने' । जडतीति जड[5]: । 'जल शून्ये' । डलयोरेकत्वस्मरणात् । तुष्यत्यनेनेति तुषार[6]: । शीतं लातीति शीतलः । 'ला आदाने' । श्यायत इति शीतः । हिनोति वर्धते हिमः । 'हि गतौ वृद्धौ च' । एते अभिधेयलिङ्गाः । [7]शीतवद्द्रव्यनामानि ॥ १९ ॥

[1] शीतं शैत्ये जाड्ये क्लीबे B_2, C. [2] °तद्वन्तः पर्यायाः अर्थाः B_2. [3] सुशिम° A, D_2, K_1; B_1 omits 2 lines. [4] शिनोत्यर्थं श्यायते वा A, W_1. [5] जलति जघन्यं करोति, 'जल जघन्ये' B_2, C, W_2, Y; 'जड मान्द्ये' A. [6] C, D_1 add 'तुष तुष्टौ'. [7] K_5, W_1, Y omit °वद्°.

(पा.) शीतं गुणे । गुण इति स्पर्शविशेषे शीतं नपुंसकम्[1] । देवदत्तस्य शीतं वर्तते । तद्वदर्थाः—सप्तान्यलिङ्गकाः । सुषिमादयः शीतगुणविशिष्टार्थ विशेष्यलिङ्गका भवन्ति । सुषिमशब्दो ह्रस्वेकारः मूर्धन्यमध्यः । दीर्घेकारस्तालव्यमध्य इति केचन पठन्ति । 'शीफरो मेलकः स्थिरः[2]' । एतानि च ॥ १९ ॥

[1] नपुंसकाभिधायी शीतशब्दोऽप्यस्ति A_1. [2] स्थितः A_1.

ध्रुव औत्तानपादिः स्यादगस्त्यः कुम्भसंभवः ।
मैत्रावरुणिरस्यैव लोपामुद्रा सधर्मिणी ॥ २० ॥

(वि.) ध्रुव इति—ध्रुवति स्थिरीभवतीति ध्रुवः । 'ध्रुव गतिस्थैर्ययोः' । उत्तानपादस्यापत्यम् औत्तानपादिः । ध्रुवनामनी ॥ अगं विन्ध्यं गिरिं स्त्यायति स्तम्भयतीति अगस्त्यः । अगस्तिरिति वा पाठः । 'स्त्यै शब्दसंघातयोः' । [1]कुम्भः संभवो यस्य कुम्भसंभवः । मित्रावरुणयोरपत्यं मैत्रावरुणिः । [2]अगस्त्यमुनिनामानि ॥ विरहे [3]सति शुश्रूषालोपेऽमुद्रा[4] न मुदं [5]रातीति लोपामुद्रा[6] । 'रा दाने' । समानो धर्मोऽस्त्यस्याः सधर्मिणी । अगस्त्यभार्यानाम ॥ २० ॥

[1] कुम्भे D_2, K_2, K_3, U, Y. [2] B_2 omits °मुनि°; °ऋषि° W_2. [3] पतिशुश्रूषा° B_1, C, I, K_5, Y. [4] लोपेन A, T. [5] D_1, K_1, K_5, U, W_1 add ददाति. [6] °लोपेन मुन्न भवतीति अमुत्, अमुदम् असन्तोषं (सन्तोषाभावं B_2) रातीति अमुद्रा C.

(पा.) ध्रुवः—स्यात् । ध्रुवनामनी ॥ अगस्त्यः—मैत्रावरुणिः । अगस्त्यनामानि ॥ अगस्तिरित्यप्यस्ति । 'अगस्तिनाध्यासितविन्ध्यशृङ्गम्' इति भट्टिकाव्ये (१२. ७१) । 'और्वशेयः कुम्भयोनिरगस्तिर्विन्ध्यकूटनः[1]' इति वैजयन्ती (पृ. ९५, श्लो. १५१) । अस्यैव—सधर्मिणी । तस्य भार्या लोपामुद्रा स्यात् ॥ २० ॥

[1] °कुट्टनः B_3; °कूटक इति मुद्रितपुस्तके ।

नक्षत्रमृक्षं भं तारा तारकाप्युडु वा स्त्रियाम् ।
दाक्षायण्योऽश्विनीत्यादितारा अश्वयुगश्विनी ॥ २१ ॥

(वि.) नक्षत्रमिति—न [1]क्षरति [2]नक्षत्रम् । 'क्षर संचलने' । न क्षीयत इति वा । 'क्षि क्षये' । न क्षदत इति वा नक्षत्रम् । 'क्षद गतिहिंसनयोः' । नक्षतीति वा । 'णक्ष गतौ' । ऋक्षति तमो नाशयतीति ऋक्षम्[3] । 'ऋक्ष हिंसायाम्' । ऋषतीति वा ऋक्षम् । 'ऋषी गतौ' । भा अस्यास्तीति [4]भम् । तरत्यनयेति तारा । तारैव तारका । 'तॄ प्लवनतरणयोः' । अवतीत्युडु[5] । 'अव रक्षणेत्यादि' । नक्षत्रनामानि ॥ दक्षस्यापत्यानि स्त्रियः दाक्षायण्यः । अश्विन्यादिरेवत्यन्तनक्षत्रसाधारणनाम । अश्वा युज्यन्तेऽस्यामिति अश्वयुक् । 'युजिर् योगे' । अश्ववत्त्वादश्विनी । अश्विनीनक्षत्रनामनी ॥ २१ ॥

[1] क्षरति गच्छतीति क्षः नाश इत्यर्थः, क्षो न भवतीति नक्षः, नित्यत्वमित्यर्थः, तत् त्रायते इति नक्षत्रम् । 'क्षर गतौ' C. [2] न क्षरति न गच्छति B_1, I, Y. [3] अथवा तमोनाशं कृत्वा रक्षतीति ऋक्षम् । 'रक्ष पालने' । रेफऋकारयोरभेदः B_2, C. [4] C adds 'भा दीप्तौ'. [5] उद् डयते गच्छतीति उडु । उडुशब्दः स्त्रीलिङ्गो वा । 'डीङ् विहायसा गतौ' C; उडति गच्छतीत्युडु, 'उड गतौ' B_2, C, I.

(पा.) नक्षत्रं—स्त्रियाम् । नक्षत्रनामानि ॥ अपिशब्दात् तारकाशब्दः नपुंसकश्च स्यात् । 'भं नक्षत्रं तारकं तारका च' इति हलायुधः (अ. मा. १. ५१), 'तारा भं रात्रिजं धिष्ण्यं सन्नक्षत्रमुडुर्न ना' इति वैजयन्ती (पृ. २०, श्लो. ३८) । दाक्षायण्यो—ताराः । अश्विन्यादितारा[1] दाक्षायण्य इत्युच्यन्ते । सुभूतिटीकायां तत्क्रमोद्देशः कृतः । अश्विनी, भरणी, कृत्तिकाः षड् बहुषु, रोहिणी, मृगशिरा स्त्रीक्लीबयोः, आर्द्रा, पुनर्वसू द्वौ, पुष्यः, आश्लेषमघाः स्त्रियां बहुत्वे च, पूर्वोत्तरफल्गुन्यौ, हस्तः, चित्रा, स्वातिः स्त्रीपुंसयोः, विशाखे द्वे, अनूराधा, ज्येष्ठा, मूलं नपुंसकम्, पूर्वाषाढा, उत्तराषाढा, श्रवणः पुमान्, धनिष्ठा, शतभिषक् स्त्री, पूर्वभाद्रपदे द्वे, उत्तरभाद्रपदे द्वे, रेवती इति ॥ अश्वयुगश्विनी । अश्विनीनक्षत्रनामनी ॥ २१ ॥

[1] °नक्षत्रनाम B_3.

राधा विशाखा पुष्ये तु सिध्यतिष्यौ श्रविष्ठया ।
समा धनिष्ठा स्युः प्रोष्ठपदा भाद्रपदाः स्त्रियः ॥ २२ ॥

(वि.) राधेति—राध्यते पूज्यते राधा । 'राध साध संसिद्धौ' । [1]विशाखति कान्त्येति विशाखा । 'शाखृ व्याप्तौ' । विशाखानक्षत्रनामनी ॥ [2]पुष्णात्यभिलषितमिति पुष्यः । 'पुष पुष्टौ' । सिध्यन्त्यर्था [3]अस्मिन्निति सिध्यः । 'षिधु संराद्धौ' । साध्नोत्यस्मिन्नर्थानिति सिद्धः । 'साध संसिद्धौ' । तुष्यन्त्यस्मिन् तिष्यः । त्वेषते प्रभया वा तिष्यः । 'त्विष दीप्तौ' । पुष्यनक्षत्रनामानि ॥ शुभकर्मणि श्रूयते श्रविष्ठा । 'श्रु श्रवणे' । [4]दधन्ति धनं करोति धनिष्ठा । 'धन धान्ये' । धनिष्ठानामनी ॥ प्रोष्ठे सारे पदे यासां ताः प्रोष्ठपदाः[5] । प्रोष्ठस्येव गोरिव पदे[6] यासां ताः इति वा प्रोष्ठपदाः । [7]भाद्रे सारे पदे यासां ताः भाद्रपदाः । [8]प्रोष्ठपदानामनी ॥ २२ ॥

[1] विशेषेण शाखति व्याप्नोति कान्त्येति B_2, C.　[2] W_2 adds अवलम्बिनम्. [3] अनेन B_2, C.　[4] दधाति Y; ददाति धनिकं करोति B_2, C, K_5, U, W_2. [5] अथवा प्रोष्ठस्य मत्स्यविशेषस्य पदमिव पदं यस्याः B_2, C.　[6] मञ्चस्येव पदानि A. [7] भद्रं मङ्गलमनयोरस्तीति भाद्रे C.　[8] C adds भद्राकार°.

(पा.) राधा विशाखा । विशाखयोर्नामनी ॥ 'विशाखयोश्च' इति (१. २. ६२) पाक्षिकैकवचनम् । पुष्ये—तिष्यौ । पुष्यनक्षत्रनामानि ॥ श्रविष्ठया समा धनिष्ठा । धनिष्ठानामनी ॥ स्युः—[1]स्त्रियाम् । भाद्रपदानामनी ॥ समुदायसंख्यापेक्षया बहुवचनम् ॥ २२ ॥

[1] स्त्रियः B_3.

मृगशीर्षं मृगशिरस्तस्मिन्नेवाग्रहायणी ।
इल्वलास्तच्छिरोदेशे तारका निवसन्ति याः ॥ २३ ॥

(वि.) मृगशीर्षमिति—मृगस्येव शीर्षमस्य मृगशीर्षम् । एवं मृगशिरः । अग्रे हायना नवव्रीहयोऽस्याः सन्तीति आग्रहायणी । हायनस्य[1] वत्सरस्य अग्रमादिः अस्या अस्तीति वा । [2]मृगशिरोनक्षत्रनामानि ॥ शिवबाणेन इल्यन्ते प्रेर्यन्त [3]इति इल्वलाः । 'इल स्वप्नप्रेरणयोः' । इन्वका इति वा पाठः । [4]इल्वका इति वा । 'इल प्रेरणे' । [5]मृगशिरःसमीपस्थतारकानाम[6] ॥ २३ ॥

[1] अग्रे हायनो वत्सरोऽस्या अस्तीति B_1, C, Y.　[2] °शिर° K_1.　[3] °इति इलः, वलन्ते चलन्तीति वलाः, एवं धातुद्वयेन पदार्थनिर्वाहः. । 'वल संचलने' C.　[4] तत्पक्षे इलन्ति शिवबाणवत् प्रापयन्तीति इलानि, तानि वहन्तीति वाः, धातुद्वयेन इल्वा इति भवति । इल्वा एव इल्वकाः, क प्रत्ययः, धातुद्वयं च 'इल प्रापणे', 'वह प्रापणे' B_2, C.　[5] शीर्ष° B_2, I, K_5, U, W_2.　[6] °स्थित° A, K_1, I.

(पा.) मृगशीर्ष—आग्रहायणी। मृगशिरोनक्षत्रनामानि ॥ इल्वलाः—याः। तदिति तच्छब्देन प्रत्यासन्नमृगशिर एव परामृश्यते। तच्छिरोभागे याः स्वल्पतारकाः सन्ति ता इल्वला इत्युच्यन्ते। इन्वका इति पाठोऽप्यस्ति। 'इन्वकास्तच्छिरोदेशे तारका इल्वला [1]अपि' इति वैजयन्ती (पृ. २०, श्लो. ३९)। अनुक्तम्[2]। 'ज्येष्ठा ज्येष्ठघ्नी'। ज्येष्ठानक्षत्रनामनी ॥ 'अथो निष्ट्या स्वातिः'। स्वातीनक्षत्रनामनी ॥ 'आर्द्रा नक्षत्रशाखिनी'। आर्द्रानाम ॥ २३ ॥

[1] मताः B_3, B_4; मुद्रितग्रन्थे च. [2] अनुक्तः पाठः A_1.

बृहस्पतिः सुराचार्यो गीष्पतिर्धिषणो गुरुः।
जीव आङ्गिरसो वाचस्पतिश्चित्रशिखण्डिजः ॥ २४ ॥

(वि.) बृहस्पतिरिति—बृहतां वेदमन्त्राणां[1] पतिः बृहस्पतिः[2]। सुराणामाचार्यः सुराचार्यः। गिरां पतिः गीष्पतिः। गीर्पतिर्वा। धिषणा बुद्धिरस्यास्तीति धिषणः। [3]गृणाति [4]पुरुषार्थान् [5]गुरुः। 'गॄ शब्दे'। जीव्यते मृतोऽनेनेति जीवः। 'जीव प्राणधारणे'। अङ्गिरसोऽपत्यं पुमानाङ्गिरसः। वाचां पतिः वाचस्पतिः। चित्रशिखण्डिनोऽङ्गिरसो [6]जातः चित्रशिखण्डिजः। बृहस्पतिनामानि ॥ २४ ॥

[1] देवमन्त्रिणां W_2. [2] 'बृहि वृद्धौ' C. [3] गृह्णाति B_1, C, W_2; 'ग्रह उपादाने' C, W_2, Y. [4] तत्त्वार्थान् Y. [5] अथवा ग्राहयति शब्दयति गुरुः, गुरुत्वात् सर्वाधिक्यात् गुरुः B_2, C. [6] जायत इति I, K_3, U.

(पा.) बृहस्पतिः—गीष्पतिः। 'अहरादीनां पत्यादिषु [1]वा रेफः' (वा. ८. २. ७०) इति पाक्षिकरेफादेशात् गीर्पतिरपि[2]। धिषणो—चित्रशिखण्डिजः। बृहस्पतेर्नामानि ॥२४॥

[1] उपसंख्यानं कर्तव्यम् B_3. [2] A_1 omits अपि.

शुक्रो दैत्यगुरुः काव्य उशना भार्गवः कविः।
अङ्गारकः कुजो भौमो लोहिताङ्गो महीसुतः ॥ २५ ॥

(वि.) शुक्र इति—[1]शुक्लवर्णत्वात् [2]शुक्रः। [3]शुक्रात् रुद्रद्वारा आगत इति वा। रुद्रस्य स्वशुक्लद्वारेण निर्यातत्वाद्वा। शुचं दुःखं देवेभ्यो [4]रातीति वा शुक्रः। 'रा दाने'। दैत्यानां गुरुः दैत्यगुरुः। कवेरपत्यं पुमान् काव्यः। दैत्येभ्यः [5]पुष्टिं वष्टि[6] कामयते उशना। 'वश कान्तौ[7]'। अयं शब्दः [8]सान्तः। भृगोरपत्यं भार्गवः। कवयति चातुर्येण

वर्णयतीति कविः। '[9]कव्र वर्णने'। शुक्रनामानि॥ [10]अङ्गारवर्णत्वात् अङ्गारकः। अङ्गानि आरयति पीडयतीति वा। 'आर पीडने'। कोः भूमेर्जातः [11]कुजः। भूमेरपत्यं पुमान् भौमः। [12]लोहितम् अङ्गं यस्य सः लोहिताङ्गः। मह्याः सुतो महीसुतः। [13]मङ्गलनामानि॥ २५॥

[1] शुक्र° B_1, C, D_1, W_1.　[2] रलयोरभेदः C.　[3] शुक्रात् रुद्राद्वा D_2. [4] B_2, C, D_1 add ददाति; 'रा दाने' C, I.　[5] श्रेयः D_2, K_2, K_5; हितं U. [6] B_2, Y omit.　[7] कान्तिरिच्छेत्यर्थः C.　[8] सकारान्तः D_2, K_3.　[9] 'कुङ् शब्दे' A, B_1, T.　[10] अङ्गारक° I, Y.　[11] C adds 'जनी प्रादुर्भावे'.　[12] लोहितान्यङ्गानि C.　[13] °ग्रह° B_2, C, D_1, I, W_2; अङ्गारक° K_3, Y.

(पा.) शुक्रो—कविः। शुक्रनामानि। उशनेत्यत्र ऋदुशनेत्यादिना (७. १. ९४) [1]सौ परे चानङ् स्यादसंबुद्धौ। संबोधने[2] तु उशनसस्त्रिरूपम्। सान्तं, तथा नान्तं, तथाप्यदन्तम्। हे उशनः, हे उशनन्, हे उशन॥ अङ्गारकः—महीसुतः। अङ्गारकनामानि। 'वक्रो मङ्गल आरश्च'। एतानि च॥ २५॥

[1] सावनङ्ङादशो A_1.　[2] संबुद्धौ B_3, B_4.

रौहिणेयो बुधः सौम्यः समौ सौरिशनैश्चरौ।
तमस्तु राहुः स्वर्भानुः सैंहिकेयो विधुंतुदः॥ २६॥

(वि.) रौहिणेय इति—रोहिण्या अपत्यं पुमान् रौहिणेयः। बुध्यत इति बुधः। 'बुध अवगमने'। सोमस्यापत्यं पुमान् [1]सौम्यः। बुधनामानि॥ [2]सूर्यस्यापत्यं सौरिः। सौरो वा। शनैः[3] चरतीति शनैश्चरः[4]। 'चर गतिभक्षणयोः'। [5]शनिनामनी॥ तम आयुधं यस्य तमः। सान्तनपुंसकलिङ्गम्[6]। सूर्याचन्द्रमसौ [7]तमयतीति वा। 'तमु ग्लानौ'। रहयति रिक्तीकरोति सूर्याचन्द्रमसौ राहुः। रहयति त्यजति भुक्त्वा चन्द्रार्काविति वा। 'रह त्यागे'। स्वः [8]अन्तरिक्षे भाति स्वर्भानुः। 'भा दीप्तौ'। सिंहिकाया अपत्यं सैंहिकेयः। विधुमिन्दुं [9]तुदतीति विधुंतुदः। 'तुद व्यथने'। ([10]ग्रहकल्लोलः अभ्रपिशाचकश्च)। एतानि [11]राहुनामानि॥ २६॥

[1] सुष्ठु मयति जानातीति वा सौम्यः C.　[2] सूरस्य I, W_2.　[3] C adds मन्दं [4] शनिश्च C; D_2, U add 'पङ्गुः, क्रोधच्छायासुतः शनिः.　[5] शनैश्चर° A, B_1, K_3; C adds पङ्गुः, खञ्जः, कलयति क्लेशं करोतीति कालः, कलिः कामधेनुः, छायादेव्याः पुत्रः छायापुत्रः, कृष्णवर्णत्वात् असितः.　[6] तमः अकारान्तः पुंलिङ्गश्च D_2, K_1, K_2, W_1.　[7] C adds

ग्लपयति. [8] स्वर्गे B_2, C. [9] K_5, W_1 add व्यथयति. [10] B_1, D_2, K_2, K_5 add the two words. [11] एते शब्दाः केतोरपि वाचकाः C; केतुः शिखीति वाच्यम् K_5.

(पा.) रौहिणेयो—सौम्यः। बुधनामानि ॥ समौ—शनैश्चरौ। '[1]शनिमन्दखोड-कोणच्छायापुत्रासितक्रोडाः'। एतानि च ॥ तमस्तु—विधुंतुदः। राहोर्नामानि। 'स एव ग्रहकल्लोलः स एवाभ्रपिशाचकः'। एते च ॥ २६ ॥

[1] शनिमन्दौ पङ्गुकालौ B_3.

सप्तर्षयो मरीच्यत्रिमुखाश्चित्रशिखण्डिनः ।
राशीनामुदयो लग्नं ते तु मेषवृषादयः ॥ २७ ॥

(वि.) सप्तर्षय इति—मरीच्यत्रिमुखाः सप्तर्षयः चित्रशिखण्डिनः स्युः। चित्राः शिखण्डा जटा येषां ते चित्रशिखण्डिनः। के ते।

[1]'मरीचिरत्र्यङ्गिरसौ पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ।
वसिष्ठश्चेति सप्तर्षीनाहुश्चित्रशिखण्डिनः ॥'

इति सप्तर्षिनामानि ॥ [2]राति ददाति [3]कल्यादिफलमिति राशिः। तेषामुदयो लग्नमित्युच्यते। लगति ग्रहैः संबध्नाति लग्नम्। 'लगि सङ्गे'। राशयः मेषवृषादयः ॥ २७ ॥

[1] मरीचिरङ्गिरा अत्रिः °श्चेयाश्चित्रशिखण्डिनः B_2, W_2, Y. [2] रान्ति ददति इति राः कालविशेषाः, तान् शमयन्तीति राशयः। 'रा दाने' 'शम उपशमे' B_2, C. [3] कल्याणादिसकलं K_3; कालादि° B_1, D_1, K_5, W_2, Y.

(पा.) सप्तर्षयो—चित्रशिखण्डिनः। मरीच्यत्रिप्रमुखाः[1] समुदायोक्त्या चित्र-शिखण्डिनः। राशीनामुदयो लग्नम्। राशीनामुदयनाम[2] ॥ ते तु मेषवृषादयः। ते त्विति राशयो मेषवृषभमिथुनकर्कटकसिंहकन्यातुलावृश्चिकधनुर्मकरकुम्भमीना इति द्वादश। एते सर्वे तत्तत्पर्यायनामलिङ्गभाजः ॥ २७ ॥

[1] A_1 adds पुलस्त्य°. [2] लग्नमित्युच्यते A_1.

सूरसूर्यार्यमादित्यद्वादशात्मदिवाकराः ।
भास्कराहस्करब्रध्नप्रभाकरविभाकराः ॥ २८ ॥
भास्वद्विवस्वत्सप्ताश्वहरिदश्वोष्णरश्मयः ।

विकर्तनार्कमार्तण्डमिहिरारुणपूषणः ॥ २९ ॥
द्युमणिस्तरणिर्मित्रश्चित्रभानुर्विरोचनः ।
विभावसुर्ग्रहपतिस्त्विषांपतिरहर्पतिः ॥ ३० ॥
भानुर्हंसः सहस्रांशुस्तपनः सविता रविः ।
***(पद्माक्षस्तेजसांराशिश्छायानाथस्तमिस्रहा ।**
कर्मसाक्षी जगच्चक्षुर्लोकबन्धुस्त्रयीतनुः ॥
प्रद्योतनो दिनमणिः खद्योतो लोकबान्धवः ।
इनो भगो धामनिधिश्चांशुमाल्यब्जिनीपतिः ॥)

(वि.) सूरेति—सुवति कर्मणि सूरः । सूर्यश्च । 'षू प्रेरणे' । इयर्ति ऋच्छति[1] इति अर्यमा । 'ऋ गतौ' । अदितेरपत्यं पुमानादित्यः । द्वादश आत्मानो यस्य द्वादशात्मा । दिवा अहनि प्राणिनः चेष्टावतः करोतीति दिवाकरः[2] । भासं करोतीति भास्करः । अहः करोतीति अहस्करः[3] । अन्यतेजो बध्नाति प्रतिबध्नाति ब्रध्नः[4] । 'बन्ध बन्धने' । प्रभां करोतीति प्रभाकरः । विभां करोतीति विभाकरः । भासः सन्त्यस्य भास्वान् । विवस्ते प्रभया छादयतीति [5]विवस्वान् । 'वस आच्छादने' । विवः [6]तेजोऽस्यास्तीति वा विवस्वान् । सप्त अश्वा यस्य सः सप्ताश्वः । हरितः[7] अश्वा यस्य सः हरिदश्वः । उष्णा रश्मयो यस्य उष्णरश्मिः । तमः विकृन्ततीति विकर्तनः । 'कृती छेदने' । अर्च्यते[8] वालखिल्यादिभिरिति अर्कः । 'अर्क स्तवने' । अर्च्यते वा अर्कः । 'अर्च पूजायाम्' । अर्च्यते सेव्यते [9]वा । 'अर्च सेवायाम्' । मृतण्डस्यापत्यं मार्तण्डः । मृतमण्डं ब्रह्माण्डं जीवयतीति वा मार्ताण्डः । मेहति वर्षति मिहिरः । 'मिह सेचने' । इयर्तीति अरुणः । 'ऋ गतौ' । पुष्णातीति पूषा[10] । 'पुष पुष्टौ' । [11]दिवि मणिः द्युमणिः । तरति[12] नभः तरणिः । 'तॄ प्लवनतरणयोः' । मेद्यति स्निह्यतीति मित्रः । 'ञिमिदा स्नेहने' । सर्वस्य मित्रत्वाद्वा । चित्रा भानवो यस्य चित्रभानुः । विरोचते विरोचनः । 'रुच दीप्तावभिप्रीतौ च' । विभैव [13]वसु यस्य सः विभावसुः । ग्रहाणां पतिः ग्रहपतिः । त्विषां पतिः त्विषांपतिः । अह्नः पतिः अहर्पतिः, अहःपतिः । भातीति भानुः । 'भा दीप्तौ' । तमो हन्तीति हंसः । 'हन हिंसागत्योः' । सहस्रम् अंशवो यस्य सः सहस्रांशुः । तपतीति तपनः । 'तप संतापे' । सुवति सुप्तं सविता । 'षू प्रेरणे' । रूयते [14]श्रूयते रविः । 'रु शब्दे' । एतानि सूर्यनामानि ॥ २८–३० ॥

* Found in I, K_2, K_5: कर्मणः साक्षी कर्मसाक्षी । जगतां चक्षुः जगच्चक्षुः । अंशूनां माला अस्यास्तीति अंशुमाली । प्रद्योतयतीति प्रद्योतनः । 'द्युत दीप्तौ' । दिनस्य मणिः दिनमणिः ।

खे द्योतत इति खद्योतः। लोकानां बान्धवो लोकबान्धवः। सुरेषु उत्तमः। धाम्नां निधिः धामनिधिः। पद्मिनीनां वल्लभः पद्मिनीवल्लभः। तमो हरतीति हरिः। 'हृञ् हरणे' I.

[1] C, K_5, U, W_2 add गच्छति. [2] 'डुकृञ् करणे' C. [3] अह्नि प्राणिनः चेष्टावतः करोतीति अहस्करः, धातुः पूर्ववत् C. [4] अस्य तेजोभिः मृत्काष्ठादिकं बध्नाति दृढीकरोतीति C. [5] विवस्ते (प्रभया B_2) आच्छादयतीति विवाः, सान्तः, तत् किम्, कान्तिः। सा अस्यास्तीति B_2, C. [6] भाः D_2, K_3. [7] B_2, C add श्यामाः. [8] स्तूयते B_2, C. [9] Y adds वालखिल्यादिभिः. [10] नान्तः C. [11] दिवः C, W_2. [12] C adds विस्तारयति. [13] वसुः K_1; B_2, C add धनं. [14] स्तूयते U, Y.

(पा.) सूर—विभाकराः। भास्कराहस्करेत्यत्र 'कस्कादिषु' (८. ३. ४८) इति पाक्षिकसादेशात् भाःकराहःकरौ इत्यपि भवतः। भास्वत्—रविः। [1]आदित्यनामानि॥ 'वारुणीवारुणीभूतसौरभा सौरभास्पदम्' इति दण्ड्यलंकारयमकपाठात् (३. १८) सूरशब्दो दन्त्यादिः। 'मार्ताण्डः सविता भानुरिनः[2] पूषा दिनप्रणीः' इति वैजयन्तीपाठात् (पृ. १७, श्लो. १०) मार्ताण्डशब्दो दीर्घमध्यमः। 'तर्षुमार्तण्डमुण्डीर[3]पाथिपेरु-[4] गभस्तयः' इति वैजयन्तीपाठात् (पृ. १८, श्लो. १३) मार्तण्डशब्दो ह्रस्वमध्य इति केचित्। 'कुमुदाकारा इवासोढशूरभासः स्थिता राजपुत्राः' इति वासवदत्ताश्लेषात् शूरशब्दस्तालव्यादिः।

'कर्मसाक्षी जगच्चक्षुरंशुमाली त्रयीतनुः।
प्रद्योतनो दिनमणिः खद्योतो लोकबान्धवः॥
सुरोत्तमो धामनिधिः पद्मिनीवल्लभश्च सः।
पद्मबन्धुरशीतांशुर्मातण्डो जलतस्करः॥
रश्मिमाली दृगध्यक्षः॥' एतानि च॥ २८–३०॥

[1] सूर्य° B_3. [2] भानुरिति मुद्रितग्रन्थे [3] °पाथः B_4. [4] °फेरु° A_4.

माठरः पिङ्गलो दण्डश्चण्डांशोः पारिपार्श्वकाः॥ ३१॥
सूरसूतोऽरुणोऽनूरुः काश्यपिर्गरुडाग्रजः।
परिवेषस्तु परिधिरुपसूर्यकमण्डले॥ ३२॥

(वि.) माठर इति—चण्डांशोः सूर्यस्य[1] परिवर्तमानाः यमाग्नीन्द्राः क्रमेण माठरः पिङ्गलः दण्ड इत्युच्यन्ते[2]। मठरस्यापत्यं पुमान् माठरः। मन्यते वा। 'मन ज्ञाने'। पिङ्गलवर्णत्वात् पिङ्गलः। दण्डोऽस्यास्तीति दण्डः। पारिपार्श्वगा इति वा पाठः। परितः पार्श्वे वर्तन्त इति पारिपार्श्वकाः[3]। सूरस्य[4] सूतः सूरसूतः। [5]अरुणवर्णोऽस्यास्तीति

अरुणः। न विद्येते ऊरू यस्य सः अनूरुः। कश्यपस्यापत्यं पुमान् काश्यपिः। काश्यप इति वा पाठः। गरुडस्याग्रजो गरुडाग्रजः। सूर्यसारथिनामानि ॥ परितो विष्यतेऽनेन परिवेषः[6]। 'विष्लृ व्याप्तौ'। परितो धीयतेऽनेन परिधिः। 'धि[7] धारणे'। परिवेषनामनी॥ समीपे सूर्यस्य [8]प्रतिकृतिः उपसूर्यकम्। मण्ड्यतेऽनेन मण्डलम्। 'मडि भूषायां व्याप्तौ च'। प्रतिसूर्यनामानि। चत्वार्यपि [9]नामानि परिवेषस्यैवेति केचित्॥ ३१–२॥

[1] B₁, D₁, K₅, U, W₂, Y add पार्श्वे. [2] एते शब्दाः व्याख्यायन्ते B₂, D₂. [3] पारिपार्श्विका इति वा पाठः K₅. [4] सूर्यस्य D₁, K₁, W₂. [5] अरुणवर्णत्वात् W₂. [6] C ends here. [7] 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' W₁. [8] प्रतिकृतिरूपं °सूर्यमण्डलम् B₂, U, K₅. [9] B₂, K₁ omit नामानि.

(पा.) माठरः—पारिपार्श्विकाः। रथरक्षणार्थमादित्यस्य [1]पार्श्वे स्थितदेवतानामानि॥ सूरसूतो—गरुडाग्रजः। काश्यप[2] इति पाठान्तरम्। अनूरुनामानि॥ परिवेषस्तु—मण्डले। परिवेषनामानि॥ अत्र चतुर्णां मध्ये प्रथमे द्वे परिवेषनामनी, उत्तरे द्वे प्रतिसूर्यनामनी इति केचित्। परिवेषशब्दो मूर्धन्यस्तालव्यश्च[3]।

'[4]परिवेशं विजानीयादुपसूर्यकमण्डले।
परिवेष्टनमप्याहुः परिवेषं मनीषिणः॥'

इति शाश्वतः (पृ. ११, श्लो. ११८)॥ ३१–२॥

[1] परिपार्श्वे A₁. [2] B adds गरुडाग्रजः. [3] A₁ adds भवति. [4] परिवेषमिति मुद्रितग्रन्थे.

किरणोस्रमयूखांशुगभस्तिघृणिपृश्नयः।
भानुः करो मरीचिः स्त्रीपुंसयोर्दीधितिः स्त्रियाम्॥ ३३॥

(वि.) किरणेति—तमः कृणातीति किरणः। 'कॄ हिंसायाम्'। आपो वसन्त्यत्र उस्रः। 'वस निवासे'। [1]मिनोति [2]अवक्षिपति तम इति मयूखः। 'डुमिञ् प्रक्षेपणे'। अश्नुते अंशुः। 'अशू व्याप्तौ'। गां [3]दिशं बभस्ति दीपयति गभस्तिः। 'भस भर्त्सनदीप्त्योः'। जिघर्ति [4]हरति जलमिति घृणिः। 'घृ क्षरणदीप्त्योः'। दीप्यत इति वा। स्पृशतीति[5] पृश्निः। वृष्टिरिति पाठपक्षे वर्षतीति वृष्टिः। वृष्णिरिति पाठपक्षे वर्षति क्ष्मामिति वृष्णिः। 'वृष सेचने'। घृष्यत इति [6]घृष्णिः। 'घृष [7]संघर्षे'। इति बहवः पाठाः [8]अवधारणीयाः। भातीति भानुः। 'भा दीप्तौ'। तमः कृणातीति करः। 'कॄ हिंसायाम्'। भुवि कीर्यते वा। 'कॄ विक्षेपे'। तमो म्रियतेऽनेन [9]मरीचिः। स्त्रीपुंसयोः। [10]दीधीते दीप्यते दीधितिः। 'दीधीङ् दीप्तिदेवनयोः'। रश्मिनामानि॥ ३३॥

[1] D₁ adds दीप्त्या. [2] अधः क्षिपति K_3. [3] भुवं B_2, D_1, I, K_5, W_2. [4] दीपयति B_2, K_5, Y. [5] B_1, K_5 add क्ष्माम्. [6] घृष्टिः A, B_1, K_5, W_1. [7] संघर्षणे U. [8] आदरणीयाः D_2, I, K_3, W_1. [9] मरीची B_1; D_1, I, U add 'मृङ् प्राणत्यागे'. [10] दीधीयते दीप्यतेऽनेन K_5, U.

(पा.) किरणोस्त्र—स्त्रियाम्। किरणनामानि ॥ ३३ ॥

स्युः प्रभारुग्रुचिस्त्विड्भाभाश्छविद्युतिदीप्तयः ।
रोचिः शोचिरुभे क्लीबे प्रकाशो द्योत आतपः ॥ ३४ ॥

(वि.) स्युरिति—प्रभातीति प्रभा[1]। रोचते रुक्। रुचिश्च। 'रुच दीप्तौ'। त्वेषते[2] त्विट्। 'त्विष दीप्तौ'। भाति भा[3]। 'भा दीप्तौ'। भासते भाः[4]। सकारान्तः। 'भासृ दीप्तौ'। [5]छविरुक्ता। द्युतिश्च। दीप्यत इति दीप्तिः। 'दीपी दीप्तौ'। रोचत इति रोचिः। रुचिश्च[6]। शुच्यते शोचिः। 'शुचिर् पूतीभावे'। उभे क्लीबे। दीप्तिनामानि ॥ [7]प्रकाशते प्रकाशः। 'काशृ दीप्तौ'। द्योतते द्योतः। 'द्युत दीप्तौ'। आ समन्तात् तपति इत्यातपः। 'तप संतापे'। आतपनामानि ॥ किरणादीनि आतपान्तानि नामानि [8]रश्मीनामेवेति केचित् ॥ ३४ ॥

[1] D_1, I add 'भा दीप्तौ'. [2] यया A, B_1, I, K_2. [3] आकारान्तस्त्रीलिङ्गः B_2. [4] स्त्रीलिङ्गः Y. [5] छ्यति नाशयत्यसारं छविः, 'छो छेदने'; द्योतत इति द्युतिः, 'द्युत दीप्तौ' Y. [6] 'रुच दीप्तौ' B_2, D_1, K_3, W_1, Y. [7] प्रकर्षेण काशते B_2. [8] रश्मिनामानीति B_2, I, K_5, W_1, Y.

(पा.) स्युः प्रभा—दीप्तयः।

'जृम्भारम्भप्रविततदलोपान्तजालप्रविष्टै-
र्भाभिर्भानोर्नृपतय इव स्पृश्यमाना विबुद्धाः[1]।'

इति वेणीसंहारे (२. ७) भाःशब्दस्य पुंस्त्वं दृष्टम्। रोचिः—आतपः। प्रकाशनामानि। 'भल्यातिपालिकाकलिकलशिवेशित्विषि[2] वासेः' (?) इत्यरुणदत्तलिङ्गानुशासने त्विषि-शब्दो दृष्टः। 'इन्दुं विनान्यस्य न [3]विद्यते द्युत्' इति धर्मशर्माभ्युदये (१. १६) द्युत्-शब्दो दृष्टः ॥ ३४ ॥

[1] विबुद्धैः B_3. [2] °कलशीवेशी° B_3. [3] दृश्यते इति मुद्रितग्रन्थे.

कोष्णं कवोष्णं मन्दोष्णं कदुष्णं त्रिषु तद्वति ।
तिग्मं तीक्ष्णं खरं तद्वन्मृगतृष्णा मरीचिका ॥ ३५ ॥

इति दिग्वर्गः

(वि.) कोष्णमिति—किंचिद् उष्णं कोष्णम् । ईषदुष्णं कवोष्णम् । मन्दं च तदुष्णं च मन्दोष्णम् । [1]किंचिदुष्णं कदुष्णम् । ईषदुष्णनामानि ॥ एषां धर्ममात्रे क्लीवत्वम् । [2]धर्मिवृत्तित्वे अभिधेयलिङ्गत्वम् । तेजयतीति तिग्मम् । 'तिज निशातने'[3] । तीक्ष्णं च । खनतीति खरम् । 'खनु अवदारणे' । खुरमिति वा पाठः । खुरतीति खुरम् । 'खुर [4]छेदने' । अत्युष्णनामानि[5] ॥ मृगाणां तृष्णास्ति[6] अस्यामिति मृगतृष्णिका । म्रियन्ते मृगा अनयेति मरीचिका । 'मृङ् प्राणत्यागे' । जलवत्प्रतीयमानसूर्यरश्मिनामनी ॥ ३५ ॥

इति श्रीलिङ्गयसूरिविरचितायाममरकोशपदविवृतौ दिग्वर्गविवृतिः

1 मनागुष्णम् B_1, K_5, Y. 2 धर्मिणि त्रिलिङ्गत्वम् B_2, K_5, U, Y. 3 D_1 adds क्षमायां च. 4 भेदने A, B_1, T, K_1. 5 तद्वदिति धर्मे क्लीबत्वं, धर्मिणि त्रिलिङ्गत्वम् I, U, W_2. 6 B_2, D_2, I, K_1, K_2, K_5 omit अस्त्यस्यामिति.

(पा.) कोष्णं—तद्वति । [1]कोष्णादयोऽल्पोष्णवाचकाः, ते गुणे [2]नपुंसकलिङ्गाः गुणिनि तु [3]त्रिलिङ्गा भवन्ति । तिग्मं—तद्वत् । तिग्मादयोऽत्युष्णवाचकाः तद्वदिति कोष्णादय इव गुणे नपुंसकलिङ्गाः गुणिनि त्रिलिङ्गा भवन्ति ॥ मृगतृष्णा मरीचिका । सलिलवत्प्रतीयमानरविकिरणनामनी । आन्ध्रभाषायां 'यंडमावुलु' ॥ ३५ ॥

इति श्रीवत्सनृसिंहसूरिसुतमल्लिनाथ[4]विरचितेऽमरपदपारिजाते दिग्वर्गः

1 एतान्यल्पोष्णनामानि B_3, B_4. 2 नपुंसकानि B_3. 3 त्रिलिङ्गानि B_3. 4 मल्लिकार्जुन A_1.

---

४. कालवर्गः

कालो दिष्टोऽप्यनेहापि समयोऽप्यथ पक्षतिः ।
प्रतिपद् द्वे इमे स्त्रीत्वे तदाद्यास्तिथयो द्वयोः ॥ १ ॥

(वि.) काल इति—[1]कल्यते संख्यायते कालः । 'कल संख्याने[2]' । [3]कलयति प्रेरयति वा कालः । 'कल किल क्षेपे' । दिश्यते दिष्टः । 'दिश अतिसर्जने' । न ईहत इति अनेहा[4] । 'ईह चेष्टायाम्' । न हन्यते वा । सान्तः [5]पुमान् । [6]कर्मणि समेति समयः । 'इण् गतौ' । कालनामानि ।। पक्षस्य मूलं प्रारम्भदिनं पक्षतिः । प्रतिपद्यते उपक्रम्यतेऽनया प्रतिपत् । '[7]पद गतौ' । पक्षप्रथमदिवसनामनी ।। तन्यते [8]षष्टिर्घटिकादिभिरिति तिथिः । 'तनु विस्तारे' । प्रतिपत्प्रभृति पञ्चदशीपर्यन्ततिथिनामानि[9] ।। १ ।।

[1] काल्यते B_2, U. [2] A, B_1, T add शिल्पिसंज्ञयोः [3] कालयति K_1. [4] ईहत इति ईहा, ईहा न भवतीति नेहा, नेहा न भवतीति अनेहा; ईषदपि हन्यते ईहा, ईहा न भवतीति अनेहा, द्वयोर्नञोः प्रकृतार्थप्रतिपादकत्वेन हन्यमान इत्यर्थः B_2. [5] पुंलिङ्गः U. [6] कर्मणा I, U. [7] पद्लृ A, Y. [8] °घटिकाभिः K_1, W_2, Y. [9] °पर्यन्तं दिवसनामानि B_2, K_5, W_2.

(पा.) कालो—समयोऽपि । कालनामानि । [1]अनेहेत्यादन्तं पदम् । अन्यत्र अनेहसौ अनेहसः । हे अनेहः इत्यादि ।। अथ पक्षतिः—स्त्रीत्वे । प्रतिपन्नामनी ।। तदाद्यास्तिथयो द्वयोः । आद्यशब्देन पक्षत्यादीनामेव ग्रहणम् । ताश्च[2] पञ्चदशतिथिशब्दवाच्याः । स तिथिशब्दोऽपि स्त्रीपुंसलिङ्गः ।। १ ।।

[1] A_1 adds अनेहेत्यत्र 'ऋदुशन—' (७. १. ९४) इत्यादिनानङादेशोऽसंबुद्धौ.
[2] A_1 adds पक्षत्यादयः.

घस्रो दिनाहनी वा तु क्लीबे दिवसवासरौ ।
प्रत्यूषोऽहर्मुखं कल्यमुषःप्रत्युषसी अपि ।। २ ।।
व्युष्टं विभातं द्वे क्लीबे पुंसि गोसर्ग इष्यते ।
प्रभातं च दिनान्ते तु सायः संध्या पितृप्रसूः ।। ३ ।।

(वि.) घस्र इति—तमो घसतीति[1] घस्रः । 'घस्लृ अदने' । तमो द्यतीति दिनम् । 'दो अवखण्डने' । सूर्येण न हीयते अहः । 'ओहाक् त्यागे' । दीव्यन्ति देवा[2] अस्मिन्निति दिवसः । 'दिवु क्रीडादौ' । वसन्ति व्यवहर्तारः अस्मिन्निति वासरः । 'वस निवासे' । [3]दिवसनामानि ।। प्रत्यूषति निशामिति प्रत्यूषः । 'ऊष रुजायाम्' । अह्नो मुखम् अहर्मुखम् । कलयति मङ्गलं कल्यम् । 'कल संख्याने' । काले[4] साधु काल्यम् इति वा पाठः । ओषत्यन्धकारमिति[5] उषः । प्रत्युषश्च । 'उष प्लुष दाहे' । [6]भातुं प्रवृत्तं प्रभातम् । 'भा दीप्तौ' । सूर्योदयात् प्राक् घटिकाचतुष्टयात्मकस्य कालस्य नामानि ।।

दिनं स्यतीति [7] सायः। 'षोऽन्तकर्मणि'। दिनस्य पश्चाद्भागे मुहूर्तत्रयात्मककालनाम ॥ सम्यग् ध्यायन्त्यत्रेति [8] संध्या। 'ध्यै चिन्तायाम्'। अहोरात्रसंधौ भवा वा। पितॄणां प्रसूः माता पितृप्रसूः। दिनान्तादुपरि घटिकात्रयात्मकस्य [9] सूर्योदयात् प्राक् पञ्चघटिकात्मकस्य च कालस्य नामानि ॥ २–३ ॥

[1] B_2 adds व्यथयति. [2] देहाः D_2. [3] दिन° K_3. [4] कालेन साम्यं W_2. [5] B_1, K_5, W_2, Y add उपरमयति. [6] प्रभातुं W_1. [7] B_1 adds समापयति; दिनम् अन्तयति समापयतीति दिनान्तः B_2. [8] °अस्यां विप्रैरिति वा संध्या, अर्कोदयास्तमयकालः Y. [9] घटिकात्मकस्य A, W_2; सूर्यास्तमयात् प्राक् D_2.

(पा.) घस्रो—वासरौ। दिवसनामानि ॥ प्रत्यूषो—प्रभातं च। सूर्योदयात् प्राग् घटिकाचतुष्टयात्मककालनामानि। [1]वैजयन्त्यां प्रत्यूषशब्दो नपुंसकलिङ्ग इति प्रतिज्ञातम्। 'व्युष्टं विभातं प्रत्यूषं सांयात्रिकमहर्मुखम्' इति (पृ. २२, श्लो. ६८)। शाश्वतकोशे [2]काल्यशब्दो ह्रस्वादिः। 'कल्यं प्रभातमध्ये[3] च कल्यो नीरोगदक्षयोः' इति (पृ. ३, श्लो. २४)। 'गोपीथो गोसर्गस्त्रिघोषः कथ्यते निशान्तश्च' एतानि च ॥ दिनान्ते तु सायम्। दिवसावसाननाम। सायमिति नपुंसकत्वेन निर्दिष्टम्। 'सायमण्डनमभित्वरयन्त्यः' इति। संध्या पितृप्रसूः। दिनान्तादुपरि घटिकात्रयात्मकस्य सूर्योदयात् प्राक् पञ्चघटिकात्मकस्य च कालस्य नामनी। संधाशब्दोऽप्यस्ति। 'संधा संध्या पितृप्रसूः' इति वैजयन्ती (पृ. २२, श्लो. ६९) ॥ २–३ ॥

[1] वैजयन्तीकारेण A_1. [2] कल्य° B_3. [3] प्रभातं सजितं B_4; मुद्रितग्रन्थे च.

प्राह्णापराह्णमध्याह्नास्त्रिसंध्यमथ शर्वरी।
निशा निशीथिनी रात्रिस्त्रियामा क्षणदा क्षपा ॥ ४ ॥
विभावरीतमस्विन्यौ रजनी यामिनी तमी।

(वि.) प्राह्ण इति—अह्नः प्रान्ते[1] भवः प्राह्णः। अह्नः अपरो भागः अपराह्णः। अह्नो मध्यो भागः मध्याह्नः। एते त्रयः समाहृताः त्रिसंध्यं भवति। तिसृणां संध्यानां समाहारः त्रिसंध्यम् ॥ शृणाति [2]लोकचक्षूंषीति शर्वरी। 'शॄ हिंसायाम्'। नितरां श्यतीति सर्वचेष्टाः [3]निशा। निशीथोऽस्त्यस्यामिति[4] निशीथिनी। राति ददाति सुखमिति रात्रिः। 'रा दाने'। त्रयो यामा [5]यस्याः सा त्रियामा। विश्रमाय क्षणमवसरं[6] ददातीति क्षणदा। 'दा दाने'। क्षपयति आयुरिति क्षपा। 'क्षि क्षये'। तमसावृतत्वात् [7]विभावरी। तमोऽस्यामस्तीति तमस्विनी। तमसा [8]रज्यत इति रजनी। 'रञ्ज रागे'।

यामा अस्याः सन्तीति यामिनी। तमयति चक्रवाकान् तमी। 'तमु ग्लानौ'। तमा इति वा पाठः। रात्रिनामानि ॥ ४ ॥

[1] प्रारम्भः B₁, D₁, I, K₅, W₂. [2] सर्वचेष्टाः W₂. [3] नितरामस्यां शेरत इति निशा। 'शीङ् स्वप्ने'। नितरामस्यति निरस्यति सर्वचेष्टा इति वा निशा। 'अस निरसने' B₂; D₁, W₁ add 'शो तनूकरणे'. [4] अस्याः W₁. [5] यस्यां D₁. [6] अवकाशं A, B₁, T, U. [7] भाभिः व्रियत इति भावरी, भावरी न भवतीति विभावरी, 'वृञ् वरणे'; भा कान्तिः, न विद्यते भा यस्य तत् विभं तमः, तेन विभेन आ समन्तात् व्रियत इति विभावरी वा B₂. [8] रञ्जयति B₁, D₁, I, K₅, W₂.

(पा.) प्राह्ण—त्रिसंध्यम्। प्राह्ण इति पूर्वाह्णः[1]। अपराह्ण इति सायाह्नः[1]। मध्याह्न इति [2]मध्यंदिनपर्यायः। एतेषां त्रयाणां[3] समाहारस्त्रिसंध्यम्। त्रिसंध्यी इति च कतिचित् [4]कथयन्ति। समाहारस्यैकत्वाद् [5]एकवचनम्॥ अथ शर्वरी—तमी। 'तमासिता विरात्रः स्याद् वासुरा यामिनी तमी' इति रभसकोशपाठात् तमा इत्यपि भवति। रात्रिनामानि ॥ ४ ॥

[1] A₁ adds पर्यायः. [2] दिनमध्य° B₃. [3] B₃ adds संध्यानां. [4] B₃, B₄ omit. [5] A₁ adds पक्षद्वयेऽपि.

तमिस्रा तामसी रात्रिर्ज्यौत्स्नी चन्द्रिकयान्विता ॥ ५ ॥
आगामिवर्तमानाहर्युक्तायां निशि पक्षिणी।

(वि.) तमिस्रेति—तमोऽस्त्यस्यामिति[1] तमिस्रा। तमोबहुला [2]तामसी। तमोयुक्तरात्रिनामनी ॥ ज्योत्स्ना अस्त्यस्यामिति [3]ज्यौत्स्नी। ज्योत्स्ना ज्योत्स्नीति वा पाठः। चन्द्रिकायुक्तरात्रिनाम ॥ उभयाह्नी पक्षाविव यस्याः सा पक्षिणी। [4]उभयतः अहोयुक्तरात्रिनाम ॥ ५ ॥

[1] अस्याः A, B₁, T. [2] तमसां समूहः तामसम्, तदस्यास्तीति तामसी B₂. [3] ज्योत्स्नी, आकारान्तोऽप्यस्ति B₁, I, K₅, W₂; K₅ omits 4 lines. [4] उभयाहो° D₁, I, W₂; उभयत्राहोयुक्तनिशानाम W₁.

(पा.) तमिस्रा—रात्रिः। तमोयुक्तरात्रिस्तमिस्रा स्यात्। ज्योत्स्नी चन्द्रिकयान्विता। चन्द्रिकायुक्तरात्रिर्ज्यौत्स्नी स्यात्। 'पूर्णेन्दुस्तु दिनंमन्या'। पूर्णचन्द्रयुक्तरात्रिर्दिनंमन्या स्यात्। आगामि—पक्षिणी। पक्षद्वयवदुभयतोवर्त्यहःसंयुक्ता रात्रिः पक्षिणी स्यात् ॥ ५ ॥

गणरात्रं निशा बह्व्यः प्रदोषो रजनीमुखम् ॥ ६ ॥
अर्धरात्रनिशीथौ द्वौ द्वौ यामप्रहरौ समौ ।

(वि.) गणरात्रमिति—रात्रीणां गणो[1] गणरात्रम् । [2]गणरात्रो वा । समाहारे नपुंसकम् । रात्रिसमूहनाम ॥ प्रकृष्टो दोषः [3]प्रारब्धा दोषा वा अत्रेति प्रदोषः । [4]रजनीमुखनाम ॥ रात्रेरर्धम् अर्धरात्रः । नियतं शेरतेऽत्र[5] निशीथः । 'शीङ् स्वप्ने' । [6]मध्यरात्रनामनी ॥ यातीति यामः । 'या प्रापणे' । प्रह्रियत इति प्रहरः[7] । 'हृञ् हरणे' । दिनस्य रात्रेर्वा चतुर्भागनामानि ॥ ६ ॥

[1]B₁, W₂ add समूहः. [2] W₂ omits. [3] प्रारब्धः B₁. [4] B₂ adds रजन्याः मुखं रजनीमुखम् ; एतत् प्रदोषकालनाम B₂, K₅, W₂. [5] A adds प्राणिनः. [6] मध्यरात्रि° A, B₁, D₂, W₁. [7] प्रकर्षेण ह्रियते° A.

(पा.) गणरात्रं निशा बह्व्यः । रात्रिसमूहः गणरात्रं स्यात् । अथवा बह्व्यः [1]रात्रयो गणरात्रमित्युच्यते । चिररात्रमपि [2]तन्नाम । 'बह्व्यस्तु गणरात्रं च चिररात्रं च रात्रयः' इति वैजयन्ती (पृ. २१, श्लो. ५९) । प्रदोषो रजनीमुखम् । [3]रात्रिमुखनाम ॥ अर्धरात्रनिशीथौ द्वौ । रात्रिमध्यनामनी । 'मध्यरात्रो [4]महारात्रिः' । एते च । द्वौ—समौ । दिनस्य रात्रेर्वा तुरीयांशनामनी ॥ ६ ॥

[1] निशाः A₁. [2] B₃ omits. [3] रात्रेर्मुखं प्रदोषः स्यात् A₁. [4] महारात्रौ A₁.

स पर्वसंधिः प्रतिपत्पञ्चदश्योर्यदन्तरम् ॥ ७ ॥
पक्षान्तौ पञ्चदश्यौ द्वे पौर्णमासी तु पूर्णिमा ।
कलाहीने सानुमतिः पूर्णे राका निशाकरे ॥ ८ ॥

(वि.) स इति—प्रतिपत्पञ्चदश्योर्यदन्तरं स संधिः, पर्व वा भवति । संधीयते[1] संधिः । पृणाति पालयति [2]अभिलषितमिति [3]पर्व । 'पॄ पालनपूरणयोः' । पर्वसंधिरिति एकं पदं वा । [4]शुक्लकृष्णपक्षान्तौ द्वे पञ्चदश्यौ भवतः । पञ्चदशसंख्यायाः पूरणी पञ्चदशी । पूर्णश्चासौ माश्च [5]पूर्णमाः, पूर्णमसः चन्द्रस्येयं पौर्णमासी । पूर्णो मासोऽस्यामिति वा । [6]पूर्णं मिमीते पूर्णिमा । 'माङ् माने' । पूर्यते मासः अनयेति वा । 'पूरी आप्यायने' । [7]शुक्लपञ्चदशीनामानि ॥ अनुमन्यते [8]अनुमतिः । 'मन ज्ञाने' । [9]चतुर्दशीमिश्रितपूर्णिमानाम ॥ यज्वभिः रायते राका । 'रै शब्दे' । राति ददाति [10]अभिलषितमिति वा । 'रा दाने' । [11]संपूर्णचन्द्रवत्पूर्णिमानाम ॥ ७–८ ॥

[1] 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' D_1. [2] अभिलक्षितं W_2; अभिमतम् A. [3] पृणाति ददाति देवेभ्यो हविरिति वा B_1, K_5, W_2, Y. [4] शुक्लपक्ष° A. [5] B_2, D_1 add चन्द्रः; तस्येयं तिथिरिति पौर्णमासी I. [6] पूरणं पूर्ण W_1. [7] T adds पक्ष. [8] कलाहीने चन्द्रे कलामात्रहीने सति चन्द्रे या पूर्णिमा सा अनुमतिरित्यर्थः B_2, K_5, W_2, Y. [9] कलाहीनचन्द्रयुक्तपूर्णिमानाम B_2, I. [10] शुभम् Y; सुखम् W_2. [11] °चन्द्रमिश्रित° A, B_1, T.

(पा.) स पर्व—यदन्तरम्। प्रतिपत्पञ्चदश्योरन्तरालकालः पर्वसंधिरित्युच्यते। पक्षान्तौ—द्वे। [1]पौर्णमास्यमावास्ययोर्नामनी ॥ 'पर्वणी पञ्चदश्यौ द्वे पक्षान्तौ नन्दिवर्धनौ' इति वैजयन्ती (पृ. २३, श्लो. ७३)। पौर्णमासी तु पूर्णिमा। [2]शुक्लपञ्चदशीनामनी ॥ पूर्णमासी च भवति। 'पूर्णा च पूर्णमासी च पौर्णमासी च पूर्णिमा[3]' इति वैजयन्ती (पृ. २३, श्लो. ७३)। कलाहीने—निशाकरे। यस्यां चन्द्रः कलाहीनः [4]स्यात् सा पूर्णिमा अनुमतिः स्यात्। यस्यां पूर्णश्चन्द्रः[5] सा राकेत्युच्यते। अनुक्तम्—'चैत्री तु मदनध्वजा'। पौषीमाघीप्रभृतयस्तत्तन्मासपूर्णिमासु ॥ ७–८ ॥

[1] वक्ष्यमाणपञ्चदश्यौ द्वे पक्षान्तौ स्याताम् A_1. [2] पूर्णिमा° A_1. [3] पूर्णिका इति मुद्रितपुस्तके. [4] चेत् A_1. [5] पूर्णचन्द्रः A_1.

अमावास्या त्वमावस्या दर्शः सूर्येन्दुसंगमः।
सा दृष्टेन्दुः सिनीवाली सा नष्टेन्दुकला कुहूः ॥ ९ ॥

(वि.) अमावास्येति—चन्द्रार्कौ [1]अमा सह वसतः अत्रेति अमावास्या[2] अमावस्या च। दृश्येते सूर्याचन्द्रमसावत्रेति दर्शः। 'दृशिर् प्रेक्षणे'। सूर्येन्दू संगच्छेते अत्रेति सूर्येन्दुसंगमः। 'गम्लृ सृप्लृ गतौ'। कृष्णपञ्चदशीनाम ॥ वालते चलतीति [3]वालः। 'वाडृ आप्लाव्ये'। वालेन चन्द्रेण सिनी सिता सिनीवाली। दृष्टचन्द्रदर्शनाम ॥ कुहयते विस्मापयति तमसा कुहूः। 'कुह विस्मापने'। तमसा कुं भुवं हन्तीति वा[4]। नष्टचन्द्रदर्शनाम ॥ ९ ॥

[1] अमा इत्यव्ययं, सहार्थकं च। वा विकल्पे। वा अमा स्यात्, अमेति वा स्यादित्यर्थः B_2. [2] D_1, I, W_1 add 'वस निवासे'. [3] चन्द्र इत्यर्थः B_2. [4] B_2, D_1, Y add 'हन हिंसागत्योः'.

(पा.) अमावास्या—संगमः। कृष्णपञ्चदशीनामानि ॥ अमावासी, अमावसी इत्यपि स्यात्। 'दर्शोऽमावास्यमावसी' इति वैजयन्ती (पृ. २२, श्लो. ७०)। अमावसे-

त्यप्यस्ति। 'अमावास्या त्वमावसा[1]' इति वैजयन्ती (पृ. २२, श्लो. ७१)। सा दृष्टेन्दुः सिनीवाली। [2]सा अमावसा दृष्टचन्द्रा चेत् सिनीवालीत्युच्यते[3]। सा लक्ष्मीरस्यामस्तीति सिनी चन्द्रकला। सा बाला अस्यामिति सिनीवालीति व्युत्पत्त्या दन्त्यादिः। सा नष्टेन्दुकला कुहूः। सा[4] अमावसी नष्टेन्दुकला चेत् कुहूरित्युच्यते॥ ९॥

[1] अमवसा B_3.　[2] दृष्टेन्दुदर्शनाम B_3, B_4.　[3] शब्द्यते A_1.　[4] नष्टेन्दुदर्शनाम B_3.

उपरागो ग्रहो राहुग्रस्ते त्विन्दौ च पूष्णि च।
सोपप्लवोपरक्तौ द्वावग्न्युत्पात उपाहितः॥ १०॥
एकयोक्त्या पुष्पवन्तौ दिवाकरनिशाकरौ।

(वि.) उपराग इति—उपरज्येते सूर्याचन्द्रमसावनेनेति उपरागः। 'रञ्ज रागे'। गृह्येते सूर्याचन्द्रमसावनेन ग्रहः। 'ग्रह उपादाने'। ग्रहणनामनी॥ उपप्लवेन सहितः सोपप्लवः। उपरज्यते उपरक्तः। राहुग्रस्ते इन्दौ पूष्णि च द्वौ शब्दौ वर्तेते। [1]अग्नेरुत्पातः अग्न्युत्पातः। उप समीपे [2]आहितमत्र उपाहितः। [3]धूमकेतुनाम॥ [4]पुष्पं विकासः तद्वन्तौ पुष्पवन्तौ। सूर्याचन्द्रमसोरपृथङ्नाम॥ १०॥

[1] अग्निना कृतः उत्पातः B_1, K_5, W_2.　[2] अहितम् B_1, D_1.　[3] धूमकेत्वादि° B_2.
[4] पुष्पवद् विकासः K_1.

(पा.) उपरागो ग्रहः। ग्रहणनामनी॥ राहुग्रस्ते—द्वौ। राहुग्रस्तचन्द्रसूर्यनामनी॥ अग्न्युत्पात उपाहितः। धूमकेतुनाम॥ एकयोक्त्या—निशाकरौ। एकयोक्त्या [1]सूर्याचन्द्रमसौ [2]पुष्पवन्ताविति कथ्येते।

'जातौ स्वकिरणसंचयपटावृतौ वियति पुष्पवन्तौ सन्तौ।
बाणासनौ च घनरवपटावृतौ वियति पुष्पवन्तौ सन्तौ॥'

इति हरिप्रबोधयमके॥ पुष्पदन्तावपि भवतः। 'प्राक्प्रत्यग्धरणीधरशिखरस्थितपुष्पदन्ताभ्याम्' इति धर्मशर्माभ्युदये॥ १०॥

[1] सूर्यचन्द्रौ B_3.　[2] पुष्पवत्पदवाच्यौ भवतः B_3, B_4.

अष्टादश निमेषास्तु काष्ठा त्रिंशत्तु ताः कला॥ ११॥
तास्तु त्रिंशत् क्षणस्ते तु मुहूर्तो द्वादशास्त्रियाम्।

(वि). अष्टादशेति—निमिषतीति निमेषः[1]। ते अष्टादश काष्ठा भवति। काशत इति काष्ठा[2]। ताः काष्ठाः त्रिंशत् कला भवति। कालं कलयतीति कला[3]। ताः कलाः त्रिंशत् [4]क्षणो भवति। क्षिणोति हिनस्तीति क्षणः। 'क्षिणु हिंसायाम्'। ते क्षणाः द्वादश मुहूर्तो[5] भवति। [6]मुहुर्मुहुरियर्तीति [7]मुहूर्तः। 'ऋ गतौ'॥ ११॥

[1] निमिषः A, B_1, T; U adds 'मिष उन्मीलने'. [2] D_2, I, K_1, W_1 add 'काशृ दीप्तौ'. [3] 'कल किल क्षेपे' D_1. [4] क्षणं I. [5] मुहूर्त K_1. [6] W_2 omits one मुहुः. [7] मुह्यतीति मुहु, इयर्ति गच्छतीत्यर्थः। आहत्य उभयधात्वर्थमेलनात् मुहूर्तो भवति। 'मुह वैचित्ये', 'ऋ गतौ' B_2.

(पा.) अष्टादश—काष्ठा। मनुष्याक्षिपक्ष्मपरिक्षेपकालो निमेषो निमिषश्च भवति। 'निमेषनिमिषौ कालप्रभेदेऽक्षिनिमीलने' इति विश्वप्रकाशिका (पृ. १७२, श्लो. १५)। निमेषा अष्टादश स्युश्चेत् काष्ठा॥ त्रिंशत्तु ताः कला। काष्ठात्रिंशचेत् कला। तास्तु त्रिंशत् क्षणः। त्रिंशत्कलाः क्षणः। ते तु—अस्त्रियाम्। क्षणाः द्वादश स्युश्चेत् मुहूर्तः[1]॥ ११॥

[1] B_3 adds स चास्त्रियाम्.

ते तु त्रिंशदहोरात्रः पक्षस्ते दश पञ्च च॥ १२॥
पक्षौ पूर्वापरौ शुक्लकृष्णौ मासस्तु तावुभौ।

(वि.) ते त्विति—ते तु मुहूर्ताः त्रिंशत् अहोरात्रो[1] भवति। अह्ना सहिता[2] रात्रिः अहोरात्रः। तेऽहोरात्राः पञ्चदश पक्षो भवति। [3]पचति [4]भूतानि पक्षः। 'डुपचष् पाके'। [5]पक्ष्यते वा पक्षः। 'पक्ष परिग्रहे'। पूर्वापरौ पक्षौ क्रमेण शुक्लकृष्णनामकौ[6] भवतः। उभौ तौ मासो भवति॥ १२॥

[1] अहोरात्रं K_2. [2] समेता B_1; अहःसमेता B_2. [3] परिणामयतीत्यर्थः B_2. [4] B_2 adds शरीरादीनि. [5] पक्षति गृह्णातीति वा B_2. [6] °नामानौ D_2, K_2, K_5, W_1.

(पा.) ते तु त्रिंशदहोरात्रः। मुहूर्तत्रिंशत् अहोरात्रः। अत्रापि अस्त्रियाम् इति लिङ्गमन्वेति। अहोरात्रं, द्विरात्रं, त्रिरात्रमिति वामनलिङ्गानुशासने (पृ. १३, श्लो. १६) तथैवोदाहृतत्वात्॥ पक्षस्ते दश पञ्च च। अहोरात्राणि[1] पञ्चदश चेत् पक्षः॥ पक्षौ—कृष्णौ। अत्र पूर्वपक्षः शुक्लपक्षः स्यात्। अपरपक्षः कृष्णपक्षोऽपि भवति॥

मासस्तु तावुभौ। पक्षौ द्वौ चेन्मासः। [2]माःशब्दोऽपि स्यात्। 'मासौ मासनिशाकरौ' इति वैजयन्ती (पृ. २७०, श्लो. ६१)। माः सान्तः॥ १२॥

[1] अहोरात्राः B_3. [2] मासि इत्यपि A_1.

द्वौ द्वौ मार्गादिमासौ स्यादृतुस्तैरयनं त्रिभिः॥ १३॥
अयने द्वे गतिरुदग्दक्षिणार्कस्य वत्सरः।

(वि). द्वाविति—[1]मस्यति परिणमतीति मासः। 'मसी [2]परिणामे'। मासः[3] चन्द्रस्यायं मास इति वा। इयर्तीति ऋतुः। 'ऋ गतौ'। तौ [4]मार्गादिमासौ द्वौ द्वौ ऋतुः भवति। तैः त्रिभिः ऋतुभिः अयनम्। अयते यात्यनेन सूर्यः दक्षिणामुत्तरां चेति अयनम्। 'अय पय गतौ'। ते द्वे अयने अर्कस्य उदग्दक्षिणागतिश्च[5] वत्सरो भवति। वसन्त्यस्मिन् ऋतवः वत्सरः। 'वस निवासे'॥ १३॥

[1] मस्यते परिमीयतेऽनेन K_3, W_2. [2] 'मसी परिमाणे' A, I, T. [3] माश्चन्द्रः तस्यायं B_1, D_1, I, W_2. [4] माघादि° B_2. [5] °गती च W_2.

(पा.) द्वौ द्वौ—ऋतुः। मार्गशीर्षादिमासद्वयम् ऋतुः स्यात्। तैरयन त्रिभिः। ऋतवस्त्रयश्चेद् अयनम्। अयने—वत्सरः। [1]अर्कस्य उदक् उदीच्याम्[2] अयनं गतिरुत्तरायणम्। दक्षिणा दक्षिणस्यामयनं[2] गतिर्दक्षिणायनम्। ते त्वयने वत्सरः॥ १३॥

[1] A_1 adds उदगिति अस्तातिप्रत्ययान्तस्योदीचीशब्दस्य सप्तमी, दक्षिणा इति आच्-प्रत्ययान्तदक्षिणाशब्दस्य सप्तमी. [2] A_1 adds जाता गतिः.

समरात्रिंदिवे काले विषुवद् विषुवं च तत्॥ १४॥
(पुष्ययुक्ता[1] पौर्णमासी पौषी मासे तु यत्र सा।
नाम्ना स पौषो माघाद्याश्चैवमेकादशापरे॥)
मार्गशीर्षे सहा मार्ग आग्रहायणिकश्च सः।

(वि.) समेति—रात्रिश्च दिवा च रात्रिंदिवम्। [2]समं रात्रिंदिवं यस्मिन् काले स समरात्रिंदिवः। अस्मिन् काले[3] विषुवत् विषुवं च भवतः। अहोरात्रयोः विषु[4] साम्यमत्रास्तीति विषुवत्। विषुवं च। पुष्यनक्षत्रयुक्ता पौर्णमासी पौषी, सा यत्रास्ति मासे स नाम्ना पौषः[5]। अपरे एकादश[6] माघाद्या एवमूह्याः[7]। कथम्? [8]मघानक्षत्रयुक्ता

6

पौर्णमासी माघी। सा यत्रास्ति स माघः। [9]मृगशीर्षनक्षत्रयुक्ता [10]मार्गशीर्षी, सा यस्मिन्नस्ति स मार्गशीर्षः। शीतोष्णे सह्यतेऽत्र सहाः[11]। सान्तः। 'षह मर्षणे'। [12]मृगशिरोनक्षत्रयुक्ता पौर्णमासी मार्गी, सा यत्रास्ति स मार्गः। आग्रहायणी यत्रास्ति स आग्रहायणिकः। [13]मार्गशीर्षनामानि ॥ १४ ॥

[1] Verse included in most of the MSS. [2] B_2 adds समानं. [3] °विषुर्भवति विषुवत् विषुवं च B_2. [4] विषु इति साम्येऽव्ययम् D_1, K_5. [5] A, T add मासः. [6] K_3, K_5 add मासाः. [7] कथनीयं K_1. [8] मघनक्षत्र° A, B_1, T, K_1. [9] °शिरो° A, B_1, T. [10] W_1 adds पौर्णमासी. [11] सहतेऽत्र सहाः A, T. [12] °शीर्ष° B_1; K_1, K_3, W_1 omit °शिरः°. [13] D_2, W_2 add °मास°.

(पा.) समरात्रिंदिवे—तत्। [1]समं रात्रिंदिवं यस्मिन् तस्मिन्[2] काले विषुवत् विषुवं च शब्दौ भवतः। समकालनामनी ॥ [3]पुष्ययुक्ता—अपरे। पुष्ययुक्ता पौर्णमासी पौषी। पुष्ययुक्तपूर्णिमानाम ॥ पौषस्तन्मासनाम ॥ अपरे एकादश चैवं माघाद्याः माघादिपदवाच्याः ॥ मार्गशीर्षे—च सः। मार्गशीर्षमासनामानि ॥ १४ ॥

[1] A_1 adds रात्रिश्च दिवा च रात्रिंदिवम्. [2] अस्मिन् A_1. [3] A_1 omits the verse पुष्ययुक्ता . . .

पौषे तैषसहस्यौ द्वौ तपा माघेऽथ फाल्गुने ॥ १५ ॥
स्यात् तपस्यः फाल्गुनिकः स्याच्चैत्रे चैत्रिको मधुः ।

(वि.) पौष इति—पौषी यत्रास्ति पौषः, तैषी यत्रास्ति तैषः। सहोऽस्यास्तीति [1]सहस्यः। [2]पौषमासनामनी ॥ स्नानादिना पापं तपत्यत्रेति [3]तपाः। सान्तः। 'तप संतापे'। मा न [4]विद्यमानम् अघमस्मिन्निति माघः। माघी अत्रास्तीति वा। माघमासनामनी ॥ [5]फाल्गुनी अत्रास्तीति फाल्गुनः। फाल्गुनिकश्च। तपसि साधुः तपस्यः। फाल्गुनमासनामानि ॥ [6]चैत्री अत्रास्तीति चैत्रः। चैत्रिकश्च[7]। मधुना पुष्परसेन योगान्मधुः। [8]मधुर्वसन्तोऽत्रास्तीति वा मधुः। चैत्रमासनामानि ॥ १५ ॥

[1] सहसि साधुः U. [2] पुष्यमास° B_1, D_1, K_5, W_2. [3] तपः अस्त्यस्मिन्निति D_1, K_5; तपति अस्मिन् B_2. [4] अविद्यमानम् B_1, U, W_2. [5] फल्गुनीयुक्ता पूर्णिमा B_2. [6] चित्रानक्षत्रयुक्ता पूर्णिमा B_2. [7] चैत्रकश्च A. [8] B_1 omits one line.

(पा.) पौषे—द्वौ। पौषमासनामनी ॥ तपा माघे। माघमासनामनी ॥ अथ—फाल्गुनिकः। फाल्गुनमासनामनी ॥ स्यात्—मधुः। चैत्रमासनामानि ॥ १५ ॥

वैशाखे माधवो राधो ज्येष्ठे शुक्रः शुचिस्त्वयम् ॥ १६ ॥
आषाढे श्रावणे तु स्यान्नभाः श्रावणिकश्च सः ।

(वि.) वैशाख इति—वैशाखी अत्रास्तीति वैशाखः। मधौ साधुः माधवः। राधी अत्रास्तीति राधः। [1]वैशाखनामानि ॥ [2]ज्येष्ठी अत्रास्तीति ज्येष्ठः[3]। शोचयति तापेन[4] प्राणिन इति शुक्रः। 'शुच शोके'। ज्येष्ठमासनामनी॥ जनान् तापेन शोचयतीति शुचिः। आषाढाभियुक्ता पौर्णमासी आषाढी। सा अत्रास्तीति आषाढः। आषाढमासनामनी॥ श्रावणी अत्रास्तीति श्रावणः। श्रावणिकश्च। न बभस्ति न भाति मेघैः नभाः। 'भस भर्त्सनदीप्त्योः'। न भासते मेघैरिति वा। 'भासृ दीप्तौ'। तपोऽत्र [5]नभ्यते नश्यतीति वा नभाः[6]। सान्तः। नभोऽत्राभिभवतीति वा। 'णभ हिंसायाम्'। [7]श्रावणनामानि ॥ १६ ॥

[1] A, B_2, D_1, I, W_2 add °मास°. [2] ज्येष्ठायुक्ता पूर्णिमा ज्येष्ठी B_2. [3] ज्यैष्ठः K_3, W_1. [4] तापयति B_2. [5] नभते A, B_1, T. [6] भातीति भाः, स न भवतीति नभाः B_2. [7] D_2, K_3, U, W_2 add °मास°.

(पा.) वैशाखे—राधः। वैशाखमासनामानि॥ ज्येष्ठे शुक्रः। ज्येष्ठमासनामनी॥ शुचिस्त्वयम् आषाढे। आषाढमासनामनी॥ श्रावणे—सः। श्रावणमासनामानि॥१६॥

स्युर्नभस्यप्रौष्ठपदभाद्रभाद्रपदाः समाः ॥ १७ ॥
स्यादाश्विन इषोऽप्याश्वयुजोऽपि स्यात्तु कार्त्तिके ।
बाहुलोर्जौ कार्त्तिकिको हेमन्तः शिशिरोऽस्त्रियाम् ॥ १८ ॥

(वि.) स्युरिति—नभसि साधुः नभस्यः। [1]प्रोष्ठपदी अत्रास्तीति [2]प्रोष्ठपदः। [3]भद्राभ्यां युक्ता [4]पौर्णमासी भाद्री। सा अत्रास्तीति भाद्रः। [5]भाद्रपदी अत्रास्तीति भाद्रपदः। [6]भाद्रपदनामानि ॥ अश्विनीनक्षत्रयुक्ता पौर्णमासी आश्विनी। सा अत्रास्तीति आश्विनः। [7]दीक्षितैरिष्यत इति इषः। 'इषु इच्छायाम्'। [8]आश्वयुजी अत्रास्तीति आश्वयुजः। आश्वयुजमासनामानि॥ कार्त्तिकी अत्रास्तीति कार्त्तिकः। कार्त्तिकिकश्च। [9]बाहुली अत्रास्तीति बाहुलः। [10]ऊर्जमन्नमत्रास्तीति ऊर्जः। कार्त्तिकमासनामानि॥ हिमेन हन्तीति हेमन्तः[11]। हेमन्तऋतुनाम॥ शीतेन गात्राणि शिनोति तनूकरोतीति शिशिरः। 'शिञ् निशातने'। शिशिरऋतुनाम॥ १७–१८॥

[1] प्रोष्ठपदायुक्ता पूर्णिमा प्रोष्ठपदी A. [2] प्रौष्ठपदः W_1. [3] भद्रया युक्ता K_5, U, W_2. [4] पूर्णिमा B_2, D_2. [5] भाद्रपदायुक्ता(पौर्णमासी U) भाद्रपदी B_2, K_5.

6 D_2, K_1, K_3, K_5, U, W_1 add °मास°. 7 B_2, W_2 omit दीक्षितैः. 8 अश्वयुग्युक्ता आश्वयुजी D_1. 9 बहुलायुक्ता पौर्णमासी बाहुली B_1, D_1, I, K_5. 10 ऊर्क् बलमत्रेति ऊर्जः B_2. 11 'हन हिंसागत्योः' B_2, D_1.

(पा.) स्युः—समाः। भाद्रपदमासनामानि ॥ स्यादाश्विन—अपि। आश्वयुजमासनामानि ॥ स्यात्तु—कार्त्तिकिकः। कार्त्तिकमासनामानि ॥ हेमन्तः। हेमन्तर्तुनाम। शरदत्ययहिमागमादिशब्दाः कविप्रयुक्ताः। 'पतितमेव हिमागममङ्गिनां वपुषि कान्तिहरं शरदत्यये'। 'तपेन वर्षाः शरदा हिमागमो वसन्तलक्ष्म्या शिशिरः समेत्य च'। (शिशु. १. ६६) इत्यादि ॥ शिशिरोऽस्त्रियाम्। शिशिरर्तुनाम ॥ १७–१८ ॥

वसन्ते पुष्पसमयः सुरभिर्ग्रीष्म ऊष्मकः।
निदाघ उष्णोपगम उष्ण ऊष्मागमस्तपः ॥ १९ ॥

(वि.) वसन्त इति—[1]वसन्त्यस्मिन् [2]सुखं वसन्तः। 'वस निवासे'। पुष्पाणां समयः पुष्पसमयः। सुष्ठु [3]रभते आह्लादनं कर्तुमारभतेऽत्र सुरभिः। 'रभ राभस्ये'। वसन्तऋतुनामानि ॥ जलं गिरतीति ग्रीष्मः। 'गॄ निगरणे'। ऊष्माणं करोतीति ऊष्मकः[4]। [5]निदह्यते जनोऽत्र निदाघः। 'दह भस्मीकरणे'। उष्णस्योपगमः उष्णोपगमः। ओषति तापेनेति उष्णः। 'उष प्लुष दाहे'। ऊष्मणः आगमः ऊष्मागमः। तपतीति तपः। 'तप संतापे'। अकारान्तोऽयम्[6]। ग्रीष्मऋतुनामानि ॥ १९ ॥

1 वसति D_2. 2 सुखेन W_1; I adds यथा तथा. 3 सुष्ठु रम्भितम् आह्लादकं कर्तुं शीलमस्यास्तीति B_2. 4 D_1 adds 'डुकृञ् करणे'. 5 निदहति जनान् B_1. 6 सकारान्तश्च D_1.

(पा.) वसन्ते—सुरभिः। वसन्तर्तुनामानि ॥ ग्रीष्म—तपः। अकारान्तोऽयं तपः। ग्रीष्मर्तुनामानि ॥ १९ ॥

स्त्रियां प्रावृट् स्त्रियां भूम्नि वर्षा अथ शरत् स्त्रियाम्।
षडमी ऋतवः पुंसि मार्गादीनां युगैः क्रमात् ॥ २० ॥

(वि.) स्त्रियामिति—[1]प्रवर्षतीति प्रावृट्। 'वृष सेचने'। [2]अनुवर्षमस्तीति वर्षाः। बहुवचनमेव [3]स्त्रियां वर्तते। वर्षर्तुनामनी ॥ शृणाति [4]पङ्कं जलं च शरत्। 'शॄ हिंसायाम्'। शरदृतुनाम ॥ अमी षट् मार्गादीनां मासानां युगैः युग्मैः मासैः क्रमात् [5]हेमन्तादिऋतवो भवन्ति ॥ २० ॥

[1] प्रकर्षेण वर्षतीति B_2.　[2] आसु D_1; वृष्यन्ते आसु B_2.　[3] स्त्रीलिङ्गं च B_2.
[4] पङ्कजलानि B_2.　[5] हेमन्तादयः D_1, I.

(पा.) स्त्रियां—वर्षाः। वर्षर्तुनामानि । प्रावृषाशब्दोऽप्यस्ति। 'प्रावृषा तु जलार्णवः' इति त्रिकाण्डशेषः (पृ. ६, श्लो. ११५)॥ अथ शरत् स्त्रियाम्। शरदृतुनाम। शरदाशब्दोऽप्यस्ति। '[1]कालप्रभातं शरदा' इति त्रिकाण्डशेषः (पृ. ६, श्लो. ११५)॥ षडमी—क्रमात्। हेमन्तादयः षडपि मार्गशीर्षादियुग्मक्रमेण ऋतुशब्दवाच्याः पुंलिङ्गाः। यद्वा ऋतुशब्दः पुंलिङ्गः। [2]कार्त्तिकादियुग्मक्रमात् व्यवस्था[3] मा भूदिति मार्गग्रहणम्॥२०॥

[1] कल्यं विभातं शरदा A_1, B_1.　[2] A_1 adds पूर्व.　[3] A_1 adds वैषम्यं.

संवत्सरो वत्सरोऽब्दो हायनोऽस्त्री शरत् समाः।
मासेन स्यादहोरात्रः पैत्रो वर्षेण दैवतः॥ २१॥

(वि.) संवत्सर इति—[1]संवसन्ति ऋतवोऽत्र संवत्सरः। वत्सरश्च। 'वस निवासे'। आप्यते [2]अधिकमासेनेत्यब्दः। 'आप्लृ व्याप्तौ'। अपो ददातीति वा। 'डुदाञ् दाने'। जहाति क्रमेण ऋतूनिति हायनः। 'ओहाक् त्यागे'। शीर्यते [3]जगदत्रेति शरत्। 'शॄ हिंसायाम्'। समयन्तीति [4]जनान् समाः। 'षम वैक्लव्ये'। अयं शब्दः स्त्रीलिङ्गो बहुवचनान्तः। एकवचनान्तो वा। संवत्सरनामानि॥ मानुषेण मासेन पैत्रः अहोरात्रः स्यात्। पितॄणामयं पैत्रः। मानुषेण वर्षेण दैवतः अहोरात्रः स्यात्। देवतानामयं दैवतः॥ २१॥

[1] वसन्तादिऋतवोऽत्र सम्यक् वसन्तीति B_2.　[2] अखिल° K_1, Y.　[3] अङ्गमत्रेति B_2.
[4] जीवान् B_1, K_5, W_2.

(पा.) संवत्सरो—समाः। संवत्सरनामानि। अस्त्रीशब्दो हायनशब्दविशेषणम्। शरच्छब्दस्य, [1]समाशब्दसाहचर्यात् स्त्रीलिङ्गतैव। 'वर्षोऽस्त्री स्त्री शरत्समाः' इति वैजयन्ती (पृ. २४, श्लो. ९१)। समाशब्दोऽस्मिन् शास्त्रे बहुप्रकृतिकः। वामनलिङ्गानुशासनेऽप्येवमेवोक्तम्। 'बहवश्च समाः सिकता वर्षा आपः सुमनसो जलौकसोऽप्सरस' इति (पृ. १६, श्लो. २३)॥ मासेन—पैत्रः। मानुषेण मासेन पितॄणामहोरात्रः। अत्र पक्षाभ्यां दिवारात्रिविभागः॥ वर्षेण दैवतः। मानुषेण वर्षेण देवतानामहोरात्रः स्यात्। अत्रायनाभ्यां दिवारात्रिविभागः॥ २१॥

[1] A_1 adds अस्त्रीशब्दसाहचर्यात् पुंनपुंसकलिङ्गतायां प्राप्तायां.

दैवे युगसहस्रे द्वे ब्राह्मः कल्पौ तु तौ नृणाम् ।
मन्वन्तरं तु दिव्यानां युगानामेकसप्ततिः ॥ २२ ॥

(वि.) दैवे इति—दैवे[1] द्वे युगसहस्रे [2]ब्राह्मः अहोरात्रः स्यात् । ब्रह्मणोऽयं ब्राह्मः । तौ नृणां स्थितिक्षयात्मकौ कल्पौ भवतः । कल्पयति नृणां [3]नाशं करोतीति कल्पः । 'कृपू [4]सामर्थ्ये' । दिव्यानां युगानामेकसप्ततिः मन्वन्तरं भवति । मनोरन्तरं मन्वन्तरम् ॥ २२ ॥

[1] दैवयुगसहस्रं A, B_2. [2] ब्रह्मणः U. [3] काशं A, B_1, W_2; अवकाशं B_2.
[4] 'कल्प कल्पतौ' A, D_2, K_5.

(पा.) दैवे—ब्राह्मः । [1]दैवयुगमित्युक्ते मनुष्यचतुर्युगम् । ते युगे द्वे सहस्रे चेत् ब्रह्मणः अहोरात्रो भवति । अत्र कल्पाभ्यां [2]दिवारात्रिविभागः ॥ कल्पौ—नृणाम् । स्थितिक्षयात्मकौ कल्पौ भवतः । तावित्यनेन बुद्धिस्थदिवारात्र्योः परामर्शः ॥ मन्वन्तरं—एकसप्ततिः । चतुर्दशदलनस्य कल्पस्य एकैको [3]भागो मन्वन्तरं भवति । मानुषचतुर्युगं दिव्यं युगम् । तेषामेकाधिका सप्ततिः ॥ २२ ॥

[1] दिव्य° A_1. [2] अहोरात्र° B_3, B_4. [3] विभागो A_1.

संवर्तः प्रलयः कल्पः क्षयः कल्पान्त इत्यपि ।
अस्त्री पङ्कं पुमान् पाप्मा पापं किल्बिषकल्मषम् ॥ २३ ॥
कलुषं वृजिनैनोऽघमंहो दुरितदुष्कृतम् ।
स्याद्धर्ममस्त्रियां पुण्यश्रेयसी सुकृतं वृषः ॥ २४ ॥

(वि.) संवर्त इति—संवर्तते क्षीयते जगदत्रेति संवर्तः । 'वृतु वर्तने' । [1]प्रलीयते जगदत्रेति प्रलयः । 'लीङ् श्लेषणे' । जगन्नाशः कल्प्यतेऽत्रेति कल्पः । 'कृपू[2] सामर्थ्ये' । क्षीयते जगदत्र क्षयः । 'क्षि क्षये' । कल्पस्यान्तः कल्पान्तः । संहारकालनामानि ॥ कम्पते [3]अस्मात् पङ्कः । [4]अक्षरविपर्ययः । 'कपि चलने' । सभामध्ये [5]पच्यते वा । 'पचि विस्तारे' । पच्यते व्यक्तीक्रियते वा पङ्कः । 'पचि व्यक्तीकरणे' । पतति येन नरके पाप्मा । 'पत्ऌ गतौ' । पान्त्यस्मादिति वा पाप्मा । पापं च । 'पा रक्षणे' । कल्यते चित्रगुप्तेन गण्यते किल्बिषम् । कल्मषं कलुषं च । 'कल संख्याने' । कलयति नरके वा कलुषम् । 'कल किल क्षेपे' । [6]वर्ज्यते वृजिनम् । 'वृजी वर्जने' ।

नरकमेत्यनेनेति एनः। 'इण् गतौ'। कर्तारमङ्क्त[7] इत्यघम्। 'अघि गत्याक्षेपे'[8]। अंहते नरमनेनेति अंहः। 'अहि गतौ'। दुष्टमेतीति दुरितम्[9]। [10]दुष्क्रियत इति दुष्कृतम्। 'डुकृञ् करणे'। पापनामानि॥ ध्रियत इति [11]धर्मः। पुणति शुभं करोतीति पुण्यम्। 'पुण कर्मणि शुभे'। शुभेन [12]श्रीयते श्रेयः। 'श्रिञ् सेवायाम्'। [13]सुष्ठु क्रियते स्म सुकृतम्। अभिलषितं वर्षतीति वृषः। 'वृष सेचने'। पुण्यनामानि॥ २३-४॥

[1] प्रलयते, 'ली द्रवीकरणे' B_1. [2] 'क्लृप क्लृप्तौ' A, B_1, T, W_1. [3] अस्मिन् W_2. [4] °विपर्यायः A, W_2. [5] A adds विस्तार्यते. [6] वृज्यते A. [7] अधो गमयति B_2. [8] 'अघि लघि गतौ' U. [9] D_1 adds 'इण् गतौ'. [10] दुष्क्रियत्वात् W_1. [11] D_1, I, W_1 add 'धृ धारणे'. [12] श्रयते K_1. [13] सु K_1.

(पा.) संवर्तः प्रलयः। मन्वन्तरान्ते जातावान्तरप्रलयनामनी॥ कल्पः—इत्यपि। महाप्रलयनामानि॥ 'महाप्रलयकल्पान्तौ युगान्तो भूतसंप्लवः' इति वैजयन्ती (पृ. २४, श्लो. ९४)॥ अस्त्री—दुष्कृतम्। पापनामानि॥ स्याद् धर्म—वृषः। पुण्यनामानि॥२३-४॥

मुत् प्रीतिः प्रमदो हर्षः प्रमोदामोदसंमदाः।
स्यादानन्दथुरानन्दः शर्मसातसुखानि च॥ २५॥

(वि.) मुदिति—[1]मोदयतीति मुत्। [2]प्रमोदश्च। आमोदश्च। 'मुद हर्षे'। प्रीणातीति प्रीतिः। 'प्रीञ् [3]तर्पणे कान्तौ च'। [4]प्रमदयति हर्षयतीति प्रमदः। 'मदी[5] हर्षे'। हृष्यतेऽनेनेति हर्षः। 'हृष तुष्टौ'। आनन्दयतीति आनन्दथुः। आनन्दश्च। 'टुनदि समृद्धौ'। शृणाति दुःखमिति शर्म। 'शॄ हिंसायाम्'। स्यति दुःखं सातम्। 'षोऽन्तकर्मणि'। श्यति दुःखं शातमिति वा पाठः। 'शो तनूकरणे'। शातिर्वा। [6]शाम्यति दुःखमनेनेति शान्तम्। 'शमु [7]उपशमे'। अयमपि पाठः। शोभनानि खानि इन्द्रियाणि [8]अस्मिन्निति सुखम्। संतोषनामानि॥ २५॥

[1] K_3 omits 3 lines. [2] मोदश्च B_1, K_5, W_2, Y. [3] प्रीणने I, K_1. [4] प्रकर्षेण मदयति D_1. [5] 'मदी हर्षग्लपनयोः' K_5. [6] शान्तमिति पाठे I. [7] उपरमे W_2, Y; उपशमने K_5, W_1. [8] अनेन T.

(पा.) मुत् प्रीतिः—सुखानि च। शर्मसाहचर्यात् शातम्। 'शितं[1] शातं च निशिते कृशे शान्तं च शर्मणि' इति विश्वप्रकाशिका (पृ. ५७, श्लो. ९)। सुखसाहचर्यात् [2]सातम्। 'सूतिः साततता[3] तु सा' इति देवीशतकम्। एतानि सुखनामानि॥ २५॥

[1] निशिते शितं कृशे शातं A_1. [2] B_3 adds च. [3] सूतिस्ततो (श्लो० ९३).

श्वःश्रेयसं शिवं भद्रं कल्याणं मङ्गलं शुभम् ।
भावुकं भविकं भव्यं कुशलं क्षेममस्त्रियाम् ॥ २६ ॥
शस्तं चाथ त्रिषु द्रव्ये पापं पुण्यं सुखादि च ।

(वि.) श्वःश्रेयसमिति—श्वः आगामि श्रेयोऽत्र श्वःश्रेयसम् । [1]अरिष्टं शिनोति तनूकरोतीति शिवम् । 'शिञ् [2]निशाने' । भन्दते [3]भद्रम् । 'भदि कल्याणे' । कल्यं नीरुजत्वमणति कल्याणम् । 'अण [4]शब्दे' । [5]मङ्गति सुखं लातीति मङ्गलम् । 'मगि गतौ' । 'ला दाने' । शोभते शुभम् । [6]'शुभ दीप्तौ' । भवतीति भावुकम्[7] । प्रशस्तो भवोऽत्र भविकम् । भवनार्हं [8]भव्यम् । कुत्सितं श्यतीति कुशलम् । कुशान् लातीति[9] वा । 'शो तनूकरणे' । क्षिणोति [10]क्लेशमिति क्षेमम् । 'क्षिणु हिंसायाम्' । शस्यते स्मेति[11] शस्तम् । 'शंसु स्तुतौ' । शुभनामानि ॥ पापपुण्यसुखादिशब्दाः द्रव्ये गुणिनि त्रिषु वर्तन्ते ॥ २६ ॥

[1] अनिष्टं A. [2] निशातने A, B_1, T, W_1. [3] भं बन्धं दत्ते B_1. [4] गतौ A, B_1, T. [5] मङ्गं A, B_1, T; मङ्गतीति मङ्गं D_1. [6] 'शुभ शुम्भ शोभने' I, U, W_1. [7] D_1 adds 'भू सत्तायाम्'. [8] भवितुं योग्यम् B_2. [9] 'ला आदाने' D_1. [10] अशुभं W_1. [11] अस्मिन् K_1.

(पा.) श्वःश्रेयसं—भव्यम् । शुभनामानि ॥ कुशलं—शस्तं च । क्षेमनामानि ॥ अथ—सुखादि च । पापपुण्यशब्दाः सुखादिशब्दाश्च द्रव्ये त्रिलिङ्गा भवन्ति । 'पापा ऋतुमती कन्या पापो राजाप्यरक्षकः' । पापग्रहणमर्थपरमिति[1] कतिचित् कथयन्ति । दुष्कृतोऽयं व्यापारः । कल्मषोऽयममेध्याहारः[2] । पुण्यं तीर्थमिदम् । पुण्या नदी । पुण्योऽयमाश्रमः । 'सुखं कामिकुलं द्रव्यात् सुखो वासः सहाम्बया' । सुखादयः स्वार्थप्रधानाश्चेन्निजलिङ्गा एव । दारिद्र्येऽपि धनित्वेऽपि वशः परिजनः सुखम् ॥ २६ ॥

[1] °प्रधानं A_1. [2] °आहरः A_1.

मतल्लिका मचर्चिका प्रकाण्डमुद्धतल्लजौ ॥ २७ ॥
प्रशस्तवाचकान्यमून्ययः शुभावहो विधिः ।
दैवं दिष्टं भागधेयं भाग्यं स्त्री नियतिर्विधिः ॥ २८ ॥

(वि.) मतल्लिकेति—मतल्लिका, मचर्चिका, प्रकाण्डम् अस्त्री, उद्धः, तल्लजः, अमूनि प्रशस्तवाचकानि[1] । अश्वमतल्लिका प्रशस्ताश्व इत्यर्थः[2] । प्रशस्तः पुरुषः पुरुष-

तल्लजः। शुभमेत्यनेन [3]अयः। शुभावहविधिनाम॥ देवस्येदं दैवम्। शुभाशुभं दिशतीति दिष्टम्। 'दिश अतिसर्जने'। [4]भगस्य ऐश्वर्यस्येदं भागम्। भागमेव भागधेयम्। भजनीयं [5]भाग्यम्। 'भज सेवायाम्'। नियम्यतेऽनया पुरुष इति नियतिः। [6]'यम उपरमे'। विधीयते प्रेर्यतेऽनेन विधिः[7]। अयं पुमान्। [8]शुभाशुभफलनिमित्तदैवनामानि[9]॥ २७–८॥

[1] निरस्तावयवान्येतानि W_1. [2] ब्राह्मणमचर्चिका प्रशस्तो ब्राह्मणः। गोप्रकाण्डं प्रशस्ता गौः B_1, K_5, W_2, Y; गजोद्धः प्रशस्तो गज इत्यर्थः। पुरुषतल्लज इति नित्यसमासः W_1; कुमारीतल्लजः प्रशस्ता कुमारीत्यादि W_2. [3] I, W_1 add 'इण् गतौ'. [4] भजति ऐश्वर्यमनेन भगं B_1, K_5, Y. [5] भागोऽत्रास्तीति वा B_1, K_5, U, Y. [6] 'यम उपशमने D_1. [7] D_1, I add 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' [8] °फलप्रद° B_2. [9] °देवनिमित्तानां W_2.

(पा.) मतल्लिका—अमूनि। मतल्लिकादीनि पदानि प्रशस्तवाचकानि[1] भवन्ति। यस्य कस्यचिद्विशेषणानि सन्त्यपि आविष्टलिङ्गान्येव। अश्वो मतल्लिका अश्वमतल्लिका। प्रशस्ताश्व इत्यर्थः। गोप्रकाण्डम्। पुरुषतल्लजः। प्रशस्तपुरुष इत्यर्थः। पुरुषमतल्लिका इत्यादि। प्रकाण्डमस्त्री। 'प्रकाण्डोऽस्त्री पुमानुद्धः' इति [2]त्रिकाण्डशेषः॥ अयः—विधिः। शुभावहदैवम् अय इत्युच्यते[3]॥ दैवं—विधिः। दैवनामानि॥ 'भविष्यं भवितव्यं च'। एते च। भागधेयशब्दव्युत्पत्त्या भागशब्दसिद्धिः॥ २७–८॥

[1] °नामानि B_3. [2] मुद्रितग्रन्थे न दृश्यते. [3] A_1 adds तद्विपरीतः अनयः। तदुभयात्मकोऽयं नयः.

हेतुर्ना कारणं बीजं निदानं त्वादिकारणम्।
क्षेत्रज्ञ आत्मा पुरुषः प्रधानं प्रकृतिः स्त्रियाम्॥ २९॥

(वि.) हेतुरिति—हिनोति वर्धते[1] हेतुः[2]। 'हि गतौ वृद्धौ च'। कार्यतेऽनेन कारणम्[3]। बीज्यतेऽनेन[4] बीजम्। 'बीज रोहणे'। निमित्तनामानि॥ [5]निदीयते निदानम्। 'दाण् दाने'। [6]मूलनिमित्तनाम॥ क्षीयत इति क्षेत्रम्। 'क्षि निवासगत्योः' 'क्षि क्षये' वा धातुः। क्षेत्रं शरीरं जानातीति क्षेत्रज्ञः। 'ज्ञा अवबोधने'। अत्ति स्वकृतं शुभाशुभम्[7] आत्मा। 'अद भक्षणे'। अतति शरीरेषु [8]संवसतीति वा। 'अत सातत्यगमने'। पुरि देहे सीदति[9] तिष्ठतीति पुरुषः। 'षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु'। देहादिकं पिपर्तीति वा। 'पॄ पालनपूरणयोः'। अहंप्रत्ययस्य विषयिणो जीवात्मनो[10] नामानि॥ प्रधत्ते [11]सर्वं प्रधानम्[12]। पृथक् क्रियते [13]आत्मन इति वा। प्रारम्भः[14] क्रियतेऽनया प्रकृतिः। प्रकृतिनाम॥ २९॥

[1] B$_2$ adds अनेनेति. [2] अयं पुंलिङ्गः D$_1$, I. [3] D$_1$ adds 'डुकृञ् करणे'. [4] B$_1$, K$_5$ add साध्यं प्राप्यते ; विज्यते D$_1$. [5] नितरां दीयते B$_2$. [6] एतत्तु मूलकारणनाम D$_2$, I; आदिकारण° D$_1$. [7] A adds कर्म. [8] संभवति K$_5$. [9] शेते वसतीति वा W$_1$, Y; शरीरे for देहे in B$_1$. [10] क्षेत्रज्ञस्य D$_2$. [11] सत्यं A, B$_1$, T. [12] 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' A. [13] आत्मा I, W$_1$. [14] प्रारम्भाः क्रियन्ते A, B$_1$, T; B$_2$, Y add 'डुकृञ् करणे'.

(पा.) हेतुर्ना—बीजम् । कारणनामानि ॥ निदानं त्वादिकारणम् । आदिकारणं निदानं स्यात् ॥ क्षेत्रज्ञः—पुरुषः । आत्मतत्त्वनामानि ॥ प्रधानं—स्त्रियाम् । प्रकृतितत्त्वनामानि ॥ २९ ॥

विशेषः कालिकोऽवस्था गुणाः सत्त्वं रजस्तमः ।
जनुर्जननजन्मानि जनिरुत्पत्तिरुद्भवः ॥ ३० ॥

(वि.) विशेष इति—[1]अविकृतौ तिष्ठतीत्यवस्था । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' । कालकृतयौवनादिविशेषनाम ॥ सतो भावः सत्त्वम् । प्रकाशज्ञानहेतुः । [2]रागात्मनि दुःखहेतुत्वात् रजः । ताम्यत्यनेन तमः । 'तमु ग्लानौ' । गुणाभिधानप्रकृतिधर्मनामानि ॥ जन्यतेऽनेन जनुः । सान्तोऽयम्[3] । जननं च । जन्म च । जनिश्च[4] । 'जनी प्रादुर्भावे' । [5]उत्पत्स्यते इत्युत्पत्तिः । 'पद्लृ गतौ' । उद्भवतीत्युद्भवः । 'भू सत्तायाम्' । जन्मनामानि ॥ ३० ॥

[1] अवधिकृतौ Y. [2] रागात्मापि B$_2$. [3] सान्तमिदं पदम् B$_2$. [4] जनिशब्दः स्त्रीलिङ्गे B$_2$. [5] उत्पद्यते K$_2$.

(पा.) विशेषः कालिकोऽवस्था । कालकृतविशेषोऽवस्था स्यात् । बाल्यजरादि ॥ गुणाः—तमः । सत्त्वरजस्तमांसि प्रकृतिगुणा इत्युच्यन्ते ॥ जनुः—उद्भवः । जन्मनामानि ॥ जनिशब्दोऽर्धर्चादिपाठादुत्पत्तिलिङ्गभागुद्भवलिङ्गभाक् च भवति । उभयत्रोदाहरणम्—

'कर्त्रादिना जनिरियं च न युक्तरूपा' ।
'तस्या वा जनिरस्तु मातरवमा जीवस्य मा जीवतो
भूयाद्वा जननिः किमम्ब जनिना जन्तोर्वृथा जन्मनः' ।

इति । अनुक्तम्—'संसारस्त्वाजवं जवः (?)' । संसारनामानि ॥ ३० ॥

प्राणी तु चेतनो जन्मी जन्तुजन्युशरीरिणः ।
जातिर्जातं च सामान्यं व्यक्तिस्तु पृथगात्मता ॥ ३१ ॥
चित्तं तु चेतो हृदयं स्वान्तं हृन्मानसं मनः ॥

इति कालवर्गः

(वि.) प्राणीति—प्राणोऽस्यास्तीति प्राणी। चेततीति चेतनः। 'चिती संज्ञाने'। जन्मास्यास्तीति जन्मी। जायते जन्तुः। जन्युश्च। 'जनी प्रादुर्भावे'। शरीरमस्यास्तीति शरीरी। प्राणिनामानि॥ जायते जातिः। जातं च। 'जनी प्रादुर्भावे'। समानस्य भावः सामान्यम्। जातिनामानि॥ व्यज्यत इति व्यक्तिः। पृथगात्मनो भावः पृथगात्मता। व्यक्तिनामनी॥ चेतयतेऽनेन चित्तम्। चेतश्च। 'चिती संज्ञाने'। 'चिञ्चिन्तायाम्'। [1]विषयैः ह्रियते हृदयम्। [2]हृच्च। 'हृञ् हरणे'। [3]शोभनोऽन्तो यस्य स्वान्तम्। स्वनतीति वा स्वान्तम्। 'स्वन शब्दे'। मन एव मानसम्। [4]मन्यतेऽनेन मनः। 'मन ज्ञाने'। मनोनामानि॥ ३१॥

इति श्रीलिङ्गयसूरिविरचितायाममरकोशपदविवृतौ कालवर्गः

[1] विषयेषु K_2.　[2] विषयैः ह्रियते हृत् Y.　[3] शोभनमन्तं K_1, K_2, K_3, W_1.
[4] मन्यते मनः A, B_1, T.

(पा.) प्राणी—शरीरिणः। प्राणिनामानि॥ जातिः—सामान्यम्। जातिनामानि॥ व्यक्तिस्तु पृथगात्मता। व्यक्तिनामनी॥ चित्तं—मनः। अन्तःकरणनामानि॥ 'स्वान्तमाखनितं चित्तं चेतोऽन्तःकरणं मनः' इति धनंजयः॥ ३१॥

इति श्रीवत्स[1]नृसिंहसूरिसुतमल्लिनाथसूरिविरचितेऽमरपदपारिजाते कालवर्गः

[1] नरसिंह° A_1.

---

५. धीवर्गः

बुद्धिर्मनीषा धिषणा धीः प्रज्ञा शेमुषी मतिः ।
प्रेक्षोपलब्धिश्चित् संवित् प्रतिपज्ज्ञप्तिचेतनाः ॥ १ ॥

धीर्धारणावती मेधा संकल्पः कर्म मानसम् ।
(अवधानं समाधानं प्रणिधानं तथैव च ।)

(वि.) बुद्धिरिति—बुध्यतेऽनया बुद्धिः । 'बुध अवगमने' । मन्यते मनीषा । 'मन ज्ञाने' । [1]मनस ईषावत् लाङ्गलदण्डवत् संबन्धाद्वा । धृष्णोतीति धिषणा । 'ञिधृषा प्रागल्भ्ये' । ध्यायतेऽनया धीः । 'ध्यै चिन्तायाम्' । प्रज्ञायतेऽनया प्रज्ञा । 'ज्ञा अवबोधने' । शेयं मोहं मुष्णातीति शेमुषी । 'मुष स्तेये' । मन्यतेऽनयेति[2] मतिः । 'मन ज्ञाने' । [3]प्रेक्षते यया प्रेक्षा । 'ईक्ष दर्शने' । उपलभ्यतेऽनयेति[4] उपलब्धिः । 'डुलभष् प्राप्तौ' । चेतन्त्यनयेति [5]चित् । 'चिती संज्ञाने' । अनया सम्यग्वेत्तीति संवित् । 'विद ज्ञाने' । प्रतिपद्यतेऽनया प्रतिपत् । 'पद्लृ गतौ' । ज्ञायतेऽनया ज्ञप्तिः । 'ज्ञा अवबोधने' । चेतयतेऽनया चेतना । बुद्धिनामानि ॥ मेधते सर्वमनुभूतमस्यामिति मेधा । 'मेधृ संगमे' । [6]स्मृतिमद्बुद्धिनाम ॥ सम्यक् [7]क्लृप्यतेऽनेनेति [8]संकल्पः । '[9]कृपू सामर्थ्ये' । मानसव्यापारनाम ॥ १ ॥

[1] मनसः ईषा D_2, K_1, K_2. [2] A, B_1, T omit अनया. [3] प्रेक्ष्यते B_1, W_2. [4] यया B_2, D_2, I, K_1, K_2, W_1. [5] चेतयते यया B_2, D_2, K_1, Y. [6] अतिबुद्धिनाम B_1, W_2. [7] कल्प्यते D_1, D_2, W_2; कल्पते A, B_1, T. [8] इदमहं कुर्यामिति मनसो व्यापारः संकल्पः D_1. [9] 'क्लृप क्लृतौ' A, T, W_1.

(पा.) बुद्धिर्मनीषा—शेमुषी । तालव्यादिः । मतिः—चेतनाः । बुद्धिनामानि । 'प्रतिभोपलभा पण्डा' । एतानि च ॥ धीः—मेधा । धारणगुणयुक्ता धीर्मेधा स्यात् ।

'षोढा धीस्तत्त्वधीः पण्डा मेधा धीर्धारणक्षमा ।
ऊहापोहक्षमा चार्वी गृहीतिर्ग्रहणक्षमा ॥
शुश्रूषा बहुला श्रौती श्रवणज्ञा तु चत्वरी ॥'

इति षड्विधबुद्धीनां मध्ये एका ॥ संकल्पः कर्म मानसम् । मानसव्यापारः संकल्पः ॥ १ ॥

चित्ताभोगो मनस्कारश्चर्चा संख्या विचारणा ॥ २ ॥
(विमर्शो भावना चैव वासना च निगद्यते ।)
अध्याहारस्तर्क ऊहो विचिकित्सा तु संशयः ।
संदेहद्वापरौ चाथ समौ निर्णयनिश्चयौ ॥ ३ ॥

(वि.) चित्ताभोग इति—चित्तस्य आभोगः [1]परिपूर्णता चित्ताभोगः। मनसि करोतीति मनस्कारः। मनःपरिपूर्णतानाम ॥ चर्च्यतेऽनया चर्चा। 'चर्च अध्ययने'। [2]संख्यायतेऽनयेति संख्या। 'ख्या प्रकथने'। विचार्यतेऽनया विचारणा[3]। परामर्शनामानि ॥ अध्याहरतीति अध्याहारः। 'हृञ् हरणे'। [4]तरन्त्यनेन संशयविपर्ययाविति तर्कः। 'तॄ प्लवनतरणयोः'। ऊह्यते अनेनेति ऊहः। 'ऊह वितर्के'। युक्तिप्रज्ञानामानि ॥ विचिकित्सतीति[5] विचिकित्सा। 'कित निवासे रोगापनयने च'। [6]उभयकोटौ संशेते इति संशयः। 'शीङ् स्वप्ने'। संदेग्धि[7] सम्यक् बध्नातीति संदेहः। 'दिह उपचये'। स्थाणुर्वा पुरुषो वेति द्वौ पक्षौ परौ [8]प्रधानभूतावस्मिन्निति द्वापरः। संदेहनामानि ॥ पुरुषसंदेहाभावं[9] नितरां [10]नयतीति निर्णयः। 'णीञ् प्रापणे'। निश्चिनोतीति निश्चयः। 'चिञ् चयने'। [11]इदमित्थमिति बुद्धिनामनी ॥ २–३ ॥

[1] °पूरणता K_2. [2] सम्यक् ख्यायते B_2. [3] Y adds 'विचिर् पृथग्भावे'. [4] तरति K_1, K_2, W_1. [5] विविधं स्थापयितुमिच्छति B_2. [6] उभयो: रूपयो: B_1. [7] संदिग्धे W_2. [8] प्रसक्तौ B_2. [9] °संदेहभावं K_1. [10] निर्णयति A. [11] निश्चितबुद्धिनामानि B_1.

(पा.) चित्ताभोगो मनस्कारः। चित्ताभोगश्चित्तयत्नः। 'आभोगो यत्नपूर्णता' इति वैजयन्ती (पृ. २३९, श्लो. ७)। स मनस्कारः स्यात्। तं मनस्कारं मनसि कारमित्युभयथा [1]कथयन्ति ॥ चर्चा—विचारणा। मीमांसानामानि ॥ 'मीमांसा स्याद् विचारणा' इति हलायुधः (अ. मा. १. १०) ॥ अध्याहारः—ऊहः। [2]तर्कनामानि ॥ विचिकित्सा—द्वापरौ च। संशयनामानि। 'वितर्को विशयः शङ्का'। एतानि च ॥ अथ—निश्चयौ। निश्चयनामनी ॥ 'निर्धारणा परिच्छित्तिः'। एते च ॥ २–३ ॥

[1] वदन्ति B_3. [2] तर्कस्य A_4.

मिथ्यादृष्टिर्नास्तिकता व्यापादो द्रोहचिन्तनम्।
समौ सिद्धान्तराद्धान्तौ भ्रान्तिर्मिथ्यामतिर्भ्रमः ॥ ४ ॥

(वि.) मिथ्येति—मिथ्या चासौ दृष्टिश्च मिथ्यादृष्टिः। नास्ति परलोक इति मतिर्यस्य सः नास्तिकः। तस्य भावो नास्तिकता। परलोकाभावबुद्धिनामनी ॥ व्यापाद्यतेऽनेनेति [1]व्यापादः। 'पद गतौ'। द्रोहस्य चिन्तनं द्रोहचिन्तनम्। जिघांसाचिन्तानामनी ॥ सिद्धः अन्तो निश्चयोऽत्र सिद्धान्तः। राद्धः[2] अन्तो [3]यस्य राद्धान्त.[4]। निर्णयविशेषनामनी ॥ भ्राम्यतेऽनयेति भ्रान्तिः। भ्रमश्च। 'भ्रमु चलने'। 'भ्रमु अनवस्थाने' इति वा धातुः। मिथ्या चासौ मतिश्च मिथ्यामतिः। [5]अतस्मिन् तद्बुद्धिनामानि ॥ ४ ॥

[1] विशेषेण आपद् क्रियतेऽस्मिन्निति B_2. [2] W_1 adds सिद्धः. [3] K_3 adds निश्चयः. [4] B_2 adds 'राध संसिद्धौ'. [5] भ्रमनामानि B_2; °तदिति बुद्धि° W_2.

(पा.) मिथ्यादृष्टिर्नास्तिकता। नास्तिक्यनामनी॥ व्यापादो द्रोहचिन्तनम्। [1]द्रोहचिन्तानाम॥ समौ—राद्धान्तौ। स्थिरपक्षनामनी॥ भ्रान्तिः—भ्रमः। [2]अयथार्थ-ज्ञाननामानि॥ 'संकेतस्तु समयः'। देवदत्तडित्थादिव्यवहारनामनी। 'अथाप्रतिपत्ति-र्विहस्तता'। इतिकर्तव्यतावैकल्यनामनी।

'स्नाता तिष्ठति मण्डलाधिपसुता वारोऽङ्गराजस्वसु-
र्द्यूते रात्रिरियं जिता कमलया देवी प्रसाद्याद्य[3] च।
इत्यन्तःपुरसुन्दरीपरिजनैर्विज्ञाय विज्ञापिते
देवेनाप्रतिपत्तिमूढमनसा द्वित्राः स्थिता नाडिकाः॥' *

इति॥ ४॥

[1] व्यापाद इत्युच्यते A_1. [2] रज्जौ सर्पग्रहः, सर्पे रज्जुबुद्धिः इत्यादिनाम A_1. [3] अधुना B_3.

* Quoted in *alaṃkāra* works with कुन्तलेश्वर for मण्डलाधिप.

संविदागूः प्रतिज्ञानं नियमाश्रवसंश्रवाः।
अङ्गीकाराभ्युपगमप्रतिश्रवसमाधयः॥ ५॥

(वि.) संविदिति—संविद्यतेऽनया संवित्। 'विद ज्ञाने'। [1]आगमनं संवेदनम् आगूः। ऊकारान्तः। आगुरते वा आगूः। 'गुरी उद्यमने'। रेफान्तः स्त्रीलिङ्गः। प्रतिज्ञायतेऽनेन [2]प्रतिज्ञानम्। नियम्यते [3]नियमः। 'यम उपरमे'। [4]आश्रृणोती-त्याश्रवः। [5]संश्रवश्च। प्रतिश्रवश्च। 'श्रु श्रवणे'। [6]अङ्गीकरणमङ्गीकारः। अभ्युपगमनम् [7]अभ्युपगमः। समाधीयते [8]समाधिः। 'डुधाञ् धारणपोषणयोः'। संप्रतिपत्ति-नामानि[9]॥ ५॥

[1] आगमं A, B_1, T; आगतं D_1; प्रतिज्ञानिर्वर्तनपर्यन्तं या क्रिया B_2. [2] यस्मिन् प्रतिजानाति तत् B_2; W_1 adds 'ज्ञा अवबोधने'. [3] यस्मिन् नितरां यम्यतेऽनेन इतरव्यापार इति B_2. [4] B_2 adds समन्तात्. [5] संश्रृणोतीति Y. [6] अङ्गीकरोति यस्मिन् विषये, 'डुकृञ् करणे' B_2. [7] यस्मिन् विषयेऽभ्युपगम्यते सः, 'गम्लृ गतौ', प्रति-श्रृणोतीति प्रतिश्रवः, धातुः पूर्ववत् B_2. [8] यस्मिन् तत्रत्यधर्मः B_2. [9] संमति° B_2.

(पा.) संविदागूः। आगूरिति [1]पक्षे रेफान्तस्त्रीलिङ्गः, ऊकारान्तो वा ॥ प्रतिज्ञानम्। पुनर्ज्ञाननामानि ॥ नियम—समाधयः। अङ्गीकारनामानि ॥ ५ ॥

[1] A_1 adds अत्र संवित् आगूः संविदागूरिति विकल्पयन्ति.

मोक्षे धीर्ज्ञानमन्यत्र विज्ञानं शिल्पशास्त्रयोः।
मुक्तिः कैवल्यनिर्वाणश्रेयोनिःश्रेयसामृतम् ॥ ६ ॥
मोक्षोऽपवर्गोऽथाज्ञानमविद्याहंमतिः स्त्रियाम्।

(वि.) मोक्ष इति—ज्ञायतेऽनेन ज्ञानम्। 'ज्ञा अवबोधने'। मोक्षबुद्धिनाम ॥ [1]विरूपं ज्ञानं विज्ञानम्। [2]शिल्पशास्त्रादिबुद्धिनाम ॥ आत्मनः पाशाभ्यां [3]मुक्तत्वं मुक्तिः। आत्मानं [4]पाशेभ्यो मोचयतीति वा। 'मुच्ऌ मोक्षणे'। केवलावस्था[5] कैवल्यम्। निर्वाति [6]निष्प्रपञ्चं गच्छत्यस्मिन्निति निर्वाणम्। निर्वान्ति सर्वाणि कर्माणि अत्रेति वा। 'वा गतिगन्धनयोः'। अतिशयेन प्रशस्यं [7]श्रेयः। निश्चितं श्रेयोऽत्र निश्रेयसम्। नास्ति मृतं मरणमस्मिन्निति अमृतम्। आत्मानं पाशेभ्यो मोचयतीति मोक्षः। [8]मोक्षते वा अस्मात् मोक्षः। 'मोक्ष निरसने'। पाशेभ्योऽपवर्जनम्[9] अपवर्गः। 'वृजी वर्जने'। मोक्षनामानि ॥ विरुद्धं ज्ञानम्[10] अज्ञानम्। विरुद्धा[11] विद्या अविद्या। अहमित्यव्ययम्। अहमिति मतिः अहंमतिः। अनात्मनि देहादावहंबुद्धिनामानि[12] ॥ ६ ॥

[1] विज्ञायतेऽनेन D_2, I, K_1, W_1; विशेषेण ज्ञायते B_2, Y. [2] शिल्पि° A, D_1. [3] मोचनं W_1. [4] पापेभ्यो D_1, I. [5] केवलावस्थायाः यो भावः B_2. [6] निःस्पृहो यो गच्छति W_2. [7] प्रशस्यतेतरां W_2, Y. [8] मोक्ष्यतेऽस्मिन् B_1, K_5. [9] अपवर्ज्यते B_2, I, K_5; °वर्जितः A, B_1, D_1. [10] W_2 adds अस्मिन्निति. [11] विरुध्यतेऽनया B_1. [12] अहमिति Y.

(पा.) मोक्षे धीर्ज्ञानम्। मोक्षविषया धीः बुद्धिर्ज्ञानं स्यात् ॥ अन्यत्र—शास्त्रयोः। तदतिरिक्तकलाशास्त्रविषया[1] बुद्धिर्विज्ञानं स्यात् ॥ मुक्तिः—अपवर्गः। मोक्षनामानि ॥ अथाज्ञानम्—स्त्रियाम्। विषयेन्द्रियादौ आत्मबुद्धिनामानि ॥ ६ ॥

[1] °कलाविषया A_1.

रूपं शब्दो गन्धरसस्पर्शाश्च विषया अमी ॥ ७ ॥
गोचरा इन्द्रियार्थाश्च हृषीकं विषयीन्द्रियम्।
कर्मेन्द्रियं तु पाय्वादि मनोनेत्रादि धीन्द्रियम् ॥ ८ ॥

(वि.) रूपमिति—रूप्यते चक्षुषा निरूप्यते रूपम्। 'रूप [1]रूपक्रियायाम्'। [2]शपं ददातीति शब्दः। 'शप आक्रोशे'। गं गमनं धयतीति गन्धः। 'धेट् पाने'। गन्ध्यतेऽनेनेति वा। 'गन्ध अर्दने'। [3]रस्यतेऽनेनेति रसः। 'रस आस्वादने'। स्पृश्यते स्पर्शः। 'स्पृश संस्पर्शने'। अमी पञ्च विषयगोचरेन्द्रियार्थनामानो भवन्ति॥ [4]विसिन्वन्ति बध्नन्ति स्वानुभवाय पुरुषं विषयाः। 'षिञ् बन्धने'। गावः इन्द्रियाणि चरन्त्यत्र गोचराः। 'चर गतिभक्षणयोः'। [5]इन्द्रियैरर्थ्यन्त इति इन्द्रियार्थाः। 'अर्थ उपयाच्ञायाम्'। हृष्यतीति हृषीकम्। 'हृष तुष्टौ'। विषयोऽस्यास्तीति विषयि। [6]इन्द्रस्य आत्मनो लिङ्गम् इन्द्रियम्। इन्द्रियनामानि॥ कर्मणः साधनम् इन्द्रियं कर्मेन्द्रियम्। पायुवाक्पाणिपादोपस्थनामानि॥ धियः साधनमिन्द्रियं धीन्द्रियम्[7]। [8]नेत्रघ्राणरसनत्वक्श्रोत्रपञ्चकस्य नामानि॥ मनस्तूभयात्मकम्॥ ७–८॥

[1] निरूपणे K_2, Y. [2] शं सुखं पातीति शप्, तं A; शपं सुखकारणं श्रवणादिकं ददातीति शब्दः B_2; D_1, I add 'दा दाने'. [3] °रसोऽनेन D_2, I. [4] विषिण्वन्ति D_2, I, T, W_2. [5] K_2 adds यन्ति. [6] W_1 adds तनोः. [7] मनोनेत्रादि W_2. [8] °रसना° Y.

(पा.) रूपं—इन्द्रियार्थाश्च। [1]रूपादीनां पञ्चानां नामानि॥ हृषीकं—इन्द्रियम्। इन्द्रियसामान्यनामानि। पूर्वापरसाहचर्याद् विषयिशब्दो नपुंसकः।

'विषयी राज्ञि कन्दर्पे विषयस्थजने च[2] ना।
अर्थवद्विषयोपेत इन्द्रिये तु नपुंसकम्॥'

इति वैजयन्ती (पृ. २६३, श्लो. ७५-६)॥ कर्मेन्द्रियं—धीन्द्रियम्। पायूपस्थपाणिपादवाचः[3] पञ्च कर्मेन्द्रियाणि। [4]नेत्रश्रोत्रजिह्वाघ्राणत्वचः पञ्च बुद्धीन्द्रियाणि। काकाक्षिन्यायान्मनः कर्मेन्द्रिय बुद्धीन्द्रियं च भवति॥ ७–८॥

[1] रूपादयः पञ्च विषयशब्दवाच्याः A_1. [2] अपि वा A_1, B_4. [3] वाचाः A_1. [4] चक्षुः° B_3.

तुवरस्तु कषायोऽस्त्री मधुरो लवणः कटुः।
तिक्तोऽम्ब्लश्च रसाः पुंसि तद्वत्सु षडमी त्रिषु॥ ९॥

(वि.) तुवर इति—[1]तौति [2]हृदयमिति तुवरः। 'तु गतिवृद्धिहिंसासु[3]'। कषति पित्तमिति कषायः। 'कष हिंसायाम्'। खदिरादिरसनामनी[4]॥ मधु माधुर्यम् अस्यास्तीति [5]मधुरः। इक्ष्वादिरसनाम॥ लुनाति [6]वातं लवणः। 'लूञ् छेदने'। सैन्धवादिरसनाम॥

कटति क्रिमिविषादि गच्छत्यनेन कटुः । 'कटी गतौ'। शुण्ठ्यादिरसनाम ॥ [7]श्लेष्माणं तेजयतीति तिक्तः । 'तिज [8]निशाने'। निम्बादिरसनाम ॥ वातममति रुजतीत्यम्ब्लः । अम्ल इति वा पाठः । 'अम रोगे'। अम्बते [9]मुखशब्दहेतुर्भवतीति अम्ब्लः । 'अबि शब्दे'। जम्बीरादिरसनाम ॥ अमी षड् गुणेषु पुंसि, तद्वत्सु[10] विशेष्येषु त्रिषु वर्तन्ते ॥ ९ ॥

[1] तवीति A.　[2] रसनेन्द्रियं U.　[3] 'तु वृद्धिहिंसयोः' A, B_1, T. [4] U, W_2 add °जन्य°.　[5] मश्नाति वातं A, B_1.　[6] पातुं B_1.　[7] श्लेष्मादि B_1. [8] निशातने I, K_1, Y.　[9] तद्भक्षणेन वाताधिक्यवशात् आक्रोशादिशब्दं करोतीति बाहट-शास्त्रप्रसिद्धिः B_2.　[10] W_2 adds गुणिषु.

(पा.) तुवरस्तु—रसाः। अत्राद्ये द्वे अपक्वदाडिमादिरसनामनी । 'वोगरुपेरु'॥ मधुर इक्ष्वादिरसनाम । 'तीपिपेरु'॥ लवणः सैन्धवादिरसनाम । 'उप्पुपेरु'॥ कटुः शुण्ठ्यादिरसनाम । 'कारमुपेरु'॥ तिक्तो निम्बादिरसनाम । 'चेंदुपेरु'॥ आम्लः । अम्ब्ल इति वा पाठः । [1]जम्बीरादिरसनाम । 'पुलुसु'॥ एते रसशब्दवाच्याः पुंसि ॥ तद्वत्सु षडमी त्रिषु । षडमी इत्यनेन कषायशब्दं विना रसवत्सु त्रिलिङ्गाः । तुवरा हरीतकी । मधुरं क्षीरम् । इत्यादि ॥ ९ ॥

[1] चिञ्चादि° B_3, B_4.

विमर्दोत्थे परिमलो गन्धे जनमनोहरे ।
आमोदः सोऽतिनिर्हारी वाच्यलिङ्गत्वमा गुणात् ॥ १० ॥

(वि.) विमर्दोत्थ इति—सुरभिमाल्यगन्धादिसंमर्दादुत्पन्ने[1] जनमनोहरे गन्धे परिमलः स्यात् । [2]परिमलत इति परिमलः । 'मल मल्ल धारणे'। आ समन्तात् [3]मोदयतीत्यामोदः । 'मुद हर्षे'। दूरव्यापि[4]मनोहारिपरिमलनाम ॥ वाच्यलिङ्गत्वमा गुणात् । गुणवाचिशुक्लशब्दपर्यन्तं वाच्यलिङ्गता [5]भवति ॥ १० ॥

[1] °उल्बणे W_2.　[2] परितः मलत इति B_2.　[3] मोदतेऽनेन A, B_1, T. [4] °मनोहर° D_1, W_2.　[5] स्यात् D_2.

(पा.) विमर्दोत्थे—जनमनोहरे । माल्यसंमर्दोत्पन्नमनोज्ञगन्धनाम[1] ॥ आमोदः सोऽतिनिर्हारी । [2]दूरव्यापिपरिमलनाम ॥ 'आमोदो वापि पद्मस्य'॥ वाच्यलिङ्गत्वमा गुणात् । गुणवचनशुक्लशब्दावधि इतः परं वक्ष्यमाणाः शब्दा वाच्यलिङ्गा भवन्ति ॥ १० ॥

[1] गन्धे च परिमलशब्दो वर्तते । परिमलो मलयजस्य A_1. [2] A_1 adds अतिनिर्हारी गन्ध आमोदः स्यात्.

समाकर्षी तु निर्हारी सुरभिर्घ्राणतर्पणः ।
इष्टगन्धः सुगन्धिः स्यादामोदी मुखवासनः ॥ ११ ॥
पूतिगन्धिस्तु दुर्गन्धो विस्रं स्यादामगन्धि यत् ।

(वि.) समाकर्षीति—[1]समाकर्षति चित्तमाकर्षतीति समाकर्षी । 'कृष विलेखने'। निर्हरति आकर्षत्यवश्यं चित्तमिति निर्हारी[2] । सम्यगाकर्षणशीलकर्पूरादि-गन्धद्रव्यनाम ॥ [3]तर्पयितुं सुष्ठु रभते आरभते सुरभिः । 'रभ राभस्ये'। [4]घ्राणतर्पण-गन्धद्रव्यनाम ॥ शोभनो गन्धो यस्य सुगन्धिः । अपेक्षितगन्धवद्वस्तुनाम ॥ आमोदो-ऽत्रास्तीति आमोदी । मुखं वासयतीति मुखवासनः । मुखवासनयोग्ययक्षकर्दमादेर्नाम[5] ॥ दुर्गन्धोऽस्यास्तीति दुर्गन्धिः । [6]पूतिगन्धोऽस्यास्तीति पूतिगन्धिः । दुर्गन्ध इति वा पाठः । दुष्टगन्धिनामानि ॥ विस्यति[7] विस्रम् । 'विस उत्सर्गे'। आमगन्धिनो नाम ॥ ११ ॥

[1] समाकर्ष्टुं शीलमस्य B_2. [2] 'हृञ् हरणे' D_1. [3] कर्षयितुं K_1, W_2. [4] घ्राणं घ्राणेन्द्रियं तर्पयतीति घ्राणतर्पणः । इष्टो गन्धो यस्य सः इष्टगन्धः B_2. [5] °कर्पूरादि-द्रव्यजनितगुलिकादिनाम B_2. [6] पूतिः गन्धः U. [7] उत्सृजति B_4.

(पा.) समाकर्षी—तर्पणः । [1]गन्धद्रव्यनामानि ॥ सुरभ्यादयो गन्धविशेष-वाचकाश्च भवन्ति । यथा—

'नो जिघ्रासति चम्पकेषु सुरभिं नो चन्दने चन्द्रिकां
नोशीरे मुखवासनं हिमरुचौ नो वासनं पङ्कजे ।
नो वा गन्धिकमुत्पले विचकिले नो लिप्सते मङ्गलं
दायं दायमपावृणोति हि शक्रुद्विस्रार्थिनी मक्षिका ॥'

इति ॥ इष्टगन्धः—मुखवासनः । अभिलषितगन्धवन्नामानि । 'गन्धस्येदुत्पूतिसुसुरभिभ्यः' (५. ४. १३५) इत्येकवचनग्रहणात् शोभना गन्धा अस्य सुगन्धो वायुरिति भवति ॥ पूतिगन्धस्तु दुर्गन्धः । यद् दुष्टगन्धवत् तन्नामनी । दुर्गन्धि इति तु लघुवाच्यधर्मः । [2]तथा च शृङ्गारप्रकाशिका (पृ. ३१०-११) 'द्विविधो वाच्यधर्मः । लघुर्गुरुश्चेति । तत्र बहुव्रीहिणा लघुः । कर्मधारयान्मत्वर्थीयेन गुरुः । तयोरादिमो[3] यथा—

यक्षश्चक्रे जनकतनयास्नानपुण्योदकेषु
[4]स्निग्धच्छायातरुषु वसतिं रामगिर्याश्रमेषु ॥

इति (मेघ. १. १)। अन्तिमो यथा—

आ कैलासाद् बिसकिसलयच्छेदपाथेयवन्तः
[4]संपत्स्यन्ते नभसि भवतो राजहंसाः सहायाः॥

इति (मेघ. १. ११)। विस्रं स्यादामगन्धि यत्। यन्मत्स्यादिगन्धवत्तन्नाम[5] ॥ ११ ॥

[1] यो गन्धो घ्राणतर्पणं करोति तन्नामानि A_1. [2] अस्मिन्नर्थे A_1. [3] आद्यो B_3. [4] Pāda omitted in B_3. [5] A_1 adds °सदृशगन्ध°.

शुक्लशुभ्रशुचिश्वेतविशदश्येतपाण्डराः ॥ १२ ॥
अवदातः सितो गौरो वलक्षो धवलोऽर्जुनः।
हरिणः पाण्डुरः पाण्डुरीषत्पाण्डुस्तु धूसरः ॥ १३ ॥

(वि.) शुक्लेति—शोकति गच्छति मनोऽस्मिन्निति शुक्लः। 'शुक गतौ'। शुक्रेति वा पाठः। शोभत इति शुभ्रः। 'शुभ[1] दीप्तौ'। शोचति [2]शुच्यतीति वा शुचिः। 'शुच शोके'। धातूनामनेकार्थत्वात्[3]। श्वेतते श्वेतः। 'श्विता वर्णे'। श्वयति मनोऽस्मिन्निति वा। 'टुओश्वि गतिवृद्ध्योः'। चित्तं [4]विशतीति विशदः। 'विश प्रवेशने'। श्यायते जनमनांसि गच्छतीति श्येतः। 'श्यैङ् गतौ'। पण्यते स्तूयते पाण्डरः। 'पण व्यवहारे स्तुतौ च'। पण्डते मनोऽस्मिन्निति वा। 'पडि गतौ'। पाण्डुः। पाण्डुरश्च। अवदायते अवदातः। 'दैप् शोधने'। सिनोतीति मनः सितः। 'षिञ् बन्धने'। गुरते मनोऽस्मिन् [5]उद्युङ्क्ते गौरः। 'गुरी उद्यमने'। अवलक्ष्यत इति [6]वलक्षः। 'लक्ष दर्शनाङ्कनयोः'। वलति प्राणित्यनेन[7] वलम्। 'वल प्राणने'। वले रक्षो वा [8]वलक्षः। रेफलोपः। धूयते मलोऽत्रेति धवलः। 'धूञ् कम्पने'। अर्ज्यते सर्वैरित्यर्जुनः। 'अर्ज सर्ज अर्जने'। मनो हरतीति हरिणः। 'हृञ् हरणे'। एतानि क्षीरशङ्खादिसवर्णनामानि॥ धुनोति कुरूपतया चित्तं [9]धूसरः। 'धूञ् कम्पने'। अव्यक्तधवलनाम ॥ १२–१३ ॥

[1] 'शुभ शोभने' I, Y. [2] शुध्यति B_1, D_2. [3] B_2 adds एवं व्याख्यातं. [4] विशदयति W_2; वीनां पक्षिणां शं सुखं ददातीति वा, 'दाण् दाने', विशन्तं प्रवेष्टुकामं दाति खण्डयतीति वा विशदः, 'दोऽवखण्डने', धातूनामनेकार्थत्वात् खण्डनार्थपदस्य क्लेशपरत्वम् B_2. [5] उद्यमयतीति B_2. [6] वं वरुणं जलं वा लक्षयति द्रव्यत्वेन करोतीति वलक्षः। तस्य गुणत्वात्। गुणाश्रयं द्रव्यमिति हि द्रव्यलक्षणम् B_2. [7] सत्त्वगुणेन, तद्बलं रक्षतीति वा B_2. [8] वबयोरभेदः A, K_2. [9] यो धूयते च सृज्यते च स धूसरः, ईषत् स्वल्पं पाण्डुः ईषत्पाण्डुः, ईषद्धवलनामानि B_2.

(पा.) शुक्लशुभ्र—पाण्डुः। बलक्ष इति वा। धवलनामानि ॥ ईषत्पाण्डुस्तु धूसरः। [1]किंचिद्धवलनाम ॥ १२-१३ ॥

[1] अल्प° A_1.

कृष्णे नीलासितश्यामकालश्यामलमेचकाः ।
पीतो गौरो हरिद्राभः पालाशो हरितो हरित् ॥ १४ ॥

(वि.) कृष्ण इति—[1]कृषति चित्तमाकर्षतीति कृष्णः। 'कृष विलेखने'। नीलवर्णत्वान्नीलः। 'नील वर्णे'। सितादन्योऽसितः। श्यायते श्यामः। 'श्यैङ् गतौ वृद्धौ च'। [2]कलयति प्रेरयतीति कालः। 'कल किल क्षेपे'। [3]श्यामद्रव्यमत्रास्तीति श्यामलः। [4]मचति वर्णान्तरेण मिश्रीभवितुमर्हतीति मेचकः। 'मच [5]मुचि कल्कने'। मयूरकण्ठादिवर्णनाम ॥ पिबति चित्तं पीतः। 'पा पाने'। गुरतीति गौरः। 'गुरी [6]उद्यमे'। [7]हरिद्राया इव आभा यस्य सः हरिद्राभः। हरिद्रादिवर्णनामानि। पलाशवर्णस्यायं [8]पालाशः। हरति मनोऽत्रेति हरितः। हरिच्च। पलाशादिवर्णनामानि ॥ १४ ॥

[1] कर्षति B_2, D_1, K_5, U, W_2. [2] कालयति I, K_5, W_2, Y. [3] श्यामं Y. [4] मेचयति . . मिश्रीभवति B_2, D_1, W_2, Y. [5] 'मच कल शिल्पिसंज्ञयोः' B_2, I, W_2; मच मुचि° Y. [6] उद्यमने I. [7] हरिद्राभा इव आभा B_2, K_5. [8] पलाशस्य वर्णः इव वर्णः पालाशः B_2, U.

(पा.) कृष्णे—मेचकाः। कृष्णवर्णनामानि। 'कल्माषश्च सितेतरः'। एते द्वे च ॥ पीतो—हरिद्राभः। हरिद्रावर्णनामानि ॥ पालाशो—हरित्। पलाशपत्रसदृशवर्णनामानि ॥ १४ ॥

लोहितो रोहितो रक्तः शोणः कोकनदच्छविः ।
अव्यक्तरागस्त्वरुणः श्वेतरक्तस्तु पाटलः ॥ १५ ॥
श्यावः स्यात् कपिशो धूम्रधूमलौ कृष्णलोहिते ।

(वि.) लोहित इति—[1]रोहति प्रादुर्भवति संध्यादौ रोहितः। लोहितश्च। 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च'। [2]रज्यते रक्तः। 'रञ्ज रागे'। शोणतीति शोणः। 'शोणृ वर्णगत्योः'। कोकनदस्य रक्तोत्पलस्येव [3]छविर्यस्य सः कोकनदच्छविः। [4]रक्तोत्पलवर्णनामानि ॥ आसां द्रव्यादियर्ति शीघ्रं गच्छतीत्यरुणः[5]। 'ऋ गतौ'। अव्यक्त-

रागवर्णनाम। [6]पाटलपुष्पवर्णत्वात् पाटलः। श्वेतमिश्ररक्तवर्णनाम॥ श्यायते आगच्छतीति श्यावः। शावो वा। श्यामश्च[7]। कपिवर्णयोगात् कपिशः[8]। वानरवर्णनाम॥ धूमवर्णं रातीति धूम्रः। 'रा दाने'। [9]धूमलः। 'ला दाने'। [10]कृष्णमिश्रितलोहितवर्णनाम॥ १५॥

[1] रोहयति प्रादुर्भावयति B_1, W_2. [2] B_2 adds रूष्यत इति. [3] छविरिव छविः B_2, D_2; U adds वर्णो. [4] रक्तोत्पलादि° U. [5] अर्णोति शीघ्रं गच्छति, 'ऋणु गतौ B_3. [6] पाटलि° D_2. [7] 'श्यैङ् गतौ' I. [8] कपौ शेते वा। 'शीङ् स्वप्ने' इति धातुः B_2. [9] धूमवर्णं लातीति धूमलः B_2, W_2, Y. [10] °मिश्र° W_1, Y.

(पा.) लोहितो—रक्तः। रक्तवर्णनामानि। 'ताम्रो निरक्तो माञ्जिष्ठः'। एतानि च। शोणः कोकनदच्छविः। रक्तोत्पलच्छवी[1] रक्तवर्णः शोण इत्युच्यते॥ अव्यक्तरागस्त्वरुणः। अव्यक्तरागः[2] रक्तवर्णोऽरुणः स्यात्॥ श्वेतरक्तस्तु पाटलः। श्वेतमिश्ररक्तवर्णः पाटलः स्यात्[3]॥ श्यावः स्यात् कपिशः। हरिद्रावर्णाधिकरक्तवर्णनामनी। [4]वानरवर्णनामनी वा॥ अनुक्तम्—'पीतरक्तस्तु पिञ्जरः'। रक्तवर्णाधिकहरिद्रावर्णः पिञ्जरः इत्युच्यते[5]॥ धूम्र—लोहिते। कृष्णवर्णाधिकरक्तवर्णनामानि॥ अनुक्तम्—'रक्तकृष्णस्तु जोनलः'। रक्तवर्णाधिककृष्णवर्णः जोनल इत्युच्यते॥ १५॥

[1] °द्युतिः B_3. [2] B_3 omits रागः. [3] इत्युच्यते B_3. [4] कपि° B_3. [5] स्यात् B_3.

कडारः कपिलः पिङ्गपिशङ्गौ कद्रुपिङ्गलौ॥ १६॥
चित्रं किर्मीरकल्माषशबलैताश्च कर्बुरे।
गुणे शुक्लादयः पुंसि गुणिलिङ्गास्तु तद्वति॥ १७॥

इति धीवर्गः

(वि.) कडार इति—कडति [1]प्रकर्षेण लक्ष्यत इति कडारः। 'कड [2]लक्षणे'। कपिवर्णं लातीति कपिलः। [3]पिङ्क्ते पिङ्गः। 'पिजि वर्णे'। पिंशतीति पिशङ्गः। 'पिश [4]अवयवे'। कुत्सितं द्रावयतीति कद्रुः। 'द्रा[5] कुत्सायां गतौ'। [6]पिङ्गवर्णं लातीति पिङ्गलः[7]। गोरोचनादिवर्णनाम। चीयन्ते वर्णा अत्रेति चित्रम्[8]। 'चिञ् चयने'। नानावर्णाः कीर्यन्तेऽत्रेति किर्मीरः। 'कॄ विक्षेपे'। कलयति [9]काङ्क्षतीति कल्माषः। [10]कलतिरनेकार्थः। शवति नानावर्णान् शबलः। 'शव गतौ'। एति नानावर्णत्वम् एतः।

'इण् गतौ'। कीर्यन्ते नानावर्णा अत्रेति कर्बुरः। नानावर्णद्रव्यनामानि[11] ।। गुणे[12] शुक्लादयः पुंसि गुणिलिङ्गास्तु तद्वति। त्रिषु इत्यर्थः ।। १६–१७ ।।

इति श्रीलिङ्गयसूरिविरचितायाममरकोशपदविवृतौ धीवर्गविवृतिः

[1] कडति प्रतिक्षणं भिन्नवर्णमिव लक्ष्यते B_2. [2] 'कड बन्धने मदे च' A. [3] पिञ्जयति मिलति W_1, Y; पिङ्गति B_1, D_1, U; 'पिङ्ग मिलने' K_5, U. [4] गतौ W_2, Y. [5] 'द्रु गतौ' Y. [6] पिङ्गं लाति W_1. [7] 'ला दाने' D_1. [8] चीयन्त इति चिताः नानावर्णाः तेऽस्मिन्निति B_2. [9] B_2, K_5, U, Y add अनेकवर्णान्; °वर्णेन K_1, K_2. [10] कलिः कामधेनुः B_2. [11] W_2, Y omit द्रव्य. [12] शुक्लादयः शब्दाः गुणमात्रे वर्तमानाः पुंसि, पटस्य शुक्लः; गुणवद्वर्तमानाः अभिधेयलिङ्गाः, शुक्लः पटः, शुक्ला शाटी, शुक्लं वस्त्रम् W_1.

(पा.) कडारः—पिङ्गलौ। कपिलवर्णनामानि ।। चित्रं—कर्बुरे। तिलतण्डुलन्यायेन दृश्यमानमिश्रवर्णनामानि ।। गुणे—तद्वति। शुक्लादिशब्दा गुणे पुंलिङ्गा भवन्ति। गुणिनि तु त्रिलिङ्गा भवन्ति। अत्र रोहितादिशब्दानां स्त्रीत्वे रूपभेदोऽस्ति।

'रोहिणी रोहिता रक्ता लोहिनी लोहिता च सा।
लोहितिका लोहिनिका रागात् कोपादिनापि वा ।।
शोणी शोणा च पिङ्गा स्यात् पिशङ्गी हरिणी तु या।
हरितैनी तथैता च श्येनी श्येता सिता च सा ।।
नीलैव वस्त्रे वा नाम्नि नीली प्राणिनि चौषधौ।
शबली चैव कल्माषी कल्माषेत्यर्शआद्यचि ।।' १६–१७ ।।

इति [1]श्रीवत्सनृसिंहसूरिसुतमल्लिनाथसूरिविरचितेऽमरपदपारिजाते धीवर्गः

[1] नरसिंह° A_1.

---

६. वाग्वर्गः

ब्राह्मी तु भारती भाषा गीर्वाग्वाणी सरस्वती।
व्याहार उक्तिर्लपितं भाषितं वचनं वचः ।। १ ।।

(वि.) ब्राह्मीति—ब्रह्मण इयं ब्राह्मी। [1]विश्वानि [2]भूतानि भ्रियन्तेऽनया भारती। 'भृञ् भरणे'। भरतस्य ब्रह्मण इयं वा। भरतस्य आदित्यस्य [3]प्रभा वा। [4]भाष्यते भाषा। 'भाष व्यक्तायां वाचि'। गृणाति अस्खलितम् उच्चारयति गीः। 'गॄ शब्दे'। गीयते स्तूयते वा। 'गै शब्दे'। उच्यत इति वाक्। 'वच परिभाषणे'। वण्यते स्तूयते वाणी। 'वण शब्दे'। सरः प्रसरणं सर्वत्रास्तीति सरस्वती। सरस्वतीनामानि॥ [5]व्याह्रियते उच्यते व्याहारः। 'हृञ् हरणे'। उच्यते उक्तिः। 'वच परिभाषणे'। लप्यते लपितम्। 'लप व्यक्तायां वाचि'। भाष्यते भाषितम्। 'भाष व्यक्तायां वाचि'। उच्यत इति वचनम्। वचश्च[6]। एतानि वचननामानि॥ १॥

[1] B_1, K_5, Y omit.　[2] भुवनानि W_2.　[3] प्रभा कान्तिर्वा भारती; वाक् तेजोमयीति श्रुतिनिर्णीतत्वात् B_2.　[4] स्तूयते A, T; श्रूयते K_5, Y.　[5] व्याहरति B_1, W_2, Y.
[6] B_2, W_1 add 'वच परिभाषणे'.

(पा.) ब्राह्मी—सरस्वती। [1]सरस्वतीदेवीनामानि॥ इकारान्तवाणिशब्दः आकारान्तवाचाशब्दोऽप्यस्ति[2]। तत्र प्रथमो यथा—'एका [3]वाणिरलंकरोति पुरुषम्' (नी. श. १५) इति। अन्तिमो यथा—'कुठारदण्डः कुलमृत्युरेषा वाचा समीचीनसुवीरधन्वा' इति। व्याहारः—वचः। वचननामानि। सरस्वतीपर्यायं च [4]पठन्ति।

'[5]कवेरपार्थो-मधुरा न भारती कथेव कर्णान्तमुपैति भारती।'

इति राघवपाण्डवीये (द्विसं. १. ५)।

'सन्तः क्षतानि जनयन्तु यथेष्टमस्यामाभाति तैरधिकमेव सरस्वती मे।
दन्तक्षतं प्रियतमैरनुभूतिकाले किं मण्डनाय न भवेद् वरसुन्दरीणाम्॥'

इत्यादि॥ १॥

[1] वाग्देवता° B_3.　[2] शब्दश्च B_3, B_4.　[3] वाण्येका, वागेका इति मुद्रितग्रन्थे.
[4] भवति A_1.　[5] कले: A_1, B_4.

अपभ्रंशोऽपशब्दः स्याच्छास्त्रे शब्दस्तु वाचकः।
तिङ्सुबन्तचयो वाक्यं क्रिया वा कारकान्विता॥ २॥

(वि.) अपभ्रंश इति—वाचम् अपभ्रंशयतीति अपभ्रंशः[1]। 'भ्रंशु अधः[2] पतने' शब्दादपभ्रष्टोऽपशब्दः। [3]शब्दशास्त्राकथितशब्दनामानि॥ शब्दयत्यवगमयत्यर्थमिति शब्दः। 'शब्द आविष्कारे'। [4]वचोयोग्यो वाचकः। शब्दशास्त्रोक्तशब्दनाम॥ तिङां चयः सुपां चयः कारकान्विता क्रिया वा वाक्यं भवति। अर्थबोधाय वक्तव्यं वाक्यम्।

तिङन्तानां चयो यथा—पचति[5] भवतीत्यादि। सुबन्तचयो यथा—[6]ज्ञानेन मौनमित्यादि। क्रिया [7]यथा—गां [8]जलं फलमानयेत्यादि ॥ २ ॥

[1] संस्कृतात् अपभ्रंशयति वा B_1, D_1, I, K_5, W_2; अपभ्रश्यते W_1. [2] हिंसायां I, K_5. [3] °शास्त्रात् पतितशब्द° B_2; शपयति अवगमयति अर्थं शब्दः, 'शप गतौ' I, Pt_1, Pt_2. [4] वचसो योग्यः B_2; वाचो° K_5; वक्तुं° W_2. [5] भवति एधते पचतीत्यादि K_5, Y; भाति भवति K_1. [6] ज्ञानं Y. [7] B_2, W_1 add कारकान्विता. [8] गामानय, जलमानयेत्यादि B_2, D_1, K_5, U, Y.

(पा.) अपभ्रंशो—वाचकः। शास्त्रे गालिगोणीत्याद्यपशब्दोऽपभ्रंशः स्यात्। गौरित्यादिर्वाचकः शब्दो भवति। तिङ्—वाक्यम्। [1]एकार्थोपरि तिङन्तसुबन्तसमुदायो वाक्यम्। यथा—

'कतिचन जृम्भन्ते दिशि कतिचन विकसन्ति काननाभोगे।
कतिचन नृत्यन्ति गिरौ तथापि भवितव्यमेव भवितव्यम् ॥'
'भ्रेमुर्ववल्गुर्ननृतुर्जजक्षुर्जगुः समुत्पुप्लुविरे निषेदुः।
आस्फोटयांचक्रुरभिप्रणेदू रेजुर्ननन्दुर्वियुः समीयुः[2] ॥' (भट्टि. १३. २८)
'[3]कियत्प्रमाणमुदकं जानुदघ्नं नराधिप।
तथापीयमवस्था ते न हि सर्वे भवादृशः ॥' (भो. प्र. पृ. ४०, श्लो. १८५)

इत्यादि ॥ क्रिया वा कारकान्विता। कारकसंबद्धक्रियापि वाक्यं भवति। यथा—

'ततः कुमुदनाथेन कामिनीगण्डपाण्डुना।
नेत्रानन्देन चन्द्रेण माहेन्द्री दिगलंकृता ॥' (म. भार. ७. १५९. ४२)
'मा भवन्तमनलः पवनो वा वारणो मदकलः परशुर्वा।
वाहिनी जलधरः कुलिशो वा स्वस्ति तेऽस्तु लतया सह वृक्ष ॥'

अत्र बाधिष्टा इति क्रियाध्याहर्तव्या।

'छायासंतपिताध्वन्यः फलैः पोषितनीडजः।
हन्त वृक्षो महानेष समिदर्थे विभिद्यते ॥'

अत्र जाल्मेनेति कारकमध्याहार्यम् ॥ २ ॥

[1] एकार्थपदः B_3. [2] B_4 adds इति भट्टिकाव्ये. [3] कियन्मानं जलं विप्र इति मुद्रितग्रन्थे.

श्रुतिः स्त्री वेद आम्नायस्त्रयी धर्मस्तु तद्विधिः ।
स्त्रियामृक् सामयजुषी इति वेदास्त्रयस्त्रयी ॥ ३ ॥
शिक्षेत्यादि श्रुतेरङ्गमोंकारप्रणवौ समौ ।

(वि.) श्रुतिरिति—श्रूयेते धर्माधर्मावनयेति श्रुतिः । 'श्रु श्रवणे' । [1]धर्माधर्मौ वेदयतीति वेदः[2] । 'विद ज्ञाने' । आम्नायते[3] पारंपर्येण आम्नायः । 'म्ना अभ्यासे' । ऋग्यजुःसामाख्याः त्रयोऽवयवा[4] यस्याः त्रयी । वेदनामानि[5] ॥ धारयति जगन्तीति धर्मः[6] । वेदोक्तविधिनाम ॥ ऋच्यते स्तूयते ऋक् । 'ऋच स्तुतौ' । पापं[7] स्यतीति साम । 'षोऽन्तकर्मणि' । इज्यतेऽनेन यजुः । 'यज देवपूजासंगतिकरणयजनदानेषु' । इति त्रयो वेदाः । तेषां[8] समाहारः त्रयी । [9]वेदत्रयसमूहनाम ॥ [10]शिक्ष्यतेऽनया [11]वर्णादि शिक्षा । 'शिक्ष विद्योपादाने' । आदिशब्देन [12]अङ्गान्युच्यन्ते ।

'शिक्षा व्याकरणं कल्पो निरुक्तं ज्योतिषां [13]गतिः ।
[14]छन्दोविचितिरित्येतैः षडङ्गो वेद उच्यते ॥'

इति श्रुत्यङ्गनामानि ॥ ओमित्यक्षरम् ओंकारः । [15]प्रणूयते स्तूयतेऽनेनेति प्रणवः । 'णु स्तुतौ' । [16]वेदप्रणवनाम ॥ ३ ॥

[1] धर्मादि D_1. [2] श्रुतित्रयं वेदः D_1; विदन्ति धर्मादिकमनेन A. [3] उपदिश्यते-ऽनेन धर्मादिः D_1; अभ्यस्यते B_2. [4] तेषां समाहारः त्रयी B_2. [5] वेदत्रयनाम K_3. [6] 'धृञ् धारणे' D_1. [7] पापानि I. [8] इति त्रयाणां A, B_1, T. [9] W_2, Y omit °त्रय°. [10] शिक्षते B_2. [11] आदिवर्णादि A, B_1, T, W_1. [12] अङ्गयते (अङ्गति K_5) ज्ञायतेऽनेन अङ्गं B_1, D_1, Y; 'अगि गतौ' I. [13] ज्योतिषं तथा A, B_1, T. [14] छन्दसां लक्षणं चैव B_1, I, K_5, W_2, Y. [15] प्रकर्षेण नूयते B_2. [16] वेदनिष्ठ° B_2; °प्रणववचन° D_1.

(पा.) श्रुतिः—त्रयी । वेदनामानि ॥ धर्मस्तु तद्विधिः । वेदोक्तविधिर्धर्मः स्यात् । स्त्रियाम्—त्रयी । त्रयाणां वेदानां [1]समाहारस्त्रयी । अत्र त्रयीति सामान्याकारेणोक्तम् । शिक्षे—अङ्गम् । शिक्षादीनि वेदाङ्गानि ।

'शिक्षा कल्पो व्याकरणं निरुक्तं ज्योतिषं तथा[2] ।
छन्दसां विचितिश्चेति षडङ्गो वेद उच्यते' ॥

ओंकारप्रणवौ[3] समौ । प्रणवनामनी[4] ॥ ३ ॥

[1] समुदाय: B_3, B_4. [2] श्रुति: A_1. [3] A_1 adds प्रणमौ इति वा. [4] शिक्षादि-पाठस्य प्रणवपूर्वकत्वात् शिक्षाद्यनन्तरकथनम् A_1.

इतिहासः पुरावृत्तमुदात्ताद्यास्त्रयः स्वराः ॥ ४ ॥
आन्वीक्षिकी दण्डनीतिस्तर्कविद्यार्थशास्त्रयोः ।

(वि.) इतिहास इति—[1]इतिह इति पारंपर्योपदेशः आस्तेऽस्मिन्निति इतिहासः । 'आस [2]उपवेशने'। [3]पुरावृत्तनृ[4]पादिचरित्र[5]ग्रन्थसंदर्भनाम ॥ उत् ऊर्ध्वमुन्नीयते[6] उदात्तः[7]। तद्विपरीतः अनुदात्तः। उदात्तानुदात्तयोः समाहारं[8] प्राप्तः स्वरितः। एते त्रयः स्वरा भवन्ति ॥ प्रत्यक्षागमाभ्याम् अवगन्तव्यस्य[9] वस्तुनोऽनु पश्चात् ईक्षणम् अन्वीक्षा,[10] सा प्रयोजनं यस्याः सा आन्वीक्षिकी। अक्षपादादिप्रणीततर्कशास्त्रनाम[11] ॥ [12]दण्डोऽनया नीयते दण्डनीतिः। 'णीञ् प्रापणे'। चाणक्यादिप्रणीतार्थशास्त्रनाम ॥ ४ ॥

[1] इतिहा A, B_1, T; इति हसति B_2; इतिह आसीत् D_1, D_2, I, K_1, W_1. [2] 'अस भुवि क्षेपे' D_2, I, K_1, K_2, K_5, Y. [3] पुरा पूर्वम् उत्पन्नं वृत्तं पुरावृत्तम् B_2. [4] °पृथ्वादिनृप° K_5. [5] °चरित° W_2. [6] आदीयते D_1, K_1, U, W_1, Y. [7] उदात्त: उच्चैर्गीत: आद्य: प्रथमो येषां ते उदात्ताद्या: B_2. [8] समाहार: D_2, K_1, W_1. [9] ईक्षितस्य D_2, K_1, U, W_2. [10] अन्वीक्षणं तत् A, B_2. [11] तर्कशास्त्रादिविद्या° W_2; °तर्कविद्या° D_1, I, K_1, K_5, Y. [12] दण्ड्यतेऽनेन ऊन इति W_2.

(पा.) इतिहासः पुरावृत्तम्। इतिहासनाम ॥ उदात्ताद्यास्त्रयः स्वराः । उदात्तनिहतस्वरिताः[1] स्वराः । आन्वीक्षिकी—शास्त्रयोः । तर्कविद्या वैशेषिकादिः, अर्थशास्त्रं कामन्दकादि। तयोर्यथाक्रमं आन्वीक्षिकीदण्डनीतिशब्दौ वर्तेते। अनुक्तम्—'नामशास्त्रं[2] निघण्टुर्ना'। नामशास्त्रं निघण्टुरित्युच्यते[3] ॥ ४ ॥

[1] °विहत° B_4. [2] A_1 adds कामशास्त्रं. [3] नामशास्त्रनाम B_3.

आख्यायिकोपलब्धार्था पुराणं पञ्चलक्षणम् ॥ ५ ॥
प्रबन्धकल्पना कथा प्रवल्हिका प्रहेलिका ।

(वि.) आख्यायिकेति—आख्यायते वर्तमाननृपादिचरित[1]मित्याख्यायिका[2] । 'ख्या प्रकथने'। [3]हर्षचरितादिग्रन्थसंदर्भनाम ॥ पुरा भवं पुराणम्। पञ्चलक्षणयुक्तं ब्राह्मवैष्णवादिपुराणनाम ॥

'[4]सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च ।
वंशानुचरितं [5]चेति [6]पुराणं पञ्चलक्षणम् ॥'

[7]अनया कथ्यत इति कथा । 'कथ वाक्यप्रबन्धे'। रामायणादेर्नाम ॥ प्रवल्हते [8]प्राधान्यं भजते प्रवल्हिका । 'वल्ह प्राधान्ये'। प्रहेलयति हावयति सूचयति [9]भावार्थमिति प्रहेलिका । 'हिल [10]भावकरणे'। विरुद्धार्थवचोनामनी ॥ ५ ॥

[1] °चरित्रं B_2, W_2.　[2] B_2 adds उपलब्धो ज्ञातोऽर्थो यस्याः सा उपलब्धार्था. [3] प्राचीनचरित्र° B_2; श्रीहर्ष° K_5; वर्तमाननृपचरित्र° A, T.　[4] पञ्चलक्षणान्युच्यन्ते B_2; K_5 omits.　[5] चैव B_1, W_2.　[6] लक्षणानां च पञ्चकम् B_2.　[7] B_2 adds प्रबन्धस्य कल्पना रचना.　[8] प्रधानं U; अप्राधान्यं Y.　[9] नानार्थमिति D_1; 'वल्ह परिभाषणहिंसाप्रदानेषु प्राधान्ये च' B_2.　[10] हावकरणे A, B_1, T.

(पा.) आख्यायिकोपलब्धार्था । नायकाख्यातनायकोपलब्धार्थवती आख्यायिका । हर्षचरितादि ॥ पुराणं पञ्चलक्षणम् । सर्गप्रतिसर्गादिपञ्चलक्षणोपेतं पुराणम् ।

'सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तरं तथा ।
वंशानुचरितं चेति पुराणं पञ्चलक्षणम् ॥'

स्कन्दादि ॥ प्रबन्धकल्पना कथा । स्तोकसत्यबह्वसत्ययुक्ता प्रबन्धकल्पना कथा स्यात् । कादम्बर्यादि ॥ प्रवह्लिका प्रहेलिका । गूढनिक्षिप्तार्थस्य कुतुकहेतोः कार्यविशेषस्य नामानि ।

'[1] अष्टौ श्लोकान् कुरुष्वेति पुत्रः पित्रा नियन्त्रितः ।
सप्त श्लोकाः कृतास्तेन पितुराज्ञा न लङ्घिता' ॥ ५ ॥

[1] अष्टिरिति वृत्तनाम.

स्मृतिस्तु धर्मसंहिता समाहृतिस्तु संग्रहः ॥ ६ ॥
समस्या तु समासार्था किंवदन्ती जनश्रुतिः ।

(वि.) स्मृतिरिति—स्मर्यतेऽनया स्मृतिः । 'स्मृ आध्याने'। मन्वादिप्रणीतधर्मसंहितानाम[1] ॥ समाह्रियतेऽनयेति समाहृतिः । संगृह्यते संक्षिप्यते[2] संग्रहः । [3]संक्षिप्तग्रन्थसन्दर्भनाम ॥ समस्यते संक्षिप्यते समस्या । 'असु [4]क्षेपणे'। [5]कविपरीक्षार्थं दीयमानश्लोकांशनाम ॥ [6]किं परस्परं वदन्त्यत्रेति किंवदन्ती । 'वद व्यक्तायां वाचि'। [7]जनैः श्रूयते जनश्रुतिः । 'श्रु श्रवणे'। लोकप्रवादनामनी ॥ ६ ॥

[1]B₂ adds धर्मेण संहिता. [2] अनेनेति B₂; 'ग्रह उपादाने' B₂, D₁. [3] D₁ omits संदर्भ; संक्षेपग्रन्थनाम B₁, K₅, W₂, Y. [4] क्षेपे W₁. [5] कविता° K₅; श्लोकान्त° W₁; श्लोकान्तपाद° Y. [6] किमिति W₁, Y. [7] W₁ omits 3 lines.

(पा.) स्मृतिस्तु धर्मसंहिता। स्मृतिनाम ॥ समाहृतिस्तु संग्रहः। संग्रहग्रन्थनाम ॥ समस्या तु समस्यार्था। समस्यारूपार्थं प्रहेलिका निक्षिप्तार्थकौतुकवती समस्या। अथवा समस्या तु समासार्था समासशब्दवती समस्या। 'समस्या तु [1]समासः स्यात्' इति वैजयन्ती (पृ. ३४, श्लो. ४०)।

'श्रीभोजेन जितोऽस्मीति चिन्तां चिन्तामणे त्यज।'
'जिता देवद्रुमाः पञ्च न दुःखं पञ्चभिः सह ॥'

किंवदन्ती जनश्रुतिः। जनवादनामनी ॥ ६ ॥

[1] समासा A₁, B₃.

वार्ता प्रवृत्तिर्वृत्तान्त उदन्तः स्यादथाह्वयः ॥ ७ ॥
आख्याह्वे अभिधानं च नामधेयं च नाम च ।

(वि.) वार्तेति—नृपादिवृत्तिरत्रास्तीति[1] वार्ता। प्रवर्ततेऽत्रेति प्रवृत्तिः। 'वृतु वर्तने'। वृत्तोऽनुवर्तनीयोऽन्तः समाप्तिरस्येति वृत्तान्तः। वृत्तस्यान्तो वा। उद्यते निगद्यते राजादिचरित्रमत्रेत्युदन्तः। 'वद व्यक्तायां वाचि'। वार्तानामानि ॥ अनेन आह्वयन्तीत्याह्वयः। 'ह्वेञ् स्पर्धायां शब्दे च'। आहूयतेऽनेनेति [2]वा। 'हु दानादानयोः'। अनया आख्यायते आख्या। 'ख्या प्रकथने'। आहूयतेऽनया आह्वा। अनेनाभिधीयतेऽभिधानम्[3]। नामैव नामधेयम्। अनेन नमति नाम। 'णम प्रह्वत्वे शब्दे च'। संज्ञानामानि[4] ॥ ७ ॥

[1] अस्याः D₂, K₁, K₂. [2] आहूतिश्च A. [3] 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' B₂. [4] Y omits 3 lines.

(पा.) वार्ता—उदन्तः स्यात्। वार्तानामानि। अनुक्तम्—'रथ्यावादस्तु कोहलः'[1]। एते द्वे च। वीथीवार्तानामनी ॥ अथाह्वयः—नाम च। [2]संकेतितशब्दनामानि ॥ ७ ॥

[1] काहल: A₁. [2] A₁ adds देवदत्तादौ.

हूतिराकारणाह्वानं संहूतिर्बहुभिः कृता ॥ ८ ॥
विवादो व्यवहारः स्यादुपन्यासस्तु वाङ्मुखम् ।

(वि.) हूतिरिति—अनया हूयते हूतिः । 'हु दानादानयोः' । अनया आकारयन्तीति आकारणा[1] । अनेनाह्वयन्तीत्याह्वानम् । 'ह्वेञ् स्पर्धायां शब्दे च' । अथवा हूतिः आकारणं च आह्वानं च । आकारणाह्वाने इति द्वन्द्वम् । एहीति [2]वचसो नामानि ॥ सम्यक् हूयते संहूतिः । बहुभिः कृतस्य एहीति वचसो नाम ॥ विविधो वादो विवादः[3] । व्यवहरत्यनेन व्यवहारः । 'हृञ् हरणे' । इदं मदीयमिदं मदीयमिति परस्परवादनाम[4] ॥ उपन्यस्यते उपन्यासः । 'असु क्षेपणे' । वाचो मुखं वाङ्मुखम् । वाक्यारम्भनाम ॥ ८ ॥

[1] 'डुकृञ् करणे' B_2. [2] वचन° D_1. [3] 'वद व्यक्तायां वाचि' A. [4] वचन° A; °विवाद° B_1, D_1.

(पा.) हूतिः—आह्वानम् । इत एहीति वचसो नामानि ॥ समासाङ्गीकारपक्षे आकारणशब्दो नपुंसकः । 'आकारणमाह्वानम्' इति हलायुधः (अ. मा. १. १५४) । व्यासाङ्गीकारपक्षे आकारणाशब्दः स्त्रीलिङ्गः । 'हूतिराकारणा हावो[1] । [2]हक्कामन्त्रणाह्वानम्' इति वैजयन्ती (पृ. ३३, श्लो. ३०) । संहूतिर्बहुभिः कृता । बहुभिः कृतस्य एहीति वचसो नाम । 'बहुभिर्मुहुःकृता हक्का संहूतिरिति भण्यते' इति वा ॥ विवादो व्यवहारः स्यात् । विवादनाम ॥ उपन्यासस्तु वाङ्मुखम् । [3]'यरो ञमि ञम्वेति' ककारस्य विभाषा ङकारः । उपन्यासनाम ॥ ८ ॥

[1] हवः B_3. [2] आमन्त्रणं ह्वानम् A_1. [3] 'यरोऽनुनासिके—' (८. ५. ४५).

उपोद्धात उदाहारः शपनं शपथः पुमान् ॥ ९ ॥
प्रश्नोऽनुयोगः पृच्छा च प्रतिवाक्योत्तरे समे ।

(वि.) उपोद्धात इति—उपोद्धन्यते [1]उपोद्धातः । 'हन हिंसागत्योः' । उदाह्रियतेऽनेन उदाहारः[2] । प्रकृतार्थचिन्ताग्रन्थस्य नामनी ॥ उदाहरणनामनी इति केचित् । विचारविषयवाक्यस्येत्यन्ये ॥ शपति आक्रोशतीति शपनम् । 'शप [3]आक्रोशे' । शपति लम्भयति[4] विश्वसित्यनेनेति [5]शपथः । 'शप [6]लम्भने' । सत्यवचननामनी ॥ देवतापितृपादादिस्पर्शस्य वा ॥ [7]पृच्छतीति प्रश्नः । पृच्छा च । 'प्रच्छ ज्ञीप्सायाम्' । अनुयुज्यतेऽनुयोगः । 'युजिर् योगे' । कोऽसौ कुत[8] इत्येवंविधस्य वाक्यस्य नामानि ॥

[9]प्रतिविधानार्थं वाक्यं प्रतिवाक्यम्। उत्तरति चोद्यमनेनेति उत्तरम्। 'तॄ प्लवनतरणयोः'। असावत्रेत्यादिप्रत्युत्तरनामानि[10] ॥ ९ ॥

[1] उप समीपे उद्धन्यते B_1, D_1, I, K_5, Y. [2] 'हृञ् हरणे' B_2, D_1, I. [3] आक्रोशने D_2. [4] उपालम्भते W_1. [5] शपथशब्दः नपुंसकेऽपि A, B_1, T. [6] उपालम्भने B_2, W_2, Y. [7] पृच्छ्यते K_5, W_2. [8] I adds आगतः. [9] प्रतिदानं वाक्यं W_2. [10] प्रश्नवाक्यस्योत्तरनामानि B_2; °अत्रागत° K_3; उत्तर° K_2, K_5.

(पा.) उपोद्घात उदाहारः। प्रतिपाद्यमर्थं बुद्धौ संगृह्य तदर्थमर्थान्तरवर्णनम् उपोद्घातः ॥ शपनं शपथः पुमान्। सत्यवचननामनी। प्रश्नो—पृच्छा च। प्रश्ननामानि ॥ प्रतिवाक्योत्तरे समे। उत्तरनामनी ॥ ९ ॥

मिथ्याभियोगोऽभ्याख्यानमथ मिथ्याभिशंसनम् ॥ १० ॥
अभिशापः प्रणादस्तु शब्दः स्यादनुरागजः।

(वि.) मिथ्येति—अभि असत्यमारोप्याख्यानम् अभ्याख्यानम्[1]। अध्याख्यानमिति वा पाठः। अन्धो बधिर [2]इत्यादि [3]मिथ्याभियोगनाम ॥ मिथ्या असत्यमभिशस्यते मिथ्याभिशंसनम्[4]। 'शसि [5]इच्छायाम्'। अभि आरोप्य शप्यते अभिशापः। 'शप आक्रोशे'। अविद्यमानपापारोपनामनी ॥ प्रणद्यतेऽनुरागेण प्रणादः। 'णद अव्यक्ते शब्दे'। अनुरागोत्पन्नमणितादिशब्दनाम ॥ १० ॥

[1] अभितः आख्यानं B_2. [2] इत्येवंप्रकारं I, K_5. [3] असत्याभियोग° B_2. [4] मिथ्या अभिशंसति K_5, W_2; B_2 adds अस्मिन्निति. [5] 'शंसु स्तुतौ' I, Y.

(पा.) मिथ्याभियोगोऽभ्याख्यानम्। अध्याख्यानमिति वा। मृषा झकटकनामनी(?)। अथ—अभिशापः। मृषाभूतनिर्भत्सननामनी ॥ प्रणादस्तु—अनुरागजः। अनुरागाज्जातध्वनिविशेषः प्रणादः स्यात् ॥ १० ॥

यशः कीर्तिः समाख्या च स्तवः स्तोत्रं स्तुतिर्नुतिः ॥ ११ ॥
आम्रेडितं द्विस्त्रिरुक्तमुच्चैर्घुष्टं तु घोषणा।

(वि.) यश इति—अश्नुते व्याप्नोति देशान्तरेषु यशः। सान्तः। 'अशू व्याप्तौ'। देशान्तरं यातीति वा। 'या प्रापणे'। कीर्त्यते [1]शब्द्यते [2]कीर्तिः। 'कॄत संशब्दने'। समन्तात् आख्यायते समाख्या। 'ख्या प्रकथने'। यशोनामानि ॥ [3]समाज्ञेति

वा पाठः ॥ स्तूयतेऽनेन स्तवः । स्तोत्रं । स्तुतिश्च । 'ष्टुञ् स्तुतौ' । नूयतेऽनेन नुतिः । 'णु स्तुतौ' । प्रशंसानामानि ॥ आम्रेड्यतेऽसकृदुच्यते आम्रेडितम् । 'म्रेड़ उन्मादे' । असकृद्भाषितनाम ॥ घुष्यत इति घोषणा । 'घुषिर् शब्दे[4]' । आज्ञापयितुं सर्वजनबोधनार्थं [5]पटहादावुच्चैःकृतशब्दनाम ॥ ११ ॥

[1] शब्दायते A, B_1, T.　[2] इयर्तीति वा कीर्तिः, 'ऋ गतौ' B_1, D_1, K_5, W_2, Y. [3] समज्ञेति वा पाठः, समन्तात् ज्ञायते, 'ज्ञा अवबोधने' B_2, D_2, Y.　[4] विशब्दने A, D_1, K_1, K_2.　[5] A omits आदौ.

(पा.) यशः—समाख्या च । समाख्या तुल्यलक्षणमिति हलायुधानुसारी पाठः । 'यशोऽभिख्यासमाख्यास्तुल्यलक्षणाः' इति हलायुधः (अ. मा. १. १५३) । यशः कीर्तिः समाज्ञा[1] चेत्ययं वैजयन्त्यनुसारिपाठः[2] । 'समाज्ञा च यशः कीर्तिः' इति वैजयन्ती (पृ. ३४, श्लो. ३६) । 'कीर्तिः ख्यातिः समाज्ञा च' इति रभसकोशः । कीर्तिनामानि ॥ स्तवः—नुतिः । स्तोत्रनामानि ॥ 'ईडा श्लाघा प्रशंसा च वर्णनं च विकत्थनम्' । एतानि च ॥ आम्रेडितं द्विस्त्रिरुक्तम् । द्विस्त्रिरुदीरणमाम्रेडितं भवति । '[3]एतदेव यथावाचमाम्रेडयति वासवः' (म. भार. ३. १२४. १३) ॥ उच्चैः—घोषणा । उच्चैःशब्दः घोषणा स्यात् ॥ ११ ॥

[1] समज्ञा इति मुद्रितग्रन्थे.　[2] °पाठेन समाज्ञा च B_3.　[3] 'एतदेव यदा वाक्यमाम्रेडयति देवराट्' Apte's Dict. p. 347.

काकुः स्त्रियां विकारो यः शोकभीत्यादिभिर्ध्वनेः ॥ १२ ॥
अवर्णाक्षेपनिर्वादपरिवादापवादवत् ।
उपक्रोशो जुगुप्सा च कुत्सा निन्दा च गर्हणे ॥ १३ ॥

(वि.) काकुरिति—कायतीति काकुः । 'कै[1] शब्दे' । शोकभीत्यादिकृतध्वनिविकारनाम ॥ वर्ण्यते वर्णः । विरुद्धो वर्णः अवर्णः । 'वर्ण वर्णक्रियाविस्तारगुणवचनेषु' । 'वर्ण स्तुतौ' इति वा धातुः । आक्षिप्यते आक्षेपः । 'क्षिप प्रेरणे' । निकृष्टो वादः [2]निर्वादः । [3]परिवादः । [4]अपवादः । 'वद व्यक्तायां वाचि' । [5]उपक्रोशतीत्युपक्रोशः । 'क्रुश आह्वाने रोदने च' । [6]जुगुप्सते जुगुप्सा । 'गुप गोपने[7]' । कुत्सयते कुत्सा । 'कुत्स [8]निन्दने' । निन्दतीति [9]निन्दा । 'णिदि कुत्सायाम्' । [10]गर्हतीति गर्हणम् । गर्हा च । 'गर्ह कुत्सायाम्' । निन्दानामानि ॥ १२–१३ ॥

(वि.) तत्रेति—आ क्षरति परितो [1]व्याप्नोतीति आक्षारणा। 'क्षर संचलने'। मैथुनमुद्दिश्याक्रोशनाम[2]॥ आभाष्यते [3]सम्यग् भाष्यते आभाषणम्। आलपतीत्यालापः। 'लप व्यक्तायां वाचि'। सुखेन[4] स्थितमिति प्रियवचननाम॥ प्रलपतीति प्रलापः। निष्प्रयोजनवचननाम॥ अनुलपतीत्यनुलापः। [5]मुहुर्वचननाम॥ विलपतीति विलापः। [6]परिदेवते परिदेवनम्। 'देवृ देवने'॥ अनुशोचननामानि॥ १५॥

[1] प्राप्नोति W_2. [2] क्रोश° K_5, W_1. [3] अनेनेति B_2; D_1, I add 'भाष व्यक्तायां वाचि'. [4] सुजनस्थितिमतो A, B_1, T. [5] B_2 adds मुहुर्भाष्यत इति मुहुर्भाषा; बहुवचननाम U. [6] परितः दीव्यति B_2, T, W_2.

(पा.) तत्र—प्रति। आक्रोश इति भर्त्सनानि। 'शाप[1] आक्रोश आक्षेपः क्षारणा स्याद् विरूक्षणम्' इति हलायुधः (अ. मा. १. १४५)। मैथुनमुद्दिश्य यद्भर्त्सनं तव भार्यां तव मातरमित्यादि, तत्र आक्षारणाशब्दो [2]वर्तते। स्यात्—आलापः। संभाषणनामनी॥ '[3]संभाषणमाभाषणमालापः कुरुकुञ्चिका' इति वैजयन्ती (पृ. ३२, श्लो. २३)। प्रलापोऽनर्थकं वचः। अर्थशून्योन्मत्तादिवचनं प्रलापः स्यात्॥ अनुलापो मुहुर्भाषा। [4]असकृदेकार्थवचनमनुलापः स्यात्॥ विलापः परिदेवनम्। दुःखेन वचनं विलापः स्यात्॥ १५॥

[1] शापाधिक्षेपः B_3. [2] स्यात् B_3. [3] संभाषणं त्वाभाषणं B_1. [4] निद्रादिमध्येऽसकृदुक्तवचनं यत् तन्नाम A_1.

विप्रलापो विरोधोक्तिः संलापो भाषणं मिथः॥ १६॥
सुप्रलापः सुवचनमपलापस्तु निह्नवः।
(चोद्यमाक्षेपाभियोगौ शापाक्रोशौ दुरेषणा।
अस्त्री चाटु चटु श्लाघा प्रेम्णा मिथ्याविकत्थनम्॥)

(वि.) विप्रलाप इति—[1]विप्रलपतीति विप्रलापः। [2]पुरुषाणां मिथोविरोधवचननाम॥ [3]संलपतीति संलापः। [4]मिथोऽविरोधोक्तिनाम॥ [5]सुप्रलपतीति सुप्रलापः सुवचननाम॥ अपलपतीत्यपलापः। 'लप व्यक्तायां वाचि'। निह्नुते निह्नवः। 'ह्नुङ् अपनयने'। [6]निह्नववचननामनी॥ १६॥

[1] विशेषेण° B_2. [2] परुषाणां K_2, K_3. [3] सम्यक् B_2; सत् सम्यक् W_1. [4] मिथोभाषण° B_2, K_5, W_2. [5] सुष्ठु B_2. [6] निह्नुति° K_5.

(पा.) विप्रलापो विरोधोक्तिः। परस्परविरोधोक्तिर्विप्रलापः स्यात्॥ संलापो भाषणं मिथः। परस्परभाषणं संलापः स्यात्। द्वयोरन्यतरस्यालापः, द्वयोरपि संलाप इति [1]विशेषः॥ सुप्रलापः सुवचनम्। सुवचननाम॥ अपलापस्तु निह्नवः। निह्नववचननाम॥ अनुक्तम्—'काका वर्णनमुल्लापः'। काका [2]कथितवचनमुल्लापः स्यात्॥ 'प्रियवाक् चाटुरस्त्रियाम्'। प्रियवचनं चाटु स्यात्॥ १६॥

[1] भेदः A_1. [2] वर्णित° B_3.

संदेशवाग् वाचिकं स्याद् वाग्भेदास्तु त्रिषूत्तरे॥ १७॥
रुशती वागकल्याणी स्यात् कल्या तु शुभात्मिका।

(वि.) संदेशवागिति—वाचोऽस्मिन् सन्तीति वाचिकम्। संदेशवचननाम॥ उत्तरे वाग्भेदास्त्रिषु[1] वर्तन्ते। [2]रुशति कल्याणमिति रुशती। 'रुश हिंसायाम्'। उषतीति पाठे[3] 'उष प्लुष दाहे'। अमङ्गलोक्तिनाम॥ [4]कलयितुमर्हतीति कल्या। 'कल गतौ संख्याने च'। कलासु [5]क्रियासु साधुरिति वा। शुभवचननाम॥ १७॥

[1] B_2 adds लिङ्गेषु. [2] रोषति जिघांसति कल्याणमिति रुषती। 'रुष हिंसायां' B_2. [3] तत्पक्षे उषति कल्याणं B_2. [4] कलयति संख्यातुमर्हति K_5, U. [5] क्रीडासु W_2.

(पा.) संदेशवाग्वाचिकं स्यात्। संदेशवचननाम॥ वाग्भेदास्तु त्रिषूत्तरे। [1]उपरि वक्ष्यमाणा वाग्भेदा वागादिशब्दप्रयोगे त्रिषु वर्तन्ते। [2]विशेष्यानुक्तौ तूक्तलिङ्गाः[3]। रुशती वागकल्याणी। अकल्याणी वाग् रुशती स्यात्। रुशती वाक्। रुशन् व्याहारः। रुशद् भाषितम्। रुशतीं न ब्रूयात् कल्यामेव वदेत्। उषती वागकल्याणीति पाठादुषत्यपि भवति॥ स्यात् कल्या तु शुभात्मिका। शोभना[4] वाक् कल्या [5]भवति॥ १७॥

[1] B_3 omits. [2] °गम्यत्वे A_1. [3] B_4 adds एव. [4] शोभनात्मिका A_1. [5] स्यात् B_3.

अत्यर्थमधुरं सान्त्वं संगतं हृदयंगमम्॥ १८॥
निष्ठुरं परुषं ग्राम्यमश्लीलं सूनृतं प्रिये।

(वि.) अत्यर्थमधुरमिति—सान्त्व्यते [1]प्रयत्नेन सान्त्वम्। 'षान्त्व सामप्रयोगे'। अतिमधुरवचननाम॥ हृदयं गम्यतेऽनेन हृदयंगमम्। 'गम्लृ[2] गतौ'। [3]संबन्धार्थ-

वचननाम ॥ [4]दुष्टहेतुत्वान्निशितमिव [5]तिष्ठतीति निष्ठुरम् । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' । परुषवचननाम ॥ [6]न विद्यते श्रीरत्र [7]अश्लीलम् । [8]असभ्यवचननाम ॥ शोभमानम् ऋतमत्रास्तीति [9]सूनृतम् । प्रियसत्यवचननाम ॥ १८ ॥

[1] प्रयतनेन I, K_2, K_3; प्रयत्यतेऽनेन U. [2] 'गम्लृ सृप्लृ°' D_1, I, K_1, U. [3] संगतवचन° K_5. [4] दुःख° D_2, K_1. [5] अवतिष्ठते A, B_1, T. [6] D_1, I, K_3 add ग्रामे भवं ग्राम्यम्; अत्र गीर्यते ग्राम्यवार्ता मैथुनादिवार्ता, 'गॄ निगरणे' B_2. [7] अश्रीलं W_1, Y; रलयोरैक्यं W_1; अश्रीरं K_5, U. [8] ग्राम्य° D_1, I, Y; असत्य° W_2. [9] सुष्ठु ऊन्यते सूनं, 'ऊन परिहाणे', सूनं च तत् ऋतं च K_5, W_2, Y; प्रीयते प्रियम् W_2.

(पा.) अत्यर्थमधुरं सान्त्वम् । [1]अतिमधुरवचनं सान्त्वमित्युच्यते ॥ संगतं हृदयंगमम् । ग्राह्यवचननाम ॥ निष्ठुरं परुषम् । कर्कशवचननामनी ॥ ग्राम्यमश्लीलम् । असभ्यवचननामनी ॥ 'कुतस्त्यं फल्गु काहलम्' । एतानि च[2] । 'अश्लीलं काहलं फल्गु' इति धनंजयः ॥ सूनृतं प्रिये सत्ये । प्रियसत्यवचनं सूनृतं स्यात् ॥ १८ ॥

[1] मधुरं B_3. [2] A_1 adds असभ्यवचनपर्याय एव.

सत्येऽथ संकुलक्लिष्टे परस्परपराहते ॥ १९ ॥
लुप्तवर्णपदं ग्रस्तं निरस्तं त्वरितोदितम् ।

(वि.) सत्य इति—[1]संकुल्यते संकुलम् । 'कुल संस्त्याने बन्धुषु च' । क्लिश्यते क्लिष्टम्[2] । 'क्लिशू विबाधने' । अन्धः पश्यति अकरः करोतीत्येवमादिवचननामनी[3] ॥ ग्रस्यते ग्रस्तम् । 'ग्रसु ग्लसु अदने' । [4]लुप्ताक्षरस्य लुप्तपदस्य वा नाम ॥ निरस्यते निरस्तम् । 'असु क्षेपणे' । त्वरितोदितनाम ॥ १९ ॥

[1] सुष्ठु° D_2. [2] म्लिष्टमिति वा पाठः, म्लेच्छतीति म्लिष्टं, 'म्लेच्छ अव्यक्ते शब्दे' D_2. [3] °परस्पराहतवचो° Y. [4] K_5 omits 5 lines.

(पा.) अथ—पराहते । वृद्धोऽहं मे[1] पिता बाल इत्यादिव्याहतवचने संकुलक्लिष्टशब्दौ वर्तेते ॥ लुप्तवर्णपदं ग्रस्तम् । लुप्तवर्णं पदं लुप्तपदं वाक्यं च ग्रस्तं स्यात् ॥ निरस्तं त्वरितोदितम् । द्रुतोच्चारितवचनं निरस्तं भवति ॥ १९ ॥

[1] मत्पिता B_3.

अम्बूकृतं सनिष्ठीवमबद्धं स्यादनर्थकम् ॥ २० ॥
अनक्षरमवाच्यं स्यादाहतं तु मृषार्थकम् ।

(वि.) अम्बूकृतमिति—[1]निष्ठीवसंपर्कात् अम्बूक्रियते अम्बूकृतम्। निष्ठीवसहितवचननाम[2]। 'ष्ठिवु निरसने' ॥ यत्रार्थसंबन्धो नास्ति तदबद्धम्[3]। '[4]बन्ध बन्धने'। संबन्धशून्यवचननाम ॥ न सन्त्यक्षराणि यत्र अनक्षरम्। [5]अवाच्यवचननाम ॥ आहन्यत इत्याहतम्[6]। मिथ्यार्थवचननाम ॥ २० ॥

[1] °संपर्कवशात् A; निष्ठीवनात् हेतोरुत्पन्नमम्बु लाला, तेन सह कृतम् अम्बूकृतं, समानकालोत्पन्नमित्यर्थः B_2. [2] B_2 adds निष्ठीवेन सहितं सनिष्ठीवम्. [3] K_5 adds बध्यत इति बद्धं, बद्धं न भवतीत्यबद्धं. [4] 'बन्ध संयमने' I, K_1, Y. [5] अनक्षरवचननाम K_5. [6] A adds 'हन हिंसागत्योः'.

(पा.) अम्बूकृतं सनिष्ठीवम्। लालासहितं निष्ठीवनिर्यद्बिन्दुसहितं च वचनमम्बूकृतमित्युच्यते ॥ अबद्धं स्यादनर्थकम्। समुदायार्थशून्यं दशदाडिमादिवाक्यमबद्धं स्यात् ॥ अनक्षरमवाच्यं स्यात्। हस्तनेत्रादिव्यञ्जितवचनमनक्षरमित्युच्यते[1] ॥ आहतं तु मृषार्थकम्। एष [2]वन्ध्यासुतो याति—इत्यादिवचनमाहतं स्यात् ॥ २० ॥

[1] स्यात् B_3. [2] वन्ध्यासुतः पश्यति B_3.

(सोल्लुण्ठनं तु सोत्प्रासं मणितं रतिकूजितम् ।
श्राव्यं हृद्यं मनोहारि विस्पष्टं प्रकटोदितम् ॥)
अथ म्लिष्टमविस्पष्टं वितथं त्वनृतं वचः ॥ २१ ॥
सत्यं तथ्यमृतं सम्यगमूनि त्रिषु तद्वति ।

इति वाग्वर्गः

(वि.) अथेति—म्लेच्छतीति म्लिष्टम्। 'म्लेच्छ अव्यक्ते शब्दे'। क्लिष्टमिति पाठे क्लिश्यत इति क्लिष्टम्। 'क्लिशू विबाधने'। [1]अस्पष्टवचननाम ॥ विगता[2] तथा सत्यमत्रेति वितथम्। अनृतवचननाम ॥ सति धर्मे साधु सत्यम्। तथा सत्यमत्रास्तीति तथ्यम्। सद्भिरर्यते[3] ऋतम्। 'ऋ [4]गतौ'। समञ्चतीति सम्यक्। 'अञ्चु गतौ याचने च'। सत्यवचननामानि ॥ अमूनि तद्वति गुणिनि त्रिषु वर्तन्ते ॥ २१ ॥

इति श्रीलिङ्गयसूरिविरचितायाममरकोशपदविवृतौ वाग्वर्गः

[1] अविस्पष्ट° I, K_3.　[2] विरता K_2, K_5.　[3] रूयते, 'रु शब्दे' K_1, K_2. [4] 'ऋ शब्दे', अर्यते उपदिश्यते B_1, U; आद्रियते D_1.

(पा.) अथ म्लिष्टमविस्पष्टम् । अस्पष्टबालकिरातादिवचनं म्लिष्टं स्यात् ॥ अनुक्तम्—'गद्गदं गलमूलस्थम्'। गलमूलस्थवचनं गद्गदं भवति ॥ 'तुम्बकं स्पृष्टनासिकम्'। नासिकां स्पृष्ट्वोद्गच्छद्वचनं [1]तुम्वकमित्युच्यते । वितथं—वचः । असत्यवचननामनी ॥ आहतमसद्भूतार्थकथनम्[2]। असत्यं [3]सद्भूतापलापः ॥ सोल्लुण्ठनं तु सोत्प्रासम् । उत्क्रोशवचननामनी ॥ मणितं रतिकूजितम् । रतिकालगलरवनामनी ॥ सत्यं—सम्यक् । सत्यवचननामानि ॥ अमूनि त्रिषु तद्वति । [4]सत्यादिशब्दाः सत्यवत्यर्थे त्रिलिङ्गा भवन्ति । सत्यो देवदत्तः । सत्या यज्ञदत्ता । सत्यं कलत्रमित्यादि ॥ २१ ॥

इति [5]श्रीवत्सनृसिंहसूरिसुतमल्लिनाथसूरिविरचितेऽमरपदपारिजाते वाग्वर्गः

[1] तुम्बुकं A_1.　[2] B_3 omits कथनं.　[3] आलापः A_1.　[4] °आदीनि B_3. [5] नरसिंह° A_1.

---

७. शब्दादिवर्गः

शब्दे निनादनिनदध्वनिध्वानरवस्वनाः ।
स्वाननिर्घोषनिर्ह्रादनादनिस्वाननिस्वनाः ॥ १ ॥
आरवारावसंरावविरावा अथ मर्मरः ।
स्वनिते वस्त्रपर्णानां भूषणानां तु शिञ्जितम् ॥ २ ॥

(वि.) शब्द इति—शब्द्यते इति [1]शब्दः । 'शब्द शब्दक्रियायाम्'। निनदतीति निनादः । निनदश्च । 'णद अव्यक्ते शब्दे'। [2]ध्वनतीति ध्वनिः । [3]ध्वानश्च । 'ध्वन शब्दे'। [4]रूयते रवः । आरवः । आरावः । संरावः । विरावश्च । 'रु शब्दे'। स्वनतीति स्वनः । स्वानश्च । 'स्वन शब्दे'। निर्घुष्यते[5] निर्घोषः । 'घुषिर् विशब्दने'। नितरां ह्रादते निर्ह्रादः । 'ह्राद अव्यक्ते शब्दे'। नदतीति नादः । 'णद अव्यक्ते शब्दे'। निस्वाननिस्वनशब्दौ स्वानशब्दवद्बोध्यौ[6] । समुद्रघोषादिशब्दनामानि ॥ [7]मर्मरध्वनिर-

त्रास्तीति मर्मरः । वस्त्रपर्णस्वननाम ॥ [8]शिञ्क्ते शिञ्जितम् । 'शिजि अव्यक्ते शब्दे' । भूषणध्वनिनाम ॥ १–२ ॥

[1] शब्दयति D_1; शब्द उक्तः Pt_1, Pt_2. [2] ध्वन्यते K_3; ध्वननं Pt_1, Pt_2. [3] ध्वनश्च W_1. [4] रौति Pt_1, Pt_2. [5] निर्घोषति Pt_1, Pt_2. [6] ज्ञेयौ W_2; विज्ञेयौ B_2; नितरां स्वनतीति Pt_1, Pt_2. [7] वस्त्रादिध्वनिः मर्मरध्वनिः अत्रास्तीति B_2. [8] शिञ्जतीति Pt_1, Pt_2.

(पा.) शब्दे—विरावाः । [1]रावशब्दोऽपि साधितः । पृथु भाषार्थ(?) इति चुरादिपाठाद् रौतेर्भाषार्थत्वात् णिच्[2] । प्रयोगश्च[3] । 'समाविशद्भीषणरावगह्वरम्' इति । अव्यक्तशब्दनामानि ॥ अथ मर्मरः—पर्णानाम् । वस्त्रपर्णानां रावः मर्मरः स्यात् ॥ भूषणानां च शिञ्जितम् । भूषणध्वनिः शिञ्जितं स्यात् । 'शिञ्जापरशुशिशिरपिशुनशिखाश्रेणयः'[4] इत्यूष्मभेदपाठात् ताल्व्यादिः । शिञ्जैव[5] शिञ्जानम् । 'शिञ्जानमञ्जुमञ्जीरविरञ्जितपदाम्बुजाम्' इति प्रयोगश्च ॥ १–२ ॥

[1] A_1 adds लक्ष्यलक्षणदुर्घट°. [2] A_1 adds अत एव राव इति. [3] A_1 adds सप्तकुमारिकापादनकार°. [4] A_1 adds श्येनः. [5] B_3 omits the three words.

निक्काणो निक्कणः क्काणः क्कणः क्कणनमित्यपि ।
वीणायाः क्कणिते प्रादेः प्रक्काणप्रक्कणादयः ॥ ३ ॥

(वि.) निक्काण इति—[1]निक्कणतीति निक्काणः । निक्कणः । क्काणः । क्कणः । क्कणनम् । एतानि [2]वीणादिवाद्यस्वननामानि ॥ वीणायाः क्कणिते [3]प्रादेः [4]प्रक्काणः, प्रक्कणादयः । प्राद्युपसर्गे क्कणतिधातुजाः प्रक्काणप्रक्कणादयः वीणायाः क्कणिते[5] वर्तन्ते । निक्काणादयस्तु वीणादिसर्ववाद्यध्वनौ वर्तन्त इत्यर्थः । 'वण क्कण शब्दे' ॥ ३ ॥

[1] नितरां क्कणति Pt_1, Pt_2. [2] °सर्ववाद्य° I, K_1, K_3, U. [3] प्राद्युपसर्गे D_2, K_3, W_1. [4] प्रकर्षेण क्कणति Pt_1, Pt_2. [5] एव U.

(पा.) निक्काणो—क्कणनमित्यपि । वीणादिध्वनिनामानि ॥ वीणायाः—प्रक्कणादयः । वीणामात्रध्वनिनामानि[1] ॥ अनुक्तम्—'मार्जना मुरजध्वानः' । [2]मुरजध्वनिर्मार्जना स्यात् ॥ 'गुण्डिलो मर्दलध्वानः' । मर्दलध्वनिर्गुण्डिलः स्यात् ॥ ३ ॥

[1] A_1 adds कल्याणनिक्कणवीणाकलक्काणः । वेणुं . . . [2] °जन्य° A_1.

कोलाहलः कलकलस्तिरश्चां वाशितं रुतम् ।
स्त्री प्रतिश्रुत् प्रतिध्वाने गीतं गानमिमे समे ॥ ४ ॥

इति शब्दादिवर्गः

(वि.) कोलाहल इति—कोलान् वराहानाहलतीति[1] कोलाहलः । 'हल विलेखने' । कल्यते [2]शब्द्यते कलकलः[3] । 'कल शब्दसंख्यानयोः' । 'कल किल क्षेपे' इति वा धातुः । अव्यक्तनानावचनमहाध्वनिचयनामनी[4] ॥ वाश्यते इति वाशितम् । 'वाश्रृ शब्दे' । मृगपक्षिरवनाम ॥ प्रतिश्रूयते प्रतिश्रुत् । 'श्रु श्रवणे' । [5]प्रतिध्वाननाम ॥ गीयते गीतम् । गानं च । 'कै [6]गै रै शब्दे' । गीतध्वनिनामानि ॥ ४ ॥

इत्यमरकोशपदविवृतौ शब्दादिवर्गः

[1] आहरति Y.　[2] Pt_1, Pt_2 add अव्यक्तं.　[3] वीप्सायां(अभीक्ष्णे° W_2, Y) द्विर्भावः B_2, K_5.　[4] °निचय° B_1, D_1.　[5] प्रतिध्वनतीति, 'ध्वन शब्दे' B_2; प्रतिध्वननं Pt_1, Pt_2.　[6] B_2 adds 'गै गाने'.

(पा.) कोलाहलः कलकलः । बहुध्वनिनामनी ॥ तिरश्चां वाशितं रुतम् । मृगपक्षिणां ध्वनिर्वाशितं[1] स्यात् । 'शिवं वा शशवाशितम्' इति कर्पिणाभ्युदय-प्रयोगात् (१८. ९२) तालव्यमध्यः । 'वासितं भावितं रुते' इति रुद्राभिधानाद् दन्त्यमध्यश्च भवति ॥ अनुक्तम्—'गवां तु रम्भितं हुम्फा' । गवां ध्वनिनामनी ॥ 'बुक्कनं भषितं शुनः' । शुनकध्वनिनामनी ॥ स्त्री—प्रतिध्वाने । गुहादिप्रतिबिम्बितध्वनि-नामनी ॥ गीतं—समे । गीतनामनी । इमे समे इत्यनेन रागगीत्यादिकं गीतं प्रावेशि-क्यादिध्रुवारूपं [2]मन्द्रकादिरूपं गानमिति विशेषपक्षं विहाय 'गीतं गानं च गेयं च [3]गीतिर्गान्धर्वमित्यपि' इति सामान्यपक्षमवलम्ब्योक्तम् ॥ ४ ॥

इति [4]श्रीवत्सनृसिंहसूरिसुतमल्लिनाथविरचितेऽमरपदपारिजाते शब्दादिवर्गः

[1] A_1 adds रुतं च.　[2] मद्रक° A_1.　[3] रीतिः A_1.　[4] °नरसिंह° A_1.

८. नाट्यवर्गः

निषादर्षभगान्धारषड्जमध्यमधैवताः ।
पञ्चमश्चेत्यमी सप्त तन्त्रीकण्ठोत्थिताः स्वराः ॥ १ ॥

(वि.) निषाद इति—निषीदन्त्यत्र स्वरा इति निषादः । 'षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु' । [1]ऋषभस्वरसंवादित्वात् ऋषभः । गां वाचं धारयतीति गान्धारः । गन्धं गृह्णातीति गान्धं घ्राणेन्द्रियम् । तस्मिन् इयर्तीति वा गान्धारः । 'ऋ गतौ' । षट्सु [2]नासाकण्ठोरस्तालुजिह्वादन्तस्थानेषु जायत इति षड्जः । 'जनी प्रादुर्भावे' । [3]मध्यं मातीति मध्यमः । 'मा माने वर्तने[4] च' । मोक्षं धावतीति धैवतः । 'धावु गतिशुद्ध्योः' । धीर्हृत् तद्वत्सु नाभ्यादिस्थानेषु भवो वा धैवतः[5] । पिकैः पञ्च्यते पञ्चमः । 'पचि विस्तारवचने' । पञ्चसु[6] स्थानेषु मातीति वा । 'मा माने वर्तने च' । एतानि सप्त [7]तन्त्रीकण्ठोत्थितस्वरनामानि ॥ स्वयं राजते स्वरः । 'राजृ दीप्तौ' । श्रुतिस्थाने [8]स्वहृदयं रञ्जयतीति वा । 'रञ्ज रागे' ॥

'*षड्जं मयूरा ब्रुवते [9]गावस्त्वृषभभाषिणः ।
अजाविकं तु गान्धारं पिकः[10] कूजति पञ्चमम् ।
धैवतं ह्रेषते[11] वाजी निषादं बृंहते[12] गजः ॥'

इति ॥ १ ॥

[1] वृषभ° D_2. [2] उदर° K_1. [3] मध्ये B_2, D_1. [4] वर्तमाने च W_1. [5] दैवत इति वा पाठः, तत्पक्षे दिवि सुखप्राप्तिस्थाने भवः B_2. [6] पञ्चस्थानेषु B_1. [7] °कण्ठोक्त° A, B_1, T. [8] सहृदयं D_2; स्वं हृदयं W_1. [9] गावो ऋषभ° D_2. [10] क्रौञ्चः क्वणति मध्यमं B_2, D_1, W_1, Y; पुष्पसाधारणे काले पिकः कूजति पञ्चमम् D_2, I, K_1, U. [11] भाषते B_1, W_2. [12] ब्रुवते गजाः B_1, W_2.

* षड्जं रौति मयूरस्तु—Nārada. Apte's Dict., p. 1583.

(पा.) निषाद—स्वराः । तन्त्रीकण्ठयोरुभयोर्जायमाना निषादादयः सप्त स्वरशब्दवाच्याः । तत्स्वरूपे नारदः—

'षड्जं मयूरो वदति गावो [1]रम्भन्ति चर्षभम् ।
अजाविकौ तु गान्धारं क्रौञ्चो नदति मध्यमम् ॥

पुष्पसाधारणे काले कोकिलो रौति पञ्चमम् ।
अश्वस्तु धैवतं रौति निषादं रौति कुञ्जरः ॥' (सं. म. १. १. १३-१४)

इति ॥ १ ॥

1 नर्दन्ति B_4; रम्भत्वथ° A_1; चातको ऋषभं तथा, अजो विरौति इति मुद्रितग्रन्थे.

काकली तु कले सूक्ष्मे ध्वनौ तु मधुरास्फुटे ।
कलो मन्द्रस्तु गम्भीरे तारोऽत्युच्चैस्त्रयस्त्रिषु ॥ २ ॥
(नृणामुरसि मध्यस्थो द्वाविंशतिविधो ध्वनिः ।
स मन्द्रः कण्ठमध्यस्थस्तारः शिरसि गीयते ॥)

(वि.) काकलीति—कुः[1] सूक्ष्मः स चासौ कलश्च[2] काकली । सूक्ष्मकलनाम ॥ कं सुखं लातीति कलः । 'ला दाने' । कलयतीति वा । 'कल शब्दे' । अव्यक्तमधुरध्वनिनाम ॥ [3]मन्दते शनैः [4]निःसरतीति मन्द्रः । 'मदि स्तुतिमोदमदस्वप्नकान्तिगतिषु' । गम्भीरध्वनिनाम ॥ तारयति संदेहं[5] तारः । 'तॄ प्लवनतरणयोः' । अत्युच्चध्वनिनाम ॥ त्रयस्त्रिषु । [6]कलमन्द्रताराः त्रिषु वर्तन्ते, विशेष्यनिघ्ना इत्यर्थः ॥ २ ॥

1 कुत्सितश्चासौ कलश्च काकलः सोऽत्रास्तीति B_2; काकलिः A, T, U. 2 कलिः K_1. 3 मन्यते D_2, I, U, W_2. 4 निरस्यति D_1. 5 संदेहे W_1; संदेहान् A; स्थानेभ्यः स्वरमिति Pt_2. 6 I adds त्रयः.

(पा.) काकली—सूक्ष्मे । [1]कलसूक्ष्मध्वनिः काकली स्यात् । ध्वनौ—कलः । मधुरास्फुटध्वनिः कलः स्यात् । मन्द्रस्तु गम्भीरे । गम्भीरध्वनिः मन्द्रः स्यात् । तारोऽत्युच्चैः । अत्युच्चध्वनिः तारः स्यात् ॥ त्रयस्त्रिषु । एते त्रयः त्रिष्विति वाच्यलिङ्गाः । [2]कला रुतिः, मन्द्रा रुतिः इत्यादि ॥ २ ॥

1 सूक्ष्मकण्ठध्वनिः B_3. 2 कला मन्द्रा तारा रुतिरित्यादि B_3.

समन्वितलयस्त्वेकतालो वीणा तु वल्लकी ।
विपञ्ची सा तु तन्त्रीभिः सप्तभिः परिवादिनी ॥ ३ ॥

(वि.) समेति—[1]समन्वितोऽनुगतो लयः श्रुतादिर्यत्र समन्वितलयः । एकः समः तालो मानमस्य एकतालः । एकतान इति वा पाठः । तालाद्यन्वितलयनाम ॥ वेति

प्रजायते स्वरोऽस्यामिति वीणा । 'वी गतिव्याप्तिप्रजनकान्त्यसनखादनेषु' । वण्यत इति वा वीणा । 'वण शब्दे' । वल्लन्ते स्वरा अस्यामिति [2]वल्लरी । 'वल्ल संचलने' । विविधं [3]पञ्च्यते स्वरा अत्रेति विपञ्ची । 'पचि व्यक्तीकरणे' । वीणानामानि ॥ परितो [4]वदति स्वरानिति परिवादिनी । 'वद व्यक्तायां वाचि' । सप्ततन्त्रीयुक्तवीणानाम ॥ ३ ॥

[1] सम्यगन्वित: Pt₂;

नृणामुरसि मन्द्रस्तु द्वाविंशतिविधो ध्वनिः ।
स एककण्ठे मध्यः स्यात् तारः शिरसि गीयते ॥ B₁, D₁.

[2] वल्लकः सौत्रः सोऽस्या अस्तीति वल्लकी इति वा । अयमेव ह्यर्थः: B₂, D₁, K₂; वलिः सौत्रो धातुः, ह्यर्थः: Y. [3] पञ्चते A, T, W₁. [4] वादयत्यवश्यं सतस्वरान् B₁, D₁, I.

(पा.) समन्वितलयस्त्वेकतालः । अनुगतद्रुतादिमानगीतादिवस्तु एकतालः स्यात् । [1]एकतान इति कतिचित्[2] । वीणा तु वल्लकी विपञ्ची । वीणानामानि ॥ सा तु— परिवादिनी । सप्तभिः [3]तन्त्रीभिः प्रोता वीणा परिवादिनीत्युच्यते ।

'तन्त्र्यश्चेत् सप्त सप्ताख्या चतुर्दश चतुर्दशी ।
एकादशैकादशी [4]भिदैवं वीणा त्रयोदशी ॥' इति ।

परिवादिनी बहुविधा । [5]सप्ततन्त्री परिवादिनीति कथिता ॥ ३ ॥

[1] एकतानमिति A₁. [2] A₁ adds कथयन्ति. [3] तन्त्रिभिः B₃. [4] चेष्टेव A₁. [5] B₃ adds तत्र.

ततं वीणादिकं वाद्यमानद्धं मुरजादिकम् ।
वंशादिकं तु सुषिरं कांस्यतालादिकं घनम् ॥ ४ ॥

(वि.) ततमिति—तन्यते ततम्[1] । [2]तन्त्रीजननात्ततम् । वीणादिवाद्यनाम ॥ चर्मणा आनह्यत इत्यानद्धम् । 'णह [3]बन्धने' । मुरजादिवाद्यनाम ॥ सुषिः रन्ध्रमस्यास्तीति सुषिरम् । [4]शुषिरं वा । [5]वंशादिवाद्यनाम ॥ हन्यत इति घनम् । 'हन हिंसागत्योः' । [6]तालादिकांस्यवाद्यनाम ॥ ४ ॥

[1] B₁, D₁, K₅ add 'तनु विस्तारे'. [2] °जनितं B₂. [3] आबन्धने W₂. [4] तालव्याद्येव इति प्राच्याः B₂, D₁; तालव्यमिति B₁, K₅; W₂ adds आहुः. [5] °रन्ध्रवाद्य° B₂. [6] तालाख्यादि° W₂.

(पा.) ततं—वाद्यम्। वीणादिवाद्यं ततं स्यात्॥ आनद्धं मुरजादिकम्। मुरजादिवाद्यमानद्धं स्यात्॥ वंशादिकं तु सुषिरम्। वंशादिवाद्यं सुषिरं स्यात्॥ कांस्यं—घनम्। [1]कांस्यं तालादिकं वाद्यं घनं स्यात्॥ [2]केचन मुरजादिवाद्यमपि घनमिति वदन्ति। कांस्यं तालादिवाद्यं ततमिति च[3] कथयन्ति॥ ४॥

[1] B_3 adds कांस्यविकारः. [2] केचित् B_3, B_4. [3] B_3 adds केचित्.

चतुर्विधमिदं वाद्यं वादित्रातोद्यनामकम्।
मृदङ्गा मुरजा भेदास्त्वङ्क्यालिङ्ग्योर्ध्वकास्त्रयः॥ ५॥

(वि.) चतुर्विधमिति—वाद्यत इति [1]वाद्यम्। वादित्रं च[2]। आ समन्तात् [3]तोद्यत इत्यातोद्यम्। 'तुद व्यथने'। [4]ततादिचतुर्विधवाद्यनामानि॥ मृद्यत इति मृदङ्गः। मृत् मृत्स्ना अङ्गे यस्येति वा। 'मृद मर्दने'। मुरतीति मुरः। 'मुर संवेष्टने'। मुरः चर्मपट्टिकासंवेष्टनम्। तस्माज्जातो मुरजः। मृदङ्गनामनी॥ अङ्के भवः अङ्क्यः। [5]अङ्कोपरि निधाय वाद्यते वा। हरीतक्याकृतिमृदङ्गनाम॥ आलिङ्ग्यते आलिङ्ग्य वाद्यत इत्यालिङ्ग्यः। गोमुखाकृतिमृदङ्गनाम॥ अङ्की आलिङ्गी इति वा पदच्छेदः। तदा तदाख्या ततो भवतीति विग्रहः। [6]ऊर्ध्वीकृत्य वाद्यत इत्यूर्ध्वकः। यवमध्याकृतिमृदङ्गनाम॥ ५॥

[1] वादयन्ति एनमिति Pt_2. [2] 'वद व्यक्तायां वाचि' D_1, I. [3] आतुद्यत इति B_1, D_2, Pt_2. [4] तन्त्र्यादि A, B_1, T, W_1; यदाह भरतः—

'ततं चैवावनद्धं च घनं सुषिरमेव च।
चतुर्विधं तु विज्ञेयमातोद्यं लक्षणान्वितम्॥' इति (ना. शा. २८. १) B_2, D_2, I.

[5] अङ्के उपनिधाय D_1. [6] ऊर्ध्वस्थः सन् कायति Pt_2.

(पा.) चतुर्विधमिदं—नामकम्। इदं चतुर्विधं वाद्यम्। वादित्रमातोद्यमिति च नामद्वयवद् भवति। वादित्रशब्दो वाद्यध्वनावपि वर्तते। 'तूर्योऽस्त्री वाद्यनिर्घोषे[1] वादित्रं वादनं च तत्' इति वैजयन्ती (पृ. १४७, श्लो. १३६)। मृदङ्गा मुरजाः। मुरजनामनी॥ वक्ष्यमाणभेदापेक्षया बहुवचनम्। भेदाः—त्रयः। अङ्क्यः, आलिङ्ग्यः, ऊर्ध्वक इत्येते त्रयो मुरजभेदाः। 'पूर्वः पूर्वो महानेषामेतत्[2] पुष्करमण्डले' इति वैजयन्त्यां (पृ. १४६, श्लो. १३०) परिमाणभेदोऽभ्यधायि।

'हरीतक्याकृतिस्त्वङ्क्यो यवमध्यस्तथोर्ध्वकः ।
आलिङ्ग्यश्चैव गोपुच्छ[3] आकृत्या संप्रकीर्तितः ॥'

इति [4]सुभूतिटीकायामाकृतिभेदः[5] कथितः ॥ ५ ॥

[1] °निर्घोषो A_1, B_3. [2] वादने मूर्च्छनानने A_1, B_1. [3] पुच्छस्य B_3. [4] सुबोधिनी° A_1. [5] °भेदात् भेदः A_1.

**स्याद्यशःपटहो ढक्का भेरी स्त्री दुन्दुभिः पुमान् ।
आनकः पटहोऽस्त्री स्यात् कोणो वीणादिवादनम् ॥ ६ ॥**

(वि.) स्यादिति—[1]यशोनिमित्तं पटहः यशःपटहः । ढगिति [2]व्यक्तं कायतीति ढक्का । 'कै शब्दे' । यात्रादौ [3]वाद्यमानयशःपटहनाम ॥ बिभेति अस्याः[4] परसैन्यमिति[5] भेरी । 'ञिभी भये' । दुन्दु इति शब्दं भाषते दुन्दुभिः । शत्रुहृदयं [6]भिद्यत इति वा । भेरीनामानि ॥ आ समन्तात् नदतीत्यानकः । 'णद अव्यक्ते शब्दे' । अनेन स्वपक्षः आ समन्तात् अनिति[7] वा । 'अन प्राणने' । पटवत् हन्यते पटहः । पणव इति पाठे पण्यते स्तूयते पणवः । 'पण व्यवहारे स्तुतौ च' । परसेनाभीत्यर्थवाद्यनामानि ॥ अनेन क्कुणति वीणादिवाद्यमिति कोणः । 'कुण शब्दोपकरणयोः' । वीणादिवादनदण्डनाम ॥ ६ ॥

[1] यशसे D_1, W_1; यशसि A, B_1, T; यशोऽर्थं Pt_2; पटु यथा तथा हन्यते, 'हन हिंसागत्योः' B_2, U. [2] अव्यक्तं D_1, I, K_1, W_1; वादयति K_2. [3] हन्यमान° B_1, D_1, K_1, W_1. [4] रवात् B_2, D_2; रवेण K_5, W_2. [5] °सेना B_2, K_5, U, W_1. [6] द्यतीति वा, 'दोऽवखण्डने' B_2, D_1. [7] B_2 adds प्राणिति.

(पा.) स्यात्—ढक्का । सामन्तढक्कानामनी । भेरी—पुमान् । भेरीनामनी । आनकः—स्यात् । अस्त्रीशब्द उभयविशेषणम् । 'पटहस्त्वानकोऽस्त्रियाम्[1]' इति वैजयन्ती (पृ. १४६, श्लो. १३४) । पटहनामनी ॥ अनुक्तम्—'वंशस्तु वेणुर्मुरली' । [2]मुरलीनामानि ॥ 'श्रृङ्गं खुरमुखं समे' । श्रृङ्गनामनी । आन्ध्रभाषया 'बूरगोम्मु' ॥ 'काहली तु कुहाला स्यात्' । काहलीनामनी ॥ 'ढेङ्गुरा जयघण्टिका' । आन्ध्रभाषया 'जांयंट[3] पेरु' । 'ताली द्वयोः कांस्यतालः पुमान् स्त्री तालपत्रिका' । तालनामानि ॥ कोणो वीणादिवादनम् । वीणादिवादनसाधननाम ॥ ६ ॥

[1] अस्त्रियौ इति मुद्रितग्रन्थे. [2] वेणु° A_1. [3] 'जाघटपेर्लु' A_1.

वीणादण्डः प्रवालः स्यात् ककुभस्तु प्रसेवकः ।
कोलम्बकस्तु कायोऽस्या उपनाहो निबन्धनम् ॥ ७ ॥

(वि.) वीणादण्ड इति—प्रवलन्ते सर्वे [1]स्वरा अत्रेति प्रवालः । 'वल संवरणे [2]संचरणे च' । [3]प्रचाल इति वा पाठः । 'चल कम्पने' । वीणादण्डनाम ॥ स्वालम्बनाय दण्डं [4]कङ्कते आकाङ्क्षतीति ककुभः । 'ककि लौल्ये' । प्रकर्षेण सेव्यते प्रसेवकः । 'षेवृ सेवने' । दण्डा[5]लम्बनायालाबूमूलनिक्षिप्तसंदंशाकार[6]सारदारुनाम[7] ॥ [8]कुल्यते सम्यक् स्त्यायतेऽनेन शब्दः कोलम्बकः । 'कुल संस्त्याने बन्धुषु च' । के शिरसि तन्त्रीरवलम्बते इति वा कोलम्बकः । 'लबि शब्देऽवस्रंसने च' । वीणायाः दण्डादिसर्वपरिकरनिष्पन्न-[9]मूर्तिनाम ॥ उपनह्यन्ते तन्त्र्योऽनेन उपनाहः । 'णह बन्धने' । निबध्यन्ते[10] तन्त्र्योऽनेन निबन्धनम् । 'बन्ध बन्धने' । तन्त्रीबन्धस्थाननामनी ॥ ७ ॥

[1] स्वनाः B_1, D_1, W_2.　[2] संचलने D_2, K_5, T.　[3] प्रवार U.　[4] ककते K_5, U, W_1.　[5] °अवलम्बनाय K_5, U.　[6] °स्वर° U.　[7] °साधनविशेषपर्वनाम B_2, W_2.　[8] कोलति W_2.　[9] °शरीर° W_1.　[10] संबध्यन्ते B_2.

(पा.) वीणादण्डः प्रवालः स्यात् । वीणादण्डनाम ॥ ककुभस्तु प्रसेवकः । दण्डावलम्बनायालाबूमूलनिक्षिप्तसंदंशाकारसारदारुनामनी । भाषया 'बैसण' ॥ कोलम्बकस्तु कायोऽस्याः । वीणाया दण्डादिसर्वपरिकरनिष्पन्नमूर्तिः कोलम्बकः स्यात् । उपनाहो निबन्धनम् । तन्त्रीनिबन्धनस्थाननामनी । भाषया 'करिभे' ॥ अनुक्तम्—'वीणागुणे स्त्रियां तन्त्रीः' । वीणागुणनाम । 'अवितॄस्तृतन्त्रिभ्य ईः' (उ. ३. १५८) इति ईःप्रत्ययान्तत्वात् सुलोपो नास्ति । तन्त्रीः तन्त्र्यौ तन्त्र्यः । हे तन्त्रीः इत्यादि । अत्र विशेषः । लक्ष्मीप्रभृतीनाम् 'अम्बार्थनद्योर्ह्रस्वः' (७. ३. १०७) इति ह्रस्वत्वं केचन नेच्छन्ति । प्रयोगास्तु बहवो दृश्यन्ते ।

'हे लक्ष्मि स्यादलिन्द्राणामपि संस्पृश मे वपुः ।
तन्त्रीः कर्णामृतं कूज तन्द्रीः संश्रय चक्षुषी ॥
वातप्रमीर्वसाटव्यां तरीस्तर्पय चातकम् ।
. . . . . धत्स्व स्तनांशुकम् ॥'

इत्यादि ॥ ७ ॥

वाद्यप्रभेदा डमरुमड्डुडिण्डिमझर्झराः ।
मर्दलः पणवोऽन्ये च नर्तकीलासिके समे ॥ ८ ॥

(वि.) वाद्यप्रभेदा इति—डमिति [1]शब्दमियर्ति डमरुः। 'ऋ गतौ'। मड्डु इति [2]उच्चारणात् मड्डुः। डिंडिमिति शब्दं करोतीति डिण्डिमः[3]। झर्झशब्दं करोतीति [4]झर्झरः। मृद्यत इति [5]मर्दलः। 'मृद क्षोदे'। [6]पणाज्जायते पणवः। पण्यते स्तूयतेऽनेनेति वा। 'पण व्यवहारे स्तुतौ च'। एते च अन्ये च वाद्यप्रभेदाः ॥ नृत्यतीति नर्तकी। 'नृती गात्रविक्षेपे'। [7]लसति क्रीडति रङ्गभूमाविति लासिका। 'लस श्लेषणक्रीडनयोः' ॥ [8]नृत्तकारिणीनामनी ॥ ८ ॥

[1] K_5 adds अव्यक्तं. [2] उच्चारणत्वात् B_1. [3] मिनोति प्रक्षिपतीति Pt_2. [4] झर्झते भाषते, झर्झेति शब्दं रातीति Pt_2. [5] मद्दलः W_1. [6] पणायते U, W_2. [7] लस्यति D_1. [8] नृत्य° K_5, W_1; नर्तनकरीणां A, B_1, T.

(पा.) वाद्यप्रभेदाः—अन्ये च। डमर्वादयश्चान्ये[1] घण्टानिःसाणादयश्च[2] वाद्यभेदाः। नर्तकी—समे। नृत्तकारिणीनामनी ॥ अनुक्तम्—'रङ्गः स्यान्नर्तनस्थानम्'। नर्तनस्थलं[3] रङ्गः स्यात् ॥ 'सूत्रधारस्तु सूचकः'। सूत्रधारनाम ॥ ८ ॥

[1] A_1 adds अन्यशब्दगृहीत°. [2] निःसानः B_4. [3] °स्थानं B_3.

विलम्बितं द्रुतं मध्यं तत्त्वमोघो घनं क्रमात्।
तालः कालक्रियामानं लयः साम्यमथास्त्रियाम् ॥ ९ ॥
ताण्डवं नटनं नाट्यं लास्यं नृत्यं च नर्तने।

(वि.) विलम्बितमिति—[1]विलम्बितं द्रुतं मध्यम् इति लयविशेषाः क्रमात् तत्त्वम् ओघः घनमित्युच्यन्ते। तलन्ति गीतवाद्यनृत्तानि तिष्ठन्त्यत्र तालः। 'तल प्रतिष्ठायाम्'। [2]मध्यकालक्रियायाः परिच्छेदकनाम ॥ लीयतेऽत्रेति लयः। 'लीङ् श्लेषणे'। [3]न्यूनाधिकरहिततालसाम्यनाम[4] ॥ तण्डुना शिवेनोपदिष्टं ताण्डवम्। उद्धतप्रयोगनर्तननाम। नट्यते नटनम्। 'नट नृत्तौ'। नटस्य कर्म नाट्यम्। [5]नटनर्तननाम ॥ लसतीति लास्यम्। 'लस श्लेषणक्रीडनयोः'। सुकुमारप्रयोगनर्तननाम ॥ नृत्यतीति नृत्यम्। 'नृती गात्रविक्षेपे'। नर्तननामानि[6] ॥ ९ ॥

[1] Pt_2 adds विलम्बन्ते करपदादयोऽत्रेति विलम्बितम्। प्रत्येकं गतिविशेषत्वात्। 'लबि लम्बने'। द्रवन्ति त्वरन्ते करचरणादयोऽत्रेति द्रुतम्। 'द्रु गतौ'। विलम्बितद्रुतयोर्मध्ये भवत्वान्मध्यम्. [2] मेयायाः गानक्रियायाः K_5, W_2; एषां पर्याया इत्येके। नाट्येऽपि विलम्बितादि-

लयानुसारेण क्रमात् तत्त्वाद्या वाद्यप्रभेदप्रकाराः B_2, D_1, K_5; कालक्रियायाः मानं परिमाणमिति कालक्रियामानम् B_2. [3] °आधिक्य° W_2. [4] °सामान्य° K_2. [5] °नृत्त° B_2, D_2, W_2. [6] गात्रविक्षेपणनृत्त° B_2, W_2.

(पा.) विलम्बितं—क्रमात्। विलम्बितादिमानानि[1] तत्त्वादिसंज्ञानि भवन्ति। तालः कालक्रियामानम्। कालस्याङ्गुलिकरक्रियया[2] कृतं मानं तालः स्यात्। लयः साम्यम्। सर्वाभिनयसाम्यं लयः स्यात्। अथाक्षर्जं—नर्तने। [3]नटनर्तननामानि। अक्षजशब्दस्थानेऽस्त्रियामिति, नृत्यशब्दस्थाने नृत्तमिति च पठन्ति[4] ॥ ९ ॥

[1] आदीनि B_3; B_4 omits मानानि. [2] अङ्गुल्यादिचेष्टया B_3. [3] नटननामानि A_1. [4] B_4 adds केचित्.

तौर्यत्रिकं नृत्यगीतवाद्यं नाट्यमिदं त्रयम् ॥ १० ॥
भ्रकुंसश्च भ्रुकुंसश्च भ्रूकुंसश्चेति नर्तकः।
स्त्रीवेषधारी पुरुषो नाट्योक्तौ गणिकाज्जुका ॥ ११ ॥

(वि.) तौर्यत्रिकमिति—तूर्याणां त्रिकं तौर्यत्रिकम्[1]। तूर्याणां संबन्धि तौर्यम्। तच्च त्रिकं च तौर्यत्रिकम्। [2]नटकर्म नाट्यम्। समुदितनृत्तगीतवाद्यनाम ॥ भ्रूभ्यां कुंसयतीति [3]भ्रकुंसः। भ्रुकुंसश्च[4]। भ्रकुंसश्च। 'कुसि भाषायाम्'। स्त्रीवेषधारिनर्तकपुरुषनामानि ॥ नाट्योक्तौ नटव्यवहारे नामान्याह। अर्जतीत्यज्जुका। 'अर्ज अर्जने'। नाट्योक्तौ गणिकानाम ॥ १०–११ ॥

[1] तूर्यं मुरजादिः तत्र भवः शब्दः तौर्यः, त्रयोऽवयवा अस्येति त्रिकम्। तौर्येण त्रिकं W_1, Pt_2. [2] नटस्य° I, W_1; नृत्तं गीतं वाद्यम् एतत्त्रयसमुदितनटनमत्रेति B_2. [3] चेष्टादिकं भ्रियतेऽत्रेति भ्रं, तदिङ्गितसूचकचलनविशेषः। तेन कुं भूमिं तत्रत्यजनं सादयति गमयतीति, आहत्य भ्रकुंस इत्यर्थो जायते B_2. [4] भ्रुकुंशश्च A.

(पा.) तौर्यत्रिकं—त्रयम्। नृत्तगीतवाद्यानि त्रीणि तौर्यत्रिकम्। इदं[1] त्रयं नाट्यं स्यात्। तत् प्रेक्षणार्थं स्याच्चेत् संगीतं भवति। '[2]संगीतं प्रेक्षणार्थेऽस्मिन्' इति वैजयन्ती (पृ. १४१, श्लो. ७२)। भ्रकुंसश्च—पुरुषः। भ्रकुंसादयः [3]षडपि स्त्रीवेषधारिनर्तकपुरुषनामानि। भ्रकुंसशब्दो रुशब्दादिश्च [4]ऋकारादिश्च भवति। 'स भ्रूकुंसो भ्रुकुंसश्च भृकुंसश्च भ्रकुंसवत्' इति वैजयन्ती (पृ. १४१, श्लो. ६७)। अनुक्तम्—'पात्राण्यधिकृता नाट्ये'। नाट्ये नियुक्तास्ते पात्राणीत्युच्यन्ते। 'तेषां वेषस्तु भूमिका'।

तेषां वेषो भूमिका स्यात् ॥ नाट्योक्तौ । अङ्गहारावधि अधिकारवचनम् । तस्मादितःपरं वक्ष्यमाणाः शब्दाः नाट्यविषयाः । व्यवस्थिताधिकारविषयत्वाद्[5] देवकुमारादिशब्दा इतरविषयाश्च भवन्ति । गणिकाऽज्जुका[6] । लञ्जिका [6]अज्जुका स्यात् ॥ १०–११ ॥

[1] A_1 omits इदं त्रयं. [2] संगीतकमिति मुद्रितपुस्तके. [3] B_3, B_4 omit. [4]ऋवर्णादि° A_1. [5] A_1 omits विषय. [6] अर्जुका A_1.

भगिनीपतिरावुत्तो भावो विद्वानथावुकः ।
जनको युवराजस्तु कुमारो भर्तृदारकः ॥ १२ ॥

(वि.) भगिनीपतिरिति—अवति भगिनीमिति आवुत्तः । 'अव रक्षणे' । भगिनीपतिनाम ॥ भावयतीति भावः । [1]विदूषकनाम ॥ अवतीति आवुकः । 'अव रक्षणे' । जनकनाम ॥ कुत्सितं मारयतीति कुमारः । 'मृङ् प्राणत्यागे' । युवा चासौ राजा च युवराजः । कुमारयतीति वा कुमारः । 'कुमार क्रीडायाम्' । प्रेष्यादीन् बिभर्तीति भर्ता । तस्य दारकः भर्तृदारकः । पोष्यान् दारानिव बिभर्तीति वा । 'डुभृञ् धारण-पोषणयोः' । युवराजनामनी ॥ १२ ॥

[1] विदुषां W_2; विदुषः D_1, I, K_5.

(पा.) भगिनीपतिरावुत्तः । ज्येष्ठकनिष्ठभगिन्योः पतिः आवुत्तः स्यात् । अनुक्तम्—'पतिरार्योऽप्यार्यपुत्रः' । पतिरार्य आर्यपुत्रश्च स्यात् ॥ भावो विद्वान् । तत्र विद्वान् भावः स्यात् ॥ अथावुको जनकः । पिता आवुकः स्यात् ॥ युवराजः—भर्तृदारकः । युवराजश्च कुमारश्च भर्तृदारकः स्यात् ॥ अनुक्तम्—'गोस्वामिनो राजसुताः[1]' । अन्यराजपुत्रा गोस्वामिन इत्युच्यन्ते ॥ १२ ॥

[1] राजपुत्राः B_4.

राजा भट्टारको देवस्तत्सुता भर्तृदारिका ।
देवी कृताभिषेकायामितरासु तु भट्टिनी ॥ १३ ॥

(वि.) राजेति—भटन्ति उद्धतं भाषन्ते भट्टाः । 'भट परिभाषणे' । भट्टान् शत्रून् अरति पीडयतीति [1]भट्टारकः । 'अर पीडने' । दीव्यतीति देवः । 'दिवु क्रीडादौ' ।

भर्तृदारिकाशब्दः भर्तृदारकशब्दवत् । राजपुत्रीनाम ॥ दीव्यतीति देवी । [2]अभिषिक्तराजपत्नीनाम ॥ भटति उद्धतं भाषते [3]भट्टिनी । अकृताभिषेकराजभार्यानाम ॥ १३ ॥

[1] भटाः सेवकाः तैर्युद्धमुत्तारयति 'तॄ प्लवनतरणयोः' Pt_2. [2] कृताभिषेक° W_2. [3] D_1, Y omit 3 pages; 'भट परिभाषणे' W_2.

(पा.) राजा—देवः । नृपः भट्टारको [1]देवश्च स्यात् । नामान्ते प्रयुक्ता अप्येते पूज्यमपि कथयन्ति । 'पादा इति नामान्ते देवो भट्टारको वापि' इति हलायुधः (अ. मा. १. १५५) । तत्सुता भर्तृदारिका । राजसुता[2] भर्तृदारिका स्यात् ॥ देवी कृताभिषेकायाम् । महिषीनाम ॥ इतरासु तु भट्टिनी । अन्या राजपत्न्यः[3] भट्टिन्यः स्युः ॥ १३ ॥

[1] A_1 omits. [2] राजपुत्री B_1. [3] °भार्याः B_1.

अब्रह्मण्यमवध्योक्तौ राजश्यालस्तु राष्ट्रियः ।
अम्बा माताथ बाला स्याद् वासूरार्यस्तु मारिषः ॥ १४ ॥

(वि.) अब्रह्मण्यमिति—ब्राह्मणोऽवध्य इत्युक्तिः [1]अब्रह्मण्यम् । ब्रह्मणो हितं ब्रह्मण्यं, शान्तता, तदविद्यमानमत्रेति वा । अवध्योक्तिनाम ॥ राज्ञः श्यालः[2] राजश्यालः । राष्ट्री राज्ञी तस्या भ्राता राष्ट्रियः । राजपत्नीभ्रातृनाम ॥ अम्ब्यते शब्द्यते [3]बालैरित्यम्बा । 'अबि शब्दे' । मातृनाम ॥ वसति मातुः समीप इति वासूः । 'वस निवासे' । बालानाम ॥ मायामियर्ति गच्छतीति मारिषः[4] । 'ऋ गतौ' । [5]आर्यनाम ॥ १४ ॥

[1] ब्रह्मणि साधु न भवतीति, अवयवानर्थ्ये इत्येके D_1, I, K_5; अवयवानर्थमित्येके Y. [2] स्यालः Y. [3] भावैः A, B_1, T. [4] मारयति पापानिति मारिषः । मर्षणात् सहनाद्वा Pt_2. [5] आरात् पापकर्मभ्यो यातीत्यार्यः, अरणीयः अभिगम्यो वा Pt_2.

(पा.) अब्रह्मण्यमवध्योक्तौ । अवध्योऽस्मीत्युक्तिरवध्योक्तिः । [1]तस्यामाक्रोशनेऽपि अब्रह्मण्यशब्दः स्यात् ॥ राज्ञः—राष्ट्रियः । राज्ञः पत्नीभ्राता राष्ट्रियः स्यात् । अम्बा माता । जननी अम्बा स्यात् । 'अम्ब सरस्वति किमियं तव माता विष्णुवल्लभा [2]देवी' । अथ—वासूः । बालिका वासूरित्युच्यते । 'वासु-देवालयं गत्वा सोमं शंकरमर्चय' आर्यस्तु मारिषः । आर्यनाम । मार्षोऽपि भवति । 'आर्यौ मारिषमार्षकौ[3]' इति वैजयन्ती (पृ. १४४, श्लो. १०६) । अनुक्तम्—'क्षपणाद्या भदन्ताः स्युः' । क्षपणसौगतादयो भदन्ता इत्युच्यन्ते ॥ १४ ॥

[1] A_1 omits तस्यां. [2] देवि A_1. [3] °मार्षिकौ A_1, B_2.

अत्तिका भगिनी ज्येष्ठा निष्ठानिर्वहणे समे ।
हण्डे हञ्जे हलाह्वानं नीचां चेटीं सखीं प्रति ॥ १५ ॥

(वि.) अत्तिकेति—अत्ति[1] भ्रातृभार्यां वचनैरिति अत्तिका । 'अद भक्षणे' । ज्येष्ठभगिनीनाम ॥ नियतं [2]स्थानं निष्ठा । निःशेषेण[3] वहनं प्रस्तुतकथायाः समाप्तिः निर्वहणम् । समे इति समानार्थे । नाटकस्य [4]निर्वहणाख्यपञ्चमसंधिनामनी ॥ हण्डे इति नीचां प्रति, हञ्जे इति चेटीं प्रति, हला इति सखीं प्रति आह्वानम् । एते त्रयः संबोधनार्थे अव्ययाः ॥ नाट्योक्तयः[5] समाप्ताः ॥ १५ ॥

[1] अत्ति क्षणयति (परुषवचनैः K_5) B_2. [2] अत्र तिष्ठन्ति, 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' B_2. [3] नितरां वहतीति B_2. [4] 'मुखं प्रतिमुखं गर्भः सावमर्शोपसंहृतिः' U. [5] नाट्योक्तविधिः समाप्तः B_2, I.

(पा.) अत्तिका—ज्येष्ठा । ज्येष्ठभगिनी अत्तिका स्यात् । अनुक्तम्—'कनिष्ठा तु बलाबुसा' । कनिष्ठा[1] स्वसा बलाबुसा स्यात् । निष्ठा—समे । प्रस्तुतकथासंहारः निष्ठा च निर्वहणं च स्यात् । हण्डे—सखीं प्रति । नीचाह्वाने हण्डेशब्दः प्रवर्तते । चेटिकाह्वाने हञ्जेशब्दः । सख्याह्वाने हलाशब्दः[2] । 'हला सौन्दले' । [3]हलिलेशब्दोऽप्यस्ति । 'हलिले[3] जनमध्ये याचितवत्यसि' । हण्डे हञ्जे हलेति शब्दास्त्रयः संबोधनार्थका इति [4]प्राकृतसंजीविन्यामव्ययपरिच्छेदे कथितत्वादव्ययाः ॥ १५ ॥

[1] A_1 omits. [2] B_3 adds प्रवर्तते. [3] हरिते B_3. [4] °संजीवन्यां B_3.

अङ्गहारोऽङ्गविक्षेपो व्यञ्जकाभिनयौ समौ ।
निर्वृत्ते त्वङ्गसत्त्वाभ्यां द्वे त्रिष्वाङ्गिकसात्त्विके ॥ १६ ॥

(वि.) अङ्गहार इति—अङ्गानां हारोऽन्यत्रानयनम् अङ्गहारः[1] । अङ्गानां विक्षेपोऽङ्गविक्षेपः । स्थानात् स्थानान्तरानयनरूपक्रियानामनी ॥ व्यनक्त्यर्थं व्यञ्जकः[2] । 'अञ्जू व्यक्तिम्रक्षणकान्तिगतिषु' । आभिमुख्येन नीयतेऽनेनार्थः अभिनयः । 'णीञ् प्रापणे' । वाचिकाङ्गिकसात्त्विकाख्यभावसूचकनामनी ॥ अङ्गेन निर्वृत्तम् आङ्गिकम् । सत्त्वेन निर्वृत्तं सात्त्विकम् । सत्त्वोत्कटे[3] मनसि पुलकिताद्यभिनयनामनी ॥ १६ ॥

[1] 'हृञ् हरणे' B_2; स्थानान्तरानयनं Pt_2. [2] K_5 omits 4 lines. [3] सर्वोत्कटे A, B_1, T.

(पा.) अङ्गहारोऽङ्गविक्षेपः । अवयवविक्षेपोऽङ्गहारः [1]स्यात् । व्यञ्जक— समौ । सूच्यार्थसूचननामनी ॥

'निर्वृत्ते त्वङ्गसत्त्वाभ्यां द्वे त्रिष्वाङ्गिकसात्त्विके ।
व्यञ्जकोऽभिनयो यस्तु सूच्यार्थोऽभिनयस्य च ॥'

इत्यनेन सूच्यार्थश्चाभिनयः । अङ्गनिर्वृत्तं स्यादाङ्गिकम् । सत्त्वनिर्वृत्तं स्यात् सात्त्विकम् । द्विशब्दग्रहणेन वाचिकाहार्ययोर्गुणत्वं सूच्यते ॥ १६ ॥

[1] इत्युच्यते B_4.

शृङ्गारवीरकरुणाद्भुतहास्यभयानकाः ।
बीभत्सरौद्रौ च रसाः शृङ्गारः शुचिरुज्ज्वलः ॥ १७ ॥

(वि.) शृङ्गारेति—शृङ्गारो वीरः करुणा अद्भुतः हास्यं भयानकः बीभत्सः रौद्रः चकारात् शान्तश्च[1] । एते शृङ्गारादयो नव रसा भवन्ति । सामाजिकजनेन[2] रस्यन्त इति रसाः । 'रस आस्वादने' । [3]शृङ्गं युवादिकमियर्तीति[4] शृङ्गारः । 'ऋ गतौ' । [5]जुगुप्सादिरहितत्वात् शुचिः । उज्ज्वलति प्रकाशते उज्ज्वलः । 'ज्वल दीप्तौ' । शृङ्गार-रसनामानि ॥ १७ ॥

[1] शान्तिश्च A, T, W_1; वात्सल्यं दशमः Pt_2. [2] सामाजिकेन A, B_1, T. [3] के ते रसा इत्याकाङ्क्षायां क्रमेण प्रतिपादयति B_2. [4] शृङ्गं श्रेष्ठं B_1, Y; प्राधान्यं Pt_2. [5] परिशुद्धत्वात् Pt_2.

(पा.) शृङ्गार—रसाः । शृङ्गारादयोऽष्टौ रसशब्दवाच्याः । चशब्दो मतान्तर-बोधनार्थः[1] ।

'शृङ्गारहास्यकरुणरौद्रवीरभयानकाः ।
वीभत्साद्भुतशान्ताश्च नव नाट्यरसाः स्मृताः ॥'
'शृङ्गारवीरौ बीभत्सरौद्रौ हास्यं भयानकम् ।
करुणाद्भुतशान्ताश्च वात्सल्यं च रसा दश ॥'

इति । द्वादशरसा इति केचित् । शृङ्गारः—उज्ज्वलः । शृङ्गाररसनामानि ॥ १७ ॥

[1] °प्रबोधन° A_1.

उत्साहवर्धनो वीरः कारुण्यं करुणा घृणा ।
कृपा दयानुकम्पा स्यादनुक्रोशोऽप्यथो हसः ॥ १८ ॥
हासो हास्यं च बीभत्सं विकृतं त्रिष्विदं द्वयम् ।

(वि.) उत्साहेति—उत्साहं वर्धयतीति उत्साहवर्धनः । 'वृधु वृद्धौ' । [1]विरुद्धान् राति हन्तीति वीरः । 'रा दाने छेदने च' । विद्विष्टान् ईरयतीति वा । 'ईर [2]क्षेपे' । वीरयतीति वा वीरः । 'शूर वीर विक्रान्तौ' । वीररसनाम ॥ कुर्वन्त्यात्मानमदीनमनयेति करुणा । 'डुकृञ् करणे' । [3]कुरुं क्लेशं न सहत इति वा । करुणैव कारुण्यम् । [4]घृण्यन्तेऽनुगृह्यन्तेऽनयेति घृणा । 'घृणि ग्रहणे' 'घृणु दीप्तौ' इति वा धातुः । [5]क्रपयते कृपा । '[6]क्रप कृपायाम्' । दयन्ते[7] रक्षन्त्यनया दया । 'दय दानगतिहिंसारक्षणेषु' । अनुकम्पन्तेऽनयेत्यनुकम्पा । 'कपि [8]चलने' । अनुक्रोशन्त्यनेनेत्यनुक्रोशः । 'क्रुश आह्वाने रोदने च' । [9]करुणारसनामानि ॥ हासयति [10]जनानिति हसः, हासः, हास्यं च । 'हस हसने' । हास्यरसनामानि ॥ [11]बीभत्सा निन्दा, सा अत्रास्तीति बीभत्सम् । सद्विरुद्धत्वात् विकृतम् । बीभत्सरसनामनी ॥ [12]इदं द्वयं तद्वति त्रिषु ॥१८॥

[1] विदुष्टान् W_2; विद्विषः Y. [2] प्रेरणे A, B_1, T. [3] करुं क्लेशं नयति B_2. [4] घृणन्ते B_2. [5] कृपयन्ते U, W_1, Pt_2. [6] कृप K_5, Y, Pt_2. [7] रक्ष्यन्ते A, B_1, T. [8] किंचिच्चलने Pt_2. [9] कारुण्य° A, T, W_1. [10] सर्वान् B_1. [11] Pt_2 adds बन्ध बन्धन इत्यस्य निन्दायां सन्. [12] बीभत्सविकृतशब्दौ तद्धेतुशोणितमांसादिवाचित्वे त्रिषु लिङ्गेषु वर्तेते Pt_2.

(पा.) उत्साह—वीरः । वीररसनाम ॥ '[1]शुच्युज्ज्वलौ तु शृङ्गारो वीर उत्साहवर्धनः' इति व्याडिः । कारुण्यं—अनुक्रोशः । करुणारसनामानि ॥ 'करुणो रस' इति पुंस्त्वमपि । अथो हसः—हास्यं च । हास्यरसनामानि ॥ चशब्दो रूपान्तरसमुच्चयार्थः । 'हसिका [2]तु हसो हासो हसनं हास्यघर्घरे' इति । बीभत्सं विकृतम् । बीभत्सनामनी ॥ त्रिष्विदं द्वयम् । इमे द्वे त्रिष्वित्यनेन त्रिलिङ्गे[3] । बीभत्सो रोगः । विकृतो रोग इत्यादि ॥ १८ ॥

[1] शुचिः A_1. [2] हसितं for तु हसो B_3. [3] B_4 adds भवतः.

विस्मयोऽद्भुतमाश्चर्यं चित्रमप्यथ भैरवम् ॥ १९ ॥
दारुणं भीषणं भीष्मं घोरं भीमं भयानकम् ।

भयंकरं प्रतिभयं रौद्रं तूग्रममी त्रिषु ॥ २० ॥
चतुर्दश दरस्त्रासो भीतिर्भीः साध्वसं भयम् ।

(वि). विस्मय इति—[1]विस्मापयतीति विस्मयः। 'ष्मिङ् ईषद्धसने'। अत् आश्चर्यार्थेऽव्ययम्। तस्मात् भवं [2]अद्भुतम्। आचरणीयं आश्चर्यमिति साधु। 'चर गतिभक्षणयोः'। चित्रयतीति[3] चित्रम्। 'चित्र [4]चित्रीकरणे'। अद्भुतरसनामानि॥ भीरोरिदं त्रासकरत्वाद् भैरवम्। बिभेत्यस्मात् अधीर इति वा भैरवम्। दारयति चित्तमिति दारुणम्। 'दृ [5]विदारणे'। बिभेत्यस्मादिति भीषणम्[6]। भीष्मम्। भीमम्। भयानकं च। 'ञिभी भये'। घुरतीति घोरम्[7]। 'घुर भीमार्थशब्दयोः'। भयं करोतीति भयंकरम्। 'डुकृञ् करणे'। भयं प्रति गतं [8]प्रतिभयम्। भयानकरसनामानि॥ रुत् [9]रोगः, तां राति ददातीति रुद्रः। तस्य कर्म रौद्रम्[10]। उग्रत्वात् उग्रम्। रौद्ररसनामानि॥ अमी अद्भुताद्याः उग्रान्ताः शब्दाः चतुर्दश त्रिषु लिङ्गेषु वर्तन्ते। [11]दरति बिभेत्यस्मादिति दरः। 'दृ भये'। त्रस्यत्यस्मादिति [12]त्रासः। 'त्रसी उद्वेगे'। बिभेत्यस्या इति भीतिः। भीश्च। भयं च। 'ञिभी भये'। साधूनस्यति बाधत इति साध्वसम्। '[13]असु क्षेपणे'। भयनामानि॥ १९–२०॥

[1] विशेषेण स्मा° B_2. [2] भवतीति भूतं, तन्न भवतीत्यद्भुतम्; आसमन्तात् चर्यत इत्याश्चर्यम् B_2; आः चरणं K_5, Y. [3] I, U, W_2 add अकस्मात्. [4] 'चित्रिङ् आश्चर्ये' K_2. [5] 'दृ अवखण्डने' B_2; 'दृ भये' A, T, W_1. [6] भीषयते B_2, D_1, I. [7] घुरति यतः तद्घोरम् A, B_1, T. [8] प्रतिबिभेत्यस्मात् B_2. [9] रोदः D_1. [10] I adds 'रा दाने'. [11] दीर्यतेऽस्मात् Pt_2. [12] त्रसनं Pt_2. [13] 'अस निरसने' इति वा धातुः B_2.

(पा.) विस्मयो—चित्रमपि। अद्भुतरसनामानि॥ अथ—प्रतिभयम्। भयानकरसनामानि॥ रौद्रं तूग्रम्। रौद्ररसनामनी॥ अमी—चतुर्दश। धर्मिधर्मवचना [1]अद्भुतादिशब्दा नियतत्रिलिङ्गा [2]भवन्ति। अद्भुतकरी विद्या अद्भुता। धर्मवचना भैरवादयो नियतत्रिलिङ्गाः। भैरवोऽहिः, दारुणोऽहिः, इत्यादि॥ दरत्रासौ—भयम्। भयनामानि। भयरसः साध्वसरस इति रसत्वोपचाराद् रसानन्तरकथनम्॥ १९–२०॥

[1] अद्भुतादयः B_3. [2] B_3 omits.

विकारो मानसो भावोऽनुभावो भावबोधकः ॥ २१ ॥
गर्वोऽभिमानोऽहंकारो मानश्चित्तसमुन्नतिः ।
(दर्पोऽवलेपोऽवष्टम्भश्चित्तोद्रेकः स्मयो मदः ।)

(वि.) विकार इति—भावयति करोति रसान् भावः। 'भू [1]सत्तायाम्'। मनसोऽयं मानसः। मनोविकारो भाव इत्युच्यते।

'हर्षोन्मादश्रमाशङ्का निर्वेदो जडता धृतिः।
[2]ग्लानिश्चिन्तामतिव्रीडा दैन्यं गर्वः स्मृतिर्मदः[3]॥
गर्हापस्मारसुप्तानि चापलालस्यमुग्रता।
अमर्षत्रासतर्काश्च निद्रौत्सुक्यं [4]मृतिस्तथा॥
आवेगो व्याधिरीर्ष्या च विषादश्च विकत्थनम्।
अवबोध इति प्रोक्ता भावाः संचारिणो बुधैः॥'

मनोविकारनाम॥ अनु पश्चादर्थं भावयति प्रकाशयतीति अनुभावः। 'भुवोऽवकल्कने'। मनोविकारज्ञापकहेतुनाम[5]।

'वागङ्गाभिनयेनेह यस्मादर्थोऽनुभूयते[6]।
शाखाङ्गोपाङ्गसहितः सोऽनुभावस्ततः स्मृतः॥'

इति। 'भ्रूभङ्गकटाक्षाद्या अनुभावा इति स्मृताः' इति च। [7]गर्वत्यनेनेति गर्वः। 'कर्व खर्व गर्व दर्पे'। आत्मानं [8]ज्यायांसमभिमनुते अभिमानः। 'मनु अवबोधने'। अहमेव ज्यायानिति करोतीत्यहंकारः। [9]आत्मानं मानयतीति मानः। 'मान पूजायाम्'। चित्तस्य समुन्नतिः चित्तसमुन्नतिः। अहमेव ज्यायानिति मननमानामानि॥ २१॥

[1] 'भुव अवकल्कने' A, B_1, T. [2] ध्यान° B_2. [3] क्षयः B_2. [4] धृतिः A. [5] पुलकादिनाम B_2, D_1. [6] अनुभाव्यते K_2, K_5, U. [7] गर्वन्ति B_1. [8] उत्कृष्टं मानयति Pt_2. [9] A, W_1 add एव.

(पा.) विकारो—भावबोधकः। मनसो विकारो भावः स्यात्। स च [1]स्थायि-संचारभेदेन द्विविधो भवति। स च प्रकाशमानः सन् अनुभावः। अत्र[2] भयप्रभृतयः स्थायिनः। गर्वप्रभृतयः संचारिणः। अनादरप्रभृतयोऽनुभावाः। सात्त्विकभावानामनु-भावविशेषत्वादनभिधानम्[3]। ते च घर्मप्रलयादयः। गर्वो—समुन्नतिः। गर्वनामानि॥ गर्विशब्दोऽप्यस्ति। '[4]गर्विः स्त्री चास्मिता गर्वः' इति वैजयन्ती (पृ. ९७, श्लो. १६९)। 'स्मयोऽवलेप उत्सेको दर्पः शौण्डीर्यमित्यपि'। एतानि च॥ २१॥

[1] स्थायी A_1. [2] A_1 adds ते के इत्युच्यमाने. [3] °धानत्वम् A_1. [4] गर्वः स्त्री गर्विरस्मिता B_3, B_1; मुद्रितग्रन्थे च.

अनादरः परिभवः परीभावस्तिरस्क्रिया ॥ २२ ॥
रीढावमाननावज्ञावहेलनमसुक्षणम् ।
मन्दाक्षं ह्रीस्त्रपा व्रीडा लज्जा सापत्रपान्यतः ॥ २३ ॥

(वि.) अनादर इति—नाद्रियतेऽनादरः[1]। 'दृङ् आदरे'। [2]परिभूयते परिभवः, परीभावश्च। 'भू सत्तायाम्'। तिरस्करोतीति तिरस्क्रिया[3]। 'डुकृञ् करणे'। रिहति हिनस्तीति[4] रीढा। '[5]रिह हिंसायाम्'। अवमानयतीत्यवमानना[6]। 'मान पूजायाम्'। अवज्ञायतेऽनया अवज्ञा। 'ज्ञा अवबोधने'। अवहेलयतीति अवहेलनम्। 'हेडृ अनादरे'। असून् क्षिणोतीति [7]असुक्षणम्। 'क्षिणु हिंसायाम्'। [8]असूर्क्षणमिति वा पाठः। 'सूर्क्ष आदरे'। तिरस्क्रियानामानि॥ मन्दम् अक्षि यत्रेति मन्दाक्षम्। मन्दम् अक्षम् [9]इन्द्रियमत्रेति वा। जिह्रेत्यनयेति[10] ह्रीः। 'ह्री लज्जायाम्'। त्रपत इति त्रपा। 'त्रपूष् लज्जायाम्'। [11]व्रीड्यतीति व्रीडा। 'व्रीड चोदने लज्जायां च'। [12]व्रीडाशब्दो द्वयोः। लज्जते इति लज्जा। 'ओ लस्जी व्रीडने'। लज्जानामानि॥ अपत्रपत [13]इत्यपत्रपा। परादागतह्रीनाम॥ २२–३॥

[1] आदरः सत्कारः, स न भवतीति Pt_2. [2] परिभावयति B_2. [3] तिरस्करणं Pt_2. [4] कत्थयति B_2, D_2, I, W_1. [5] 'रिह कत्थनयुद्धनिन्दाहिंसादानेषु' A, B_1, T, W_1, Pt_2. [6] माननं पूजा तद्विरोधिनी Pt_2. [7] असूर्क्षणम् अनादरः Pt_2 [8] असूक्षणं इति च पाठः I, W_1. [9] वाग्यत्र Pt_2. [10] Pt_2 omits अनया. [11] व्रीडयति Pt_2. [12] व्रीडशब्दः पुंलिङ्गोऽप्यस्ति Pt_2. [13] निकृष्टा त्रपा Pt_2.

(पा.) अनादरः—असूक्षणम्। अनादरनामानि॥ हलायुधाभिधानेऽनादरावज्ञे भिन्नार्थके।

'अत्याकारः परिभवो [1]निराकारः पराभवः।
अनादरश्चाभिभवस्तिरस्कारश्च कथ्यते॥ (अ. मा. ४. १९)
[2]हेला स्यादवहेला चावज्ञा रीढा विमानना'॥ (अ. मा. ४. ३०)

इति॥ मन्दाक्षं—लज्जा। लज्जानामानि॥ व्रीलशब्दोऽप्यस्ति।

'पथि पथिकवधूभिः सादरं पृच्छयमाना
कुवलयदलनीलः कोऽयमार्ये तवेति।
स्मितविकसितगण्डं व्रीलविभ्रान्तनेत्रं
मुखमवनमयन्ती स्पष्टमाचष्ट सीता॥'

इति प्रसन्नराघवे[3]॥ सापत्रपान्यतः। परसकाशाज्जाता लज्जा अपत्रपा स्यात्॥ २२–३॥

[1] निकारश्चेति मुद्रितग्रन्थे. [2] 'हेला स्यादवहेलं रीढावज्ञावलीढा च' इति मुद्रितपुस्तके. [3] अयं श्लोकः मुद्रितग्रन्थे न दृश्यते, उपलभ्यते च हनुमन्नाटके (३. १५); A_1 adds विवासोपरिव्रीलनं लज्जा.

क्षान्तिस्तितिक्षाभिध्या तु परस्वविषये स्पृहा ।
अक्षान्तिरीर्ष्यासूया तु दोषारोपो गुणेष्वपि ॥ २४ ॥

(वि.) क्षान्तिरिति—क्षम्यत इति [1]क्षान्तिः । 'क्षमूष् सहने' । तितिक्षते तितिक्षा । '[2]तिज निशाने' । निशानं सहनम् । मर्षणनामानि ॥ [3]अभिध्यायते अभिध्या । 'ध्यै चिन्तायाम्' । [4]परद्रव्यलिप्सानाम ॥ न क्षान्तिरक्षान्तिः । ईर्ष्यतीति [5]ईर्ष्या । 'ईर्ष्य ईर्ष्यायाम्' । अक्षमानाम ॥ असूयतीति असूया । गुणेषु [6]दोषारोपनाम ॥ २४ ॥

[1] तितिक्षा च A. [2] 'तिज क्षमायाम्' W_2. [3] अपहरणे ग्रहणे ध्यानमभिध्या Pt_2. [4] ईप्सा W_1. [5] ईर्ष्यतीति ईर्ष्या । ईर्ष्य अमर्षार्थः । सा अत्रेति वा B_2. [6] रोषाद्यारोपण° D_2.

(पा.) क्षान्तिस्तितिक्षा । मर्षणनामनी ॥ अभिध्या—स्पृहा । परद्रव्यविषयस्पृहा अभिध्या स्यात् । विषये स्पृहेति वा पाठः । अक्षान्तिरीर्ष्या । [1]परौन्नत्यासहननामनी ॥ असूया—अपि । गुणेषु दोषारोपणमसूया स्यात् ॥ २४ ॥

[1] परोत्कर्षा° B_3.

वैरं विरोधो विद्वेषो मन्युशोकौ तु शुक् स्त्रियाम् ।
पश्चात्तापोऽनुतापश्च विप्रतीसार इत्यपि ॥ २५ ॥

(वि.) वैरमिति—वीरस्य कर्म वैरम् । विरुणद्धीति विरोधः[1] । 'रुधिर् आवरणे' । विद्वेष्टीति विद्वेषः[2] । 'द्विष अप्रीतौ' । वैरनामानि ॥ विरुद्धलक्षणया मन्यतेऽनेनेति मन्युः । 'मन ज्ञाने' । [3]शोचत्यनेन शोकः । 'शुच शोके' । शुक् च । शोकनामानि ॥ पश्चात्तपतीति[4] पश्चात्तापः । अनुतापश्च । 'तप संतापे' । विरुद्धं [5]प्रतिसरतीति विप्रतीसारः । 'सृ गतौ' । पश्चात्तापनामानि ॥ २५ ॥

[1] विशेषेण रोधः Pt_2. [2] विद्विष्यते A; विशेषो द्वेषः Pt_2. [3] शोचयति D_2, U; शोचनं Pt_2. [4] तापयति Pt_2. [5] प्रतिसरणं Pt_2; विप्रतिसारः D_2, K_5.

(पा.) वैरं—विद्वेषः। वैरनामानि ॥ अनुक्तम्—'कलहोऽस्त्री झकटकः'। कलहनामनी ॥ 'दोर्मध्यं तु [1]करेकरम्'। मुष्टिप्रहारनामनी ॥ मन्यु—स्त्रियाम्। शोकनामानि ॥ पश्चात्तापो—इत्यपि। पश्चात्तापनामानि। 'पृष्ठमांसादनं पश्चाद् गतस्यार्थस्य चिन्तनम्'। गतार्थचिन्तनं पृष्ठमांसादनं स्यात् ॥ २५ ॥

[1] करेङ्कडम् A_1.

कोपक्रोधामर्षरोषप्रतिघा रुट्क्रुधौ स्त्रियौ।
शुचौ तु चरिते शीलमुन्मादश्चित्तविभ्रमः ॥ २६ ॥

(वि.) कोप इति—[1]कुप्यतीति कोपः। 'कुप क्रोधे'। क्रुध्यतीति क्रोधः। 'क्रुध कोपे'। न मृष्यत्यनेन [2]अमर्षः। 'मृष सहने'। रुष्यत[3] अनेनेति रोषः। 'रुष हिंसायाम्'। रुट् च। प्रतिहन्तीति प्रतिघः। 'हन हिंसागत्योः'। क्रुध्यतीति [4]क्रुत्। 'क्रुध कोपे'। कोपनामानि ॥ [5]शीलतीति शीलम्। 'शील समाधौ'। शुचिचरितनाम ॥ उन्माद्यतेऽनेनेति उन्मादः। '[6]मदी हर्षग्लपनयोः'। चित्तस्य विभ्रमः चित्तविभ्रमः। [7]भूताद्यावेशागतचित्तविभ्रमनाम[8] ॥ २६ ॥

[1] कुप्यत्यनेन A, B_1, T.　[2] न मर्षणममर्षः Pt_2.　[3] रुष्यति B_1.　[4] क्रुध्यत्यनया A, B_1, T.　[5] शीलयतीति D_2.　[6] 'मदी हर्षे' B_1.　[7] °आवेशात् I.　[8] °भ्रमण° B_2, K_5.

(पा.) कोप—स्त्रियाम्। कोपनामानि ॥ रुषाक्रुधाशब्दावपि [1]स्तः। 'रुषारुट्क्रुत्क्रुधाः[2] स्त्रियाम्[3]' इति वैजयन्ती (पृ. ९८, श्लो. १८३)। शुचौ—शीलम्। 'आचारश्चरितं वृत्तं चरित्रं चरणं च तत्' इति [4]वैजयन्ती (पृ. ९२, श्लो. ११५)। [5]सदाचारः शीलं स्यात्। उन्मादः—विभ्रमः। चित्तभ्रमणमुन्मादः स्यात्। अनुक्तम्—'तन्द्रा कौसीद्यमालस्यम्'। आलस्यनामानि ॥ 'विस्मृतिः प्रस्मृतिः समे'। [6]विस्मृतिनामनी ॥२६॥

[1] B_3 omits.　[2] क्रुधा B_4.　[3] स्त्रियः B_3; मुद्रितग्रन्थे च.　[4] आचारो वृत्तचारित्रचरित्रचरणानि च इति मुद्रितग्रन्थे.　[5] शुद्धयाचारः A_1.　[6] विस्मरण° B_3.

प्रेमा ना प्रियता हार्दं प्रेम स्नेहोऽथ दोहदम्।
इच्छा काङ्क्षा स्पृहेहा तृड् वाञ्छा लिप्सा मनोरथः ॥ २७ ॥
कामोऽभिलाषस्तर्षश्च सोऽत्यर्थं लालसा द्वयोः।

(वि.) प्रेमेति—प्रियस्य भावः प्रेमा। [1]प्रेम च। प्रियता च। हृदः कर्म [2]हार्दम्। स्निह्यत इति [3]स्नेहः। 'ष्णिह प्रीतौ'। स्नेहनामानि॥ दोग्धीति दोहः तं ददातीति दोहदम्[4]। 'दुह प्रपूरणे'। इच्छति ययेति इच्छा[5]। 'इषु इच्छायाम्'। [6]काङ्क्षति काङ्क्षा। 'काक्षि काङ्क्षायाम्'। स्पृहयतीति[7] स्पृहा। 'स्पृह ईप्सायाम्'। ईहनं ईहा। 'ईह चेष्टायाम्'। तृष्यतीति तृट्। तर्षश्च। 'ञितृषा पिपासायाम्'। [8]वाञ्छतीति वाञ्छा। 'वाछि इच्छायाम्'। लब्धुमिच्छा लिप्सा। 'डुलभष् प्राप्तौ'। मनो रथो यस्य सः मनोरथः[9]। [10]काम्यते कामः। 'कमु कान्तौ'। [11]अभिलषति अभिलाषः। 'लष कान्तौ'। इच्छानामानि॥ तर्षणं [12]तर्षः। 'तृष पिपासायाम्'। स एवाधिकश्चेत् लालसा। अतिशयेन लस्यते लालसा। 'लस श्लेषणक्रीडनयोः'। भृशतराभिलाषनाम॥२७॥

[1] प्रेम नपुंसकम् B_2; D_1 adds 'प्रीञ् तर्पणे कान्तौ च'. [2] हृदये भवं Pt_2. [3] स्निह्यत्यनेन A, B_1, T. [4] दोहमाकर्षं गर्भिण्यादेर्ददाति I, K_5, W_2. [5] एषणमिच्छा Pt_2. [6] काङ्क्षणं Pt_2. [7] स्पृहणं Pt_2. [8] वाञ्छनं Pt_2. [9] भ्रामकत्वेन मनसो रथ इव स्थितत्वात् Pt_2; मन एव रथः D_1. [10] कम्यते U, W_1. [11] अभिलषणं Pt_2. [12] A, B_1, T omit.

(पा.) प्रेमा—स्नेहः। स्नेहनामानि॥ पुंलिङ्गप्रेमशब्दस्तद्धितान्तः। नपुंसकलिङ्ग-प्रेमशब्दः कृत्प्रत्ययान्तः[1]। तस्मात्—'स्नेहोऽस्त्री प्रेम सौहार्दमजीर्यं हार्दसौहृदे' [2]इत्यन्यसमीरिता संग्रहोक्तिरपि युक्ता। अथ दोहदम्—तर्षश्च। तृष्णानामानि॥ स महान् लालसा द्वयोः। अत्यर्थमिति वा पाठः। अतितृष्णानाम॥ २७॥

[1] कृदन्तः नपुंसकलिङ्गः B_3. [2] अन्यसंगृहीता B_3.

उपाधिर्ना धर्मचिन्ता पुंस्याधिर्मानसी व्यथा॥ २८॥
स्याच्चिन्ता स्मृतिराध्यानमुत्कण्ठोत्कलिके समे।
उत्साहो व्यवसायः स्यात् स वीर्यमतिशक्तिभाक्॥ २९॥

(वि.) उपाधिरिति—उप समीपे आधीयते धर्मोऽत्रेति [1]उपाधिः। धर्मचिन्तायाः नाम॥ आधीयते दैन्यमनेन आधिः। 'डुधाञ् धारणपोषणयोः'। मनोव्यथानाम॥ चिन्त्यते चिन्ता[2]। 'चिति स्मृत्याम्'। दारिद्र्यादिना वितर्कनाम॥ स्मर्यत इति [3]स्मृतिः। 'स्मृ आध्याने'। विस्मृतस्मरणनाम॥ आ समन्तात् ध्यायते आध्यानम्। 'ध्यै चिन्तायाम्'। उत्कण्ठात्मकस्मरणनाम॥ केचित् त्रय एकार्था इति [4]वदन्ति। उत्कण्ठ्यते[5] उत्कण्ठा। 'कठि शोके'। उत्कल्यते उत्कलिका। 'कल संख्याने'। औत्सु-

क्यनामानि ॥ [6]उत्सहनं उत्साहः । 'षह मर्षणे'। व्यवसीयत इति व्यवसायः । 'षोऽन्तकर्मणि'। अध्यवसायो[7] वा। उत्साहनामानि[8] ॥ वीरस्य कर्म वीर्यम् । अतिशक्तिसहितोद्योगनाम ॥ २८–९ ॥

[1] उपपन्नश्चासावाधिश्च, 'डुधाञ् . .', पुंलिङ्गः D_1.　[2] 'चिति चिन्तायाम्' K_2, Y. [3] स्मरणं Pt_2; स्मर्यतेऽनया D_2, W_1.　[4] भणन्ति I, K_3, K_5, W_2.　[5] उत्कण्ठते A. [6] उत्सहते A; उद्गतं सहनं Pt_2.　[7] Pt_2 adds.　[8] उद्योगनामानि B_2, D_2, I, K_5, W_2.

(पा.) उपाधिः—धर्मचिन्ता। धर्मचिन्ता उपाधिः स्यात् । पुंसि—व्यथा। मनोव्यथा आधिः स्यात् । स्याच्चिन्ता—आध्यानम् । चिन्तानामानि ॥ चिन्तियाशब्दोऽप्यस्ति । 'चिन्ता स्याच्चिन्तिया स्मृतिः' इति रभसकोशः । उत्कण्ठा—समे । औत्सुक्यनामानि । समशब्दग्रहणात् सर्वस्यापि ग्रहणम् । 'उत्कण्ठा स्यादुत्कलिका रतिश्च रणरणकम्' इत्यन्योक्तायल्लकादय ईषद्भिन्नार्थकाः ।

'उत्कण्ठा परितापो रणरणकं जागरस्तनोस्तनुता ।
फलमिदमहेयमाप्तं सुखाय मृगलोचनां दृष्ट्वा ॥'

उत्साहो—स्यात् । यत्ननामनी ॥ 'यत्नोत्साहोद्यमायासास्तरीषोऽध्यवसायवत्' इति वैजयन्ती (पृ. ९५, श्लो. १६७) । स वीर्यमतिशक्तिभाक् । स यत्नोऽतिशक्तिभाक्[1] चेत्[2] वीर्यं स्यात् । 'अतिशयशक्तिर्वीर्यमिति' [3]त्रिकाण्डेऽमरमाला ॥ २८–९ ॥

[1] शक्तिमान् B_3.　[2] यदि B_4.　[3] B_3 omits.

कपटोऽस्त्री व्याजदम्भोपधयश्छद्मकैतवे ।
कुसृतिर्निकृतिः शाठ्यं प्रमादोऽनवधानता ॥ ३० ॥

(वि.) कपट इति—के शिरसि पट इव आच्छादकः कपटः । कं ब्रह्माणमपि पटतीति वा। 'पट गतौ'। [1]व्यजतीति व्याजः । 'अज गतिक्षेपणयोः'। दभ्नोति हिनस्तीति[2] दम्भः । 'दम्भु [3]आज्ञापने'। उप समीपे धीयत इत्युपधिः[4] । 'डुधाञ् धारणपोषणयोः'। छाद्यते स्वरूपमनेनेति [5]छद्म । 'छद अपवारणे'। कितवस्य कर्म कैतवम् । कपटनामानि ॥ कुत्सिता सृतिः हिंसा कुसृतिः । 'सृ गतौ'। निकृष्टं [6]कृणाति हिनस्तीति निकृतिः । 'कृ हिंसायाम्'। शठतीति शठः । 'शठ हिंसासंक्लेशनकैतवेषु'। [7]शठस्य कर्म शाठ्यम् । [8]अनात्मकव्यापारनामानि ॥ प्रमाद्यतीति [9]प्रमादः । 'मदी हर्षे'। न विद्यतेऽवधानं यस्य सः अनवधानः । तस्य भावः अनवधानता । [10]चित्ताकुलतानामनी ॥ ३० ॥

[1] कुत्सितपट इव आच्छादकः कपटः B₂; विशेषेण अजति क्षपयति B₂; व्यज्यतेऽनेनेति Pt_2. [2] A, B_1, T add अनेन. [3] दम्भने Pt_2; हिंसायाम् A, B_1, W_1. [4] B_2, D_1, K_5, W_2 add स्फटिकस्येव सिन्दूरं. [5] नकारान्तनपुंसकलिङ्गम् D_1. [6] करोतीति, 'डुकृञ् करणे' A; कृणातीति कृतिः, निकृष्टा कृतिः I. [7] तस्य D_1, I. [8] आत्मानात्मक° K_3. [9] प्रकृष्टो मदः Pt_2. [10] चिन्ताकुल(ता W_2) नामानि B_1, T.

(पा.) कपटो—कैतवे। कपटनामानि ॥ 'मिषं निभं छलं दण्डाजिनं गजनिमीलनम्'। एतानि पञ्च च। कुसृतिः—शाठ्यम्। शाठ्यनामानि[1]। प्रमादोऽनवधानता। अनवधाननामनी ॥ ३० ॥

[1] A_1 adds भाषया 'दब्बिर'.

कौतूहलं कौतुकं च कुतुकं च कुतूहलम्।
स्त्रीणां विलासबिब्बोकविभ्रमा ललितं तथा ॥ ३१ ॥
हेला लीलेत्यमी हावाः क्रियाः शृङ्गारभावजाः।

(वि.) कौतूहलमिति—एते शब्दा रूढाः[1]। [2]कुत्सितं पापं तूलयतीति कौतूहलम्। कुतूहलं च। 'तूल निष्कर्षे'। कुत्सितं तोजयतीति कुतुकम्। 'तुज हिंसाबलादाननिकेतेषु'। कुतुकमेव कौतुकम्। [3]अननुभूताभीष्टाभिलाषनामानि ॥ विलसति येनेति [4]विलासः। 'लस श्लेषणक्रीडनयोः'। प्रिये आगते सति प्रियाया [5]अङ्गेषु यो विशेषो जायते तस्य नाम ॥ विशेषेण [6]बुक्कति गर्वतीति बिब्बोकः[7]। 'बुक्क गर्वे'। प्रिये आगते सति प्रियाया गर्वादनादरनाम ॥ विशेषेण भ्रमतीति विभ्रमः। 'भ्रमु अनवस्थाने'। शृङ्गाराधिक्यात् चित्तवृत्त्यनवस्थाननाम ॥ ललतीति ललितम्। 'लल विलासे'। [8]स्वपरिकल्पितसुकुमाररत्याद्यङ्गचेष्टितनाम ॥ हिलतीति हेला। हेडते वा। 'हिल भावकरणे' 'हेडृ अनादरे' इति वा धातुः। [9]शृङ्गारक्रीडानाम ॥ ललनं लीला। 'लीङ् श्लेषणे'। [10]मनोमधुरवागङ्गचेष्टितैः प्रियानुकरणनाम ॥ स्त्रीणां शृङ्गारभावजाः क्रिया अमी हावा उच्यन्ते। हूयन्ते कामिनः एभिरिति हावाः। 'हु दानादनयोः' ॥ ३१ ॥

[1] B_1, D_1, I, K_5, W_2 add the line. [2] W_1, Pt_2 add. [3] I, U, W_1 omit अभीष्ट°. [4] विशेषेण लसनं Pt_2. [5] अङ्गे A; अङ्गैः W_1. [6] बुकति B_2, I. [7] विवोः गतिविशेषस्य ओकः स्थानं, वबयोरभेदः, विपूर्वको 'वा गतिगन्धनयोरिति' धातुः Pt_2. [8] सुरत° A, T; स्वपति° K_5, U. [9] °प्रौढि° B_2, D_1, K_1, K_5, Y. [10] मधुरतर° A, T, W_1.

(पा.) कौतूहलं—कुतूहलम् । अननुभूताभीष्टाभिलाषनामानि ॥ स्त्रीणां—भावजाः । स्मितकटाक्षसंवृत्यादयो विलासाः । भर्त्सनादयो बिब्बोकाः । वचनभूषणादिवृत्तयो[1] विभ्रमाः । सुकुमारक्रमो ललितम् । धाष्ट्याचरणं हेला । प्रियगतिवचनाद्यनुकरणं लीला । इतिशब्देन मोट्टायितकुट्टमितादीनां ग्रहणम् । तत्र मोट्टायितं कर्णकण्डूयनगात्रभङ्गादि । कुट्टमितमोष्ठग्रहणसुखे दुःखाभिनयः । [2]किलकिञ्चितं क्रोधाश्रुहर्षभीत्यादिसांकर्यं विकृतमुखभाषणम् । विच्छित्तिमाल्यभूषणादिनिरासः विक्षेपः । असकलप्रतिकर्म मौग्ध्यम्[3] । स्त्रीणां शृङ्गारभावादुत्पन्नविलासादिचेष्टा हावशब्दवाच्याः ॥ ३१ ॥

[1] °विषयाः A_1. [2] किलिकिञ्चितं A_1. [3] A_1, B_4 add मुक्ताः कस्य कदा फलानीत्यादिवाक्प्रयोगश्च.

द्रवकेलिपरीहासाः क्रीडा लीला च नर्म च ॥ ३२ ॥
व्याजोऽपदेशो लक्ष्यं च क्रीडा खेला च कूर्दनम् ।
घर्मो निदाघः स्वेदः स्यात् प्रलयो नष्टचेष्टता ॥ ३३ ॥

(वि.) द्रवेति—द्रवति हृदयमनेनेति द्रवः । 'द्रु गतौ' । केलति चित्तं केलिः[1] । 'केलृ चलने' । किलतीति वा । 'किल श्वैत्ये क्रीडायां च' । परिहसतीति परीहासः । 'हसे हसने' । क्रीडतीति क्रीडा । 'क्रीड़ [2]विहारे' । ललनं लीला । 'लीङ् श्लेषणे' । खेलेति वा पाठः । खेलतीति खेला । 'खेलृ चलने' । [3]नृणाति रत्यतिशयं प्रापयतीति नर्म । 'नॄ [4]नये' । प्रियाणां प्रियाभिः सह [5]क्रियमाणरतिपरिहासनाम ॥ [6]व्यजति क्षपयतीति व्याजः । 'अज गतिक्षेपणयोः' । अपदिश्यतेऽतद्रूपेणानेनेति अपदेशः । 'दिश अतिसर्जने' । लक्ष्यतेऽनेनेति लक्ष्यम् । 'लक्ष दर्शनाङ्कनयोः' । मिषनामानि ॥ [7]क्रीडतीति क्रीडा । 'क्रीड़ विहारे' । खेलतीति खेला । 'खेलृ चलने' । कूर्दत इति कूर्दनम्[8] । 'कुर्द क्रीडायाम्' । विहारनामानि ॥ [9]अङ्गं जिघर्तीति घर्मः । 'घृ क्षरणदीप्त्योः' । नितरां दहतीति निदाघः । 'दह भस्मीकरणे' । निदाघकाले जातो वा निदाघः । स्विद्यतेऽनेनाङ्गमिति स्वेदः । 'ष्विदा गात्रप्रक्षरणे' । स्वेदनामानि ॥ [10]प्रलीयते क्रिया अत्रेति प्रलयः । 'लीङ् श्लेषणे' । [11]नष्टचेष्टतानाम ॥ ३२-३ ॥

[1] केलिः द्रयोः D_2, W_2; 'केलृ चलने', 'केलृ क्रीडायाम्', 'केलृ चलनक्रीडनयोः' इति धातुत्रयम् A. [2] विहरणे B_1, D_2, K_5, W_2. [3] नृणां B_1. [4] प्रीणने A, K_1. [5] B_1, D_1, W_2 omit रति. [6] व्यज्यते क्षिप्यते Pt_2. [7] क्रीडनं Pt_2. [8] कुर्दनमिति केचित् पठन्ति B_2, K_5. [9] Pt_2 omits अङ्गं. [10] A adds प्रकर्षेण. [11] °चेष्टित° K_5.

(पा.) द्रवकेलि—नर्म च। कान्तैः कान्ताभिः सह [1]कृतपरिहासभर्त्सनताडनादिनामानि[2]। व्याजो—लक्षं च। 'लक्षं संख्या व्याजलक्ष्ये' इति रुद्राभिधानात् लक्षं मूर्धन्यान्तम्। विषमनामानि। अत्र कपटपर्यायमपि[3] प्रपञ्चयन्ति।

'सरागमुर्व्या मृगनाभिदम्भादपारकर्पूरपदेन कीर्त्या।
[4]रत्यापि दन्तच्छदरुक्छलेन स एकहेलं सुभगोऽवगूढः[5]'॥

इति धर्मशर्माभ्युदयः। क्रीडा—कूर्दनम्। कूर्दनमिति च क्वचित् पाठः। 'उपधायां [6]च' (८. २. ७८) इति दीर्घत्वमत्र कैश्चिन्नेष्यत इति रक्षितवचनात् कुर्दनमित्यप्यस्ति। विहारनामानि॥ घर्मो—स्वेदः स्यात्। स्वेदनामानि॥ प्रलयो नष्टचेष्टता। नष्टचेष्टतेति निष्पन्दस्थितिः। सा प्रलयः स्यात्। अनुक्तम्—'कालिका तु विवर्णता'। वैवर्ण्यं कालिका स्यात्॥ ३२–३॥

[1] °परिहसन° B_3. [2] A_1 adds भाषया 'सरसाङ्ग'. [3] °पर्यायान् B_3. [4] श्रिया B_3. [5] उपगूढः A_1, B_1. [6] 'र्वोरुपधाया दीर्घ इकः' (८. २. ७६) B_3.

अवहित्थाकारगुप्तिः समौ संवेगसंभ्रमौ।
स्यादाच्छुरितकं हासः सोत्प्रासः स मनाक् स्मितम्॥ ३४॥
मध्यमः स्याद् विहसितं रोमाञ्चो रोमहर्षणम्।

(वि.) अवहित्थेति—अवहीयते गोप्यते आकारोऽत्रेति अवहित्था[1]। 'ओहाक् त्यागे'। आकारगुप्तिनाम॥ संविज्यते[2] संवेगः। 'ओ विजी भयचलनयोः'। [3]संभ्रमत्यनेनेति संभ्रमः। 'भ्रमु अनवस्थाने'। संभ्रमनामनी॥ आ समन्तात् [4]छुरतीति आच्छुरितकम्। 'छुर छेदने'। उत्प्रास्यते उत्क्षिप्यतेऽनेनेति उत्प्रासः। तेन सह वर्तत इति सोत्प्रासः। सोत्प्रासो हासः आच्छुरितकमित्युच्यते। सामर्षहासनाम॥ स हासः मनाक् ईषच्चेत् स्मितमित्युच्यते। स्मीयते स्मितम्। 'ष्मिङ् ईषद्धसने'। ईषद्धासनाम॥ विहस्यते [5]विहसितम्। 'हस हसने'। मध्यमहासनाम॥ रोमाणि अञ्चतीति [6]रोमाञ्चः। 'अञ्चु गतिपूजनयोः'। रोमाणि हृष्यन्त्यनेन रोमहर्षणम्। 'हृष तुष्टौ'। पुलकोद्गमनामनी[7]॥ ३४॥

[1] अवहित्थमित्येके D_1, I. [2] Pt_2 adds अनेनेति. [3] संभ्रम्यते Pt_2; संभ्रमयति B_1. [4] छुरयति U. [5] स्मितादिहसितयोर्मध्यमः Pt_2. [6] रोम्णामञ्चनं Pt_2. [7] B_2, D_1, I add पुलको रोमविक्रिया.

(पा.) अवहित्थाकारगुप्तिः। लज्जाभयादिहेतुकाकारगोपनमवहित्था स्यात्। अवहित्थमप्यस्ति[1]। 'न पुमानवहित्था स्यादङ्गी गृहजालिकाप्यस्याम्' इति वैजयन्ती (पृ. १४३, श्लो. ८६)। समौ—संभ्रमौ। इष्टदर्शनादिभ्यो भूततारतम्यविरहनामनी॥ स्यात्—सोत्प्रासः। परिहासवचनसहितहास्यमाच्छुरितकं स्यात्॥ स मनाक् स्मितम्। स [2]हासो मनाक् चेत् स्मितं भवति। मनाक्शब्देनादृष्टदन्तत्वलक्षणम्। 'स्मितं त्वदृष्टदशने हासो वक्रोष्ठिका न ना' इति वैजयन्ती (पृ. १४२, श्लो. ८३)। मध्यमं—विहसितम्। स्मितं मध्यमं चेद् विहसितम्। अनुक्तम्—'अट्टहासो महत्तरः'। स हासो महान्[3] चेत् अट्टहासः स्यात्। रोमाञ्चो—हर्षणम्। पुलकोद्गमनामनी॥ क्वचित् स्पष्टलिङ्गस्यापि साहचर्यमपेक्ष्यम्।

'भयाद् यदेवोद्गतमङ्गनानां देवासुराणां प्रधनोत्सुकानाम्।
तदेव हर्षश्च तयोर्जयेन रोमाञ्चमस्याप्युपकारि जातम्॥'

इति राघवपाण्डवीयम् (द्विसं. ६. ४८)॥ ३४॥

[1] A_1 adds आकारगोपनायामवहित्थिकाप्यवकुटिलिकापि स्त्री.　[2] हसः B_3.　[3] A_1 adds स्यात्.

क्रन्दितं रुदितं क्रुष्टं जृम्भस्तु त्रिषु जृम्भणम्॥ ३५॥
विप्रलम्भो विसंवादो रिङ्खणं स्खलनं समे।
स्यान्निद्रा शयनं स्वापः स्वप्नः संवेश इत्यपि॥ ३६॥

(वि.) क्रन्दितमिति—[1]क्रन्द्यतेऽनेन क्रन्दितम्। 'क्रदि आह्वाने रोदने च'। [2]रोदित्यनेन रुदितम्। 'रुदिर् अश्रुविमोचने'। [3]क्रोशत्यनेन क्रुष्टम्। 'क्रुश आह्वाने रोदने च'। रुदितनामानि॥ जृम्भन्तेऽनेनेति जृम्भः। जृम्भणं च। '[4]जृभि गात्रविनामे'। [5]निद्रावसाने आरम्भे वा मुखविकासविशेषनामनी॥ विप्रलभ्यतेऽनेन विप्रलम्भः। 'डुलभष् प्राप्तौ'। [6]विसंवदतीति विसंवादः। 'वद व्यक्तायां वाचि'। अङ्गीकृतापह्नवनामनी॥ रिङ्खतीति रिङ्खणम्। 'रिखि गतौ'। रिङ्गणमिति वा पाठः। 'रिगि गतौ'। [7]स्खलतीति स्खलनम्। 'स्खल संचलने'। [8]स्वधर्माच्चलननामनी॥ चत्वार्येतानि प्रतारणस्यैवेति केचित्॥ नियतं द्रान्तीन्द्रियाण्यत्रेति निद्रा। 'द्रा कुत्सायां गतौ'। [9]शेते शयनम्। 'शीङ् स्वप्ने'। स्वपितीति स्वापः। स्वप्नः। 'ञिष्वप् शये'। [10]संविशत्यत्रेति संवेशः। 'विश प्रवेशने'। निद्रानामानि॥ ३५–६॥

[1] क्रन्दति B1, D1. [2] रुद्यते B2, W2. [3] कुरयते W2; A omits अनेन. [4] जृभ जृभि A, B1, T, Pt2. [5] निशावसाने B1, W2. [6] विसंवदनं Pt2. [7] स्खलितं D2, Pt2. [8] गोत्रस्खलन° A, B1, T, W1. [9] शेरते प्राणिनोऽत्रेति B2; शेते यत्र I. [10] संविशति W1.

(पा.) क्रन्दितं—क्रुष्टम्। [1]रुदितनामानि ॥ जृम्भस्तु—जृम्भणम्। अङ्गभङ्ग-नामानि ॥ 'निद्रावसानप्रारम्भयोर्मुखविकासविशेषनामनी' इति लिङ्गभट्टीयम्। जृम्भो नियतस्त्रीलिङ्गश्चेत् मुखविकासनाम। 'जृम्भणं तु त्रयी जृम्भा मुखभेदस्तु जृम्भिका' इति वैजयन्ती (पृ. १४३, श्लो. ८८)। विप्रलम्भो विसंवादः। फलविप्रतिपत्तिनामनी ॥ रिङ्खणं—समे। अङ्गीकृतत्यागनामनी। स्यान्निद्रा—संवेश इत्यपि। निद्रानामानि ॥ स्वप्नशब्दोऽवस्थात्रयमध्यावस्थायामपि स्यात्। 'निद्रा गुडाका सुप्तिश्च[2] स्वप्नस्त्वेवात्र दर्शनम्' इति वैजयन्ती (पृ. ९९, श्लो. १९७) ॥ ३५–६ ॥

[1] रोदन° B3. [2] सुप्तं चेति मुद्रितपुस्तके.

तन्द्री प्रमीला भ्रकुटिर्भ्रुकुटिर्भ्रूकुटिः स्त्रियाम्।
अदृष्टिः स्यादसौम्येऽक्ष्णि संसिद्धिप्रकृती त्विमे ॥ ३७ ॥
स्वरूपं च स्वभावश्च निसर्गश्चाथ वेपथुः।
कम्पोऽथ क्षण उद्धर्षो मह उद्धव उत्सवः ॥ ३८ ॥

इति नाट्यवर्गः

(वि.) तन्द्रीति—[1]ततम् इन्द्रियाणां विस्तारं द्रातीति तन्द्री। तन्द्रा। तन्द्रिश्च। 'द्रा कुत्सायां गतौ'। प्रमीलन्ति [2]इन्द्रियाण्यत्र प्रमीला। '[3]मील निमेषणे'। महाश्रमोपजनितेन्द्रियोपरतिनामनी ॥ भ्रुवोः कुटिः कुटिलता भ्रकुटिः, भ्रुकुटिः, भ्रूकुटिश्च। 'कुट [5]कौटिल्ये'। भ्रुवोः कुटिलतानाम ॥ असौम्या दृष्टिः अदृष्टिः। [6]विरुद्धदर्शननाम ॥ संसिध्यतीति संसिद्धिः[7]। 'षिधु संराद्धौ[8]'। प्रकर्षेण क्रियते [9]प्रकृतिः। 'डुकृञ् करणे'। स्वस्य रूपं स्वरूपम्। [10]स्वमात्मानं भावयतीति स्वभावः। 'भुवोऽवकल्कने'। निसृज्यते निसर्गः। 'सृज विसर्गे'। स्वभावनामानि ॥ [11]वेपते वेपथुः। 'टुवेपृ कम्पने'। [12]कम्पते कम्पः। 'कपि चलने'। कम्पनामनी ॥ अशुभं क्षणोति हिनस्तीति क्षणः। 'क्षणु हिंसायाम्'। उत्कृष्टः हर्षः उद्धर्षः। मह्यते जनैरिति महः। 'मह पूजायाम्'। उत् उद्धतं हूयन्ते जना अत्रेति उद्धवः। उत् उद्धतं जनान्

सुवतीति उत्सवः। 'षू प्रेरणे'। उत्सूते सुखमिति वा। 'षूङ् प्राणिगर्भविमोचने'। उत्सवनामानि ॥ ३७–८ ॥

इत्यमरकोशपदविवृतौ नाट्यवर्गः

[1] तं ततं B_1, Y; अत्यन्तमिन्द्रियाणि द्राल्यत्रेति Pt_2. [2] नयनानि A, B_1, T. [3] 'मील निमीलने' A, B_1, T. [4] °उत्पन्न° B_2. [5] कापट्ये W_2. [6] °दृष्टि° D_1, I. [7] सम्यक् सिद्धिः Pt_2; सम्यक् सिध्यति B_2. [8] गत्यां D_2, I, K_1, K_2, U, Pt_2. [9] प्रकृष्टं करोतीति Pt_2. [10] स्वस्य भावः Pt_2. [11] वेपनं Pt_2. [12] कम्पनं Pt_2.

(पा.) तन्द्री प्रमीला। [1]निद्राभरजनितेन्द्रियविकारनामनी[2] ॥ 'विभज्य नक्तंदिवमस्ततन्द्रिणा' (किरा. १. ९) इति केचिद्[3] ह्रस्वान्तस्तन्द्रिरिति। 'तन्त्रीः कर्णामृतं कूज तन्द्रीः संश्रय चक्षुषी' इति केषांचिद्दीर्घान्तः। भ्रुकुटिः—स्त्रियाम्। भ्रूकौटिल्यनामानि। भ्रुकुटिशब्दो रुवर्णादिः ऋवर्णादिश्च भवति[4]। 'भ्रुकुटिर्भ्रूकुटिः स्त्रियाम्। भ्रकुटिर्भृकुटिः सारी काली तीरतरङ्गिका। रेचितं त्वेकया भ्रुवा' इति वैजयन्ती। (पृ. १४३, श्लो. ९१-२) एकभ्रुवो भेदो रेचितं स्यात् ॥ अदृष्टिः—अक्ष्णि। [5]रोषादिभिर्विकृतदृष्टिः अदृष्टिः स्यात्। संसिद्धि—निसर्गश्च। स्वभावनामानि ॥ चशब्दाः रूपभावसर्गसमुच्चयार्थाः। अथ—कम्पः। कम्पनामनी ॥ अथ क्षण—उत्सवः। उत्सवनामानि ॥ अत्र महशब्दोऽकारान्तः। यथा—'स स्वयंवरमहाय महेन्द्रान्' इति नैषधे (५. १)। अनुक्तम्—'पूर्णानकं पूर्णपात्रं वस्त्राद्याकृष्टमुत्सवे'। उत्सवे आकृष्टवस्त्रादिनामनी ॥ 'उत्सवार्थं तु यत् तूर्यं तत्र स्यात् प्रियवादिका'। उत्सवार्थतूर्यं प्रियवादिका स्यात्। मङ्गलवाद्यनाम ॥ ३७-८ ॥

इति [6]श्रीवत्सनृसिंहसूरिसुतमल्लिनाथसूरिविरचितेऽमरपदपारिजाते नाट्यवर्गः

[1] °इन्द्रियोपरति° A_1. [2] B_3 adds भाषया 'कुनिकिपाट्टु'. [3] B_3 adds भारविप्रयोगात्. [4] B_3 adds अनुक्तम्—भृकुटिः सारी काली तीरतरङ्गिका. [5] रुषादि° A_1. [6] °नरसिंह° A_1.

९. पातालवर्गः

अधोभुवनपातालं बलिसद्म रसातलम् ।
नागलोकोऽथ कुहरं सुषिरं विवरं बिलम् ॥ १ ॥
छिद्रं निर्व्यथनं रोकं रन्ध्रं श्वभ्रं वपा सुषिः ।
गर्तावटौ भुवि श्वभ्रे सरन्ध्रे सुषिरं त्रिषु ॥ २ ॥

(वि.) अधोभुवनमिति—[1]अधःस्थितं भुवनम् अधोभुवनम् । पतन्त्यस्मिन् पापादिति पातालम् । 'पत्लृ गतौ' । बलेः सद्म बलिसद्म । रसाया भूमेः तलमधोभागः रसातलम् । नागानां लोकः नागलोकः । [2]पाताललोकनामानि ॥ प्राण्यादिकं कुत्सितं कृत्वा हरतीति कुहरम् । 'हृञ् हरणे' । तमसा[3] कुहयते[4] विस्मापयतीति वा । 'कुह विस्मापने' । सुष्ठु स्यति [5]गतिमिति सुषिरम् । 'षोऽन्तकर्मणि' । विव्रियते विवरम् । 'वृञ् वरणे' । बिल्यते बिलम् । 'बिल भेदने' । छिद्यते छिद्रम् । 'छिदिर् द्वैधीकरणे' । निर्व्यथन्तेऽस्मात् निर्व्यथनम् । 'व्यथ भयसंचलनयोः' । रौति [6]स्वगतप्राणिमुखेन शब्दायत इति रोकम् । रोचते प्रकाशते वा । 'रु शब्दे' 'रुच दीप्तौ अभिप्रीतौ च' । गतिं [7]रन्धयतीति रन्ध्रम् । 'रध हिंसासंराध्योः' । रणति वायुनेति वा । 'रण शब्दे' । शुभं परिहृत्य अभ्रति वर्तत[8] इति श्वभ्रम् । 'अभ्र गतौ' । शोभनमभ्रमाकाशमस्मिन्निति वा । उप्यते [9]क्षिप्यते [10]पर्णादिकमस्यां वपा । 'डुवप् बीजसन्ताने' । प्रमादपतितान् सुष्ठु स्यति सुषिः । 'षोऽन्तकर्मणि' । बिलनामानि ॥ गिरति सर्पादिकमिति गर्तः । 'गॄ निगरणे' । अवति सर्पादिकमित्यवटः[11] । 'अव रक्षणे' । [12]श्वभ्रनामानि ॥ सुषिरत्रास्तीति सुषिरम्[13] । सरन्ध्रवेण्वादिनाम ॥ १–२ ॥

[1] Half folio missing in I. [2] नाग° A, B_1. [3] तमसि W_2. [4] °कुहम् आश्चर्यमित्यर्थः । तद् रातीति कुहरं, 'रा दाने' B_2. [5] B_2, K_2, omit गतिम्. [6] अत्र प्राणीति B_2. [7] A_1 adds हिंसयति. [8] वर्धते W_2. [9] निक्षिप्यते I, K_3. [10] तृणादिकं Pt_2. [11] अव्यतेऽत्र वातादिति वा B_2, D_1, K_2, K_3, U. [12] भूश्वभ्र° B_1, D_1, U, W_1. [13] सुषिरशब्दो रन्ध्रवद्वस्तुवाचकत्वे त्रिलिङ्गः Pt_2.

(पा.) अधोभुवन—नागलोकः । पातालनामानि ॥ रसेति तलमिति व्यस्तमपि तन्नाम । 'रसातलं तलं नागलोको दैत्यक्षयो रसा' इति वैजयन्ती (पृ. १४८, श्लो. १) । अथ कुहरं—बिलम् । 'छिद्रे छिद्रान्विते वाद्ये सुषिरं सुषिरो नडः' इति वैजयन्ती-

पाठाद् (पृ. २६४, श्लो. ९०) दन्त्यादिरेव सुषिरशब्दः। छिद्रं—सुषिः। 'कलशकुलिशशुभ्रश्वभ्रकाश्मीरशिल्पम्' इति श्वभ्रशब्दस्य तालव्यादित्वम्[1]। बिलनामानि ॥ गर्तावटौ—श्वभ्रे। श्वभ्रनामनी ॥ सरन्ध्रे—त्रिषु। रन्ध्रवद् द्रव्यं सुषिरं [2]त्रिलिङ्गं स्यात् ॥ १-२ ॥

[1] A_1 adds ऊष्मभेदः. [2] B_3 adds भवति तत्.

अन्धकारोऽस्त्रियां ध्वान्तं तमिस्रं तिमिरं तमः।
ध्वान्ते गाढेऽन्धतमसं क्षीणेऽवतमसं तमः ॥ ३ ॥
विष्वक् संतमसम्

इति पातालवर्गः

(त्रि.) अन्धकार इति—[1]अन्धं करोतीति अन्धकारः। 'डुकृञ् करणे'। ध्वनन्त्यत्र [2]मार्गमपश्यन्त इति ध्वान्तम्। 'ध्वन शब्दे'। तमयति लोकं तमः। 'तमु ग्लानौ'। तम एव तमिस्रम्। [3]तिम्यत्यनुष्णत्वादिति तिमिरम्। 'तिम आर्द्रीभावे'। तमिस्रशब्दः स्त्रीनपुंसकयोः। अन्धकारनामानि ॥ अन्धं तमः अन्धतमसम्। अन्धयति जनानां दृष्टिमिति वा [4]अन्धतमसम्। 'अन्ध दृष्ट्युपघाते'। गाढध्वान्तनाम ॥ अवक्षीणं तमः अवतमसम्। क्षीणध्वान्तनाम ॥ विष्वक् समन्तात् तमः संतमसम्। [5]सर्वतःस्थिततमोनाम ॥ ३ ॥

इति पातालवर्गः

[1] अन्धवत् A, T, W_1. [2] पन्थानं A, T. [3] अनुषङ्गत्वात् A, B_1, T; तिम्यति कामिहृदयानीति वा W_1. [4] अन्धं करोतीत्यन्धम्। अन्धं च तत् तमश्च Pt_2. [5] सर्वत्र° B_1, D_1.

(पा.) अन्धकारो—तमः। प्रज्ञादिपाठात् [1]तामिस्रमपि स्यात्। 'स्मररागमयी वपुस्तमिस्रा' इति माघप्रयोगात् (शिशु. ६. ७०) तमिस्रा च भवति। अन्धकारनामानि ॥ 'कालिकज्जलभूच्छायतमं वा स्यात् तमिः स्त्रियाम्'। एतानि च ॥ ध्वान्ते—अन्धतमसम्। अतिसान्द्रतिमिरनाम ॥ शाकटायनवृत्तौ 'यञ्युपसर्गस्य च' (२. २. ८८) इति दीर्घविधानसूत्रे [2]अन्धातमसमित्युदाहृतम्। 'तदन्धातमसं प्राहुर्गाढं तिमिर-

मित्यपि' इति हारावली। क्षीणेऽवतमसम्। अल्पं तमोऽवतमसं स्यात्। क्षीणतमसो नाम॥ तमः—संतमसम्। सर्वतः प्रसृततमोनाम॥ अनुक्तम्—'रुपीडोऽस्त्री रुहेलिः स्त्री रुभेटिरपि धूमिका'। धूमिकानामानि[3]॥ ३॥

इति पातालवर्गः

[1] तामिस्रः B_3. [2] बहुलवचनात् क्वचिदयञ्यप्यनुपसर्गस्यापि दीर्घः। अन्धातमसम्। अन्धतमसम्; पृ. २३०. [3] A_1 adds भाषया 'मोब्बु पेल्लु'.

---

१०. भोगिवर्गः

नागाः काद्रवेयास्तदीश्वरः।
शेषोऽनन्तो वासुकिस्तु सर्पराजोऽथ गोनसे॥ १॥
तिलित्सः स्यादजगरे शयुर्वाहस इत्युभौ।

(वि.) नागा इति—पद्भ्यां नाङ्गन्ति गच्छन्तीति [1]नागाः। 'अगि गतौ'। कद्रोरपत्यानि पुमांसः काद्रवेयाः[2]। द्वेवयोनिसर्पनामनी॥ शेते हरिरस्मिन्निति शेषः। अन्तकालेऽपि शिष्यत इति वा। 'शिष असर्वोपयोगे'। न विद्यतेऽन्तो यस्य सः अनन्तः। द्वेवयोनिसर्पेश्वरनामनी[3]॥ वसति पाताल इति वासुकिः। 'वस निवासे'। वसुकस्यापत्यं वा। सर्पाणां राजा सर्पराजः। द्वेवयोनिसर्पराजनामनी[4]॥ गोरिव [5]नासा यस्य सः गोनसः। तिलति स्निह्यतीति तिलित्सः[6]। 'तिल स्नेहने'। तिलिङ्ग इति पाठे 'तिल गतौ'। अजं [7]मेषं गिरतीति अजगरः। 'गॄ निगरणे'। अजो नित्यो गरो विषं यस्येति वा। शेते अत्यर्थमिति शयुः। 'शीङ् स्वप्ने'। वाहं [8]गमनं स्यतीति वाहसः[9]। 'षोऽन्तकर्मणि'। [10]वाहयति प्राणिनः आत्मवशं नयतीति वा[11]। 'पेनुपामु पेरु'॥ १॥

[1] अगन्ति गच्छन्ति अगाः, अगाः न भवन्तीति नागाः, 'अगि गतौ' B_2. [2] तदीश्वराः के? काद्रवेया इमे ज्ञेयाः शेषवासुकितक्षकाः A. [3] शेषाहिनामनी D_1. [4] वासुकिनामनी D_1. [5] नासिका A, B_1, T. [6] तिलिप्स इति वा पाठः A. [7] छागं Pt_2. [8] गतिं D_1, K_3. [9] B_2 adds समापयति. [10] वहति B_1, T. [11] 'वह प्रापणे', अतिस्थूलसर्पनामनी B_2, K_5, W_2.

(पा.) नागाः। वक्ष्यमाणनाम। काद्रवेयास्तदीश्वराः। तन्नायकाः काद्रवेयाः स्युः। शेषवासुकिप्रभृतयः [1]कद्रुपुत्राः।

'काद्रवेया इमे ज्ञेयाः शेषवासुकितक्षकाः।
ऐरावतो महापद्मः कम्बलाश्वतरावुभौ॥
एलापुत्रश्च गर्गश्च कर्कोटकधनंजयौ।
महानीलमहाकण्ठौ धृतराष्ट्रबलाहकौ॥
दुर्मुखः खररोमा च मणिरित्येवमादयः॥'

इति॥ शेषोऽनन्तः। शेषनामनी। वासुकिस्तु सर्पराजः। वासुकिनाम॥ अथ गोनसे—स्यात्। गोनासशब्दोऽप्यस्ति। 'भवेन् तिलित्सो[2] गोनासः' इति हलायुधः (अ. मा. ३. २०)। भाषया 'मण्डलमुन्नु'। 'चिलिम[3]'। कर्णाटभाषया मण्डलनाम॥ अजगरे—इत्युभौ। अजगरनामनी। 'पेनुपामु[4]'॥ १॥

[1] कद्रू° B_3. [2] तिलिप्सो A_1, B_1. [3] 'कोडचलव' B_3. [4] '°भामु' B_3.

अलगर्दो जलव्यालः समौ राजिलडुण्डुभौ॥ २॥
मालुधानो मातुलाहिर्निर्मुक्तो मुक्तकञ्चुकः।

(वि.) अलगर्द इति—अलं गिरति भेकानिति अलगर्दः। 'गॄ निगरणे'। अरश्चासौ गर्दश्चेत्यरगर्दः। रलयोरभेदात्। अलिगर्द इति वा पाठः। अलिवद्गर्दतीति अलिगर्दः। 'गर्द शब्दे'। जले व्यालः जलव्यालः। जलस्थसर्पनामनी। 'नीरुकट्टुपामुपेरु'॥ राजिं रेखां लातीति राजिलः[1]। 'ला दाने आदाने च'। डुण्डतीति डुण्डुभः। 'डुडि मज्जने'। डुण्डु इति भेकशब्दानुकारेण भाषते वा। निर्विषमुखसर्पनामनी॥ मालुरोषधिः धानं स्थानमस्य [2]मालुधानः। मातुले धत्तूरे वर्तमानोऽहिः [3]मातुलाहिः। अवान्तरसर्पभेदनामनी॥ निर्मुक्तः कञ्चुको येन निर्मुक्तः[4]। 'मुच्लृ मोक्षणे'। मुक्तकञ्चुकसर्पनाम॥ २॥

[1] राजभिः सर्पजीविभिः लायते गृह्यत इति B_2; राजिः रेखास्मिन्नस्तीति Pt_2. [2] मालुभिर्धीयते पोष्यत इति, 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' Pt_2. [3] मातुला नाम ओषधिः तस्यां स्थितः अहिः Pt_2. [4] कञ्चुकेन मुक्तः Pt_2.

(पा.) अलगर्दो जलव्यालः। नीरसर्पनामनी॥ भाषया 'नीरुकट्टिपामु'। अजगर्द इति क्वचित् पाठः। अलिगर्द इत्येके। अलगर्द इति केचिदिति सुभूतिटीकायां

त्रेधा विकल्पितः पाठः[1]। समौ—डुण्डुभौ। क्षीराकारनिर्विषद्विमुखसर्पनामनी। 'राजिलः [2]क्षीरकश्चाथ' इति वैजयन्ती (पृ. १४९, श्लो. २०)। मालुधानो मातुलाहिः। धत्तूरवृत्तिसर्पनामेति केचित्। 'मुरुटपामु[3]'। 'पोष्यमाणवनविनालमालुधाननकुलशिशाजालिकादिभिरटविकुटुम्बिनां गृहैरुदितं वनग्रामं ददर्श' इति हर्षचरिताभ्युदयः। अनुक्तम्— 'अहिरिणी तु द्विमुखी'। द्विमुखसर्पनाम। 'रेण्डुतललविषंगलपामु'॥ 'सर्पराजस्तु सर्पभुक्'। सर्पभक्षकसर्पनाम॥ निर्मुक्तो—कञ्चुकः। परित्यक्तकञ्चुकसर्पनाम॥ २॥

[1] विकल्पितम् B_3. [2] क्षिलिकः A_1. [3] A_1 adds 'रक्तवेनुपोडानुन्नु'.

सर्पः पृदाकुर्भुजगो भुजंगोऽहिर्भुजंगमः॥ ३॥
आशीविषो विषधरश्चक्री व्यालः सरीसृपः।
कुण्डली गूढपाच्चक्षुःश्रवाः काकोदरः फणी॥ ४॥
दर्वीकरो दीर्घपृष्ठो दन्दशूको बिलेशयः।
उरगः पन्नगो भोगी जिह्मगः पवनाशनः॥ ५॥
(लेलिहानो द्विरसनो गोकर्णः कञ्चुकी तथा।
कुम्भीनसः फणधरो हरिर्भोगधरस्तथा।
अहेः शरीरं भोगः स्यादाशीरप्यहिदंष्ट्रिका॥)

(वि.) सर्प इति—सर्पतीति सर्पः। 'सृप्लृ गतौ'। पर्दत इति पृदाकुः। 'पर्द कुत्सिते शब्दे'। आखुग्रहणार्थं कुं भुवं प्रियते [1]गच्छति वा पृदाकुः। परनिपातः। 'पृङ् व्यायामे'। भुजं कुटिलं गच्छतीति भुजगः। भुजंगः। भुजंगमश्च। 'गम्लृ गतौ'। भुजतीति भुजः। 'भुज कौटिल्ये'। भुजः सर्पदेहः, तेन गच्छतीति वा। अंहत इत्यहिः। 'अहि गतौ'। आशिषि दंष्ट्रायां विषमस्येति आशीविषः। विषस्य धरः विषधरः[2]। चक्रं मण्डलाकारोऽस्यास्तीति चक्री। शिरसि चक्रयोगाद्वा। दष्ट्वा [3]व्याडतीति व्यालः। डलयोरभेदात्। 'अड उद्यमने'। कुटिलं सर्पतीति सरीसृपः। 'सृप्लृ गतौ'। कुण्डलाकारं वपुरस्येति [4]कुण्डली। [5]गूढाः पादाः यस्य सः गूढपात्। चक्षुषी श्रवसी यस्य चक्षुःश्रवाः[6]। काकस्येवोदरं यस्य काकोदरः[7]। काको विषविशेषः उदरे यस्येति वा। फणोऽस्यास्तीति फणी। दर्वी फणैव करो यस्य दर्वीकरः। दर्व्या फणया [8]कृणोति हिंसयतीति वा दर्वीकरः[9]। 'कृञ् हिंसायाम्'। दीर्घं पृष्ठमस्येति दीर्घपृष्ठः। कुत्सितं दशतीति [10]दन्दशूकः। 'दंश दशने'। बिले शेत इति बिलेशयः। 'शीङ् स्वप्ने'।

उरसा गच्छतीति उरगः। 'गम्लृ गतौ'। पद्भ्यां न गच्छतीति पन्नगः। पन्नं पतितं यथा तथा गच्छतीति वा। भोगः सर्पशरीरं। तदस्यास्तीति भोगी। जिह्मं कुटिलं गच्छतीति जिह्मगः। पवनोऽशनं यस्य सः पवनाशनः। सर्पनामानि ॥ ३–५ ॥

[1] व्यायच्छति K_3.　[2] D_1, I add 'धृ धारणे'.　[3] विशेषेण आडति B_2. [4] कुण्डलयोगात् A, B_1.　[5] गूढौ पादौ W_2.　[6] चक्षुर्भ्यां शृणोतीति वा Pt_2. [7] का ईषत् अकं कुटिलगतिकम् उदरमस्येति वा Pt_2.　[8] कृणाति, 'कृ हिंसायाम्' K_3. [9] दर्व्याकारत्वात् फणा दर्वी सैव प्रहरणादौ करोऽस्येति Pt_2.　[10] दन्तशूक इति वा पाठः। दन्त एव शूकः तीक्ष्णकण्टकः यस्य B_2.

(पा.) सर्पः—पवनाशनः। अनुक्तम्—'कुम्भीनसः पुण्डरीको लेलिहानश्च कञ्चुकी। गोकर्णो नाकुसञ्ज्ञा च' इत्येतानि च। सर्पजातिनामानि ॥

'षड्विंशतिर्मण्डलिनस्तथा [1]दर्विकराभिधाः।
त्रयोदश च राजीला[2] वैकरञ्जाभिधास्त्रयः।
निर्विषा द्वादशेत्येवमशीतिः सर्पजातयः' ॥ ३–५ ॥

[1] दर्वीकर° B_4.　[2] राजीवाः A_1.

त्रिष्वाहेयं विषास्थ्यादि स्फटायां तु फणा द्वयोः।
समौ कञ्चुकनिर्मोकौ क्ष्वेडस्तु गरलं विषम् ॥ ६ ॥

(वि.) त्रिष्विति—अहौ सर्पे भवम् आहेयम्। विषास्थ्यादिनाम ॥ स्फटतीति स्फटा। 'स्फट विकसने'। स्फुटति विशीर्यतेऽनया आहत इति स्फुटा वा। 'स्फुट विशरणे'। [1]फणत्यनया फणा। 'फण गतौ'। [2]दर्विनामनी ॥ कञ्चुक इव तिष्ठतीति कञ्चुकः। कञ्च्यते बध्यत[3] इति कञ्चुकः। 'कचि दीप्तिबन्धनयोः'। निर्मुच्यत इति निर्मोकः। 'मुच्लृ मोक्षणे'। सर्पकञ्चुकनामनी ॥ क्ष्वेडत इति क्ष्वेडः। 'ञिक्ष्विदा स्नेहनमोचनयोः'। अन्तः निगीर्यत इति गरलम्। गिरति जीवमिति वा। 'गॄ निगरणे'। देहं वेवेष्टीति विषम्। 'विष्लृ व्याप्तौ'। [4]विषशब्दः पुंसि क्लीबे वा। विषनामानि ॥ ६ ॥

[1] गच्छति B_2.　[2] दर्व्याकारफण° B_2.　[3] B_2, Pt_2 add अनेन.　[4] पुंसि क्लीबे चेत्यस्य पूर्वेण विषशब्देनान्वयात् विषशब्दः पुंलिङ्गेऽपीति केचित् Pt_2.

(पा.) त्रिषु—विषास्थ्यादि। अहेर्विषास्थ्यादि आहेयं स्यात्। तच्च त्रिलिङ्गम्। स्फटायां—द्वयोः। फणानामनी। 'फटा [1]दर्विः खटेरुश्च'। एतानि त्रीणि च॥ समौ—निर्मोकौ। सर्पकञ्चुकनामनी॥ 'सर्पाम्बरो निर्ल्वयनी[2]'। एते द्वे च। क्ष्वेडस्तु—विषम्। विषनामानि॥ ६॥

[1] दर्वी B_4. [2] निर्लयनी A_1.

पुंसि क्लीबे च काकोलकालकूटहलाहलाः।
सौराष्ट्रिकः शौक्लिकेयो ब्रह्मपुत्रः प्रदीपनः॥ ७॥
दारदो वत्सनाभश्च विषभेदा अमी नव।
विषवैद्यो जाङ्गलिकः व्यालग्राह्यहितुण्डिकः॥ ८॥

इति भोगिवर्गः

(वि.) पुंसीति—काकवत् [1]मेचकः काकोलः। का ईषत् कोलति संस्त्यायतीति वा। 'कुल संस्त्याने'। कालवर्णस्य कूटः[2] कालकूटः। कालं यममपि कूटयतीति वा। 'कूट परिदाहे'। हलति विलिखति जठरं न हलति च [3]हलाहलः। 'हल विलेखने'। सुराष्ट्रदेशे भवः सौराष्ट्रिकः। शुक्लदेशे भवः शौक्लिकेयः। ब्रह्मणः पुत्रः ब्रह्मपुत्रः[4]। [5]प्रदीपयतीति [6]प्रदीपनः। 'दीपी दीप्तौ'। दरददेशे भवः दारदः। दरदे नागविशेषे भवो वा। वत्सस्येव नाभिरस्य वत्सनाभः। [7]अमूनि विषभेदनामानि॥ जाङ्गलं विषविद्या। जाङ्गुलिर्जाङ्गुली वा। तां वेत्तीति जाङ्गलिकः, जाङ्गुलिको वा। [8]विषवैद्यनाम॥ अहितुण्डेन[9] जीवतीति अहितुण्डिकः। [10]व्यालग्राहिपुरुषनाम॥ ७-८॥

इति अमरकोशपदविवृतौ भोगिवर्गः

[1] कृष्णवर्णत्वात् Pt_2. [2] इदम् अहिच्छत्रमलयकोङ्कणशृङ्गबेरपुरादिषूत्पद्यते Pt_2. [3] इदं हिमवत्पर्वतकिष्किन्धाकोङ्कणदेशदक्षिणसिन्ध्वादिषु भवति Pt_2. [4] एष कपिलवर्णो मलयाद्रिभवः Pt_2. [5] प्रकर्षेण दीपयति B_2. [6] एष रक्तवर्णोऽञ्जनाद्रिभवः Pt_2. [7] अमी नव विषभेदाः, तन्नामानि W_2. [8] विषविद्यां वेत्ति विषवैद्यः Pt_2. [9] अहिमुखेन B_2; आहितुण्डिको वा W_2. [10] व्यालं सर्पं गृह्णातीति A.

(पा.) पुंसि—नव। काकोलादयो नव विषभेदाः। समानसामर्थ्यात् पुंसि क्लीबे चेति विशेषविधिः काकोलादिषु त्रिष्वेव। काकोलः, काकोलम्। कालकूटः,

कालकूटम्। हलाहलः, हलाहलम्। 'हालाहलं विषमिवाप्रगुणं तदेव' इति प्रयोगाद् हालाहलः। हालाहलम्। 'हृदये हालहलं महद्विषम्' इति प्रयोगाद् हालहलमित्यपि। अनुक्तम्—'गरस्तु कृतकं विषम्'। कृत्रिमविषं गरः स्यात्॥ विषवैद्यो जाङ्गुलिकः। गारुडविद्याभिज्ञनामनी। जाङ्गुलिं जाङ्गुलं वा वेत्तीति [1]व्युत्पत्तिद्वारेण। जाङ्गुलिर्विषमन्त्रः। जाङ्गुलो विषतन्त्रः॥ व्यालग्राह्यहितुण्डिकः[2]। 'व्यालग्राहोऽहितुण्डिकः' इति रत्नकोशनाममालिके। व्यालग्राहिपुरुषनामनी॥ ७–८॥

इति [3]श्रीवत्सनृसिंहसूरिसुतमल्लिनाथसूरिविरचितेऽमरपदपारिजाते पातालभोगिवर्गः

[1] व्युत्पादन° A_1.	[2] आहितुण्डिकः B_4.	[3] °नरसिंह° A_1.

---

११. नरकवर्गः

स्यान्नारकस्तु नरको निरयो दुर्गतिः स्त्रियाम्।
तद्भेदास्तपनावीचिमहारौरवरौरवाः॥ १॥
संहारः कालसूत्रं चेत्याद्याः सत्त्वास्तु नारकाः।
प्रेता वैतरणी सिन्धुः स्यादलक्ष्मीस्तु निर्ऋतिः॥ २॥

(वि.) स्यान्नारक इति—नारं नरसमूहं कायत्यस्मिन्निति नारकः। [1]नरकश्च। 'कै शब्दे'। निर्गतोऽयः[2] दैवमस्मादिति निरयः। दुष्टा गतिरिति दुर्गतिः। नरकनामानि॥ [3]तप्यन्ते पापिनोऽत्र तपनः। 'तप संतापे'। अव्यन्ते रक्ष्यन्तेऽस्माद् अवीचिः। नास्ति वीचिः सुखस्य स्वल्पोऽप्यत्रेति वा। 'अव रक्षणे'। अव्यन्ते खाद्यन्तेऽस्मिन्निति वा। स्त्रीपुंसयोः। रुः दुःखं, तस्य रवोऽत्रेति रौरवः। महांश्चासौ रौरवश्च [4]महारौरवः। संह्रियन्ते पापिनोऽस्मिन्निति संहारः। 'हृञ् हरणे'। संघात इति वा पाठे 'हन हिंसागत्योः'। कालानि अयोमयानि सूत्राण्यस्मिन्निति कालसूत्रम्। [5]एवमादीनि नरकभेदनामानि॥ आद्यशब्देन तामिस्रान्धतामिस्रासिपत्रवनादयः उच्यन्ते। [6]सत्त्वाः प्राणिनः। नरके [7]विद्यमानाः नारकाः। प्रकर्षेण नरकमिताः [8]प्रेताः। 'इण् गतौ'। नरकसंबन्धिप्राणिनाम॥ विगतं तरणं यत्र वितरणम्। वितरणे नरके[9] भवा वैतरणी। विगता तरणिः नौरत्रेति [10]वितरणिः। वितरणिरेव वैतरणी। विगतः तरणिः सूर्योऽत्रेति

वितरणिः पातालः, तस्मिन् भवा वा। नरकसिन्धुनाम ॥ न लक्ष्यते अलक्ष्मीः। 'लक्ष दर्शनाङ्कनयोः'। लक्ष्मीर्न भवतीति वा। [11]ऋतेः सन्मार्गात् निष्क्रान्ता निर्ऋतिः। अभाग्यनामानि ॥ १-२ ॥

[1] नृणाति प्रापयति पापिनः स्वसमीपं Pt_2. [2] अयः शुभावहो विधिः Pt_2. [3] तापयति Pt_2. [4] महान् रौद्रः रवः अत्रेति Pt_2. [5] इत्यादिस्वनामप्रसिद्धनरकनामानि B_2. [6] K_5, W_2 add सीदन्तीति. [7] भवाः Pt_2. [8] क्षुत्पिपासादिभिः भृशं प्राता वा Pt_2. [9] नरकलोके D_2, I, K_3. [10] वितरणेन गोदानादिना तीर्यत इति Pt_2. [11] B_2 adds नितराम्.

(पा.) स्यान्नारकस्तु—चेत्याद्याः। [1]नरकविशेषनामानि ॥ तपनादिसंघातशब्दान्ताः[2] पुंलिङ्गाः। अवीचिशब्दः केषांचित् स्त्रीलिङ्गः। 'विशेषाः स्युरवीचिः स्त्री महारौरवरौरवौ' इति वैजयन्ती[3] (पृ. १२, श्लो. ३७)। सत्त्वास्तु—प्रेताः। नरकभवजन्तवः प्रेताः स्युः। '[4]नारका जन्तवः प्रेता यात्याश्चैवातिवाहिकाः' इति हलायुधः (अ. मा. ३. ३)। वैतरणी सिन्धुः। नारकशब्दस्यात्रापि संबन्धः। नारकनदी वैतरणी स्यात्। स्यादलक्ष्मीस्तु नैर्ऋती। अलक्ष्मीनामनी ॥ 'निर्ऋतिः कालकण्ठिके' इति रभसः। 'अलक्ष्मीर्निर्ऋतिर्ज्येष्ठा' इति वैजयन्ती (पृ. १२, श्लो. ४२)। अत्र प्रज्ञादिपाठात् नैर्ऋतीति पठितम् ॥ १-२ ॥

[1] B_3 adds °दुर्गतिः स्त्रियाम्। नरकसामान्यनामानि. [2] A_1 adds सर्वे. [3] मुद्रितपुस्तके तु 'अवीच्यन्ता रौरवाद्याः प्रायशो नरका नरि' इति दृश्यते. [4] नरके A_1, B_2.

विष्टिराजूः कारणा तु यातना तीव्रवेदना।
पीडा बाधा व्यथा दुःखमामनस्यं प्रसूतिजम् ॥ ३ ॥
स्यात् कष्टं कृच्छ्रमाभीलं त्रिष्वेषां भेद्यगामि यत्।

इति नरकवर्गः

(वि.) विष्टिरिति—विशति नरकमनया विष्टिः। 'विश प्रवेशने'। आजवते यया नरकम् [1]आजूः। आ समन्तात् अज्यते वा। 'अज गतिक्षेपणयोः'। नरके हठात् प्रक्षेपनामनी ॥ कृणातीति कारणा। 'कृ हिंसायाम्'। याति [2]नाशमनयेति यातना। 'या प्रापणे'। यातयतीति वा। '[3]यत निराकारोपस्कारयोः'। तीव्रवेदनानाम ॥ पीड्यतेऽनयेति पीडा। 'पीड अवगाहने'। बाध्यते यया बाधा। 'बाधृ

विलोडने'। [4]व्यथ्यन्तेऽनयेति व्यथा। 'व्यथ भयसंचलनयोः'। दुष्टानि खानीन्द्रियाण्यस्मिन्निति दुःखम्। दुःखमात्रनामानि ॥ अमनसो [5]भवम् आमनस्यम्। मानसे साधु मानस्यं, तन्न भवतीत्यामनस्यम्। [6]प्रसूतेर्जातं प्रसूतिजम्। दुःखविशेषनामानि ॥ [7]कषति हिंसयतीति कष्टम्। 'कष हिंसायाम्'। [8]कृणत्ति वेष्टयतीति कृच्छ्रम्। 'कृती वेष्टने'। आ समन्तात् भियं लातीति आभीलम्। 'ला दाने'। शरीरपीडानामानि[9] ॥ [10]पीडाद्याभीलान्तानि नामानि दुःखवाचकानीति केचित्। त्रिष्वेषां भेद्यगामि यत्। एषां [11]शब्दानां दुःखादीनां मध्ये यद् भेद्यगामि विशेष्यगामि तत् त्रिषु; कष्टा सेवा, कष्टो भृत्यभावः, कष्टं व्याकरणमिति ॥ ३ ॥

इत्यमरकोशपदविवृतौ नरकवर्गः

[1] D_2, K_2 add 'जू गतौ'. [2] नाशनम् D_2. [3] 'यती प्रयत्ने' Pt_2. [4] त्रिश्यन्ते Pt_2. [5] भाव: B_2. [6] K_3, U add आधेः. [7] कषिष्यति W_1. [8] कृणाति W_1; कृन्तति W_2, Pt_2; 'कृती छेदने' Pt_2. [9] K_5 omits 3 lines. [10] पीडादीनि D_2, K_1. [11] एषां मध्ये यद् द्रव्यगामि तत् त्रिषु B_1, D_1.

(पा.) विष्टिराजूः। कर्मनरकनामनी। भाषया 'वेट्टु'। स्त्रीलिङ्गमध्यपाठात् स्त्रीलिङ्गौ। 'त्रिषु कर्मकरे विष्टिस्त्र्याजूर्वेतनकर्मसु' इति रुद्रः ॥ कारणा—तीव्रवेदना। अत्यन्तदुःखनामानि ॥ पीडा—दुःखम्। दुःखनामानि ॥ बाधा चाबाधेति चात्र रूपद्वयं संभाव्यम्। 'बाधा दुःखनिषेधयोः' इति वैजयन्ती (पृ. २२२, श्लो. २५)। 'आबाधा वेदना दुःखम्' इति हलायुधः (अ. मा. ३. ४)। अत्रापि दुःखं दुष्खमिति रूपद्वयस्य संभावना। 'कान्तो नयनानन्दो बाले दुःखेन भवति [1]सदा' इति रुद्रटालंकारे (५. २८) बिन्दुच्युतकत्वाद्विसर्गश्रुतिः। 'पुष्पभूषणविषाणघोषणादुष्खदुष्कृतवरीषु[2] पुष्करम्' इति ऊष्मभेदपाठात् षकारश्रुतिः। आमनस्यं प्रसूतिजम्। [3]प्रसवसंजातदुःखमामनस्यं स्यात्। स्यात् कष्टं—आभीलम्। कष्टनामानि ॥ त्रिष्वेषां—यत्। कष्टादयस्त्रयो यदा भेद्यगामिनस्तदा त्रिलिङ्गाः। कष्टा सेवा। कष्टः प्रसवः। कष्टं विषभक्षणम्। [4]अन्यथा नपुंसकलिङ्गा एव। कष्टेनातिक्रान्तो नरकः[5] ॥ ३ ॥

इति [6]श्रीवत्सनृसिंहसूरिसुतमल्लिनाथसूरिविरचितेऽमरपदपारिजाते नरकवर्गः

[1] 'कान्तो नयनानन्दी बालेन्दुः खे न भवति सदा' इति मुद्रितग्रन्थे. [2] °पुरीष° A_1. [3] B_3 omits संजात. [4] भेद्यगामिनो नो चेत् A_1. [5] पन्था: B_3. [6] °नरसिंह° A_1.

————

१२. वारिवर्गः

समुद्रोऽब्धिरकूपारः पारावारः सरित्पतिः ।
उदन्वानुदधिः सिन्धुः सरस्वान् सागरोऽर्णवः ॥ १ ॥
रत्नाकरो जलनिधिर्यादःपतिरपांपतिः ।

(वि.) समुद्र इति—[1]सम्यगुनत्ति समुद्रः । 'उन्दी क्लेदने' । समन्तात् मुदं [2]रातीति वा । 'रा दाने' । मुद्रया मर्यादया सहित इति वा । आपो धीयन्ते अत्रेति अब्धिः । 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' । मर्यादया कुं भुवं न प्रृणातीति अकूपारः । 'पॄ पालनपूरणयोः' । अकुत्सितं पारमस्येति वा । पारमावृणोतीति पारावारः । 'वृञ् वरणे' । [3]पारमपारमस्य दुस्तरत्वादिति वा पारापारः । सरितां पतिः सरित्पतिः । उदकमस्त्यस्मिन्निति उदन्वान् । [4]उदकानि धीयन्तेऽस्मिन्निति उदधिः । 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' । स्यन्दते जलमत्र सिन्धुः । 'स्यन्दू [5]प्रस्रवणे' । सरांस्यत्र सन्तीति सरस्वान् । [6]सगरपुत्रैः खातः सागरः । अर्णांसि जलानि सन्त्यस्मिन्निति अर्णवः । रत्नानाम् आकरः रत्नाकरः । जलानां निधिः जलनिधिः । जलानि नितरां धीयन्तेऽस्मिन्निति वा । 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' । यादसां जलजन्तूनां[7] पतिः यादःपतिः । अपां जलानां पतिः अपांपतिः । अप्पतिर्वा । समुद्रनामानि ॥ १ ॥

[1] Pt_2 adds चन्द्रोदयात्. [2] लाति A. [3] अस्य पारस्य दुस्तरत्वात् B_2. [4] उदानि एव उदकानि, स्वार्थे कप्रत्ययः B_2. [5] प्रवहणे B_2. [6] सगरैः कृतः A, B_1. [7] A, B_1, T omit.

(पा.) [1]समुद्रो—पारावारः । आवारपारकूपारावपि तत्पर्यायौ । 'आवारपारः कूपारो रत्नमीनाभिधाकरः' इति धनंजयः । सरित्पतिः—अर्णवः । 'अर्णसो लोपश्च' (वा. ५. २. १०९) इति सलोपः । रत्नाकरो—अपांपतिः । समुद्रनामानि ॥ अनुक्तम्— 'ऊर्मिमाली पयोराशिः सरित्वान् [2]सलिलाकरः' । एतानि च ॥ १ ॥

[1] A_1 adds महागणपतिं वन्दे महादेवकुमारकम् ।
सहायं निजभक्तानां गुहानन्दप्रदायकम् ॥
श्रीधेनुवागीश्वर्यै नमः. [2] सरिदाकरः B_3.

तस्य प्रभेदाः क्षीरोदो लवणोदस्तथापरे ॥ २ ॥
आपः स्त्री भूम्नि वार्वारि सलिलं कमलं जलम् ।

पयः कीलालममृतं जीवनं भुवनं वनम् ॥ ३ ॥
कबन्धमुदकं पाथः पुष्करं सर्वतोमुखम् ।
अम्भोऽर्णस्तोयपानीयनीरक्षीराम्बुशम्बरम् ॥ ४ ॥
मेघपुष्पं घनरसस्त्रिषु द्वे आप्यमम्मयम् ।

(वि.) तस्येति—[1]क्षीरमुदकं यस्य क्षीरोदः । [2]लवणमुदकं यस्य लवणोदः । तथा अपरे । के ते ? दध्युदः, घृतोदः, सुरोदः, इक्षूदः, स्वादूदः । समुद्रविशेषनामानि ॥ इन्द्रेण आप्यन्ते[3] आपः । 'आप्लृ व्याप्तौ'। बहुप्रदेशं [4]वृणोतीति वाः । वारि च । 'वृञ् वरणे'। वार्शब्दो रेफान्तः स्त्रीलिङ्गश्च पूर्वसाहचर्यात् । सरतीति सलिलम्[5] । 'सृ गतौ'। काम्यते तृषितैरिति कमलम् । 'कमु कान्तौ'। जलति जडीभवतीति जलम् । 'जल [6]घातने'। पयत इति पयः । 'पय गतौ'। पीयत इति वा। 'पा पाने'। कीलान् ज्वालान् अलति वारयतीति कीलालम् । 'अल भूषणपर्याप्तिशक्तिवारणेषु'। न म्रियन्तेऽनेनेत्यमृतम् । 'मृङ् प्राणत्यागे'। अनेन न मृतमिति वा । जीवन्ति येनेति जीवनम् । 'जीव प्राणधारणे'। भवति सर्वमस्मादिति भुवनम् । 'भू सत्तायाम्'। वन्यते याच्यत इति वनम्[7] । 'वनु याचने'। कं सुखं बध्यतेऽत्र कबन्धम् । 'बन्ध बन्धने'। कं [8]सुखं बध्नातीति वा । कमन्धमिति पाठे कम् अन्धमिति नामद्वयम् । तृषितैः काम्यत इति कम् । 'कमु कान्तौ'। अनन्त्यनेनेत्यन्धम् । 'अन प्राणने'। उनत्तीत्युदकम् । 'उन्दी क्लेदने'। पीयते पाथः । 'पीङ् पाने'। पातीति वा । 'पा रक्षणे'। [9]पुष्णातीति पुष्करम् । 'पुष पुष्टौ'। सर्वतो मुखं यस्य तत् सर्वतोमुखम् । अमति गच्छतीत्यम्भः । 'अम गत्यादिषु'। मुखम् अम्भते वा अनेनेत्यम्भः । 'अभि शब्दे'। ऋणोतीत्यर्णः । ऋच्छतीति वा । 'ऋ[10] गतौ'। तौतीति तोयम् । 'तुः आवरणार्थे'। तायते पालयतीति वा तोयम् । 'तायृ संतानपालनयोः'। पीयत इति पानीयम्[11] । पातव्यमिति वा । 'पा पाने'। नीयते नीरम् । 'णीञ् प्रापणे'। क्षीयते क्षीरम् । 'क्षि निवासगत्योः'। 'क्षि क्षये' इति वा धातुः । घस्यते वा । 'घस्लृ अदने'। अम्बते मुखमनेन अम्बु । 'अवि रबि लबि शब्दे'। शं सुखं वृणोतीति शम्बरम् । 'वृञ् वरणे'। सम्बरमिति पाठे संवृणोतीति संवरम् । वबयोरभेदः[12] । मेघस्य पुष्पं मेघपुष्पम् । घनस्य रसो घनरसः । एतानि जलनामानि ॥ अपां विकारः आप्यम् । अम्मयं च । जलविकारनामनी ॥ २-४ ॥

[1] क्षीरमिव Pt_2. [2] लवणमिव Pt_2. [3] आप्नुवन्ति Pt_2. [4] अपवारयति निम्नोन्नतमिति Pt_2. [5] सलतीति, 'षल गतौ' Pt_2. [6] 'जल घने' Pt_2. [7] वनतीति

वा, 'वन संभक्तौ' Pt_2. 8 शरीरं Pt_2. 9 पोषयति Pt_2. 10 ऋणु गतौ, 'ऋ गतिप्रापणयोः' D_2, I. 11 पातुं योग्यमिति वा Pt_2. 12 K_1, W_2 add.

(पा.) तस्य प्रभेदाः—अपरे। क्षीरोद इति[1] क्षीरसमुद्रः। 'मन्थोदधिस्तु क्षीराब्धिः क्षीरोदः कलशोदधिः' इति वैजयन्ती (पृ. ३६, श्लो. ११)। लवणोद इति क्षारसमुद्रः। 'लावणो लवणोदः स्यात्' इति वैजयन्ती[2] (पृ. ३५, श्लो. १०)। अपरशब्देनोच्यमाना दध्युदकघृतोदकमद्योदकेक्षुरसोदकस्वादूदकाः पञ्च समुद्रभेदाः। आपः—वाः। रेफान्तनपुंसकः[3]। वारि—घनरसम्[4]। 'घनरसमम्भः क्षीरं घृतममृतं जीवनं वनं भुवनम्' इति रत्नकोशपाठात् घनरसशब्दः नपुंसकः। 'वार्नं पुंसि स्त्रियो भूमन्यापो घनरसः पुमान्' इति वैजयन्तीपाठात् (पृ. १५४, श्लो. ३) पुंलिङ्गः। उदकनामानि ॥ अनुक्तम्—'स्यात् किट्टिमं क्षारजलम्'। लवणोदकं किट्टिमं स्यात्। 'स्वादुतोयं तु शीतलम्'। स्वादूदकनाम ॥ त्रिषु—अम्मयम्। अब्विकारनामनी ॥२-४॥

1 B_3 omits. 2 A_1 adds कण्ठोक्तौ क्षीरोदलवणोदौ. 3 नपुंसकं B_3; °कान्तं B_4. 4 B_3 adds 'कृपीटं काण्डमस्त्री स्याज्जीवनीयं कुशं विषम्'.

भङ्गस्तरङ्ग ऊर्मिर्वा स्त्रियां वीचिरथोर्मिषु ॥ ५ ॥
महत्सूल्लोलकल्लोलौ स्यादावर्तोऽम्भसां भ्रमः ।

(वि.) भङ्ग इति—भज्यते[1] भङ्गः। 'भञ्जो आमर्दने'। तरतीति तरङ्गः। 'तॄ प्लवनतरणयोः'। ऊर्वतीति ऊर्मिः। 'उर्वी हिंसायाम्'। ऋच्छतीति वा। 'ऋ गतौ'। स्त्रीपुंसयोः। वेति[2] वृद्धिं गच्छतीति वीचिः। 'वी गत्यादिषु'। वीचिः स्त्रियाम्। तरङ्गनामानि ॥ उत् ऊर्ध्वं लोडति[3] उल्लोलः। 'लोडृ[4] उन्मादे'। कल्लते शब्दायते कल्लोलः[5]। 'कल्ल अव्यक्ते शब्दे'। कत् ऊर्ध्वं लोलतीति कल्लोलः। महातरङ्गनामनी ॥ आवर्तते चक्रवद् भ्राम्यतीति[6] आवर्तः। 'वृतु वर्तने'। अम्भोभ्रमणनाम ॥ ५ ॥

1 Pt_2 adds स्वयमेव. 2 वाति, 'वा गतिगन्धनयोः' Pt_2. 3 लोडयति K_3, Pt_2. 4 'लुड विलोडने' K_1, K_2. 5 कल्यते जलमनेन, 'कल किल क्षेपे' Pt_2. 6 भ्रमति D_1.

(पा.) भङ्गस्तरङ्गः—वीचिः। तरङ्गनामानि ॥ ऊर्मिर्विकल्पितस्त्री। वीचिर्नियतस्त्री। अथोर्मिषु—कल्लोलौ। महावीचिवाचकोर्मिषु उल्लोलकल्लोलौ स्याताम्।

'[1]वीचिर्भङ्गस्तरङ्गः स्यात् तन्महत्त्वे च कथ्यते ।
ऊर्मिरुत्कलिकोल्लोलः कल्लोलो लहरी तथा ॥'

इति हलायुधः (अ. मा. ३. ३१) । 'कल्लोललीला मुरवैरिवाहा' इति प्रयोगः[2] चन्द्रकाव्ये । स्यादावर्तो—भ्रमः । अम्भोभ्रमणमावर्तः स्यात् ॥ ५ ॥

[1] वीचीति मुद्रितग्रन्थे. [2] A_1 omits.

पृषन्ति बिन्दुपृषताः पुमांसो विप्रुषः स्त्रियाम् ॥ ६ ॥
चक्राणि पुटभेदाः स्युर्भ्रमाश्च जलनिर्गमाः ।

(वि.) पृषन्तीति – पर्षन्तीति[1] पृषन्ति । 'पृषु [2]सेचनहिंसाक्लेशनेषु' । तकारान्तनपुंसकलिङ्गः । बिन्दतीति बिन्दुः । 'बिदि अवयवे' । पर्षन्ति सिञ्चन्तीति पृषताः । विगता प्रुट् दाहोऽस्याः विप्रुट्[3] । बिन्दुनामानि ॥ चक्राकार एषामस्तीति चक्राणि । वक्राणीति पाठे वङ्कनात्[4] वक्राणि । 'वकि कौटिल्ये गतौ च' । जलशिरोरूपं पुटं भित्त्वा निर्यान्तीति पुटभेदाः[5] । 'भिदिर् विदारणे' । भ्रमन्ति जलान्येभिरिति भ्रमाः । 'भ्रमु चलने' । जलानि निर्गच्छन्त्येभ्य[6] इति जलनिर्गमाः । 'गम्लृ गतौ' । जलनिर्गम[7]नामनी ॥ ६ ॥

[1] Pt_2 adds सिञ्चन्तीति. [2] 'पृष सेचने' A, B_1, T, W_1, Pt_2. [3] विशेषेण प्रोक्षयति विप्रुट्, 'उक्ष सेचने' B_2. [4] पङ्कसंबन्धात् वक्रीभवन्तीति वक्राणि B_2; वक्रत्वात् वक्राणि Pt_2. [5] पुटं संश्लिष्टं भिन्दतीति I, Pt_2. [6] अस्मिन् A, B_1, T; अस्मात् W_2. [7] जलपथनाम D_1, K_1, K_5, U; निर्गमस्थान° W_1.

(पा.) पृषन्ति – विप्रुषः स्त्रियः । जलबिन्दुनामानि ॥ बहुत्वमत्राविवक्षितम्[1] । 'विप्रुट् स्त्री पृषतो बिन्दुः स्तोको द्रप्सः पृषन्न पुम्' इति वैजयन्ती (पृ. २५, श्लो. ८) । [2]वक्राणि पुटभेदाः स्युः । वेण्याकारजलकौटिल्यनामनी ॥ भ्रमाः – निर्गमाः । नीरनिर्गमनामनी । जलागमनपथनामेति केचित् । 'निल्लगंडूलु' ॥ ६ ॥

[1] A_1 adds शब्दस्वभावस्तु. [2] चक्राणीति पाठः B_2.

कूलं रोधश्च तीरं च प्रतीरं च तटं त्रिषु ॥ ७ ॥
पारावारे परार्वाची तीरे पात्रं तदन्तरम् ।

(वि.) कूलमिति—[1]कूलयतीति कूलम् । 'कूल आवरणे' । रुध्यत इति [2]रोधः, रुणद्धि जलमिति वा । 'रुधिर् आवरणे' । सकारान्तनपुंसकलिङ्गः, अकारान्तोऽपि । तरन्त्यस्मादिति तीरम्[3] । 'तॄ प्लवनतरणयोः' । [4]प्रतीरं च । तटतीति तटम् । 'तट उच्छ्राये' । तीरनामानि ।। परं चार्वाक् च परार्वाची, ते तीरे पारावारे इत्युच्येते । पार्यते उत्तारणकर्म समाप्यतेऽत्र पारम् । 'पार कर्मसमाप्तौ' । परतीरनाम ।। न विद्यते वाः उदकमत्र कदाचिदपीति अवारम् । अर्वाक्तीरनाम[5] ।। [6]पीयत इति पात्रम । 'पीङ् पाने' । उभयतीरमध्यप्रवाहस्वरूपनाम ।। ७ ।।

[1] कूल्यते A, D_1, T; कूलति K_5, W_1, Y, Pt_2. [2] रुन्धे वारीति B_1, K_5. [3] तरन्त्यनेनेति, तीरयति सरित्तरणकर्मात्रेति वा, 'तीर कर्मसमाप्तौ' Pt_2. [4] तीरमेव प्रतीरम् Pt_2. [5] सिकतामयतटनाम K_5. [6] K_5 omits 5 lines; पिबन्त्यस्मात्, 'पा पाने' A.

(पा.) कूलं—तटं त्रिषु । त्रिष्विति तटमात्रविशेषणम् । 'कूलं तीरं प्रपातश्च प्रान्ते कच्छस्तटी[1] त्रयी' इति वैजयन्ती (पृ. १५६, श्लो. ३२) । तीरनामानि ।। पारावारे—तदन्तरम् । परं तीरं पारं [2]स्यात् । अर्वाक्तीरमवारं स्यात् । तयोर्मध्यं पात्रं स्यात् ।। ७ ।।

[1] तटं A_1, B_3. [2] B_3 adds परतीरनाम.

द्वीपोऽस्त्रियामन्तरीपं यदन्तर्वारिणस्तटम् ।। ८ ।।
तोयोत्थितं तत्पुलिनं सैकतं सिकतामयम् ।

(वि.) द्वीप इति—[1]वारिणोऽन्तः वारिमध्ये यत्तटं तस्मिन् द्वीपान्तरीपशब्दौ वर्तेते । [2]द्विधा गताः आपोऽस्मिन्निति द्वीपः । [3]अन्तर्गता आपोऽत्रेति अन्तरीपम् । अन्तरीपं चास्त्रियां वर्तते । उदकमध्यस्थतटनामनी[1] ।। [5]तोये क्षीणे सति उत्थितं द्वयं तत् पुलिनमित्युच्यते । [6]पुलतीति पुलिनम् । 'पुल महत्त्वे' । तोयोत्थितद्वीपनाम ।। सिकता अत्र सन्तीति [7]सैकतम् । सिकतामयतटनाम ।। ८ ।।

[1] Pt_2 adds the line. [2] द्विविधा A, B_1; पीयन्त इति पाः आपः, ताः द्विधा अत्रेति द्वीपः B_2. [3] अपामन्तः मध्यमन्तरीपं Pt_2. [4] Y omits °स्थ°. [5] Pt_2 adds. [6] पुलः महत्त्वमस्यास्तीति Pt_2. [7] Pt_2 adds सिकतामयं च.

(पा.) द्वीपो—तटम् । द्वीपमस्त्री । अन्तरीपं नपुंसकम् । एते द्वे जलमध्यतटनामनी[1] ॥ तोयोत्थितं—पुलिनम् । तोयोत्थितद्वीपनाम । सैकतं सिकतामयम् । सिकतामयतटनाम । [2] 'यिनुकदिव्व' ॥ ८ ॥

[1] °मध्यगत° A_1. [2] 'इनुकदिन्न' B_3.

निषद्वरस्तु जम्बालः पङ्कोऽस्त्री शादकर्दमौ ॥ ९ ॥
जलोच्छ्वासाः परीवाहाः कूपकास्तु विदारकाः ।

(वि.) निषद्वर इति—निषीदन्ति वराहादयोऽत्रेति निषद्वरः । 'षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु' । निषीदन्त्यस्मिन्निति निषत्, तां वृणोतीति वा । 'वृञ् वरणे' । जमति गतिं भक्षयतीति जम्बालः । 'चमु छमु जमु अदने' । पञ्च्यन्ते[1] गन्तॄणां पदान्यत्रेति पङ्कः । [2]'पचि व्यक्तीकरणे' । [3]शीयते पादोऽत्र शादः । 'शद्लृ शातने' । कर्दतीति कर्दमः । 'कर्द कुत्सिते शब्दे' । कृणोति हिंसयतीति वा । 'कृञ् हिंसायाम्' । पङ्कनामानि ॥ प्रवृद्धं जलमुच्छ्वसितीति यैर्मार्गैः ते जलोच्छ्वासाः[4] । 'श्वस प्राणने' । परितो जलं वहन्तीति परीवाहाः[5] । तटाकान्ते प्रवृद्धजलनिर्गमाय कृतमार्गनाम ॥ स्वल्पाः कूपाः कूपकाः[6] । विदार्यन्ते[7] विदारकाः । 'दॄ विदारणे' । शुष्कनद्यादौ[8] जललाभाय क्रियमाणगर्तनाम ॥ ९ ॥

[1] पच्यन्ते A, B_1, T, Pt_2. [2] 'पचि विस्तारे' Pt_2; I, K_2, K_3, U, Y add व्यज्यन्ते. [3] शीयन्ते पादाः B_1, T; शीयेते पादौ K_3, W_1. [4] जलस्य उच्छ्वासा इव Pt_2. [5] K_1 adds 'वह प्रापणे.' [6] अल्पार्थे कप्रत्ययः B_2. [7] B_2 adds खन्यन्ते. [8] शुष्कसस्यादेर्जलार्थं B_2.

(पा.) निषद्वरस्तु—कर्दमौ । पङ्कनामानि ॥ जलोच्छ्वासाः परीवाहाः । तटाकान्ते प्रवृद्धजलनिर्गमाय कृतमार्गनामनी । 'चरुवुमरव' । 'पूरोत्पीडे तटाकस्य परिवाहः प्रतिक्रिया' इत्युत्तररामचरिते[1] (३. २९) । कूपकास्तु विदारकाः । शुष्कनद्यादौ [2]जललाभाय क्रियमाणगर्तनामनी । भाषया 'चलमलु' । अनुक्तम्—'अवतारो घट्टस्तीर्थम्' । [3]जलावतरणनामानि । 'निल्लिरेवु' ॥ ९ ॥

[1] Wrongly attributed to वैजयन्ती in A_1, B_3. [2] नीर° A_1. [3] जलप्रवेशयोग्यदेशनामनी B_3.

नाव्यं त्रिलिङ्गं नौतार्ये स्त्रियां नौस्तरणिस्तरिः ॥ १० ॥
उडुपं तु प्लवः कोलः स्रोतोऽम्बुसरणं स्वतः ।

(वि.) नाव्यमिति—नावा तार्यं [1]नाव्यम् । नौतार्यजलनाम ॥ नुद्यते इति नौः । 'णुद् प्रेरणे' । नयतीति वा । 'णीञ् प्रापणे' । तरत्यनया नदीं [2]तरणिः । तरिश्च । 'तॄ प्लवनतरणयोः' । तरणी तरिरिति वा [3]पाठः । नौनामानि ॥ ऊर्ध्वमुप्यते उडुपम् । 'डुवप् बीजतन्तुसंताने' । उडवः आपः ताभ्यो रक्षति पातीत्युडुपम् । 'पा रक्षणे' । प्लवन्तेऽनेनेति प्लवः । '[4]प्लुङ् गतौ जलोपरि सर्पणे च' । कोलति संस्त्यायतीति कोलः । 'कुल संस्त्याने बन्धुषु च' । [5]तृणप्लवनामानि ॥ स्वतः [6]स्रवतीति स्रोतः । 'स्रु गतौ' । अकृत्रिमाम्बुसरणनाम ॥ १० ॥

[1] नौतार्यं K_3. [2] तार्यतेऽनया नदी; तरी च W_2. [3] तरणी तरीति B_1.
[4] 'प्लव गतौ' W_2, Pt_2. [5] W_1 omits तृणः; सिन्धुतरणार्थं दारवप्लवनामानि B_2.
[6] सरतीति B_2, W_2, Pt_2; 'सृ गतौ' Pt_2, W_2.

(पा.) नाव्यं—नौतार्ये । नावा [1]तर्तुं योग्यं नाव्यं स्यात् । स्त्रियां—तरिः । नावो नामानि ॥ स्त्रियामिति जातिविशेषणम् । इयं नौरियं तरणिः, इयं तरिरियमङ्गिनी ॥ अनुक्तम्—'यानपात्रं प्रवहणं वोहित्थं च [2]वहित्रकम्' । यानपात्रनामानि ॥ उडुपं—कोलः । [3]तृणप्लवनामानि । 'तेप्प' ॥ अनुक्तम्—'तरण्डश्चर्मपात्रादि' । जलतरणाय कल्पितवर्तुलचर्मपात्रादिस्तरण्डः स्यात् । 'आरोह्योऽसौ तरण्डकः' इति वैजयन्ती (पृ. १५५, श्लो. १६) । स्रोतो—स्वतः । स्वतोऽम्बुसरणं प्रवाहः । तत् स्रोतः स्यात् । 'ओघः प्रवाहो वेणी च धारा स्रोतो रयः स्मृतः' इति हलायुधः (अ. मा. ३. ४६) ॥ १० ॥

[1] तरितुं B_3, B_1. [2] वहित्रवत् A_2, B_3. [3] B_3 omits तृण°.

आतरस्तरपण्यं स्याद् द्रोणी काष्ठाम्बुवाहिनी ॥ ११ ॥
सांयात्रिकः पोतवणिक् कर्णधारस्तु नाविकः ।

(वि.) आतर इति—[1]आतरन्त्यनेनेति आतरः । 'तॄ प्लवनतरणयोः' । आवाप इति वा पाठः । आ समन्तादुप्यते [2]आवापः । 'डुवप् बीजसंताने' । तरस्य तरणस्य पण्यं मूल्यं तरपण्यम् । नदीतरणाय नाविकदेयमूल्यनामनी ॥ द्रवत्यस्यां जलमिति द्रोणी । 'द्रु गतौ' । काष्ठपाषाणादिनिर्मिताम्बुवाहिनीनाम ॥ समुदितानां यात्रा संयात्रा द्वीपान्तरगमनम् । सा प्रयोजनमस्य सांयात्रिकः[3] । पोते [4]वणिक् [4]पोतवणिक् । वहित्रवणिङ्नाम ॥

कर्णम् अरित्रं धारयतीति कर्णधारः। 'धृञ् धारणे'। नावा [5]तरतीति नाविकः। 'तॄ प्लवनतरणयोः'। [6]नौतारयितृनामनी ॥ ११ ॥

[1] आ समन्तात् तरति B_2. [2] आ समन्तात् अवाप्यते, 'आप्लृ व्याप्तौ' B_2. [3] 'वहित्रमु कल्मुपेरु' K_3. [4] प्लूयतेऽनेनेति पोतः यानं, तत्र भवः वणिक् पोतवणिक् B_2, Pt_2. [5] तारयतीति A, B_2, T. [6] नौतरणकर्तृनामनी B_2.

(पा.) आतरस्तरपण्यं स्यात्। तरपण्यं तरणमूल्यम् तदातरः स्यात्। द्रोणी काष्ठाम्बुवाहिनी। द्रोणीनामनी॥ 'दोनि'। काष्ठाम्बुवाहिनीति करिकलभसदृशप्रयोगः। 'द्रोणी स्यादम्बुवाहिन्यां [1]द्रवभाण्डे गिरिप्लवे' इति वैजयन्ती (पृ. २२१, श्लो. १८)। सांयात्रिकः पोतवणिक्। सांयात्रिक इति वहित्रव्यवहारिणो नाम। वहित्रमिति पाषाणादि(?)निर्मितयानपात्रविशेषः। तरिव्यवहारी[2] च भवति। '[3]तरीषु तत्रत्यमफल्गुभाण्डं सांयात्रिकानावपतोऽभ्यनन्दत्' इति माघप्रयोगात् (शिशु. ३. ७६)। कर्णधारस्तु नाविकः। तरणितारयितृनामनी ॥ ११ ॥

[1] द्रव्य° B_3. [2] व्यवहारिणोऽपि B_3. [3] तरिषु A_1.

नियामकाः पोतवाहाः कूपको गुणवृक्षकः ॥ १२ ॥
नौकादण्डः क्षेपणी स्यादरित्रं केनिपातकः ।

(वि.) नियामका इति—नियच्छन्ति पोतं नियामकाः। 'यम उपरमे'। पोतं [1]वहन्तीति पोतवाहाः। 'वह प्रापणे'। पोतवाहनामनी ॥ [2]कूपप्रतिकृतित्वात् कूपकः। गुणेन रज्ज्वा बद्धो वृक्षः[3] गुणवृक्षकः। [4]पोतमध्यस्थपताकास्तम्भनामनी ॥ नौकायाः प्रेरणदण्डो नौकादण्डः। क्षिप्यते नौरनयेति क्षेपणी, क्षेपणिर्वा। 'क्षिप प्रेरणे'। [5]नौप्रेरणदण्डनामनी ॥ ऋच्छति नौरनेनेत्यरित्रम्। 'ऋ गतिप्रापणयोः'। के जले नावो निपात्यन्तेऽनेनेति केनिपातकः। 'पत्लृ गतौ'। नौप्रवर्तकदर्वीनामनी ॥ १२ ॥

[1] वाहयन्ति B_1, D_1, I. [2] कूपजलहरणार्थं निर्मितो यन्त्रविशेषः सोऽपि कूप एव, तत्प्रतिकृतित्वात् कूपकः, साम्ये कप्रत्ययः B_2; कायतीति कूपकः, 'कै शब्दे' Pt_2. [3] वृक्षकः A, B_1, T. [4] °पटबन्धन° B_2. [5] इतस्ततःप्रेरण° B_2.

(पा.) नियामकाः पोतवाहाः। वहित्रतारयितृनामनी ॥ कूपको गुणवृक्षकः। गुणेन बद्धपोतमध्यगतस्तम्भनामनी ॥ नौकादण्डः क्षेपणी स्यात्। नौकाप्रेरकदण्डः क्षेपणी स्यात्। अरित्रं केनिपातकः। [1]नौदर्विनामनी ॥ १२ ॥

[1] °दर्वी° B_1.

अभ्रिः स्त्री काष्ठकुद्दालः सेकपात्रं तु सेचनम् ॥ १३ ॥
यानपात्रं तु पोतोऽब्धिभवे त्रिषु समुद्रियम् ।
क्लीबेऽर्धनावं नावोऽर्धेऽतीतनौकेऽतिनु त्रिषु ॥ १४ ॥

(वि.) अभ्रिरिति—अभ्रयति पोते लवणादिकं पातयतीति अभ्रिः। 'अभ्र गतौ'। काष्ठनिर्मितः कुद्दालः काष्ठकुद्दालः। [1]लवणादिखननकाष्ठकुद्दालनामनी ॥ [2]सेकाय पात्रं सेकपात्रम्। सिच्यतेऽनेन नौकाजलमिति सेचनम्। 'षिच क्षरणे'। पोतरन्ध्रप्रविष्टजलस्य बहिःसेचनाय नियोजितदारुपात्रनामनी ॥ यानाय[3] पात्रं यानपात्रम्। पूयते कालक्रमेणेति पोतः। 'पूयी विशरणे'। वहित्रनामनी ॥ समुद्रे भवं समुद्रियम्। [4]त्रिषु। कथं? समुद्रिया आपः, समुद्रियं लवणं, [5]समुद्रियस्तरङ्ग इत्यादि। अब्धिभवमुक्तादिनाम[6] ॥ नावोऽर्धम् अर्धनावम्। नावोऽर्धनाम ॥ अतीता नौर्येन अतिनु। नावमतिक्रान्तमिति वा। अतीतनौकजलादिनाम ॥ १३–१४ ॥

[1] दृढदारुनिर्मितसन्धीकरणसाधनविशेषः; कुम् उद्दालयतीति कुद्दालः, 'दल विशरणे' B_2. [2] सेकः सेचनं तस्य पात्रं Pt_2; सेकायान्तःस्थजलानां निर्मितं पात्रं B_2. [3] B_2 adds निर्मितं. [4] तत् त्रिषु वर्तते D_1. [5] समुद्रियो मुक्तामणिः Pt_2. [6] Y adds °वस्तु°.

(पा.) अभ्रिः—काष्ठकुद्दालः। दारुमयकुद्दालोऽभ्रिः स्यात्। अभ्रिपुरन्ध्रिशौरिशरारितन्द्रिवल्लरिवलिगालिशष्कुलिहलिधूलिशब्दा[1] ह्रस्वान्ता दीर्घान्ताश्च भवन्तीत्यरुणदत्तलिङ्गानुशासने[2] सम्यक् प्रतिपादितम् ॥ सेकपात्रं—सेचनम्। जलसेकबोक्काणः सेचनं स्यात्। 'पोतरन्ध्रप्रविष्टजलस्य बहिःसेचनाय निर्मितदारुपात्रनाम' इति वदन्ति। तदसत्। 'चर्मपात्रं तु बोक्काणः' इति वामनलिङ्गानुशासनवचनात्। यानपात्रं तु पोतः। वहित्रनामनी ॥ अब्धिभवे—समुद्रियम्। अब्धौ समुद्रे भवं समुद्रियं स्यात्। तच्च त्रिलिङ्गम्। क्लीबे—अर्धे। नावोऽर्धेऽर्धनावं स्यात्। अर्धनावमर्धनावीति हि स्त्रीनपुंसकयोर्दृश्यत इति शाकटायनः (२. १. १६७) ॥ अतीतनौके—त्रिषु। नावमतिक्रान्तमतिनु स्यात्। 'ह्रस्वो नपुंसके प्रातिपदिकस्य' (१. २. ४७) इति ह्रस्वः[3]। 'स्त्रीपुंसयोस्तु अतिनौः' ॥ १३–१४ ॥

[1] A_1 adds °आलि°. [2] °शासनकारेण A_1. [3] इति ह्रस्वत्वं नपुंसकविषयम् A_1.

त्रिष्वागाधात् प्रसन्नोऽच्छः कलुषोऽनच्छ आविलः।
निम्नं गभीरं गम्भीरमुत्तानं तद्विपर्यये ॥ १५ ॥

अगाधमतलस्पर्शे कैवर्ते दाशधीवरौ ।

(वि.) त्रिष्विति—वक्ष्यमाणागाधपर्यन्ताः[1] शब्दाः त्रिषु वर्तन्ते । प्रसीदतीति प्रसन्नः । 'षद्‌लृ विशरणगत्यवसादनेषु' । न [2]छाद्यते दृष्टिरित्यच्छः । 'छद अपवारणे' । निर्मलनामनी ॥ कं जलं लुनातीति कलुषम् । 'लूञ् छेदने' । कं लुषति हिनस्तीति वा । 'लुष हिंसायम्' । [3]न अच्छः अनच्छः । [4]आविलतीत्याविलः । 'विल संवरणे' । अनिर्मलनामानि ॥ खननाय नितरां [5]मनतीति निम्नः । 'म्ना अभ्यासे' । [6]गमनेन भियं रातीति गभीरं गम्भीरं च । 'रा दाने' । गां भुवं भियमीरयतीति वा । 'ईर प्रेरणे' । अत्यर्थनिम्ननामानि ॥ उत् ऊर्ध्वं तन्यते उत्तानम् । 'तनु विस्तारे' । निम्नविपर्ययनाम ॥ न गाधम् अगाधम् । नास्ति गाधः प्रतिष्ठा अस्येति वा । 'गाधृ प्रतिष्ठालिप्सयोर्ग्रन्थे च' । न विद्यते [7]तलस्पर्शोऽत्र अतलस्पर्शः । अगाधनामनी ॥ के जले वर्तन्ते इति केवर्ताः मत्स्यादयः, तेषामयं हन्ता कैवर्तः । 'वृतु वर्तने' । विक्रयेण मत्स्यान् दाशति[8] दाशः । 'दाशृ दाने' । दाश्नोति मत्स्यानिति वा । 'दाशृ हिंसायाम्' । धत्ते मत्स्यानिति धीवरः । 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' । ध्यायति मत्स्यानिति वा । 'ध्यै चिन्तायाम्' । जालिकनामानि ॥ १५ ॥

[1] °पर्यन्तं I. [2] न छ्यति दृष्टिम् अच्छः, 'छो छेदने' Pt_2. [3] अच्छो न भवतीति B_2. [4] आ समन्तात् विलतीति (बिल्यते Pt_2), 'बिल छेदने,' वबयोरभेदः I, Y. [5] म्नायते W_2, Y, Pt_2. [6] गमने Pt_2. [7] अधःस्पर्शः Pt_2. [8] Pt_2 adds द्यति, 'दोऽवखण्डने'.

(पा.) त्रिष्वागाधात् । अगाधशब्दावधि ते त्रिलिङ्गाः त्रिष्विति पुनर्ग्रहणात् । प्रसन्नोऽच्छः । [1]निर्मलनामनी । 'तेट' । कलुषो—आविलः । [2]अनिर्मलनामानि । 'कलंकुट' । निम्नं—गम्भीरम् । अत्यर्थनिम्ननामानि ॥ उत्तानं तद्विपर्यये । निम्नविपर्ययनाम ॥ अगाधमतलस्पर्शः । तलस्पर्शविहीननाम ॥ कैवर्ते—धीवरौ । जालिकनामानि ॥ 'शाल[3] . . . . . दाशपुरीशे'—इत्यूष्मभेदपाठात् तालव्यः । 'कैवर्तभृत्ययोर्दासो दासी बाणा च चेटिका' इति रुद्राभिधानकोशपाठाद् दन्त्यः ॥ १५ ॥

[1] नैर्मल्य° A_1. [2] अनैर्मल्य° A_1. [3] B_3 adds दाश इत्यत्र; gap in A_1, B_3.

आनायः पुंसि जालं स्याच्छणसूत्रं पवित्रकम् ॥ १६ ॥
मत्स्यधानी कुवेणी स्याद् बडिशं मत्स्यवेधनम् ।

(वि.) आनाय इति—आनीयन्ते मत्स्या अनेनेति आनायः। 'णीञ् प्रापणे'। जालवत् गवाक्षवत् तिष्ठतीति जालम्। जले क्षिप्यत इति वा। जालनामनी॥ शणमयं सूत्रं शणसूत्रम्। निमज्जनेन जलं पुनातीति पवित्रकम्। निर्मत्स्यत्वेन वा। 'पूञ् पवने'। जालरज्जुनामनी॥ मत्स्या धीयन्तेऽत्रेति [1]मत्स्यधानी। कुत्सितं वेणन्ते मत्स्या अत्र कुवेणी। 'वेणृ गतिज्ञानचिन्तानिशामनवादित्रग्रहणेषु'। मत्स्यकरण्डिकानामनी[2]॥ बलिनो मत्स्यान् श्यतीति बडिशम्[3]। 'शो तनूकरणे'। मत्स्या विध्यन्ते येन तत् मत्स्यवेधनम्। 'व्यध[4] ताडने'। [5]मत्स्यगलग्राहकसामिषवक्रायोमययन्त्रनामनी॥ १६॥

[1] मत्स्याधानी A, B₁, T; 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' A. [2] °करण्डक° D₂.
[3] बलिशं W₁; डलयोरैक्यात् I. [4] 'विध विधाने' W₁. [2] °वक्राकार° A.

(पा.) आनायः—जालं स्यात्। जालनामनी। 'वल'। शणसूत्रं पवित्रकम्। जालादिरज्जुनामनी। 'सन्नपुत्रादु'। मत्स्यधानी—स्यात्। मीनकरण्डिकानामनी। 'मीनबुट्टि'। बडिशं मत्स्यबन्धनम्। मत्स्यग्राहकायोयन्त्रनामनी। 'गालमु'।

'अजानन् दाहात्म्यं पततु शलभस्तीव्रदहने
स मीनोऽप्यज्ञानाद् बडिशयुतमश्नातु पिशितम्।'

इति भर्तृहरिः (वै. श. १८)।

'[1]बडिशक्रोडपाटलम्।
तारकं रसनं नीडमेते टाबन्तकाः स्त्रियाम्'॥

इति त्रिकाण्डशेषपाठाद् (पृ. ३८, श्लो. १०४७-८) बडिशेत्यपि स्यात्॥ १६॥

[1] बडिशं तारकं नीडमेते टाबन्तकाः स्त्रियाम् A₁, B₃.

पृथुरोमा झषो मत्स्यो मीनो वैसारिणोऽण्डजः॥ १७॥
विसारः शकली चाथ गडकः शकलार्भकः।

(वि.) पृथुरोमेति—पृथूनि रोमाणि [1]मुखदेशे यस्य सः पृथुरोमा। बालमत्स्यान् [2]झषतीति झषः। 'झष हिंसायाम्'। माद्यति मांसजिघृक्षया मुह्यतीति मत्स्यः। 'मदि[3] हर्षग्लपनयोः'। मीयते धीवरेण मीनः। 'मीञ् हिंसायाम्'। [4]मिनोति क्षिपति जलमिति वा। 'डुमिञ् प्रक्षेपणे'। [5]विसरतीति विसारी। 'सृ गतौ'। विसारी[6] एव वैसारिणः। अण्डाज्जायत इत्यण्डजः। 'जनी प्रादुर्भावे'। विचित्रं सरतीति विसारः[7]। शकलं

शल्यमस्यास्तीति शकली। शकुलीति वा पाठः। शकुल इति वा। शक्यते ग्रहीतुं शकुलः। 'शक्ल शक्तौ'। मत्स्यनामानि॥ [8]गडति पुच्छाच्छोटनात् गडकः[9]। 'गड सेचने'। [10]शकलार्भकनाम॥ १७॥

[1] A, B_1, T add पक्षाः. [2] Pt_2 adds हिनस्ति. [3] 'मदि हर्षे' Pt_2. [4] मीनाति B_1, W_2, Y; 'मीञ् हिंसायाम्' I. [5] K_5, W_2, Y add मांसजिघृक्षया. [6] विसारिणः संबन्धी A, B_1. [7] 'सृ गतौ' I. [8] गण्डति A, T. [9] गण्डकः B_1, T. [10] शकुलार्भक° A, D_1.

(पा.) प्रथुरोमा—मत्स्यः। मच्छोऽप्यत्रेति सुभूतिवचनान्मच्छोऽप्यस्ति। मीनो वैसारिणोऽण्डजः। विसार्येव वैसारिण इति [1]व्युत्पत्तिः। विसारः शकली च। 'शकली शल्की च विज्ञेयः' इति हलायुधपाठात् (अ. मा. ३. ३५) शल्कीत्यपि स्यात्[2]। मीननामानि॥ 'षडक्षीणोऽप्सुचकम आत्माशी जलपिप्पलः[3]'। एतानि च। [4]अथ गडकः शकुलार्भकः। अधिकपुच्छमीननामनी। भाषया 'कुच्चुलमीनु'॥ १७॥

[1] व्युत्पत्त्या A_1. [2] भवति B_3. [3] °पिप्पकः A_1, B_3. [4] गण्डोलः A_1.

सहस्रदंष्ट्रः पाठीन उलूपी शिशुकः समौ॥ १८॥
नडमीनश्चिलिचिमः प्रोष्ठी तु शफरी द्वयोः।

(वि.) सहस्रदंष्ट्र इति—[1]बहुदंष्ट्रत्वात् सहस्रदंष्ट्रः। [2]भक्ष्यतया शास्त्रेषु पठ्यत इति पाठीनः। 'पठ व्यक्तायां वाचि'। पाठयति स्वजातीयविरुद्धमिति वा। पाटीन इति पाठे पाटयतीति। 'पट[3] भेदने'। बहुदंष्ट्रमत्स्यनामनी॥ उत् ऊर्ध्वं लुम्पति भ्रमतीति उलूपी। 'लुप्लृ छेदने'। उ सविस्मयं लुप्यति [4]पङ्कजादिकमिति वा। 'लुप विमोहने'। शिशुरिव[5] शिशुकः। शिशुवच्चपलमत्स्यनामनी॥ [6]नडाख्यतृणे मीनः नडमीनः। चीयते लीयते चिलिचिमः। 'चिञ् चयने'। 'लीङ् श्लेषणे'। तृणसंचारिमत्स्यनामनी॥ प्रोषति पित्तादिकमिति प्रोष्ठी। 'उष प्लुष दाहे'। शफान्[7] गतिसाधनावयवान् रिणाति पीडयतीति शफरी। 'री गतिरेषणयोः'। [8]पित्तघ्नमत्स्यनामनी॥ १८॥

[1] सहस्रं दंष्ट्राः यस्य Pt_2. [2] भक्षतया W_1. [3] 'पट व्यथने' D_2. [4] पङ्कादिकं B_2; 'लुप लोपे' A, B_1, T. [5] शिशुवत् गच्छतीति B_1. [6] नलाख्ये तृणे वर्तते मीनः B_1, Y. [7] शफः पित्तविकारः B_2. [8] पित्तकृन्मीननाम W_2; उत्पतनशीलमत्स्यनाम Y.

(पा.) सहस्रदंष्ट्रः पाठीनः । बहुदंष्ट्रमीननामनी । 'बेडिशमीनु' । उलूपी—समौ । शिशुवच्चपलमत्स्यनामनी । 'ससियलु' ।। नडमीनश्चिलिचिमः । वृश्चिकाकारमत्स्यनामनी । 'तेलुमीनु' । प्रोष्ठी—द्वयोः । पित्तघ्नमीननामनी[1] ।। १८ ।।

[1] °मत्स्य° B_3.

क्षुद्राण्डमत्स्यसंघातः पोताधानमथो झषाः ।। १९ ।।
रोहितो मद्गुरः शालो राजीवः शकुलस्तिमिः ।
तिमिंगिलादयश्चाथ यादांसि जलजन्तवः ।। २० ।।

(वि.) क्षुद्रेति—क्षुद्राणामपरिमितपरिमाणानां मत्स्यानामण्डाज्जाताः, तेषां मत्स्यानां संघातः क्षुद्राण्डमत्स्यसंघातः । पोता मत्स्यपोता आधीयन्तेऽस्मिन्निति पोताधानम् । 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' । मत्स्यपोतसमूहनामनी ।। [1]रोहितवर्णत्वात् रोहितः । [2]जले मज्जतीति मद्गुरः । 'टुमस्जो शुद्धौ' । शलति शीघ्रं गच्छतीति शालः । 'शल चल आशुगमने' । राज्यः[3] रेखा अस्य सन्तीति राजीवः । शक्नोति गन्तुं शकुलः । 'शक्ल शक्तौ' । [4]तिम्यतीति तिमिः । 'तिम आर्द्रीभावे' । तिमिं गिलतीति तिमिंगिलः । 'गॄ निगरणे' । एवमादीनि [5]झषभेदनामानि ।। यान्तीति यादांसि । 'या प्रापणे' । यतन्ते हन्तुं मत्स्यानिति वा । 'यती प्रयत्ने' । जले विद्यमाना जन्तवः जलजन्तवः । क्रूरजलजन्तुनाम ।। १९–२० ।।

[1] रक्तत्वात् A, B_1, T. [2] B_1, T omit; 'मस्ज मज्जने' A, T, W_1. [3] राजयः I. [4] B_2 adds आर्द्रीक्रियते. [5] जलजन्तुनामानि K_3; एते सप्त प्रत्येकं मत्स्यभेदाः । आदिशब्देन तिलादयोऽपि । यतन्ते बालमत्स्यान् हन्तुं यत्नं (प्रयत्नं U) कुर्वन्तीति वा यादांसि । 'यती प्रयत्ने' W_1.

(पा.) क्षुद्राण्ड—पोताधानम् । मत्स्यसमूहनामानि ।। अथो झषः—तिमिंगिलादयश्च । 'मकरो मत्स्यराड् झषः' इति वैजयन्ती (पृ. १५२, श्लो. ५१) । [1]झषादयः पृथक्पृथङ्मत्स्याः । अथ यादांसि जलजन्तवः । क्रूरजलजन्तवो यादांसीत्युच्यन्ते । 'अन्तर्जलचरं [2]सत्त्वं क्रूरं यादोऽभिधीयते' इति हलायुधः (अ. मा. ३. ३४) ।।१९–२०।।

[1] मकरादयः A_1. [2] सर्वं A_1.

तद्भेदाः शिशुमारोद्रशङ्कवो मकरादयः ।
स्यात् कुलीरः कर्कटकः कूर्मे कमठकच्छपौ ॥ २१ ॥

(वि.) तद्भेदा इति—शिशून् मारयतीति शिशुमारः । 'मृङ् प्राणत्यागे' । उनत्तीत्युद्रः । 'उन्दी क्लेदने' । शङ्कतेऽस्मात् लोकः शङ्कुः । 'शकि शङ्कायाम्' । मायां करोतीति मकरः । 'डुकृञ् करणे' । प्राणिकवलने मुखं किरतीति वा । 'कॄ विक्षेपे' । आदिशब्देन जलहस्तिग्राहादयः । [1]एवमादीनि यादोभेदनामानि ॥ कौ भूमौ लीयत इति कुलीरः । 'लीङ् श्लेषणे' । [2]कुलीः [3]परलोकाय ईरयतीति वा । 'ईर प्रेरणे' । कृणाति जननीं कर्कटकः । 'कृ हिंसायाम्' । कर्कटनामनी ॥ कुत्सितः ऊर्मिः वेगोऽस्य कूर्मः । कं जलम् ऊर्वति प्राणिभक्षणायेति वा । 'उर्वी हिंसायाम्' । के जले मठतीति कमठः । 'मठ मदनिवासयोः' । यज्ञार्थं काम्यत इति वा । 'कमु कान्तौ' । कच्छेन पुच्छेन पिबतीति कच्छपः । 'पा पाने' । कच्छमनूपदेशं पाति क्षुद्रजन्तुभक्षणेनेति वा । 'पा रक्षणे' । कूर्मनामानि ॥ २१ ॥

[1] मकरादीनि W_1.　　[2] W_1 adds मातृः.　　[3] कुवर्तनाय D_2; कैवर्तकाय K_3.

(पा.) तद्भेदाः—मकरादयः ।

'शङ्कुः कच्छपसंस्थानः शिंशुमारोऽम्बुमर्कटः ।
उद्रः स्याज्जलमार्जार आलभ्यश्चाम्बुसूकरः ॥'

शिंशुमारादयश्च पूर्वोक्तमकरादयश्च यादोभेदाः । स्यात्—कर्कटकः । कुलीरनामनी । आन्ध्रभाषया '[1]यंद्रिकाय' । 'पृष्ठचक्षुर्द्विधागतिः' । एते द्वे च । कूर्मे—कच्छपौ । कूर्मनामानि । 'पञ्चगूढश्चतुर्गतिः' । एते द्वे च ॥ २१ ॥

[1] 'यंद्रिपीत' B_3.

ग्राहोऽवहारो नक्रस्तु कुम्भीरोऽथ महीलता ।
गण्डूपदः किंचुलको निहाका गोधिका समे ॥ २२ ॥
रक्तपा तु जलूकायां स्त्रियां भूम्नि जलौकसः ।

(वि.) ग्राह इति—गृह्णाति न मुञ्चति प्राणिन इति ग्राहः । 'ग्रह उपादाने' । अवहरतीत्यवहारः । 'हृञ् हरणे' । अवराह इति वा पाठः । तत्पक्षे [1]अवरहयति

स्थलभूमिमिति अवराहः । 'रह त्यागे' । [2]तुरङ्गमास्यमत्स्यनामनी ॥ न क्रामति अतिदूरमिति नक्रः[3] । 'क्रमु पादविक्षेपे' । कुम्भिनो गजानीरयतीति कुम्भीरः । 'ईर क्षेपे' । [4]गजादिकर्षनक्रनामनी ॥ मह्यां लतेव तिष्ठतीति [5]महीलता । गण्डुः[6] शरीरग्रन्थयः, त एव [7]पदान्यस्य गण्डूपदः । [8]मृदादि किंचित् लुञ्चित्वा [9]चुलति अपनयतीति किंचुलुकः । '[10]चुल संवरणे समुच्छ्राये च' । लताकारपाटलवर्णकृमिनामानि[11] ॥ निजहाति [12]जलं निहाका । 'ओहाक् त्यागे' । गुध्यतीति गोधिका । 'गुध परिवेष्टने' । [13]जलचरप्राणिविशेषनामनी ॥ रक्तं पिबतीति रक्तपा[14] । 'पा पाने' । जलम् ओकः स्थानं यस्या [15]जलूका । जलौकसश्च । जलूकानामानि ॥ २२ ॥

[1] अपरहयतीति अपराहः D_2, K_5, U. [2] तुरङ्गमाकर्षणमत्स्य° B_2, U. [3] न क्रम्यते B_1, T. [4] गजाकर्षकमत्स्य° B_1, D_1, K_5, W_2. [5] महीं लुनातीति वा । 'लूञ् छेदने' A, B_1, T. [6] गण्डवः B_1, T. [7] पादाः Y. [8] मृदं W_1. [9] चोलयति D_1, W_2. [10] 'चुल अपनयने' K_2, U, W_1. [11] 'यरलु' K_5. [12] स्थलं Pt_2; बलं A, B_1, W_1. [13] जलचरगोधिका° Y. [14] रक्तपो वा I. [15] B_1, W_2 add जलौका; जलम् ओको येषां ते जलौकसः.

(पा.) ग्राहोऽवहारः[1] । घोटकमुखमीननामनी इति वदन्ति । तदसत् । उदकचरमण्डलिसर्पनामनी । 'तन्तुनागस्तथा तन्तुर्नागो वरुणपाशकः' । [2]एतानि च ॥ नक्रस्तु कुम्भीरः । नक्रनामनी । 'मोसलि' । गजाकर्षणमत्स्यनामनी इति केचित् । तदज्ञानविजृम्भितम् । 'गोमुखस्तालुजिह्वश्च' । एते द्वे[3] च ॥ अथ महीलता—किंचुलुकः । लताकारपाटलवर्णकृमिनामानि । 'यट्लु' । निहाका—समे । गोधिकानामनी । 'नीरुडुमु' । रक्तपा तु—जलौकसः । जलूकानामानि । 'जलौकः स्याज्जलूकायां जलौका जलजन्तुके' । इति तारपालवचनात् जलौकापि स्यात् । 'जलङ्ग' ॥ २२ ॥

[1] अवराहः A_1. [2] A_1 adds चत्वारि. [3] B_3 omits द्वे.

मुक्तास्फोटः स्त्रियां शुक्तिः शङ्खः स्यात् कम्बुरस्त्रियौ ॥२३॥
क्षुद्रशङ्खाः शङ्खनखाः शम्बूका जलशुक्तयः ।

(वि.) मुक्तास्फोट इति—मुक्ताः [1]स्फुटन्ति [2]यतः मुक्तास्फोटः । 'स्फुट विकसने' । मुक्ता यतः शोकन्तीति शुक्तिः । 'शुक गतौ' । शुक्तिनामनी ॥ [3]शं सुखं खनति जनयतीति शङ्खः । 'खनु [4]अवदारणे' । [5]शमयति दुःखं जनानामिति वा ।

'शमु उपशमे[6]'। काम्यते [7]मङ्गलार्थिनेति कम्बुः। 'कमु कान्तौ'। शङ्खनामनी॥ क्षुद्राश्च ते शङ्खाश्च क्षुद्रशङ्खाः। शङ्खा नखा इव शङ्खनखाः। शङ्खवन्न विद्यते खम् [8]अवकाशोऽस्येति वा। [9]नद्यादौ विद्यमानक्षुद्रशङ्खनामनी॥ शं[10] वान्तीति शम्बूकाः। 'वा गतिगन्धनयोः'। शाम्यति दुःखमिति वा। जले विद्यमानाः शुक्तयः जलशुक्तयः। जलशुक्तिनामनी॥ २३॥

[1] स्फोटयन्ति B_1, T.　[2] अस्मात् Pt_2.　[3] W_1 omits two lines.　[4] K_2 adds जननार्थे च.　[5] शाम्यति I, Pt_2.　[6] परनिपातः Y.　[7] शुभार्थिभिरिति Pt_2.　[8] आकाशः D_2, Y.　[9] समुद्रादौ Y; सिन्ध्वादौ B_1.　[10] शं सुखं B_1, D_1, W_2.

(पा.) मुक्तास्फोटः—शुक्तिः। शुक्तिनामनी॥ शङ्खः—अस्त्रियाम्। शङ्खनामनी। अस्त्रीशब्द उभयविशेषणम्। 'शङ्खो निधौ ललाटास्थि कम्बौ न स्त्री' इति [1]नानार्थशास्त्रे (३. ३. १८) स्वयमेव वक्ष्यति। अनुक्तम्—'शम्फा[2] तु शङ्खनिस्वानः'। शङ्खध्वनिः शम्फा स्यात्। 'शङ्खपात्रं तु [3]पाटली'। शङ्खपात्रं पाटली स्यात्। क्षुद्रशङ्खाः—जलशुक्तयः। जलशुक्तिनामानि। 'नत्तगुल्लु'। शम्बूकशब्दः शङ्खशब्दसाहचर्यात् पुंलिङ्गः। 'शम्बूकः शम्बुको ज्ञेयः शाम्बूकोऽपि च पण्डितः' इति तारपालः। जलशुक्तिसाहचर्यात् स्त्रीलिङ्गोऽपि।

'सिन्धोरुच्चैः पवनवलनादुच्चलद्भिस्तरङ्गै-
　स्तीरं नीतो हतविधिवशाद् दक्षिणावर्तशङ्खः।
दग्धः किं वा भवति मनसीवेति संदेहिनीभिः
　शम्बूकाभिः सह परिचयान्नीयते पामरीभिः॥'[4]

इति॥ २३॥

[1] नानार्थेषु B_3.　[2] शम्भा A_1.　[3] पाटलिः A_1.　[4] सुभाषितरत्नकोशे १११८.

भेके मण्डूकवर्षाभूशालूरप्लवदर्दुराः॥ २४॥
शिली गण्डूपदी भेकी वर्षाभ्वी कमठी डुलिः।

(वि.) भेक इति—बिभेति [1]सर्पात् भेकः। 'ञिभी भये'। मण्डति शोभते[2] तटाकादौ मण्डूकः। 'मडि भूषायाम्[3]'। वर्षासु भवतीति वर्षाभूः। 'भू सत्तायाम्'। शलति [4]उत्प्लुत्य गच्छतीति शालूरः। 'शल गतौ'। प्लवते प्लवः। 'प्लुङ् गतौ जलोपरि सर्पणे च'। [5]शब्दैः कर्णौ दृणातीति दर्दुरः। 'दॄ विदारणे'। भेकनामानि॥ शिनोति श्यतीति वा शिली[6]। 'शिञ् निशाने'। 'शो तनूकरणे'। शिलति [7]मृदमिति वा।

'शिल उञ्छे'। गण्डूपदस्य स्त्री गण्डूपदी। भेकस्य स्त्री भेकी। वर्षाभ्वाः स्त्री वर्षाभ्वी। कमठस्य स्त्री कमठी। [8]डोलयति जलमिति डुलिः। 'डुल उत्क्षेपणे'। कमठजातिस्त्री-नामनी ॥ २४ ॥

[1] सर्वस्मात् B_2. [2] A, B_1, T add किङ्किणीजालवत्. [3] व्याप्तौ च K_1, K_2. [4] प्लवैः B_2, D_1, K_5, W_2; प्लवनैः U. [5] शब्देन कर्णान् Y. [6] शिलतीति शिली, 'शिल गतौ' Pt_2. [7] मृदुरिति I; मृदयति K_5; मृदं भक्षयति W_1. [8] डोलति, 'डुल उपतापे' 'डुल चलने' वा धातुः B_2.

(पा.) भेके—दर्दुराः। मण्डूकनामानि। 'स्यात् केन्दुकः प्रावृषिजः स्त्री तु कूपेपिशाचिका'। [1]एते च। शिली गण्डूपदी। गण्डूपदस्त्रीनामनी ॥ भेकी वर्षाभ्वी। भेकस्त्रीनामनी। 'वर्षाभ्वश्च' इति यणादेशः। 'दृन्पुनःकरवर्षाभिर्भुवः' इति शाकटायन-शास्त्रे (१. २. ३९) करभूशब्दस्यापि यणादेशः ॥ कमठी डुलिः। कमठस्त्रीनामनी ॥ २४ ॥

[1] एतानि त्रीणि च B_3.

मद्गुरस्य प्रिया शृङ्गी दुर्नामा दीर्घकोशिका ॥ २५ ॥
जलाशयो जलाधारस्तत्रागाधजलो ह्रदः।

(वि.) मद्गुरस्येति—शृणातीति शृङ्गी। 'शॄ हिंसायाम्'। [1]मद्गुरमत्स्य-भार्यानाम ॥ दुष्टं [2]नाम यस्या दुर्नामा। 'णमु प्रह्वत्वे शब्दे च'। आकारान्तः। दीर्घकोशातक्याकारत्वात् दीर्घकोशिका। [3]हस्तिजलूकानामनी ॥ जलमाशेतेऽत्र जलाशयः। 'शीङ् स्वप्ने'। जलस्याधारो जलाधारः। साधारणजलस्थाननामनी ॥ कल्लोलैरव्यक्तं ह्रादतेऽत्रेति [4]ह्रदः। 'ह्राद अव्यक्ते शब्दे'। अगाधं जलं यत्र सः अगाधजलः। [5]अगाधजलाशयनाम ॥ २५ ॥

[1] Pt_2 adds जलान्तर्मकरस्य. [2] W_1, W_2 add नमनं. [3] A adds वक्राकार°. [4] ह्रियतेऽत्र ह्रदः, 'हृञ् हरणे' B_2. [5] अगाधजल° K_5.

(पा.) मद्गुरस्य—शृङ्गी। मद्गुरस्य स्त्री शृङ्गी स्यात्। सर्पशफरीनाम। 'पामुमीनु'। 'शृङ्गी तु सर्पशफरी' इति वैजयन्ती (पृ. १५१, श्लो. ४४) ॥ दुर्नामा दीर्घकोशिका। गजजलूकानामनी। 'येरुचिप्प'। सुभूतिटीकायामस्य ङीप्डाप्प्रतिषे-धाभ्यां त्रैरूप्यं [1]दर्शितं दुर्नाम्नीं दुर्नामां दुर्नामानमिति ॥ जलाशयो जलाधारः। साधा-

अवदारणे'। कृत्रिमजलाशयनामनी ॥ न खन्यत इत्यखातम्। देवैः खन्यत इति देवखातकम्। अकृत्रिमजलाशयनामनी ॥ २७ ॥

[1] B₁, T add जलान्तिकं; जलसमीपं B₂. [2] समाहारः B₁, D₁. [3] °आकर्षणार्थं D₂, I, K₅, U. [4] °दारुत्रय° Y. [5] इष्टिकादार्वादिभिर्विशेषेण नह्यते B₂. [6] स एव K₃. [7] पुष्कराणि B₂.

(पा.) नेमिस्त्रिकास्य। कूपस्य नेमिस्त्रिका स्यात्। 'त्रिका कूपस्य नेमौ स्त्री पृष्ठवंशाधरे त्रिकम्' इति रभसकोशः। [1]वंशत्रयेण रज्जुधारणार्थं [2]कूपोपरिकल्पिततोरण-[3]यन्त्रनामनी। 'गिरक'॥ पीनाहो—यत्। शिलादिकल्पितकूपमुखबन्धननाम। 'बावियो-नरिकट्टु'॥ पुष्करिण्यां—स्यात्। कृत्रिमजलाशयनाम॥ अखातं देवखातके। 'अखातो देवखातके' इति पुंस्काण्डे अमरदत्तः। देवनिर्मितजलाशयनाम॥ 'दोने'॥ २७ ॥

[1] अंश° A₁. [2] A₁ omits कूपोपरि°. [3] °दारु° A₁.

पद्माकरस्तटाकोऽस्त्री कासारः सरसी सरः ॥ २८ ॥
वेशन्तः पल्वलं चाल्पसरो वापी तु दीर्घिका।

(वि.) पद्माकर इति—पद्मानामाकरः पद्माकरः। तटानि अकति कुटिलं यथा भवति तथा प्राप्नोतीति तटाकः। 'अक अग कुटिलायां गतौ'। प्रवाहेण तटानि ताडयतीति वा तडागः। 'तड आघाते'। पद्माकरनामनी ॥ कम् उदकमासरत्यत्रेति [1]कासारः। 'सृ गतौ'। नड्वलाम्बुत्वात् [2]कासनं कुत्सनमियर्तीति वा। 'ऋ गतौ'। कासत इति वा। 'कासृ शब्दे'। सरति प्रवहतीति [3]सरसी। सरश्च। सान्तोऽयम्। 'सृ गतौ'। नड्वलवर्तिमहाजलाशयनामानि ॥ विशन्ति महिषादयोऽस्मिन्निति वेशन्तः। 'विश प्रवेशने'। पलन्ति[4] महिषादयोऽत्रेति पल्वलम्। 'पल गतौ'। अल्पं च तत् सरश्च अल्पसरः। अल्पसरोनामानि ॥ उप्यते पद्मादिकमस्यामिति [5]वापी। 'डुवप् [6]बीजतन्तुसंताने'। दीर्घेव[7] दीर्घिका। दीर्घचतुरश्रतया खातजलाशयनामनी ॥ २८ ॥

[1] कुत्सितमासरतीति वा B₂. [2] कासः A. [3] स्त्रीलिङ्गः B₂. [4] K₁ adds गच्छन्ति. [5] वारि पीयतेऽत्र वापी, 'पा पाने' W₁. [6] Pt₂, A, B₁, T omit तन्तु°. [7] दैर्घ्यात् D₂; दीर्घैव W₂.

(पा.) पद्माकरः—अस्त्री। तडाग इति क्वचित् पाठः। 'पथि पथिकदृशां दत्तरागस्तडागः' इति धर्मशर्माभ्युदयः[1] ॥ कासारः—सरः। सरोनामनी। पद्माकर-

शब्दो[2] रूढो यौगिकश्च[3]। तेन[1] पद्मशून्यमपि सरः पद्माकरः स्यात्॥ वेशन्तः—चाल्पसरः। अल्पसरोनामानि॥ वापी—दीर्घिका। दीर्घचतुरश्रतया निखातजलाशयनामनी। 'केलाकूलि'॥ २८॥

[1] °भ्युदये B_3.　[2] A_1, B_4 add गवादिशब्दवत्.　[3] A_1, B_1 add भवति. [4] तस्मात् A_1.

खेयं तु परिखाधारस्त्वम्भसां यत्र धारणम्॥ २९॥
स्यादालवालमावालमावापोऽथ नदी सरित्।
तरङ्गिणी शैवलिनी तटिनी ह्रादिनी धुनी॥ ३०॥
स्रोतस्विनी द्वीपवती स्रवन्ती निम्नगापगा।
(कूलंकषा निर्झरिणी रोधोवक्रा सरस्वती)

(वि.) खेयमिति—खन्यत इति खेयम्। 'खनु अवदारणे'। परितः खन्यत इति परिखा। दुर्गवेष्टनखनिकानामनी॥ [1]आध्रियन्त [2]आपोऽत्र आधारः। 'धृञ् धारणे'। [3]अम्भोधारणगर्तनाम॥ आलूयते खन्यतेऽत्रेति आलवालम्। 'लूञ् छेदने'। आवलतेऽम्भोऽत्रेति आवालम्। 'वल संवरणे [4]संचरणे च'। आ समन्तादुप्यन्तेऽम्भां[5]स्यत्रेति आवापः। 'डुवप् बीजतन्तुसंताने'। [6]सेकार्थं तरुं परितः [7]कृतजलाधारनामानि॥ नदति जलवेगेनेति नदी। 'णद अव्यक्ते शब्दे'। सरतीति सरित्। 'सृ गतौ'। तरङ्गा अस्यां सन्तीति तरङ्गिणी। शैवलमस्यामस्तीति शैवलिनी। [8]तटमस्या अस्तीति तटिनी। ह्रादोऽव्यक्तशब्दोऽस्यामस्तीति [9]ह्रादिनी। ह्रादुनीति वा पाठः। धुनोति [10]पापमिति धुनी। 'धूञ् कम्पने'। स्रोतोऽस्यामस्तीति स्रोतस्विनी। [11]द्वीपानि सन्त्यस्यामिति द्वीपवती। स्रवति गिरिभ्य इति स्रवन्ती। 'स्रु [12]गतौ'। निम्नं गच्छतीति निम्नगा। 'गम्लृ गतौ'। अपां वेगः [13]आपम्। तेन गच्छतीत्यापगा। अपां समूहः आपम्। तेन गच्छतीति वा। नदीनामानि॥ २९–३०॥

[1] आधीयन्ते W_2.　[2] जलं Pt_2.　[3] अम्बु° W_2.　[4] 'वल संचलने' B_1, T, Pt_2. [5] आपः B_2.　[6] सेचनार्थं B_1, D_1.　[7] °सेतु° B_2.　[8] तटावस्यां स्तः D_2, K_1, K_2, W_1.　[9] ह्रदिनी B_1, W_2.　[10] आपः W_2; धुनोति वातेन Pt_2.　[11] द्वीपाः B_1, W_2, Y.　[12] 'स्रु स्रवणे' A, B_1, Pt_2.　[13] आपः A, B_1, T.

(पा.) खेयं—परिखा। सालपरिवेष्टनखातिकानामनी। 'अगडित'। खातिकेति प्रौढप्रयोगः। 'यज्जेतुमेतामिव खातिकाम्भश्छायाच्छलान् क्रामति नागलोकम्'। इति

धर्मशर्माभ्युदयः (१. ६२) ॥ आधारः—धारणम्। यस्मिन् कस्मिन् [1]देशे शाल्यादिसस्यसंवर्धनायोदकं[2] प्रतिबद्धं स आधारः स्यात्। 'सेतु' 'कत्तुव'॥ स्यादालवालम्—आवापः। वृक्षलतादेर्जलसेचनार्थं निबद्धसेतुनामानि[3]। 'चेट्ल पादुकुचेसिन कुदुरु'। आधारशब्दोऽत्रापि संपद्यते। 'आधारबन्धप्रमुखैः प्रयत्नैः संवर्धितानां सुतनिर्विशेषम्' इति रघुवंशे (५. ६)। अथ नदी—आपगा। आपं [4]समुद्रं गच्छतीत्यापगेति व्युत्पत्त्या आपशब्दः समुद्रपर्यायः। नदीनामानि ॥ अनुक्तम्—

'कूलंकषा निर्झरिणी रोधोवक्त्रा पयस्विनी।
स्रोतोवहा च ह्रदिनी ॥'

एतानि च ॥ २९–३० ॥

[1] °चित् प्रदेशे A_1. [2] संवर्धनार्थं A_1. [3] °देश° B_3, B_4. [4] A_1 omits.

गङ्गा विष्णुपदी जह्नुतनया सुरनिम्नगा ॥ ३१ ॥
भागीरथी त्रिपथगा त्रिस्रोता भीष्मसूरपि ।

(वि.) गङ्गेति—[1]हरशिरसः गां भुवं गता गङ्गा। हरिचरणात् भूमिं गता वा। विष्णुपदोत्था [2]विष्णुपदी। [3]जह्नोस्तनया जह्नुतनया। जाह्नवी च। सुराणां निम्नगा[4] सुरनिम्नगा। भगीरथस्यापत्यं, तस्येयमिति वा भागीरथी[5]। त्रयाणां पथां समाहारस्त्रिपथम्। तेन गच्छतीति त्रिपथगा[6]। त्रीणि स्रोतांसि यस्याः सा त्रिस्रोताः। भीष्मं [7]सूयते भीष्मसूः। 'षूङ् प्राणिप्रसवे'। [8]गङ्गानामानि ॥ ३१ ॥

[1] हरोत्तमाङ्गात् B_1, D_1, U, Y, W_2; हरेरीशाङ्गं गता D_2; हरिचरणात् गां भूमिं Pt_2. [2] विष्णोः पदमस्या अस्तीति B_2; विष्णुपदे तिष्ठति U. [3] राजर्षेः B_2. [4] D_2, K_1 add नदी. [5] भगीरथेन राज्ञा भूलोकमवतारितेति Pt_2; भगीरथेन आनीता K_5. [6] स्वर्गमर्त्यपातालमार्गेषु त्रिषु गच्छतीति Pt_2. [7] सूते D_2, K_1, K_3, Pt_2. [8] भागीरथीनामानि D_1, K_3, U, W_1.

(पा.) गङ्गा—भीष्मसूरपि। गङ्गानामानि। 'घर्मद्रवी हैमवती त्रिमार्गा हरशेखरा'। [1]एतानि च ॥ ३१ ॥

[1] A_1 adds चत्वारि.

कालिन्दी सूर्यतनया यमुना शमनस्वसा ॥ ३२ ॥
रेवा तु नर्मदा सोमोद्भवा मेखलकन्यका ।

(वि.) कालिन्दीति—कलिन्दपर्वतोद्भवा[1] कालिन्दी। सूर्यस्य तनया सूर्यतनया। यमेन [2]यमलजा यमुना। शमनस्य यमस्य स्वसा शमनस्वसा। यमुनानामानि॥ रेवते [3]विन्ध्याद्रौ रेवा। 'रेवृ गतौ'। नर्म केलिं ददातीति नर्मदा[4]। 'डुदाञ् दाने'। सोम[5] उद्भवो यस्याः सा सोमोद्भवा। [6]सोमवंशजेन पुरूरवसा भुवं प्रत्यवतारिता वा। मेखलाद्रेः[7] कन्यका, उद्भवत्वात्, मेखलकन्यका। नर्मदानामानि॥ ३२॥

[1] °पर्वताज्जाता Pt_2.　[2] सह जाता Pt_2.　[3] विन्ध्यसमीपे D_1.　[4] नर्म विलासं (केलिं D_2, K_3, U) पुरूरवसे ददाति B_1.　[5] सोमात् D_2, U.　[6] Pt_2 adds the line.
[7] मेकलोऽद्रिः तस्य कन्यका W_2.

(पा.) कालिन्दी—शमनस्वसा। यमुनानामानि॥ रेवा तु—मेखलकन्यका। नर्मदानामानि॥ ३२॥

करतोया सदानीरा बाहुदा सैतवाहिनी॥ ३३॥
शतद्रुस्तु शुतुद्रिः स्याद् विपाशा तु विपाट् स्त्रियाम्।

(वि.) करतोयेति—[1]ईश्वरस्य करतोयाज्जाता [2]करतोया। सदा नीरमस्यामिति सदानीरा। गौरीप्रदाने [3]शर्वकरजलजातनदीनामनी॥ [4]बाहुबलं ददातीति बाहुदा। बहुदेन कार्तवीर्येणावतारितत्वाद् वा। सितमम्बु वहतीति सितवाहिनी। सितवाहिन्येव सैतवाहिनी[5]। कार्तवीर्यावतारितनदीनामनी॥ पुत्रशोकार्तं शिलां बध्वा प्रविष्टं वसिष्ठं दृष्ट्वा भयात् शतधा द्रवतीति शतद्रुः। शु शोभनं यथा पापं तुदतीति [6]शुतुद्रिः। 'तुद व्यथने'। पुत्रशोकाकुलवसिष्ठप्रविष्टनदीनामनी[7]॥ विगताः पाशा यत्र विपाशा। विपाट् च। विपाशानदीनामनी॥ ३३॥

[1] D_1, W_2 add गौरीविवाह(विहार B_1, U, Y) समये.　[2] K_1 omits 3 lines.
[3] ईश्वर° B_2, K_5.　[4] बाहुजलं ददाति D_1; बहुबलं B_1.　[5] सितवाहिनीति वा पाठः B_1; शीतवाहिनीति पाठे शीतम् अम्बु वहतीति शीतवाहिनी K_5.　[6] शुतुद्रुः D_2; शितद्रुः A.
[7] वसिष्ठमृतिभयात् D_2, I.

(पा.) करतोया सदानीरा। करतोयाख्यनदीनामनी॥ बाहुदा सैतवाहिनी। प्रज्ञादित्वादण्[1] (५. ४. ३८)। बाहुदाख्यनदीनामनी॥ शतद्रुस्तु शुतुद्रिः स्यात् शतद्रुनदीनामनी॥ विपाशा तु—स्त्रियाम्। विपाशाख्यनदीनामनी॥ ३३॥

[1] 'प्रज्ञादिभ्यश्च' इति स्वार्थेऽण्प्रत्ययः B_3.

शोणो हिरण्यवाहः स्यात् कुल्याल्पा कृत्रिमा सरित् ॥३४॥
शरावती वेत्रवती चन्द्रभागा सरस्वती ।
कावेरी सरितोऽन्याश्च संभेदः सिन्धुसंगमः ॥ ३५ ॥

(वि.) शोण इति—शोणतीति शोणः । 'शोणृ वर्णगत्योः' । हिरण्यं वहतीति हिरण्यवाहः । 'वह प्रापणे' । [1]शोणनदनामनी ॥ कुल्यते कुल्या[2] । 'कुल संस्त्याने बन्धुषु च' । नदीमातृकक्षेत्रसेकाय अल्पकृत्रिमसरिन्नाम ॥ [3]शराः तृणविशेषा अत्र सन्तीति शरावती । वेत्रा[4] वेणुवलयाः सन्त्यस्यामिति वेत्रवती । चन्द्रभागाभ्यां गिरिभ्यां जाता चन्द्रभागा । चन्द्रेण[5] भागतो न्यस्ता वा । सरांस्यत्र सन्तीति सरस्वती । [6]सरसि प्रवहतीति वा । कवेराद्रेर्जाता कावेरी[7] । कवेरस्य राज्ञोऽपत्यं स्त्रीति वा । एतानि प्रत्येकं नदीविशेषनामानि ॥ अन्याश्च कृष्णवेण्यादयः सरितः सन्ति । ग्रन्थकारेणात्र ग्रन्थविस्तर-भयान्नोक्ताः ॥ संभिद्यन्ते संगच्छन्ते [8]सरितोऽत्र परस्परमिति संभेदः । 'भिदिर् विदारणे' । सिन्ध्वोः संगमः सिन्धुसंगमः । अनेकसिन्धुसंगमनाम ॥ ३४–५ ॥

1 शणदत्तनदीनाम W_1. 2 कोलति संस्त्यायतीति Pt_2. 3 शराख्यः तृणविशेषः Pt_2. 4 वेत्रा वेणवः B_1, K_5, U; वेत्रयोगात् Pt_2. 5 चन्द्र इति गिरिविशेषनाम A; चन्द्रस्य भागोंऽशः अस्याः W_1. 6 सरति, 'सृ गतौ' D_2, U, W_1. 7 कवेराज्जाता Y. 8 नद्यः Pt_2.

(पा.) शोणो—स्यात् । [1]शोणनदीनामनी ॥ कुल्या—सरित् । कृतकाल्पनदी कुल्या स्यात् । 'कालुव' ॥ शरावती वेत्रवती चन्द्रभागा । अस्य सुभूतिटीकायां चातूरूप्यमभिहितम् । चन्द्रभागा, चन्द्रभागी, चान्द्रभागा, चान्द्रभागीति ॥ सरस्वती—अन्याश्च । शरावत्यादयः पञ्च । तुङ्गभद्रा गोदावरी कृष्णवेण्यादयोऽन्याश्च नद्यः[2] ॥ संभेदः सिन्धुसंगमः । नदीसंगमनाम ॥ ३४–५ ॥

1 °नद° A_1. 2 B_3, B_4 add स्युः.

द्वयोः प्रणाली पयसः पदव्यां त्रिषु तूत्तरौ ।
देविकायां सरय्वां च भवे दाविकसारवौ ॥ ३६ ॥
सौगन्धिकं तु कह्लारं हल्लकं रक्तसंध्यकम् ।

(वि.) द्वयोरिति—[1]प्रणलत्यम्भोऽनया प्रणाली । 'णल गतौ' । प्रणाल इति वा पाठः । प्रासादादौ निर्मितजलमार्गनाम ॥ उत्तरे पदे त्रिषु वर्तेते । देविकायां भवः

[2]दाविकः। सरय्वां भवः [3]सारवः। देविकासरयूद्भववस्तुनः[4] क्रमेण नामनी ॥ शोभनः[5] गन्धः प्रयोजनमस्य सौगन्धिकम्। के जले ह्लादते कह्लारम्। '[6]ह्लादी सुखेऽव्यक्ते शब्दे च'। [7]ईषद्रक्तवर्णपरिमलबहुलोत्पलनामनी ॥ [8]हल्लति भ्रमरोऽत्रेति हल्लकम्। 'हल्ल भ्रमणे'। रक्तं [9]संध्यावत् रक्तसंध्यकम्। रक्तोत्पलनामनी ॥ ३६ ॥

[1] W₁ adds गच्छतीति. [2] दाविकं D₂, W₁. [3] सारवम् B₁, T. [4] °वस्तूनां A. [5] K₃ adds पुष्पेषु; सुगन्धि A, B₁, T; सुगन्धः K₃, K₅, W₁, Pt₂. [6] 'ह्लाद आह्लादने' B₂, K₂. [7] °वर्ण° W₁. [8] K₅ adds भ्रमति. [9] संध्यावत् रक्तवर्णत्वात् B₁, K₅, W₂.

(पा.) द्वयोः—पदव्याम्। [1]हर्म्यादेः [2]प्रवहत्सलिलवर्त्मनाम। द्वयोरित्यनेनाल्पानल्पविभागाल्लिङ्गविभागः प्रणाली प्रणाल इति ॥ त्रिषु—दाविकसारवे। [3]देविकानदीविशेषे भवं दाविकं स्यात्। [4]सरयूनदीविशेषे भवं सारवं स्यात्। तदुभयं त्रिलिङ्गम् ॥ अनुक्तम्—'समुद्रियं स्यादप्यं च समुद्रेऽप्सु भवे क्रमात्'। [5]समुद्रे भवं समुद्रियम्। अप्सु भवमप्यम् ॥ त्रिषु तूत्तरे इत्यनेन त्रिलिङ्गौ ॥ सौगन्धिकं—रक्तसंध्यकम्। अल्परक्तपरिमलाधिकोत्पलनामानि ॥ भाषया 'चेंगलुव' ॥ ३६ ॥

[1] हर्म्यादौ A₁. [2] प्रविशत्° A₁, B₃. [3] देविकायां नद्यां B₃. [4] सरय्वां नद्यां B₃. [5] समुद्रेभवाप्सुभवयोरर्थयोः समुद्रियाप्यशब्दौ वर्तेते A₁.

स्यादुत्पलं कुवलयमथ नीलाम्बुजन्म च ॥ ३७ ॥
इन्दीवरं च नीलेऽस्मिन् सिते कुमुदकैरवे ।

(वि.) स्यादिति—[1]उद् ऊर्ध्वं पलति गच्छतीति उत्पलम्। 'पल गतौ'। [2]कौ वलत इति कुवलयम्। 'वल[3] संवरणे'। कुत्सितो वलयो पत्रसंवेष्टनमत्रेति वा। उत्पलमात्रनामनी ॥ अम्बुनि जन्मास्येति अम्बुजन्म। नीलं च तदम्बुजन्म च। इन्दतीति इन्दी लक्ष्मीः। 'इदि परमैश्वर्ये'। तया व्रियत इति [4]इन्दीवरम्। 'वृञ् वरणे'। पुष्पेषु इन्दतीति वा। [5]नीलोत्पलनामनी ॥ कौ भूमौ मोदत इति कुमुदम्। 'मुद हर्षे'। के जले [6]रौतीति केरवः हंसः। तस्येदं प्रियमिति कैरवम्। सितोत्पलनामनी ॥ ३७ ॥

[1] उत्पलतीति B₁, T. [2] B₁ adds भुवि. [3] 'वल संचलने' B₁, T. [4] इन्द्रियाणि वृणोति आह्लादकत्वेनाच्छादयतीति वा W₁. [5] नीलाम्बुजन्मेति स्पष्टोऽर्थः I, U. [6] रवोऽस्य I; रतोऽस्य B₁.

(पा.) स्यादुत्पलं कुवलयम्। उत्पलमात्रनामनी। 'कलुव'॥ 'कुवेलं कुवलं च तत्'। एते द्वे च॥ अथ नीलाम्बुजन्म—नीलेऽस्मिन्। नीलोत्पलनामनी॥ 'दोलाभमपि [1]कन्दोट्टम्'। एते द्वे च॥ सिते—कैरवे। सितोत्पलनामनी॥ अनुक्तम्—'रक्तेऽस्मिन् [2]रक्तमण्डलम्'। अतिरक्तोत्पलनाम॥ ३७॥

[1] कन्दोष्ठं B_3. [2] रक्तकुण्डलम् B_4.

शालूकमेषां कन्दः स्याद् वारिपर्णी तु कुम्भिका॥ ३८॥
जलनीली तु शैवालं शैवलोऽथ कुमुद्वती।
कुमुदिन्यां नलिन्यां तु बिसिनीपद्मिनीमुखाः॥ ३९॥

(वि.) शालूकमिति—शलत इति शालूकम्। 'शल चलनसंवरणे'। उत्पलादि-कन्दनाम॥ वारि पिपर्ति आच्छादयतीति वारिपर्णी। 'पॄ पालनपूरणयोः'। वारिणि पर्णान्यस्या इति वा। वारि कुम्भयतीति कुम्भिका[1]। 'कुभि आच्छादने'। [2]कुम्भिक इति वा पाठः। [3]जलोपरिस्थितलतारूपशाकनामनी[4]॥ जले [5]नीली जलनीली। जले शेते शैवालम्। शैवलं च। 'शीङ् स्वप्ने'। [6]शैवलनामानि॥ कुमुदान्यस्याः सन्तीति कुमुद्वती। कुमुदिनी च। कुमुद्वद्दीर्घिकानामनी॥ नलमस्यामस्तीति नलिनी। बिसमस्या-मस्तीति बिसिनी। एवं पद्मिन्यादीनि कुमुदिनीवत्[7]॥ ३८–९॥

[1] W_1, Pt_2 add केन जलेन उभ्यत इति कुम्भिका, 'उभ पूरणे'. [2] वारिपर्णस्तु कुम्भिकः इति वा पाठः A, B_1, T. [3] जले पर्यस्तस्वल्पशैवालनामानि W_1. [4] °वलयरूप° B_2, T. [5] नीलिका D_2. [6] शैवाल I, U, W_1. [7] K_1 ends here.

(पा.) शालूकम्—कन्दः स्यात्। सौगन्धिकादीनां कन्दः शालूकं स्यात्॥ वारिपर्णी—कुम्भिका। तोये पर्यस्तलतारूपशैवलनामनी। 'अन्तर्वजल्लि'॥ जलनीली—शैवलः। शैवालनामानि। शेवालमित्यप्यस्ति। 'शेवालमपि[1] शैवालं जलशूकश्च नीलिका' इति हलायुधः (अ. मा. ३. ६१)। शिफालमिति [2]शैवलविशेषः। 'शिफालं[3] शैवलं यद्धि चूर्णाभं लोहितं जले' इति वैजयन्ती (पृ. १५३, श्लो. ४९)॥ अथ—कुमुदिन्याम्। कुमुदस्तम्बनाम॥ नलिन्यां—पद्मिनीमुखाः। पद्मस्तम्बनामानि। पद्मवत्सरोनामान्यपि भवन्ति। 'बिसिनीपद्मिनीत्याद्याः पद्मस्तम्बे सरस्यपि' इति वैजयन्ती (पृ. १५३, श्लो. ४३)॥ ३८–९॥

[1] 'शेवालं शैवलं प्रोक्तं जलशूकं च नीलिका' इति मुद्रितग्रन्थे. [2] नीलिका° B_3. [3] शैवालं चाथ शीवालं चूर्णाभं लोहितं जले' इति मुद्रितपुस्तके.

वा पुंसि पद्मं नलिनमरविन्दं महोत्पलम् ।
सहस्रपत्रं कमलं शतपत्रं कुशेशयम् ॥ ४० ॥
पङ्केरुहं तामरसं सारसं सरसीरुहम् ।
बिसप्रसूनराजीवपुष्कराम्भोरुहाणि च ॥ ४१ ॥

(वि.) वा पुंसीति—पद्यतेऽत्र लक्ष्मीरिति पद्मम्[1]। 'पद्ऌ गतौ'। नल्यते [2]वध्यते चन्द्रेणेति नलिनम्। 'णल बन्धने'[3]। अरान् केसरान् विन्दतीति अरविन्दम्। 'विद्ऌ लाभे'। महच्च तदुत्पलं च महोत्पलम्। सहस्रं पत्राणि यस्य तत् सहस्रपत्रम्। केन जलेन[4] मल्यत इति कमलम्। 'मल[5] धारणे'। शतं पत्राणि यस्य तत् शतपत्रम्। कुशे जले शेत इति कुशेशयम्; 'शीङ् स्वप्ने'। पङ्के रोहतीति पङ्केरुहम्। 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च'। ताम्यति रसति चेति तामरसम्[6]। 'तमु ग्लानौ', 'रस आस्वादने'। ताम्यद्भिः रस्यत इति वा। सरसि भवं सारसम्। सरस्यां रोहतीति सरसीरुहम्। बिसस्य प्रसूनं बिसप्रसूनम्[7]। राज्योऽस्य सन्तीति राजीवम्[8]। पुष्णातीति पुष्करम्। 'पुष पुष्टौ'। [9]अम्भसि रोहतीति अम्भोरुहम्। पद्मनामानि ॥ ४०–१ ॥

[1] पद्यते लक्ष्म्या सेव्यते, 'पद्ऌ सेवायाम्' B_1, D_1, K_5, U; 'पद गतौ' W_1. [2] भिद्यते D_1, I, K_5; खिद्यते A, B_1, T. [3] 'णल गन्धने', गन्धनं भेदः A, B_1, T. [4] वारिणा I; कं जलमलति भूषयतीति, 'अल भूषणे' Pt_2. [5] 'मल मल्ल धारणे' B_1, T. [6] तामः प्रकर्षो रसोऽस्य Pt_2. [7] बिसं प्रसूनमस्य A, B_1. [8] केसरराजियोगात् Pt_2. [9] शेषं स्पष्टम् A, T.

(पा.) वा पुंसि—अम्भोरुहाणि च। पद्मनामानि। 'सरसिजमप्सुजमब्जं सरोजमिन्दीवरं बिसजम्'। एतानि च ॥ ४०–१ ॥

पुण्डरीकं सिताम्भोजमथ रक्तसरोरुहे ।
रक्तोत्पलं कोकनदं नालो नालमथास्त्रियाम् ॥ ४२ ॥
मृणालं बिसमब्जादिकदम्बे षण्डमस्त्रियाम् ।

(वि.) पुण्डरीकमिति—पुणति मङ्गलत्वात् पुण्डरीकम् । 'पुण कर्मणि शुभे'। सितं च तदम्भोजं च सिताम्भोजम् । सितपद्मनामनी[1] ।। रक्तं च तत् सरोरुहं च रक्तसरोरुहम् । रक्तं च तदुत्पलं च रक्तोत्पलम् । कोकाः [2]चक्रवाका नदन्त्यस्मिन्निति [3]कोकनदम् । रक्तपद्मस्य रक्तोत्पलस्य च नामानि ।। नल्यते बध्यते पुष्पेणेति नालः । नालं च[4] । 'णल बन्धने[5]' । पद्मादिदण्डाकारवृन्तनामनी ।। मृण्यते भक्ष्यत इति मृणालम् । '[6]मृण तर्षणे', 'मृण हिंसायां' इति वा धातुः । बिस्यन्ते उत्सृज्यन्ते तन्तवोऽत्र भक्षणसमय इति बिसम् । 'बिस उत्सर्गे' । [7]पद्मकन्दोपरिस्थितभक्ष्यनामनी ।। भ्रमरेभ्यो रसं सनोतीति षण्डः । 'षणु दाने' । अब्जादिसमूहनाम ।। ४२ ।।

[1] सितपुण्डरीकनाम U. [2] चक्राः K_3. [3] B_1, D_1 add 'णद अव्यक्ते शब्दे'. [4] नाला इति स्त्रीलिङ्गत्वमपि W_2. [5] 'नल गन्धने' A, T. [6] 'मृण तर्पणे' D_2, K_5, U. [7] B_1, D_2, K_5, W_2 add तन्तूनामुत्सृष्टत्वात्.

(पा.) पुण्डरीकं सिताम्भोजम् । सितारविन्दनामनी[1] ।। अथ—कोकनदम् । शोणाम्बुजनामानि ।। 'कन्दादं खरदण्डं च बिसखण्डं च तद्भवेत्' । इत्येतानि च ।। नालो नलम् । कमलनालो नलमित्युच्यते ।

'[2]स्तनतापशून्यमवनम्रनलं बिसपत्रमत्र कुसुमास्तरणे ।
किमुतोज्झितान्यमनसा [3]विगुणी सुरयोषिता विरहवल्लरिका[4] ।।'

इति राघवपाण्डवीये (द्विसं. १२. १८) ।। अथास्त्रियां—बिसम् । [5]तामरसमूलनामनी । 'तामेरपेल्लु' ।। अब्जादिकदम्बे—अस्त्रियाम् । अब्जादिकदम्बं[6] षण्डः स्यात् । अब्जषण्डः, कुमुदषण्डः । 'षण्डः स्याद्विट्चरेऽब्जादिकदम्बे षण्डमस्त्रियाम्' इति रुद्राभिधानकोशान्मूर्धन्यादिः[7] । 'शडि रुजायां संघाते च' । शण्डत इति शण्डः । पद्मशण्डः—इति धातुप्रदीपात् तालव्यादिः ।। ४२ ।।

[1] अम्भोरुह° B_1. [2] सून for शून्य in the printed text. [3] विगुणा in the printed text. [4] °वल्लकिका in the printed text. [5] पद्म° B_3, B_4. [6] समूहः A_1, B_3. [7] A_1 omits कोशात्.

करहाटः शिफा कन्दः किञ्जल्कः केसरोऽस्त्रियाम् ।। ४३ ।।
संवर्तिका नवदलं बीजकोशो वराटकः ।

इति वारिवर्गः

(वि.) करहाट इति—कं जलम् उपरिवर्तनाद् रहयन्तीति करहाः पद्मादयः। 'रह त्यागे'। तानि प्रतिदिनम् अभिवृत्याटतीति करहाटः। 'अट पट गतौ'। करं घ्नन्तीति करहाः मीनाः, तैरट्यते प्राप्यत इति वा। शिनोति क्ष्मां शिफा। 'शिञ् निशातने'। कन्दति भक्षणार्थं मत्स्यादिरिति कन्दः[1]। 'कदि आह्वाने रोदने च'। पद्मादिमूलनामानि ॥ किंचित् जलति जडीभवतीति किञ्जल्कः। 'जल घातने[2]'। के जले सरतीति केसरः। 'सृ गतौ'। केसरनामनी ॥ संवर्तयति वेष्टयतीति संवर्तिका। 'वृतु वर्तने'। नवोत्पन्नं दलं नवदलम्। [3]नवदलनामनी ॥ बीजानां पद्माक्षाणां कोशः आकरो बीजकोशः। वरं श्रेष्ठं पद्ममटतीति वराटकः। 'अट पट गतौ'। बीजकोशनामनी ॥ ४३ ॥

इति अमरकोशपदविवृतौ[4] वारिवर्गः

[1] कन्द्यते कन्दः B_1, B_2, K_5. [2] जघन्येB_1, B_2; घात्ये T. [3] T, W_1 add पद्मादीनां. [4] वारिवर्गनामलिङ्गविवेचनम् I.

(पा.) करहाटः—कन्दः। [1]पद्मादिमूलनामानि। 'दानिगद'। किञ्जल्कः—अस्त्रियाम्। केसरनामनी। अब्जादिकदम्बे षण्डमस्त्रियामिति विशेषविधिरब्जमात्रविषयः। 'अभूदलिविलासिनीलुलितकेसरं केसरम्' इति प्रपञ्चयन्ति ॥ संवर्तिका नवदलम्। पद्मनूतनदलं संवर्तिका स्यात् ॥ बीजकोशो वराटकः। पद्मबीजकोशो वराटकः स्यात् ॥ ४३ ॥

इति वारिवर्गः

[1] A_1 adds ग्रन्थि° after पद्मादि.

काण्डसमाप्तिः

उक्तं स्वर्व्योमदिक्कालधीवाक्छब्दादि नाट्यकम्।
पातालभोगिनरकं वारि चैषां च संगतम् ॥ ४४ ॥
इत्यमरसिंहकृतौ नामलिङ्गानुशासने ।
स्वरादिकाण्डः प्रथमः साङ्ग एव समर्थितः ॥ ४५ ॥

इति श्रीमदमरसिंहकृते नामलिङ्गानुशासने प्रथमकाण्डः

(वि.) अथ काण्डसमाप्तिं चिकीर्षुः अमरसूरिः एतत्काण्डोक्तवर्गान् संक्षेपेणाह— उक्तमिति । स्वः स्वर्गः व्योम आकाशः दिशश्च कालश्च वाचश्च शब्दादिश्च । आदिना रसगन्धादिः गृह्यते । [1]नाट्यकं तत्संबन्धि गीतवाद्यादिकमुच्यते । पाताल-भोगिनरकं वारि च । द्वन्द्वैकवद्भावः । उक्तमित्यनेनान्वयः । एषां [2]यत्संगतं स्वर्गे देवतादि, दिशि दिग्गजादि, काले उपरागादि, धीसंगतं विचारादि, वाचि श्रुत्यादि, शब्दे उदात्तादि, नाट्ये भ्रकुंसादि, पाताले कुहरादि, भोगिनि कञ्चुकादि, नरके पीडाबाधादि, वारिणि नौकापद्मोत्पलादि, एतत् सर्वमुक्तमस्मिन् काण्डे इत्यर्थः ।। ४४–५ ।।

इति वंगलभट्टोपाध्यायसूरिसुतलिङ्गयसूरिविरचितायाममरकोशपदविवृतौ
प्रथमकाण्डः समाप्तः

[1] सनाट्यकं नाट्यवर्गेण सहितं K_5, U. [2] प्रसक्त्या संगतं देवासुरसुधादिकं D_2, I, K_5.

(पा.) उक्तं—समर्थितः ।। ४४–५ ।।

इति [1]श्रीवत्सनृसिंहसूरिसुतमल्लिनाथसूरिविरचितेऽमरपदपारिजाते प्रथमकाण्डः

[2]श्रीवत्सान्वयमान्येन मल्लिनाथेन निर्मिते ।
व्याख्यानेऽमरसिंहस्य प्रथमः काण्ड उम्भितः ।।
चकोरैरत्यन्तं परिदलितशालीनकिरणः
प्रकुप्यद्राहूद्यद्विषशिखिशिखाशोषिततनुः ।
पुरारातेर्भूषा कुवलयविकासेन किमभू-
न्ममाप्येष ग्रन्थो भवति जगदानन्दजनकः ।।

[1] °नरसिंह° A_1. [2] verses in A_1.

द्वितीयकाण्डः

वर्गभेदाः

वर्गाः पृथ्वीपुरक्ष्माभृद्वनौषधिमृगादिभिः ।
नृब्रह्मक्षत्रविट्शूद्रैः साङ्गोपाङ्गैरिहोदिताः ॥ १ ॥

(वि.) एवं प्रथमकाण्डं परिसमाप्य द्वितीयकाण्डे वक्ष्यमाणवर्गान् संग्रहेण वक्ति वर्गाः पृथ्वीतिश्लोकेन । पृथ्वी च पुरं च क्ष्माभृच्च वनौषधिश्च मृगादिश्च, तैरिह काण्डे पृथ्वीप्रभृतिभिः नृब्रह्मक्षत्रविट्शूद्रैः साङ्गोपाङ्गैः, अङ्गप्रत्यङ्गसहितैः वर्गा [1]उदिताः वक्तुमुपक्रान्ताः ॥ १ ॥

[1] उदिता आरब्धा: F_2; अथ भौमादिद्वितीयकाण्डमारभते F_1.

१. भूमिवर्गः

भूर्भूमिरचलानन्ता रसा विश्वंभरा स्थिरा ।
धरा धरित्री धरणिः क्षोणिर्ज्या काश्यपी क्षितिः ॥ २ ॥
सर्वंसहा वसुमती वसुधोर्वी वसुंधरा ।
गोत्रा कुः पृथिवी पृथ्वी क्ष्मावनिर्मेदिनी मही ॥ ३ ॥
(*विपुला गह्वरी धात्री गौरिला कुम्भिनी क्षमा ।
भूतधात्री रत्नगर्भा जगती सागराम्बरा ॥)

(वि.) भूरिति—[1]भवति सर्वमस्यामिति भूः । 'भू सत्तायाम्' । ऊकारान्तोऽयं स्त्रीलिङ्गः । अव्ययं तु रेफान्तः । अस्यामिदम् अभूदिति [2]भूमिः । न चलतीत्यचला । 'चल [3]कम्पने' । न विद्यतेऽन्तो यस्याः सा अनन्ता । रस्यते आस्वाद्यत इति [4]रसा । 'रस आस्वादने' । रसतीति वा । 'रस शब्दे' । रसा अत्र सन्तीति वा । विश्वं

बिभर्तीति विश्वंभरा। 'डुभृञ् [5]धारणपोषणयोः'। [6]स्थिरत्वात् स्थिरा। तिष्ठति सर्वमस्यामिति वा। 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ'। ध्रियते [7]नृपैरिति धरा। धरति विश्वमिति वा। 'धृञ् धारणे'। [8]धरित्री धरणिश्च। क्ष्णौतीति क्षोणिः। क्षोणी च। 'टुक्षु शब्दे'। जिनाति सर्वमस्यामिति ज्या। 'ज्या वयोहानौ'। जिनाति[9] सर्वान् पार्थिवानिति वा। कश्यपस्येयं काश्यपी। क्षियन्ति निवसन्ति सर्वेऽस्यामिति क्षितिः। 'क्षि निवासगत्योः'। सर्वं भारं सहत इति सर्वंसहा। 'षह मर्षणे'। वसु धनमस्यामस्तीति वसुमती। वसु [10]दधातीति वसुधा। 'डुधाञ् धारणपोषणयोः'। [11]ऊर्णूयते पर्वतैरित्युर्वी। 'ऊर्णुञ् आच्छादने'। उरुत्वात् विस्तीर्णत्वाद्वा। वसु धारयतीति वसुंधरा। 'धृ धारणे'। गोत्राः शैलाः[12] सन्त्यस्यामिति गोत्रा। तृणादिना [13]गवादीन् त्रायत इति वा। 'त्रैङ्[14] पालने'। [15]कौति ध्वनतीति कुः। 'कु शब्दे'। पृथुत्वात् पृथिवी। पृथ्वी च। पृथुना[16] वैन्येन सत्कृता वा। प्रथते वा। 'प्रथ प्रख्याने'। क्षमते भारं क्ष्मा। 'क्षमूष् सहने'। क्ष्मायते [17]विधूनयते नृपनाशायेति वा। 'क्ष्मायी विधूनने'। [18]अव्यते नृपैरित्यवनिः। स्वयमवति प्रजा इति वा। 'अव रक्षणे'। मधुकैटभदैत्यमेदोयोगात् मेदिनी[19]। 'ञिमिदा स्नेहने'। मह्यत इति मही। 'मह पूजायाम्'। महिर्वा। अत्र भूम्यवनिक्षितिक्षोणिमहिधरणिशब्दाः कृदिकारान्ताः। भूनामानि ॥ २–३ ॥

* Additional verse in B_1, F_2.

[1] भवन्ति अस्याम् K_5. [2] K_5 adds 'भुवः कित्' इत्यौणादिको मिप्रत्ययः (उ. ४. ४५). [3] 'चल संचलने' W_2. [4] रसयुक्तत्वात् F_2. [5] 'भृञ् भरणे' B_1, K_6, Pt_2. [6] तिष्ठति सदा Pt_2. [7] शैलैः W_2. [8] धरतीति धरित्री F_2. [9] जिनाति सर्वं B_1, K_5; जिनाति परिभवति बाधादिति K_6, U. [10] धनं धत्ते B_1, K_5. [11] ऊर्णूयते आस्तीर्यते W_2. [12] पर्वताः F_2, Pt_2. [13] गाः B_1, W_2, Pt_2. [14] 'त्रा रक्षणे' F_1, K_6. [15] कायति, 'कै शब्दे' B_1, Pt_2; काले प्रतिध्वनिं करोति F_2. [16] पृथुचक्रवर्तिना Pt_2. [17] विधुनुते K_2. [18] अवति प्रजाः B_1, K_5, Pt_2. [19] मधुकैटभयोः मेदसा परिपूतत्वात् F_2; परिप्लुतत्वात् Pt_2.

(पा.) भूर्भूमिः—मही। भूमिनामानि। 'महिः सर्वसहा मही' इति [1]वैजयन्तीपाठात् (पृ. ३५, श्लो. ३) महिशब्दोऽप्यस्ति। अनुक्तम्—

'रत्नगर्भा [2]घनश्रोणिरुर्वरा सागराम्बरा।
दुर्दरा[3] गह्वरी धात्री भूतधात्र्यब्धिमेखला ॥
रत्नसूः कुम्भिनी विश्वा [4]धारिणी गौर्गिरिस्तनी ॥'

एतानि च ॥ २–३ ॥

[1] 'हेमा सर्वसहा मही' इत्येव मुद्रितग्रन्थे. [2] घनश्रोणी B_3. [3] दुर्धरा B_3. [4] धरणी B_3.

मृन्मृत्तिका प्रशस्ता तु मृत्सा मृत्स्ना च मृत्तिका ।
उर्वरा सर्वसस्याढ्या स्यादूषः क्षारमृत्तिका ॥ ४ ॥

(वि.) मृदिति—मृद्यते [1]कुलालादिभिरिति मृत् । [2]मृत्तिका च । 'मृद क्षोदे' । मृन्नामनी ॥ प्रशस्ता [3]मृत् मृत्सा मृत्स्ना च । [4]श्रेष्ठमृन्नामनी ॥ उर्वति क्षुधं हिनस्तीत्युर्वरा[5] । 'उर्वी हिंसायाम्' । सर्वसस्य[6]संपन्नभूनाम ॥ ऊषति बीजमित्यूषः । 'ऊष रुजायाम्' । क्षारा च मृत्तिका च क्षारमृत्तिका । क्षारमृत्तिकानामनी ॥ ४ ॥

[1] कुलालादिना W_2. [2] 'मृदस्तिकन्' (५. ४. ३९) इति स्वार्थे मृत्तिका B_1, K_5; मृद्-शब्दः दकारान्तः स्त्रीलिङ्गः F_2. [3] प्रशस्ता मृत्तिका K_3; 'सस्नौ प्रशंसायाम्' (५. ४ .४०) B_1, K_5. [4] प्रशस्त° W_2. [5] Pt_2 adds उरुं महान्तं वृणोति तदर्हत्वात्. [6] °सस्याढ्य° F_2; °संपन्नाढ्य° K_5; संपादक° W_2.

(पा.) मृन्मृत्तिका । मृदो नामनी ॥ प्रशस्ता—मृत्तिका । प्रशस्तमृत्तिकानामनी । उर्वरा—आढ्या । सर्वसस्योत्पादकमृदो[1] नाम । स्यादूषः—मृत्तिका । क्षारमृत्तिका-नाम[2] ॥ ४ ॥

[1] °मृदुर्वरा स्यात् A_1. [2] °ऊषः स्यात् A_1.

ऊषवानूषरो द्वावप्यन्यलिङ्गौ स्थलं स्थली ।
समानौ मरुधन्वानौ द्वे खिलाप्रहते समे ॥ ५ ॥

(वि.) ऊषवानिति—ऊषोऽस्यास्तीत्यूषवान् । ऊषरश्च । द्वावप्यन्यलिङ्गौ । ऊषरक्षेत्रनामनी ॥ स्थलतीति[1] स्थलम् । [2]स्थली च । 'ष्ठल स्थाने' । अकृत्रिमोन्नतदेश-नामनी ॥ [3]तृषया म्रियन्तेऽत्रेति मरुः । 'मृङ् प्राणत्यागे' । धन्वन्ति तृषयात्रेति धन्वा । 'धवि [4]गतौ' । [5]निर्जलदेशनामनी ॥ लाङ्गलेन न लिखितमिति खिलम् । 'लिख अक्षरविन्यासे' । खं लातीति वा । 'ला दाने' । [6]हलादिना न प्रहन्यत इत्यप्रहतम् । 'हन हिंसागत्योः' । इमौ शब्दौ विशेष्यनिघ्नौ । [7]अकृष्टदेशनामनी ॥ ५ ॥

[1] B_1, F_2, K_3 add चिरात् तिष्ठति. [2] स्थलं स्थला इति वा पाठः J_2, K_6; जान-पदेत्यादिना (४. १. ४२) ङीप् K_5. [3] तृष्णया F_1, F_2. [4] 'धन्व मरणे' B_1, K_6. [5] °प्रदेश° F_2, J_2. [6] लाङ्गलादिना K_6, Pt_2. [7] अप्रतिहतदेश° K_6; °क्षेत्र° B_1.

(पा.) ऊषवान्—अन्यलिङ्गौ। [1]क्षारमृत्तिकावत्प्रदेशनामनी। विशेषणं विवक्षितं चेत् तौ द्वावप्यन्यलिङ्गौ। तदविवक्षितं चेत् नपुंसकावेव ॥ 'वर्षुकस्य किमपः कृतोन्नतेरम्बुदस्य परिहार्यमूषरम्'। इति शिशुपालवधे (१४. ४६)। स्थलं स्थली। भूतलनाभनी ॥ समानौ—धन्वानौ। [2]निर्जलप्रदेशनामनी ॥ द्वे—समे। [3]अकृष्टभूतलनामनी। 'पाडुनेल' ॥ ५ ॥

[1] वनप्रदेश° A_1. [2] निर्जलोन्नत° A_1. [3] A_1 adds हलेन.

त्रिष्वथो जगती लोको विष्टपं भुवनं जगत्।
लोकोऽयं भारतं वर्षं शरावत्यास्तु योऽवधेः ॥ ६ ॥
देशः प्राग्दक्षिणः प्राच्य उदीच्यः पश्चिमोत्तरः।

(वि.) त्रिष्वथो इति—जंगम्यते[1] भृशं गच्छतीति जगती। जगच्च। गम्यते जनैरिति वा। 'गम्लृ गतौ'। लोक्यते सर्वमस्मिन्निति लोकः। 'लोकृ दर्शने'। विशन्त्यस्मिन्निति [2]विष्टपम्। 'विश प्रवेशने'। सर्वमस्मिन्[3] भवतीति भुवनम्। लोकनामानि ॥ भरतस्य राज्ञः इदं [4]भारतम्। वृष्यते सिच्यते मेघैरिति वर्षम्। 'वृषु सेचने'। हिमवत्सेतुमध्यदेशनाम[5] ॥ प्राचा[6] सहितो दक्षिणो देशः प्राच्यः। शरावतीनद्यवधिभूतपूर्वदक्षिणदेशनाम ॥ उदीच्या सहितः पश्चिमो देशः उदीच्यः। उदीच्यां भवः उदीच्यः। पश्चिमेन सहितः उत्तरो देशः पश्चिमोत्तरः। शरावतीनद्यवधिभूतपश्चिमोत्तरदेशनामनी ॥ ६ ॥

[1] जं भृशं गम्यते जनैरत्र B_1, K_6; B_1, K_5 add प्रलयकाले. [2] विष्टपतीति, 'ष्टप स्तप प्रतिघाते' B_1, K_3. [3] अस्मात् K_6; F_2 adds 'भू सत्तायाम्'. [4] जम्बूद्वीपस्य नवांशः भरतस्य क्षत्रियस्येदं B_1, K_5. [5] °नामनी B_1, K_6, W_2. [6] प्राच्या K_6.

(पा.) त्रिषु। अत्र त्रिष्वित्यनेन खिलशब्दानुपदोक्ताप्रहतशब्द एव[1] परामृश्यते। खिलं नपुंसकमेव। '[2]खिलमप्रहता भूमिः' इति हलायुधः (अ. मा. २. ३)। अनुक्तम्—'नारट्टः स्फुटिता भूमिः'। स्फुटितभूमिर्नारट्टः स्यात्। 'बिटिकेनेल'। 'जन्तुप्राया कचङ्गला'। जन्तुभूयिष्ठा भूमिः कचङ्गला स्यात्। अथो जगती—विष्टपम्। 'विष्टपलोकौ नरौ' इति रत्नकोशमतात् पुंलिङ्गश्च। भुवनं जगत्। लोकसामान्यनामनी ॥ लोको—वर्षम्। असौ लोको भारतं च वर्षं च स्यात्। इदमा प्रत्यक्षजम्बूद्वीपः[3] परामृश्यते।

'स्याद् व्यासभाषिते ग्रन्थे जम्बूद्वीपे च भारतम् ।'
'पुंनपुंसकयोर्वर्षं जम्बूद्वीपाब्दवृष्टिषु ।'

इत्युभयत्र रुद्रः । अथवा [4]हिमाद्रेर्दक्षिणभूतजम्बूद्वीपैकखण्डः परामृश्यते । 'नाभीदं भारतं वर्षं हिमाद्रेस्तच्च दक्षिणम्' इति वैजयन्ती (पृ. ३५. श्लो. ५) । शरावत्याः—पश्चिमोत्तरः । शरावत्याख्या नदी [5]ऐशानदिशः सकाशात् [6]निर्ऋतिदिशं प्रत्यागत्य पश्चिमसमुद्रं प्रविष्टा । तन्नद्यवधि अङ्गवङ्गादिबहुभेदभिन्नः प्रागुदक्षिणदेशः प्राच्यः स्यात् । तदवधि गान्धारशूरसेनादिबहुभेदभिन्नः पश्चिमोत्तरदेश उदीच्यः स्यात् ॥ ६ ॥

[1] °शब्दस्यैव B₃.　[2] 'खिलमप्रहतं स्थानम्' इति मुद्रितपुस्तके.　[3] °द्वीपपरामर्शः B₃.
[4] °दक्षिणभवः A₁.　[5] ईशान° B₃.　[6] नैर्ऋतीं दिशं B₃.

प्रत्यन्तो म्लेच्छदेशः स्यान्मध्यदेशस्तु मध्यमः ॥ ७ ॥
आर्यावर्तः पुण्यभूमिर्मध्यं विन्ध्यहिमालयोः ।
नीवृज्जनपदो देशविषयौ तूपवर्तनम् ॥ ८ ॥

(वि.) प्रत्यन्त इति—म्लेच्छानां देशः म्लेच्छदेशः । प्रतिगतोऽन्तं प्रत्यन्तः । [1]शरावत्यन्तप्रतिगतशिष्टाचाररहितदेशनाम ॥ मध्यश्चासौ देशश्च मध्यदेशः । मध्ये भवः मध्यमः । हिमवद्विन्ध्यविनशनप्रयागमध्यगतदेशनामनी[2] ॥ आर्या[3] वर्तन्तेऽत्रेति आर्यावर्तः[4] । पुण्या भूमिः पुण्यभूमिः । हिमवद्विन्ध्यमध्यदेशनामनी ॥ नितरां वर्तन्ते जना अत्रेति नीवृत् । 'वृतु वर्तने' । [5]नियमेन वर्तन्त इति वा । जनपदशब्दसाहचर्यात् नीवृच्छब्दः पुंलिङ्गः । जनाः पद्यन्तेऽत्रेति जनपदः[6] । 'पद्ऌ गतौ' । प्रसिद्धराष्ट्रनामनी ॥ दिश्यत इति देशः । 'दिश अतिसर्जने' । विशेषेण सिनोति बध्नाति[7] प्रीतिमिति विषयः । 'षिञ् बन्धने' । उपयोगवशात् वर्तन्तेऽत्रेत्युपवर्तनम् । विंशत्त्रिंशद्ग्रामात्मकस्थाननामानि ॥ ७–८ ॥

[1] °नद्यन्त° K₆;

'हिमवद्विन्ध्ययोर्मध्यं यत् प्राग् विनशनादपि ।
प्रत्यगेव प्रयागाच्च मध्यदेशः प्रकीर्तितः ॥'

इति मनुः (२. २१) B₁, Pt₂.　[2] °विन्ध्यनग° K₆.　[3] B₁ adds आ समन्तात्.　[4] 'वृतु वर्तने';

'आ समुद्रात्तु वै पूर्वादा समुद्राच्च पश्चिमात् ।
तयोरेवान्तरं गिर्योरार्यावर्तं विदुर्बुधाः ॥'

इति मनुः (२. २२) B₁, Pt₂.　[5] नियतं वर्तन्ते B₁, K₅, W₂; F₂ adds तकारान्तः.
[6] जनैः पद्यत इति वा D₂, K₂, O; जनानां पदं F₂; पुंस्त्वं लोकात् B₄.　[7] धृतिमिति K₂.

(पा.) प्रत्यन्तो—स्यात्। भारतवर्षान्तस्थितदेशनाम। मध्यदेशः—मध्यमः। भारतवर्षस्य मध्यमदेशनाम। आर्यावर्तो ब्रह्मवेदिः—हिमालयोः। [1]पूर्वपश्चिमसमुद्रायतयोर्विन्ध्याचलहिमाचलयोर्मध्यम्[2] आर्यावर्तश्च ब्रह्मवेदिश्चेत्युच्यते। अनुक्तम्—'विन्ध्यात्तु दक्षिणो देशो दक्षिणापथसंज्ञितः'। विन्ध्याचलात् सेतुपर्यन्तं[3] दक्षिणापथः स्यात्। नीवृत्—उपवर्तनम्। देशनामानि। अत्र[4] तुशब्दो [5]निरर्थकः। 'नीवृज्जनपदो देशस्तद्भेदाः पुंसि भूम्नि च' इति वैजयन्ती (पृ. ३६, श्लो. २१)। 'राष्ट्रं जनपदो निर्गो जनान्तो विषयः स्मृतः' इति धनंजयः॥ ७–८॥

[1] °युतयोः A_1. [2] B_3 omits °अचल°. [3] °पर्यन्तदक्षिणदेशः A_1. [4] अत्रत्य° A_1. [5] अनर्थकः A_1.

त्रिष्वा गोष्ठान्नडप्राये नड्वान् नड्वल इत्यपि।
कुमुद्वान् कुमुदप्राये वेतस्वान् बहुवेतसे॥ ९॥

(वि.) त्रिष्विति—आ गोष्ठात् गोष्ठशब्दपर्यन्तं [1]त्रिषु। नडाः सन्त्यत्रेति नड्वान्। नड्वलश्च[2]। नडतृणप्रायदेशनामनी॥ कुमुदान्यत्र सन्तीति कुमुद्वान्। कुमुदानि प्रायः अत्र। कुमुदप्रायदेशनाम॥ वेतसाः सन्त्यत्र वेतस्वान्। बहवः वेतसाः[3] सन्त्यत्र। बहुवेतसदेशनाम॥ ९॥

[1] F_2 adds लिङ्गेषु वर्तन्ते. [2] F_2, Pt_2 add नडप्रचुरो देशः नडप्रायः; बाहुल्येन नडोऽस्त्यस्मिन्निति F_2, Pt_2. [3] K_2, K_6 add वृक्षाः.

(पा.) त्रिष्वा गोष्ठात्। गोष्ठशब्दात् प्राग्भूतशब्दास्त्रिलिङ्गाः। उत्तराधिकारस्य बाधितविषयत्वात् कच्छादयः शब्दा उक्तलिङ्गा एव। नडप्राये—इत्यपि। नडतृणप्रायदेशे[1] नड्वान् नड्वलश्चेत्येतौ वर्तेते। कुमुद्वान् कुमुदप्राये। कुमुदप्रायदेशनाम। वेतस्वान् बहुवेतसे। [2]बहुलनिचुलदेशनाम॥ ९॥

[1] °प्रायदेशनामनी B_3. [2] A_1 adds °वृक्ष°.

शाद्वलः शादहरिते सजम्बाले तु पङ्किलः।
जलप्रायमनूपं स्यात् पुंसि कच्छस्तथाविधः॥ १०॥

(वि.) शाद्वल इति—[1]शादो बालतृणमस्मिन्नस्तीति[2] शाद्वलः। शाड्वलो वा। [3]शादहरितदेशनाम॥ [4]पङ्कोऽस्यास्तीति पङ्किलः। जम्बालेन पङ्केन सह वर्तत इति

सजम्बालः । [5]कर्दमसहितदेशनाम ।। अनुगता आपोऽत्रेत्यनूपम् । [6]जलप्रायघट्टादि[7]-स्थलनाम ।। कषन्ति आपो यं देशं स [8]कच्छः । कष्यते जलैरिति वा । 'कष हिंसायाम्' । [9]जलप्रायदेशनाम ।। १० ।।

[1] B_1 omits 3 lines. [2] अस्यास्तीति K_2. [3] बालतृण° for शाद° K_5. [4] अस्मिन् K_5. [5] जम्बाल° K_5; सजम्बाल° J_2. [6] जलप्रचुरं स्थानं जलप्रायम् F_2. [7] K_5, W_2 omit घट्ट. [8] कं पानीयं छ्यतीति, 'छो छेदने' Pt_2. [9] J_2 adds तथाविध°.

(पा.) शाद्वलः—हरिते । बालतृणहरितदेशनाम । सजम्बाले—पङ्किलः । जम्बालाविलदेशनाम । जलप्रायम्—तथाविधः । बहुलजलदेशोऽनूपं स्यात् । कच्छ इति च स्यात् । 'पुंस्येवान्धुः प्रहिः कूपः' (१. १२. २७) इत्यत्रैवकारः क्वचिदनित्यत्वबोधनार्थः । पुंसि च कच्छमनूपः . . . .[1]

[1] Break in all MSS. up to verse 18.

स्त्री शर्करा शर्करिलः शार्करः शर्करावति ।
देश एवादिमावेवमुन्नेयाः सिकतावति ।। ११ ।।

(वि.) स्त्रीति—शृणातीति शर्करा । सा अस्त्यत्रेति शर्करा । 'शॄ हिंसायाम्' । शर्करा अस्मिन् सन्तीति शर्करिलः । शर्करावद्देशस्यैव नामनी ।। शर्करावन्मात्रवृत्तिरत्रास्तीति शार्करः । शर्करावांश्च । [1]शर्करावद्भूमिनामनी ।। एवं [2]सिकतावति देशे । [3]आदिमौ द्वौ शब्दौ अपरौ च इति चत्वारः शब्दा उन्नेयाः । [4]कथम् । सिकता सिकतिलः इति द्वौ तद्वद्देश एव । सैकतः सिकतावान् इत्युत्तरौ शब्दौ सिकतावन्मात्रवृत्तौ ।। ११ ।।

[1] घट्टादि° for भूमि° B_1, F_1, J_2. [2] शर्करादिशब्देषु आदिमौ शर्कराशर्करिलशब्दौ शर्करावति देश एव वर्तेते । इतरौ द्वौ देशे अन्यत्र च । यथा शार्करो देशः, शार्करमोदनमित्यादि । एवं सिकतावत्यपि ऊह्याः F_2, W_2, Pt_2. [3] सिकता अस्य अस्तीति सिकतावान्, अस्मिन् सिकतावति । सिन्ध्वादौ देशे F_2. [4] K_2 omits.

देशो नद्यम्बुवृष्ट्यम्बुसंपन्नव्रीहिपालितः ।
स्यान्नदीमातृको देवमातृकश्च यथाक्रमम् ।। १२ ।।

(वि.) देश इति—नदी मातेव[1] यस्य नदीमातृकः । नद्यम्बुसंपन्नव्रीहिपावित[2]-देशनाम ।। देवो मातेव[3] यस्य देवमातृकः । वृष्ट्यम्बुसंपन्नव्रीहिपावितदेशनाम[4] ।। १२ ।।

[1] Pt$_2$ omits इव. [2] °पालित° B$_1$, F$_1$, W$_2$. [3] Pt$_2$ omits इव. [4] पालितो देशः F$_2$.

सुराज्ञि देशे राजन्वान् स्यात् ततोऽन्यत्र राजवान् ।
गोष्ठं गोस्थानकं तत्तु गौष्ठीनं भूतपूर्वकम् ॥ १३ ॥

(वि.) सुराज्ञीति—शोभनो राजा यस्मिन्[1] सः राजन्वान् । सुराजदेशनाम ॥ राजा अत्रास्तीति राजवान् । राजवद्देशनाम ॥ गावोऽत्र[2] तिष्ठन्तीति गोष्ठम् । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' । [3]गोस्थाननाम ॥ [4]गावो यत्र प्रागासन् तत् गौष्ठीनम् । पुरातनगोस्थान-नाम ॥ १३ ॥

[1] यस्य Pt$_2$; सुराजा, तस्मिन् सुराज्ञि F$_2$. [2] अस्मिन् F$_2$. [3] F$_1$ adds गवां स्थानं गोस्थानं. [4] पूर्वं भूतं भूतपूर्वं, भूतपूर्वकं पुरातनं तत् गोस्थानं F$_2$; भूतपूर्वं गोष्ठं J$_2$.

पर्यन्तभूः परिसरः सेतुरालौ स्त्रियां पुमान् ।
वामलूरुश्च नाकुश्च वल्मीकं पुंनपुंसकम् ॥ १४ ॥

(वि.) पर्यन्तभूरिति—पर्यन्ते उपान्ते भूः पर्यन्तभूः । परितः सरन्त्यत्रेति परिसरः । 'सृ गतौ' । ग्रामादिसमीपभूनामनी[1] ॥ सिन्वन्ति बध्नन्ति मृत्पाषाणादिभिरिति सेतुः । 'षिञ् बन्धने' । अल्यते निवार्यते [2]प्रवाहोऽनयेति आलिः । आली च । 'अल भूषणपर्याप्तिवारणेषु' । स्त्रियाम्[3] आलिः सेतुः पुमान् । सेतुनामनी ॥ वामैः प्राणिभिः लूयत इति वामलूरुः । वामलूर इति वा पाठः[4] । 'लूञ् छेदने' । प्राणिनः [5]प्रवेशे नमन्त्यत्रेति नाकुः[6] । 'णमु प्रह्वत्वे शब्दे च' । वलन्ते[7] प्राणिनोऽत्रेति वल्मीकम् । पुंनपुंसके[8] । 'वल [9]संचलने' । वल्मीकनामानि ॥ १४ ॥

[1] °भूमि° D$_2$, J$_2$, K$_3$, K$_6$. [2] जलं Pt$_2$. [3] F$_1$ adds वर्तमानायाम्. [4] वामैर्भोगिभिर्लूयत इति B$_1$, K$_6$. [5] प्रविश्य B$_1$, K$_5$. [6] अकुः अभूमिः आधारो न भवतीति B$_1$, K$_5$. [7] वलते संवृणोतीति F$_2$. [8] पुंलिङ्गनपुंसकलिङ्गौ F$_2$. [9] 'वल संवरणे संचरणे च' B$_1$, Pt$_2$.

अयनं वर्त्म मार्गाध्वपन्थानः पदवी सृतिः ।
सरणिः पद्धतिः पद्या वर्तन्येकपदीति च ॥ १५ ॥

(वि.) अयनमिति—अयन्तेऽनेनेति अयनम्। 'अय पय गतौ'। वर्तन्तेऽनेनेति [1]वर्त्म। 'वृतु वर्तने'। [2]मृगयन्ते गवेषयन्त्यनेनेति मार्गः। 'मृग अन्वेषणे'। अद्यते भक्ष्यते पथिकैरत्रेत्यध्वा[3]। 'अद भक्षणे'। [4]पथन्त्यनेन पन्थाः। 'पथे गतौ'। नकारान्तः। पतन्त्यत्रेति वा। 'पत्लृ गतौ'। पद्यन्तेऽनयेति[5] पदवी। 'पद गतौ'। सरन्त्यनयेति सृतिः। 'सृ गतौ'। सरणिश्च। [6]पद्भ्यां हन्यत इति पद्धतिः। 'हन हिंसागत्योः'। पदमत्र दृश्यते [7]पद्या। 'दृशिर् प्रेक्षणे'। वर्तन्तेऽनया वर्तनी[8]। एके कतिपये पादा लक्ष्यन्तेऽत्रेति एकपदी। मार्गनामानि ॥ १५ ॥

[1] नकारान्तः F_2.　[2] मार्गयन्ति B_1, F_2, K_5, K_6; 'मार्ग अन्वेषणे' F_2, K_5; मृज्यते पथिकपदैर्निस्तृणीक्रियत इति F_2, Pt_2; 'मृजूष् शुद्धौ' Pt_2.　[3] अर्द(य K_5)न्त्यत्रेत्यध्वा, 'अर्द गतौ' B_1, F_1, K_6; नकारान्तः F_2.　[4] पन्थयन्ति, 'पथि गतौ' Pt_2.　[5] अस्यामिति F_2.　[6] पादाभ्यां Pt_2.　[7] तृणकण्टकादिरहितत्वात् पादाय हिता Pt_2.　[8] F_1 adds 'वृतु वर्तने'.

अतिपन्थाः सुपन्थाश्च सत्पथश्चार्चितेऽध्वनि ।
व्यध्वो दुरध्वो विपथः कदध्वा कापथः समाः ॥ १६ ॥

(वि.) अतिपन्था इति—[1]अतिपूज्यः पन्था अतिपन्थाः। सुपूज्यः[2] पन्थाः सुपन्थाः। संश्चासौ पन्थाश्च सत्पथः। अर्चिताध्वनामानि ॥ विरुद्धोऽध्वा व्यध्वः। [3]दुष्टोऽध्वा दुरध्वः। विरुद्धः पन्थाः विपथः[4]। कुत्सितोऽध्वा कदध्वा। कुत्सितः पन्थाः कापथः। कुत्सितमार्गनामानि[5] ॥ १६ ॥

[1] अतिश्रेष्ठः Pt_2.　[2] सुशोभनः F_2, Pt_2.　[3] दुष्टाध्वा K_2.　[4] विपथं कापथं च क्लीबमाहुः F_2.　[5] °मार्गाभास° W_2.

अपन्थास्त्वपथं तुल्ये शृङ्गाटकचतुष्पथे ।
प्रान्तरं दूरशून्योऽध्वा कान्तारं वर्त्म दुर्गमम् ॥ १७ ॥

(वि.) अपन्था इति—पन्था न भवतीत्यपन्थाः। अपथं च। मार्गाभासनामनी ॥ शृङ्गवन्नानादिगाश्रितैर्मार्गैरटतीति [1]शृङ्गाटकम्। शृङ्गैरुत्सवैर्जनोऽटतीति वा। '[2]अट गतौ'। चतुर्णां पथां समाहारः चतुष्पथम्[3]। चतुष्पथनामनी ॥ प्रकृष्टं ग्रामयोरन्तरं व्यवधानं यत्रेति प्रान्तरम्। प्रगता ग्रामादयोऽन्तरेऽस्मिन्निति वा। [4]दूरशून्याध्वनाम ॥ कस्य जलस्यान्तरं समीपमृच्छतीति जनोऽत्र कान्तारम्[5]। 'ऋ गतौ'। [6]दुर्गमवर्त्मनाम ॥ १७ ॥

[1] शृङ्गाकारैर्मार्गैरटतीति वा F_2. [2] 'अट पट गतौ' K_6, Pt_2. [3] चत्वारः पन्थानः यस्य तत् F_2. [4] F_2 adds दूरश्चासौ शून्यश्च. [5] कांश्चिन्न तारयतीति F_2, Pt_2. [6] F_2, Pt_2 add दुष्टो गमो यस्य तत् दुर्गमम्; दुर्गवर्त्म° B_1, K_5.

गव्यूतिः स्त्री क्रोशयुगं नल्वः किष्कुचतुःशतम् ।
घण्टापथः संसरणं तत् पुरस्योपनिष्करम् ॥ १८ ॥
([1]द्यावापृथिव्यौ रोदस्यौ द्यावाभूमी च रोदसी ।
दिवस्पृथिव्यौ गञ्जा तु रुमा स्याल्लवणाकरः ॥)

इति श्रीमदमरसिंहकृते नामलिङ्गानुशासने भूमिवर्गः

(वि). गव्यूतिरिति—गवोः क्रोशयोर्यूतिः युग्मं गव्यूतिः । क्रोशयोर्युगं युग्मम् । क्रोशयुगनाम ॥ नल्यते बध्यतेऽनेनेति नल्वः । 'णल बन्धने' । किष्कूणां हस्तानां चतुःशतम् । चतुःशतहस्तप्रमाणवर्त्मनाम ॥ [2]घण्टावतां गजानां पन्थाः घण्टापथः । सम्यक् सरन्त्यनेनेति [3]संसरणम् । 'सृ गतौ' । राजमार्गनामनी ॥ उप समीपे निष्कीर्यते सैन्यमत्रेत्युपनिष्करम्[4] । 'कृ विक्षेपे' । पुरराजमार्गनाम ॥ १८ ॥

इति श्रीलिङ्गयसूरिविरचितायाम् अमरकोशपदविवृतौ भूमिवर्गः

[1] Additional verse in K_2. [2] घण्टोपलक्षितानां Pt_2. [3] संभूय (संहताः Pt_2) सरन्त्यत्र F_2 [4] F_2 adds तत् संसरणं पुरस्य संबन्धि चेत्.

(पा.) ...हस्तानां चतुःशतं चेत् नल्वः स्यात् । घण्टापथः संसरणम् । राजमार्गनामनी । 'राजमार्गः संसरणं श्रीघण्टाभ्यां पथः परः' इति वैजयन्ती (पृ. १६०, श्लो. १६) । तत् पुरस्योपनिष्करम् । तदेव पुराभिमुखं चेदुपनिष्करं स्यात् । द्यावापृथिव्यौ—पृथिव्यौ । आकाशभूम्योर्नामानि । गञ्जा—लवणाकरः । लवणभूनामनी ॥ १८ ॥

इति [1]श्रीवत्सनृसिंहसूरिसुतमल्लिनाथसूरिविरचितेऽमरपदपारिजाते भूमिवर्गः

[1] °नरसिंह° A_1.

———

२. पुरवर्गः

पूः स्त्री पुरीनगर्यौ वा पत्तनं पुटभेदनम् ।
स्थानीयं निगमोऽन्यत्तु यन्मूलनगरात् पुरम् ॥ १ ॥
तच्छाखानगरं वेशो वेश्याजनसमाश्रयः ।

(वि.) पूरिति—पूर्यते जनैरिति पूः । 'पॄ पालनपूरणयोः' । रेफान्तस्त्रीलिङ्गः । [1]पुरी च । [2]क्रीडार्थं नगाः वृक्षाः पर्वता वा सन्त्यत्रेति नगरी । [3]पुरीनगर्यौ विकल्पेन स्त्रियौ । पत्तनसाहचर्यान्[4] नपुंसकेऽपि । पतन्ति जना अत्रेति पत्तनम् । 'पत्लृ गतौ' । पट्टणमिति पाठे पटन्ति गच्छन्ति जना अत्रेति पट्टणम् । '[5]पट गतौ' । पुटमगारं भिद्यतेऽत्रेति पुटभेदनम् । 'भिदिर् विदारणे' । पुटाः[6] घृतघटादयो जनसंमर्दादस्मिन् भिद्यन्त इति वा । तिष्ठन्त्यस्मिन्निति स्थानीयम् । अकुतोभयत्वात् स्थानाय वासाय हितम् इति वा । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' । नियतं गच्छति जनोऽत्रेति निगमः[7] । प्रधानपुरनामानि ॥ वृक्षस्य शाखा यथा तथा प्रधाननगरस्याङ्गं शाखानगरम्[8] । प्रधानपुरादन्यपुरनाम ॥ विशन्ति कामुका अत्रेति वेशः । 'विश प्रवेशने' । वेश्याजनस्य समाश्रयो वासस्थानम् । [9]गणिकासमूहस्थाननाम ॥ १ ॥

[1] पूर्यते जनैरिति F_2.　[2] क्रीडार्थाः K_5.　[3] पुरीनगरीशब्दौ F_2.　[4] साम्यात् F_1.
[5] 'अट पट गतौ' B_1, J_2, K_5.　[6] पुटा मृद्घटादयः W_2.　[7] B_1, F_1 add 'गम्लृ गतौ'.
[8] मूलनगरस्य वृक्षप्रायस्य शाखासदृशत्वात् शाखानगरम् F_2.　[9] वेश्याजन° F_2.

(पा.) पूः । रेफान्तः स्त्रीलिङ्गश्च । पुरीनगर्यौ वा । पाक्षिकस्त्रीलिङ्गौ । 'पीठं क्रोडं रसनं तुम्बं नगरं च मन्दिरापुर्यौ' इत्यरुणदत्तलिङ्गानुशासनात् पक्षे नपुंसकलिङ्गौ । [1]पट्टणं—निगमः । नगरनामानि । 'पट्टणं[2] पुटभेदनम् । पत्तनं च' इति वैजयन्तीपाठात् (पृ. १५९, श्लो. ३-४) पत्तनशब्दोऽप्यस्ति । अन्यत्तु—शाखानगरम् । मूलनगरादन्यन्नगरं[3] यत्तच्छाखानगरं स्यात् । अनुक्तम्—'स्कन्धावारो[4] राजधानी दुर्गं च कटकोऽस्त्रियाम्' । राज्ञां प्रधाननगरीनामानि[5] ॥ वेशो—समाश्रयः । वेश्याजनाश्रयो वेशः स्यात् । अनुक्तम्—'वेण्ठा विटजनाश्रयः' । विटजनाश्रयः वेण्ठा स्यात् ॥ १ ॥

[1] पट्टनं B_3.　[2] पट्टनमिति मुद्रितग्रन्थे.　[3] पुरं B_3.　[4] स्कन्धाधारो A_1, B_3.
[5] °नगर° B_3.

आपणस्तु निषद्यायां विपणिः पण्यवीथिका ॥ २ ॥

रथ्या प्रतोली विशिखा स्याच्चयो वप्रमस्त्रियाम् ।
प्राकारो वरणः सालः प्राचीनं प्रान्ततो वृतिः ॥ ३ ॥

(वि.) आपण इति—आ[1] समन्तात् पणन्ते व्यवहरन्त्यस्मिन्निति[2] आपणः। 'पण व्यवहारे स्तुतौ च'। विपणिश्च[3]। निषीदन्ति [4]वणिजोऽत्रेति निषद्या। 'षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु'। पण्यस्य वीथिका पण्यवीथिका[5]। हट्टनामानि ॥ रथाय हिता रथ्या। प्रतोल्यते जनैरिति [6]प्रतोली। 'तुल उन्माने'। [7]मुण्डितशिरोवत् समभूमित्वाद् विशिखा। विशीयन्ते प्रकाश्यन्त इति वा। 'शीङ् स्वप्ने'। विपूर्वकत्वात् प्रकाशार्थकत्वम्। [8]रथहितमार्गनामानि ॥ चीयते पाषाणादिभिरिति चयः। 'चिञ् चयने'। उप्यते [9]प्राकारोऽत्रेति वप्रः। 'डुवप् बीजसन्ताने'। प्राकाराधारभूतमृदादेर्नामनी ॥ [10]प्रकर्षेण क्रियत इति प्राकारः। 'डुकृञ् करणे'। वृणोति सम्यगिति [11]वरणः। व्रियते वेष्ट्यतेऽनेनेति वा। 'वृञ् वरणे'। स्यति पर्यन्तं करोतीति सालः। 'षोऽन्तकर्मणि'। स्यति गमनमिति वा। प्राकारनामानि ॥ [12]प्रागास इति प्राचीनम्[13]। प्राक् चीयत इति वा। 'चिञ् चयने'। प्राचीरमिति वा पाठः। प्राक् ईर्यत इति प्राचीरम्। 'ईर क्षेपे'। ग्रामवृतिनामनी ॥ २–३ ॥

[1] आपणन्ते K_6, W_2. [2] अत्रेति W_2. [3] पणश्च D_2, F_1; विपणन्तेऽत्र F_2. [4] वणिजाः F_2. [5] पण्यानां विक्रेतुमानीतानां वीथिः Pt_2. [6] प्रतोलयन्ति जना अस्यामिति Pt_2. [7] मुण्डितसाम्यात् K_6, W_1. [8] रथस्य मार्ग° F_1. [9] प्राकाराधारो W_2. [10] प्रक्रियते K_6, W_2. [11] Gap of 2 pages in I. [12] प्रागास्त K_6. [13] Pt_2 adds प्रागञ्चतीति वा, 'अञ्चु गतिपूजनयोः'.

(पा.) आपणस्तु निषद्यायाम्। आपणनामनी। 'अङ्गडि'। विपणिः—वीथिका। आपणवीथिनामनी[1]। रथ्या—विशिखा। वीथिनामानि। अनुक्तम्—'उपरथ्या तु दर्शिनी[2]'। ग्रामस्य [3]पुरतो गवाद्यागमनगमनाभ्यां कृतमार्गनामनी। भाषया 'पशुवुल . . . अंदुरु'॥ स्याच्चयो—अस्त्रियाम्। प्राकाराधारार्थं मृच्छिलाभ्यां बद्धसेतुनामनी। भाषया 'आडुवलि'। 'वप्रः स्याद् धूलिकुट्टिमम्' इति धनंजयः[4] ॥ प्राकारो—सालः। प्राकारनामानि। 'कोट'। देहलीदीपन्यायाद् वप्रमपि। 'वप्रं [5]सालं प्राकारमाहुररं [6]कवाटं च' इति हलायुधः (अ. मा. २. १३३) ॥ अनुक्तम्—'कपिशीर्षं तु सालाग्रम्'। सालाग्रनाम। भाषया 'कोटकोम्म'॥ प्राचीनं—वृतिः। सालावृतिनाम ॥ अनुक्तम्—'आवेष्टको वृतिर्वाटी'। कण्टकशाखावरणनामानि। 'मुंलकंचे'॥ २–३ ॥

[1] वीथिका° B_3. [2] दर्शनी B_3. [3] पुरस्तात् B_3. [4] A_1 adds वप्रमस्त्रियाम्. [5] शालमिति मुद्रितग्रन्थे. [6] कपाटं B_1, मुद्रितग्रन्थे च.

भित्तिः स्त्री कुड्यमेडूकं यदन्तर्न्यस्तकीकसम् ।
गृहं गेहोदवसिते वेश्म सद्म निकेतनम् ॥ ४ ॥
निशान्तवस्त्यसदनं भवनागारमन्दिरम् ।
गृहाः पुंसि च भूम्न्येव निकाय्यनिलयालयाः ॥ ५ ॥

(वि.) भित्तिरिति—भिद्यत इति भित्तिः । स्त्रियाम् । 'भिदिर् विदारणे' । कुड्यां साधु कुड्यम् । कुड्यत इति वा । 'कुडि संघाते' । [1]मृन्मयावरणनामनी ॥ इल्यते क्षिप्यतेऽस्थि अन्तरिति एडूकम् । 'इल स्वप्नक्षेपणयोः' । सास्थिभित्तिनाम ॥ [2]गृह्णाति सर्वमिति गृहम् । 'ग्रह उपादाने' । गाह्यत इति गेहम् । 'गाहू विलोडने' । वल्कलादिना उद् ऊर्ध्वमवसीयत इत्युदवसितम् । उदवसीयते बध्यते वंशादिभिरिति वा । 'षिञ् बन्धने' । विशन्त्यस्मिन्निति वेश्म । 'विश प्रवेशने' । सीदन्ति तिष्ठन्त्यत्रेति सद्म । 'षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु' । [3]निकेतयन्ति निवसन्त्यस्मिन्निति निकेतनम् । 'कित [4]निवासे' । निकेत्यते स्थीयतेऽस्मिन्निति वा । नितरां शाम्यति [5]दुःखमत्रेति निशान्तम् । 'शमु उपशमे' । अवश्यं निशायामम्यते गम्यत इति वा । 'अम गत्यादिषु' । [6]वस्तुं साधु वस्त्यम् । 'वस निवासे' । अवस्त्यमिति पाठे अवस्त्यायते संघीभवतीत्यवस्त्यम्[7] । 'स्त्यै शब्दसंघातयोः' । सीदन्त्यत्र सदनम् । 'षद्लृ विशरणादौ' । भवन्ति [8]बाला अत्रेति भवनम् । 'भू सत्तायाम्' । अगा वृक्षा ईर्यन्ते नीयन्ते स्वनिर्माण[9] इत्यगारम् । 'ईर प्रेरणे' । अगान् वृक्षान् स्तम्भभूतानियर्तीति वा । 'ऋ गतौ' । मन्दन्ते [10]मोदन्तेऽत्रेति मन्दिरम् । 'मदि स्तुतिमोदमदस्वप्नकान्तिगतिषु' । मन्द्यन्ते सुप्यन्तेऽत्रेति वा । गृहशब्दः पुंसि भूम्न्येव[11] । गृह्णन्ति प्रविष्टानिति गृहाः । 'ग्रह उपादाने' । चात् क्लीबमपि । गृहाणि । निचीयते द्रव्यमत्रेति निकाय्यः । 'चिञ् चयने' । निलीयन्ते आलीयन्ते जना अत्रेति निलयः । आलयश्च । 'लीङ् श्लेषणे' । गृहनामानि ॥ ४–५ ॥

[1] मृण्मय° D_2, K_5, K_6. [2] गृह्यते पुरुषेणार्जितं धनमिति Pt_2; F_1 omits 5 pages. [3] निकेतन्ति F_2. [4] रोगापनयने च W_2. [5] दुःखानि W_2. [6] वस्तौ J_2. [7] अपस्त्यायते संघीभवतीति अपस्त्यम् J_2. [8] शालाः B_1; भवन्त्यस्मिन् पुत्रादयः F_2. [9] स्वनिर्माणाय B_1. [10] मोदं प्राप्नुवन्ति W_2. [11] गृहाः भूम्नि पुंस्येवेति नियमो नास्ति K_6, W_2.

(पा.) भित्तिः—कुड्यम् । कुड्यनामनी ॥ एडूकं—कीकसम् । अन्तर्गतास्थि-कुड्यनाम । 'मेत्तिनकोड[1]' । एडुकमित्यप्यस्ति । 'एडुकमन्तर्गतास्थिकुड्यं स्यात्' इति

रत्नकोशः ।। गृहं—उदवसितम् । गेहोदवसितशब्दयोर्गृहशब्देन[2] सामानाधिकरण्यं लिङ्गान्तरसंभावनार्थम् । 'न नोदवसितं न स्त्री गेहं पुंभूम्नि वा गृहम्' इति वैजयन्ती (पृ. १६०, श्लो. १९) । वेश्म—सदनम् । वस्तमित्यत्रान्तःस्थादिपाठे 'वस्तं वस्त्यं निकेतनम्' इति वैजयन्ती (पृ. १६०, श्लो. १७) । पवर्गादिपाठे 'संपद्गुणातिशयपस्त्य रुचं [3]तवेति' इति धर्मशर्माभ्युदयपद्मचित्रम् (१९. ९९) । भवनागारमन्दिरम्—आलयाः । गृहनामानि ।। ४–५ ।।

[1] °गाड B_3. [2] °शब्दसामाना° A_1. [3] तवैति इति मुद्रितग्रन्थे.

वासः कुटी द्वयोः शाला सभा संजवनं त्विदम् ।
चतुःशालं मुनीनां तु पर्णशालोटजोऽस्त्रियाम् ।। ६ ।।

(वि.) वास इति—[1]वसन्त्यस्मिन्निति वासः । 'वस निवासे' । कुटति कुटिलीभवतीति कुटी । 'कुट कौटिल्ये' । कुट्यन्ते पशवो [2]बध्यन्तेऽस्मिन्निति वा । कुटी द्वयोः । शलन्त्यस्यामिति शाला । 'शल[3] गतौ' । [4]शाल्यते वा । 'शालृ श्लाघायाम्' । [5]सह भान्त्यस्यामिति सभा । 'भा दीप्तौ' । सभागृहनामानि ।। संजवन्ते[6] संगच्छन्ते चतस्रः शाला अत्रेति संजवनम् । [7]संवहनमिति पाठे संवहन्ति मिलन्त्यत्रेति । गत्यर्थो धातुरत्र । चतस्रः शालाः समाहृता अत्रेति चतुःशालम्[8] । चतुःशालगृहनामनी ।। पर्णैः [9]कृता शाला पर्णशाला । उटैस्तृणपर्णैर्जायत[10] इति उटजः । 'जनी प्रादुर्भावे' । मुनिसदननामनी ।। ६ ।।

[1] W_2 adds विशेषेण. [2] संगच्छन्ते K_6. [3] 'शल चल आशुगमने' K_2, K_6. [4] शालते K_6, W_2. [5] F_2 adds पुत्रादिभिः. [6] F_2, Pt_2 add मिथः. [7] संहननमिति पाठे संहन्ति मिलन्त्यत्रेति । 'हन हिंसागत्योः' । गत्यर्थो धातुरत्र B_1, J_2, K_5. [8] चतसृणां शालानां समाहारः Pt_2. [9] पर्णैः शालत इति F_2. [10] K_6 omits पर्णैः.

(पा.) वासः—सभा । गृहनामानि । अनुक्तम्—'निवासावसथावासा वास्तव-स्त्री निर्वृतं कुलम्' । एतानि षट् च । संजवनं—चतुःशालम् । चतुःशालगृहनामनी । 'तोड्डिल्लु' ।। मुनीनां—अस्त्रियाम् । आश्रमनामनी । 'आश्रमे तु पर्णशालोटजमस्त्रि-याम्'[1] इति वैजयन्ती (पृ. १६१, श्लो. २६) ।। ६ ।।

[1] '°उटजोऽस्त्रियाम्' इति मुद्रितग्रन्थे.

चैत्यमायतनं तुल्ये वाजिशाला तु मन्दुरा ।
आवेशनं शिल्पिशाला प्रपा पानीयशालिका ॥ ७ ॥

(वि.) चैत्यमिति—मृदादिना[1] चीयत[2] इति चैत्यम् । 'चिञ् चयने' । [3]आयतन्तेऽस्मिन्नित्यायतनम् । 'यती प्रयत्ने' । [4]मुन्यालयनामनी ॥ वाजिनां[5] शाला वाजिशाला । मन्दन्तेऽत्राश्वा[6] इति मन्दुरा । 'मदि स्तुत्यादौ' । वाजिशालानाम ॥ आविशन्त्यत्र कर्मकारा[7] इत्यावेशनम् । शिल्पिनां शाला । [8]शिल्पिशालानाम ॥ प्रपिबन्त्युदकमस्यामिति[9] प्रपा । 'पा पाने' । पानीयस्य जलस्य शाला । पानीयशालानाम ॥ ७ ॥

[1] पाषाणादिना F_2, Pt_2.　[2] चय्यते K_2.　[3] अत्र for अस्मिन् K_6, W_2.　[4] मुनेरालय° K_5.　[5] F_2 adds अश्वानां.　[6] वाजिनः F_2.　[7] कर्मकारयितारः B_1, K_5, Pt_2, W_2.　[8] शिल्पशाला K_5, W_2.　[9] K_2 adds प्रजाः.

(पा.) चैत्यम्—तुल्ये । देवसदननामनी । तुल्ये इत्यनेनार्थान्तरेऽपि तुल्यत्वम् ।

'चैत्यं देवकुले बुद्धबिम्बेऽप्युद्देशपादपे[1] ।
देवसद्मन्यायतनं सद्ममात्रेऽपि तद्विदुः ॥'

इति । वाजिशाला—मन्दुरा । [2]हयशालायां मन्दुरा स्यात् । अनुक्तम्—'चतुरं हस्तिनां शाला' । [3]गजालयश्चतुरं स्यात् । 'शाला संधानिनी गवाम्' । गवां शाला संधानिनी स्यात् । आवेशनं शिल्पिशाला । कुलालपाकपुटी च कारोरव्यासवश्च पल्याणकारकचकिश्च नापितखरकुटिश्च चित्रकारजालिनी च पाटसालिकतन्तुवायगर्तिकादिकं च सर्वमावेशनं स्यात् ॥ प्रपा पानीयशालिका । पानीयशालानाम ॥ अनुक्तम्—'सत्रशाला शुभस्थली' । सत्रशालानामनी[4] ॥ ७ ॥

[1] उद्देश्य° B_3.　[2] हयलायः B_3.　[3] गजलायः A_1, B_3.　[4] °शालिका° A_1.

मठश्छात्रादिनिलयो गञ्जा तु मदिरागृहम् ।
गर्भागारं वासगृहमरिष्टं सूतिकागृहम् ॥ ८ ॥
(कुट्टिमोऽस्त्री निबद्धा भूश्चन्द्रशाला शिरोगृहम्)

(वि.) मठ इति—[1]मठन्त्यत्रेति मठः । 'मठ मदनिवासयोः' । [2]शिष्यापत्यादिनिवासनाम ॥ गञ्जन्ति [3]शब्दायन्ते मत्ता अस्यामिति गञ्जा । 'गजि शब्दे' । मदिराया मद्यस्य संधानगृहं मदिरागृहम् । सुरागृहनामनी ॥ [4]गर्भेऽन्तः अगारम् गर्भागारम् ।

वासाय[5] गृहं वासगृहम्। गृहान्तर्गृहनामनी[6]। [7]कृतरक्षत्वाद् ग्रहैर्न रिष्यत इत्यरिष्टम्। 'रिष हिंसायाम्'। सूतिकाया अभिनवसूतिकाया गृहम्। सूतिकागृहनामनी ॥ ८ ॥

[1] मठ्यन्ते छात्रादिभिरिति F_2, Pt_2. [2] छात्रोऽन्तेवासी आदिर्येषां ते परिव्राजकक्षपणकादयः तेषां निलयः Pt_2. [3] स्वैरमालपन्ति F_2. [4] निर्वातत्वात् गर्भ इव Pt_2. [5] वासस्य शयनस्य Pt_2. [6] गृहान्तरित° W_2. [7] Pt_2 adds मन्त्रादिना.

(पा.) मठः—निलयः। अन्तेवास्याश्रयो मठः स्यात्॥ गञ्जा—मदिरागृहम्। सुरादिविक्रेतृगृहं गञ्जा स्यात्। [1]स गञ्जाशब्दः पुंलिङ्गश्चेत् भाण्डागारनामापि स्यात्। 'भाण्डागारे पुमान् गञ्जः स्त्री तु खन्यां सुरागृहे' इति वैजयन्ती (पृ. २३२, श्लो. २६)॥ गर्भागारम्। कोष्ठगृहनाम। '[2]गर्भागारोऽपवरकः' इति वैजयन्ती (पृ. १६३, श्लो. ५१)। वासगृहम्। सज्जिकागृहनाम। 'उशन्ति शयनस्थानं वासागारं विशारदाः' इति हलायुधः (अ. मा. २. १४०)। अरिष्टं सूतिकागृहम्। प्रसूतिगृहनाम ॥ ८ ॥

[1] B_3 omits. [2] 'अपवरकं गर्भगृहम्' A_1, B_3.

वातायनं गवाक्षोऽथ मण्डपोऽस्त्री जनाश्रयः।
हर्म्यादि धनिनां वासः प्रासादो देवभूभुजाम् ॥ ९ ॥

(वि.) वातायनमिति—वातस्यायनं[1] वातायनम्। गौश्चक्षुरक्ष्यत इति गवाक्षः[2]। 'अक्षू व्याप्तौ'। गोचक्षुरिव वर्तुलाकारत्वाद्वा। जालकनामनी॥ मण्ड्यते जनैरिति मण्डपः। 'मडि भूषायाम्'। जनानामाश्रयः जनाश्रयः। सर्वजनाश्रयशालानाम॥ मनो हरतीति हर्म्यम्। 'हृञ् हरणे'। धनिकगृहनाम॥ [3]प्रसीदन्त्यस्मिन्निति प्रासादः। 'षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु'। प्रमुदिताः सीदन्त्यस्मिन्निति वा। देवनृपगृहनाम ॥ ९ ॥

[1] F_2, Pt_2 add मार्गः; F_2 adds अयते यात्यनेनेत्ययनम्, 'अय पय गतौ'. [2] गवां किरणानामक्षो व्यापारोऽत्रेति वा F_2, Pt_2. [3] F_2 adds देवादयः.

(पा.) वातायनं—स्यात्। जालकनामनी। 'दीर्घाश्रं कर्णगच्छिद्रं तद्गवाक्षमिति स्मृतम्' इति मयमतप्रयोगान्नपुंसकम्। 'विलोलनेत्रभ्रमरैर्गवाक्षाः सहस्रपत्राभरणा इवासन्' इति रघुवंशप्रयोगात् (७. ११; कु. सं. ७. ६२) पुंलिङ्गः। गवाक्षनामानि॥ अनुक्तम्—'कुट्टिमोऽस्त्री निबद्धा भूः'। पाषाणादिनिबद्धभूमिनाम॥ 'चन्द्रशाला शिरोगृहम्'। गृहोपरि गृहनामनी। मण्टपोऽस्त्री जनाश्रयः। [1]मण्टपनामनी॥ हर्म्यादि—

वासः। धनिकानां निवासः हर्म्यादिसंज्ञकः स्यात्। आदिशब्दः पर्यायवचनः। 'हर्म्यं च मालिका'। प्रासादो देवभूभुजाम्। देवनृपवासः[2] प्रासादसंज्ञः स्यात्॥ ९॥

[1] जनाश्रयशालानाम B_3. [2] °आवासः B_3.

सौधोऽस्त्री राजसदनमुपकार्योपकारिका।
स्वस्तिकः सर्वतोभद्रो नन्द्यावर्तादयोऽपि च॥ १०॥
विच्छन्दकः प्रभेदा हि भवन्तीश्वरसद्मनाम्।

(वि.) सौध इति—[1]सुधायोगात् सौधः। राज्ञां सदनं राजसदनम्। [2]राजभवननाम॥ उप समीपे क्रियत इत्युपकार्या[3]। प्रयाणे[4] उपकरोतीति उपकारिका। पटकृतराजवेश्मनामनी॥ स्वस्ति शुभं कायतीति स्वस्तिकः। 'कै शब्दे'। सर्वतो भद्रमस्येति सर्वतोभद्रः। नन्दिमानन्दम् आवर्तयतीति नन्द्यावर्तः[5]। आदिग्रहणाद् रुचकवर्धमानादि गृह्यते। विशिष्टः छन्दोऽत्र विच्छन्दकः। [6]एते ईश्वरसद्मनां विच्छन्दकप्रभेदाः रचनाविशेषा भवन्ति। रचनाविशेषयुक्तनृपगृहाणां नामानि॥ १०॥

[1] सुधालिप्तत्वात् F_2; K_6 adds अस्त्रियां. [2] राजसदन° K_6, W_2. [3] पटादिभिरुपक्रियते F_2. [4] प्रयाणाय W_2, Pt_2. [5] नन्दमानन्दमावर्तयतीति Pt_2; W_2, Pt_2 add 'वृतु वर्तने'. [6] एतानि ईश्वरसद्मनामानि W_2.

(पा.) सौधो—राजसदनम्। राजगृहनामनी॥ उपकार्योपकारिका। [1]पटादिकृतराजगृहस्थाननामनी[2]। 'गृहस्थानं मतं[3] राज्ञामुपकार्योपकारिका' इति हलायुधः (अ. मा. २. १३५)॥ स्वस्तिकः—सद्मनाम्। स्वस्तिकसर्वतोभद्रनन्द्यावर्तरुचकवर्धमाना राजगृहरचनाविशेषाः। तत्स्वरूपं [4]तु—

'अपरान्तगतोऽलिन्दः प्रागन्तगतौ तदुत्थितौ चान्यौ।
तदवधिविधृतश्चान्यः प्राग्द्वारं स्वस्तिकं शुभदम्॥
अप्रतिषिद्धालिन्दं समन्तगे वास्तु सर्वतोभद्रम्।
नृपविबुधसमूहानां कार्यं द्वारैश्चतुर्भिरपि॥
नन्द्यावर्तमलिन्दैः शालाकुड्यात् प्रदक्षिणान्त्यगतैः।
द्वारं पश्चिममस्मिन् विहाय शेषाणि कार्याणि॥
प्राक्पश्चिमावलिन्दावन्त्यगतौ तदवधि स्थितौ शेषौ।
रुचकं द्वारं न शुभदमुत्तरतोऽन्यानि शस्तानि॥

द्वारालिन्दोऽन्त्यगतः प्रदक्षिणोऽन्यस्ततश्चान्यः ।
रुद्धश्च वर्धमानो द्वारं तु न दक्षिणं कार्यम् ॥'[5]

इति ॥ १० ॥

[1] A_1 omits घटादिकृत°. [2] B_3 omits स्थान°. [3] स्मृतं B_3; मुद्रितग्रन्थे च. [4] निरूप्यते A_1. [5] बृहत्संहिता ५२. ३१-५.

स्त्र्यगारं भूभुजामन्तःपुरं स्यादवरोधनम् ॥ ११ ॥
शुद्धान्तश्चावरोधश्च स्यादट्टः क्षौममस्त्रियाम् ।
प्रघाणप्रघणालिन्दा बहिर्द्वारप्रकोष्ठके ॥ १२ ॥

(बि.) स्त्र्यगारमिति—स्त्रीणामगारं स्त्र्यगारम् । अन्तः पूर्यत इत्यन्तःपुरम् । 'पॄ पालनपूरणयोः' । अन्तरभ्यन्तरे पुरं गृहमिति वा । अवरुध्यन्ते [1]राज्ञः स्त्रियोऽत्रेत्यवरोधनम् । 'रुधिर् आवरणे' । अवरोधश्च । [2]शुद्धाः सुरक्षिता अन्तिकाः समीपवर्तिनोऽत्रेति शुद्धान्तः । [3]राजस्त्रीणामगारनामानि ॥ अट्टन्ते हिंसन्ति [4]योधा अत्र स्थित्वेत्यट्टः । 'अट्ट [5]अतिक्रमणहिंसनयोः' । योधा अत्र क्षुवन्तीति क्षौमम् । 'टुक्षु शब्दे' । प्राकाराग्रस्थितरणगृहनामनी ॥ प्रहन्यते घटादिरनेनेति प्रघाणः । प्रघणश्च[6] । 'हन हिंसागत्योः' । अल्यते [7]भूष्यत इत्यलिन्दः । आलिन्द इति वा पदच्छेदः । 'अल [8]भूषणपर्याप्तिशक्तिवारणेषु' । [9]बहिर्द्वारात्पगृहनामनी ॥ ११–१२ ॥

[1] राजस्त्रियः J_2, K_2, K_5, K_6, W_2. [2] शुद्धाः परिशुद्धाः रक्षका अन्ते पुरसमीपेऽस्येति F_2, Pt_2. [3] B_1, I, K_2, K_3, K_5 add नृपस्त्रीणां च नामानि. [4] F_2 adds परबलमिति. [5] अतिक्रम° W_2, Pt_2. [6] प्रविशद्भिर्जनैर्हन्यत इति वा Pt_2. [7] अलंक्रियते F_2. [8] F_2, W_2 omit शक्ति. [9] °द्वारे W_2.

(पा.) स्त्र्यगारं—अवरोधश्च । [1]राजस्त्रीगृहनामानि । तात्स्थ्यात् तद्व्यपदेश इति [2]राजस्त्रीनामान्यपि[3] ।

'कलत्रवन्तमात्मानमवरोधे महत्यपि ।
तया मेने मनस्विन्या लक्ष्म्या च वसुधाधिपः' ॥

इति रघुवंशे (१. ३२) । स्यादट्टः—अस्त्रियाम् । अट्टनामनी । 'अट्टुग' ॥ 'कोट्टङ्गस्तु तमङ्गः स्यात्[4]' । तमङ्गनामनी । भाषया 'तमगम्' ॥ प्रघाण—प्रकोष्ठके । द्वारपार्श्वाल्पगृहनामानि ॥ अलिन्द इति ह्रस्वादिः । आलिन्द इति दीर्घादिश्च भवति । ह्रस्वादेरुदाहरणम् 'प्रघाणः प्रघणोऽलिन्दः' इति रत्नकोशः । दीर्घादेः—'गृहैकदेश आलिन्दः

प्रघाणः प्रघणस्तथा' इत्यमरमाला ॥ अनुक्तम्—'संवेशिनी मुखे शाला'। मुखशालानाम। भाषया 'मोगसाल[5]' ॥ ११-१२ ॥

[1] वरारोहा° A₁. [2] मत्तकाशिनी°A₁. [3] A₁ adds भवति. [4] B₃ adds 'कोद्रङ्गस्तु तमङ्गकः' इति वैजयन्ती. [5] A₁ adds 'चन्द्रशाला शिरोगृहम्'। पृथुगृहोपरि गृहनाम.

गृहावग्रहणी देहल्यङ्गणं चत्वराजिरे ।
अधस्ताद्दारुणि शिला नासा दारूपरि स्थितम् ॥ १३ ॥

(वि.) गृहावग्रहणीति—गृहं गृहद्वारशाखा अवगृह्यतेऽनयेति गृहावग्रहणी। 'ग्रह उपादाने'। दिह्यते [1]पङ्कादिनेति देहली। 'दिह उपचये'। द्वारमूले तिर्यक्स्थितपूज्यदारुनामनी ॥ अङ्गन्त्यत्रेत्यङ्गणम्। अङ्गनं वा। 'अगि गतौ'। [2]चतन्ते याचका अत्र स्थित्वेति चत्वरम्। 'चते याचने'। अजन्ति क्षिपन्ति [3]धान्यादिकमत्रेति अजिरम्। 'अज गतिक्षेपणयोः'। गृहस्य पुरःप्रदेशनामानि ॥ अक्षतैः शाल्यत इति शिला। 'शाल श्लाघायाम्'। देहल्यधःस्थितपूज्यह्रस्वदारुनाम ॥ गृहस्य नासिकेव तिष्ठतीति नासा। द्वारोपरि तिर्यक्स्थितपूज्यदारुनाम[4] ॥ १३ ॥

[1] सुधादिना Pt₂; देहं प्रवेशेन लातीति वा 'ला आदाने' F₂, Pt₂. [2] Pt₂ adds अत्र स्थित्वा चत्यते याचकैरिति वा. [3] F₂ adds आतपसंबन्धात्. [4] पूज्यस्य दारुणो B₁, I, K₂, K₃.

(पा.) गृहावग्रहणी देहलिः[1]। द्वारमूले तिर्यक्प्रसारितपूज्यदारुनामनी। 'कडप' ॥ अनुक्तम्—'उत्तराङ्गं तु तत्तिर्यग्द्वारस्योपरि दारु यत्'। द्वारोपरि तिर्यक्प्रसारितदारु उत्तराङ्गं स्यात्[2] ॥ अङ्गणं—अजिरे। प्राङ्गणभूनामानि। [3]अङ्गत्यस्मिन्नित्यङ्गणम्। पृषोदरादित्वाण्णत्वमिति सुभूतिटीका। अङ्गनमिति च कतिचन[4] कथयन्ति ॥ अधस्तात्—स्थितम्। संधिकर्मोचितकाष्ठयोरधस्तनकाष्ठं शिला स्यात्। उपरितनकाष्ठं नासा स्यात् ॥ १३ ॥

[1] देहली B₃. [2] A₁ adds उत्तरासनं च; उत्तरङ्गं B₃. [3] B₃ omits the line. [4] कतिचित् B₃.

प्रच्छन्नमन्तर्द्वारं स्यात् पक्षद्वारं तु पक्षकः ।
वलीकनीध्रे पटलप्रान्तेऽथ पटलं छदिः ॥ १४ ॥

(वि.) प्रच्छन्नमिति—प्रच्छाद्यत इति प्रच्छन्नम्। 'छद अपवारणे'। अन्तः स्थितं द्वारम् अन्तर्द्वारम्। गृहान्तर्गतद्वारनामनी ॥ [1]पक्षे पार्श्वे क्रियत इति पक्षकः[2]। पार्श्वकृतद्वारनामनी ॥ वलति संवृणोति [3]भित्तेः बहिःप्रदेशमिति वलीकम्। 'वल संवरणे'। [4]कुड्यादेर्नितरां बहिर्व्रियत[5] इति नीव्रम्[6]। 'वृञ् वरणे'। जलं बहिर्नीयत इति वा। 'णीञ् प्रापणे'। पटलस्य प्रान्तः पटलप्रान्तः। छदिषः प्रान्तनामानि ॥ पटं पटकार्यं [7]लातीति पटलम्। 'ला दाने'। छाद्यतेऽनेनेति छदिः। 'छद अपवारणे'। [8]सान्तोऽयं नपुंसकलिङ्गः। छदिषो नामनी ॥ आन्ध्रभाषायां 'कप्पु' ॥ १४ ॥

[1] F_2, Pt_2 add गृहस्य. [2] गृहस्य पक्षयोः स्थितं द्वारं पक्षद्वारम् F_2; पक्षे पार्श्वे द्वारं Pt_2. [3] कुड्यमिति Pt_2. [4] कुड्याः W_2. [5] Pt_2 adds अनेनेति. [6] नीध्रमिति वा पाठः K_6, W_2. [7] F_2 adds आदत्ते. [8] सकारान्तः K_3.

(पा.) प्रच्छन्नम्—स्यात्। अन्तर्द्वारनाम[1]। भाषया 'लोनि वाकिलि'। पक्षद्वारं—पक्षकः। पक्षद्वारनाम। नपुंसकोऽप्यस्ति। '[2]पक्षकं तु पक्षद्वारं खडक्किका' इति वैजयन्ती (पृ. १६२, श्लो. ४२)। वलीक—प्रान्ते। पटलप्रान्तनामानि ॥ 'चारुनीव्रो वलिकः[3] पटलप्रान्त इत्यपि' इति पुंस्काण्डे गोपालितः। अथ पटले छदिः। अपवारणनामनी। आन्ध्रभाषायां 'कप्पु'। पटलशब्दसाहचर्याच्छदिःशब्दो नपुंसकः[4] ॥ १४ ॥

[1] प्रच्छन्नं स्यात् A_1. [2] B_3 adds 'पक्षशाला तु पक्षकः' इति वैजयन्ती (पृ. १६०, श्लो. २४). [3] वलीकः B_3. [4] B_3 adds °लिङ्गः.

गोपानसी तु वलभी छादनेऽवक्रदारुणि।
कपोतपालिकायां तु विटङ्कं पुंनपुंसकम् ॥ १५ ॥

(वि.) गोपानसीति—गोपायतीति [1]गोपानसी। 'गुपू रक्षणे'। वलतीति[2] [3]वलभी। 'वल संवरणे'। [4]पटलोपस्थितस्यावक्रस्य दारुणो नामनी। वक्रदारुणीति वा [5]पदच्छेदः। तदा पटलप्रान्ते शिखेव स्थितस्य वक्रदारुणो नामनी ॥ कपोतान् पालयतीति कपोतपालिका। 'पाल रक्षणे'। विशिष्य[6] टङ्क्यतेऽत्रेति विटङ्कम्। 'टकि बन्धने'। पुंनपुंसके। वक्रदार्वधः पक्षिविश्रमाय [7]क्षिप्तस्य दारुणो नामनी ॥ १५ ॥

[1] गोपायतीति गोपा, नासेव नासा, गोपा चासौ नासा च Pt_2; 'गुपू गोपने' K_3, K_6. [2] D_2, Pt_2 add संवृणोति. [3] वलभिः B_1, D_2, I, K_2, K_3. [4] °उपरि° K_6. [5] पदविभागः K_2. [6] विशिष्टं K_2, I, W_2. [7] विक्षिप्तस्य K_5.

(पा.) गोपानसी—वक्रदारुणि । [1]वलभिच्छादनवक्रदारु गोपानसी स्यात् । 'गोप्पुलु' । कपोतपालिकायां—पुंनपुंसकम् । [2]कपोतादिपक्षिणामावासार्थं[3] निर्मितकाष्ठ-[4]विशेषनाम ॥ १५ ॥

[1] वलभी° B_3. [2] A_1 adds गृहासक्त°. [3] कपोतादीनाम् for पक्षिणाम् B_3. [4] °दारु° B_3.

स्त्री द्वार्द्वारं प्रतीहारः स्याद् वितर्दिस्तु वेदिका ।
तोरणोऽस्त्री बहिर्द्वारं पुरद्वारं तु गोपुरम् ॥ १६ ॥

(वि.) स्त्रीति—द्वार्यते [1]जनोऽत्रेति द्वाः । रेफान्तस्त्रीलिङ्गः । द्वारं च । 'द्वृ [2]संवरणे' । प्रतिह्रियते नूतनो जनोऽत्रेति प्रतीहारः[3] । 'हृञ् हरणे' । गृहद्वारनामानि ॥ विगता तर्दिः श्रमोऽत्रेति वितर्दिः । 'तर्द हिंसायाम्' । श्रमं वितर्दयतीति वा । पथिकैर्विद्यते लभ्यत इति वेदिका । 'विद्लृ लाभे' । विदन्त्यस्यामिति वा । 'विद ज्ञाने' । वेदिकानामनी ॥ मङ्गलार्थं बन्धून् [4]त्वरयतीति तोरणम् । 'तुर त्वरणे' । द्वाराद्बहिः बहिर्द्वारम् । द्वाराद्बहिर्वन्दनमालाबन्धनाय[5] रचितस्तम्भद्वयनाम । गोप्यते [6]पौरैरिति गोपुरम् । 'गुपू रक्षणे' । पुरद्वारनाम ॥ १६ ॥

[1] F_2 adds नूतनो; वार्यते नूतनपुरुषोऽत्र Pt_2. [2] वरणे K_6; वारणे W_2. [3] प्रतिहारः K_6, W_2. [4] त्वरिता भवन्त्यत्र Pt_2. [5] मण्डनमाला° W_2. [6] पुरस्थैरिति F_2; शूरैः Pt_2.

(पा.) स्त्री—प्रतीहारः । द्वारनामानि ॥ स्यात्—वेदिका । वेदिकानामनी ॥ तोरणो—बहिर्द्वारम् । [1]बाह्यद्वारं तोरणं स्यात् । 'तलवाकिलि' । तदग्रे मङ्गलार्थमाबद्ध-[2]स्रग्विशेषोऽपि तोरणं स्यात् । 'बुधैर्वन्दनमाला तु तोरणं परिकीर्तितम्[3]' इति हलायुधः (अ. मा. २. १४६) । पुरद्वारं—गोपुरम् । नगरद्वारं गोपुरं स्यात् । 'ऊरुवाकिलि' ॥ १६ ॥

[1] बहिर्द्वारनाम B_3. [2] निबद्ध° B_3. [3] °कीर्त्यते A_1; मुद्रितग्रन्थे च.

कूटं पूर्द्वारि यद्धस्तिनखस्तस्मिन्नथ त्रिषु ।
कपाटमररं तुल्ये तद्विष्कम्भोऽर्गलं न ना ॥ १७ ॥

(वि.) कूटमिति—हस्तिनो [1]नखमिव तिष्ठतीति हस्तिनखः । पूर्द्वारमृत्कूटनाम ॥ [2]कं शिरः पाटयतीति कपाटम्[3] । कं वातं वटति वेष्टयतीति कवाटं वा । 'पट भेदने'

'वट वेष्टने'। इयर्ति यातायातप्रकारेणेति अररम्। 'ऋ गतौ'। द्वारपिधाननामनी॥ तत् कपाटं विष्कभ्नातीति विष्कम्भः। 'स्कम्भु[4] रोधनस्तम्भनयोः'। [5]अरेण कर्षणेन गलतीत्यर्गलम्। 'गल अदने स्रवणे च'। कवाटाद्युद्घाटनाय निर्मितदारुयन्त्रनामनी॥ १७॥

[1] नख इव W_2. [2] Pt_2 adds प्रविशतां. [3] कैर्वातैः पाटयति भाषत इति वा। 'पट शब्दे' F_2, Pt_2. [4] 'ष्कभि स्कभि प्रतिबन्धने' K_3, K_6. [5] अरणे कर्षणे F_2; न गलतीत्यर्गलम् J_2, K_3, K_5; परेण K_5.

(पा.) कूटं—तस्मिन्। पुरद्वारेऽक्रमनिम्नमृत्कूटो हस्तिनखः स्यात्। 'शनैरनीयन्त रयात् पतन्तो रथाः क्षितिं हस्तिनखादखेदैः' इति माघः (शिशु. ३. ६८)। 'वंकदारम्'। कवाटम्—तुल्ये। द्वारपिधाननामनी॥ त्रिलिङ्गः कवाटः। कवाटः, कवाटी, कवाटम्। [1]पवर्गमध्य इति रभसकोशकारेणाभ्यधायि। कपाटः कपाटीति। अररं नपुंसकमेव। 'अथ त्रयी कपाटोऽपि कवाटोऽप्यररं न पुम्' इति वैजयन्ती[2] (पृ. १६२, श्लो. ४६)। अररीत्यपचयविवक्षायां स्त्री। पुंलिङ्गोऽररिशब्दोऽप्यस्ति।

'अप्यन्वेष्टुं रतिगृहगुहां गन्धवाहेन कार्ये
प्रेर्यन्तेऽमी परमररयो हर्म्यवातायनानाम्'।

इति चन्द्रकाव्यम्। अनुक्तम्—'घर्घरो द्वितलादीनामधोद्वारकवाटिका'। द्वितलत्रितलादिगृहद्वारकवाटिका घर्घरः स्यात्। तद्विष्कम्भो—न ना। कवाटधारकलोहदण्डादिकमर्गलं स्यात्[3]। 'द्वारयन्त्रं तु तालकम्' इत्यल्पार्गलपर्यायश्च पृथक्। 'तलुपुघडिय'। 'वितण्डस्त्वर्गला त्रयी' इत्ययस्तालकपर्यायोऽपि पृथक्। 'बीगेमु'॥ १७॥

[1] पकारमध्यम: B_3, [2] 'अथ त्रय्यौ कवाटोऽपि कुवाटोऽप्यररं न पुम्' इति मुद्रितग्रन्थे. [3] दारुदण्डमयं यत्कवाटधारकम् A_1.

आरोहणं स्यात् सोपानं निश्रेणिस्त्वधिरोहिणी।
संमार्जनी शोधनी स्यात् संकरोऽवकरस्तथा॥ १८॥

(वि.) आरोहणमिति—आरोहन्त्यनेनेत्यारोहणम्। 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च'। सह उपानमन्त्यत्रेति सोपानम्। 'णम प्रह्वत्वे शब्दे'। सोपाननामनी॥ [1]निश्रयन्ति ऊर्ध्वतलमनयेति निश्रेणिः। 'श्रिञ् सेवायाम्'। अधिरोहत्यनयेति अधिरोहिणी[2]। दारुनिर्मितसोपाननामनी॥ संमार्ष्टर्यनयेति[3] संमार्जनी। 'मृजूष् शुद्धौ'। [4]शोधयत्यनयेति शोधनी। 'शुध शौचे'। अङ्गणादौ [5]रजःसमूहनिराकरणसाधन-[6]

नामनी ॥ तृणादिना सह [7]कीर्यत इति संकरः । [8]अवकरश्च । 'कॄ विक्षेपे'। तया संमार्जन्या एकत्र क्षिप्तरजोनामनी ॥ १८ ॥

[1] निश्रयेन श्रयन्ति उन्नतस्थलमनयेति F_2, Pt_2. [2] अधिरोहणी D_2. [3] F_2 adds गृहादिकं; संमृज्यतेऽनया Pt_2. [4] शुध्यतेऽनया F_2, Pt_2. [5] K_2, K_3, K_5 add कीर्ण°. [6] अपनयन° K_5. [7] संकीर्यते अवकीर्यते Pt_2. [8] अवक्षिप्यते धूल्यादिकमिति F_2.

(पा.) आरोहणं—सोपानम् । सोपाननामनी ॥ निश्रेणिः—अधिरोहिणी । अट्टाद्यारोहणार्थं वंशादिनिर्मितयन्त्रनामनी । 'निच्चेन'॥ संमार्जनी—स्यात् । गृहाद् [1]रजस्तृणाद्यपनयनाय [2]निर्मितकामञ्जकादिसंदोहनामनी । '[3]पारक'। संकरो—क्षिप्ते । [4]संमार्जन्यपनीततृणराशिनामनी । 'कनवुकुप्प'। 'संमार्जनी [5]वर्धनी तन्मलेऽवकरसंकरौ' इति वैजयन्तीपाठात् (पृ. १६३, श्लो. ५२) संकरशब्दोऽबन्तः । 'संकारोऽग्निचटत्कारे संमार्जन्यवमार्जिते[6]' इति विश्वप्रकाशिकापाठात् (पृ. १३९, श्लो. १७९) संकारो घञन्तः । अनुक्तम्—'गोमुखं तूपवेशनम्[7]'। गृहाद्युपलेपननामनी । 'यिल्लुललुकुट[8]'॥ १८ ॥

[1] रजःकण° A_1. [2] कामलजकादि° A_1. [3] 'चापुरु' B_3. [4] °अवमर्जित° A_1. [5] शोधनीति मुद्रितग्रन्थे. [6] 'शङ्करोऽग्निचटत्कारे सम्मार्जन्यवपुञ्जिते' इति मुद्रितग्रन्थे. [7] उपलेपनम् B_3. [8] 'अलुकुट' B_3.

क्षिप्ते मुखं निःसरणं संनिवेशो निकर्षणम् ।
समौ संवसथग्रामौ वेश्मभूर्वास्तुरस्त्रियाम् ॥ १९ ॥

(वि.) क्षिप्त इति—[1]गृहस्य मुखप्रायत्वात् मुखम् । [2]गृहान्निःसरन्त्यनेनेति निःसरणम् । 'सृ गतौ'। गृहादिपुरोदेशनामनी ॥ [3]समन्तात् निविशन्तेऽत्र संनिवेशः । 'विश प्रवेशने'। निवृत्तं कर्षणमत्रेति निकर्षणम् । 'कृष विलेखने'। पुरादेर्बहिर्विहरणभूनामनी[1] ॥ सम्यग् वसन्त्यत्रेति संवसथः । 'वस निवासे'। ग्रस्यते[5] भुज्यत इति ग्रामः । 'ग्रसु[6] अदने'। पुरादन्यकतिपयगृहसमूहनामनी ॥ वसन्त्यत्र [7]गृहिण इति [8]वास्तुः । वेश्मनो भूर्वेश्मभूः । वेश्मस्थानभूनामनी ॥ १९ ॥

[1] D_2 omits 3 lines. [2] निःसार्यतेऽत्रेति K_6. [3] संनिविशन्ते W_2. [4] °भूमि° B_1. [5] K_6 adds नियतेः; नियुक्तेः B_1, J_2, K_2, K_3, K_5. [6] 'ग्रसु ग्लसु अदने' F_2, K_3, K_6. [7] रक्षिणः F_2. [8] वास्तु K_5; F_1, I add 'वस निवासे.'

(पा.) मुखं निःसरणम्। [1]गेहादिपुरोभागनामनी॥ संनिवेशो निकर्षणम्। गृहाद्यपरभागनामनी। 'इंट्टुवेनक'। समौ—ग्रामौ। ग्रामनामनी। तत्र परिवसथादि-[2]शब्दा अपि सन्ति। 'ग्रामः पर्युपसंनिभ्यः प्रतेश्च वसथः परः' इति वैजयन्ती (पृ. १५९, श्लो. २)॥ वेश्मभूः—अस्त्रियाम्। गृहभूमिर्वास्तु स्यात्। वेश्मशब्द उपलक्षणम्। 'ग्रामादि-भूमिर्वास्त्वस्त्री' इति वैजयन्ती (पृ. १५९, श्लो. १०)॥ १९॥

[1] गृहादि° B₃. [2] °आदयोऽपि B₃.

ग्रामान्तमुपशल्यं स्यात् सीमसीमे स्त्रियामुभे।
घोष आभीरपल्ली स्यात् पक्कणः शबरालयः॥ २०॥

इति पुरवर्गः

(वि.) ग्रामान्तमिति—[1]ग्रामस्यान्तं[2] ग्रामान्तम्। उपगतः शल्यः कीलको यत्र चिह्नार्थं प्रक्षेपात् उपशल्यम्। 'शल[3] चलनसंवरणयोः'। ग्रामसमीपप्रदेशनामनी॥ सीयते बध्यत इति सीमा। [4]नान्तः। सीमा आकारान्तस्त्रीलिङ्गश्च। 'षिञ् बन्धने'। ग्रामान्तनामनी॥ घोषन्ति गावोऽत्रेति घोषः। '[5]घुषिर् अविशब्दने'। आभीराणां गोपानां पल्ली[6] ग्रामः आभीरपल्ली। गोपालग्रामनामनी॥ पच्यते कदन्नमत्र पक्कणः। 'डुपचष् पाके'। शबन्ति भ्रमन्तीति शबराः। 'शब भ्रमणे'। तेषामालयः शबरालयः। शबरालयनामनी॥ २०॥

इति श्रीलिङ्गयसूरिविरचितायाममरकोशपदविवृतौ पुरवर्गः

[1] W_2 omits 3 lines. [2] F_2 adds समीपं. [3] 'शल गतौ' F_2; K_6 adds समीपभ्रमणे साधु वा. [4] प्रथमो नकारान्तः द्वितीयस्तु आकारान्तः F_2. [5] 'घुष घुष्टौ' F_2. [6] घृतादिक्रियार्थं जनैः पल्यते गम्यत इति पल्ली J_2; पलन्ति दध्यादिक्रयार्थ-मत्रेति, 'पल गतौ' F_2.

(पा.) ग्रामान्तम्—स्यात्। ग्रामान्तनाम॥ अनुक्तम्—'प्रान्तरं ग्रामयोर्मध्यम्'। ग्रामद्वयमध्यं प्रान्तरं स्यात्॥ सीमसीमे—उभे। सीमनामनी। 'द्वयच्चकमसिसुसन्नन्तम्' (३. ५. २४) इति विशेषविधिरबाधितः। 'सीमभिः सस्यसंपन्नैः' इति। 'मर्यादावधि

राघाटः'। एतानि त्रीणि च ॥ घोषः—स्यात्। वल्लवपल्लीनाम[1]। पक्कणः शबरालयः। किरातालयः पक्कणः स्यात् ॥ २० ॥

इति [2]श्रीवत्सनृसिंहसूरिसुतमल्लिनाथसूरिविरचितेऽमरपदपारिजाते पुरवर्गः

[1] घोषः स्यात् A_1.   [2] °नरसिंह° A_1.

---

३. शैलवर्गः

महीध्रे शिखरिक्ष्माभृदहार्यधरपर्वताः ।
अद्रिगोत्रगिरिग्रावाचलशैलशिलोच्चयाः ॥ १ ॥

(वि.) महीध्र इति—महीं [1]धारयतीति महीध्रः। 'धृञ् धारणे[2]'। शिखराण्यस्य सन्तीति शिखरी। क्ष्मां बिभर्तीति क्ष्माभृत्। 'डुभृञ् [3]भरणपोषणयोः'। हर्तुमशक्यः अहार्यः। 'हृञ् हरणे'। धरति [4]भुवमिति धरः। 'धृञ् [5]धारणे'। पर्वाणि संधयोऽस्य सन्तीति पर्वतः। नराणामुपजीवनीयत्वाद्[6] अद्यत इत्यद्रिः। 'अद भक्षणे'। गां भुवं त्रायत इति गोत्रः। 'त्रैङ् [7]पालने'। कालेन गीर्यत इति गिरिः। 'गॄ निगरणे'। ग्रस्यते कालेनेति ग्रावा। 'ग्रसु[8] अदने'। न चलतीत्यचलः। 'चल कम्पने'। शिला अत्र सन्तीति शैलः। शिलानामुच्चयो राशिः शिलोच्चयः। पर्वतनामानि ॥ १ ॥

[1] कीलभूतो Pt_2; धरतीति W_2, Pt_2.   [2] धरणे Pt_2.   [3] धारण° F_2, W_2; 'भृञ् भरणे' F_2.   [4] धरामिति K_6; धारयति F_2; W_2 adds धराधरश्च.   [5] धरणे K_6, Pt_2.   [6] उपजीव्यत्वात् K_6; जीव° F_1, K_2.   [7] 'त्रा रक्षणे' K_6.   [8] 'ग्रसु ग्लसु अदने' K_6, W_2.

(पा.) महीध्रे—शिलोच्चयाः। पर्वतनामानि। 'कुत्कीलो भूधरः [1]कुण्डः कुण्डिरः[2] सानुमानपि'। एतानि पञ्च च ॥ १ ॥

[1] कुड्डः A_1.   [2] कुड्डरः A_1.

लोकालोकश्चक्रवालस्त्रिकूटस्त्रिककुत् समौ ।
अस्तस्तु चरमक्ष्माभृदुदयः पूर्वपर्वतः ॥ २ ॥

(वि.) लोकालोक इति—एकस्मिन् भागे लोक्यते, एकस्मिन् भागे न लोक्यत इति [1]लोकालोकः। 'लोकृ दर्शने'। चक्राकारेण वलते संवृणोतीति चक्रवालः। 'वल संवरणे'। [2]भुवमावेष्ट्य स्थितस्य[3] गिरेर्नामनी ॥ त्रयः कूटाः शिखराण्यस्येति त्रिकूटः। अत एव त्रिककुत्[4]। त्रिकूटपर्वतनामनी ॥ [5]सूर्यादिरस्यते अत्रेत्यस्तः। 'असु क्षेपणे'। अस्तमनुपलब्धिं ग्रहनक्षत्राणां करोतीति वा। चरमः पश्चिमः स चासौ क्ष्माभृच्च चरमक्ष्माभृत्। चरमगिरिनामनी ॥ सूर्यादयोऽत्र [6]उदयन्त इत्युदयः। 'अय पय गतौ'। पूर्वश्चासौ पर्वतश्च पूर्वपर्वतः। [7]उदयगिरिनामनी ॥ २ ॥

[1] अस्याभ्यन्तरं सूर्यकिरणैः प्रकाश्यते न बाह्यमिति प्रकाशाप्रकाशतया लोक्यते न लोक्यत इति J_2, K_3, Pt_2. [2] भुवनम् B_1. [3] स्थितगिरेः K_6, W_2. [4] तिस्रः (त्रयः Pt_2) ककुदो यस्य F_2. [5] सूर्यादीनस्यत्यत्र W_2; सूर्यादिर्नश्यत्यत्र K_6. [6] उदयन्ति K_6; उद्यन्ति ग्रहाः सूर्यादयोऽस्मात् B_1, K_5, Pt_2. [7] पूर्वपर्वतनाम B_1, K_5.

(पा.) लोकालोकश्चक्रवालः। लोकालोकपर्वतनाम ॥ त्रिकूटः—समौ। त्रिकूटपर्वतनामनी ॥ अस्तः—क्ष्माभृत्। [1]अस्तपर्वतनाम। उदयः—पर्वतः। [2]पूर्वपर्वतनाम। अनुक्तम्—'मलयश्चन्दनाद्रिः स्यात्'। मलयपर्वतनाम ॥ 'मन्थशैलस्तु मन्दरः'। मन्दरगिरिनाम। अस्तपर्वतमेव मन्दरपर्वत इति कतिचित् कथयन्ति। 'मन्दरोऽपरशैलोऽस्तः' इति धनपालनिघण्टुः ॥ २ ॥

[1] चरम° B_3. [2] उदय° A_1.

हिमवान् निषधो विन्ध्यो माल्यवान् पारियात्रकः।
गन्धमादनमन्ये च हेमकूटादयो नगाः ॥ ३ ॥

(वि.) हिमवानिति—हिममस्यास्तीति हिमवान्। निषीदन्ति [1]सुरा अत्रेति निषधः। 'षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु'। अगस्त्येन विद्धत्वाद् विन्ध्यः। 'व्यध ताडने'। [2]सूर्यपथं विध्यतीति वा। स[3] एव धातुः। [4]माल्याकारतास्यास्तीति[5] माल्यवान्। परितो यात्रा गमनमस्यास्तीति पारियात्रकः। गन्धेन [6]मादयतीति गन्धमादनः। 'मदी हर्षग्लपनयोः'। [7]अस्त्रियाम्। हेममयाः कूटा अस्य हेमकूटः। अन्ये च हेमकूटादयो गिरयः सन्ति। एतेषामुक्तान्येव नामानि प्रशस्तानि ॥ ३ ॥

[1] गन्धर्वादयः K_5, K_6, W_2. [2] °पदवीं F_2, Pt_2. [3] B_1, D_2 omit. [4] माल्याकारत्वात् K_6, W_2; माल्यः for माल्यवान् K_2. [5] अत्र for अस्य K_5. [6] मदयति J_2; K_2, W_2, Pt_2 add हर्षयति. [7] अयं पुंलिङ्गेऽपि F_2, Pt_2.

(पा.) हिमवान्—गन्धमादनम्। 'अस्त्री कुलाचले ना तु मत्तेभे गन्धमादनम्' इति भागुरिमतान्नपुंसकम्। अन्ये च—नगाः। [1]हिमवदादयः पृथक्[2] पर्वताः ॥ ३ ॥

[1] हेमकूटादयः B_8. [2] पृथक् पृथक् A_1.

पाषाणप्रस्तरग्रावोपलाश्मानः शिला दृषत्।
कूटोऽस्त्री शिखरं शृङ्गं प्रपातस्तु तटो भृगुः ॥ ४ ॥

(वि.) पाषाणेति—वस्तूनि पिनष्टि चूर्णयतीति पाषाणः। 'पिष्लृ संचूर्णने'। प्रस्तृणाति आच्छादयति [1]भुवमिति प्रस्तरः। 'स्तृञ् आच्छादने'। [2]आतपादिभिस्तप्तः सन् [3]जलं गिरतीति ग्रावा। नान्तः। 'गॄ निगरणे'। उपलाति भिनत्ति वस्तूनीति उपलः। 'ला [4]आदाने'। अश्नुते व्याप्नोति [5]भुवमित्यश्मा। 'अशू व्याप्तौ'। वस्त्रादिकमश्नातीति वा। 'अश भोजने'। शिनोति तनूकरोत्यायुधमिति[6] शिला। 'शिञ् निशातने'। द्रून् वृक्षान् सादयतीति नाशयतीति दृषत्। 'षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु'। दृणातीति वा। 'दॄ विदारणे'। शिलादृषदौ स्त्रियौ। पाषाणनामानि ॥ कूट्यते दह्यते [7]रविणेति कूटः। 'कूट दाहे'। अयमस्त्री। [8]शिखा अग्रशिलात्रास्तीति शिखरम्। शृङ्गवदौन्नत्यगुणयोगात्[9] शृङ्गम्। शृणातीति[10] वा। 'शॄ हिंसायाम्'। शिखरनामानि[11] ॥ अस्मात् प्रपततीति प्रपातः। 'पत्लृ गतौ'। तटत्युच्छ्रायं प्राप्नोतीति तटः। 'तट उच्छ्राये'। भृज्ज्यते सूर्याग्नितेजसा पच्यत इति भृगुः। 'भ्रस्ज पाके'। शिखरादधस्तटनामानि ॥ प्रपातस्त्वतटो भृगुरिति पाठे [12]अतटः प्रपातः [13]संकटदेशो भृगुरित्युच्यते ॥ ४ ॥

[1] महीम् K_5; भुवनम् D_2, F_1. [2] आतपाभितप्तत्वात् J_2, K_2, W_2. [3] पतितं सलिलं F_1, I. [4] दानादानखण्डनेषु F_1, J_2. [5] भुवनम् K_6. [6] क्षुरादिकम् F_2. [7] सूर्यकिरणेन F_2. [8] शिखेव Pt_2. [9] गुणात् B_1, F_1; गुणत्वात् J_2. [10] F_2, Pt_2 add हिनस्ति. [11] शृङ्गनामानि J_2. [12] न विद्यते तटं यस्य अतटः B_1, K_5. [13] स्वकटदेशः B_1, K_5.

(पा.) पाषाण—दृषत्। 'कषायः कूष्माण्डो महिषवृषभव्योषदृषदः' इत्यूष्मभेदपाठान्मूर्धन्यः। 'शरच्छरद्दृशत्त्रिंशश्चत्वारिंशश्च विंशतिः' इत्यरुणदत्तलिङ्गानुशासनपाठात् तालव्यमध्यः। तदा च दृशद् दृषदित्युभयथापि[1] पाठः साधुः। शिलानामानि ॥ कूटोऽस्त्री—शृङ्गम्। गिरिशिखरनामानि ॥ प्रपातस्तु—भृगुः। [2]संचारानर्हशिखराधस्तलनामानि। भाषया 'चरि' ॥ ४ ॥

[1] उभयत्र A_1. [2] आसारप्रसारानर्हकूटाधोदेशनामानि A_1.

कटकोऽस्त्री नितम्बोऽद्रेः स्नुः प्रस्थः सानुरस्त्रियाम् ।
उत्सः प्रस्रवणं वारिप्रवाहो निर्झरो झरः ॥ ५ ॥

(वि.) कटक इति—कटत्याकाशमावृणोतीति कटकः । 'कटे वर्षावरणयोः' । पर्वतस्य नितम्बप्रायत्वात् नितम्बः । अद्रिनितम्बनाम ॥ स्नौति जलमिति [1]स्नुः । 'ष्णु प्रस्रवणे' । [2]प्रतिष्ठन्तेऽस्मिन् समभूभागत्वात् प्रस्थः । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' । सनोति [3]सुखं ददाति उपवेशन[4] इति सानुः । अस्त्रियाम् । 'षणु दाने' । फलकाकारावस्थित-महाशिलानामानि ॥ उनत्ति [5]जलसंपर्केणेत्युत्सः । 'उन्दी क्लेदने' । आपः प्रस्रवन्त्यस्मात् शिलासंध्यादाविति प्रस्रवणम् । 'स्रु गतौ' । पर्वतान्ताद् बहिर्निर्गतात्पस्यन्दितनीर-नामनी[6] ॥ वारिणः प्रवाहः वारिप्रवाहः । निर्झीर्यते [7]कालेन स्वल्पो[8] भवतीति निर्झरः । झरश्च[9] । 'झॄष् वयोहानौ' । प्रवाहवत्प्रस्रवणनामानि ॥ ५ ॥

[1] Pt_2 adds स्नातीति, 'ष्णा शौचे'. [2] प्रतिष्ठते स्थावरादिरत्रेति K_6. [3] अवकाशं F_2. [4] उपवेशेन I. [5] अम्भसा Pt_2. [6] पर्वतान्ताद् बहिर्निर्गतस्य जलस्य नाम B_1, K_5. [7] काले K_2. [8] स्वल्पीभवति K_6. [9] निर्झरा झरा इति वा पाठः K_5, K_6.

(पा.) कटको—अद्रेः । अद्रिनितम्बप्रदेशनाम । स्नुः—अस्त्रियाम् । स्नुर्वप्रः सानुरस्त्रियाम् इति पाठान्तरम् । [1]तदधोगतविशालफलकशिलानामानि[2] ।

'आमेखलं संचरतां घनानां छायामधःसानुगतां निषेव्य ।
उद्वेजिता वृष्टिभिराश्रयन्ते शृङ्गाणि यस्यातपवन्ति सिद्धाः ॥'

इति कालिदासः (कु. सं. १. ५) । स्नुशब्दः प्रस्थवप्रशब्दसाहचर्यात् पुंलिङ्गः । वप्रशब्दः सानुशब्दसाहचर्यात् पुंनपुंसकः । 'स्नुः पुमानस्त्रियां वप्रः' इति जयकोशः । उत्सः प्रस्रवणम् । प्रस्यन्दननामनी । '[3]निल्लुगारुंट' । वारिप्रवाहो—झरः । 'झारी झरी झलश्चापि' । एतानि च । झरीत्युपचयविवक्षायां स्त्रीलिङ्गः । 'झरीदत्तपरीरम्भदरी-सुप्तसरीसृपम्' इति । [4]निपत्य प्रवहदुदकनामानि ॥ अनुक्तम्—'नदी चेद्योजनातिगा' । योजनमतिक्रान्ता झरी नदीत्युच्यते ॥ ५ ॥

[1] B_3 omits °गत°. [2] °तलनामानि B_3. [3] 'ऊंट' B_3. [4] B_3 omits निपत्य and adds गिरि°.

दरी तु कन्दरो वा स्त्री देवखातबिले गुहा ।
गह्वरं गण्डशैलास्तु च्युताः स्थूलोपला गिरेः ॥ ६ ॥
(दन्तकास्तु बहिस्तिर्यक्प्रदेशान्निर्गता गिरेः)

(वि.) दरीति—दीर्यते दरी। 'दॄ विदारणे'। कं कुत्सितं दृणातीति [1]कन्दरः। केन जलेन दीर्यत इति वा। [2]भित्तिवद्भासमानपर्वतपार्श्वनामनी॥ देवैः खन्यत इति देवखातम्। 'खनु अवदारणे'। बिल्यत इति बिलम्। 'बिल भेदने'। देवखातं च तद्बिलं च देवखातबिलम्। तस्मिन् गुहागह्वरशब्दौ वर्तेते। [3]गूहत्यन्धकारमिति गुहा। 'गुहू संवरणे'। सिंहादिभिर्गाह्यत इति गह्वरम्[4]। 'गाहू विलोडने'। [5]पर्वतान्तराकृत्रिमविवरनामनी॥ गण्डा इव शैला गण्डशैलाः। गण्डाः [6]स्थूलाः शैला वा। भूकम्पादिना गिरिच्युतस्थूलोपलनाम॥ ६॥

[1] कन्दरा वा B_1, K_5.　[2] कन्दर° B_1, K_5.　[3] गुह्यते F_2.　[4] गतिं ह्वरतीति, 'ह्वृ कौटिल्ये' Pt_2.　[5] दरीगृहनामनी B_1, I, K_5; देवखातबिलशब्दौ गुहापर्यायाविति केचित् I, K_5.　[6] गुरवः F_1, K_6; गिरेः च्युताः स्थूलोपला गण्डाकाराश्च ते शैलाकाराश्च गण्डशैलाः F_2.

(पा.) दरी—वा स्त्री। गिरिनारन्ध्रनामनी। भाषया [1]'पर्वतमुयोकशिशु'। देव—गह्वरम्। [2]गुहानामानि॥ षडपि पर्याया[3] इति केचित्। 'दरी [4]गुहा कन्दरोऽस्त्री' इति वैजयन्ती (पृ. ४१, श्लो. ६)। गण्डशैलाः—गिरेः। गिरेः च्युताः पृथुलोपलाः[5] गण्डशैलाः स्युः। अनुक्तम्—'दन्तास्तून्नतपाषाणाः'। उच्चोपलनाम[6]। भाषया 'दकनिनिल्पुराल्लु'॥ ६॥

[1] 'लोय' B_3.　[2] सुरनिघातनामानि A_1.　[3] एकार्थके A_1.　[4] दरीगृह° B_3.　[5] पृथूपलाः B_3.　[6] °ला दन्ताः स्युः A_1.

खनिः स्त्रियामाकरः स्यात् पादाः प्रत्यन्तपर्वताः।
उपत्यकाद्रेरासन्ना भूमिरूर्ध्वमधित्यका॥ ७॥
धातुर्मनःशिलाद्यद्रेर्गैरिकं तु विशेषतः।
निकुञ्जकुञ्जौ वा क्लीबे लतादिपिहितोदरे॥ ८॥

इति शैलवर्गः

(वि.) खनिरिति—खन्यते [1]रत्नादिकमत्रेति खनिः। 'खनु अवदारणे'। स्त्रियाम्॥ आकीर्यन्ते [2]धातवोऽत्रेत्याकरः। 'कॄ विक्षेपे'। लोहादिधातुखननस्थाननामनी॥ [3]पादा इव तिष्ठन्तीति पादाः। प्रत्यन्ते समीपे पर्वताः प्रत्यन्तपर्वताः। समीपस्थक्षुद्रपर्वत-

नामनी ।। उप समीपे भूरुपत्यका । अद्रेरासन्नभूमिनाम ।। अद्रेरधिभूः ऊर्ध्वभूरधित्यका । अद्रेरूर्ध्वभूनाम ।। धत्ते मिथो व्यावर्तकं धर्ममिति धातुः । 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' । मनःशिलादिनाम ।। गिरौ[1] भवं गैरिकम् । [5] धातुविशेषनाम ।।

'सुवर्णरौप्यताम्राश्महरितालमनःशिलाः ।
[6]गैरिकाञ्जनकांस्यादिलोहसीसाः सहिङ्गुलाः ।
गन्धकोऽभ्रकमित्याद्या धातवो गिरिसंभवाः ।।'

पक्षिणोऽत्र स्थित्वा निकूजन्तीति निकुञ्जः[7] । कुञ्जश्च । 'कूज अव्यक्ते शब्दे' । उभौ शब्दौ वा क्लीबे । गृहवद्भासमानलतापिहितप्रदेशनामनी ।। ७-८ ।।

इति श्रीलिङ्गयसूरिविरचितायाममरकोशपदविवृतौ शैलवर्गः

[1] सुवर्णादिकम् K_6, W_2. [2] लोहादयः F_2, Pt_2. [3] अद्रेः पादा इव अधस्ताद्धारणाच्च पद्यन्त इति पादाः, 'पद्लृ गतौ' F_2. [4] गिरेः K_6, W_2; गिरौ भवतीति B_1. [5] विशेषधातुर्गैरिकमित्युच्यते F_2. [6] °कासीस° F_2. [7] निम्नप्रदेशो निकुञ्जश्च F_2; कावजनि कुञ्जः, 'जनी प्रादुर्भावे' Pt_2; कुञ्जन्ति K_6.

(पा.) खनिः—आकरः स्यात् । रत्नाद्युत्पत्तिस्थाननामनी[1] । भाषया 'गनि' । खानिशब्दोऽप्यस्ति । 'आकरश्च खनिः खानिः' इति व्यालिः । अनुक्तम्—'रुमा[2] तु लवणाकरः' । लवणखनी रुमा स्यात् । पादाः प्रत्यन्तपर्वताः । [3]अधःस्थितस्वल्पपर्वताः पादाः स्युः । उपत्यका—भूमिः । गिरेरासन्ना भूमिरुपत्यका स्यात् । ऊर्ध्वमधित्यका । ऊर्ध्वभूमिरधित्यका स्यात् । धातुः—अद्रेः । [4]हरितालं मनःशिलादिशिलाविकाराः[5] सर्वेऽपि सामान्यतो धातव एव[6] । गैरिकं—विशेषतः । गैरिकं विशेषतो धातुरित्युच्यते । 'गैरिकं[7] स्वर्णरेतोऽस्थिषु विशेषतः' इति वैजयन्ती (पृ. ४१, श्लो. ११) । निकुञ्ज—पिहितोदरे । लतादिभिः पिहितोदरस्य [8]प्रदेशस्य नामनी । 'पादरिळ्ळु' ।। ७-८ ।।

इति [9]श्रीवत्सनृसिंहसूरिसुतमल्लिनाथसुधीविरचितेऽमरपदपारिजाते शैलवर्गः

[1] खनिः स्यात् A_1. [2] B_3 adds इति वैजयन्ती. [3] प्रान्त° B_3. [4] B_3 adds अद्रेः संबन्धि. [5] °अश्म° B_3. [6] इत्युच्यन्ते B_3. [7] 'गैरिकं पीतधातुः स्यात्' इति मुद्रितग्रन्थे. [8] A_1 adds पर्वत°. [9] °नरसिंह° A_1.

४. वनौषधिवर्गः

[1]अटव्यरण्यं विपिनं गहनं काननं वनम् ।
महारण्यमरण्यानी गृहारामास्तु निष्कुटाः ॥ १ ॥

(वि.) अटवीति—अटन्त्यस्यां [2]वनेचरा[3] इत्यटवी । '[4]अट गतौ' । इयर्ति भ्राम्यति दुर्गमार्गत्वादत्रेत्यरण्यम् । 'ऋ गतौ' । वेपन्तेऽत्र भयादिति विपिनम् । 'टु-वेपृ कम्पने' । गाह्यतेऽवगाह्यतेऽत्रेति गहनम् । 'गाहू विलोडने[5]' । अरण्यनामानि ॥ कन्यते गम्यते वानरादिभिरिति काननम् । 'कनी दीप्तिकान्तिगतिषु' । कं जलमननं प्राणनमस्येति वा । 'अन प्राणने' । फलवत्वाद् वन्यते सेव्यत इति वनम् । 'वन षण संभक्तौ' । बहुवृक्षलतादिप्रदेशमात्रनामानी ॥ एतानि षड् अरण्यस्यैव नामानीति केचित्[6] । महदरण्यं[7] महारण्यम् । अरण्यानी च । गृहे आरामा गृहारामाः । कुटाद् गृहान्निष्क्रान्तो निष्कुटः । गृहवननामनी ॥ १ ॥

[1] F₂, J₂ add इतःपरमटवीवर्ग आरभ्यते.   [2] Pt₂ adds मृगयार्थं.   [3] मृगादयः F₂; अटन्तीत्यटाः पश्वादयः, वयः पक्षिणः अत्रेति F₂.   [4] 'अट पट गतौ' K₆, Pt₂.
[5] विगाहने D₂.   [6] W₂ omits rest of this Varga.   [7] K₆ adds अत्रास्तीति.

(पा.) चूलीस्थलीमिलद्वालकलानिधिकलाङ्कुरैः ।
विकासयञ्छिवः पायात् कविताकुमुदाटवीम् ॥

अटवी—वनम् । [1]अटवीनामानि । '[2]वाटिका मलयं कक्ष्यम्' । एतानि च ॥ महारण्यमरण्यानी । महारण्यनामनी ॥ अनुक्तम्—'शुष्काटवी[3] तु कक्षः स्यात्' । शुष्ककाष्ठाटवीनाम[4] ॥ 'प्रस्तरस्तु तृणाटवी[5]' । तृणारण्यनामनी ॥ गृहारामस्तु निष्कुटः । [6]गृहकाननामनी ॥ १ ॥

[1] अटवि° A₁.   [2] काटिका A₁.   [3] °अटविस्तु A₁.   [4] °काष्ठाटवि° A₁.
[5] तृणाटविः A₁.   [6] गेह° A₁.

आरामः स्यादुपवनं कृत्रिमं वनमेव यत् ।
अमात्यगणिकागेहोपवने वृक्षवाटिका ॥ २ ॥

(वि.) आराम इति—आ समन्ताद् रमन्तेऽत्रेत्यारामः । 'रमु क्रीडायाम्' । [2]पुरस्य उप समीपे वनम् उपवनम् । पुरस्य बाह्योद्याननामनी ॥ वृक्षा वटन्ते वेष्टन्तेऽत्रेति

वृक्षवाटिका[3]। 'वट [4]वेष्टने परिभाषणे च'। पुष्पवाटिकेति वा पाठः। धनिनां वेश्यानां च [5]गृहोपवननाम ॥ २ ॥

[1] आरमन्ति Pt_2. [2] वनस्य B_1, J_2, K_6. [3] वटतीति वाटिका, वृक्षाणां वाटिका F_2, Pt_2. [4] परिवेष्टने K_6. [5] गृहवन° J_2, K_6.

(पा.) आरामः—वनमेव यत्। यत् कृत्रिमं वनं तदेवोपवनमारामश्च स्यात्। स्यादुपवनम् इति पाठान्तरम्। 'कृत्रिमं वनमारामोऽपवनोपवने अपि' इति वैजयन्ती (पृ. ४५, श्लो. २)। वनमित्यपि भवति। 'नन्दनं वनमारामः' इति धनंजयः। अमात्य—वृक्षवाटिका। [1]अमात्यगणिकाग्रहणं [2]वैभवोपलक्षणार्थम्। 'किंराटगृहवृक्षवाटिकासु' इति वासवदत्ता। [3]पुष्पवाटिकेति पाठान्तरम्। '[4]पुष्पवाटी त्वमात्यादेः' इति वैजयन्ती (पृ. ४५, श्लो. ४)। पुर्पवाटिकेत्यत्र सस्य पाक्षिको रेफादेशः ॥ २ ॥

[1] अमात्यानां गणिकानां च A_1. [2] धनिको° B_3. [3] पुर्पवाटिका A_1, B_3. [4] पुर्पवाटी A_1, B_3; मुद्रितपुस्तके पुष्पवाटीत्येव.

पुमानाक्रीड उद्यानं राज्ञः साधारणं वनम्।
स्यादेतदेव प्रमदवनमन्तःपुरोचितम् ॥ ३ ॥

(वि.) पुमानिति—आक्रीडन्ते जना अत्रेत्याक्रीडः[1]। 'क्रीडृ [2]विहारे'। उद्यान्ति[3] उद्योगं [4]कुर्वतेऽत्रेति [5]उद्यानम्। 'या प्रापणे'। सर्वसाधारणराजवननामनी ॥ प्रमदानां वनं प्रमदवनम्। प्रमदावनमिति वा। [6]राजस्त्रीविनोदवननाम ॥ ३ ॥

[1] आक्रीड्यते राजादिभिः K_5. [2] विहरणे K_6. [3] उद्यतन्ते, 'यती प्रयत्ने' F_2, K_5. [4] कुर्वन्ति J_2. [5] उद्यानवननाम K_6. [6] राजस्त्रीणां विनोदार्थम् I, J_2.

(पा.) पुमानाक्रीडः—वनम्। राजसाधारणोपवननामनी[1]। स्यादेतदेव—पुरोचितम्। अन्तःपुरोचितमेतदेव वनं प्रमदवनं स्यात्। ह्रस्वतृतीयः। 'प्रमदावनोपकण्ठनलिनीषु लताभवनेषु भूभुजः' इति दीर्घतृतीयश्च भवति। '[2]चारकर्मणि निष्णातः प्रविष्टः प्रमदावनम्' इति ॥ ३ ॥

[1] B_3 omits उप. [2] विचार° A_1.

वीथ्यालिरावलिः पङ्क्तिः श्रेणी लेखास्तु राजयः।
वन्या वनसमूहे स्यादङ्कुरोऽभिनवोद्भिदि ॥ ४ ॥

(वि.) वीथीति—वियन्ति गच्छन्त्यनयेति वीथी। 'वी गतिप्राप्तिप्रजनकान्त्यसनखादनेषु'। विथ्यतेऽत्रेति वा। 'विथृ याचने'। अलति भूषयति वनादिकमिति आलिः। 'अल [1]भूषणपर्याप्तिवारणेषु'। आवलते संवृणोतीति आवलिः। 'वल संवरणे संचरणे च'। पञ्च्यते वृक्षगणेनेति पङ्क्तिः। 'पचि व्यक्तीकरणे'। श्रीयते[2] स्वशोभयेति श्रेणिः। 'श्रिञ् सेवायाम्'। वृक्षादिवीथिनामानि॥ अक्षररेखावल्लिख्यन्त इति लेखाः। 'लिख अक्षरविन्यासे'। राजन्त इति राजयः। 'राजृ दीप्तौ'। अतिसंनिकृष्टवीथिनामनी॥ वनानां समूहो वन्या। वनसमूहनाम॥ अङ्क्यते बीजं भित्त्वा दृश्यत[3] इत्यङ्कुरः। 'अकि लक्षणे'। उद्भिद्यते[4] बीजमनेनेति उद्भित्। 'भिदिर् विदारणे'। प्रत्यग्रप्ररोहनाम॥ ४॥

[1] भूषणशक्ति° K_6. [2] श्रयते शोभामिति B_1, K_5. [3] लक्ष्यते F_2, Pt_2.
[4] उद्भिनत्ति भुवं बीजं च F_2, Pt_2.

(पा.) वीथी—श्रेणिः। पङ्क्तिनामानि। 'धोरणिः पद्धतिः पालिः'। एतानि च। [1]सान्तरालवृक्षादीनां पङ्क्तेर्नामानि॥ लेखास्तु राजयः। [2]निरन्तरालतृणादीनां श्रेणिनामनी॥ वन्या—स्यात्। वनसमूहनाम॥ अङ्कुरोऽभिनवोद्भिदि। [3]नवोद्भिद्यङ्कुरः स्यात्। 'अङ्किलः प्ररोहोऽप्यत्रेति' [4]सुभूतिटीकावचनात् प्राकृतरूपस्यापि ग्रहणम्। 'अङ्कुरोऽङ्कूरमस्त्रियाम्' इति वैजयन्तीपाठात्तु[5] (पृ. ४५, श्लो. १०) [6]अङ्कूरोऽपि स्यात्। 'मोलक'॥ ४॥

[1] विरल° B_3. [2] निरन्तरतत्पङ्क्तिनामनी B_3. [3] अभिनव° B_3. [4] टीकाकार° A_1. [5] वचनात् B_3. [6] 'स्यादङ्कुरोऽङ्कूरमस्त्रियौ' इति मुद्रितग्रन्थे.

वृक्षो महीरुहः शाखी विटपी पादपस्तरुः।
अनोकहः कुटः शालः पलाशी द्रुद्रुमागमाः॥ ५॥

(वि.) वृक्ष इति—वृश्च्यते छिद्यते कुठारादिनेति वृक्षः। 'ओव्रश्चू छेदने'। [1]वृक्षत इति वा। 'वृक्ष वरणे'। वृणोतीति वा वृक्षः। 'वृञ् वरणे'। मह्यां रोहतीति महीरुहः। 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च'। शाखा अस्य सन्तीति [2]शाखी। विटपा अस्य सन्तीति विटपी। पादैर्मूलैरुदकं पिबतीति पादपः। 'पा पाने'। तरन्त्यातपमनेनेति तरुः। 'तॄ प्लवनतरणयोः'। अनसः शकटस्य अकं [3]गतिं हन्तीति अनोकहः। 'हन हिंसागत्योः'। कुटति शाखादिना वक्रीभवतीति कुटः। 'कुट कौटिल्ये'। शाल्यते पुष्पफलादिनेति शालः।

'शाल श्लाघायाम्'। [4]साल इति पाठे सीयते भिद्यते[5] सालः[6]। 'षोऽन्तकर्मणि'। पलाशानि पर्णानि सन्त्यस्येति पलाशी। [7]दीर्यत इति द्रुः। [8]द्रुमश्च। 'दॄ विदारणे'। न गच्छतीत्यगमः। 'गम्लृ गतौ'। वृक्षसामान्यनामानि ॥ ५ ॥

[1] वृक्षतीति F₂. [2] शाखतीति वा, 'शाखृ व्याप्तौ' F₂. [3] गमनं J₂, Pt₂. [4] सल्यते गम्यते जनैरिति, 'षल गतौ' F₂, Pt₂. [5] छिद्यते D₂, J₂, K₅. [6] अयमपि पाठः B₁, F₁, I. [7] द्रूयते द्रुः, 'द्रु गतौ' Pt₂. [8] द्रुः वृक्षावयवोऽस्य Pt₂.

(पा.) वृक्षो—अगमाः। तरुनामानि। 'कुजो रूक्षोऽगच्छश्च[1]'। एतान्यपि च ॥ ५ ॥

[1] अगच्छंश्च A₁; नगच्छंश्च B₃.

वानस्पत्यः फलैः पुष्पात् तैरपुष्पाद् वनस्पतिः।
ओषध्यः फलपाकान्ताः स्युरवन्ध्यः फलेग्रहिः॥ ६ ॥

(वि.) वानस्पत्य इति—वनस्य पतिः वनस्पतिः। पुष्पैर्विना [1]फलवद्वृक्षनाम॥ वनस्पतौ भवः वानस्पत्यः। पुष्पवत्फलजनकवृक्षनाम॥ वनस्पतिरुदुम्बरादिः। वानस्पत्यः चूतादिः॥ ओषं दाहं [2]धयन्तीत्योषध्यः। 'धेट् पाने'। ओषो दाहो धीयतेऽत्रेति वा। 'डुधाञ् धारणपोषणयोः'। फलपाक एवान्तो यासां ताः फलपाकान्ताः। फलमुत्पाद्य पाकानन्तरं [3]विनश्वरप्ररोहनाम[4]॥ व्रीह्यादिरोषधिः। न वन्ध्योऽवन्ध्यः। फलानि गृह्णातीति[5] फलेग्रहिः। 'ग्रह उपादाने'। अनिष्फलवृक्षादिनाम॥ ६ ॥

[1] फलजनक° F₂, J₂. [2] D₂, K₅ add पिबति नाशयति. [3] विनाश° K₅. [4] F₂, J₂, K₂, K₃ add °मात्र°. [5] F₂ adds धारयति.

(पा.) वानस्पत्यः—पुष्पात्। [1]पुष्पफलितमाकन्दादिर्वानस्पत्यः स्यात्। तैः—वनस्पतिः। अपुष्पफलितपनसादिर्वनस्पतिः स्यात्। वृक्षमात्रमपि वनस्पतिर्भवति। '[2]सालो वनस्पतिरगो विटपी कुटश्च[2]' इति हलायुधः (अ. मा. २. २२)। ओषध्यः—पाकान्ताः। फलपाकनाशिन्यः कदल्यादय ओषध्यः स्युः। अत्र बहुवचनमतन्त्रम्। 'ओषधिः फलपाकान्ता' इति वैजयन्ती (पृ. ४५, श्लो. ६)। स्यात्—फलेग्रहिः। अवन्ध्यतरुनामनी॥ स्युरवन्ध्यादयस्त्रिषु (श्लो. ८) इत्यनेन त्रिलिङ्गाः। अवन्ध्यो वृक्षः। अवन्ध्या लता॥ ६ ॥

[1] पुष्पित° A₁. [2] शालो इति कुठ इति च मुद्रितग्रन्थे.

वन्ध्योऽफलोऽवकेशी च फलवान् फलिनः फली ।
प्रफुल्लोत्फुल्लसंफुल्लव्याकोशविकचस्फुटाः ॥ ७ ॥
फुल्लश्चैते विकसिते स्युरवन्ध्यादयस्त्रिषु ।

(वि.) वन्ध्य इति—स्वगतवैगुण्येन [1]फलानि [2]वध्नातीति वन्ध्यः । 'बन्ध [3]बन्धने' । न [4]सन्ति फलान्यस्य अफलः । अवकं शून्यमीष्टे पालयतीत्यवकेशी । 'ईश ऐश्वर्ये' । निष्फलवृक्षनामानि ॥ फलानि सन्तीति फलवान् । फलिनश्च । फली च । फलाढ्यवृक्षादिनामानि ॥ प्रफुल्लति उत्फुल्लति संफुल्लतीति प्रफुल्लः उत्फुल्लः संफुल्लश्च । 'फुल्ल विकसने' । प्रफलतीति वा प्रफुल्लः । 'ञिफला विशरणे' । विगत आकोचः संकोचो यस्य सः व्याकोचः । 'कुच संकोचने' । व्याकोश इति पाठे व्यावृत्तः कोशः संकोचोऽस्मादिति व्याकोशः । विगतः कचो मुकुलावस्था[5] अस्य विकचः । '[6]कचि दीप्तिबन्धनयोः' । स्फुटति विकसतीति स्फुटः । 'स्फुट विकसने'[7] । विकसितवृक्षादिनामानि ॥ अवन्ध्यादयः फुल्लान्ताः शब्दास्त्रिषु लिङ्गेषु वर्तन्ते ॥ ७ ॥

[1] फलनिष्पत्तिं K_6. [2] प्रतिबध्नाति F_1, J_2, K_2, K_3. [3] 'बधि संयमने' K_6; F_1, I add वबयोरभेदः. [4] न विद्यन्ते F_2, K_5. [5] बन्धनं F_2. [6] 'कच बन्धने' Pt_2. [7] F_2, Pt_2 add फुल्लतीति फुल्लः, 'फुल्ल विकसने'.

(पा.) वन्ध्यो—अवकेशी च । वन्ध्यतरुनामानि ॥ फलवान्—फली । फलिततरुनामानि ॥ प्रफुल्लो—विकसिते । [1]पुष्पितपादपादिनामानि ॥ '[2]दलितोन्मिषितोन्निद्राः प्रफुल्लश्च विजृम्भितः' । एतानि च ॥ स्युः—त्रिषु । एते त्रिलिङ्गाः ॥ ७ ॥

[1] विकसित° B_5. [2] 'उत्फुल्लोन्मिषितोन्निद्रा उद्बुद्धोन्मीलितस्मिताः' इति मुद्रितवैजयन्त्याम्.

स्थाणुर्वा ना ध्रुवः शङ्कुर्ह्रस्वशाखाशिफः क्षुपः ॥ ८ ॥
अप्रकाण्डे स्तम्बगुल्मौ वल्ली तु व्रततिर्लता ।
लता प्रतानिनी वीरुद् गुल्मिन्युलप इत्यपि ॥ ९ ॥

(वि.) स्थाणुरिति—वायुना [1]विहतोऽपि तिष्ठतीति [2]स्थाणुः । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' । चलनाभावाद् ध्रुवतीति ध्रुवः । 'ध्रुव[3] गतिस्थैर्ययोः' । शङ्कतेऽस्मात्[4] तस्करादिकमिति शङ्कुः । 'शकि शङ्कायाम्' । सर्वशाखाव्यपेतवृक्षमूलनामानि ॥ ह्रस्वाः शाखाः शिफाः

यस्य सः क्षुप इत्युच्यते। [5]दवाग्निना दह्यमानः क्षौतीति क्षुपः। 'टुक्षु शब्दे'। अल्पशाखावृक्षनाम ।। न प्रकाण्डोऽस्य अप्रकाण्डः। स्कन्धेन विनापि तिष्ठतीति स्तम्बः। 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ'। गुडति चोरादिभीतान्[6] गुल्मः। 'गुड रक्षायाम्'। स्कन्धरहितवृक्षनामनी ।। वलते वेष्टते यष्ट्यादिकमिति वल्ली। 'वल [7]संवरणे'। प्रकृष्टा ततिर्विस्तारोऽत्र[8] व्रततिः। 'तनु विस्तारे'। प्रतनोतीति वा। पकारस्य वकारप्राप्तिः। लाति वेष्टनाय यष्ट्यादिकमिति लता। 'ला आदाने'। लतानामानि ।। प्रतानोऽस्त्यस्याः प्रतानिनी लता वीरुत्। [9]विरोहतीति वीरुत्। 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च'। विरुणद्धीति वा। 'रुधिर् आवरणे'। [10]गुल्मो लतासमूहोऽस्या अस्तीति गुल्मिनी। उलत्यावृणोतीत्युलपः। 'उल आवरणे'। उभ्यते गुल्मादिना मिश्रीभवतीति वा उलपः। 'उभ पूरणे'। [11]मिथोऽत्यन्तसंश्लेषलतासमूहनामानि ।। ८–९ ।।

[1] निहत: B_1, K_5. [2] स्थाणुशब्दो विकल्पेन पुंलिङ्गः K_5; नपुंसकलिङ्गः B_1. [3] 'ध्रुव स्थैर्ये' F_2, K_3, K_5, K_6. [4] F_2, Pt_2 add पुरुषधिया. [5] दावाग्निना F_2, Pt_2. [6] °भीतेः K_6. [7] संवेष्टने K_3. [8] अस्याः F_2, J_2. [9] विविधं रोहति F_2, Pt_2. [10] B_1 omits 10 lines. [11] अत्यन्तसंश्लिष्ट° D_2, F_1.

(पा.) स्थाणुरस्त्री—शङ्कुः। भग्नसर्वशाखवृक्षनामानि[1]। '[2]मोटचट्टु'। ह्रस्व—क्षुपः। [3]वामनशाखाजटस्तरुः क्षुपः स्यात्। इतः परं प्रसिद्धेनाप्रसिद्धं विबोधनीयमिति न्यायमनुसृत्य प्राय आन्ध्रभाषया नामानि व्याहरामः। 'कुरुचकोम्मलु उडलुगलचेट्टु क्षुपमु'। छुप इत्यप्यस्ति। 'छुपः क्षुपः स्पर्शनयोः' इति विश्वप्रकाशिका (पृ. १०३, श्लो. ३)। अप्रकाण्डे—गुल्मौ। [4]प्रकाण्डविरहितवृक्षादेर्नामनी। 'गोरिंट्मोदयनवि'। वल्ली—लता। लतानामानि ।। लता—इत्यपि। [5]परस्परसंश्लिष्टद्राक्षादेर्नामानि। लताग्रहणात् [6]परस्परसंश्लिष्टकेतक्यादेर्नामानि न भवन्ति ।। ८–९ ।।

[1] °द्रुम° B_3. [2] 'मोरडु' B_3. [3] वामनानां शाखानां A_1. [4] A_1 adds °नखरञ्जक°. [5] A_1 adds °अत्यन्त°. [6] तादृश° B_3.

नगाद्यारोह उच्छ्राय उत्सेधश्चोच्छ्रयश्च सः।
अस्त्री प्रकाण्डः स्कन्धः स्यान्मूलाच्छाखावधिस्तरोः ॥१०॥

(वि.) नगाद्यारोह इति—[1]उत् श्रयणमुच्छ्रायः। उच्छ्रयश्च। 'श्रिञ् सेवायाम्'। उत्सेधयतीति उत्सेधः। 'षिध गत्याम्'। वृक्षाद्युन्नतत्वनामानि।। प्रकाम्यते फलरक्षणा-[2]दिभिरिति प्रकाण्डः। 'कमु कान्तौ'। स्कन्द्यतेऽधिरुह्यत[3] इति स्कन्धः। 'स्कन्दिर् गतिशोषणयोः'। मूलादारभ्य शाखान्तस्य तरोर्मध्यदेशनामनी ।। १० ।।

[1] नगस्य वृक्षस्य, आरुह्यत इत्यारोहः F_2; उत् श्रयतीति K_6.　　[2] °रक्षणार्थिभिः F_2, K_6.　　[3] कथंचिदारुह्यते K_5, K_6.

(पा.) नगाद्यारोहः—उच्छ्रयश्च सः। वृक्षादीनामूर्ध्वमाननामानि। अस्त्री प्रकाण्डः—तरोः[1]। मूलप्रभृति शाखावधेर्वृक्षभागनामनी। तत्र मूलभागः प्रकाण्डः। शाखाभागः स्कन्धः। 'स्कन्धादधः प्रकाण्डः स्यात् प्रधानः स्कन्ध उच्यते' इति हलायुधः (अ. मा. २. २७) ॥ १० ॥

[1] °अवधेः for अवधिः A_1.

समे शाखालते स्कन्धशाखाशाले शिफाजटे।
शाखाशिफावरोहः स्यान्मूलाच्चाग्रं गता लता॥ ११ ॥

(वि.) समे इति—शाखति दिशो व्याप्नोतीति शाखा। 'शाखृ व्याप्तौ'। [1]लतति दिशो व्याप्नोतीति लता। 'लति व्याप्तौ'। वृक्षशाखानामनी॥ स्कन्धस्य शाखा स्कन्धशाखा। स्कन्धात् निर्गता शाखेति वा। शालते शाला। 'शाड़ श्लाघायाम्'। स्कन्धशाखानामनी॥ शिनोति तनूकरोति वृक्षमूलमिति शिफा। 'शिञ् निशातने'। जटति [2]संघीभवतीति जटा। 'जट संघाते'। वृक्षमूलनामनी॥ अवरोहति लम्बत इत्यवरोहः। 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च'। वृक्षशाखाप्रलम्बिजटाया[3] वृक्षमूलादूर्ध्व-[4] संगतायाश्च शाखाया नाम॥ ११ ॥

[1] लाति वेष्टनार्थं यष्ट्यादिकमिति F_2, Pt_2.　　[2] समूहीभवति J_2, Pt_2.　　[3] अवलम्बि° I, J_2, K_3, K_5.　　[4] मूलादग्रं गता शाखा लता Pt_2.

(पा.) समे—लते। शाखामात्रनामनी॥ स्कन्ध—शाले। प्रधानशाखानामनी। 'पेनुगोन्न'॥ शिफाजटे। पतन्त्याः शाखाया नामनी। 'पडुगोम्म[1]'। शाखा—स्यात्। [2]शाखातोऽधःप्रसृताया जटाया नाम॥ मूलात्—लता। मूलादारभ्याग्रं गता वल्ल्यप्यवरोहः स्यात्॥ ११ ॥

[1] 'पडुकोम्म' B_3.　　[2] शाखायाः पातोऽवरोहः स्यात् A_1.

शिरोऽग्रं शिखरं वा ना मूलं बुध्नोऽङ्घ्रिनामकः।
सारो मज्जा नरि त्वक् स्त्री वल्कं वल्कलमस्त्रियाम् ॥१२॥

(वि.) शिरोऽग्रमिति—श्रीयते स्वाङ्गं शिरः। 'श्रिञ् सेवायाम्'। अगतीत्यग्रम्। 'अग कुटिलायां गतौ'। शिखा अग्रशाखा अस्यास्तीति शिखरम्। वृक्षशिरोनामानि॥ मूल्यतेऽनेनेति [1]मूलम्। 'मूल [2]प्रतिष्ठायाम्'। बध्यन्ते स्थिरीक्रियन्ते उद्भिदादयोऽनेनेति बुध्नः। 'बन्ध बन्धने'। अङ्घ्रेर्नाम पादपर्यायो यस्य अङ्घ्रिनामकः। वृक्षादेरङ्घ्रिसंज्ञिकभागनामानि॥ [3]कालान्तरेऽपि सरतीति सारः। 'सृ गतौ'। मज्जति दारुणोऽन्तरिति मज्जा। '[4]टुमस्जो शुद्धौ'। [5]नकारान्तः। वृक्षान्तःसारनामनी। [6]त्वच्यन्ते आव्रियन्तेऽनयेति त्वक्। 'त्वच संवरणे'। [7]वलते संवृणोतीति वल्कम्। वल्कलं च। 'वल संवरणे'। वृक्षत्वचो नामानि॥ १२॥

[1] मूलतीति F_2, Pt_2. [2] 'मूल रोहणे' F_1, K_6. [3] कालान्तरमपि F_2.
[4] 'मज्ज निमज्जने' K_6. [5] आकारान्तः स्त्रीलिङ्गोऽपि F_2. [6] त्वचति आवृणोति Pt_2.
[7] वल्यते K_5.

(पा.) शिरोऽग्रं—वा ना। अग्रनामनी। 'कोन'। मूलं—नामकः। मूलनामानि। 'वेरु'। नामशब्दः पादादिपर्यायग्रहणार्थः॥ सारो—नरि। स्थिरांशनामनी। 'चाव'। मज्जा नान्तः॥ त्वक्—अस्त्रियाम्। तर्वादित्वङ्नामनी॥ अस्त्रीशब्दो वल्कलमात्रविशेषणम्। '[1]वल्कलश्चोलकोऽस्त्रियाम्' इति वैजयन्ती (पृ. ४६, श्लो. १२)॥ १२॥

[1] 'वल्कलं चोलकोऽस्त्रियौ' इति मुद्रितपुस्तके.

काष्ठं दार्विन्धनं त्वेध इध्ममेधः समित् स्त्रियाम्।
निष्कुहः कोटरं वा ना वल्लरी मञ्जरी स्त्रियौ॥ १३॥

(वि.) काष्ठमिति—काशते [1]दैर्घ्येणेति काष्ठम्[2]। 'काशृ दीप्तौ'। दीर्यते कुठारादिनेति दारु। 'दॄ विदारणे'। [3]भिन्नशाखानामनी॥ इध्यतेऽग्निरनेनेति इन्धनम्। इध्मं च। 'ञिइन्धी दीप्तौ'! एधतेऽग्निरनेनेति एधः। सान्तः[4]। अजन्तश्च, पुमानयम्। 'एध वृद्धौ'। समिध्यतेऽग्निरनयेति समित्। स्त्रियाम्। 'ञिइन्धी दीप्तौ'। अग्निसमिन्धनार्थकाष्ठनामानि॥ निष्कुहयते [5]विस्मापयत्यत्यन्तविस्तृतत्वादिति निष्कुहः। 'कुह विस्मापने'। कुटिलसुषिरत्वात् कुटतीति कोटरम्। 'कुट कौटिल्ये'। निष्कुटमिति वा पाठः। वृक्षगतविवरनामनी॥ वल्लते संवृणोति शाखामिति वल्लरी वल्लरिर्वा[6]। मन्यते कोकिलादिभिर्बहुमन्यत इति मञ्जरी। मञ्जरिर्वा। 'मनु अवबोधने'। सकुड्मलनवा-[7] विर्भूतवृक्षशाखानामनी॥ १३॥

[1] अग्निना समं F₂, Pt₂. [2] कासते कुत्सयते स्वविकलं स्थाणुमिति वा, 'कासृ कुत्सायाम्' D₂, J₂. [3] छिन्न° F₂. [4] नपुंसकलिङ्गः, एधोऽयमकारान्तः पुंलिङ्गः B₁, F₁, K₅. [5] अतिविस्तृत° B₁, K₃. [6] F₂ adds 'वल वल्ल संवरणे'. [7] प्रवालभूत° B₁, K₅.

(पा.) काष्ठं दारु। शुष्कवृक्षनामनी। 'पुंनपुंसकयोर्दारुजीवातुस्थाणुशीधवः'[1] इति त्रिकाण्डशेषः (पृ. ३७, श्लो. १०३६)॥ इन्धनं—स्त्रियाम्। एध इति सान्तप्रथमा। द्वितीय एधोऽदन्तः। समिदिति धान्तः स्त्रियाम्। उदाहरणानि—'अनलायागरुचन्दनैधसे' (रघु० ८. ७१)। 'एधान् हुताशनवतः स मुनिर्ययाचे' (रघु० ९. ८१)। द्वे समिधावाधायेति। 'वंटचरुकु'। 'आलाउयं सर्पणं शुष्कम्'। एतानि च। [2]गरहादयो विशेषवचनाः। 'काष्ठेन्धनं तु [3]गरहं गोकरीपेन्धनं बुधाः' इति वैजयन्ती (पृ. ९१, श्लो. ९७)। निष्कुहः—वा ना। तरुसुषिरनामनी। 'तोर्'। निष्कुट इति कचित् पाठः। निष्कुष इति कचित्। निष्कूट इत्यपि। 'तरुनिष्कूटगतश्चकार चिन्ताम्' इति बालभारते। वल्लरी—स्त्रियौ। सकिसलयनवतरुशाखानामनी। 'चिगुरुकोम्म'॥ मञ्जाशब्दोऽपि। 'वल्लरिर्मञ्जरिर्मञ्जा'[4] इति वैजयन्ती (पृ. ४६, श्लो. २०)॥ १३॥

[1] सीवव इति मुद्रितग्रन्थे; शीवव: पादटिप्पण्यां च. [2] गहरादयः B₃ [3] गहरं B₃. [4] 'मञ्ज्यां मञ्जरिवल्लरी' इति मुद्रितपुस्तके.

पत्रं पलाशं छदनं दलं पर्णं छदः पुमान्।
पल्लवोऽस्त्री किसलयं विस्तारो विटपोऽस्त्रियाम्॥ १४॥

(वि.) पत्रमिति—पतति [1]वृक्षसकाशादिति पत्रम्। 'पत्ऌ गतौ'। पल्यते भिद्यत[2] इति पलाशम्। 'पल छेदने'। पलाश्यते अस्यत इति वा। परपूर्वः 'अश भोजने' इति धातुः। रलयोरभेदः। [3]छाद्यते वृक्षोऽनेनेति छदनम्। छदश्च। 'छद अपवारणे'। दलति शीर्यत इति दलम्। 'दल विशरणे'। पिपर्ति वृक्षं पूरयतीति पर्णम्। 'पॄ पालनपूरणयोः'। वृक्षपर्णनामानि॥ पलति वायुवशाच्चलतीति पल्लवः। 'पल गतौ'। अयमस्त्रियाम्। किंचित् सलतीति किसलयम्। 'षल गतौ'। नवत्वेनारुणत्वमापन्नदलनामनी॥ विस्तीर्यते तरुरनेनेति विस्तारः। 'स्तृञ् आच्छादने'। विटान् गृहच्युतान् पातीति [4]विटपः। 'पा रक्षणे'। विटति आक्रोशयति वा। 'विट [5]आक्रोशे'। वृक्षविस्तारनामनी॥ १४॥

[1] वृक्षात् F₂, Pt₂. [2] छिद्यते B₁; अपलश्यते छिद्यत इति वा, 'लश छेदने' F₂. [3] छद्यते J₂, K₆. [4] वटति वेष्टयति वा, 'वट वेष्टने' F₂, Pt₂. [5] 'विट शब्दे' J₂; आक्रोशने B₁.

(पा.) पत्रं—छदः पुमान्। पत्रनामानि। 'आकुलु'। पल्लवो—किसलयम्। पल्लवनामनी। 'चिगुरु'॥ किसलशब्दोऽपि। 'किसलं स्यात् किसलयं पुंसि क्लीबे च पल्लवम्' इति [1]व्याडिः। विस्तारो—अस्त्रियाम्। पल्लवितशाखानामनी॥ १४॥

[1] व्यालिः B_3.

वृक्षादीनां फलं सस्यं वृन्तं प्रसवबन्धनम्।
आमे फले शलाटुः स्याच्छुष्के वानमुभे त्रिषु॥ १५॥

(वि.) वृक्षादीनामिति—फलतीति फलम्। 'फल निष्पत्तौ'। सस्ति वृक्षमधिशेते सस्यम्। 'षस स्वप्ने'। वृक्षलतादिफलनामनी॥ [1]वृणोति स्वीकरोति पुष्पमिति वृन्तम्। 'वृञ्[2] वरणे'। प्रसूयत इति प्रसवः। 'षु प्रसवैश्वर्ययोः'। बध्यतेऽनेनेति बन्धनम्। 'बन्ध बन्धने'। प्रसवाः पुष्पफलपत्राणि तेषां बन्धनम्। पुष्पादीनां लतादिसंबन्धघटकनालादियुक्तस्य नाम॥ शलति पुष्टिमापद्यत इति शलाटुः[3]। 'शल [4]गतौ'। अपक्वफलनाम॥ वायति शुष्यतीति वानम्। 'पै ओवै शोषणे'। शुष्कफलनाम॥ उभे त्रिषु। उभे शलाटुवाननामनी त्रिषु लिङ्गेषु वर्तेते॥ १५॥

[1] वृणीते Pt_2. [2] 'वृङ् संभक्तौ' K_3, Pt_2. [3] शलति पुष्टिमापद्यते शलः। शलश्चासौ अटुश्च शलाटुः F_2, Pt_2. [4] 'शल चलनसंवरणयोः' Pt_2.

(पा.) वृक्षादीनां—सस्यम्। वृक्षादिफलनाम। 'ग्राम्यकविकथाबन्ध इव नीरसस्य-मनोहरो देशः' इति नलदमयन्तीश्लेषाद् द्विदन्त्यः। वृन्तं—बन्धनम्। पुष्पफलबन्धनं वृन्तं स्यात्। 'तोडिमे'। प्रसवबन्धनमिति करिकलभवत्प्रयोगः। 'प्रसवः पिप्पलं सस्यं फलं वृन्तं तु बन्धनम्' इति वैजयन्ती (पृ. ४६, श्लो. २०)। आमे—स्यात्। अपक्वफलनाम। 'काय'।

'शार्दूलशम्बलपलाशशलाटुशाटी-
शुण्ठीशटीशरदशोकशुभप्रकाशाः।'

इत्यूष्मभेदपाठात् तालव्यादिः। शुष्के वानम्। शुष्कफलनाम। उभे त्रिषु। शलाटुवानशब्दौ द्वौ त्रिलिङ्गौ। शलाटवो माषाः, वानाश्चणकाः॥ १५॥

क्षारको जालकं क्लीबे कलिका कोरकः पुमान्।
स्याद् गुच्छकस्तु स्तबकः कुड्मलो मुकुलोऽस्त्रियाम्॥१६॥

(वि.) क्षारक इति—क्षरति प्रसूत इति क्षारकः। 'क्षर संचलने'। [1]समूहावस्थावत्त्वात् जलतीति जालकम्। 'जल घातने'। नवकलिकावृन्दस्य नामनी ॥ कल्यते प्रसूनमिति शब्द्यते कलिका। 'कल शब्दसंख्यानयोः'। कुर्यते शब्द्यते कोरकः। 'कुर शब्दे'। अत्यन्ताविकसितपुष्पनामनी ॥ अत्र कोरकशब्दोऽस्त्री[2]। [3]गूयते साधुरिति गुच्छकः। 'गुङ् शब्दे'। स्तूयत इति स्तवकः। 'ष्टुञ् स्तुतौ'। विकसितपुष्पसंघातस्य नामनी[4] ॥ कुटति कुटिलभावमीषद्व्रजति [5]कुट्मलः। 'कुट कौटिल्ये'। मुञ्चति कलिकावस्थामिति मुकुलः। 'मुच्लृ मोक्षणे'। [6]अयमस्त्रियाम्। ईषद्विकसितकलिकानामनी ॥ १६ ॥

[1] समूहवत्त्वात् K_6; समूहावस्थासत्त्वात् B_1.　　[2] पुंसि F_2.　　[3] गुर्यते, 'गुरी शब्दे' F_2, K_6.　　[4] F_2 adds:

'एकप्ररोहे पुष्पाणि पृथग् यत्र बहूनि च।
पुष्पगुच्छस्य विजयो यथा स्यात् करवीरके ॥'

[5] कुड्मलः K_2.　　[6] K_2 adds मुकुलः.

(पा.) क्षारको—पुमान्। अत्यन्ताविकसितकुसुमनामानि। 'मुग्ग'। रूपभेदसिद्धलिङ्गे विशेषविधिरनित्यज्ञापकः। तेन—

'मरुदवनिरुहां रजो वधूभ्यः
समुपहरन् विचकार कोरकाणि।' (शिशु. ७. २६)

स्यात्—स्तवकः। पुष्पगुच्छनामनी। 'पुव्वलगुत्ति'। गुच्छक इति चकार-छकारसंयोगी। 'गुच्छो गुलुच्छः स्तवकः' इति वैजयन्ती (पृ. ४६, श्लो. २०)। 'स्तवको गुच्छको गुच्छः' इति हलायुधः (अ. मा. २. ३३)। सुभूतिटीकायां 'गुपस्सकि (?) गुत्स' इति तकारसकारसंयोगयुक्तः। 'गुत्सो गुञ्छो गुलुच्छकः। [1]गुलुञ्छश्चार्धवासिते' इति शेषे। अर्धवासित इत्युत्तरान्वयि ॥ कुड्मलो—अस्त्रियाम्। अर्धविकसितकोरकनामनी। 'अरविरिमोग्ग'। केषांचित् कुड्मलकोरकावेकार्थौ। 'कोरकजालककलिकाकुड्मलमुकुलानि तुल्यानि' इति हलायुधः (अ. मा. २. ३१) ॥ १६ ॥

[1] 'गुलुंछः परिकीर्तितः' इति हलायुधः।

स्त्रियः सुमनसः पुष्पं प्रसूनं कुसुमं सुमम्।
मकरन्दः पुष्परसः परागः सुमनोरजः ॥ १७ ॥

(वि.) स्त्रिय इति—सुष्ठु मन्यते जनैरिति सुमनाः। सान्तः स्त्रियाम्। 'मनु[1] अवबोधने'। पुष्प्यतीति पुष्पम्। 'पुष्प विकसने'। प्रसूयत[2] इति प्रसूनम्। 'षूङ् प्राणिप्रसवे'। कुस्यति [3]भ्रमरादिना संश्लिष्यतीति कुसुमम्। 'कुस [4]संश्लेषणे'। [5]सुनोतीति सुमम्। 'षु प्रसवैश्वर्ययोः'। सममिति वा पाठः। पुष्पनामानि॥ मङ्क्यते मण्ड्यते पुष्पमनेनेति मकरन्दः। 'मकि मण्डने'। पुष्पाणां रसः पुष्परसः। पुष्परसनामनी॥ परागच्छति [6]वायुनेति परागः। सुमनसां रजः सुमनोरजः। पुष्परजोनामनी॥ १७॥

[1] 'मन ज्ञाने' F_2. [2] प्रसूते K_2. [3] भ्रमरादिरिति K_5. [4] श्लेषणे B_1, F_1, K_2, K_5. [5] सवति J_2. [6] वायुवेगेन F_1, J_2, K_2; वायुवशेन K_5.

(पा.) स्त्रियः—सुमम्। पुष्पनामानि। सुमनःशब्द एकवचनान्तोऽपि। 'पुष्पं सुमनाः कुसुमम्' इति नाममाला। पुष्पशब्दः पुंलिङ्गोऽपि। 'पुष्पोऽस्त्री कुसुमं सुमम्' इति वैजयन्ती (पृ. ४६, श्लो. १८)। प्रयोगश्च—

'आरामसीमनि यथा वियति प्रसन्ने
तारास्तथैव विलसन्ति कदम्बपुष्पाः।'

इति। 'प्रसूतमुद्गमं फुल्लं लतान्तं तरुजं तथा'। एतानि च॥ मकरन्दः पुष्परसः। पुष्परसनाम। 'मरन्दो मकरन्दोऽस्य [1]रसः' इति वैजयन्ती (पृ. ४६, श्लो. १९)। आसवमधूलिकादिपदान्यपि प्रपञ्चयन्ति—

'भ्रान्तः पलाशकुसुमासवसौरभज्ञः
प्राप्तोऽद्य मामिति वृथा न विधेहि गर्वम्।
जातेर्वियोगविधुरस्फुटदावबुद्ध्या
भृङ्गस्त्वदीयकुसुमानि परं विवेश॥'
'अहो मे सौभाग्यं मम च भवभूतेश्च [2]फणितं
तुलायामारोप्य प्रतिफलति तस्यां लघिमनि।
गिरां देवी सद्यः श्रुतिकलितकल्हारकलिका-
मधूलीमाधुर्यं क्षिपति परिपूर्त्यै स्मितमुखी[3]॥'

इत्यादि॥ परागः सुमनोरजः। पुष्पधूलिनामनी। अनुक्तम्—'निर्यासः स्यात् द्रुमरसः खपुरो वेष्टको लशः'। तरुरसनामानि। 'वङ्क'॥ १७॥

[1] रसे इति मुद्रितग्रन्थे. [2] भणितं, घटायाम् इति च मुद्रितग्रन्थे. [3] भगवती (भो. प्र. पृ. ५६, श्लो. २५३).

द्विहीनं प्रसवे सर्वं हरीतक्यादयः स्त्रियाम्।
आश्वत्थवैणवप्लाक्षनैयग्रोधैङ्गुदं फले ॥ १८ ॥
बार्हतं च फले जम्ब्वा जम्बूः स्त्री जम्बु जाम्बवम्।

(वि.) द्विहीनमिति—सर्वं वक्ष्यमाणं प्रसवे मूलपुष्पफलादौ वर्तमानं वृक्षलतौषधिजातं द्विहीनं स्त्रीपुंलिङ्गहीनं भवति। नपुंसकमेवेत्यर्थः[1]। लुप्ततद्धितान्तं[2] च भवति। चम्पकस्य पुष्पं चम्पकम्। आम्रस्य फलम् आम्रम्। [3]द्विहीनस्यापवादमाह—हरीतक्यादयः स्त्रियामिति। हरीतकीकोशातकीकेतकीधात्र्यादयः फले प्रसवे वर्तमानाः प्रकृतिः[4] हरीतकीशब्दवत् स्त्रियां वर्तन्ते। कथम्? हरीतक्याः फलं हरीतकी। एवं[5] कोशातकीत्यादि। लुप्ततद्धितान्तस्यापवादमाह—आश्वत्थेत्यादि। एते शब्दाः फले[6] प्रसवे वर्तमाना अलुप्ततद्धितान्ता भवन्ति। न तु चूतादिशब्दवत्। अश्वत्थस्य फलम् आश्वत्थम्। वेणोरिदं वैणवम्। प्लक्षस्य फलं प्लाक्षम्। न्यग्रोधस्य फलं नैयग्रोधम्। इङ्गुद्याः[7] फलम् ऐङ्गुदम्। बृहत्याः फलं बार्हतम्। जम्बूशब्दः फले वर्तमानः स्त्रीरूपत्वं [8]भजते। कथम्? जम्ब्वाः फलं जम्बूः। पक्षे जम्बु जाम्बवं च ॥ १८ ॥

[1] इति यावत् J_2, Pt_2.　　[2] लुप्ततद्धितं K_6.　　[3] B_1 omits one page.
[4] स्वप्रकृतिः F_2.　　[5] F_2 adds कोशातक्याः फलं कोशातकी.　　[6] फलप्रसवे D_2, F_1.
[7] इङ्गुदस्य Pt_2.　　[8] स्त्रीरूपं भवति F_1.

(पा.) द्विहीनं—सर्वम्। वक्ष्यमाणशब्दजातं सर्वं पुष्पफलमूलादौ वर्तमानं सन् नपुंसकलिङ्गं भवति। चम्पकस्य पुष्पं चम्पकम्। कदम्बम्। करवीरम्। 'पुष्पमूलेषु बहुलम्' (वा. ४. ३. १६६) इति बहुलवचनादुत्पन्नप्रत्ययस्य लुक् च। आम्रस्य फलमाम्रम्। दाडिमम्। तिन्दुकम्। 'फले लुक्' (४. ३. १६३) इति लुक्। हरीतक्यादयः स्त्रियाम्। हरीतक्यादयः फले वर्तमानाः स्त्रीलिङ्गाः। हरीतक्याः फलं हरीतकी। कोशातकी, द्राक्षा। 'हरीतक्यादिभ्यश्च' (४. ३. १६७) इति लुप्। 'लुपि युक्तवद्व्यक्तिवचने' (१. २. ५१) इति प्रकृतिलिङ्गता। आश्वत्थ—बार्हतं च। अश्वत्थादयः फले नपुंसकलिङ्गाः। अश्वत्थस्य फलमाश्वत्थमित्यादि। 'प्लक्षादिभ्योऽण्' (४. ३. १६४) इत्यनपवादकाण्विधानसामर्थ्यान्न लुक्। एवं वैणवादीनामपि। चकाराद् गणपठितशिम्ब्यादेरपि। शैम्बवमित्यादि ॥ फले—जाम्बवम्। जम्बूफले जम्बूः स्त्रीलिङ्गः। 'लुप् च' (४. ३. १६६) इति लुप्। जम्बुजाम्बवशब्दौ नपुंसकौ। 'जम्ब्वा वा' (४. ३. १६५) इति विभाषाण्। पक्षे 'ओरञ्' (४. २. ७१)। तस्य लुक् जम्बु। अणि जाम्बवम् ॥ १८ ॥

पुष्पे जातीप्रभृतयः स्वलिङ्गा व्रीहयः फले ॥ १९ ॥
विदार्याद्यास्तु मूलेऽपि पुष्पे क्लीबेऽपि पाटला ।

(वि.) पुष्प इति—[1]जातीमालती[2]यूथिकादयः[3] पुष्पे प्रसवे वर्तमानाः स्वलिङ्गा भवन्ति । कथम्? [4]जात्याः पुष्पं जाती । एवं [5]मालत्यादयः । व्रीहयः फले । व्रीहिशब्द-बहुवचनेन गोधूमादयो गृह्यन्ते । व्रीहियवगोधूमादयः फले प्रसवे वर्तमानाः स्वलिङ्गाः प्रकृतिलिङ्गा भवन्ति । कथम्? व्रीहीणां फलानि व्रीहयः । [6]एवं गोधूमादयः । विदारी-[7]गान्धार्यंशुमत्यादयो मूले वर्तमानाः स्वलिङ्गाः प्रकृतिलिङ्गा भवन्ति । अपिशब्दात् परेऽपि । कथम्? विदार्याः फलं मूलं [8]वा विदारी । एवं [9]गान्धार्यादि । पाटलशब्दः पुष्पप्रसवे वर्तमानः क्लीबेऽपि । अपिशब्दात् स्वलिङ्गश्च भवति । कथम्? पाटलायाः पुष्पं पाटलं पाटला वा ॥ १९ ॥

[1] J_2, K_2 add पुष्पे जातिप्रभृतयः स्वलिङ्गाः. [2] मल्लिका F_1, I, K_5; शेफालिका F_2. [3] प्रभृतयः F_1. [4] जातेः कुसुमं जातिः Pt_2. [5] मल्लिकायाः कुसुमं मल्लिका Pt_2. [6] मुद्गस्य फलं मुद्गः, माषस्य फलं माषः Pt_2. [7] गन्धारी Pt_2. [8] Pt_2 adds कुसुमं वा. [9] गन्धार्याः फलं मूलं कुसुमं वा गन्धारी Pt_2.

(पा.) पुष्पे—स्वलिङ्गाः । पुष्पे वर्तमाना जातिप्रभृतयः प्रकृतिलिङ्गाः । जातिर्मल्लिका यूथिका नवमालिका । 'पुष्पमूलेषु बहुलम्' (वा. ४. ३. १६६) इति लुप् । व्रीहयः फले । व्रीहयः फले प्रकृतिलिङ्गाः । माषा यवास्तिला मुद्गाः । [1]लुक्प्रकरणे 'फलपाकशुषाम्' (वा. ४. ३. १६६) [1]इति लुबुपसंख्यानात्[2] ॥ विदार्या—मूलेऽपि । विदार्याद्या मूले प्रकृतिलिङ्गाः । विदारी, अंशुमती, शतावरी, बृहती, अपिशब्दात् पुष्पे यथादर्शनं प्रकृतिलिङ्गता । बृहत्याः पुष्पमपि बृहतीति ॥ पुष्पे—पाटला । पाटलाशब्दः पुष्पे वर्तमानो नपुंसकलिङ्गः प्रकृतिलिङ्गश्च भवति । पाटलं, पाटला ॥१९॥

[1] 'लुप्प्रकरणे फलपाकशुषामुपसंख्यानम्' इति काशिकायाम् (पृ. ३६२). [2] A_1 adds लुप्.

बोधिद्रुमश्चलदलः पिप्पलः कुञ्जराशनः ॥ २० ॥
अश्वत्थेऽथ कपित्थे स्युर्दधित्थग्राहिमन्मथाः ।
तस्मिन् दधिफलः पुष्पफलदन्तशठावपि ॥ २१ ॥

(वि.) बोधिद्रुम इति—इह वृक्षलतौषधीनां नामान्यान्ध्रभाषयैव[1] वक्ष्यामः। [2]बोधिसंज्ञको द्रुमः बोधिद्रुमः। स्वल्पेऽपि वाते [3]चलानि दलानि यस्य चलदलः। सेवितारं[4] पातीति पिप्पलः। 'पा रक्षणे'। कुञ्जरैरश्यत इति कुञ्जराशनः। 'अश भोजने'। कुञ्जराणामशनमिति वा। अश्वरूपेणाग्निरस्मिन् तिष्ठतीति अश्वत्थः। अश्वत्थनामानि। 'राविचेट्टु'॥ कपीनां प्रियत्वेन तिष्ठतीति कपित्थः। 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ'। दधिवत्[5] फलन् तिष्ठतीति दधित्थः। [6]ग्राहिफलत्वात् ग्राही। 'ग्रह उपादाने'। नान्तः। फलैः कपिमनो मथ्नातीति[7] मन्मथः। 'मन्थ विलोडने'। दधिवदम्लं ग्राहिफलमस्य दधिफलः। पुष्पात्[8] फलमस्येति पुष्पफलः। पुष्प्यति फलति चेति वा। 'पुष्प विकसने'। 'फल निष्पत्तौ'। आम्लत्वात् [9]दन्तान् शठतीति दन्तशठः। 'शठ कैतवे च'। चशब्दात् हिंसासंक्लेशनयोः। कपित्थनामानि। 'वेलङ्गचेट्टु'[10]॥ २०–१॥

[1] कर्णाटकभाषायां J_2.　[2] बुध्यतेऽनेनेति बोधिः, 'बुध अवगमने', बोधिश्चासौ द्रुमश्च F_2, Pt_2.　[3] चलन्ति D_2, K_6.　[4] भक्तान् Pt_2.　[5] दधीव तिष्ठति Pt_2; दध्युपेतवत् K_6.　[6] विष्टम्भत्वात् Pt_2.　[7] F_2, Pt_2 add बध्नाति.　[8] पुष्पाण्येव फलानि B_1.　[9] दन्तानां शठः F_2, Pt_2.　[10] 'वेललमर' J_2.

(पा.) बोधिद्रुमः—अश्वत्थे। अश्वत्थनामानि। 'राविचेट्टु'। द्रुमशब्दो द्रुमाभिधानख्यापनाय। 'श्रीवृक्षः पिप्पलोऽश्वत्थो बुधैर्बोधिश्च कथ्यते' इति हलायुधः (अ. मा. २. ४१)॥ अथ कपित्थे—दन्तशठावपि। कपित्थनामानि। 'वेलग'॥ २०–१॥

उदुम्बरो जन्तुफलो यज्ञाङ्गो हेमदुग्धकः।
कोविदारे चमरिकः कुद्दालो युगपत्रकः॥ २२॥

(वि.) उदुम्बर इति—उन्नतत्वाद् उल्लङ्घितमम्बरं [1]येनेत्युदुम्बरः। उन्दनाद्वा। 'उन्दी क्लेदने'। जन्तवः क्रिमयः फले यस्य [2]जन्तुफलः। [3]यूपादियज्ञाङ्गत्वात्[4] यज्ञाङ्गः। हेमवर्णं दुग्धं क्षीरमस्य हेमदुग्धकः। उदुम्बरनामानि। 'अत्तिचेट्टु'॥ कुं [5]भुवं [6]विदारयतीति कोविदारः। 'दॄ विदारणे'। चमरसदृशमञ्जरित्वात्[7] चमरिकः। कुं भुवं [8]मूलैर्दालयतीति कुद्दालः। 'दल विशरणे'। युगानि पत्राणि यस्य युगपत्रकः। कोविदारनामानि। '[9]काञ्चनपुचेट्टु॥ २२॥

[1] अनेन F_2, Pt_2.　[2] जन्तुयुक्तं फलमस्येति F_2, Pt_2.　[3] यूपादिरूपेण J_2, Pt_2.　[4] Pt_2 adds उपकरणमिति.　[5] भूमिं J_2, Pt_2.　[6] विदृणाति J_2.　[7] मञ्जरी° J_2, Pt_2.　[8] दलयति K_6, Pt_2; दलति D_2, J_2.　[9] 'काबालमर' J_2.

(पा.) उदुम्बरो—हेमदुग्धकः । उदुम्बरनामानि । 'मेडि' । कोविदारे—युगपत्रकः । कोविदारनामानि । 'काञ्चनमु' । 'कञ्चदारः काञ्चनारः' । एते च ॥ २२ ॥

सप्तपर्णो विशालत्वक् शारदो विषमच्छदः ।
आरग्वधे राजवृक्षशम्याकचतुरङ्गुलाः ॥ २३ ॥
आरेवतव्याधिघातकृतमालसुवर्णकाः ।

(वि.) सप्तपर्ण इति—[1]सप्त पर्णानि यस्य सप्तपर्णः । विशाला त्वक् यस्य विशालत्वक् । शरदि [2]पुष्पोद्गमात् शारदः । शारदीति वा स्त्रीलिङ्गः । [3]विषमाः छदाः पत्राणि यस्य विषमच्छदः । सप्तपर्णनामानि । 'एडाकुल यर्टिचेट्टु' ॥ आरञ्जयन्तीति आरजः फलाकारा मलास्तेषां वधः छेदनमस्यास्मिन्निति वा आरग्वधः । राजा चासौ वृक्षश्च राजवृक्षः । रोगराजं वृश्चति छिनत्तीति वा । 'ओव्रश्चू छेदने' । शमीमकत्यनुगच्छतीति [4]शम्याकः । 'अक अग कुटिलायां गतौ' । चतुरङ्गुलपर्णपर्वकत्वात् चतुरङ्गुलः । आरेवते उत्प्लुत्य गच्छति रोगोऽनेनेति आरेवतः । 'रेवृ प्लव गतौ' । आरेव खङ्ग इव रोगदेवतां हन्तीति वा । व्याधिं हन्तीति[5] व्याधिघातः । फलैः कृता माला यस्य कृतमालः । सुवर्णाकाराणि पुष्पाणि यस्य सुवर्णकः । सुवर्णकनामानि । 'रेलचेट्टु' ॥ २३ ॥

[1] प्रतिपर्व सप्त पर्णानि Pt_2. [2] पुष्प्यतीति F_2, Pt_2; शारदीति वा पाठः K_5, Pt_2. [3] Pt_2 adds सप्तपर्णत्वात्. [4] सम्यक् पाकोऽत्र सम्पाक इति वा पाठः । शं कल्याणः पाकोऽत्रेति वा Pt_2. [5] 'हन हिंसागत्योः' K_6.

(पा.) सप्तपर्णो—विषमच्छदः । सप्तपर्णनामानि । 'येडाकुलरट्टु' । शारदीशब्दोऽपि । 'शारदी तोयपिप्पल्यां सप्तपर्णे च शारदी' इति रुद्रः । सांकर्यं पुंस्त्वज्ञापनार्थम् ॥ 'शारदः [1]सप्तपर्णः स्याद् बृहत्त्वक् ग्रहनाशनः' इति रत्नकोशः । आरग्वधे—सुवर्णकाः । आरग्वधनामानि । 'रेल चेट्टु' ॥ अरग्वधशब्दोऽपि । 'आरग्वधस्तु शम्याकः कृतकूलोऽप्यरग्वधः' इति रत्नमाला । अर्ग्वधशब्दोऽपि । '[2]अर्ग्वधे तु व्याघातः' इति वैजयन्ती (पृ. ४९, श्लो. ४८) ॥ २३ ॥

[1] सप्तपर्णेभ्यो बृहत्यः B_3. [2] 'आरग्वध आरवेतः शम्याकः प्रग्रहोऽर्ग्वधः' (पृ. ४९, श्लो. ४८) इति, 'आर्ग्वधे तु व्याघातश्चतुरङ्गुलः' इति च मुद्रितग्रन्थे.

स्युर्जम्बीरे दन्तशठजम्भजम्भीरजम्भलाः ॥ २४ ॥
वरुणे वरणः सेतुस्तिक्तशाकः कुमारकः ।
पुंनागे पुरुषस्तुङ्गः केसरो देववल्लभः ॥ २५ ॥

(वि.) स्युरिति—जम्यते [1]भक्ष्यत इति जम्बीरः । 'जमु अदने'। दन्तान् शठति [2]हिंसयति आम्लत्वेनेति दन्तशठः । 'शठ हिंसासंक्लेशनकैतवेषु'। जम्भयति मोहयतीति जम्भः । जम्भीरः जम्भलश्च । 'जभी गात्रविनामे'। जम्भीरनामानि । 'निम्मिचेट्टु'॥ वृणोति आवृणोतीति वरुणः । 'वृञ् वरणे'। वरणश्च । आवरणकारित्वात् सेतुः । सिनोति व्याधिं हन्तीति वा । 'षिञ् बन्धने'। [3]तिक्तश्चासौ शाकश्च तिक्तशाकः । सदा तरुणत्वात् कुमारकः । वरणनामानि । 'उलिमिरि चेट्टु'॥ पूजितः पुमान् पुंनागः । पुंनाग इव पुंनागः । पुरुषवदुन्नतत्वात् पुरुषः । तुङ्गश्च । तुज्यत इति तुङ्गः । 'तुजि हिंसायाम्'। प्रशस्ताः केसराः सन्त्यस्य केसरः । देवानां वल्लभः प्रियः देववल्लभः । पुंनागनामानि । 'सुरपोन्नचेट्टु'॥ २४–५ ॥

[1] भुज्यते B_1, K_5.　[2] हिनस्ति K_6; दन्तानां शठः अम्लत्वेन F_2, Pt_2.　[3] तिक्तरसः शाकोऽस्य Pt_2.

(पा.) स्युर्जम्बीरे—जम्भलाः । [1]जम्बीरनामानि । [2]'निम्म'॥ वरणे—कुमारकः । वरणवृक्षनामानि । 'उविमिरि चेट्टु'। 'मटमाविनपेरुन्तु'॥ पुंनागे—देववल्लभः । पुनागनामानि । 'पोन्नचेट्टु'। सुरपुंनाग इति तद्भेदः । 'नमेरुः सुरपुंनागः'। इति निघण्टुसर्वंकषः । 'सुरपोन्नचेट्टु'॥ २४–५ ॥

[1] जम्भीर° B_3.　[2] B_3 adds 'चेट्टु'.

पारिभद्रे निम्बतरुर्मन्दारः पारिजातकः ।
तिनिशे स्यन्दनो नेमी रथद्रुरतिमुक्तकः ॥ २६ ॥
वञ्जुलश्चित्रकृच्चाथ द्वौ पीतनकपीतनौ ।
आम्रातके मधूके तु गुडपुष्पमधुद्रुमौ ॥ २७ ॥
वानप्रस्थमधुष्ठीवौ जलजेऽत्र मधूलकः ।

(वि.) पारिभद्र इति—परितो भद्रमस्य पारिभद्रः । नयत्यारोग्यमिति निम्बः । 'णीञ् प्रापणे'। स चासौ तरुश्च निम्बतरुः । [1]मन्दाः सूक्ष्मा अराः कण्टका यस्य

मन्दारः। मन्दारशब्दसाहचर्यात् पारिजातकः। पारिणः समुद्राज्जातः पारिजातकः। निम्बतरुनामानि। 'पारिजातवृक्षमु'॥ [2]चिरजीवित्वादतिक्रान्ता [3]निशा येन तिनिशः। स्यन्दनोपयोगित्वात्[4] स्यन्दनः। रथचक्रान्ते[5] नमतीति नेमिः। 'णम प्रह्वत्वे शब्दे च'। नेमी वा। रथाय द्रुर्वृक्षो रथद्रुः। अतिविस्तृतत्वाद् अतिमुक्तकः। वन्यतेऽर्थ्यत[6] इति वञ्जुलः। 'वनु याचने'। [7]लघुत्वेऽपि दार्ढ्यदैर्ध्याभ्यामाश्चर्यं करोतीति चित्रकृत्। 'डुकृञ् करणे'। अतिमुक्तकनामानि। 'नेम्मिचेट्टु'। पीतयति वस्त्रादिकं रसेन पीतीकरोतीति पीतनः। मिष्टैः फलैः कपीनां [8]प्रीतिं तनोतीति कपीतनः। 'तनु विस्तारे'। आम्रमततीषदनुगच्छतीति आम्रातकः। 'अत सातत्यगमने'। आम्लवत् कपिभिरद्यत इति वा आम्लातकः। 'अद भक्षणे'। रलयोरभेदः। आम्रातकनामानि। '[9]अम्बालपु-चेट्टु'॥ मधुरसः उच्यते युज्यतेऽत्रेति मधूकः। 'उच समवाये'। गुडवन्मधुराणि पुष्पाणि यस्य गुडपुष्पः। मधुप्रधानो द्रुमो मधुद्रुमः[10]। वनप्रस्थे वनस्थले भवो वानप्रस्थः। मधु ष्ठीवतीति[11] मधुष्ठीवः। 'ष्ठिवु निरसने'। मधुष्ठील इति पाठे मधु ष्ठीले गर्भेऽस्य मधुष्ठीलः[12]। मधु उलत्यावृणोत्यत्रेति मधूलकः। 'उल आवरणे'। जलजमधूलकनाम। 'नीरिप्पचेट्टु'॥ २६—७॥

1 मन्दानि सूक्ष्माणि अराणि कण्टकानि J_2, Pt_2. 2 चिरजीवित° J_2. 3 निशामतिक्रान्तः Pt_2. 4 उपयोग्यदारुत्वात् K_5, K_6. 5 चक्रान्तेन K_6. 6 वर्धते J_2, K_6. 7 लघुदार्ढ्यात् F_2, J_2, K_6. 8 कामं K_5, K_6. 9 'सिन्न अम्बालमु' K_3. 10 मधुरश्चासौ द्रुमश्च F_2, J_2, K_6. 11 K_5, K_6 add प्रस्रवतीति. 12 'इप्पचेट्टु' K_6.

(पा.) पारिभद्रे—पारिजातकः। पारिभद्रनामानि। 'पारिजमु'॥ तिनिशे—चित्रकृच्च। तिनिशनामानि। 'तिनासमु'। 'मथुरादेशप्रसिद्धमु'॥ अथ द्वौ—आम्रातके। आम्रातकनामानि। 'अम्बालमु'। 'अदे कोतिमामिडि'। 'कपिचूतोऽम्लबाटश्च'। एते द्वे च। कपिभूष इति वा पाठः॥ मधूके तु—मधुष्ठीलौ। मधूकनामानि। 'इप्प'॥ जलजोऽत्र मधूलकः: जलजमधूकनाम। 'नीरिप्प'। 'मधूकोऽन्यो मधूलस्तु जलजो दीर्घपत्रकः' इति वामनतन्त्रानुसारिपाठः। 'गिरिजेऽत्र मधूलकः'। गिरिजमधूकनाम। 'गौरशालो मधूलोऽन्यो गिरिजस्वल्पपत्रकः' इत्यरुणदत्ततन्त्रानुसारिपाठः॥ २६—७॥

पीलौ गुडफलः स्रंसी तस्मिंस्तु गिरिसंभवे॥ २८॥
अक्षोटकन्दरालौ द्वावङ्कोले तु निकोचकः।

(वि.) पीलाविति—पीयते माधुर्यात् [1]पीलुः। 'पा पाने'। गुडवन्मधुराणि फलानि यस्य गुडफलः। स्रंसयति [2]फलादिकमिति स्रंसी। 'स्रंसु अवस्रंसने'।

'[3]गोनुगुचेट्टु'॥ अक्ष्णोति मूलैर्भुवं[4] व्याप्नोतीति अक्षोटः। 'अक्षू व्याप्तौ'। [5]कन्दरस्थानम् अलति भूषयतीति कन्दरालः। कर्पराल इति पाठे कल्पते रोगं हन्तुमिति कर्परालः[6]। 'कृपू सामर्थ्ये'। पर्वतपीलुनामनी। 'कोण्डगोङ्गुचेट्टु'॥ अङ्क्यते कण्टकैरित्यङ्कोलः। 'अकि लक्षणे'। अङ्कोट इति वा पाठः। [7]निकुच्यते कण्टकत्वेनास्मान्निकोचकः। 'कुञ्च कौटिल्याल्पीभावयोः'। अङ्कोलनामनी। 'ऊडुगचेट्टु'॥ २८॥

[1] पीड्यत इति वा, 'पीड अवगाहने', डलयोरभेदः K_5, K_6.　[2] मालादिकम् J_2, K_6.　[3] K_3 adds 'सिन्न'.　[4] भुवनं K_5.　[5] कन्दरान् सानूनि Pt_2.　[6] कर्पररोगं हन्तीति K_2.　[7] निकुञ्चति K_5, K_6.

(पा.) पीलौ—स्रंसी। पीलुवृक्षनामनी। 'गोनुगुचेट्टु'॥ तस्मिंस्तु—आक्षोटकन्दरालौ द्वौ। अक्षोट इति वा। पर्वतोत्पन्नपीलुनामनी। 'कोण्डगोनुगुचेट्टु'। 'अव्दोढ' इति वणिक्प्रसिद्धः॥ अङ्कोले—निकोचकः। अङ्कोलनामनी। 'उडुग'। अङ्कोडे त्विति पाठे—'अथाङ्कोले निचोलोऽङ्कोडशोधनौ[1]' इति वैजयन्ती (पृ. ४८, श्लो. ४१)॥ २८॥

[1] अङ्कोढ इति मुद्रितग्रन्थे.

पलाशे किंशुकः पर्णो वातपोथोऽथ वेतसे॥ २९॥
रथाभ्रपुष्पविदुलशीतवानीरवञ्जुलाः।
द्वौ परिव्याधविदुलौ नादेयी चाम्बुवेतसे॥ ३०॥

(वि.) पलाश इति—पुण्यानि पलाशानि पर्णानि यस्य सः पलाशः। स्वपुष्पैः पलं मांसमश्नातीव तिष्ठतीति वा। '[1]अश भोजने'। किंचिच्छुकवत्[2] शुकतुण्डसदृशपुष्पत्वात् किंशुकः। [3]पुण्यानि पर्णानि यस्य पर्णः। वातरोगं पोथयतीति[4] वातपोथः। 'पुथ हिंसायाम्'। पलाशनामानि। 'मोदुगचेट्टु'॥ ति[5] वृद्धिं गच्छतीति वेतसः। 'वी गतिव्याप्तिप्रजनकान्त्यसनखादनेषु'। वितस्यते कालेनोपक्षीयत इति वा। 'तसु उपक्षये'। [6]रमन्तेऽस्मिन् पक्षिण इति रथः। 'रमु क्रीडायाम्'। अभ्रवर्णानि पुष्पाण्यस्य अभ्रपुष्पः। [7]अभ्रसमये पुष्पमस्येति वा। विदोल्यते[8] वायुवेगेनेति विदुलः। 'दुल उत्क्षेपे'। विडुल इति वा। 'डुल उत्क्षेपणे'। शीतवीर्यत्वात् शीतः। दाहशमनत्वाद् [9]वन्यत इति वानीरः। वञ्जुलश्च। 'वन षण संभक्तौ'। वेतसनामानि। '[10]पुव्वचेट्टु'॥ परिविध्यतेऽम्भसेति[11] परिव्याधः। विदोल्यतेऽम्भसीति विदुलः। नद्यां भवा नादेयी। जलजातवेतसनामानि। 'निरुपुव्वचेट्टु'॥ २९–३०॥

[1] 'अश भक्षणे' K_5. [2] नीलत्वात् K_6, Pt_2. [3] प्रशस्तानि J_2, Pt_2. [4] F_1, K_2, K_5 add नाशयति. [5] वेति अम्भोऽनुवर्तते Pt_2. [6] F_1 omits 2 pages. [7] J_2 adds वर्षासमये. [8] विदुल्यते Pt_2. [9] K_6 adds सेव्यते. [10] 'प्रब्बलिचेट्टु' Pt_1, Pt_2. [11] अम्भसि K_6.

(पा.) पलाशे—वातपोथः। पलाशद्रुमनामानि। 'मोदुग'। 'ब्रह्मवृक्षस्त्रिपत्रकः'। एते च॥ अथ वेतसे—वञ्जुलाः। वेतसनामानि। 'प्रब्बचेट्टु'॥ द्वौ परिव्याध—चाम्बुवेतसे। जलवेतसनामानि। 'नीरुप्रब्ब'॥ २९–३०॥

सौभाञ्जने शिग्रुतीक्ष्णगन्धकाक्षीबमोचकाः।
रक्तोऽसौ मधुशिग्रुः स्यादरिष्टः फेनिलः समौ॥ ३१॥

(वि.) सौभाञ्जन इति—[1]कटुत्वेन सुष्ठु मुखं भनक्तीति[2] सौभाञ्जनः। 'भञ्जो आमर्दने'। शोभामनक्तीति शोभाञ्जन इति वा पाठः। 'अञ्जू व्यक्तिम्रक्षणकान्तिगतिषु'। शिनोति [3]शमयति कफादीनिति शिग्रुः। 'शीञ् निशातने'। तेजयति कफादीनिति तीक्ष्णः। 'तिज निशातने'। गन्धं करोतीति गन्धकः। तीक्ष्णो गन्धोऽस्यास्तीति तीक्ष्णगन्धक इति वा। मद्यादिवत् आक्षीबन्त्यनेनेति आक्षीबः[4]। 'क्षीबृ मदे'। [5]मुञ्चति [6]तीक्ष्णगन्धमिति मोचकः। 'मुच्लृ मोक्षणे'। शिग्रुनामानि। 'मुनगचेट्टु'॥ ३१॥

[1] तीव्रगन्धत्वेन Pt_2. [2] K_6 adds भेदयतीति. [3] हन्ति K_5, K_6. [4] मन्दो न भवतीति अक्षीबः K_5. [5] मोचयति K_5. [6] उग्रगन्धम् Pt_2.

(पा.) शोभाञ्जने—मोचकाः। शोभाञ्जननामानि। 'मुनुग'। 'शोभाञ्जने तीक्ष्णगन्धशिग्रुकाक्षीवमोचकाः' इति पाठादक्षीवः। सौभाञ्जन इति पाठान्तरम्॥ रक्तोऽसौ—स्यात्। रक्तशिग्रुनाम। 'येर्रमुनुग'॥ अनुक्तम्—'अगस्त्ये शुकनासः स्यान्मार्जारो वङ्गसेनकः[1]'। अगस्त्यद्रुमनामानि। 'अगिशचेट्टु'॥ अरिष्टः फेनिलः समौ। अरिष्टवृक्षनामनी। 'कुङ्कुडुचेट्टु'॥ ३१॥

[1] वंगसेवकः B_3; वङ्गसेनक इति मुद्रितवैजयन्त्याम् (पृ. ५८, श्लो. १५६).

बिल्वे शाण्डिल्यशैलूषौ मालूरश्रीफलावपि।
प्लक्षो जटी पर्कटी स्यान्न्यग्रोधो बहुपाद् वटः॥ ३२॥

(वि.) बिल्व इति—बिलति [1]कुष्ठरोगमिति, सेवकस्य पापं [2] हिनस्तीति वा बिल्वः। 'बिल भेदने'। शाण्डिल्यमुनिवत्[3] विप्रमान्यत्वात्[4] शाण्डिल्यः। शैलूषो[5] नट इव [6]रूपपरिवर्तनात्[7] शैलूषः[8]। मलते निष्कभ्नाति मलमिति मालूरः। 'मल मल्ल धारणे'। मल्यते धार्यते देवैरिति वा। मां लक्ष्मीं लातीति वा मालूरः। 'ला दाने'। श्रीप्रदानि श्रीप्रियाणि वा फलानि यस्य सः श्रीफलः। बिल्वनामानि। '[9]मारेडु चेट्टु'॥ प्लक्षति [10]कफादिदोषमिति प्लक्षः। 'प्लक्ष [11]भक्षणे'। प्लक्षति मूलैरधोगच्छतीति वा। जटाः सन्त्यस्येति जटी। 'जट संघाते'। पृच्यते परस्परं संसृज्यत इति पर्कटी। 'पृची संपर्के'। नकारान्तोऽयम्। केचिन् ईकारान्तस्त्रीलिङ्गमिच्छन्ति[12]। प्लक्षनामानि। 'जुव्वि चेट्टु'॥ न्यक् तिर्यक् [13]रुणद्धीति न्यग्रोधः। 'रुधिर् आवरणे'। बहवः पादा मूलान्यस्य बहुपात्। वटति मूलैः स्वस्थानं वेष्टयतीति वटः। 'वट परिवेष्टने'। वटवृक्षनामानि। 'मर्रिचेट्टु[14]'॥ ३२॥

[1] कफरोगम् K_5. [2] K_2, K_3 add बिलति. [3] ऋषि° J_2, Pt_2. [4] °मानित्वात् K_5. [5] शैलूषवत् J_2, Pt_2; इव K_5. [6] K_6 adds दुर्जरत्वादिना. [7] विपरि° K_5. [8] शिलूषपुत्रवद्वा I, K_2, K_3, K_5. [9] 'बिल्वपत्रे' J_2. [10] वस्त्रादि° B_1, K_5. [11] अदने K_6; क्षरणे B_1. [12] इति वदन्ति B_1, I, K_5. [13] F_2, Pt_2 add मार्गमिति. [14] 'आलमर' J_2.

(पा.) बिल्वे—श्रीफलावपि। बिल्वनामानि। 'मारेडु'। प्लक्षो—पर्कटी स्यात्। प्लक्षवृक्षनामानि। 'गोनुचेट्टु'। 'प्लक्षे[1] तु पर्कटिजटी पलाशी गिरिलक्षणः' इति वैजयन्तीपाठात् (पृ. ४७, श्लो. २८) जटिपर्कटिशब्दौ पुंलिङ्गौ॥ न्यग्रोधो—वटः। वटवृक्षनामानि। 'मर्रिचेट्टु'॥ ३२॥

[1] 'प्लक्षस्तु पर्कटिजटिकलापिगिरिलक्ष्मणाः' इति मुद्रितग्रन्थे.

गालवः शाबरो लोध्रस्तिरीटस्तिल्वमार्जनौ।
आम्रश्चूतो रसालोऽसौ सहकारोऽतिसौरभः॥ ३३॥

(वि.) गालव इति—गालयति स्रावयत्यक्षिरोगमिति[1] गालवः। 'गल स्रवणे'। गालवाख्यैः प्रभूत इति वा। शबरसंबन्धित्वात्[2] शाबरः। सावर इति पाठान्तरम्[3]। अतिसारं रुणद्धीति लोध्रः। रलयोरभेदः। 'रुधिर् आवरणे'। तिरयति पित्तादिरोगान् नाशयतीति तिरीटः। तीरयतीति वा। 'पार तीर कर्मसमाप्तौ'। तिलति स्निह्यत्यङ्गमनेनेति तिल्वः। 'तिल स्नेहने'। मार्जयति उद्वर्तयत्यङ्गमनेनेति मार्जनः। 'मृजूष् शुद्धौ अलंकारे च'। लोध्रनामानि। 'तेल्ललोद्दुगु चेट्टु'॥ षडपि लोध्रसामान्यनामानीति केचित्।

आद्यौ श्वेतलोध्रस्य, इतरे रक्तलोध्रस्येत्यपरे ॥ अम्यते [4]भक्ष्यत इत्याम्रः । 'अम गत्यादिषु'। [5]चोतति स्रवति रसमिति चूतः । 'चुतिर्[6] क्षरणे' । रसम् अलति भूषयतीति रसालः । 'अल भूषणपर्याप्तिवारणेषु' । रसम् आलातीति वा । 'ला दाने' । आम्रनामानि । 'मामिडि चेट्टु' ॥ सह कारयति मेलयति स्त्रीपुंसाविति सहकारः । 'डुकृञ् करणे' । [7]अतिसुगन्धाम्रनाम ॥ 'तिय्यमामिडि चेट्टु' ॥ ३३ ॥

[1] अस्थिरोगम् K_3. [2] J_2, K_6 add °वृक्ष°. [3] B_1, I, K_2 add श्वेतलोध्रनामनी. [4] अभिलष्यते F_2, Pt_2. [5] च्योतति B_1, D_2, I, K_5. [6] 'च्युतिर् क्षरणे' I, J_2. [7] F_2 adds अतिशयितं सौरभमस्य.

(पा.) गालवः—मार्जनौ । लोध्रनामानि । 'लोद्दुगचेट्टु' ॥ आम्रः—रसालः । चूतवृक्षनामानि । 'मामिडिचेट्टु' । 'वसन्तशाखी माकन्दः कामाङ्गो मदिरासखः' । एतानि च ॥ असौ—सौरभः । अत्यन्तसुरभिचूतः सहकारः स्यात् ॥ ३३ ॥

कुम्भोलूखलकं क्लीबे कौशिको गुग्गुलुः पुरः ।
शेलुः श्लेष्मातकः शीत उद्दालो बहुवारकः ॥ ३४ ॥

(वि.) कुम्भोलूखलकमिति—कुम्भोलूखलाकारात् वृक्षकोशान्निर्यातीति कुम्भोलूखलकम् । कुम्भोलूखलके क्लीबे इति केचित् द्विवचनान्ततया नामद्वयं दर्शयितुं [1]पठन्ति । वृक्षकोशे भवः कौशिकः । गुडति रक्षति वातरोगादिति गुग्गुलुः । 'गुड रक्षणे[2]' । पुरत्यग्रे सरति धूपवृक्षेष्विति पुरः । 'पुर अग्रगमने' । गुग्गुलुवृक्षनामानि । 'गुग्गिलपुचेट्टु' ॥ शिलति उञ्छति केशकार्ष्ण्यं करोतीति शेलुः । 'शिल उञ्छे' । शिनोति [3]जिह्वामिति वा । 'शिञ् निशातने' । श्लेष्माणम् अतति [4]कटुतयेति श्लेष्मातकः । 'अत सातत्यगमने' । विरुद्धलक्षणया [5]उष्णवीर्यत्वात् शीतः । उष्णवीर्यत्वादङ्गमुद्दालयतीत्युद्दालः । 'दल [6]विशरणे' । बहूनि स्रोतांसि कटुत्वेन वृणोतीति बहुवारकः । 'वृञ् वरणे' । उद्दालकनामानि । 'विरिगिचेट्टु' ॥ ३४ ॥

[1] वदन्ति B_1. [2] 'गुड रक्षायाम्' K_6. [3] रोगान् J_2, Pt_2. [4] कटूष्णतया K_5. [5] शीतवीर्यत्वात् Pt_2. [6] विदारणे Pt_2.

(पा.) कुम्भोलूखलकं क्लीबे । सुभूतिटीकायां त्रिधा विभक्तं कुम्भोलूखलकं कुम्भम् उलूखलकमिति ॥ कौशिको—पुरः । गुग्गुलुद्रुमनामानि । 'गुग्गिलपुचेट्टु' । 'जटायुः कालनिर्यासो महिषाक्षः पलंकषः' । एतानि च ॥ शेलुः—बहुवारकः । श्लेष्मातकनामानि । 'विरिगचेट्टु' ॥ ३४ ॥

राजादनं प्रियालः स्यात् सन्नकद्रुर्धनुष्पटः ।
गम्भारी सर्वतोभद्रा काश्मरी मधुपर्णिका ॥ ३५ ॥
श्रीपर्णी भद्रपर्णी च काश्मर्यश्चाप्यथ द्वयोः ।
कर्कन्धूर्बदरी घोण्टा कोली कुवलफेनिले ॥ ३६ ॥
सौवीरं बदरं कोलमथ स्यात् स्वादुकण्टकः ।
विकङ्कतः स्रुवावृक्षो ग्रन्थिलो व्याघ्रपादपि ॥ ३७ ॥

(वि.) राजादनमिति—[1]राजभिरद्यते मृष्टत्वादिति राजादनम् । 'अद भक्षणे' । प्रीयते हृदयं गच्छति अतिरसत्वादिति[2] प्रियालः । 'प्रीङ् प्रीतौ' । पियाल इति पाठे पीयत इति । सन्नानि सूक्ष्माणि कद्रुवर्णानि बीजान्यस्येति सन्नकद्रुः । सन्नको[3] द्रुः स्कन्धोऽस्येति वा । धनुष इव पटो विस्तारोऽस्यास्तीति धनुष्पटः । नामद्वयं वा । [4]धनतीति धनुः । 'धन धान्ये' । उकारान्तः । पटवद्विस्तृतः पटः । प्रियालनामानि । 'मोरटिचेट्टु' ॥ [5]सारतया मूलादिगमने भारोऽस्या अस्तीति गम्भारी । सर्वतो भद्रमस्या अस्तीति सर्वतोभद्रा । कृशयति तनूकरोति पित्तादिकमिति काश्मरी । 'कृश तनूकरणे' । मधूनि [6]स्वादूनि पर्णान्यस्या इति मधुपर्णिका । श्रीः पर्णेष्वस्या इति श्रीपर्णी[7] । भद्रप्रदानि पर्णान्यस्या भद्रपर्णी । कृशयति तनूकरोति पित्तादिकमिति काश्मर्यः । 'कृश तनूकरणे' । कश्यते कर्म कुरुतेऽनेनेति वा काश्मर्यः । 'कशि गतिशासनयोः' । काश्मरीनामानि । 'गुम्मुडुचेट्टु' ॥ कर्काणि लोहितानि[8] पर्णानि धत्त इति कर्कन्धूः । 'डुधाञ् धारणपोषणयोः' । वदति स्थिरा भवतीति बदरी । 'वद स्थैर्ये' । कोलति[9] निबिडावयवत्वात् कोली । 'कुल संस्त्याने' । घुणति वृत्ततया भ्रमतीति घोण्टा । 'घुण घूर्ण भ्रमणे' । बदरीनामानि । 'रेंगुचेट्टु' ॥ कौ भुवि [10]वलते भ्रमतीति कुवलम् । 'वल[11] संवरणे संचरणे च' । फेनोऽस्यास्तीति फेनिलम् । सुवीरदेशे प्रचुरत्वात् सौवीरम् । बदर्याः फलं बदरम् । कोल्याः फलं कोलम् । घोण्टाशब्दो वृक्षफलयोर्वाचकः । बदरीफलनामानि । 'रेंगुपण्डु' ॥ स्वादुफलत्वात् कण्टकवत्त्वाच्च स्वादुकण्टकः । विकङ्कते प्रसरतीति विकङ्कतः । 'ककि गतौ' । स्रुवा स्रुक् तदर्थं वृक्षः स्रुवावृक्षः । स्रुचावृक्ष इति वा पाठः । [12]ग्रन्थिलत्वात् ग्रन्थिलः । व्याघ्रस्य पादा इव पादा[13] मूलान्यस्य व्याघ्रपात् । विकङ्कतनामानि । 'पुल्लवेलंगचेट्टु' ॥ ३५–७ ॥

[1] राजमदनं J_2, Pt_2.　[2] सारवत्त्वात् B_1; सारत्वात् I, K_2, K_3.　[3] K_6 adds खरः.　[4] दधातीति K_5.　[5] सारवत्त्वात् F_2, Pt_2.　[6] मृष्टानि K_5, K_6; K_5 adds

पुष्पाणि. [7] श्रीप्रदानि Pt_2. [8] लोहितवर्णानि J_2; Pt_2 adds फलानि च. [9] कुत्यते K_5, K_6. [10] वलति K_6, Pt_2. [11] 'वल संचलने' Pt_2. [12] ग्रन्थिमत्त्वात् K_5, K_6. [13] पदानि K_5.

(पा.) राजादनं—धनुः। उकारान्तः। पटः। [1]प्रियालद्रुमनामानि। पियालोऽपि। 'मोरटिचेट्टु'॥ अनुक्तम्—'तद्बीजे चारबीजं स्यात्'। प्रियालबीजनाम। 'मोरटिवित्तु'॥ गम्भारी—काश्मर्यश्चापि। गम्भारीवृक्षनामानि। 'पेग्गुम्मडुचेट्टु'॥ अथ द्वयोः—कोली। स्थूलबदरीनामानि। 'गङ्गरेंगु'॥ घोण्टा। बदरीनाम। 'रेंगु'॥ कुवलफेनिले—कोलम्। तत्फलनामानि। हरीतक्यादित्वाद्[?]घोण्टीति[2]। 'रेङ्गुपण्डु'॥ अथ स्यात् स्वादुकण्टकः—स्रुचां वृक्षः। स्रुवावृक्ष इति वा। ग्रन्थिलो व्याघ्रपादपि। विकङ्कतवृक्षनामानि। 'मुलुवेलुम'॥ ३५–७॥

[1] प्रियालु° B_3. [2] काशिकायां कौमुद्यां च घोण्टीशब्दो हरीतक्यादिगणे न दृश्यते.

ऐरावतो नागरङ्गो नादेयी भूमिजम्बुका।
तिन्दुकः स्फूर्जकः कालस्कन्धश्च शितिसारके॥ ३८॥

(वि.) ऐरावत इति—[1]इरावती विद्युत् सेव रक्तत्वाद् ऐरावतः। नागस्य सिन्दूरस्येव रङ्गो रागोऽस्येति [2]नागरङ्गः। नागरङ्गनामनी। 'नारिङ्गचेट्टु'॥ नद्यां नदीतीरे भवा [3]नादेयी। भूमौ जम्यत इति [4]भूमिजम्बुका। 'जम अदने'। भूमौ जन्यत इति वा। 'जनी प्रादुर्भावे'। नादेयीनामनी। 'काकिनेरेंडु'॥ चत्वार्यपि नागरङ्गस्यैव नामानीति केचित्[5]॥ तिम्यति[6] आर्द्रीभवतीति तिन्दुकः। 'तिमि आर्द्रीभावे'। तिन्दुकोऽस्त्री। स्फूर्जति दह्यमानः [7]चिपिटशब्दं करोतीति स्फूर्जकः। 'टुओस्फूर्जा वज्रनिर्घोषे'। कालो नीलः स्कन्धोऽस्य कालस्कन्धः। [8]शितिर्नीलः सारो मज्जास्येति शितिसारकः। तिन्दुकनामानि। 'तुमिकिचेट्टु'॥ ३८॥

[1] इरावत्या विद्युत इव K_5, K_6. [2] नागच्छतीति नागः सहजः रङ्गोऽस्येति वा K_6. [3] नदीतीरे जायते (जाता J_2) इति K_5, K_6. [4] भूमौ जम्बूः Pt_2. [5] K_3 adds वदन्ति. [6] तिम्यत्वात् K_3. [7] चिदिचिदीति F_1, I. [8] सितिः . . . सितिसारकः K_6.

(पा.) ऐरावतो नागरङ्गः। नारङ्गनामनी। 'नारदमु'। 'नागरङ्गे तु नारङ्गो [1]नारुङ्गस्तक्रवासनः' इति वैजयन्ती (पृ. ४८, श्लो. ३६)। नादेयी—जम्बुका। काकजम्बूनामनी। 'काकिनेरडु'।

'नादेयी नागरङ्गे स्याज्जयायां जलवेतसे ।
भूमिजम्ब्वां जवायां च ।'

इति विश्वप्रकाशवचनात् (पृ. १२३, श्लो. १०५) [2]नारङ्गजातीयनामन्यपि । 'कित्तसि-चेट्टुन्नु' ॥ तिन्दुकः—शितिसारके । तिन्दुकवृक्षनामानि । 'तुम्मिकचेट्टु' ॥ ३८ ॥

[1] नार्यङ्ग इति मुद्रितग्रन्थे.	[2] नारुङ्ग° B_3.

काकेन्दुः कुलकः काकपीलुकः काकतिन्दुके ।
गोलीढो झाटलो घण्टापाटलिर्मोक्षमुष्ककौ ॥ ३९ ॥

(वि.) काकेन्दुरिति—काका इन्दन्त्यत्रेति काकेन्दुः । 'इदि परमैश्वर्ये' । कुत्सितैः काकादिभिर्लक्यत इति कुलकः । [1]'लक आस्वादने' । काकैः पीयत इति काकपीलुकः[2] । 'पा पाने' । काकैस्तिम्यत इति काकतिन्दुकः । 'तिमि आर्द्रीभावे' । काकतिन्दुकनामानि । 'नल्लतुमिकिचेट्टु' ॥ गोभिर्लिह्यत[3] इति गोलीढः । 'लिह आस्वादने' । झाटं संघातं लाति आदत्त इति झाटलः । 'ला [4]दाने' । पशुभक्षणार्थं हन्यत इति घण्टा । 'हन हिंसागत्योः' । पाटं विस्तारं लातीति पाटलिः । पाटला[5] वा । 'ला दाने' । मोक्षति सहते पश्वादिसंमर्दमिति मोक्षः । 'मोक्ष सहने' । मुष्णाति [6]विषमिति मुष्ककः । 'मुष स्तेये' । मुष्कर इति वा पाठः । गोलीढनामानि ॥ 'मोक्कपुचेट्टु' ॥३९॥

[1] लकि Pt_2.	[2] काकवर्णानि पीलूनि पुष्पाणि यस्य J_2, K_5.	[3] J_2, Pt_2 add आस्वाद्यते; गोलिह इति वा B_1, K_5.	[4] 'ला आदाने' K_6.	[5] पाटलो वा I, K_6.
[6] रोगान् Pt_2.

(पा.) काकेन्दुः—काकतिन्दुके । काकतिन्दुकनामानि । 'काकितुम्मिक' । गोलीढो—मुष्ककौ । मोक्षवृक्षनामानि । 'मोक्कपुचेट्टु' ।

'मुष्कको मोक्षको घण्टामूर्खको मुञ्जुकस्तथा ।
क्षारश्रेष्ठो गोलिहश्च द्विविधः श्वेतकृष्णकः ॥'

इति वैद्यकाद् गोलिहोऽपि ॥ ३९ ॥

तिलकः क्षुरकः श्रीमान् समौ पिचुलझावुकौ ।
श्रीपर्णिका कुमुदिका कुम्भी कैटर्यकट्फलौ ॥ ४० ॥

(वि.) तिलक इति—तिलाभानि पुष्पाण्यस्य तिलकः। क्षुरति [1]परुषत्वात् क्षुरकः। 'क्षुर [2]विलेखने'। श्रीः शोभास्यास्तीति श्रीमान्। तिलकनामानि। 'तिलकपुचेट्टु'॥ पिचुं तूलं लातीति पिचुलः। 'ला दाने'। झम्यत इति झावुकः। 'झमु अदने'। झावुकनामनी। 'सन्ननियाकुलुगलपक्कचेट्टु'॥ श्रीः पर्णेष्वस्याः श्रीपर्णिका। कुमुदवर्णत्वात् [3]कुमुदिका। कुम्भयति पर्णैराच्छादयतीति कुम्भी। '[4]कुभि आच्छादने'। कड्यते प्रकर्षेण लक्ष्यत इति कैडर्यः। 'कड मदे'। कटूनि[5] फलानि यस्य [6]कट्फलः। कुम्भीनामानि। 'टेकुम्रानिचेट्टु'॥ ४० ॥

1 निष्ठुरत्वात् B_1, F_1, K_5. 2 'क्षुर दीप्तौ' K_3, K_6; 'ऐश्वर्यदीप्त्योः' Pt_2. 3 कुं भुवं मोदयतीति वा B_1, K_5. 4 'कुबि आच्छादने' J_2. 5 कटुरसानि B_1, I, J_2; रसवन्ति K_6. 6 कटुकफलः J_2.

(पा.) तिलकः—श्रीमान्। तिलकवृक्षनामानि। 'परुषः छन्नपुष्पकः'। एते च।

'यस्य शाखा वह्नियोगाद् दीपवद् दीप्यते चिरम्।
स वृक्षस्तिलको नाम यो वसन्ते हि पुष्यति॥'

इति। 'बोट्टुग'। अनुक्तम्—'मदनः स्यात् कुरवको मधुदूतश्च नागरः'। कुरवकनामानि। 'कोरविचेट्टु'॥ समौ—झावुकौ। झावुकवृक्षनामनी। 'सन्नपुटे कुलपक्के'॥ श्रीपर्णिका—कट्फलौ[1]। कुम्भीवृक्षनामानि। 'पिनगुम्मुडु'॥ ४० ॥

1 कट्फले B_3.

क्रमुकः पट्टिकाख्यः स्यात् पट्टी लाक्षाप्रसादनः।
तूदस्तु यूपः क्रमुको ब्रह्मण्यो ब्रह्मदारु च॥ ४१ ॥
तूलं च नीपप्रियककदम्बास्तु हलिप्रिये।

(वि.) क्रमुक इति—[1]क्रामतीति क्रमुकः। 'क्रमु पादविक्षेपे'। [2]पट्टिकेत्याख्या यस्य सः पट्टिकाख्यः। पट्टी व्रणबन्धनसामर्थ्यमस्यास्तीति पट्टी। लाक्षां प्रसादयतीति लाक्षाप्रसादनः[3]। 'षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु'। क्रमुकनामानि। 'एट्टलोद्दुगुपेल्लु'॥ तुद्यते यूपीकर्तुं[5] तक्ष्यत इति तूदः। 'तुद व्यथने'। [6]यूपार्हवृक्षत्वाद् यूपः। पूग[7] इति पाठे पुनातीति [8]पूगः। 'पूञ् पवने'। क्रामतीति क्रमुकः[9]। ब्रह्मणि वैदिके कर्मणि साधुः ब्रह्मण्यः। ब्राह्मण्य इति वा पाठः। ब्रह्मणे वैदिककर्मणे योग्यं

दारु ब्रह्मदारु। [10]तूल्यतेऽस्मादग्निरिति तूलम्। 'तूल निष्कर्षे'। ब्रह्मदारुनामानि। [11]'गङ्गराविचेट्टु'॥ नयति प्राणिनां सुखमिति नीपः। 'णीञ् प्रापणे'। प्रीणातीति प्रियकः। 'प्रीञ् तर्पणे'। कं [12]वातं दमयति [13]शमयतीति कदम्बः। 'दमु [14]उपशमे'। हलिनो बलभद्रस्य प्रियः सुरादिपानाद् हलिप्रियः। कदम्बनामानि। '[15]कडपचेट्टु' ॥ ४१ ॥

[1] कामयति J_2. [2] पट्टिकेव F_2, K_6. [3] °प्रसादकः K_2. [4] पट्टिकालोध्रनाम K_2, K_6. [5] यूपार्थे F_2, Pt_2. [6] यूपार्हत्वात् J_2, Pt_2. [7] इति वा पाठः, तदा F_1, J_2, K_3. [8] इति व्युत्पत्तिः F_1, I. [9] F_1 adds 'क्रमु पादविक्षेपे'. [10] तूलति K_5. [11] 'मङ्गलवल्ली' J_2. [12] कमुदकं K_6; कफं (कष्टं K_5) दमयति F_1, J_2. [13] उपशमयति J_2. [14] उपशमने B_1, F_1, I, J_2. [15] 'मुगलुंगचेट्टु' K_3.

(पा.) क्रमुकः—लाक्षाप्रसादनः। [1]क्रमुकनामानि। 'पट्टिकालोध्रमु'॥ तूदस्तु—तूलं च। अश्वत्थाकृतेर्वृक्षस्य नामानि। 'गङ्गरावि'॥ नीप—हलिप्रिये। कदम्बनामानि। 'कडिमि'॥ 'पुलकः कर्णपूरश्च कादम्बर्यो हरीतकः'। एतानि च॥ अनुक्तम्—'अन्यो धूलीकदम्बः स्याद् वासन्तो वृत्तपुष्पकः'। धूलीकदम्बनामानि। 'बट्टकडिमि' ॥ ४१ ॥

[1] पट्टिकालोध्रनामानि B_3.

वीरवृक्षोऽरुष्करोऽग्निमुखी भल्लातकी त्रिषु ॥ ४२ ॥
गर्दभाण्डे कंदरालकपीतनसुपार्श्वकाः।
प्लक्षश्च तिन्त्रिणी चिञ्चाम्लिकाथो पीतसालके ॥ ४३ ॥
सर्जकासनबन्धूकपुष्पप्रियकजीवकाः।

(वि.) वीरवृक्ष इति—[1]दुःस्पर्शत्वाद् वीरा एव इमं वृक्षं स्पृशन्तीति वीरवृक्षः[2]। अरूंषि [3]व्रणानि करोतीत्यरुष्करः[4]। अग्निवन्मुखमस्यास्तीति अग्निमुखी। भल्लः शर इवाततीति भल्लातकी। 'अत सातत्यगमने'। [5]त्रिषु। अग्निमुखीनामानि। 'जिडिमानिचेट्टु'॥ गर्दभ[6] इवाण्डं मूलमस्य गर्दभाण्डः। कंदरमलतीति कंदरालः[7]। 'अल भूषणादौ'। [8]कमुदकं पीतयति पीतवर्णं करोतीति कपीतनः। शोभनौ [9]पार्श्वौ यस्य सः सुपार्श्वकः। प्लक्ष्यते भक्ष्यत इति प्लक्षः। 'प्लक्ष [10]भक्षणे'। प्लक्षनामानि। 'पच्चजुव्विचेट्टु'॥ तिम्यते मुखमत्यर्थमनयेति तिन्त्रिणी। 'तिम आर्द्रीभावे'। तिन्तिडीति वा पाठः। [11]चिञ्चिमायते मुखमाम्लत्वादनया चिञ्चा। [12]अम्लफलत्वाद् आम्लिका। तिन्त्रिणीनामानि। 'चिन्तचेट्टु'॥ पीतवर्णः सालः पीतसालकः। पीतवर्णः सारोऽस्येति

पीतसारक इति वा पाठः। सृजति निर्यासमिति सर्जकः। 'सृज [13]विसर्गे'। अस्यति कुष्ठादीनीत्यसनः। 'असु क्षेपणे'। बन्धूकस्येव रक्तानि पुष्पाणि यस्य बन्धूकपुष्पः। [14]प्रीणातीति प्रियकः। 'प्रीञ् तर्पणे[15] कान्तौ च'। कुष्ठरोगिणं जीवयतीति जीवकः। 'जीव प्राणधारणे'। बीजक इति वा पाठः। बन्धूकपुष्पनामानि। '[16]वेगिचेट्टु' ॥ ४२-३ ॥

[1] वीराणामुपस्पर्शयोग्यः J₂, Pt₂. [2] K₆ adds 'स्पृश स्पर्शने'. [3] व्रणान् Pt₂. [4] F₁ adds 'डुकृञ् करणे.' [5] F₁ adds अयं. [6] F₁ omits 3 pages. [7] कन्दराश्रयो रातीति K₅, K₆. [8] जलं Pt₂. [9] पार्श्वकौ K₅, K₆. [10] अदने K₅. [11] चिमिचिमायते K₅. [12] °रसत्वात् J₂, Pt₂. [13] सर्जने B₁, K₅. [14] प्रीणयति B₁, I, K₂. [15] प्रीणने K₆. [16] 'वेंगि' D₂.

(पा.) वीरवृक्षो—भल्लातकी त्रिषु। [1]भल्लातकीवृक्षनामानि। 'जीडिचेट्टु'॥ गर्दभाण्डे—प्लक्षश्च। अश्वत्थानुकारिणः प्लक्षस्य नामानि। '[2]कलजुव्वि'॥ तिन्त्रिणी—आम्लिका। तिन्त्रिणीवृक्षनामानि॥ 'तिन्तिडा तिन्तिडी' इत्येते च। 'चिन्तचेट्टु'॥ अथो पीतसारके—जीवकाः। असनवृक्षनामानि। 'वेङ्गिस'।

'प्रियविमानितमानवतीरुषां
निरसनैरसनैरवृथार्थता।' (शिशु. ६. ४७)

इति माघप्रयोगाद् ह्रस्वादिः। 'पीठेभस्कन्धयोः क्लीबमासनं ना तु जीवके'[3] इति रभसकोशपाठाद् दीर्घादिः॥ ४२-३ ॥

[1] भल्लातक° B₃. [2] 'पच्चजुव्वि' B₃. [3] नाम्रजीवकः B₃.

साले तु सर्जकार्श्याश्वकर्णकाः सस्यसंवरः॥ ४४ ॥
नदीसर्जो वीरतरुरिन्द्रद्रुः ककुभोऽर्जुनः।

(वि.) साल इति—स्यति कुष्ठरोगमिति सालः। 'षोऽन्तकर्मणि'। सृजति निर्यासमिति सर्जः। 'सृज विसर्गे'। [1]कृशयति [2]कुष्ठरोगमिति कार्श्यः। 'कृश तनूकरणे'। कार्ष्य इति वा पाठः। [3]अश्वकर्णाभानि पत्राण्यस्य अश्वकर्णकः[4]। सस्यं [5]वृक्षादिफलं संवृणोतीति सस्यसंवरः। 'वृञ् वरणे'। सालनामानि। 'मद्दिचेट्टु'॥ नद्यां भवः सर्जो नदीसर्जः। वीरोऽर्जुनस्तन्नामकत्वाद्[6] वीरतरुः। अत एव इन्द्रस्य प्रियो द्रुर्वृक्षः इन्द्रद्रुः। शाखाभिः ककुभो[7] व्याप्नोतीति ककुभः। शौक्ल्यात् अर्जुनः। इन्द्रप्रियत्वाद्वा। अर्जुनवृक्षनामानि। 'वेरुमद्दि'॥ ४४ ॥

[1] कुशति K_5, K_6.　[2] कुष्ठादीन् Pt_2.　[3] अश्वकर्णाभपत्रत्वात् J_2, K_5, K_6.
[4] °कर्णिः J_2.　[5] Pt_2 omits वृक्षादि.　[6] संज्ञकत्वात् K_5, K_6.　[7] Pt_2 adds दिशः, कं शीतं कुभ्नातीति वा ककुभः Pt_2.

(पा.) साले तु—सस्यसंवरः । सालवृक्षनामानि । '[1]नल्लमद्दि' ॥ नदीसर्जो—अर्जुनः । [2]नदीसर्जनामानि । 'येरुमद्दि' ॥ ४४ ॥

[1] 'मद्दिचेट्टु' B_3.　[2] अर्जुनवृक्षनामानि B_3.

राजादनः फलाध्यक्षः क्षीरिकायामथ द्वयोः ॥ ४५ ॥
इङ्गुदी तापसतरुर्भूर्जे चर्मिमृदुत्वचौ ।

(वि.) राजादन इति—राजभिरद्यते राजादनः । 'अद भक्षणे' । अध्यक्षाणि श्रेष्ठानि फलान्यस्य[1] फलाध्यक्षः । क्षीरवन्मधुराणि फलान्यस्याः क्षीरिका[2] । क्षीरिकानामानि । 'पालचेट्टु' ॥ इङ्गत्यूर्ध्वं गच्छतीति इङ्गुदी । इङ्गुदश्च । '[3]इगि लिगि गत्यर्थाः' । [4]तापसानां तरुः तापसतरुः । इङ्गुदीनामनी । 'गारचेट्टु' ॥ भूरित्यव्ययम् । भूर्भूम्यां जायत[5] इति भूर्जः । 'जनी प्रादुर्भावे' । [6]चर्माभपत्रयोगात् चर्मी । मृद्वी त्वगस्य मृदुत्वक् । भूर्जनामानि । '[7]भुजपत्रपुचेट्टु' ॥ ४५ ॥

[1] D_2, K_2 add सन्तीति.　[2] क्षीरयुक्तफलानीति वा K_3; 'पालेय मर' J_2.
[3] 'इगि गतौ' J_2.　[4] तपस्विजनोपयुज्यमानत्वात् Pt_2.　[5] जातः J_2.　[6] चर्मकार° Pt_2.　[7] 'भूर्जपत्रमुपेरु' B_1, K_3.

(पा.) राजादनः—क्षीरिकायाम् । क्षीरिकावृक्षनामानि । 'पालचेट्टु' ॥ अथ द्वयोः—तापसतरुः । [1]इङ्गुदतरुनामनी । 'गारचेट्टु' ॥ भूर्जे—मृदुत्वचौ । [2]भुजपत्रनामानि । 'भुजपत्रवृक्षमु' । 'भूर्जपत्रे भुजो भूर्जो मृदुत्वक् [3]चर्मिचर्मिकौ' इति वैजयन्ती (पृ. ४८, श्लो. ४५) ॥ ४५ ॥

[1] इङ्गुदी° B_3.　[2] भूर्जपत्र° B_3.　[3] चर्मकावपि B_3.

पिच्छिला पूरणी मोचा स्थिरायुः शाल्मलिर्द्वयोः ॥ ४६ ॥
पिच्छा तु शाल्मलीवेष्टे रोचनः कूटशाल्मलिः ।
चिरबिल्वो नक्तमालः करजश्च करञ्जके ॥ ४७ ॥

(वि.) पिच्छिलेति—पिच्छा निर्यासोऽस्या अस्तीति पिच्छिला। पूरयति तूलेन फलानीति पूरणी। 'पूरी आप्यायने'। मुञ्चति रसमिति मोचा। 'मुच्ऌ मोक्षणे'। स्थिरमायुर्यस्य [1]कालसहत्वात् स्थिरायुः। चिरमायुर्यस्य चिरायुरिति वा पाठः। [2]शालते विटपैरिति शाल्मलिः। शाल्मली वा। 'शाल श्लाघायाम्'। शाल्मलीनामानि। '[3]बूरुगुचेट्टु'॥ पराङ्गुलिसङ्गत्वात् पिच्छा। शाल्मलीं वेष्टयतीति शाल्मलीवेष्टः। शाल्मलिनिर्यासनाम। '[4]बूरुगुबंक'॥ रोचते सूक्ष्मतयेति रोचनः। 'रुच दीप्तौ'। कूटा कुत्सिता चासौ शाल्मलिश्च कूटशाल्मलिः। '[5]कोण्ड बूरुगु'॥ चिरिणोति चिरी। 'चिरि जूरि दाश हिंसायाम्'। चिरिणं हिंस्ररोगं बिलति भिनत्तीति चिरिबिल्वः। 'बिल भेदने'। नक्तमलति मण्डयतीति नक्तमालः। 'अल भूषणादौ'। नक्तं रात्रौ भूतानामालयत्वात्[6] नक्तमालः। कं जलं रञ्जयतीति करजः। करञ्जकश्च। 'रञ्ज रागे'। करञ्जवृक्षनामानि। '[7]कानुगुचेट्टु॥ ४६–७॥

[1] स्थिरत्वात् J_2. [2] शाल्यते Pt_2. [3] 'बूरद मर' J_2. [4] 'बुरदवीयल' J_2. [5] 'पिन्नबूरुगु' K_2, K_5; 'चिक्कबुर' J_2. [6] आश्रयत्वात् I, K_2, Pt_2; भूताश्रयत्वादलं भूतसंघोऽस्मिन्निति J_2. [7] 'हलिगिनमर' J_2.

(पा.) पिच्छिला—शाल्मलिर्द्वयोः। 'शालते शाल्मलिः शलति शल्मलिः' इति सुभूतिटीकायां दीर्घादिर्ह्रस्वादिश्च व्युत्पादितः। शाल्मलिवृक्षनामानि। '[1]भूरुग'॥ पिच्छा—शाल्मलीवेष्टे। शाल्मलिनिर्यासनाम। 'बूरुगबंक'॥ रोचनः—शाल्मलिः। हंसशाल्मलिनामनी। 'कोण्डबूरुङ्ग'॥ चिरबिल्वो—करञ्जके। करञ्जनामानि। 'कानुग'॥४६–७॥

[1] 'बूरुगुचेट्टु' B_3.

प्रकीर्यः पूतिकरजः पूतिकः कलिमारकः।
करञ्जभेदाः षड्ग्रन्थो मर्कट्यङ्गारवल्लरी॥ ४८॥

(वि.) प्रकीर्य इति—प्रकीर्यते कलहस्थान इति प्रकीर्यः। 'कॄ विक्षेपे'। पूतिगन्धिः करजः पूतिकरजः। पूतिकश्च[1]। कलेः [2]कलहस्य मारकः नाशकः कलिमारकः। कलिं करोतीति कलिकारक इति वा पाठः। पूतिकरञ्जनामानि। 'नेमलियड्डुगुचेट्टु'॥ षड् ग्रन्थयो यस्य षड्ग्रन्थः। 'आरुकनुपुलुगलकानुग'॥ मर्कटवत्[3] पाटयतीति मर्कटी। 'कोन्तिवन्नेकानुग'॥ अङ्गारवर्णा वल्ल्योऽस्याः सन्तीति अङ्गारवल्लरी। 'निप्पुवन्नेगल[4] पूगुतुलु गलकानुग'॥ एते करञ्जभेदाः॥ ४८॥

[1] दुर्गन्धत्वात् पूतिकः J_2, Pt_2.　[2] कलहंसस्य K_2.　[3] मर्कटवर्णत्वात् K_5, Pt_2. [4] 'रक्तपुष्पदहलिगिलु' J_2.

(पा.) प्रकीर्यः—कलिमारकः। पूतीकोऽपि। 'गौरः प्रकीर्णः पूतीकः सुमनामृत-पत्रकः' इति शेषः। 'पूतीकपत्रगजचिर्भटचव्यवह्लान्' इति धन्वन्तरिश्च। पूतिकरजनामानि। 'नेमिलिचेट्टु'॥ करञ्जभेदाः—अङ्गारवल्लरी। षड्ग्रन्थादयः करञ्जभेदा भवन्ति॥ षड्ग्रन्थः 'गण्डुलकानुग'॥ मर्कटी 'तीङ्गेकानुग'॥ अङ्गारवल्लरी 'निप्पुल-वन्नेगुत्तुलकानुग'॥ ४८॥

रोही रोहितकः प्लीहशत्रुर्दाडिमपुष्पकः।
गायत्री बालतनयः खदिरो दन्तधावनः॥ ४९॥

(त्रि.) रोहीति—[1]भिन्नप्ररूढोऽपि रोहतीति रोही। नकारान्तः। रोहितकश्च। रोहिरिति इकारान्त इति केचित्। 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च'। प्लीहाख्यरोगशत्रुः[2] प्लीहशत्रुः। दाडिमस्येव [3]पुष्पाण्यस्य दाडिमपुष्पकः। रोहितकनामानि। 'मुल्लुमोदुग'॥ गायन्तं वैद्यं त्रायत इति गायत्री। 'त्रैङ् पालने[4]'। इयमीकारान्तः[5]। [6]बालः सूक्ष्मः तनयः पत्राख्यप्रसवो यस्य बालतनयः। खदति स्थिरतरं[7] भवतीति खदिरः। 'खद [8]स्थैर्ये'। दन्तान् [9]धावन्त्यनेनेति दन्तधावनः। 'धावु गतिशुद्ध्योः'। खदिरनामानि। [10]'चन्द्रचेट्टु'॥ ४९॥

[1] छिन्न° B_1, I, K_2; छिन्नोऽपि प्ररूढो Pt_2.　[2] °आख्यस्य रोगस्य B_1, K_5, Pt_2. [3] पुष्पः J_2, K_2, K_5.　[4] रक्षणे K_2, K_6.　[5] तदीकारान्तः J_2.　[6] बालाः सूक्ष्माः पत्रात्मकास्तनया यस्य Pt_2; पत्रात्मकप्रसवः J_2.　[7] स्थिरीभवति Pt_2.　[8] K_6 adds हिंसायां च.　[9] धावयन्ति B_1, I, J_2, K_3, Pt_2.　[10] 'मरुयदमर' J_2.

(पा.) रोही—दाडिमपुष्पकः। रोहिन्नान्त इकारान्तश्च। 'ढ्रलोपे—' (६. ३. १११) इति दीर्घः। रोहितवृक्षनामानि। स च मगधविषयप्रसिद्धः। कण्टकपलाश इति केचित्। तदज्ञानविलसितमेव॥ गायत्री—दन्तधावनः। खदिरतरुनामानि। 'चंड्रचेट्टु'। 'गायत्री खदिरे स्त्री स्याच्छन्दस्यपि षडक्षरः' इत्यभिधानप्रसिद्ध्या स्त्रीलिङ्गः। 'पारिजातजपानिम्बवह्निगायत्रिणां पृथक्' इति वैद्यकप्रसिद्ध्या नान्त-पुंलिङ्गोऽपि॥४९॥

अरिमेदो विट्खदिरे कदरः खदिरे सिते।
सोमवल्कोऽप्यथ व्याघ्रपुच्छगन्धर्वहस्तकौ॥ ५०॥

एरण्ड उरुबूकश्च रुचकश्चित्रकश्च सः ।
चञ्चुः पञ्चाङ्गुलो मण्डवर्धमानव्यडम्बकाः ॥ ५१ ॥

(वि.) अरिमेद इति—[1]अरिर्दुःसहो मेदोऽस्य[2] अरिमेदः । अयमकारान्तः । विड्गन्धी[3] खदिरो विट्खदिरः । 'दुर्गन्धमुगुलचन्द्रचेट्टु' ॥ कुत्सितं गन्धं दृणातीति कदरः । 'दृ विदारणे' । सोमवत् चन्द्रवत् वल्कं वल्कलमस्य सोमवल्कः । श्वेतखदिर-नामनी । 'वेलिचन्द्रचेट्टु' ॥ व्याघ्रपुच्छाकारशाखायोगाद् व्याघ्रपुच्छः । गन्धर्वस्य [4]भूतविशेषस्य हस्त इव स्थूलपत्राण्यस्य गन्धर्वहस्तकः । [5]ईरयति वातं नाशयतीति एरण्डः । 'ईर[6] क्षेपे' । उरु भृशं वातं वाति नाशयतीति उरुबूकः । 'वा गति-गन्धनयोः' । वबयोरभेदः । रोचते [7]पर्णैरिति रुचकः । 'रुच दीप्तौ' । चित्रवर्णत्वात् चित्रकः । चञ्चति[8] वायुना चञ्चुः । 'चञ्चु गतौ' । पञ्चाङ्गुलयोऽवयवाः[9] पत्रात्मके हस्तेऽस्येति पञ्चाङ्गुलः । मण्डयति स्वप्रदेशमिति मण्डः । 'मडि [10]भूषायाम्' । आमण्ड इति वा पाठः । यत्र क्वापि वर्धत इति वर्धमानः । 'वृधु वृद्धौ' । व्यडति [11]रोगिणमुद्धरतीति व्यडम्बकः । 'अड उद्यमने' । एरण्डनामानि । 'आमुदमुचेट्टु' ॥ ५०–१ ॥

1 अरिः शत्रुरिव J_2, Pt_2. 2 स्रावः Pt_2. 3 विड्गन्धः K_2, K_3. 4 Pt_2 adds मृगविशेषस्य. 5 J_2 adds आ समन्तात्. 6 'ईर प्रेरणे' K_6. 7 वर्णैः K_6. 8 चलति पत्रभरेण K_5, K_6. 9 अङ्गुलय इव पत्राणि K_5; पर्णानि F_1. 10 व्याप्तौ च D_2; हर्षे च K_5. 11 रोगं हन्तुं Pt_2.

(पा.) अरिमेदो विट्खदिरे । दुर्गन्धखदिरनामनी । 'तुम्म' ॥ कदरः—सोमवल्कोऽपि । श्वेतसारखदिरनामानि ॥ 'उण्डुचेट्टु' ॥ अथ व्याघ्रपुच्छ—व्यडम्बकाः । एरण्डनामानि । 'आमुदमुचेट्टु' ॥ ५०–१ ॥

अल्पा शमी शमीरः स्याच्छमी सक्तुफला शिवा ।
पिण्डीतको मरुवकः श्वसनः करहाटकः ॥ ५२ ॥
शल्यश्च मदने शक्रपादपः पारिभद्रकः ।
भद्रदारु द्रुकिलिमं पीतदारु च दारु च ॥ ५३ ॥
पूतिकाष्ठं च सप्त स्युर्देवदारुणि

(वि.) अल्पा इति—अल्पा शमी शमीरः। 'चिन्नदैनजम्मि'॥ [1]शमयति दोषानिति शमी। 'शमु उपरमे'। सक्तुवत् स्वादूनि [2]फलान्यस्य सक्तुफला। [3]दोषशमनात् शिवा। शमीनामानि। '[4]जम्मिचेट्टु'॥ स्वल्पं पिण्डीभावम् इतः प्राप्तः पिण्डीतकः। 'इण् गतौ'। [5]विषपुष्पत्वात् म्रियन्तेऽनेन[6] मरुवकः। 'मृङ् प्राणत्यागे'। श्वसन्त्य[7]नेकरोगहरत्वात् श्वसनः। 'श्वस प्राणने'। दुःस्पर्शत्वेन[8] करं हन्तीति करहाटकः। 'हन हिंसागत्योः'। [9]शल्यं कण्टकमस्यास्तीति [10]शल्यः। मदयतीति मदनः। 'मदी हर्षग्लपनयोः'। मरुवकनामानि। 'मङ्कचेट्टु'॥ शक्रस्य प्रियः पादपः शक्रपादपः। पारि निष्ठां प्राप्तं भद्रमस्य पारिभद्रकः। भद्रं च तद्दारु च भद्रदारु। द्रौ स्कन्धे किलिमं निर्यासोऽस्य द्रुकिलिमम्[11]। पीतवर्णं च तद्दारु च पीतदारु। पूतिदार्विति पाठे पूतिगन्धि काष्ठं पूतिकाष्ठं,[12] पूतिकाष्ठं च तद्दारु च पूतिदारु। एतौ शब्दौ विरुद्धलक्षणया [13]निष्पन्नौ। दीर्यत इति दारु। 'दॄ विदारणे'। देवानां दारु देवदारु। अयं पुल्लिङ्गेऽपि। देवदारुनामानि। 'देवदारुवृक्षमु'॥ ५२–३॥

[1] शाम्यति J_2.　[2] स्वादुफलत्वात् K_5, K_6.　[3] विहीनत्वात् B_1, K_5.　[4] 'वंनिय मर' J_2.　[5] विषपुष्पात् K_5; पुष्पवत्त्वात् B_1.　[6] खादनेन B_1.　[7] अनेन F_1, K_5, K_6.　[8] दुःस्पर्शत्वात् Pt_2.　[9] B_1, K_5 add स्वल्पं.　[10] शल्यकण्टकः D_2.　[11] द्रुकीलिममिति वा पाठः K_6.　[12] पूति उग्रगन्धं काष्ठमस्येति Pt_2.　[13] व्युत्पन्नौ F_1, I, K_3, K_5.

(पा.) अल्पा शमी—स्यात्। अल्पशमीवृक्षनाम। 'नेलजम्मि[1]'॥ शमी—शिवा। शमीवृक्षनामनी। 'जम्मिचेट्टु'॥ पिण्डीतको—श्वसनः करहाटकः। स्वसन इति केचित्॥ शल्यश्च मदने। मदनवृक्षनामानि। 'मङ्कचेट्टु'॥ शक्रपादपः—देवदारुणि। देवदारुद्रुमनामानि। 'देवदारुचेट्टु'॥ ५२–३॥

[1] B_3 adds °चेट्टु.

अथ द्वयोः।

पाटलिः पाटलामोघा काला स्थाली फलेरुहा॥ ५४॥
कृष्णवृन्ता कुबेराक्षी श्यामा तु महिलाह्वया।
लता गोवन्दनी गुन्द्रा प्रियङ्गुः फलिनी फली॥ ५५॥
विष्वक्सेना गन्धफली कारम्भा प्रियकश्च सः।

(वि.) अथेति—[1]पाटलवर्णपुष्पत्वात् पाटलिः। पाटला च। उपयोगिपुष्पत्वाद् अमोघा। मोघा इत्यपि पाठः। [2]कृष्णवृन्तत्वात् काला[3]। [4]रसाधारकुम्भत्वात् स्थाली। काचस्थालीति पाठे काचवर्णा स्थाली वृन्तमस्या अस्तीति काचस्थाली। कालस्थालीति पाठे [5]कालवर्णस्थालीत्वात् कालस्थाली। साचस्थालीति [6]पाठे सा च स्थालीति पदच्छेदः। साङ्कुरफलत्वात् फले रोहतीति फलेरुहा। कृष्णं वृन्तमस्या अस्तीति कृष्णवृन्ता। यक्षाक्षितुल्यपुष्पत्वात् कुबेराक्षी। पाटलाया नामानि। '[7]कलिगोट्टुचेट्टु'॥ श्यामवर्णत्वात् श्यामा। महिलायाः स्त्रियाः [8]आह्वयः नाम यस्याः सा महिलाह्वया। स्त्रियाः[9] यानि नामानि तान्यस्या वर्तन्त[10] इत्यर्थः। लतारूपत्वात् लता। गवि भूमौ वन्द्यते[11] स्तूयत इति गोवन्दनी। 'वदि अभिवादनस्तुत्योः'। गुद्यते क्रीड्यतेऽनयेति गुन्द्रा। 'गुद क्रीडायाम्'। प्रीणाति रोगहरणेन प्रियङ्गुः। 'प्रीञ् [12]तर्पणे कान्तौ च'। फलयोगात् फलिनी। फलति विशीर्यत इति वा। फली च। 'ञिफला विशरणे'। विष्वक् सिनोति बध्नातीति[13] विष्वक्सेना। गन्धानि स्थूलानि फलान्यस्या गन्धफली। गन्धप्रधानं फलमस्या इति वा। किंचित्[14] रम्भा कारम्भा। प्रिय एव[15] प्रियकः। प्रियङ्गुनामानि। 'प्रेंकणपुचेट्टु'॥ ५४–५॥

[1] आताम्रपुष्पत्वात् K_5, K_6. [2] काल° Pt_2. [3] कालः K_3. [4] पुष्परसाधारत्वात् K_5, K_6. [5] काला कृष्णा स्थाली यस्याः B_1, K_5. [6] इति वा पाठः, तदा F_1. [7] 'हादकायमर' J_2. [8] आह्वा F_1, I, J_2. [9] स्त्रियां F_1; स्त्रीणां K_5. [10] सन्ति B_1, F_1, K_3. [11] वन्दते K_5, K_6. [12] प्रीणने K_6. [13] B_1, D_2, K_2, K_5 add सर्वतः. [14] किंचिद्रम्भाकारत्वात् B_1, K_5; ईषद्रम्भाकारा Pt_2. [15] प्रिय इव K_5, K_6.

(पा.) अथ द्वयोः पाटलिः—अमोघा। 'अमोघा पाटलीर्न स्त्री' इति वैजयन्ती (पृ. ५२, श्लो. ९०)। 'मोघा स्त्री पाटलीवृक्षे मोघस्त्रिषु निरर्थकः' इति रुद्रः॥ काचस्थाली—कुबेराक्षी। पाटलातरुनामानि। 'कालिगोट्टु'॥ श्यामा तु—फली। 'प्रियके तु प्रियङ्ग्वाख्या[1]' इति वैजयन्ती (पृ. ५०, श्लो. ६६)॥ विष्वक्सेना—प्रियका च सा। प्रियङ्गुवृक्षनामानि। 'प्रेंकणमुन्नु'[2]॥ ५४–५॥

[1] 'प्रियङ्गुः पीततण्डुला' इत्यपि मुद्रितग्रन्थे (पृ. १२७, श्लो. ५५). [2] B_3 adds 'सेनमु.'

मण्डूकपर्णपत्रोर्णनटकट्वङ्गटुण्टुकाः॥ ५६॥
स्योनाकशुकनासर्क्षदीर्घवृन्तकुटन्नटाः।
शोणकश्चारलौ तिष्यफला त्वामलकी त्रिषु॥ ५७॥

अमृता च वयस्था च त्रिलिङ्गस्तु विभीतकः ।
नाक्षस्तुषः कर्षफलो भूतावासः कलिद्रुमः ॥ ५८ ॥

(वि.) मण्डूकपर्णेति—मण्डूका इव पर्णान्यस्य [1]मण्डूकपर्णः । पत्रेषूर्णा यस्य पत्रोर्णः । नटति वातेनेति नटः । 'नट नृत्तौ' । [2]कटून्यङ्गान्यस्येति कट्वङ्गः । शिखाभिः[3] टुंटु इति शब्दं कायतीति टुण्टुकः । 'कै शब्दे' । डुण्डुक इति वा पाठः । स्योनं सुखमकतीति स्योनाकः । 'अक अग कुटिलायां गतौ' । श्योनाक इति पाठे श्यायत इति श्योनाकः । 'श्यैङ् गतौ' । [4]शुकनासाकाराणि पुष्पाण्यस्य शुकनासः । ऋक्ष्णोति [5]हिनस्तीति ऋक्षः । 'ऋक्ष हिंसायाम्' । दीर्घं वृन्तमस्य दीर्घवृन्तः । कुटन्[6] वक्रीभवन्[7] नटतीति कुटन्नटः । 'नट नृत्तौ' । शोणतीति शोणकः । 'शोणृ वर्णगत्योः' । शोनक इति [8]पाठे शवति व्याप्नोति सर्वतः शाखाभिरिति शोनकः । 'शव गतौ' । इयर्ति [9]पित्तादिकमपसरतीत्यरालुः । 'ऋ गतौ' । शोणकनामानि । 'पेद्मानु' ॥ तिष्यनक्षत्रवद्[10] भास्वरं फलमस्या इति तिष्यफला[11] । आमलते गुणानामलकी । 'मल मल्ल धारणे' । [12]अमलफलयोगाद्वा । रसायनत्वादमृता । [13]वयसि तिष्ठत्यस्या भक्षणेनेति वयस्था । वयो यौवनं तिष्ठति स्थिरीभवत्यनयेति वा । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' । आमलकीनामानि । [14] 'उसिरिकचेट्टु' ॥ बिभेत्यस्माद् रोग इति विभीतकः । 'ञिभी भये' । अक्ष्णोति फलैरिति [15]अक्षः । 'अक्षू व्याप्तौ' । तुष्यति स्वल्पवारिणेति तुषः । 'तुष तुष्टौ' । कर्षमात्राणि फलान्यस्येति कर्षफलः । भूतानामावासो[16] भूतावासः । कलेराश्रयो द्रुमः कलिद्रुमः[17] । विभीतकनामानि । 'दाण्ड्रचेट्टु' ॥ ५६–८ ॥

[1] मण्डूकाकाराणि पर्णानि J_2, Pt_2. [2] स्कन्धाः B_1, F_1, J_2, K_5. [3] शिम्ब्यादिभिः K_5, K_6. [4] शुकनासेव F_2, Pt_2. [5] अस्थि° B_1, F_1, I, K_3; अक्षिरोगान् D_2, K_6. [6] कुटं वक्रीभावं F_1, I, K_3; वक्राकारं J_2. [7] K_6 adds स्यन्दते; स्पन्दति F_2. [8] वा पाठः, तदा B_1, F_1, I, J_2. [9] अवसादयति K_5. [10] तिष्यवच्छुभफलत्वात् F_2, Pt_2; तिष्यनक्षत्रयुक्ते काले फलं करोतीति वा Pt_2. [11] तिष्यफली K_5, K_6. [12] आमल° K_6. [13] नववयसि J_2. [14] 'नेल्लियमर' J_2. [15] ना अक्ष इति पदच्छेदः F_2. [16] आवासत्वात् K_3. [17] कलिपुरुषस्य प्रियः K_3.

(पा.) मण्डूकपर्ण—शोणकश्चारलौ । 'भूतपुष्पो नटोदङ्कभक्षकट्वङ्ग आरलुः' इत्यभिधानाद्दीर्घादिः । 'मयूरजङ्घोऽरलुकः [1]प्रियकेतुः कुटन्नटः' इत्यभिधानात् ह्रस्वादिः । आरलुद्रुमनामानि । 'पेनुमानु । दुंदिलमुद्दु' ॥ तिष्यफला—वयस्था च । आमलकनामानि । 'उशिरिकचेट्टु' । अनुक्तम्—'माकन्दी तु फलं तस्याः' । तत्फलनाम ।

'उशिरिककाय' ।। त्रिलिङ्गः—विभीतकः । नाक्षः । [2]स्वग्रहणं नियमार्थम् ।। तुषः—कलिद्रुमः । विभीतकतरुनामानि । 'तांडिचेट्टु' ।। ५६–८ ।।

[1] प्रियजीव इति मुद्रितधन्वन्तरिनिघण्टुग्रन्थे. [2] नाक्ष इत्यत्र 'ना' इति पुंलिङ्गग्रहणं नियमार्थम्.

अभया त्वव्यथा पथ्या कायस्था पूतनामृता ।
हरीतकी हैमवती रेचकी श्रेयसी शिवा ॥ ५९ ॥

(वि.) अभयेति—नास्ति [1]भयमस्याः सकाशाद् अभया । न [2]व्यथयति रोगहरत्वाद् अव्यथा । 'व्यथ भयसंचलनयोः' । निरामये पथि साध्वी पथ्या । कायस्तिष्ठत्यनयेति कायस्था । काये [3]शरीरे आरोग्यकरी तिष्ठतीति वा । वयस्थेति पाठे व्युत्पत्तिः पूर्वोक्ता । पूतयति[4] पुरुषं पूतं करोतीति पूतना । 'पूञ् पवने' । रसायनत्वात् नास्ति मृतिर्मरणमस्या इत्यमृता । हरति रोगानिति हरीतकी । 'हृञ् हरणे' । हिमवति गिरौ प्रचुरा हैमवती । रेचयति विरेचनं करोतीति रेचकी । 'रिचिर् विरेचने[5]' । श्रेयः करोतीति श्रेयसी । दोषशमनात्[6] शिवा । हरीतकीनामानि । '[7]करकचेट्टु' ।। ५९ ।।

[1] रोगभयं यस्याः Pt_2. [2] नास्ति रोगव्यथास्याः F_2, Pt_2. [3] देहे B_1, J_2, K_5. [4] पुनाति देहं J_2, Pt_2. [5] 'रिचिर् पृथग्भावे' Pt_2; चेतकीति पाठे चेतयति चेतकी । 'चिती संज्ञाने' F_2. [6] रोग° J_2. [7] 'अलिलेमर' J_2.

(पा.) अभया—वयस्था । कायस्थेत्यपि ।। पूतना—शिवा । हरीतकीनामानि । 'करकचेट्टु' ।। ५९ ।।

पीतद्रुः सरलः पूतिकाष्ठं चाथ द्रुमोत्पलः ।
कर्णिकारः परिव्याधे लकुचो लिकुचो दहुः ॥ ६० ॥

(वि.) पीतद्रुरिति—पीतवर्णो द्रुर्द्रुमः[1] पीतद्रुः । सरति विस्तारं प्राप्नोतीति सरलः । सरलसंज्ञकत्वाद्वा । पूतिगन्धि काष्ठं[2] पूतिकाष्ठम् । सरलनामानि । 'सरल-[3]पुचेट्टु' ।। अस्य द्रुमस्योत्पलानीव पुष्पाणि सन्तीति द्रुमोत्पलः । [4]कर्णिकाकारभूषणम् इयर्तीति कर्णिकारः । 'ऋ गतौ' । वायुना परिविध्यत[5] इति परिव्याधः । 'व्यध ताडने' । कर्णिकारनामानि । 'कोण्डगोंगु' ।। लक्यते आस्वाद्यत इति लकुचः । लिकुचश्च । 'लकि आस्वादने' । अग्निना दह्यत इति दहुः[6] । 'दह भस्मीकरणे' । 'कम्मरेंगु' ।। ६० ।।

[1] K$_2$, K$_3$ add वृक्षः. [2] °काष्ठत्वात् K$_5$. [3] 'सरलमर' J$_2$. [4] कर्णिकां कर्णभूषणं B$_1$, K$_5$. [5] परिविध्यति K$_5$, K$_6$. [6] दहति, तोहति वा डहुः। डदयोरभेदः। 'तुहिर् अर्दने' Pt$_2$.

(पा.) पीतद्रुः—पूतिका च। सरलनामानि। 'अंदुगचेट्टु'॥ अथ द्रुमोत्पलः—परिव्याधः। कर्णिकारनामानि। 'कोंडगोंगु'॥ लकुचो—डहुः। गजजम्बीर-नामानि। 'गजनिम्म'॥ अनुक्तम्—'शाकः क्रकचपत्रः स्यात् पृथक्छदहरीतकौ'। शाकवृक्षनामानि। 'तेंकुचेट्टु'॥ ६०॥

पनसः कण्टकिफलो निचुलो हिज्जलोऽम्बुजः।
काकोदुम्बरिका फल्गुर्मलपूर्जघनेफला॥ ६१॥

(वि.) पनस इति—पन्यते स्तूयत[1] इति पनसः। 'पन स्तुतौ'। पणस इति पाठे पण्यते [2]व्यवह्रियते पणसः। 'पण व्यवहारे स्तुतौ च'। कण्टकितानि[3] फलान्यस्य कण्टकिफलः। 'पनस चेट्टु'॥ निचोल्यते[4] जलेनेति निचुलः। 'चुल [5]समुच्छ्राये'। हितं जलमस्य हिज्जलः। अम्बुनि जायत इत्यम्बुजः। 'जनी प्रादुर्भावे'। निचुलनामानि। 'एर्रगन्नेरु'॥ काकप्रिया च सा [6]उदुम्बरकल्पा च काकोदुम्बरिका। निःसारत्वात् [7]फलतीति फल्गुः। 'त्रिफला विशरणे'। मलात् श्वित्रादिकात् पुनातीति मलपूः। 'पूञ् पवने'। मलं यावयते[8] कुत्सयतीति मलयूरिति वा पाठः। 'यु जुगुप्सायाम्'। जघने स्कन्धे फलानि यस्याः सा जघनेफला। 'कुक्कमेडिचेट्टु'॥ ६१॥

[1] B$_1$, G, K$_2$ add स्वादुतया. [2] पण्यत इति व्युत्पत्तिः K$_2$, K$_3$. [3] कण्टकवन्ति G; कण्टकयुक्तानि Pt$_2$. [4] निचुल्यते K$_5$. [5] 'चुल निमज्जने' K$_3$, K$_6$. [6] उदुम्बरी G, Pt$_2$; 'ब्रह्ममेदिचेट्टु' K$_3$. [7] फलवती K$_6$. [8] यापयति K$_5$, K$_6$.

(पा.) पनसः कण्टकिफलः। पनसवृक्षनामनी। 'पनसचेट्टु'। पवर्ग-द्वितीयादिरिति केचित्। पणस इति टवर्ग्यमध्यम इति केचित्॥ निचुलो—जघनेफला। काकोदुम्बरनामानि। 'ब्रह्ममेडि[1]'॥ ६१॥

[1] ब्रह्ममेदिचेट्टु B$_3$.

अरिष्टः सर्वतोभद्रहिङ्गुनिर्यासमालकाः।
पिचुमन्दश्च निम्बेऽथ पिच्छिलागुरु शिंशुपा॥ ६२॥

(वि.) अरिष्ट इति—न रिष्यते [1]कुष्ठरोगग्रस्तोऽनेनेति अरिष्टः। 'रिष हिंसायाम्'। सर्वतो भद्रमस्य[2] सर्वतोभद्रः। हिङ्गुवन्निर्यासोऽस्येति हिङ्गुनिर्यासः[3]। [4]मल्यते काकैर्वेष्टयत इति मालकः। 'मल [5]धारणे'। पिचुं कुष्ठं मन्दयतीति पिचुमन्दः[6]। 'मदि हर्षग्लपनयोः'। आरोग्यं नयतीति निम्बः। 'णीञ् प्रापणे'। निम्बनामानि। 'वेपचेट्टु'॥ पिच्छास्या अस्तीति पिच्छिला। न गुरु अगुरु[7]। रोगं शिनोति [8]तनूकरोतीति शिंशुपा। 'शीञ् निशातने'। शिंशपेति वा पाठः। शिंशुपानामानि। 'डरुगुडुम्रानि'॥ ६२॥

[1] रोगिजनः G, Pt_2. [2] K_5 adds अस्तीति. [3] हिङ्गुनो निर्यास इव निर्यासः G, Pt_2. [4] माल्यते K_6; मलते काकसमूहं Pt_2. [5] 'मल मल्ल धारणे' K_3, K_6, Pt_2. [6] पिचुं मृद्नातीति पिचुमर्द इति वा पाठः; 'मृद क्षोदे' G, Pt_2. [7] न गुरुः अगुरुः K_3, K_6. [8] नाशयति B_1, K_2, K_3, K_5.

(पा.) अरिष्टः—निम्बे। निम्बनामानि। 'वेंपचेट्टु'। अनुक्तम्—'कालशाकस्तु कैडर्यः'। कैडर्यनामनी। 'करिवेंपचेट्टु'॥ अथ पिच्छिलागुरु। नपुंसकम्। 'अगुरु क्लीं शिंशपायां जोङ्गके लघुनि त्रिषु' इति रुद्रः। 'शिंशपा'॥ ६२॥

कपिला भस्मगर्भा सा शिरीषस्तु कपीतनः।
भण्डिलोऽप्यथ चाम्पेयश्चम्पको हेमपुष्पकः॥ ६३॥

(वि.) कपिलेति—काम्यत इति कपिला। 'कमु कान्तौ'। [1]भस्मतुल्या मज्जा गर्भे अस्या अस्तीति भस्मगर्भा। हस्तिगर्भेति पाठे हस्तितुल्यो गर्भो मज्जा अस्या अस्तीति हस्तिगर्भा। कपिलानामनी। 'कंपुगलयरुगुडु चेट्टु'॥ पिच्छिलादीनि[2] भस्मगर्भान्तानि [3]पदानि शिंशुपाया नामानीति केचित्[4]॥ शीर्यते मृदुपुष्पत्वादिति[5] शिरीषः। 'शॄ हिंसायाम्'। कपीन्[6] तनोतीति कपीतनः। 'तनु विस्तारे'। भण्ड्यते[7] परिभाष्यते शुकैरिति भण्डिलः[8]। 'भडि परिभाषणे'। शिरीषनामानि। 'दिरिसेनपुचेट्टु'॥ [9]चम्पादेशे भवः चाम्पेयः। चम्यते षट्पदैरिति चम्पकः। 'चमु[10] अदने'। हेमवर्णं [11]पुष्पमस्येति हेमपुष्पकः। चम्पकनामानि। 'संपेंगचेट्टु'॥ ६३॥

[1] भस्मतुल्यो गर्भो मज्जा G, K_5. [2] पिच्छिलादि G, K_6. [3] K_3 adds पञ्च. [4] K_2 adds वृणन्ति. [5] सौकुमार्यात् G, Pt_2. [6] कपिं K_5, K_6. [7] भण्डतीति भण्डिलः, 'भडि कल्याणे' Pt_2. [8] भण्डिरः B_1, K_2, K_3, K_5. [9] चम्पाख्य° G, Pt_2; चम्पाख्ये B_1. [10] चमु छमु जमु K_6. [11] °वर्णपुष्पत्वात् K_5, K_6.

(पा.) कपिला—सा। [1]शिंशपावृक्षनामानि। 'पिच्छिला च महाश्यामा कृष्णसारस्तथागरुः' इति शेषे। 'यिरुगुडुचेट्टु'। शिरीषस्तु—भण्डिलोऽपि। ह्रस्वमध्यः। 'अथ भण्डिले कपीतनः शिरीषश्च' इति वैजयन्ती (पृ. ५१, श्लो. ७२)। शिरीषनामानि। '[2]दिरिशिनचेट्टु'॥ अथ चाम्पेयः—हेमपुष्पकः[3]। चम्पकनामानि। 'संपेङ्गचेट्टु'। 'पञ्चपञ्चश्च सुरभिः'। एते च॥ ६३॥

[1] शिंशुपा° B_3.　[2] 'दिरिशेन°' B_3.　[3] हिम° B_3.

एतस्य कलिका गन्धफली स्यादथ केसरे।
वकुलो वञ्जुलोऽशोके समौ करकदाडिमौ॥ ६४॥

(वि.) एतस्येति—गन्ध एव फलमस्या इति गन्धफली। चम्पककलिकानाम। 'संपेंगमोग्गुपेरु'॥ के शिरसि सरति गन्धसारत्वात् केसरः। 'सृ गतौ'। (कविभिः) उच्यते रोगानत्तीति[1] वकुलः। 'वच परिभाषणे'। वकुलनामनी। 'पोगडचेट्टु'॥ [2]वन्यते याच्यते कर्णपूरायेति वञ्जुलः। 'वनु याच्चने'। अश्नुते व्याप्नोतीत्यशोकः। 'अशू व्याप्तौ'। शोकनाशकत्वाद्वा। अशोकनामनी। '[3]अशोकवृक्षमु'॥ करोति दोषाभावमिति करकः। 'डुकृञ् करणे'। किरति बीजानीति वा। 'कॄ विक्षेपे'। दल्यते पक्वावस्थायामिति दाडिमः। 'दल विशरणे'। दाडिमनामनी। '[4]दानिम्मचेट्टु'॥६४॥

[1] नुदतीति B_1, D_2, K_6; अपनुदति K_5.　[2] वर्ण्यते G, K_2.　[3] 'अशोकपुचेट्टु' G, Pt_2.　[4] 'दाडिम्बमु' K_2; 'दाडिमचेट्टु' K_3.

(पा.) एतस्य—स्यात्। एतत्कोरकनाम। 'संपेङ्गमुग्ग'॥ अथ—बकुलः[1]। केसरवृक्षनामनी। 'पोगड[2]'। 'केसरः[3] सिंहपूर्वश्च भव्यपूर्वश्च लम्पटः'। एते च॥ वञ्जुलोऽशोके। अशोकनामनी। 'अशोकमु'॥ 'कङ्केलिः कर्णपूरकः'। एते च॥ समौ—दाडिमौ। दाडिमद्रुमनामनी। 'दानिम्म'। 'स्वाद्वम्लो रक्तबीजश्च कुट्टिमः फलषाडवः[4]'। एतानि च॥ ६४॥

[1] वकुलः B_3.　[2] B_3 adds °चेट्टु.　[3] 'केसरे बकुलो मद्यलालसः सिंहकेसरः' इति वैजयन्त्याम्.　[4] °शाडवः इति त्रिकाण्डशेषे (पृ. ११, श्लो. २३७).

चाम्पेयः केसरो नागकेसरः काञ्चनाह्वयः।
जया जयन्ती तर्कारी नादेयी वैजयन्तिका॥ ६५॥

(वि.) चाम्पेय इति—चम्पाख्यदेशे भवः[1] चाम्पेयः। के शिरसि सरतीति केसरः। 'सृ गतौ'। नागप्रियाणि केसरवन्ति पुष्पाण्यस्य नागकेसरः[2]। काञ्चनस्य स्वर्णस्याह्वयो यस्य काञ्चनाह्वयः[3]। नागकेसरनामानि। 'नागकेसरमु'॥ जयति [4]शोषादिरोगानिति जया। जयन्ती च। तर्कं [4]शोषादिविनाशहेतुभावम् [5]इयर्तीति तर्कारी। 'ऋ गतौ'। नद्यां भवा नादेयी। विजयते[6] शोभादिकमनयेति वैजयन्तिका[7]। जयन्तीनामानि। 'तक्किलिचेट्टु'॥ ६५॥

[1] भवत्वात् Pt_2. [2] नागो हस्ती तन्नाम केसरोऽस्येति वा Pt_2. [3] काञ्चनस्य सर्वाणि नामानि अस्येति D_2, K_5, K_6. [4] शोभादि° B_1, I. [5] K_5, K_6 add प्राप्नोति. [6] विजयत इति K_5, K_6. [7] 'जि जये' G, J_2.

(पा.) चाम्पेयः—काञ्चनाह्वयः। नागकेसरनामानि। 'नागकेसरमु'॥ जया—वैजयन्तिका। तर्कारीनामानि। 'तक्कोलचेट्टु'॥ ६५॥

श्रीपर्णमग्निमन्थः स्यात् कणिका गणिकारिका।
जयाथ कुटजः शक्रो वत्सको गिरिमल्लिका॥ ६६॥

(वि.) श्रीपर्णमिति—श्रीः शोभा पर्णेष्वस्य श्रीपर्णम्। [1]अग्निं मथ्नात्यस्मिन्निति अग्निमन्थः[2]। 'मन्थ विलोडने'। कणाः सन्त्यस्यामिति [3]कणिका। गणिकावत् [4]कुहकमियर्ति गच्छतीति गणिकारिका। जयति रोगानिति जया। 'जि जये'। अग्निमन्थस्य नामानि। 'कूरनेल्लिचेट्टु'॥ कुटिलो जायत इति कुटजः। 'जनी प्रादुर्भावे'। शक्रवृक्षत्वात् शक्रः। वस्ते त्वचमिति वत्सकः। 'वस आच्छादने'। गिरौ मल्लिकावत् तिष्ठतीति गिरिमल्लिका। कुटजनामानि। [5]'कोडिसेचेट्टु'॥ ६६॥

[1] मन्थन्ति J_2. [2] B_1 omits 16 lines. [3] कर्णिका K_2. [4] मोहनतां Pt_2. [5] 'कोडसिगे' J_2.

(पा.) श्रीपर्णं—जया। अग्निमन्थवृक्षनामानि। 'नेल्लिचेट्टु'। अथ कुटजः—गिरिमल्लिका। कुटजनामानि। 'कोडिश'॥ ६६॥

एतस्यैव कलिङ्गेन्द्रयवभद्रयवं फले।
कृष्णपाकफलाविग्नसुषेणाः करमर्दके॥ ६७॥

(वि.) एतस्येति—[1]कलिङ्गदेशे जातं कलिङ्गम्। इन्द्रवृक्षफलत्वाद् यववीजाकृतित्वाच्च इन्द्रयवम्। दीपनादिकल्याणकारित्वाद्[2] भद्रयवम्। भद्रयवनामानि। '[3]कोडिसेपण्डु'॥ कृष्णं पाके फलमस्य कृष्णपाकफल[4]ः। आविजतेऽस्मादिति आविग्नः। 'ओविजी भयचलनयोः'। उद्विग्न इति पाठे उद्विजन्ते जनाः पित्तकरेऽस्मिन्निति उद्विग्नः। सुषेणाख्यकपिमुखाभफलत्वात्[5] सुषेणः। करेण [6]मृद्यते करमर्दकः। 'मृद मर्दने'। करमर्दकनामानि। '[7]करिवे चेट्टु'॥ ६७॥

[1] कलिङ्गफलत्वात् K_5, K_6. [2] G, Pt_2 add यवाकृतित्वाच्च. [3] 'कोडरीगनपील' J_2. [4] कृष्णवर्णपाकं फलमस्य Pt_2. [5] °मुखाभत्वात J_2; मुखाकृतित्वात् Pt_2. [6] मर्द्यते J_2, Pt_2. [7] 'वोरिग' K_6.

(पा.) एतस्यैव—फले। एतत्फलनामानि। 'कोडिशकाय'। 'कुटजस्य फले क्लीवं कलिङ्गेन्द्रयवं स्मृतम्' इति रत्नकोशपाठात् समासाभिप्रेतम्। 'कलिङ्गं तु यवे ना तु देशपक्षिविशेषयोः' इति वैजयन्तीपाठाद् (पृ. २५९, श्लो. ३३) व्यासाभिप्रेतं कलिङ्गम् इन्द्रयवमिति॥ अनुक्तम्—'दोषग्राहस्तु कतकः'। कतकनाम। 'इण्डुपुचेट्टु'॥ 'जम्बूः स्त्री सुरभिच्छदः'। जम्बूनाम। 'नेरेडु'॥ कृष्णपाकफला—करमर्दके। करमर्दकनामानि। 'कलिवेचेट्टुन्तु वोंकचेट्टुन्तु'। शब्दार्णवे कृष्णपाकफलशब्दाः बहुधा विकल्पिताः—

'कृष्णः पाकः फलो विग्नः सुषेणः करमर्दकः।
कृष्णपाकफलः कृष्णफलपाको वनालकः॥
कृष्णपाकफलादिश्च पाककृष्णः फलादिकः।
कृष्णपाकः पाककृष्णः फलकृष्णो वरालकः॥
पाककृष्णफलः पाकफलकृष्णः कराम्बुकः।
फलपाकः पाकफलो वोलः कृष्णफलो वशः॥'

इति॥ ६७॥

कालस्कन्धस्तमालः स्यात् तापिच्छोऽप्यथ सिन्दुकः।
सिन्दुवारेन्द्रसुरसौ निर्गुण्डीन्द्राणिकेत्यपि॥ ६८॥

(वि.) कालस्कन्ध इति—कालवर्णः स्कन्धोऽस्य कालस्कन्धः। [1]तम्यते तापिभिरिति तमालः। 'तमु [2]काङ्क्षायाम्'। [3]तापिनः छादयतीति तापिच्छः। 'छद अपवारणे'। तमालनामानि। 'तमालमु'॥ स्यन्दते [4]कटुरक्तरसमिति [5]सिन्दुकः।

'स्यन्दू प्रस्रवणे'। सिन्दुं स्यन्दनं त्वगादिना वृणोतीति सिन्दुवारः। 'वृञ् वरणे'। इन्द्रस्य सुरसः प्रिय इति इन्द्रसुरसः। गुडतीति गुडः। 'गुड वेष्टने'। [6]गुडाद्वेष्टनान्निष्क्रान्ता निर्गुण्डी। इन्द्रस्य प्रिया इन्द्राणिका। सिन्दुवारनामानि। '[7]वाविलिचेट्टु'॥ ६८॥

[1] ताम्यतीति Pt_2 [2] 'तमु ग्लानौ' Pt_2. [3] तापिनं G, Pt_2. [4] तिक्त° D_2, G, I, K_2. [5] सिन्धुकः K_6; स्यन्दते रसं Pt_2. [6] गुडवत् G. [7] 'लाक्कगड' J_2.

(पा.) कालस्कन्धः—तापिच्छोऽपि। तमालतरुनामानि। 'चीकटिचेट्टु'॥ अथ [1]सिन्दुके—इन्द्राणिकेत्यपि। [2]सिन्दुकनामानि। 'वाविलिचेट्टु'॥ ६८॥

[1] सिन्धुके B_3; सिन्धुवारः B_3. [2] सिन्धुक° B_3.

वेणी गरागरी देवताडो जीमूत इत्यपि।
श्रीहस्तिनी तु भूरुण्डी तृणशूल्यं तु मल्लिका॥ ६९॥
भूपदी शीतभीरुश्च सैवास्फोटा वनोद्भवा।

(वि.) वेणीति—[1]वेणीवत् तिष्ठतीति वेणी। गरं मूषिकविषम् आगिरतीति गरागरी। 'गॄ निगरणे'। खरागरी, खरा, गरीति वा पाठः। ताडयन्ति कर्णं ताडाः अङ्कुराः। 'तड आघाते'। अङ्कुरा उद्भिदस्तेषु मुख्यत्वात् देवताडः। देवमिन्द्रियं ताडयतीति वा। [2]जीमूत इवाह्लादकत्वात् जीमूतः। देवतालनामानि। 'देवताडि पेल्लु'॥ [3]शोभान्वितहस्तिकर्णाभपत्रयोगात्[4] श्रीहस्तिनी। भुवि रोहतीति भूरुण्डी। 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च'। 'गुरुगुचेट्टु'॥ तृणशूले वातगुल्मे साधु तृणशूल्यम्। तृणशून्यं, तृणशून्या, तृणशूल्या इति पाठाः। मल्यते मूर्ध्नि मल्लिका। 'मल मल्ल धारणे'। भुवि पदं यस्याः सा भूपदी। शीताद् [5]भीरुरिति शीतभीरुः। 'ञिभी भये'। मल्लिकानामानि। '[6]मल्लेचेट्टु'॥ [7]आस्फोटति ईषद्विकसतीति आस्फोटा। 'स्फुट विकसने'। आस्फोतेति वा पाठः। '[8]अडविमल्लेपेरु'॥ ६९॥

[1] वेणीव J_2, Pt_2. [2] जीमूतवत् Pt_2. [3] शोभाकार° K_5, K_6. [4] कर्णाकार° J_2. [5] बिभेतीति G, K_2, K_3, K_5; Pt_2 adds ग्रीष्मजत्वात्. [6] 'मोल्ले' J_2. [7] ईषत् स्फुटतीति K_5, K_6. [8] 'अटवीमोल्ले' J_2.

(पा.) वेणी—जीमूत इत्यपि। देवतालनामानि। 'डापरडङ्गि'। अनुक्तम्—'अजभक्षस्तु गोशृङ्गो बर्बुरश्च युगाक्षरः'। बर्बुरनामानि। 'बोब्बचेट्टु'। 'कारस्करो

महाकोलः किंपाकः कालकूटकः'। किंपाकद्रुमनामानि। 'कांजीरवृक्षमु'॥ श्रीहस्तिनी—भूरुण्डी। श्रीहस्तिनीनामनी। 'गुरुगुचेट्टु'॥ [1]तृणशून्यं तु। सुभूतिटीकायां तृणशून्या तृणशून्या वेति रूपान्तरसत्ता स्त्रीलिङ्गता चोक्ता। मल्लिका—शीतभीरुश्च। मल्लिकानामानि। 'मल्ले'। 'मदयन्ती विचकिलः'। एते च॥ सैव—वनोद्भवा। 'अडविमल्ले'। '[2]काकमल्यां वनोद्भवा' इति वैजयन्ती (पृ. ६०, श्लो. १८४)॥ ६९॥

[1] तृणशून्यं B_3.　　[2] काकमाल्याम् इति मुद्रितग्रन्थे.

शेफालिका तु सुवहा निर्गुण्डी नीलिका च सा॥ ७०॥
सितासौ श्वेतसुरसा भूतवेश्यथ मागधी।
गणिका यूथिकाम्बष्ठा सा पीता हेमपुष्पिका॥ ७१॥

(वि.) शेफालिकेति—शेरत इति शेफाः निद्राणा अलयोऽत्रेति शेफालिका। सुष्ठु वहत्यामोदं सुवहा। 'वह प्रापणे'। गुडाद्वेष्टनान्निष्क्रान्ता [1]निर्गुण्डी। नीलपुष्पत्वात् नीलिका। शेफालिकानामानि। '[2]नल्लवाविलि'॥ श्वेतः शोभनो[3] रसो यस्याः सा श्वेतसुरसा। भूतानि विशत्याह्लादयतीति भूतवेशी। '[4]विश आह्लादने'। श्वेतशेफालिकानामनी। 'तेल्लवाविलि'॥ [5]मगधदेशप्रचुरा मागधी। गणिकावच्चित्ताकर्षणाद्[6] गणिका। यूथो [7]जालकमस्या अस्तीति यूथिका। भ्रमरैरम्ब्यते शब्द्यत इत्यम्बष्ठा। 'अबि शब्दे'। अम्बो भ्रमराणां ध्वनिः, सोऽत्र तिष्ठतीति वा। 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ'। [8]यूथिकानामानि। 'अडविमोल्ल'॥ हेमवर्णानि पुष्पाणि यस्या हेमपुष्पिका। पीतपुष्पयूथिकानाम। 'पच्चपूवुलमोल्लपेरु'॥ ७०–१॥

[1] Pt_2 adds 'गुड वेष्टने'.　　[2] 'नल्लनिपुप्पुलुवाविलि' K_3.　　[3] शोभनश्च G.
[4] 'विश प्रवेशने' B_1, K_3.　　[5] °देशे J_2, Pt_2; प्रचुरत्वात् J_2.　　[6] कर्षणात् Pt_2.
[7] जालमस्या इति Pt_2.　　[8] एतानि मालतीकल्पस्य नामानि J_2.

(पा.) शेफालिका—नीलिका च सा। नीलपुष्पनिर्गुण्डीनामानि। 'नल्लवाविलि'॥ सितासौ—भूतवेशी। श्वेतपुष्पनिर्गुण्डीनामानि। 'तेल्लवाविलि'॥ अथ मागधी—अम्बष्ठा। 'मुल्ल'। सा—हेमपुष्पिका। सा यूथिका पीतपुष्पा चेत् हेमपुष्पिका। 'पच्चपुप्पुलमुल्ल'॥ ७०–१॥

अतिमुक्तः पुण्ड्रकः स्याद् वासन्ती माधवी लता ।
सुमना मालती जातिः सप्तला नवमालिका ॥ ७२ ॥

(वि.) अतिमुक्त इति—[1]वैराग्यसंपत्त्या मुक्तानप्यतिक्रामत्यभिभवतीति अतिमुक्तः । पुण्ड्रदेशे भवः पुण्ड्रकः । वसन्तमासे[2] भवा वासन्ती । मधौ वसन्ते[3] भवा माधवी । लात्यादत्ते [4]शारिकाचित्तमिति लता । 'ला आदाने' । वासन्तीनामानि । 'पूवुलगुरुविंदपेल्लु' ॥ सुष्ठु मन्यते जनैरिति सुमनाः । सान्तोऽयम् । 'मन [5]अवबोधने' । मालां कुर्वन्त्यनयेति मालती । मल्यते आमोदैरिति वा । 'मल मल्ल धारणे' । जायते [6]प्रीतिरनयेति जातिः[7] । 'जनी प्रादुर्भावे' । जातिनामानि । 'जाजिचेट्टु' ॥ सप्त [8]इन्द्रियाणि लात्यादत्ते सुगन्धित्वात् सप्तला । 'ला आदाने' । नूयत इति नवा । 'णु स्तुतौ' । नवा चासौ [9]मालिका च नवमालिका । नवा स्तुत्या माला अस्या इति वा । नवमालिकानामनी ॥ '[10]विरजाजिचेट्टु' ॥ ७२ ॥

[1] अतिक्रान्तो मुक्तान् विरक्तानिति Pt_2. [2] °काले J_2; वसन्ते पुष्प्यतीति Pt_2. [3] चैत्रे पुष्प्यतीति Pt_2 [4] जनमनांसि Pt_2. [5] 'मन ज्ञाने' F_2, Pt_2. [6] सुखम् Pt_2. [7] जाती इति वा पाठः G, I. [8] Pt_2 adds मनोबुद्ध्यन्तानि. [9] मल्लिका J_2. [10] 'इरवन्तिगे' J_2.

(पा.) अतिमुक्तः—माधवी लता । माधवीनामानि । 'पूवुलगुरिविंद' ॥ सुमना—जातिः । जातिनामनी । 'जाजि' ॥ सप्तला नवमालिका । 'विरुवाविलि विरवाजिन्नि' । 'वनमाली च नेपाली . . . शेखरीत्यपि (?)' इति शेषे ॥ ७२ ॥

माघ्यं कुन्दं रक्तकस्तु बन्धूको बन्धुजीवकः ।
सहा कुमारी तरणिरम्लानस्तु महासहा ॥ ७३ ॥

(वि.) माघ्यमिति—[1]माघमासे भवं माघ्यम् । कुं भुवमुद्भेदनकाले[2] द्यति खण्डयतीति कुन्दम् । 'दो अवखण्डने' । कुन्दनामनी । '[3]मोल्लचेट्टु' ॥ रक्तपुष्पशालित्वाद्[4] रक्तकः । सुकुमारत्वाच्चित्तं बध्नातीति बन्धूकः । 'बन्ध बन्धने' । बन्धून् जीवयतीति बन्धुजीवकः[5] । बन्धुः जीवतां यूनामिति वा । बन्धूकनामानि । 'मङ्केनचेट्टु' ॥ [6]सहते परिमलमिति सहा । 'षह मर्षणे' । कुं[7] भूमिस्थं मारयति नाशयतीति कुमारी । 'मृङ् प्राणत्यागे' । तरन्त्यनया [8]दोषजानि दुःखानीति तरणिः । 'तॄ प्लवनतरणयोः' । [9]कुमारीनामानि । 'पिन्नगोरिंट' ॥ म्लानिर्न विद्यतेऽस्मिन्नित्य-

म्लानः[10]। महतीं पीडां संमर्दं सहते महासहा। महती च सा सहा चेति वा। महासहानामनी। 'पेद्दगोरिंट'॥ ७३॥

[1] माघे मासे K_5, Pt_2. [2] उद्भेदेन B_1; उद्भवकाले Pt_2. [3] 'मोल्ले' J_2. [4] °पुष्पतया F_2, J_2, Pt_2. [5] जीवानां बन्धुः J_2. [6] B_1, K_5 add मुखेऽन्वहं. [7] कुरथं K_5, K_6; कुत्सितान् रोगान् मारयतीति वा Pt_2; K_5 adds प्राणिजातं. [8] त्रिदोष° B_1, D_2, G; रोगजनितदुःखं Pt_2. [9] 'केत्ययोरते' J_2. [10] आशु अम्लानं पुष्पमस्य Pt_2.

(पा.) माघ्यं कुन्दम्। कुन्दनाम। 'कुन्दं यासो स्मृतं माघ्यो दलकोशो दलाढकः' इति पुंनपुंसकयोर्व्यालिः। 'तोंटमुल्ल'। रक्तकस्तु—बन्धुजीवकः। बन्धुजीवनामानि। 'मंकन'। सहा—तरणिः। सहानामानि। 'चामन्ति'॥ अम्लानस्तु महासहा। महासहानामनी। 'अनल्यमैनरंकुलुगलचामन्ति। अदे गोरिंगि'। 'कुब्जिका भद्रतरणिः वृहत्पत्रातिकेसरा। महासहा' इति धन्वन्तरिः॥ ७३॥

तत्र शोणे कुरवकस्तत्र पीते कुरण्टकः।
नीली झिण्टी द्वयोर्बाणा दासी चार्तगलश्च सा॥ ७४॥

(वि.) तत्रेति—तत्र अम्लाने। कौ भुवि रूयते साधुरिति कुरवकः। 'रु शब्दे'। कुरवकनाम। '[1]एर्रपूवुलगोरिंट'॥ कौ भूमौ रम्यते कुरण्टकः। 'रमु क्रीडायाम्'। कुरण्टकनाम। '[2]पच्चपूवुलगोरिंट'॥ तत्र नीलपुष्पत्वात् नीली। झिमिति शब्दं करोति शुष्कदशायामिति झिण्टी। बणति शुष्कदशायामिति बाणा। 'बण शब्दे'। दस्यते क्षीयते कालेनेति[3] दासी। 'दसु उपक्षये'। आर्तः क्षीणः सन् गलतीति आर्तगलः। '[4]गल अदने स्रवणे च'। नीलझिण्टिकानामानि। 'नल्लपूवुलगोरिंट[5]'॥ ७४॥

[1] 'कयपनगोरटे' J_2. [2] 'पचनोगोरटे' J_2. [3] कालेन गच्छति K_5, K_6. [4] 'गल अवस्रंसने' F_2, Pt_2. [5] 'किरियगोरटे' J_2.

(पा.) तत्र—कुरवकः। शोणसहानाम। 'येर्चामन्ति'॥ तत्र—कुरण्टकः। पीतसहानाम। 'पच्चशामन्ति'॥ नीली—चार्तगलस्तथा। नीलझिण्टीनामानि। 'नल्लगोरिंट'॥ ७४॥

सैरेयकस्तु झिण्टी स्यात् तस्मिन् कुरवकोऽरुणे।
पीता कुरण्टको झिण्टी तस्मिन् सहचरी द्वयोः॥ ७५॥

(वि.) सैरेयक इति—सिराख्या वृक्षा यस्मिन् सन्तीति सैरः, सैरदेशे भवः सैरेयकः। शुष्के सति झिमिति [1]शब्दं करोतीति झिण्टी। सैरेयकनामनी। 'मुलुगोरिंट'॥ कुरवकशब्दश्चोक्तः[2]। कुरण्टक उक्तः[2]। भ्रमरीभिः सह भ्रमराश्चरन्त्यस्यामिति [3]सहचरी॥ 'चर गतौ'। '[4]पच्चपुव्वुलगोरिंट'॥ ७५॥

[1] रटति, 'रट परिभाषणे' B_1, K_3; 'सिन्न मुलुगोरिंट' B_1. [2] श्लो. ७४. [3] तस्मिन्नेव कुरण्टके सहचरीशब्दो वर्तते B_1, J_2. [4] 'मुल्लु गोरटे' J_2.

(पा.) सैरेयकस्तु—स्यात्। श्वेतझिण्टीनाम। 'तेल्लगोरंट'॥ तस्मिन्—अरुणे। 'येर्रगोरंट'। पीते—द्वयोः। पीतझिण्टीनामानि। 'पच्चगोरंट'। अनुक्तम्—'किंकराटः किंकरातो वर्णपुष्पो मिलातकः'। 'वन्नेचेट्टु'॥ ७५॥

उड्डुपुष्पं जपा पुष्पं वज्रपुष्पं तिलस्य यत्।
प्रतिहासशतप्रासचण्डातहयमारकाः॥ ७६॥
करवीरे करीरे तु क्रकरग्रन्थिलावुभौ।

(वि.) उड्डुपुष्पमिति—उड्डुदेशे भवं पुष्पं उड्डुपुष्पम्। ओड्रपुष्पमिति वा पाठः। जपतीव तिष्ठति जलमध्ये जपा। 'जप जल्प[1] व्यक्तायां वाचि'। जपानामनी। '[2]दासानिचेट्टु'॥ विरुद्धलक्षणया वज्रवत् कठिनं पुष्पं वज्रपुष्पम्[3]। 'नुव्वु [4]पूवुपेरु'॥ विकसितैः पुष्पैः प्रतिहसतीव तिष्ठतीति प्रतिहासः। 'हसे हसने'। शतं प्रासा[5] इव तीक्ष्णाः[6] कुड्मला अस्येति शतप्रासः। चण्डं तीक्ष्णमततीति[7] चण्डातः। 'अत सातत्यगमने'। [8]कशासादृश्यशाखात्वाद् हयान् मारयतीति हयमारकः। 'मृङ् प्राणत्यागे'। करवीरवत् खड्गवत् मारकत्वात् रसपानेन करवीरः। करवीरनामानि। 'गन्नेरु[9]'॥ करिणं समीपगतम् ईरयति तीक्ष्णकण्टकैरिति करीरः। 'ईर क्षेपे'। तीक्ष्णत्वात् क्रेति शब्दं करोति क्रकरः[10]। 'डुकृञ् करणे'। ग्रन्थिमत्त्वात् ग्रन्थिलः[11]। करीरनामानि। 'वेणुतुरुचेट्टु[12]'॥ ७६॥

[1] J_2, Pt_2 omit जल्प. [2] 'दासिवाण' J_2. [3] वज्रमिव विदारकं Pt_2. [4] 'कांसेप्यपुष्प' J_2. [5] K_5, K_6 add कुन्ताः. [6] तीक्ष्णानि कुड्मलानि Pt_2. [7] K_5, K_6 add तुदति; व्याप्नोति J_2. [8] हयमारककशा° J_2. [9] 'कणिगलु' J_2. [10] कृणातीति K_5, K_6. [11] ग्रन्थयः सन्त्यस्य Pt_2. [12] 'वेन्दे' J_2.

(पा.) [1]ओड्रपुष्पं जपा। जपानामनी। 'दासनमु'। 'जपायामोड्रपुष्पं[2] स्यादत्र पद्मादयोऽपि च' इति वैजयन्ती (पृ. ६१, श्लो. १९५)। रुद्रपुष्पं जपेति कचित्पाठः। '[3]रुद्रपुष्पमभिधीयते जपा' इति हलायुधः (अ. मा. २. ५२)। पुष्पं—तिलस्य यत्। तिलस्य पुष्पं यत् तद्वज्रपुष्पं स्यात्। 'नुवुपुव्वु'॥ प्रतिहास—करवीरे। करवीरनामानि। 'गन्नरु'॥ अनुक्तम्—'तारावतस्तु दगरो नन्द्यावर्तो नभोङ्गणः'। 'नन्दिवर्धनमु'॥ करीरे—ग्रन्थिलावुभौ। करीरतरुनामानि। 'वेणुतुरु'॥ ७६॥

[1] ओड्रपुष्पं for उड्डपुष्पं in B_3.　[2] रुद्रपुष्पम् इत्येव मुद्रितग्रन्थे.　[3] ओड्रपुष्पमिति मुद्रितपुस्तके.

उन्मत्तः कितवो धूर्तो धुत्तूरः कनकाह्वयः॥ ७७॥
मातुलो मदनश्चास्य फले मातुलपुत्रकः।
फलपूरो बीजपूरो रुचको मातुलङ्गके॥ ७८॥

(वि.) उन्मत्त इति—उन्मादयतीत्युन्मत्तः। 'मदी हर्षग्लपनयोः'। अत एव कितवः। [1]धूर्वत्युन्मादकरणेनेति धूर्तः। '[2]उर्वी तुर्वी धुर्वी हिंसायाम्'। वातादिदोषान्[3] धुवतीति[4] धुत्तूरः। 'धू विधूनने'। काञ्चनस्याह्वयो नाम यस्य काञ्चनाह्वयः। कनकाह्वय इति वा पाठः। [5]उन्मादकद्रव्येषु मा नास्ति तुला साम्यमस्येति मातुलः। मदयतीति मदनः। 'मदी हर्षग्लपनयोः'। धुत्तूरनामानि। 'उम्मेत्तपेरु'॥ मातुलस्य पुत्रः[6] फलं मातुलपुत्रकः। 'उम्मेत्तकाय'॥ फलैः पूर्यत इति फलपूरः। 'पॄ पालनपूरणयोः'। बीजैः पूर्यत[7] इति बीजपूरः। रोचते स्वफलं नरेभ्य इति रुचकः। 'रुच[8] दीप्तावभिप्रीतौ च'। रुच्यवस्तुष्वनेन मा तुलां[9] गच्छतीति मातुलङ्गकः। मातुलङ्गकनामानि। '[10]मादीफलमुचेट्टु'॥ ७७–८॥

[1] उन्मादेन हिनस्तीति F_2, Pt_2.　[2] 'धुर्वी हिंसायाम्' F_2, Pt_2.　[3] °रोगान् J_2, Pt_2.　[4] धवति G, K_2, K_3.　[5] उन्मादकृत्सु K_5, K_6.　[6] पुत्रकः K_6　[7] परिपूर्यते J_2, K_2.　[8] 'रुच स्तुतौ' K_3, K_5, K_6.　[9] G, K_3 add साम्यं.　[10] 'मादिफलं' D_2; 'मादले' J_2.

(पा.) उन्मत्तः—धुत्तूरः[1]। तुर्तूरः दुस्तूर इति च कचित्पाठः। काञ्चनाह्वयः—मदनश्च। उन्मत्तद्रुमनामानि। 'उम्मेत्तचेट्टु'॥ अस्य—मातुलपुत्रकः। तत्फलनाम।

'उम्मेत्तकाय'। अनुक्तम्—'त्रिपुरो मदमत्तः स्यात्'। 'वंगिचेट्टु'॥ फलपूरो—मातुलुङ्गके। मातुलुङ्गकनामानि। 'मादिफलमुचेट्टु'॥ ७७-८॥

[1] दुत्तूर: B_3.

समीरणो मरुवकः प्रस्थपुष्पः फणिज्जकः।
जंबीरोऽप्यथ पर्णासे कठिंजरकुठेरकौ॥ ७९॥

(वि.) समीरण इति—समीरयति प्रकाशयत्यामोदमिति समीरणः। 'ईर क्षेपे'। [1]मरुदेशे वाति वर्तत इति मरुवकः। 'वा गतिगन्धनयोः'। प्रस्थे[2] सानौ स्थितोऽपि पुष्प्यतीति प्रस्थपुष्पः। 'पुष्प विकसने'। तीक्ष्णत्वेन फणाभपत्रत्वात् फणिज्जकः[3]। फणिज्जकशब्दो देश्यः। [4]जम्यते भक्ष्यत इति जंबीरः। 'जमु अदने'। जंबीरनामानि। 'मरुवमु'॥ [5]पुराणानि पर्णान्यस्यति क्षिपतीति पर्णासः। 'असु क्षेपणे'। कठिनं मुद्गशष्कुल्यादिकं जरयति जीर्णं करोतीति कठिंजरः। '[6]जॄष् वयोहानौ'। कुण्ठति मशकादिगतिं प्रतिबध्नातीति कुठेरकः। 'कुठि [7]प्रतिघाते'। कठिंजरनामानि। 'नल्लगग्गेर'॥ ७९॥

[1] मरौ देशे J_2, K_3, Pt_2. [2] प्रस्थेऽपि K_5. [3] तीक्ष्णत्वेन फणीव आर्जकः फणिर्जकः Pt_2. [4] जक्ष्यते, 'जक्ष भक्षहसनयोः' K_5, K_6. [5] पुराणपर्णानि D_2. [6] 'जॄष् झॄष् वयोहानौ' K_5, K_6. [7] 'कुठ बन्धने' K_6.

(पा.) समीरणो—जम्बीरोऽपि। मरुवकनामानि। 'मरुवमु'॥ अथ पर्णासे—कुठेरकौ। पर्णासनामानि। 'नल्लगग्गेर'॥ ७९॥

सितेऽर्जकोऽत्र पाठी तु चित्रको वह्निसंज्ञकः।
अर्काह्ववसुकास्फोटगणरूपविकीरणाः॥ ८०॥
मन्दारश्चार्कपर्णोऽत्र शुक्लेऽलर्कप्रतापसौ।

(वि.) सित इति—अर्जयति [1]नवपत्रादीन् अर्जकः। 'अर्ज [2]अर्जने'। श्वेतपर्णासनाम। 'तेल्लगग्गेर'॥ वह्निपर्याये[3] पाठोऽस्यास्तीति पाठी। चेतन्तीति चितो जन्तवस्तान् त्रायते व्याधित इति चित्रकः[4]। 'त्रैङ् पालने'। [5]वह्निसंज्ञा नामास्यास्तीति[6] वह्निसंज्ञकः। चित्रकनामानि। 'चित्रमूलमु'॥ [7]अर्कस्याह्वा नामास्यास्तीति अर्काह्वः। वसत्यस्मिन् तेज इति वसुकः। 'वस निवासे'। आस्फुटतीत्यास्फोटः। 'स्फुट

विकसने'। [8]आस्फोत इति वा पाठः। कालक्रमेण गणरूपाणि बहुरूपाण्यस्य गणरूपः। पुष्पाणि विकिरतीति विकीरणः। 'कॄ विक्षेपे'। मन्दान् [9]क्षुद्रव्याधीनौषधत्वेन इयर्तीति मन्दारः। 'ऋ गतौ'। अर्कवर्णपर्णत्वाद् अर्कपर्णः। मन्दारनामानि। 'जिल्लेडुचेट्टु[10]'॥ अलति भूषयतीत्यल्[11]। अल् चासौ अर्कश्च अलर्कः। 'अल भूषणादौ'। प्रकृष्टास्तापसा [12]अनेनेति प्रतापसः। अलर्कनामनी। 'तेल्लपूव्वुलजिल्लेडु'॥ ८०॥

[1] आरोग्यं Pt_2.　[2] 'अर्ज षर्ज अर्जने' K_5, K_6.　[3] °पर्यायेण K_6; पर्यायपाठ: K_2; पठ्यत इति K_5.　[4] चित्रकार्यत्वात् चित्रक: K_5.　[5] वह्ने: अग्ने: B_1, K_5.　[6] Pt_2 adds दीपनत्वात्.　[7] B_1, K_5 add सूर्यस्य.　[8] आस्फुट इति वा पाठ: K_6.　[9] K_6 adds ग्रन्थ्यादि°.　[10] 'येक्के' J_2.　[11] अल:, अलश्चासौ Pt_2.　[12] K_5, K_8 add योगिनो भवन्ति.

(पा.) सितेऽर्जकोऽत्र। श्वेतपर्णासनाम। 'तेल्लगग्गेर'॥ अनुक्तम्—'दमनं तु ब्रह्मजटा'। 'दवनमु'॥ 'तुलसी भारती समे[1]'। 'तुलसी'॥ पाठी—वह्निसंज्ञकः। चित्रमूलनामानि। 'चित्रमूलमु'। 'चित्रको दहनव्यालपाठिसौराग्णोऽग्निकः' इति तन्त्रान्तरपाठात् पाठी इन्नन्तः॥ अर्काह्व—अर्कपर्णे। स्फाटस्फोटस्फोता इत्यमरमाला। अर्कवृक्षनामानि। 'जिल्लेडु'॥ अत्र शुक्ले—प्रतापसौ। अलर्कनामनी। 'तेल्लजिल्लेडु' ॥ ८०॥

[1] शिवा इति वैजयन्त्याम् (पृ. ५४, श्लो. ११९).

शिवमल्ली पाशुपत एकाष्ठीलो बको वसुः॥ ८१॥
वन्दा वृक्षादनी वृक्षरुहा जीवन्तिकेत्यपि।

(वि.) शिवमल्लीति—शिवेन[1] मल्लयत इति शिवमल्ली। 'मल मल्ल धारणे'। पशुपतेरयं प्रियः पाशुपतः। [2]एकोऽष्ठीलो मज्जास्यास्तीति एकाष्ठीलः। गन्धानुमेयसूक्ष्मांशैर्वाति गच्छतीति [3]वकः। 'वा गतिगन्धनयोः'। वस्ते भूमिमाच्छादयतीति वसुः। 'वस आच्छादने'। वकपुष्पनामानि। 'वकपुष्पमु[4]'॥ वन्द्यते स्तूयते औषधत्वेनेति [5]वन्दा। 'वदि अभिवादनस्तुत्योः'। वृक्षमत्ति पीडयतीति वृक्षादनी। 'अद भक्षणे'। वृक्षे रोहतीति वृक्षरुहा। 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च'। जीवयतीति जीवन्तिका[6]। 'जीव प्राणधारणे'। जीवन्तिकानामानि। '[7]बदनिकपेरु'॥ ८१॥

[1] शिवस्य मल्लिकेव K_5, K_6.　[2] D_2, G add मुख्य:.　[3] बवयोरभेद: G, I.　[4] 'बकुलपुष्प' J_2.　[5] वन्ध्या J_2.　[6] जीवन्त्यनया K_5, K_6; जीवतीति B_1.　[7] 'महद-वन्दणिगे' J_2.

(पा.) शिवमल्ली—बुकः। बक इति वा। वसुः। बकपुष्पनामानि। 'बकपुष्पमन्नचेट्टु'। वन्दा—जीवन्तिकेत्यपि। वृक्षोपरिप्ररूढविजातीयोद्भिन्नामानि। 'बदनिक' ॥ ८१ ॥

वत्सादनी छिन्नरुहा गुडूची तन्त्रिकामृता ॥ ८२ ॥
जीवन्तिका सोमवल्ली विशल्या मधुपर्ण्यपि।

(वि.) वत्सादनीति—वत्सानां बालानामदनीयत्वाद्[1] वत्सादनी। 'अद भक्षणे'। [2]छिन्नापि रोहतीति छिन्नरुहा। 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च'। ज्वरितान्[3] गुडति रक्षतीति गुडूची। 'गुड रक्षायाम्'। तन्त्रयत्यायुरिति[4] तन्त्रिका। 'तन्त्रि कुटुम्बधारणे'। रसायनत्वादमृता[5]। जीवयति रोगिणमिति जीवन्तिका। 'जीव प्राणधारणे'। [6]सोमस्यांशभूता वल्ली सोमवल्ली। विगतं शल्यमस्या इति विशल्या। मधुराणि [7]पर्णान्यस्या इति मधुपर्णी। गुडूचीनामानि। 'तिप्पतीगे'॥ ८२ ॥

[1] अदनं (भवतीति D_2, J_2, K_2) Pt_2. [2] छिन्ने स्थानेऽपि K_6; छिन्नस्थाने B_1, K_5. [3] ज्वरितादीन् K_5. [4] ज्वरितान् K_6; धारयति पोषयति B_1, D_2. [5] न म्रियत इत्यमृता Pt_2. [6] अंशे भूता B_1. [7] K_5 adds पत्राणि.

(पा.) वत्सादनी—मधुपर्ण्यपि। गुडूचीनामानि। 'तिप्पतीङ्गे' ॥ ८२ ॥

मूर्वा देवी मधुरसा मोरटा तेजनी स्रवा ॥ ८३ ॥
मधूलिका मधुश्रेणी गोकर्णी पीलुपर्ण्यपि।

(वि.) मूर्वेति—मूर्वति [1]वेष्टयति यष्ट्यादिकमिति मूर्वा। 'मुर्वी बन्धने'। दीव्यतीति देवी। 'दिवु क्रीडादौ'। [2]मधुरसोऽस्या अस्तीति मधुरसा। मुरति वेष्टयति मोरटा। 'मुर संवेष्टने'। तेजयत्यग्निमिति [3]तेजनी। 'तिज निशातने[4]'। स्रवति रसमिति स्रवा। 'स्रु [5]प्रस्रवणे'। [2]मधु[6] लातीति मधूलिका। 'ला दाने'। [2]मधुनः श्रेणिः पङ्क्तिरस्या इति मधुश्रेणी। गोकर्णाभपत्रत्वाद् गोकर्णी। पीलोरिव पर्णान्यस्याः पीलुपर्णी। मूर्वानामानि ॥ 'चांगचेट्टु' ॥ ८३ ॥

[1] वेष्टते Pt_2. [2] K_5, K_6 add विरुद्धलक्षणया; मधुः रसः B_1. [3] तेजिनी K_5. [4] निशाने J_2. [5] 'स्रु गतौ' F_2; 'स्रु स्रवणे' D_2, K_6. [6] माधुर्यान्वयात् B_1, I, K_3, K_5.

(पा.) मूर्वा—पीलुपर्ण्यपि। यत्प्रभवत्वेन धनुर्गुणो मौर्वीत्युच्यते तस्योद्भिद्विशेषस्य नामानि। 'चांग' ॥ ८३ ॥

पाठाम्बष्ठा विद्धकर्णी स्थापनी श्रेयसी शिवा ॥ ८४ ॥
एकाष्ठीला पापचेली प्राचीना वनतिक्तका।

(वि.) पाठेति—बहुषु[1] योगेषु पठ्यत इति पाठा। 'पठ व्यक्तायां वाचि'। अम्बे शब्दे तिष्ठतीति अम्बष्ठा[2]। 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ'। [3]वैद्यकर्णावनया विद्धाविति विद्धकर्णी। वस्तौ कर्मणि स्थापनीयत्वात् [4]स्थापनी। [5]श्रेयःसाधनत्वात् श्रेयसी। [6]दोषशमनात् शिवा। एकोऽष्ठीलो मज्जास्या अस्तीति एकाष्ठीला। पापं चलयतीति [7]पापचेली। 'चल संचलने'। [8]प्राच्यां भवा प्राचीना। [9]वनजा च तिक्तरसा च वनतिक्तका। पाठानामानि। 'अगुरुसोंटि' ॥ ८४ ॥

[1] बहु° B_1, Pt_2.　[2] अम्बेव तिष्ठतीति वा Pt_2.　[3] Pt_2 adds शास्त्रेषु श्रूयमाणत्वात्.　[4] वस्तिकर्मणि B_1; जनान् स्थापयतीति, 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' Pt_2.　[5] श्रेयस्करत्वात् F_2, Pt_2.　[6] विष° B_1.　[7] वृक्रीनामत्वात् J_2; वृजिन° K_5.　[8] प्राचि प्रायशः K_5, K_6.　[9] वने I, Pt_2.

(पा.) पाठाम्बष्ठा—वनतिक्तका। पाठाया नामानि। 'पाट', 'इदे चिरिबोद्दि' ॥ ८४ ॥

कटुः कटुंबराशोकरोहिणी कटुरोहिणी ॥ ८५ ॥
मत्स्यपित्ता कृष्णभेदी चक्राङ्गी शकुलादनी।

(वि.) कटुरिति—कटुरसोऽस्या अस्तीति कटुः। कटत्यावृणोति रोगमिति वा। 'कटे वर्षावरणयोः'। कटत्यावृणोति बलाख्यरोगमिति कटुंबरा। 'वृञ् वरणे'। कटुंभरेति पाठे कटुं बिभर्तीति कटुंभरा। कटंभरेत्यपि पाठः। रोगजशोकं[1] हन्ति रोपयति[2] चाङ्गमिति अशोकरोहिणी। अशोका रोहणीति पदद्वयं वा। तत्पक्षे न विद्यते शोकोऽस्या अशोका। रोहति व्याप्नोत्यङ्गानीति रोहिणी। 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च'। [3]कटुश्चासौ रोहिणी[4] च कटुरोहिणी। मत्स्यानां पित्तं जीवनमिति मत्स्यपित्ता। कृष्णो भेदः छेदोऽस्याः कृष्णभेदी[5]। चक्रवदङ्गमस्या अस्तीति चक्राङ्गी। [6]वक्राङ्गीति वा पाठः। शकुलानां मत्स्यानामदनमिति शकुलादनी। कटुरोहिणीनामानि। 'कटुकरोहिणीपेरु' ॥ ८५ ॥

[1] रोगजं शोकं J_2; राजशोकं B_1. [2] रोहति K_6. [3] कटुरसा K_5, K_6. [4] रोहति च B_1. [5] भेदे छेदने कृष्णवर्णोऽस्याः K_5, K_6. [6] वक्रमङ्गमस्याः F_2, Pt_2.

(पा.) कटुः—रोहिणी ।

'अशोका कटुरोहिण्यामशोको वञ्जुलद्रुमे ।
रोहिणी कटुरोहिण्यां भभेदे रोहिता गवोः[1] ॥'

इति रमसकोशादशोका रोहिणीति पदद्वयमपि । कटुरोहिणी । कटुकरोहिण्यपि ॥ मत्स्यपित्ता—शकुलादनी । शकुलादिनीति वा । कटुरोहिणीनामानि । 'कटुकरोहिणी-पेरु' ॥ ८५ ॥

[1] 'तद्भेदे लोहितागरोः' इति टीकासर्वस्वे (पृ. १३९) ; 'भमित्कटंभरासोमवल्केषु लोहितागवोः' इति मेदिनीति भानुजीदीक्षितः (पृ. १७९).

आत्मगुप्ताजहा व्यण्डा कण्डूरा प्रावृषायणी ॥ ८६ ॥
ऋश्यप्रोक्ता शूकशिम्बिः कपिकच्छूश्च मर्कटी ।

(वि.) आत्मगुप्तेति—आत्मा गुप्यतेऽस्या[1] आत्मगुप्ता । '[2]गुपू रक्षणे' । न जहाति शूकान् अजहा[3] । 'ओहाक् त्यागे' । जडेति वा पाठे जडयतीति जडा । 'जल अपवारणे' । कन्दूकरणाय व्यडति वर्धते[4] इति व्यण्डा । 'अड उद्यमने' । अव्यण्डेति वा पाठः । कण्डूं रातीति कण्डूरा । 'रा दाने' । प्रायेण प्रावृषि भवा प्रावृषायणी । ऋश्यैर्मृगैः प्रोक्ता दर्शिता ऋश्यप्रोक्ता । ऋष्यप्रोक्तेति वा पाठः । शूकप्रधाना [5]शिम्बिः शूकशिम्बिः । कपीन्[6] कषति [7]हिनस्तीति कपिकच्छूः । 'कष हिंसायाम्' । [8]मर्कटरोमवर्ण-फलत्वात् मर्कटी । मर्कटीनामानि । '[9]दुरदगोंडिचेट्टु' ॥ ८६ ॥

[1] अनया K_5. [2] 'गुप गोपने' K_3, K_5. [3] जिहीते जिहा K_6. [4] उद्यच्छति B_1, Pt_2. [5] शिम्बी शूकशिम्बी K_5, K_6, [6] कपिं K_3. [7] हिंसति K_5, K_6. [8] °रोमाभफलत्वात् F_2, Pt_2. [9] 'तुरुचे' J_2.

(पा.) आत्मगुप्ता—अव्यण्डा । अकारपूर्वाविमौ शब्दौ । तथा चाहेन्दुः । 'अव्यण्डा[1] वृषती शस्यादजहा शूकशिम्बिका' इति । 'स्वयंगुप्ता जहा जटा' इत्युक्तत्वात् जटेति पाठश्च ॥ कण्डूरा—मर्कटी । आत्मगुप्तानामानि । 'दूलगोंडि' ॥८६॥

[1] 'अव्यण्डा वृषभी गुप्ता' इतीन्दुरिति भानुजीदीक्षितः (पृ. १८०, श्लो. ८६).

चित्रोपचित्रा न्यग्रोधी द्रवन्ती शंबरी वृषा ॥ ८७ ॥
प्रत्यक्श्रेणी सुतश्रेणी रण्डा मूषिकपर्ण्यपि ।

(वि.) चित्रेति—[1]चित्रवर्णपर्णत्वात् चित्रा। उपचित्रा[2] च। न्यक् तिर्यक् [3]रुणद्धीति न्यग्रोधी। 'रुधिर् आवरणे'। द्रवति [4]विसरतीति द्रवन्ती। 'द्रु गतौ'। शं सुखं वृणोतीति शंबरी। 'वृञ् वरणे'। आरोग्यकामिनां [5]कामं वर्षतीति वृषा। 'वृष सेचने'। प्रत्यक् प्रतीची श्रेणी [6]पर्णावलिरस्या इति प्रत्यक्श्रेणी। सुतानां पर्णादीनां श्रेणिरस्या इति सुतश्रेणी। [7]रम्यते पक्षिभिरिति रण्डा। 'रमु क्रीडायाम्'। मूषिककर्णाभपत्रत्वात् मूषिकपर्णी। मूषिकपर्णीनामानि। 'एलुकचेविचेट्टु' ॥ ८७ ॥

[1]नानावर्णत्वात् F_2, Pt_2.　[2] साक्षादचित्तत्वात् K_5, K_6.　[3] रोहतीति K_5, K_6; I adds 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च.'　[4] विगलति J_2, Pt_2.　[5] सुखं Pt_2. [6] पर्णादिप्रसवानां K_5, K_6.　[7] रमयति Pt_2.

(पा.) चित्रोपचित्रा—मूषकपर्ण्यपि । मूषकपर्णीनामानि । 'येलुकजीडि' ॥ ८७ ॥

अपामार्गः शैखरिको धामार्गवमयूरकौ ॥ ८८ ॥
प्रत्यक्पर्णी कीशवल्ली किणिही खरमञ्जरी ।

(त्रि.) अपामार्ग इति—अपकृष्टः आ समन्तात् मार्गोऽस्येति अपामार्गः। शिखरे भवतीति शैखरिकः। धाम स्थानमर्जयतीति धामार्गवः[1]। 'अर्ज अर्जने'। धाम्नोऽर्गो धामार्गः। धामार्गं वातीति वा। मयूरचूडाप्रतिकृतित्वात्[2] मयूरकः। प्रत्यञ्चि[3] पर्णान्यस्याः सन्तीति प्रत्यक्पर्णी। कीशस्य कपेः रोमाभा वल्ल्योऽस्याः सन्तीति कीशवल्ली। कीशपर्णीति वा पाठः। किणिनो दद्रुरोगिण औषधत्वेन जिहीते यातीति किणिही। 'ओहाङ् गतौ'। खरास्तीक्ष्णा मञ्जर्योऽस्याः सन्तीति खरमञ्जरी। अपामार्गनामानि। 'उत्तरेणि चेट्टु' ॥ ८८ ॥

[1] अथवा अधमं मार्गेऽतिवाति गच्छतीति K_5, K_6.　[2] मयूरचूडाकृतिप्रकृतित्वात् D_2. [3] प्रत्यक् विमुखं Pt_2.

(पा.) अपामार्गः—किणिही। दीर्घतृतीयः। खरमञ्जरी। अपामार्गनामानि। 'उत्तरेणि' ॥ ८८ ॥

हञ्जिका ब्राह्मणी पद्मा भार्गी ब्राह्मणयष्टिका ॥ ८९ ॥
अङ्गारवल्ली बालेयशाकबर्बरवन्दकाः ।

(वि.) हञ्जिकेति—हन्ति [1]यक्ष्माणमिति हञ्जिका । 'हन हिंसागत्योः' । भञ्जिकेति पाठे भनक्ति रोगं भञ्जिका । 'भञ्जो आमर्दने' । [2]ब्राह्मणीवत् पवित्रत्वाद् ब्राह्मणी । [3]पद्माभपुष्पत्वात् पद्मा । भृज्जति कफादिकं नाशयतीति भार्गी । 'भ्रस्ज पाके' । [4]ब्राह्मणरीतित्वाद् ब्राह्मणयष्टिका । अङ्गाराभा[5] वल्ल्योऽस्या अङ्गारवल्ली, लौहित्यात् । बालेयस्य गर्दभस्य [6]शाको बालेयशाकः । शाखाभिः वृणोतीति[7] बर्बरः । 'वृञ् वरणे' । [8]वैद्यैर्वन्द्यते स्तूयत इति वन्दकः । 'वदि अभिवादनस्तुत्योः' । वर्धक इति वा पाठः । भार्गीनामानि ॥ '[9]गंडुबारंगि' ॥ ८९ ॥

[1] रोगं Pt₂. [2] ब्राह्मणवत् Pt₂. [3] °पुष्पवत्त्वात् K₅. [4] ब्राह्मणयष्टिरिव F₂. [5] अङ्गाराकारवल्ली अस्याः K₅, K₆. [6] G, Pt₂ add भोज्यः [7] K₆ adds व्याप्नोति; वबयोरभेदः G. [8] वैद्येन K₅, K₆. [9] 'भङ्गि' J₂.

(पा.) हञ्जिका । भञ्जिकापि ।

'भार्ङ्गी गर्दभशाकश्च भृगुजा च सुवर्चला ।
ब्रह्मरीतिः शुक्रमाता कासघ्नी भञ्जिका तथा ॥'

इति वैद्यके । ब्राह्मणी—वन्दकाः । भार्ङ्गीनामानि । 'भारंगि' ॥ ८९ ॥

मञ्जिष्ठा विकसा जिङ्गी समङ्गा कालमेषिका ॥ ९० ॥
मण्डूकपर्णी भण्डीरी भण्डी योजनवल्ल्यपि ।

(वि.) मञ्जिष्ठेति—मञ्जुनि मनोज्ञे[1] वर्णे तिष्ठतीति मञ्जिष्ठा[2] । विकसति दूरं प्रसरतीति विकसा । 'कस गतौ' । जिङ्गति [3]सर्वतः प्रसरतीति जिङ्गी । 'जिगि गतौ' । समन्तादङ्गतीति[4] समङ्गा । 'अगि गतौ' । [5]काले मिष्यते शब्द्यते कालमेषिका । कालमेशिकेति वा पाठः । 'मिष मिश [6]शब्दे' । मण्डूका इव पर्णान्यस्या मण्डूकपर्णी । [7]भण्ड्यते भण्डीरी । [8]भण्डी । 'भडि परिभाषणे' । दीर्घवल्लीत्वात् योजनवल्ली । मञ्जिष्ठानामानि ॥ 'मञ्जिष्ठचेट्टु[9]' ॥ ९० ॥

[1] K₅, K₆ add लोहिते. [2] G, I add 'ष्ठा गति निवृत्तौ.' [3] G adds पर्वतात्. [4] अगति D₂, G, K₃. [5] कालेन B₁; कालेति K₆. [6] 'मिश शब्दे

रोषकृते बन्धने गतौ च' F₂; 'मिष स्पर्धायाम्' G. [7] भण्डते Pt_2. [8] भाण्डी K_5, K_6, Pt_2. [9] G, I add पेरु.

(पा.) मञ्जिष्ठा—योजनवल्ल्यपि। योजनफल्ल्यपीति केचित्। मञ्जिष्ठानामानि। 'मञ्जिष्ठि'॥ ९० ॥

यासो यवासो दुःस्पर्शो धन्वयासः कुनाशकः ॥ ९१ ॥
रोदनी कच्छुरानन्ता समुद्रान्ता दुरालभा ।

(वि.) यास इति—याति लतावत् प्रसरतीति यासः। 'या प्रापणे'। यौतीति यवासः। 'यु गतौ' 'यु मिश्रणे अमिश्रणे च' इति वा धातुः। कण्टकाचितत्वात् दुःखेन स्पृश्यत इति [1]दुःस्पर्शः। 'स्पृश[2] स्पर्शने'। धन्वनि मरुदेशे यासो धन्वयासः। कुं भुवं [3]कण्टकत्वेन नाशयतीति कुनाशकः। 'णश अदर्शने'। स्पृशन्तं रोदयतीति रोदनी। 'रुदिर् अश्रुविमोचने'। कच्छुरोगं रातीति कच्छुरा। 'रा दाने'। [4]अतिदूरव्यापिनीत्वाद् अनन्ता। समुद्रान्ता च। दुःखेन [5]आलभ्यत इति दुरालभा। 'डुलभष् प्राप्तौ'। धन्वयासनामानि। '[6]तीण्टकसिण्डपेरु'॥ ९१ ॥

[1] कण्टकित्वाद् दुःस्पर्शः K_5, K_6. [2] 'स्पृश संस्पर्शे' K_6; संस्पर्शने D_2. [3] कण्टकित्वेन J_2, K_6. [4] B_1, G, I omit अति; दीर्घमूलतया J_2, Pt_2. [5] लभ्यते स्पृश्यत इति Pt_2. [6] 'रोगटिदूलकोकिलतेगड' K_6; 'रेगडुदूलपेरु' G, K_2, K_5.

(पा.) यासो—दुरालभा। दुरालभानामानि। 'तींटकसवेंद'। 'रेगडिदूल' ॥ ९१ ॥

पृश्निपर्णी पृथक्पर्णी चित्रपर्ण्यङ्घ्रिपर्णिका ॥ ९२ ॥
क्रोष्टुविन्ना सिंहपुच्छी कलशी धावनी गुहा ।

(वि.) पृश्निपर्णीति—पृश्नीन्यल्पानि पर्णान्यस्याः पृश्निपर्णी। [1]पृथक् भिन्नानि पर्णान्यस्याः पृथक्पर्णी। [2]चित्राणि पर्णान्यस्याः चित्रपर्णी[3]। अङ्घ्रेर्बुध्नादारभ्य पर्णान्यस्या अङ्घ्रिपर्णिका[4]। अङ्घ्रिवल्लिकेति वा पाठः। क्रोष्टुभिर्विन्ना [5]दत्तेवाभाति तत्पुच्छसाम्यात्[6] क्रोष्टुविन्ना। 'विद विचारणे'। [7]सिंहस्येव पुच्छं शाखा अस्याः सिंहपुच्छी। रसाधारत्वात् कलशसाम्यं किंचिदस्तीति कलशी। धावति प्रसरतीति धावनी। धावनिरिति वा पाठः। 'धावु गतिशुद्ध्योः'। गूहति रसमिति गुहा। 'गुहू संवरणे'। सिंहपुच्छीनामानि। 'नक्कतोंकपोन्नचेट्टु'॥ ९२ ॥

[1] विविक्तपर्णत्वात् F_2, K_5, K_6. [2] चित्ररूपाणि Pt_2. [3] चित्रपर्णिका D_2. [4] K_5, Pt_2 add 'कालपोन्नपेल्लु'. [5] आदत्तेव Pt_2. [6] तत्पुच्छनाशात् K_5, K_6. [7] सिंहपुच्छाकृतिमञ्जरीत्वात् Pt_2.

(पा.) पृश्निपर्णी—गुहा । पृश्निपर्णीनामानि । 'नक्तोंकपोन्न' ॥ ९२ ॥

निदिग्धिकास्पृशी व्याघ्री बृहती कण्टकारिका ॥ ९३ ॥
प्रचोदनी कुली क्षुद्रा दुःस्पर्शा राष्ट्रिकेत्यपि ।

(वि.) निदिग्धिकेति—निदिह्यतेऽङ्गोपाङ्गैरुपचीयत इति निदिग्धिका । 'दिह उपचये' । कण्टकित्वान्न स्पृश्यतेऽस्पृशी । 'स्पृश [1]स्पर्शने' । स्पृशीति वा पाठः । अत एव व्याघ्रीव तिष्ठतीति [2]व्याघ्री । कण्टकैर्बृहतीति[3] बृहती । 'बृह वृद्धौ[4]' । कण्टकानियर्तीति कण्टकारिका । 'ऋ गतौ' । [5]रुचिरत्वेन भोजनं [6]प्रचोदयतीति प्रचोदनी । '[7]चुद प्रेरणे' । कोलति [8]सान्द्रीभवतीति कुली । 'कुल संस्त्याने बन्धुषु च' । [9]वार्ताकीमपेक्ष्य [10]ह्रस्वत्वात् क्षुद्रा । दुःखेन स्पृश्यते कण्टकित्वात् दुःस्पर्शा । राष्ट्रे भवा राष्ट्रिका । कण्टकारिकानामानि । '[11]वांकुडुचेट्टु' ॥ ९३ ॥

[1] संस्पर्शने K_5, K_6. [2] व्याघ्रनखरसमानकण्टकत्वात् Pt_2. [3] बृहत इति K_6. [4] 'बृह बृंहि वृद्धौ' K_5, K_6. [5] रुचिकरत्वेन K_2, K_3, K_5; कण्टकैश्चोदयति प्रेरयतीति Pt_2. [6] B_1, J_2, K_2 add प्रति. [7] 'चुद संचोदने' F_2. [8] सार्द्रे J_2, K_6; संघीभवति Pt_2. [9] वार्ताकादिकं Pt_2. [10] क्षुद्रत्वात् Pt_2. [11] 'किरियुल्ल' J_2.

(पा.) निदिग्धिका—राष्ट्रिकेत्यपि । निदिग्धिकानामानि । 'वांकुडु' ॥ ९३ ॥

नीली काला क्लीतकिका ग्रामीणा मधुपर्णिका ॥ ९४ ॥
रञ्जनी श्रीफली तुत्था द्रोणी डोला च नीलिनी ।

(वि.) नीलीति—नीलवर्णत्वान्नीली । काला च । [1]क्लीतकं विनिमयोऽस्या अस्तीति क्लीतकिका[2] । ग्रामे [3]भवतीति ग्रामीणा । [4]मधूनि मधुराणि पर्णान्यस्या मधुपर्णिका । रञ्जयति [5]पटादिकं नीलीकरोतीति रञ्जनी । 'रञ्ज रागे' । [6]रम्यफलत्वात् श्रीफली । फलनिष्पत्तिसमये तुद्यते पीड्यते तुत्था । 'तुद व्यथने' । अस्पृश्यतया द्विजोऽत्र द्रवतीति [7]द्रोणी । 'द्रु गतौ' । तूणीति वा पाठः । 'तुण संकोचने' । 'तूण प्रपूरणे' इति वा धातुः । डोल्यते वायुनेति डोला । 'डुल उत्क्षेपे' । दोलेति वा पाठः । नीलवर्णोऽस्या अस्तीति नीलिनी । नीलीनामानि । 'नीलिचेट्टु' ॥ ९४ ॥

[1] क्लीतकं K_6.　[2] Pt_2 adds 'डुक्रीञ् द्रव्यविनिमये'.　[3] भवा F_2, Pt_2.　[4] मधुमासे Pt_2.　[5] वस्त्रादिकं Pt_2.　[6] फलवतीत्वात् K_2.　[7] द्रवन्ति जना अस्या अस्पृश्यत्वात् Pt_2.

(पा.) नीली—क्लीतकिका। क्लीतकीति पाठान्तरम्। ग्रामीणा। ह्रस्वमध्येति केचित्। मधुपर्णिका—नीलिनी। द्रोणी दोरेति वा। द्रोणी तूणी चेति केचित्। नीलीनामानि। 'नीलिचेट्टु' ॥ ९४ ॥

अवल्गुजः सोमराजी सुवल्ली सोमवल्लिका ॥ ९५ ॥
कालमेषी कृष्णफली वाकुची पूतिफल्यपि।

(वि.) अवल्गुज इति—[1]पूतिगन्धित्वाद् अवल्गोररम्याद् बीजाज्जातः[2] अवल्गुजः[3]। सोमेनाह्लादेन राजत इति सोमराजी। 'राजृ दीप्तौ'। शोभना वल्ल्योऽस्या सन्तीति सुवल्ली। सोमा आह्लादका[4] वल्ल्योऽस्या इति सोमवल्लिका। कालवर्णेन मिष्यते [5]कृष्णफलेन शब्द्यत इति कालमेषी। 'मिष[6] शब्दे'। कृष्णवर्णानि फलान्यस्याः कृष्णफली। वाति क्रिमीन् हन्ति [7]कुष्ठादिरोगान् संकोचयतीति वाकुची। 'वा गतिगन्धनयोः'। 'कुच[8] संकोचने' इति च धातुः। पूतिः गन्धः फलेऽस्या इति पूतिफली। वाकुचीनामानि ॥ 'कारुगच्चपेरु' ॥ ९५ ॥

[1] असाम्यात् K_6; पूतिबीजत्वात् D_2, K_6.　[2] जायत इति K_5, K_6.　[3] G adds 'जनी प्रादुर्भावे.'　[4] आह्लादकारिणी वल्ली Pt_2.　[5] कृष्णफलीति G, J_2; फलेति B_1, K_2, Pt_2.　[6] 'मिष मिश शब्दे' K_6.　[7] वातं Pt_2.　[8] 'कुच शब्दे तारे' Pt_2.

(पा.) अवल्गुजः—पूतिवल्ल्यपि। वाकुचीनामानि। 'बावंजि' 'वारुगच्च' ॥ ९५ ॥

कृष्णोपकुल्या वैदेही मागधी चपला कणा ॥ ९६ ॥
ऊषणा पिप्पली शौण्डी कोलाथ करिपिप्पली।
कपिवल्ली कोलवल्ली श्रेयसी वसिरः पुमान् ॥ ९७ ॥

(वि.) कृष्णेति—कृष्णवर्णत्वात् कृष्णा। कर्षति रोगानिति वा। 'कृष विलेखने'। [1]उपकोलति संस्त्यायत इति उपकुल्या। 'कुल संस्त्याने बन्धुषु च'। [2]विदेहाख्य-

देशे भवा वैदेही। [3]मगधदेशे भवा मागधी[4]। चपलः उष्णो रसः तद्योगाच्चपला[5]। कणाः सन्त्यस्याः कणा। [6]रोगानूषतीति ऊषणा। 'ऊष [7]रुजायाम्'। पिपर्ति पालयतीति पिप्पली। 'पॄ पालनपूरणयोः'। [8]रोगापनोदने शक्तित्वात् शौण्डी। [9]कोलति संस्त्यायतीति कोला। 'कुल संस्त्याने'। पिप्पलीनामानि। 'पिप्पलिपेरु'॥ [10]करिणः पिप्पली करिपिप्पली। [11]मर्कटरोमाभावयवयोगात् कपिवल्ली। कोलवद् वराहवत् स्थूला वल्ली यस्याः कोलवल्ली। श्रेयस्करत्वात् श्रेयसी। वस्यते [12]रोमभिराच्छाद्यत इति वसिरः। 'वस आच्छादने'। वशिर इति वा पाठः। गजपिप्पलीनामानि। 'गजपिप्पलिपेल्लु'[13]॥ ९६–७॥

[1] उपगता कुल्या जन्मभूमित्वेनानयेति Pt_2. [2] विदेहदेशे F_2, Pt_2. [3] मगधाख्य° J_2. [4] मागधी च only in K_2. [5] चपलाः कणा अस्याः सन्तीति G, K_5, K_6. [6] B_1 omits two lines. [7] 'ऊष दाहे' G. [8] K_6 adds त्रिदोष°. [9] कुल्यते K_5, K_6. [10] करियोग्या Pt_2. [11] कपि° Pt_2. [12] लोमभिः B_1, K_5. [13] 'गजहंपिप्पली' J_2.

(पा.) कृष्णा—कोला। पिप्पलीनामानि। 'पिप्पलि'॥ अथ करिपिप्पली—वशिरः पुमान्। श्रेयसी तु शिरः पुमानिति पाठान्तरम्। 'काण्डी[1] वशिरकाण्डीका[2] गृहाकाण्डा[3] शिरः पुमान्' इति वैजयन्ती (पृ. १२९, श्लो. ७८)। 'गजपिप्पलि'॥९६–७॥

[1] 'काण्डी वसीरकाण्डीरौ गृहकाण्डः शिरः पुमान्' इति मुद्रितग्रन्थे. [2] काण्डीरा B_3. [3] गृहकाण्डा B_3.

चव्यं तु चविकं कोकचिञ्चीगुञ्जे तु कृष्णला।
पलंकषा त्विक्षुगन्धा श्वदंष्ट्रा स्वादुकण्टकः॥ ९८॥
गोकण्टको गोक्षुरको वनशृङ्गाट इत्यपि।

(वि.) चव्यमिति—चर्व्यत इति चव्यम्[1]। चविकं च। चविका च। 'चर्व अदने'। चव्यनामनी। 'चव्यमुपेल्लु'॥ कोकवर्णाश्चिञ्चाः प्रान्ता अस्या इति कोकचिञ्ची। काकचिञ्चीति वा पाठः। शुष्कदशायां[2] गुञ्जतीति गुञ्जा। 'गुजि अव्यक्ते शब्दे'। [3]कृष्णवर्णं प्रान्ते लातीति कृष्णला। 'ला आदाने'। गुञ्जानामानि। 'पूसलगुरिवेंद्पेरु'॥ पलं मांसं कण्टकमुखेन कषतीति पलंकषा। 'कष हिंसायाम्'। इक्षोर्गन्ध इव गन्धोऽस्या अस्तीति इक्षुगन्धा[4]। शुनो दंष्ट्रेव हिंस्रत्वात् श्वदंष्ट्रा[5]। स्वादवः कण्टका अस्य [6]स्वादुकण्टकः। गवां कबलेषु कण्टको गोकण्टकः[7]। गवि [8]भूमौ क्षुर इव पाददुःखहेतुत्वाद् गोक्षुरकः। वने शृङ्गमिव [9]दुःखहेतुत्वादटति प्रतिपद्यत इति वनशृङ्गाटः[10]। 'अट[11] गतौ'। गोक्षुरनामानि। 'पल्लेरुचेट्टु'॥ ९८॥

[1] पृषोदरादि B_1. [2] शुष्कदलायां B_1. [3] कृष्णं वर्णं J_2. [4] इक्षुगन्धी J_2. [5] शुन इव दंष्ट्रा कण्टकात्मा Pt_2. [6] मृदुकण्टकत्वात् G, I, K_5, Pt_2. [7] गवां कण्टको बाधकः Pt_2; गोषु G, I. [8] भुवि G, I, K_3, Pt_2. [9] दुःखकरत्वमटतीति Pt_2. [10] वनशृङ्गाटकः B_1, D_2, K_5, K_6. [11] 'अट पट गतौ' K_5, K_6.

(पा.) चव्यं तु चविका। 'चव्यमु'॥ [1]काकविम्बीगुञ्जे तु कृष्णला। शेषे—

'वर्तन्तेऽस्यां रक्तिका च ताम्रिका कृष्णरक्तिका।
चूडामा कपिलक्रोडा काकसाह्वा परा नव॥
काकशब्दा पीलुपाठ्यौ चिञ्चीणन्त्यदनी नखी।
जङ्घा रक्ता च दक्षा च॥'

रक्तगुञ्जानामानि। 'येर्रगुरिज'॥ शेषे—'सा शुक्ला चेन्मधुस्रवा'। 'तेल्लगुरिज'॥ पलंकषा—वनशृङ्गाट इत्यपि। पलंकषानामानि। 'पल्लेरु'॥ ९८॥

[1]Reading found in B_3.

विश्वा विषा प्रतिविषातिविषोपविषारुणा॥ ९९॥
शृङ्गी महौषधं चाथ क्षीरावी दुग्धिका समे।

(वि.) विश्वेति—विशति [1]रोगिणामुदरमिति विश्वा। 'विश प्रवेशने'। कटुत्वेन शरीरं वेवेष्टीति विषा। 'विष्लृ व्याप्तौ'। विषस्य प्रति [2]प्रतिकारः प्रतिविषा[3]। विषमतिक्रान्ता अतिविषा। उपगता विषम् उपविषा। अपविषेति पाठे अपगतं विषमस्या अपविषा। विरुद्धलक्षणया अरुणकन्दत्वाद् अरुणा,[4] श्वेतकन्देत्यर्थः। शृङ्गयुक्तत्वात् शृङ्गी। महच्च तदौषधं च महौषधम्। अतिविषानामानि। 'अतिवस[5]'॥ क्षीरमवतीति[6] क्षीरावी। दुग्धमस्या इति दुग्धिका। दुग्धिकानामनी। '[7]चिरुपालचेट्टु'॥ ९९॥

[1] रोगिणो हृदये F_2, Pt_2. [2] प्रतीकारः J_2. [3] वीतिविषा G. [4] अरुणवर्णत्वात् Pt_2. [5] 'सिन्न अतिवसपेरु' K_3. [6] K_5, K_6 add रक्षतीति; 'अव रक्षणे' G, J_2, K_2, K_5. [7] 'करीबेह्लियगिड' J_2.

(पा.) विश्वा—महौषधं च। अतिविषानामानि। 'अतिवस'। अथ क्षीरावी—समे। क्षीरिणीलताया नामनी। क्षीरकाकोलीति गौडाः। 'पिन्नपाल'। अष्टकवर्गौषधम्।

'जीवकर्षभकर्द्धिवृद्धिमेधामहामेधाः।
काकालीक्षीरावीकाकोलीत्यष्टको वर्गः'॥ ९९॥

शतमूली बहुसुताभीरुरिन्दीवरी वरी ॥ १०० ॥
ऋश्यप्रोक्ताभीरुपत्रीनारायण्यः शतावरी ।
अहेरुरथ पीतद्रुकालेयकहरिद्रवः ॥ १०१ ॥
दार्वी पचंपचा दारुहरिद्रा पर्जनीत्यपि ।

(वि.) शतमूलीति—शतं बहूनि मूलान्यस्याः सन्तीति शतमूली। बहवः सुता मूलान्यस्या इति बहुसुता। न भीरुः अभीरुः, स्थिरपत्रत्वात्। [1]उत्पलाभपत्रत्वाद् इन्दीवरी। भुवं मूलैर्वृणोतीति वरी। 'वृञ् वरणे'। ऋश्यैर्मृगैः प्रोक्ता [2]आश्रिता ऋश्यप्रोक्ता। ऋष्यप्रोक्तेति वा पाठः। अभीरूणि [3]कम्पशून्यानि पत्राण्यस्याः सन्तीति अभीरुपत्री। [4]नारायणाज्जाता नारायणी। शतमूलैरावृणोति भुवमिति शतावरी। 'वृञ् वरणे'। न हिनोतीति अहेरुः[5]। 'हि गतौ'। आहेरुरिति वा पाठो ग्राह्यः। शतावरीनामानि। 'पिल्लिपिच्चर पेल्लु'॥ पीतो द्रुः स्कन्धोऽस्येति पीतद्रुः। [6]विरुद्धलक्षणया कालवर्णोऽस्येति कालेयकः। पीतवर्ण इत्यर्थः। कालयति दोषानिति कालीयक इति वा पाठः। 'कल किल क्षेपे'। हरिश्चासौ द्रुश्च हरिद्रुः। [7]दारुसंबन्धिनी दार्वी। अत्यर्थं रोगान् पचतीति पचंपचा। 'डुपचष् पाके'। [8]दारोर्हरिद्रा दारुहरिद्रा। कुष्ठादिरोगेभ्यः पिपर्तीति पर्जनी। 'पॄ पालनपूरणयोः'। पर्जनीनामानि। 'म्रानिपसुवुपेल्लु'॥ १००–१ ॥

[1] पुष्पत्वात् K_5, K_6. [2] दर्शिता F_2, K_5, K_6. [3] दृढत्वेन भयरहितानि Pt_2. [4] विष्णुना सहजातत्वात् K_6; सहजत्वात् K_5; सहभावत्वात् B_1. [5] विरुद्धलक्षणया अहितत्वाद् अहेतुः K_6; अहेतुत्वात् G, J_2. [6] K_5 omits 3 lines. [7] दारोः K_2, K_6. [8] दारुसंबन्धिनी Pt_2.

(पा.) शतमूली—[1]वृष्यप्रोक्ता। ऋष्यप्रोक्ता वा। ऋश्यप्रोक्तेति तन्त्रान्तरम्। भीरुपत्रीनारायण्यः। द्वन्द्वाद्बहुवचनम्। शतावरी। आहेरुः[1]। अहेरुर्वा। शतावरीनामानि।

'आहेरुः शतवीर्या स्यादभीरुः शतमूलिका।
सहस्रवीर्याभीरुश्च।'

इति प्रतापाभिधानादभीरुरपि। 'पिल्लिपींचर'॥ अथ पीतद्रु—पर्जनीत्यपि। दारुहरिद्रानामानि। 'मानुपनुपु'॥ १००–१ ॥

[1] Reading adopted in B_3.

वचोग्रगन्धा षड्ग्रन्था गोलोमी शतपर्विका ॥ १०२ ॥
शुक्ला हैमवती वैद्यमातृसिंह्यौ तु वाशिका ।
वृषोऽटरूषः सिंहास्यो वासको वाजिदन्तकः ॥ १०३ ॥

(वि.) वचेति—अनया वक्तीति वचा[1]। 'वच परिभाषणे'। उग्रो दुःसहो गन्धोऽस्या इत्युग्रगन्धा। षड् ग्रन्थयः पर्वाण्यस्याः षड्ग्रन्था। गोरिव लोमान्यस्या गोलोमी। शतं बहूनि पर्वाण्यस्याः [2]शतपर्विका। वचानामानि। 'वसपेल्लु'॥ शुक्लवर्णत्वात्[3] शुक्ला। हिमवति भवा हैमवती। श्वेतमूलवचानाम। 'तेल्ल [4]वस पेरु'॥ वचादिशतपर्विकान्तानि पञ्च नामानि सामान्यवचाया एवेति केचित्॥ वैद्यानां मातेव [5]हितकारित्वाद् वैद्यमाता। हिनस्ति कासादिरोगानिति सिंही। 'हिसि हिंसायाम्'। ज्वरितादिभिर्वाश्यते स्तूयत इति वाशिका। 'वाश्टृ शब्दे'। उश्यते काम्यते वैद्यैरिति वा। 'वश कान्तौ'। [6]तिक्तं रसं वर्षतीति वृषः। 'वृषु सेचने'। अटतो[7] व्याप्तस्य रोगस्य रोषति अटरूषः। 'रुष हिंसायाम्'। [8]सिंहमुखाभपुष्पत्वात् सिंहास्यः। वासयतीति [9]वासिकः। वस्ते आच्छादयतीति वा। वाजिदन्ता इव केसराण्यस्य वाजिदन्तकः[10]। वाशिकानामानि। 'अड्डुसरमु'॥ १०२–३॥

[1] 'वस पेरु' K_5, K_6; 'बजे' J_2.　[2] 'नल्लवसपेरु' K_2, K_6.　[3] पर्वत्वात् K_5.
[4] 'बिळियबजे' J_2.　[5] रोगभेदीति K_6.　[6] मधु वर्षतीति Pt_2.　[7] अटान् व्याप्तान् रोगान् Pt_2.　[8] सिंहास्याकारपुष्पत्वात् Pt_2.　[9] वाशिकाशब्दवद् वाशिक (वासिक D_2) शब्दव्युत्पत्तिः K_5, K_6.　[10] वाजिदन्ताकारकेसरत्वात् Pt_2.

(पा.) वचोग्रगन्धा—शतपर्विका। वचानामानि। 'वस'॥ शुक्ला हैमवती। 'तेल्लवस'॥ वैद्यमातृसिंह्यौ—वृषा। स्त्रीलिङ्गः। वैद्यके पुंलिङ्गश्च दृश्यते॥ अटरूषः। दीर्घादिरपि[1]। सिंहास्यो—वाजिदन्तकः। वाशानामानि। 'अडसरमु'॥ १०२–३॥

[1] B_3 adds आटरूष इति.

आस्फोटा गिरिकर्णी स्याद् विष्णुक्रान्तापराजिता ।
इक्षुगन्धा तु काण्डेक्षुकोकिलाक्षेक्षुरक्षुराः ॥ १०४ ॥

(वि.) आस्फोटेति—[1]आस्फोटयति पित्तादीनित्यास्फोटा। 'स्फुट भेदने'। गिरेः[2] कर्णसादृश्याद् गिरिकर्णी। विष्णुना समाक्रान्ता विष्णुक्रान्ता[3]। विष्णोरिव क्रान्तिरस्या इति वा। अत एव भूतव्रातेनाप्रतिहता [4]अपराजिता। विष्णुक्रान्तानामानि।

'विष्णुक्रान्तमु'॥ इक्षोरिव [5]गन्धोऽस्या इति इक्षुगन्धा। काण्डे इक्षोरिव ग्रन्थयोऽस्य सन्तीति काण्डेक्षुः[6]। कोकिलस्य अक्षिणी इव पुष्पाण्यस्य कोकिलाक्षः[7]। इक्षुगन्धं [8]राति ददातीति इक्षुरः। 'रा दाने'। पारुष्यात् क्षुर इव क्षुरः। क्षुरतीति क्षुरः। 'क्षुर विलेखने'। इक्षुर एव क्षुरः। इकारलोपः। पिधानशब्दवत्[9]। कोकिलाक्षनामानि। '[10]गोलिमिडि'॥ १०४॥

[1] आस्फोटति, 'स्फुट विकसने' Pt_2. [2] सूक्ष्मगिरिवत् सूक्ष्माश्मवत् कर्णो (कर्णिका J_2) ऽस्याः K_5, K_6. [3] रक्षाहेतुत्वाद् विष्णुना क्रान्ता Pt_2. [4] अपराजिता भूतैः Pt_2. [5] गन्ध इव गन्धः F_2, Pt_2. [6] काण्डेन इक्षुरिव Pt_2. [7] कोकिलाक्षाभपुष्पत्वात् K_5, K_6. [8] दिक्षु राति करोति K_5. [9] D_2, K_6 add द्रष्टव्यः. [10] 'सिन्न गोलिमिदिचेट्टु' K_3.

(पा.) आस्फोटा—स्यात्। शेषे—'शीपलाश्वखुरी च सा। सृण्डा च' गिरिकर्णिकानामानि। 'दिंटेन'॥

'... अत्र सितायां तु श्वेतसारा गवार्दनी।
चारणी कटुनी सूर्याश्वक्षुद्राश्वखुरा तथा॥
श्वेतपुष्पी च'।

श्वेतगिरिकर्णिकानामानि। 'तेल्लदिंटेन'॥ 'नीला तु नीलपुष्प्यतिमेचका। वनिता स्थूलपुष्पी च'। नीलगिरिकर्णिकानामानि। 'नल्लदिंटेन'॥ वैजयन्त्याम् (पृ. ५६, श्लो. १३३-४)—'अपराजिता। [1]विष्णुक्रान्तापरास्फोटाश्वखुरी शीतलात्र[2] तु' इत्युक्तत्वाद् विष्णुक्रान्तापराजिताशब्दौ गिरिकर्णिकायामपि॥ विष्णुक्रान्तापराजिता। विष्णुक्रान्तानामनी। 'विष्णुक्रान्त'। 'विष्णुक्रान्ता तु सुमुखी भवघ्नी स्यान्महारसा'। एतानि च॥ इक्षुगन्धा—काण्डेक्षा। काण्डेक्षुरिति वा। कोकिलाक्षा—क्षुराः। इक्षुगन्धानामानि। 'मुलिगोलिमिडि'। 'गोजाकर्णी फेनदुग्धा लूताशत्रुः पयस्विनी' इति क्षीरेक्षुगन्धापर्यायोऽपि पृथक्। 'पालगोलिमिडि'॥ १०४॥

[1] वरास्फोटा B_3; परास्फोतेति मुद्रितग्रन्थे. [2] तथा B_3.

शालेयः स्याच्छीतशिवा छत्रा मधुरिका मिसिः।
मिश्रेयोऽप्यथ सिंहुण्डो वज्रद्रुः स्नुक्स्नुही गुडा॥ १०५॥
समन्तदुग्धाथो वेल्लममोघा चित्रतण्डुला।
तण्डुलश्च कृमिघ्नश्च विडङ्गं पुंनपुंसकम्॥ १०६॥

(वि.) शालेय इति—शाल्यते श्लाघ्यते शाकाय भवतीति शालेयः। 'शाल श्लाघायाम्'। स्वपुष्पैः शालया गृहेणेवाच्छादितत्वात् इति वा। शीतवीर्यत्वात् शिवा भद्रा [1]शीतशिवा। छत्राकृतिरस्याः पुष्पेष्विति [2]छत्रा। [3]स्वादुत्वात् मधुरिका। मस्यति परिणमति तिक्तत्वेनेति [4]मिसिः। 'मसी परिणामे'। दुःखमिश्रितं श्रेयोऽत्रास्तीति मिश्रेयः। पुष्पैर्मिश्रयते[5] संश्लिष्यत इति वा। 'मिश्र संपर्के'। मधुरिकानामानि। 'सदापपेरु'॥ सिंहतुण्डाभशाखत्वात्[6] सिंहुण्डः। तकारलोपः। वज्र इव[7] प्लीहादिरोगान् दृणातीति वज्रद्रुः। 'दृ विदारणे[8]'। वज्र इव द्रुः स्कन्धोऽस्येति वा। [9]स्नुह्यति क्षीरमिति स्नुक्। स्नुही च। 'ष्णुह उद्गिरणे'। गुडति प्लीहादिरोगेभ्यो गुडा। 'गुड रक्षायाम्'। समन्ताद् दुग्धं क्षीरमस्या इति समन्तदुग्धा। [10]सिंहुण्डनामानि। 'जेमुडुपेरु'॥ वेल्लति लघुत्वादिति वेल्लम्। 'वेल्ल [11]चलने'। [12]उपयोगिबीजत्वाद् अमोघा। चित्रास्तण्डुलाः सूक्ष्मबीजान्यस्याः चित्रतण्डुला। तण्डुलाः सन्त्यस्येति तण्डुलः। कृमीन् हन्तीति कृमिघ्नः। 'हन हिंसागत्योः'। विडति गुल्मादिग्रन्थीनिति विडङ्गम्[13]। 'विड भेदने'। विडङ्गनामानि। 'वायुविलङ्गमु पेरु'॥ १०५–६॥

[1] शितवीर्येण, शितशिवा K_5, K_6. [2] छादयति भुवनं Pt_2; छत्राकृतित्वात् J_2. [3] मधुररसयोगात् Pt_2. [4] मसिः B_1, J_2. [5] मिश्यते, 'मिश शब्दे रोषकृते च' K_5, K_6. [6] शाखात्वात् K_3. [7] वज्रमिव भेदकत्वात् F_2, Pt_2. [8] 'द्रु गतिहिंसा-कौटिल्येषु' K_6. [9] स्नौति, 'ष्णु प्रस्रवणे' K_5, K_6. [10] 'गुड्डुकल्लि' J_2. [11] संचलने Pt_2. [12] उपयोग° J_2; सुप्रयोजनत्वात् F_2, Pt_2. [13] रोगं J_2, Pt_2.

(पा.) शालेयः—मिसिः। 'तालपर्णी शीतशिवा छत्रेति' प्रतापवचनात् स्त्रियां च। 'तालपर्णी मिसिः पुमान्' इति वचनात् मिसिः पुंलिङ्गः॥ मिश्रेयोऽपि। 'वन्यायां शतपुष्पायां मिश्रेया तालपत्रिका' इति प्रतापवचनात् स्त्रियामपि। वन्यशतपुष्पानामानि। 'अडवि सदाप'। अथ सिंहिण्डः—

'प्रायो जनाः सन्ति वनेचराद्याः[1] गोपादयः प्राकृतनामतज्ज्ञाः[2]।
प्रयोजनार्था वचनप्रवृत्तिर्यतस्ततः[3] प्राकृतमित्यदोषः॥'

इति धन्वन्तरिवचनात् (ध. नि. १. ८) प्राकृतग्रहणम्। '[4]सिंहुण्डः सिन्धुरप्यस्याम्' इति वैजयन्त्यामपि (पृ. ५३, श्लो. ९८) प्राकृतग्रहणमेव कृतम्॥ वज्रद्रुः—समन्तदुग्धा। सिंहुण्डनामानि। 'अकुचमुडु'। अनुक्तम्—'निष्पत्रिका तु गण्डीरी वज्रिका च त्रिकण्टकः'। कण्टकवतीस्नुहीनामानि। 'मुलुचमुडु'॥ अथो—पुंनपुंसकम्। विडङ्ग-नामानि। 'विडङ्गमु'॥ २०५–६॥

[1] °स्ते B₃. [2] °संज्ञा: B₃. [3] यस्मात् B₃. [4] 'सिद्धुण्डः' इति मुद्रितग्रन्थे; सीहुण्ड इति पाठः क्षीरस्वामिटीकायाम् (पृ. १०७).

बला वाट्यालको घण्टारवा तु शणपुष्पिका ।
मृद्वीका गोस्तनी द्राक्षा स्वाद्वी मधुरसेति च ॥ १०७ ॥

(वि.) बलेति—बलन्त्यनया [1]बला । 'बल प्राणने' । वटति [2]वेष्टयति समीपदेशमिति वाट्यालकः । 'वट वेष्टने परिभाषणे च[3]' । बलानामनी । 'चिट्टामुदपुचेट्टु' ॥ घण्टेव रौतीति[4] घण्टारवा । 'रु शब्दे' । शणस्येव पुष्पाण्यस्याः शणपुष्पिका । शणपुष्पिकानामनी । 'गिलकचेट्टु' ॥ मृद्यत इति मृद्वीका । 'मृद क्षोदे' । मृदुत्वयोगाद्वा । गोस्तनाभफलत्वाद् गोस्तनी । द्राति द्रावयति दाहादिकमिति द्राक्षा । 'द्रा कुत्सायां गतौ' 'द्रु गतौ' । [5]स्वादुत्वात् स्वाद्वी । अत एव [6]मधुरसा च । द्राक्षानामानि । '[7]द्राक्षपेल्लु' ॥ १०७ ॥

[1] बलति I, J_2, K_6; बलत्वसमा K_5. [2] K_5 adds गुल्मादिस्थलं. [3] 'वट परिवेष्टने' K_6. [4] D_2, I, J_2 add शुष्कदशायां; °दलायां B_1, K_2; घण्टाया रवो अस्या इति Pt_2. [5] स्वादुत्वयोगात् J_2, K_5, K_6. [6] मधुरसयोगात् Pt_2. [7] 'द्राक्षेयगिड्डु' J_2.

(पा.) बला वाट्यालकः । बलानामनी । 'मुत्तुवपुलगमु' । अनुक्तम्—'वाट्यपुष्ट्यामतिबला' । 'अतिबल' । 'वाट्यवन्यां महाबला' । 'महाबल' ॥ घण्टारवा—शणपुष्पिका । घण्टारवानामनी । 'गिलगिच्च' ॥ मृद्वीका । ह्रस्वमध्येति च कथयन्ति । 'मृद्वीका किङ्किणीकादेर्मृद्विका सौकुमार्यतः' इति । गोस्तनी—मधुरसेति च । द्राक्षानामानि । 'द्राक्षतींगे' । 'हारहूरा प्रियाला च कृष्णा स्वादुरसा गुडा' । एतानि च ॥ १०७ ॥

सर्वानुभूतिः सरला त्रिपुटा त्रिवृता त्रिवृत् ।
त्रिभण्डी रेचनी श्यामापालिन्द्यौ तु सुषेणिका ॥ १०८ ॥
काला मसूरविदलार्धचन्द्रा कालमेषिका ।

(वि.) सर्वानुभूतिरिति—[1]कषायमधुररसत्वात् सर्वैरनुभूयत इति सर्वानुभूतिः । 'भू सत्तायाम्' । रेचनीत्वात् सरतीति सरला । 'सृ गतौ' । त्रयः पुटा अस्या इति त्रिपुटा[2] । त्रिभिः पुटैर्व्रियते आच्छाद्यत इति त्रिवृता । 'वृञ् वरणे' । [3]वृत्यत

इति वा, 'वृतु [4]वरणे'। त्रिवृच्च[5]। कफहरत्वपित्तहरत्वरेचकत्वगुणैस्त्रिभिः प्रवृत्तिनिमित्तैर्भण्ड्यते[6] शब्द्यत इति त्रिभण्डी। 'भडि [7]परिभाषणे'। रेचयति विरेचयति रेचनी। 'रिचिर् [8]विरेचने'। रेचनहेतुत्वाद्वा। रोचनीति वा पाठः। [9]रुचिकरत्वात् रोचनी। रेचनीनामानि। 'तेल्लतिगडपेल्लु'॥ [10]श्यामवर्णत्वात् श्यामा। क्रिम्यादिरोगेभ्यः पालयतीति पालिन्दी। 'पाल रक्षणे'। पालिनीति वा पाठः। सुष्ठु सिनोति क्रिमीन् हन्तीति सुषेणिका। 'षिञ् बन्धने'। [11]कालवर्णत्वात् काला। [12]मसूराणि मृष्टानि विदलान्यस्या इति मसूरविदला। [13]अर्धचन्द्रा[14]कारदलत्वाद् अर्धचन्द्रा। [15]कालेति नाम्ना मिष्यते शब्द्यत इति कालमेषिका। '[16]मिष स्पर्धायाम्'। श्यामानामानि। 'नल्लतेगडपेल्लु'॥ १०८॥

[1] मधुरतिक्तादीनां सर्वरसानामनुभूतिरत्रेति Pt_2. [2] पुटत्रयशालिनीत्वात् D_2, J_2, K_5. [3] वर्त्यते J_2. [4] आच्छादने K_5, K_6. [5] कफहरणपित्तहरणरेचकत्वरूपाणां त्रयाणां गुणानां वृत्तिर्वर्तनमत्रेति Pt_2. [6] उद्धाव्यते K_6. [7] कल्याणे K_5, K_6. [8] पृथग्भावे Pt_2. [9] रुचिरत्वात् B_1, K_5. [10] कृष्ण° Pt_2. [11] कृष्णत्वात् I, K_2; कृष्णवर्णत्वात् K_5, K_6. [12] मसूर इव विदला Pt_2; मयूरविदलेति वा पाठः Pt_2. [13] Pt_2 adds कथंचित्. [14] सदृश for आकार F_2, Pt_2. [15] कालेन वर्णेन F_2, Pt_2. [16] 'मिष मिश शब्दे' K_6.

(पा.) सर्वानुभूतिः—रेचनी। श्वेतत्रिवृतानामानि। 'तेल्लतेगड'॥ श्यामा—कालमेषिका। नीलत्रिवृतानामानि। 'नल्लतेगड'॥ १०८॥

मधुकं क्लीतकं यष्टिमधुकं मधुयष्टिका ॥ १०९ ॥
विदारी क्षीरशुक्लेक्षुगन्धा क्रोष्ट्री च या सिता ।
अन्या क्षीरविदारी स्यान्महाश्वेतर्क्षगन्धिका ॥ ११० ॥

(वि.) मधुकमिति—[1]मधुकरत्वेन मधुसमत्वात् मधुकम्। क्लीवत्वं तकति [2]प्रतिहन्तीति क्लीतकम्। 'तक [3]प्रतिघाते'। यष्ट्याकारत्वात् मधुद्रवत्वाच्च [4]यष्टिमधुकम्। मधुयष्टिका[5] च। यष्टिमधुकनामानि। 'अतिमधुरमु'॥ विदारयति भूमिमिति [6]विदारी। 'दृ विदारणे'। क्षीरेव[7] शुक्लेवामलस्वरूपेति[8] क्षीरशुक्ला। इक्षोरिव गन्धोऽस्या इक्षुगन्धा। 'तेल्लनेलगुम्मुडु'॥ रोगान् नाशयामीति क्रोशतीति क्रोष्ट्री[9]। 'क्रुश आह्वाने रोदने च'। 'नल्लनेलगुम्मुडुपेल्लु'॥ विदार्यादीक्षुगन्धान्तानि नामानि क्रोष्ट्रीनामानीति केचित्॥ क्षीरवत् श्वेता विदारी क्षीरविदारी। स्वरूपतः कन्दतश्च क्षीरतश्च श्वेतत्वात् महाश्वेता। ऋक्षवत् क्रिम्यादिरोगान् गन्धयते नाशयतीति ऋक्ष-

गन्धिका । 'गन्ध अर्दने' । ऋक्ष्णुवन्ति हिंसन्तीति ऋक्षाः । 'ऋक्ष हिंसायाम्' । [10]ऋक्षान् पित्तादिरोगान् गन्धयत इति वा । क्षीरविदारीनामानि । 'पालगुम्मुडुपेल्लु' ॥ १०९–१० ॥

[1] मधुरत्वात् K_5, K_6. [2] हन्ति K_5. [3] हसने D_2, J_2. [4] यष्टिरूपं मधुकं Pt_2. [5] मधुना तुल्या यष्टिः F_2, Pt_2. [6] विदार्य पच्यत इति D_2, K_5, K_6. [7] क्षीरमिव K_5. [8] अमलस्वरूपिणी B_1, K_5. [9] मधुरत्वाद् वृष्यादिप्रयोगेषु समर्थाहमिति क्रोशतीति Pt_2. [10] ऋक्षसदृशान् हिंस्रान् F_2, Pt_2.

(पा.) मधुकं—मधुयष्टिका । अत्र द्वे नपुंसके । द्वे [1]स्त्रीलिङ्गे । मधुयष्टिकानामानि । 'यष्टिमधुकमु' ॥ विदारी—या सिता । श्वेतविदारीनामानि । 'तेल्लनिनेलगुंमडि' ॥ अन्या—ऋक्षगन्धिका । कृष्णभूमिकूश्माण्डनामानि । 'नल्लनिनेलगुंमडि' । महाश्वेतापदे विरोधिलक्षणा ॥ १०९–१० ॥

[1] यष्टिमधुकेति पारिजातानुसारी पाठः.

लाङ्गली शारदी तोयपिप्पली शकुलादनी ।
खराश्वा कारवी दीप्यो मयूरो लोचमस्तकः ॥ १११ ॥

(वि.) लाङ्गलीति—[1]हलाकारफलयोगात् लाङ्गली । शरदि [2]भवा शारदी । [3]तोयजा पिप्पली तोयपिप्पली । शकुलानां [4]मत्स्यानामदनं[5] भवतीति शकुलादनी । जलपिप्पलीनामानि । 'नीरुपिप्पलिपेल्लु' ॥ खरत्वम् उष्णत्वमश्नुत इति खराश्वा[6] । 'अशू व्याप्तौ' । कारुवत् सर्वौषधीनां भवतीति [7]कारवी । दीपनं करोतीति दीप्यः । दीप्यतेऽनेनेति वा । 'दीप दीप्तौ' । अग्निमान्द्यं मीनाति[8] नाशयतीति मयूरः । 'मीञ् हिंसायाम्' । लोचमुपनीतं मस्तकमस्येति लोचमस्तकः[9] । मयूरशिखानामानि ॥ 'ओममु' ॥ १११ ॥

[1] लाङ्गलाकारत्वात् F_2, Pt_2. [2] भवत्वात् K_5, K_6. [3] तोये D_2, J_2; जलजत्वात् B_1, K_3, K_5. [4] B_1 omits two lines. [5] अदनीभवति J_2; शकुलैर्मत्स्यैरद्यत इति Pt_2. [6] खरमत्युष्णमश्नुते D_2, K_2, K_5. [7] केन जलेन रौतीति करवः मयूरः, करवस्येयं F_2, Pt_2. [8] मिनोति, 'डुमिञ् प्रक्षेपणे' K_5, K_6. [9] मस्तकात् बीजानि लुच्यन्तेऽस्येति । 'लुञ्च अपनयने' K_5, K_6.

(पा.) लाङ्गली—शकुलादनी । नीरपिप्पलीनामानि । 'नीरुपिप्पलि' । 'मराटपुचेट्टुन्नु' ॥ खराश्वा—लोचमस्तकः । मयूरशिखानामानि । 'वोममनि कोंदरु' ॥ १११ ॥

गोपी श्यामा शारिबा स्याचन्दनोत्पलशारिबा ।
योग्यमृद्धिः सिद्धिलक्ष्म्यौ वृद्धेरप्याह्वया इमे ॥ ११२ ॥

(वि.) गोपीति—[1]अतिसाररोगिणं गोपायतीति गोपी । 'गुपू रक्षणे' । श्यामवर्णत्वात्[2] श्यामा । शीर्यन्तेऽनया दोषा इति शारिबा । 'शॄ हिंसायाम्' । चन्दयति [3]सुगन्धेनाह्लादयतीति चन्दना । 'चदि आह्लादने' । उत्पलाभपुष्पत्वाद् उत्पलशारिबा । उत्पलशारिबानामानि । 'सुगन्धिपालपेरु' ॥ अष्टवर्गगतौषधियोगे साध्विति योग्यम् । ऋध्नोत्यनयेति ऋद्धिः । 'ऋधु वृद्धौ' । सिद्ध्यत्यारोग्यमनयेति सिद्धिः । 'षिधु संराद्धौ' । [4]लक्ष्यत इति लक्ष्मीः । 'लक्ष दर्शनाङ्कनयोः' । ऋद्ध्याख्यौषधिनामानि । 'ऋद्धियनुगन्धद्रव्यमु' ॥ इमे [5]वृद्ध्याख्यौषधेरपि आह्वया नामानि ॥ ११२ ॥

[1] अतिसारादि° K_5, K_6.　[2] °रूपत्वात् D_2, J_2.　[3] सौगन्ध्येन D_2, K_5, K_6.
[4] F_2, Pt_2 add अष्टवर्गयोगे.　[5] F_2, J_2 add वर्धतेऽनया वृद्धिः.

(पा.) गोपी—चन्दना । अनन्तेति केचित् । उत्पलशारिबा । शारिबानामानि । 'मामेन' ॥ योग्यम्—लक्ष्म्यौ । ऋद्धेर्नामानि । 'ऋद्धि' ॥ वृद्धेरपि—इमे । इमे योग्यादयो वृद्धिसंज्ञाया ओषधेरपि नामानि । 'वृद्धिपेल्लुन्नु' ॥

'अष्टवर्गो महामेदा[1] मेदा[2] स्याज्जीवकर्षभौ ।
काकोली क्षीरकाकोली ऋद्धिर्वृद्धिरितीरितः ॥'

इति ॥ ११२ ॥

[1] महामेधा B_3.　[2] मेधा B_3.

कदली वारणबुसा रम्भा मोचांशुमत्फला ।
काष्ठीला मुद्गपर्णी तु काकमुद्गा सहेत्यपि ॥ ११३ ॥

(वि.) कदलीति—केन वायुना दल्यत[1] इति कदली । 'दल विशरणे' । वारणानां[2] बुसा घासः वारणबुसा । रमन्ते पक्षिणोऽत्रेति रम्भा । 'रमु क्रीडायाम्' । मुञ्चति त्वचमिति मोचा । 'मुच्लृ मोक्षणे' । अंशुमन्ति तेजस्वन्ति फलान्यस्या इति अंशुमत्फला । ईषदष्ठीला मज्जा अस्या अस्तीति काष्ठीला । कदलीनामानि । '[3]अरंटिचेट्टु' ॥ [4]मुद्गस्येव पर्णान्यस्या मुद्गपर्णी । हीनमुद्गत्वात् काकमुद्गा । [5]सह्यते वातरोगोऽनया सहा । 'षह मर्षणे' । काकमुद्गानामानि । '[6]पिल्लिपेसरपेल्लु' ॥ ११३ ॥

[1] दलतीति J2, Pt2. [2] वारणेन बुस्यत इति, 'बुस उत्सर्गे' Pt2. [3] 'बाळेमर' J2. [4] मुद्गपर्णाभपर्णयोगात् G, J2, K2, K5. [5] सहते वातरोगं F2, Pt2. [6] 'मरुहेसरु' J2.

(पा.) कदली वारणबुसा। वारणवृषा च। 'कदले पुनः। वृषा वारबुसा रम्भा' इति वैजयन्तीपाठात् (पृ. ५९, श्लो. १७३) कदलशब्दो वारबुसाशब्दश्च॥ रम्भा—काष्ठीला। कदलीनामानि। 'अरटिचेट्टु'। अनुक्तम्—'[1]शिलीन्ध्रः कदलीपुष्पम्'। तत्पुष्पनाम॥ मुद्गपर्णी—सहेत्यपि। मुद्गपर्णीनामानि। 'पिल्लपेसर'॥ ११३॥

[1] शिलीन्द्रः B3.

वार्ताकी हिङ्गुली सिंही भण्डाकी दुष्प्रधर्षणी।
नाकुली सुरसा नागसुगन्धा गन्धनाकुली॥ ११४॥
नकुलेष्टा भुजंगाक्षी छत्राकी सुवहा च सा।

(वि.) वार्ताकीति—[1]वृत्तफलयोगाद् वार्ताकी। वार्तं निरामयं करोतीति वा। हिनोति वर्धत[2] इति हिङ्गुली। 'हि गतौ वृद्धौ च'। हिनस्ति कण्टकैरिति सिंही[3]। 'हिसि हिंसायाम्'। भण्ड्यते रुचिकरत्वाद् [4]भण्डाकी। 'भडि परिभाषणे'। भाण्डारीत्येके। भाण्डाकीत्यन्ये। कण्टकैर्दुःखेन प्रधृष्यत[5] इति दुष्प्रधर्षणी[6]। 'ञि-धृषा प्रागल्भ्ये'। भण्डाकीनामानि। 'मुलकचेट्टु'॥ [7]नकुलानामियं प्रियेति नाकुली। शोभनो रसोऽस्या इति सुरसा। नागानां सर्पाणामिव सुगन्धोऽस्या इति नागसुगन्धा। [8]रास्ना, सुगन्धेति वा पाठः। गन्धतो[9] नकुलानां प्रिया[10] गन्धनाकुली। गन्धतो नकुलानामिष्टा नकुलेष्टा। सर्पनयनसदृशपुष्पत्वाद् [11]भुजंगाक्षी। छत्राभानि पर्णान्यकतीति छत्राकी[12]। 'अक कुटिलायां गतौ'। सुष्ठु वहत्यामोदं सुवहा। 'वह प्रापणे'। भुजंगाक्षीनामानि। 'सर्पाक्षिपेल्लु'॥ ११४॥

[1] आरोग्याय वर्तत इति, 'वृतु वर्तने' F2, Pt2. [2] वर्धयति J2. [3] हिंस्री J2. [4] भटति बिभर्त्यनया दीपनाग्निमिति भण्टाकी, 'भट भृतौ' F2, Pt2. [5] प्रधर्षत इति K5, K6. [6] दुष्प्रधर्षिणी D2. [7] नकुलप्रियत्वात् G, I, K6. [8] रस्यते रास्ना, 'रस आस्वादने' K5. [9] गन्धेन Pt2. [10] प्रियत्वात् J2. [11] सर्पाक्षितुल्यपुष्पत्वात् J2, K5, K6. [12] छत्राभपुष्पत्वात् D2, K5.

(पा.) वार्ताकी हिङ्गुली। हिङ्गुदीति केचित्। सिंही। क्षुद्रवार्ताकीनामानि। 'मुलक'। 'बृहत्यां प्रसह्य काली वार्ताकी हिङ्गुली[1] कुली' इति वैजयन्ती (पृ. ५३, श्लो. १०४)। भण्टाकी दुष्प्रधर्षिणी। वार्ताकनामानि। 'वंग'।

'वातिङ्गणस्तु वार्ताकुर्वार्ताकः शाकबिल्वकः।
भाण्डाकी राजकूश्माण्डी वार्ताकी दुष्प्रधर्षिणी ॥'

इति रभसकोशः। अनुक्तम्—'कटङ्काका राजमाता'। 'वंग' ॥ नाकुली—सुवहा च सा। वैद्यके[2]—

'नाकुली सर्पगन्धा च सुगन्धा चोग्रगन्धिका।
अन्या महासुगन्धा तु सुवहा गन्धनाकुली ॥
सर्पाक्षी नकुलेष्टा च छत्राकी विषमर्दिनी।'
'नाकुली[3] सुरसा रास्ना सुगन्धा गन्धनाकुली ॥'

इत्युक्तत्वात् सर्पाक्ष्या रास्नायाश्च नामानि। 'सर्पाक्षिरास्नानु' ॥ ११४ ॥

[1] हिङ्गुदीति मुद्रितग्रन्थे; वार्ताकुर्हिङ्गुलुरिति १०२ श्लोके. [2] धन्वन्तरीयनिघण्टुः (४. १०३–५) [3] भावप्रकाशे (Apte's Dict. p. 1341).

विदारिगन्धांशुमती सालपर्णी स्थिरा ध्रुवा ॥ ११५ ॥
तुण्डिकेरी समुद्रान्ता कार्पासी बदरेति च।
भारद्वाजी तु सा वन्या शृङ्गी तु वृषभो वृषः ॥ ११६ ॥

(वि.) विदारिगन्धेति—विदार्या इव गन्धोऽस्या इति विदारिगन्धा। [1]दीर्घा अंशवो मूलान्यस्याः सन्तीति अंशुमती। सालस्येव पर्णान्यस्याः सन्तीति सालपर्णी। [2]तिष्ठतीति स्थिरा। 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ'। ध्रुवति स्थिरीभवतीति ध्रुवा। 'ध्रुव स्थैर्ये'। सालपर्णीनामानि। 'मुय्याकुपोन्नपेल्लु' ॥ [3]तुण्डिकाद्वदनतो गवादीनीरयति प्रेरयतीति तुण्डिकेरी। 'ईर क्षेपे'। दूरप्रसरणात्[4] समुद्रान्ता। तन्त्वाद्यनेकलोकोपकाराय[5] कल्पत इति कार्पासी। 'कृपू सामर्थ्ये'। बदर्या इव फलान्यस्याः सन्तीति बदरा। कार्पासीनामानि। '[6]प्रत्तिचेट्टु' ॥ भरद्वाजसृष्टत्वाद्[7] भारद्वाजी। वन्यकार्पासीनाम। [8]'अडविप्रत्ति' ॥ वृषभशृंगाकारावयवयोगात् शृङ्गी। वृषभः। वृषश्च। ऋषभ इति वा पाठः। 'वृषभमहौषधमु' ॥ ११५–१६ ॥

[1] दीर्घमूलरूपा अंशवः सन्त्यस्याः F_2, Pt_2. [2] दृढत्वात् स्थिरा D_2, K_5, K_6. [3] तुण्डिकान् वदनगतरोगान् B_1, F_2, Pt_2. [4] प्रसरात् Pt_2; प्रसारात् B_1, I, K_2. [5] जनोपकाराय F_2, Pt_2. [6] 'पत्ति' G_1, I; 'हत्ति' J_2. [7] भरद्वाजेन सृष्टा D_2, K_5, K_6. [8] 'मडदियहत्ति' J_2.

(पा.) विदारी—ध्रुवा। विदारीगन्धानामानि। 'मुय्याकुलपोन्न'। तुण्डिकेरी—बदरेति च। बदरं फलमस्यां बदरा। 'अर्शआदिभ्योऽच्' इति (५. २. १२७) सुभूतिटीकावचनाट्टाबन्तः। 'बदरं कोलकार्पास्योः फले स्याद्बदरी तयोः' इति विश्वप्रकाशवचनात् (पृ. १३४, श्लो. ११०) ङ्यन्तः। 'कार्पासो बदरः प्रोक्तः' इत्यमरमालावचनात् पुंलिङ्गोऽपि। कार्पासीनामानि। 'प्रत्तिचेट्टु'॥ भारद्वाजी—वन्या। वन्यकार्पासीनाम। 'अडविप्रत्तिचेट्टु'। वैद्यके—

'तुण्डिकेरी[1] समुद्रान्ता केसरा बदरा फला।
कार्पास्यक्थत्र वन्यायां भारद्वाज्यपि कुष्ठनुत्॥'

इति। शृङ्गी—वृषः। वृषभाख्याया ओषधेर्नामनी। 'वृषभकमु'॥ ११५–१६॥

[1] 'तुण्डिकेर्या रवा शीरा केसरा बदराफला' इति मुद्रितवैजयन्त्याम् (पृ. ५३, श्लो. ९९).

गाङ्गेरुकी नागबला झषा ह्रस्वगवेधुका।
धामार्गवो घोषकः स्यान्महाजाली स पीतकः॥ ११७॥

(वि.) गाङ्गेरुकीति—गङ्गाया[1] इदं [2]गाङ्गम्। जलमित्यर्थः। [3]तस्मिन्नीरयति प्रेरयतीति गाङ्गेरुकी। अथवा पवित्रत्वाद् गङ्गास्मरणफलमीरयतीति वा। 'ईर क्षेपे'। नागानां गजानां [4]बलकृत् नागबला। [5]झषति हिनस्ति रोगमिति झषा। 'झष हिंसायाम्'। ह्रस्वे स्वल्पे गवि जले एधत इति ह्रस्वगवेधुका। 'एध वृद्धौ'। नागबलानामानि। '[6]जिबिलिकचेट्टु'॥ धाम कफस्थानं कण्ठादिकम् [7]अर्जयतीति धामार्गवः। 'अर्ज अर्जने'। शुष्कदशायां [8]घोषयति शब्दायत इति घोषकः। 'घुषिर् विशब्दने'। घोषवल्लीनामनी। 'तेल्लपूवुल गल आवड चेट्टुपेल्लु'॥ [9]महाजालं वितानमस्या अस्तीति महाजाली। पीतवर्णघोषवल्लीनाम। 'पच्चपूवुलयावडचेट्टुपेरु'॥ ११७॥

[1] गङ्गायां K_5, K_6. [2] गाङ्गेयं J_2. [3] गाङ्गमीरयति Pt_2. [4] बलं K_5, K_6. [5] तीक्ष्णगन्धेन हिनस्ति D_2, F_2, K_6. [6] 'नागबलदहेद्यरु' J_2. [7] अर्जति F_2; मार्ष्टीति K_6; 'मृजूष् शुद्धौ' G, I. [8] घोषति J_2. [9] महत् जालं Pt_2.

(पा.) गाङ्गेरुकी—ह्रस्वगवेधुका। नागबलानामानि। वैद्यके—

'गाङ्गेरुकी नागबला [1]नीरबन्धनिका झषा।
विश्वदेवा तथारिष्टा [2]खञ्जा ह्रस्वगवेधुका॥'

इति। 'चिविविक'॥ धामार्गवो—पीतकः। पीतकनामानि। 'आरवीर'। स इति सर्वनामनिर्देशः सांकर्यनिरासार्थः॥ ११७॥

[1] खरगन्धिनिकेति धन्वन्तरीयनिघण्टौ (१. २८४). [2] खण्डा ibid.

ज्यौत्स्नी पटोलिका जाली नादेयी भूमिजम्बुका।
स्याल्लाङ्गलिक्यग्निशिखा काकाङ्गी काकनासिका॥ ११८॥

(वि.) ज्यौत्स्नीति—ज्योत्स्नेव रात्रौ [1]भासते ज्यौत्स्नी[2]। पटति विस्तीर्यते[3] इति पटोलिका[4]। पटं पटसदृशं पुष्पसमूहम् उलत्यावृणोतीति वा। 'उल आवरणे'। पुष्पे [5]जालसदृशत्वात् जाली। पटोलिकानामानि। 'पोट्लचेट्टुपेल्लु'॥ नद्यां भवा नादेयी। भूमौ जम्बूः भूमिजम्बुका[6]। नादेयीनामनी॥ [7]लाङ्गलवद् गर्भभेदकत्वात् [8]लाङ्गलिकी। अत एवाग्नेः शिखेव तिष्ठतीति अग्निशिखा[9]। लाङ्गलीनामनी। 'तरि[10] गोट्टु चेट्टु'॥ काकाङ्गसदृशफलमस्या अस्तीति [11]काकाङ्गी। काकनासिकासदृशफलमस्या[12] अस्तीति काकनासिका। काकनासिकनामनी। 'काकिदोण्डचेट्टु'॥ ११८॥

[1] अवभासते B_1, K_5. [2] 'भासृ दीप्तौ' G, F_2. [3] विस्तार्यते G, I, K_3, K_5. [4] 'पट गतौ' F_2; 'पट विस्तारे' K_5, K_6. [5] जालवत्त्वात् K_5, K_6. [6] जायते, 'जनी प्रादुर्भावे' D_2, K_5, K_6. [7] लाङ्गलीव F_2, Pt_2. [8] लाङ्गली Pt_2. [9] उष्णवीर्यत्वादग्निशिखा F_2, Pt_2. [10] 'तरियोरी' J_2. [11] काकस्येवाङ्गं फलमस्याः F_2, Pt_2. [12] °नासा° K_5, K_6.

(पा.) ज्योत्स्नी—जाली। पटोलिकानामानि। 'चेन्तिपोल्ल'। अनुक्तम्—'बहुजाली कोकफला'। 'अडविबीर'॥ नादेयी—जम्बुका। भूमिजम्बूनामनी। 'नेलनेरेडु'॥ स्यात्—अग्निशिखा। लाङ्गलिकीनामनी। 'तरिगोर्'॥ काकाङ्गी—नासिका। वैद्यके[1]—'काकतुण्डफला च सा। सुरङ्गी तस्करस्नायुर्ध्वाङ्क्षतुण्डफला मता'॥ प्रतापे—

'काकजङ्घा नटी दासी काकसव्यपि लोमका।
पारावतपदी स्यातां पुंसि काण्डप्रचीवरौ॥'

इति॥ 'वन्यबिम्बी तु काकाङ्गी' इति गौडः। वैजयन्त्याम् (पृ. ५४, श्लो. १११) 'दास्यां षडश्रा शार्ङ्गेष्ठा[2] काकजङ्घा विलोमिका' इति। वन्यबिम्बीनामानि। 'काकिदोंड'॥ ११८॥

[1] धन्वन्तरीयनिघण्टुः (४. २५). [2] शार्ङ्गिष्ठा B_3.

गोधापदी तु सुवहा मुसली तालमूलिका ।
अजश्रृङ्गी विषाणी स्याद् गोजिह्वादार्विके समे ॥ ११९ ॥

(वि.) गोधापदीति—गोधाया[1] इव पादा मूलानि यस्याः गोधापदी । सुष्ठु वहत्यामोदं[2] सुवहा । 'वह प्रापणे' । गोधापदीनामनी । 'चेप्पुतट्टचेट्टु'[3] ॥ मुस्यति त्रिदोषानिति[4] मुसली । 'मुस खण्डने' । तालस्येव मूलमस्या इति तालमूलिका । मुसलीनामनी । 'नेलताटिपेल्लु[5]' ॥ अजश्रृङ्गाभफलयोगाद् अजश्रृङ्गी । अत[6] एव विषाणी च । अजश्रृङ्गीनामनी । 'दुष्टुवुर्तीगेपेल्लु' ॥ गोजिह्वाभपत्रत्वाद् गोजिह्वा । दारयति रोगान् दार्विका । 'दॄ विदारणे' । गोजिह्वानामनी । '[7]एद्दुनालुकचेट्टु' ॥११९॥

1 गोधा इव Pt_2. 2 आरोग्यं F_2, Pt_2; आमोदं K_3. 3 'हंसपादिन्नि' D_2. 4 रोगान् F_2, Pt_2. 5 'नेलशड़ु' J_2. 6 तथैव K_5, K_6. 7 'दरिवेंकपूचेट्टु' D_2, K_5, K_6; 'यतुनालगेयगिड' J_2.

(पा.) गोधापदी—सुवहा । हंसपदीनामनी । 'चप्पुतट्ट' ॥ मुसली—मूलिका । भूतालिनामनी । 'अर्शोघ्न्यां मुसली ताली तालमूली फलिन्यपि' इति वैजयन्ती (पृ. ६१, श्लो. २०३) । 'नेलताडि' ॥ अजश्रृङ्गी—स्यात् । साहचर्यात् स्त्रीलिङ्गः । वैजयन्त्याम्[1]—'अजश्रृङ्गी मेषश्रृङ्गी सर्पदंष्ट्रा च वर्तिका' इत्येतत्पर्यायत्वेन मेषश्रृङ्गी प्रोक्ता । वैद्यके—'मेषश्रृङ्गीफलं स्वादु तिक्तमुष्णं प्रमेहनुत्' इति फलप्रतिपादनादिमौ शब्दौ फलवद्वृक्षविशेषनामनी । 'टोद्दिचेट्टु' । लताविशेषनामानीति केचित् । 'दुट्टुगु' । कर्कटकश्रृङ्गीनामनी इत्यन्ये । शेषे—'कुलुङ्गी कर्कटाह्वया' । 'कुलीरश्रृङ्गी श्रृङ्गी च' । कुलुङ्ग्यादयः कर्कटश्रृङ्गीनामानि । 'कर्काटकश्रृङ्गी' ॥ गोजिह्वा—समे । गोजिह्वानामनी । 'येद्दनालिकचेट्टु' ॥ ११९ ॥

1 मुद्रितग्रन्थे न दृश्यते; धन्वन्तरीयनिघण्टुः (१. ८७).

ताम्बूलवल्ली ताम्बूली नागवल्ल्यप्यथ द्विजा ।
हरेणू रेणुका कौन्ती कपिला भस्मगन्धिनी ॥ १२० ॥

(वि.) ताम्बूलवल्लीति—[1]ताम्बूलार्थं वल्ली ताम्बूलवल्ली । [2]ताम्बूलसाधनत्वात् ताम्बूली । नागलोकादाहृता वल्ली नागवल्ली । नागस्यैरावणस्यालाने [3]जातत्वाद्वा । नागवल्लीनामानि । '[4]तमलपाकुतींगेपेल्लु' ॥ द्विर्जायते द्विजा[5] । द्विजसादृश्याद्वा ।

[6]तृष्णादिकं हरतीति हरेणुः। 'हृञ् हरणे'। रेणुयोगाद् रेणुका। कुन्त्यै दुर्वाससा [7]दत्ता कौन्ती। कपिलवर्णत्वात् कपिला। भस्मना रेणुना [8]गन्धयति वासयतीति भस्मगन्धिनी। 'गन्ध अर्दने'। [9]हरेणुनामानि। 'तक्कोलमु'॥ १२०॥

[1] ताम्बूलस्य K_5, K_6. [2] ताम्यति विवशो भवति जनोऽनयेति Pt_2. [3] नागालाने यतो जाता नागवल्ली भविष्यति इति स्कान्दवचनम् Pt_2. [4] 'ताम्बूलदएलेबल्लि' J_2. [5] राजपुत्रीत्वात् K_5, K_6. [6] रोगान् F_2, Pt_2. [7] दत्तत्वात् D_2, K_5, K_6. [8] गन्धयते मदिराचूर्णं K_5, K_6. [9] K_5 adds केचित् हरिणरेणुवर्णमित्येव वदन्ति.

(पा.) ताम्बूलवल्ली—नागवल्ल्यपि। ताम्बूलवल्लीनामानि। 'तमलपाकुतींग'। अथ द्विजा। हरेणू रेणुका। 'ढ्रलोपे . . .' (६. ३. १११) इति दीर्घः। कुन्ती। कौन्ती-त्यन्ये। कपिला भस्मगन्धिनी। रेणुकाख्यगन्धद्रव्यविशेषनामानि। 'रेणुकमु'। शेषे—'पाण्डुपत्नी राजपुत्री भस्मगर्भा च नन्दिनी'॥ १२०॥

एलावालुकमैलेयं सुगन्धि हरिवालुकम्।
वालुकं चाथ पालङ्क्या मुकुन्दः कुन्दकुन्दुरू॥ १२१॥

(वि.) एलावालुकमिति—एलावत् प्रियगन्धेन [1]वनस्थलं वलते [2]संवृणोतीत्ये-लावालुकम्। 'वल संवरणे'। इलायां[3] भवम् ऐलेयम्। [4]शोभनो गन्धो यस्येति सुगन्धि। हरिः[5] पिङ्गलवर्णः, तेन वलत इति हरिवालुकम्। वलते भुवं संवृणोतीति वालुकम्। 'वल संवरणे संचलने च'। वालुकनामानि। 'कूंतुरुवुडमु'॥ वैद्यैः पाल्यत इति पालङ्क्या। 'पाल रक्षणे'। पालेन रक्षणेन अङ्क्यत इति वा। 'अकि लक्षणे'। [6]मुखेन कुन्द इव प्रतिभातीति मुकुन्दः। कुन्द इव [7]भातीति कुन्दः[8]। कुं भुवं द्यति मूलैरिति कुन्दुरुः। 'दो अवखण्डने'। कुन्दनामानि। 'कुन्दुरुष्कमु[9]'॥ १२१॥

[1] वनस्थानं J_2. [2] आवृणोति J_2. [3] J_2 adds भुवि. [4] सुगन्धयोगात् सुगन्धि K_5, K_6. [5] हरि कपिलवर्णं वालुकं Pt_2. [6] मुखात् Pt_2. [7] प्रतिभाति K_3, Pt_2. [8] J_2 adds 'भा दीप्तौ'. [9] 'कुन्दरवृक्ष' J_2.

(पा.) एलावालुकम्—वालुकं च। एलावालुकनामानि। 'कून्तुरुवुडमु'॥ अथ पालङ्क्या—कुन्दकुन्दुरू। कुन्दुरुनामानि। 'कुन्दुरुलु'॥ १२१॥

वालं ह्रीबेरबर्हिष्ठोदीच्यं केशाम्बुनाम च।
कालानुसार्यवृद्धाश्मपुष्पशीतशिवानि तु॥ १२२॥

शैलेयं तालपर्णी तु दैत्या गन्धकुटी मुरा ।
गन्धिनी गजभक्ष्या तु सुवहा सुरभी रसा ॥ १२३ ॥
महेरणा कुन्दुरुकी सल्लकी ह्लादिनीति च ।

(वि.) बालमिति—वलते भुवं मूलबाहुल्यात् बालम् । 'वल संवरणे संचलने च' । निगूढत्वेन ह्रीयुक्तमिव बेरमस्येति ह्रीबेरम्[1] । बर्हति वर्धते[2] इति बर्हिष्ठम् । 'बृह [3]वृद्धौ' । उदग्देशे भवमुदीच्यम्[4] । केशानामम्बुनां च नामान्यस्य सन्तीति केशाम्बुनाम । ह्रीबेरनामानि । '[5]कुरुवेरुपेल्लु' ॥ शीतोष्णाभ्यां[6] कालोऽनुसर्यतेऽनेनेति कालानुसार्यम् । [7]चिरस्थितत्वात् वृद्धम् । अश्मनः पुष्पमिव अश्मपुष्पम् । शीतवीर्येण शिवं शीतशिवम् । शिलायां भवं पुष्पं शैलेयम् । शैलेयनामानि । '[8]रातिपुव्वुपेल्लु' ॥ तालस्येव पर्णान्यस्या इति तालपर्णी । [9]मुराख्यदैत्यनामास्या अस्तीति दैत्या । [10]गन्धस्य कुटी गृहं गन्धकुटी । मुरतीति मुरा । 'मुर वेष्टने' । मुराख्यदैत्यनामयोगाद्वा । प्रशस्तो गन्धोऽस्या अस्तीति गन्धिनी । गन्धकुटीनामानि । 'मुरयनुगन्धद्रव्यमुपेल्लु' ॥ गजैर्भक्ष्यत इति [11]गजभक्ष्या । 'भक्ष अदने' । सुष्ठु वहत्यामोदं सुवहा । 'वह प्रापणे' । घ्राणतर्पणगन्धत्वात् सुरभिः । बहुरसयोगाद् रस्यत इति रसा । महदीरणं प्रेरणं गजानां भक्षणेऽस्या इति महेरणा । 'ईर प्रेरणे' । कुं भुवं द्यति मूलैरिति कुन्दुरुकी । 'दो अवखण्डने' । सत्कृत्य लक्यते आस्वाद्यते गजैरिति सल्लकी । 'लक आस्वादने' । ह्लादोऽस्या अस्तीति ह्लादिनी । ह्लादिनीति वा पाठः । सल्लकीनामानि । 'अन्दुगुचेट्टुपेल्लु' ॥ १२२–३ ॥

[1] जिह्रेति वर्तत इति । 'ह्री लज्जायाम्' । धातूनामनेकार्थत्वाद् वर्तमानार्थोऽवगन्तव्यः K_5, K_6. [2] वर्धयति J_2. [3] 'बृह बृंहि वृद्धौ' D_2, K_5, K_6. [4] उदीच्यानामतिशयेन भवति F_2, K_5. [5] 'मुरिबाल' J_2. [6] हिमत्वात् हेमन्तकालमनुसरति K_5, K_6. [7] स्थायित्वात् Pt_2. [8] 'कल्लपूवु' J_2. [9] मुरदैत्यनामयोगात् F_2, Pt_2. [10] गन्धाश्रयत्वात् K_5, K_6. [11] गजभक्षा K_5, K_6.

(पा.) बालं—केशाम्बुनाम च । ह्रीबेरनामानि । 'कुरुवेलु' ॥ कालानुसार्य—शैलेयम् । शैलेयनामानि । 'रापुव्वु' । दैत्या—गन्धिनी । मुरानामानि । 'मुर अने गन्धद्रव्यमु' ॥ गजभक्ष्या—सुरभी रसा । 'ढ्रलोपे . . .' (६. ३. १११) इति दीर्घः । महेरणा—[1]ह्लादिनीति च । सल्लकीनामानि । 'अंदुगचेट्टु' । तस्य निर्यासो गन्धद्रव्यम् ॥ १२२–३ ॥

[1] B_3 adds ह्लादिनीति वा पाठः.

अग्निज्वालासुभिक्षे तु धातकी धातुपुष्पिका ॥ १२४ ॥
पृथ्वीका चन्द्रबालैला निष्कुटी बहुलाथ सा।
सूक्ष्मोपकुञ्चिका तुत्था कोरङ्गी त्रिपुटा त्रुटिः ॥ १२५ ॥

(वि.) अग्निज्वालेति—अग्निज्वालाभपुष्पयोगाद्[1] अग्निज्वाला। शोभना भिक्षा प्रार्थनास्यामिति [2]सुभिक्षा। 'भिक्ष याच्ञायाम्'। दधाति पुष्पाणीति धातकी। 'डुधाञ् धारणपोषणयोः'। धातुवद् [3]रक्तपुष्पयोगाद् धातुपुष्पिका। धातकीनामानि। 'धातकी-कुसुममु'॥ बहुफलयोगात् पृथ्वीका। चन्द्रस्य कर्पूरस्य बाला पुत्रिकेव स्थिता चन्द्रबाला। एलयति नाशयति मुखदौर्गन्ध्यमिति एला। 'इल स्वप्नक्षेपणयोः[4]'। निष्क्रान्ता कुटेः कोशादिति [5]निष्कुटी। बहूनि फलानि लातीति बहुला। 'ला दाने'। एलानामानि। 'पेद्दयेलकुलपेल्लु'॥ उपकुञ्चति स्वल्पीभवतीति उपकुञ्चिका। 'कुञ्च [6]कौटिल्याल्पी-भावयोः'। अत एव तुच्छत्वात् तुच्छेति वा पाठः। तुदति तापं तुत्था। 'तुद व्यथने'। कुरति शब्दायत इति कोरङ्गी। 'कुर [7]शब्दे'। पुटत्रयशालिनीत्वात्[8] त्रिपुटा[9]। सूक्ष्मत्वात् त्रुट्यतीति त्रुटिः। 'त्रुट भेदने'। सूक्ष्मैलानामानि। 'सन्नयेलकुलपेल्लु[10]' ॥ १२४–५ ॥

[1] पुष्पत्वात् F_2, J_2, Pt_2.　[2] सुलभत्वात् K_5, K_3.　[3] रक्तानि पुष्पाण्यस्याः F_2, Pt_2.　[4] 'इल स्वप्नप्रेरणयोः' K_5, Pt_2.　[5] निष्कुटिः F_2, Pt_2.　[6] K_5, K_6, Pt_2 add गति°.　[7] 'कुर कूर शब्दे' K_5, K_6.　[8] °शालित्वात् K_3, K_5.　[9] त्रिपुटाकारत्वात् F_2, Pt_2.　[10] 'चिक्कयेलक्कि' J_2.

(पा.) अग्निज्वाला—धातुपुष्पिका। धातकीनामानि। 'येरुजाजि'। पुष्पगन्ध-द्रव्यम्॥ पृथ्वीका—बहुला। वैद्यके[1]—

'भद्रैला बृहदेला च त्रिदिवा[2] त्रिदिवोद्भवा[3]।
स्थूलैला त्वक्सुगन्धा च पृथ्वीका कन्यका पुटा ॥'

इति स्थूलैलानामानि। 'पेद्दयालकुलु'॥ अथ सा—त्रुटिः। वैद्यके—

'सूक्ष्मैला द्राविडी [4]तुत्था कोरङ्गी बहुला त्रुटिः।
एला कपोतवर्णा च चन्द्रबाला[5] च निष्कुटी[6] ॥'

इति। सूक्ष्मैलानामानि। 'सन्नपुयालकुलु'॥ १२४–५ ॥

[1] ध. नि. २. ४६.　[2] त्रिपुटा B_3.　[3] त्रिपुटोद्भवेति मुद्रितनिघण्टौ.　[4] तुच्छा B_3.　[5] °माला B_3.　[6] ध. नि. २. ४४.

व्याधिः कुष्ठं पारिभाव्यं वाप्यं पाकलमुत्पलम् ।
शङ्खिनी चोरपुष्पी स्यात् केशिन्यथ वितुन्नकः ॥ १२६ ॥
झटामलाज्झटा ताली शिवा तामलकीति च ।

(वि.) व्याधिरिति—[1]कुष्ठव्याधिनामान्यस्य [2]सन्तीति व्याधिः । कौ[3] तिष्ठतीति कुष्ठम् । 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ' । कुष्ठनामधेययोगाद्वा । पारिषु जलेषु भवतीति पारिभाव्यम् । वारिभाव्यमिति[4] वा पाठः । अत एव वाप्यां भवं वाप्यम् । व्याप्यमिति वा पाठः । त्रिदोषपरिपाकं लाति ददातीति पाकलम् । उत्पलाभपुष्पत्वाद् उत्पलम् । कुष्ठनामानि । 'चेंगल्वकोष्टुपेल्लु' ॥ [5]शङ्खाभपुष्पयोगात् शङ्खिनी । रात्रावेव पुष्प्यतीति[6] चारपुष्पी । [7]केशप्ररोहत्वात् केशाः सन्त्यस्येति केशिनी । शङ्खिनीनामानि । 'कडिलट्टुपेल्लु' ॥ वितुद्यते पित्तं[8] श्लेष्म चानेनेति वितुन्नकः । 'तुद व्यथने' । झटः फलसंघातोऽस्या अस्तीति झटा । [9]विशदफलयोगाद् अमला । आश्चर्यकारी झटः फलसंघातोऽस्या अज्झटा[10] । अदिति आश्चर्ये वर्तते । मालाभानि फलान्यस्या अन्योन्यं ताडयन्तीति [11]ताली । ताडीति वा पाठः । 'तड आघाते' । आरोग्यरूपमङ्गलहेतुत्वात् [12]शिवा । तम्यते काङ्क्ष्यत इति तामलकी । 'तमु काङ्क्षायाम्' । तालीनामानि । 'नेलयुसिरि-कपेल्लु' ॥ १२६ ॥

[1] व्याधेः K_5, K_6. [2] संप्रयोगात् J_2. [3] K_5 adds भूमौ. [4] वारिषु जलाधारेषु K_6. [5] शङ्खवत् पाण्डुरत्वात् K_5, K_6. [6] D_2, K_5 add विकसति ; K_6 adds 'पुष्प विकसने'. [7] केशाकारावयवत्वात् D_2, G. [8] पित्तश्लेष्मादिकं F_2, Pt_2. [9] रोगहरत्वात् F_2, Pt_2. [10] आज्झटा, आ इत्याश्चर्ये वर्तते K_6. [11] ताडयति रोगानिति Pt_2. [12] विशदफलयोगात् D_2, K_5, K_6.

(पा.) व्याधिः । व्याधेर्नामान्यपि । 'पारिभाव्यं गदाह्वयम्' इति रभसकोशः । कुष्ठनामानि । 'कोष्टु' ॥ शङ्खिनी—केशिनी । शेषे—'ग्रन्थिका च निशाचरी चोरी धनहरी चण्डा' । शङ्खिनीनामानि । 'कट्लुतींगपद्मपुतींगानु' ॥ अथ वितुन्नकः—तामलकीति च । शेषे—'आमलक्युत्तमा चैव तमाला च तमालिनी'[1] । भूम्यामलकी-नामानि । 'नल उशिरिक' ॥ १२६ ॥

[1] 'तामलक्यजटा ताली तमालं तु तमालिनी ।
वितुन्नभूता तमकं भूधात्री भ्वामलक्यपि' ॥ ध. नि. ३. ८४.

प्रपौण्डरीकं पौण्डर्यमथ तुन्नः कुबेरकः ॥ १२७ ॥
कुणिः कच्छः कान्तलको नन्दिवृक्षोऽथ राक्षसी ।
चण्डा धनहरी क्षेमदुष्पत्रगणहासकाः ॥ १२८ ॥

(वि.) प्रपौण्डरीकमिति—पुण्डरीकस्येदं [1]पौण्डरीकम्। प्रकृष्टं पौण्डरीकं प्रपौण्डरीकम्। [2]पौण्डर्यमिति [3]देशीयपदम्। पौण्डर्यनामनी। 'पुण्डरीकमनु गन्धद्रव्यमु[4]'॥ तुद्यते हस्तादिभिरिति तुन्नः। 'तुद व्यथने'। कुत्सितं [5]वेरमस्यास्तीति कुबेरकः। शाखाभङ्गात् कौतीति कुणिः[6]। 'कु शब्दे'। कष्यते गजैरिति कच्छः। 'कष हिंसायाम्'। कस्य [7]जलस्यान्तं समीपं गच्छन्तीति कान्ता गजाः, तैर्लक्यत इति कान्तलकः। 'लक आस्वादने'। नन्दिसंज्ञको वृक्षो नन्दिवृक्षः। नन्दिवृक्षनामानि। 'नन्दिवृक्षमु[8]'॥ वनचरा गन्धाढ्यां मूर्तिं रक्षन्तीति राक्षसी[9]। 'रक्ष पालने'। तीक्ष्णत्वात् चण्डा। राक्षसीनामसाम्यात् चण्डत इति वा। 'चडि कोपे'। बहुमूल्यत्वाद्[10] धनं हरतीति धनहरी। 'हृञ् हरणे'। दीपनत्वेन क्षेमकरत्वात् क्षेमः। क्षियति वसति गन्धोऽस्मिन्निति वा। 'क्षि निवासगत्योः'। [11]दुष्टानि पत्राण्यस्य[12] दुष्पत्रः। दुष्पुत्र इति वा पाठः। सौरभ्यातिशयेन सर्वजनमुखविकासकरत्वाद् गणहासकः[13]। 'हसे हसने'। हासो विकासः। धनहरीनामानि। 'नल्लकचोरमुपेल्लु'॥ १२७–८॥

[1] पुण्डरीकस्यैव रूपान्तरं K_5; प्रकर्षेण पुण्डरीकस्येदं F_2, Pt_2. [2] Pt_2 adds अस्यैकदेशानुसारात्. [3] देशीयं I, K_3. [4] 'पुण्डरीकवेम्प्र औषध' J_2. [5] K_5, K_6 add शरीरम्. [6] कुत्सितशाखात्वात् G, K_5. [7] उदकस्य G, K_2. [8] 'नन्दिअनेडि वृक्षमु' K_6; 'नन्दियेम्ब वृक्ष' J_2. [9] रक्ष्यतेऽस्याः F_2, Pt_2. [10] मूल्यत्वेन F_2, Pt_2. [11] दुष्टाः पुत्राः पत्राण्यस्य दुष्पुत्रः K_5, K_6. [12] पुष्पाणि K_3. [13] गणं हासयतीति F_2, Pt_2.

(पा.) प्रपौण्डरीकं पौण्डर्यम्। द्रव्यावल्याम्—

'[1]प्रपौण्डरीकं चक्षुष्यं पुण्डर्यं पुण्डरीयकम्।
पुण्डरीकं श्वेतपुष्पं सुपुष्पं साधुमूलकम्।
मूलसाधनसंज्ञं च श्रीपुष्पं पुण्ड्रकाह्वयम्॥'

इति॥ 'पौण्डर्यकं सालपुष्पं दृष्टिकृत् पुण्डरीयकम्' इति रभसकोशः। पुण्डरीकाख्यगन्धद्रव्यनामानि। 'पुण्डरीकमन्नगन्धद्रव्यमु। अदे सालपुष्पमुन्नु'॥ अथ तुन्नः—

नन्दिवृक्षः। नन्दिवृक्षनामानि। 'नन्दिवृक्षमु'॥ अथ राक्षसी—गणहासकाः। शेषे—'चोरकः शङ्कितस्तेनः कुहनः कितवो रिपुः'। चोराख्यगन्धद्रव्यनामानि। 'नळकचोरम्'। हस्तिकर्णीनामानि च। 'बलुरक्किस'॥ १२७–८॥

[1] प्रपौण्डरीकं—पुण्डरीयकम् ध. नि. ३. ९२.

व्यालायुधं व्याघ्रनखं करजं चक्रकारकम्।
सुषिरा विद्रुमलता कपोताङ्घ्रिर्नटी नली॥ १२९॥
धमन्यञ्जनकेशी च हनुर्हट्टविलासिनी।

(वि.) व्यालायुधमिति—[1]व्यालस्य व्याघ्रस्यायुधं नखमिव तिष्ठतीति व्यालायुधम्। व्याघ्रनखं च। कमुदकं रञ्जयतीति करञ्जम्। 'रञ्ज रागे'। करजमिति वा पाठः। [2]धूपसमूहेन चक्रं मेलनं करोतीति चक्रकारकम्। 'डुकृञ् करणे'। व्याघ्रनखनामानि। 'पुलिगोरुचेट्टु'॥ [3]सुषिरं रन्ध्रमस्या अस्तीति सुषिरा। विद्रुमलताभत्वात्[4] विद्रुमलता। कपोताङ्घ्रिसदृशमूलत्वात् कपोताङ्घ्रिः। वायुवशान्नटति चलतीति नटी। 'नट[5] नृत्तौ'। नल्यते नली। 'णल [6]गन्धने'। सुषिरवत्त्वाद्[7] धम्यत इति धमनी। 'ध्मा[8] शब्दाग्निसंयोगयोः'। अञ्जनसदृशाः केशाः सूक्ष्ममूलान्यस्या इत्यञ्जनकेशी[9]। धमनीनामानि। 'नलियनुगन्धद्रव्यमु'॥ हन्त्यामयमिति[10] हनुः। 'हन हिंसागत्योः'। [11]हट्टवीथ्यां विलसतीति हट्टविलासिनी। 'लस श्लेषणक्रीडनयोः'॥ १२९॥

[1] K_5 omits 7 lines. [2] चक्रं धूपद्रव्यमेलनं Pt_2. [3] सुषिः F_2, Pt_2. [4] विद्रुमवत् रक्तत्वात् Pt_2. [5] 'नट स्पन्दने' Pt_2. [6] बन्धने च J_2. [7] सुषिरत्वधर्मात् K_5, K_6; धर्मयोगात् J_2. [8] 'ध्मा पूरणे' K_2, K_3, K_5. [9] अञ्जनाभसूक्ष्मबहुमूलत्वात् D_2, K_3, K_6. [10] भूतान् K_5, K_6; भूतानि I, K_3. [11] हट्टे पण्ये D_2, K_5, K_6.

(पा.) व्यालायुधं—चक्रकारकम्। शेषे—'त्र्यक्ष व्याघ्रतलं पादं कूटस्थं पुण्ड्रकं नखम्'। व्याघ्रनखाख्यवृक्षनामानि। 'व्याघ्रनखवृक्षमु'॥ नखनामकगन्धद्रव्यनामानीति केचित्॥ सुषिरा—नली। नलीनामवृक्षनामानि। 'नलीवृक्षमु'। 'सुषिरा धमनी शून्या निर्मध्या नर्तकीति[1] च' इति धन्वन्तरिः (ध. नि. ३. ४३)। गन्धद्रव्यविशेषस्य कपोताङ्घ्रिनामौषधिविशेषस्य च नामानीति केचित्। 'नली अनि गन्धद्रव्यमुन्नु गुव्वकुत्तुकानु'॥ धमनी—हट्टविलासिनी॥ १२९॥

[1] नटीति मुद्रितग्रन्थे (ध. नि. ३. ४३).

शुक्तिः शङ्खः खुरः कोलदलं नखमथाढकी ॥ १३० ॥
काक्षी मृत्स्ना तुवरिका मृतालकसुराष्ट्रजे ।

(वि.) शुक्तिरिति—शुक्त्याकृतित्वात्[1] शुक्तिः । [2]शङ्खसाम्यात् शङ्खः । खुरति [3]भूतान् हन्तीति खुरः । 'खुर विलेखने' । कोली बदरी तत्पत्रयोगात् [4]कोलः । कुल्यत इति कोलः । 'कुल संस्त्याने' । दलति भूतानीति दलम् । 'दल विशरणे' । कोलस्येव दलं कोलदलम् । नखति कुष्ठादिरोगान्[5] गृहीत्वा गच्छतीति नखम् । 'नख गतौ' । नखगन्धद्रव्यनामानि । 'नखमनेडिगन्धद्रव्यमु' ॥ [6]आढक्याख्यधान्यतुल्यरसत्वाद् आढकी । कषति हिंसति कण्ड्वादिरोगानिति [7]काक्षी । 'कष हिंसायाम्' । प्रशस्ता मृत् मृत्स्ना । तुवरः कषायो [8]रसोऽस्यास्तुवरिका । म्रियते [9]विलीयते [10]सुवर्णमनेनेति मृतालकम् । 'मृङ् प्राणत्यागे' । मृत्तालकमिति वा पाठः । मृत्, तालकमिति पदद्वयमिति केचित् । मृद्यते मृत् । 'मृद क्षोदे' । तलन्ति प्रतिष्ठन्तेऽनेनेति तालकम् । सुराष्ट्रदेशे भवं[11] सुराष्ट्रजम् । तुवरिकानामानि । 'तोवरिमन्नु' ॥ १३० ॥

[1] आकारत्वात् F_2, Pt_2. [2] शङ्खाकृतित्वात् D_2, K_5. [3] भूतानि B_1, I, K_2. [4] कोली K_5, K_6. [5] कुष्ठादीन् F_2, Pt_2. [6] तुवरीवाचकत्वात् F_2, Pt_2. [7] काङ्क्षी K_5, K_6. [8] तद्योगात् Pt_2. [9] निलीयते Pt_2. [10] हिरण्यम् J_2, K_5. [11] भवत्वात् K_5.

(पा.) शुक्तिः—नखम् । शेषे—

'नागहनुः सहः ।
चलः कोशी च केशी च शिल्पी कररुहस्तथा ।
सामुद्रो हस्तिकर्णश्च नखी ॥'

नखाख्यवृक्षनामानि । 'नखवृक्षमु' ॥ 'धमन्यञ्जनकेश्यौ तु हनुर्हट्टविलासिनी' इति वैजयन्ती (पृ. १३१, श्लो. १०१) । अथाढकी—सुराष्ट्रजे । आढकीनामानि । 'कंदिचेट्टु' ।

'तालकं . . . मृन्मृत्स्ना मृत्तिकाजिता ।
सौराष्ट्री तुवरी काक्षी[1] काची तालमृतालके ॥'

इतीन्दुः । सुराष्ट्रमृत्तिकानामानीति केचित् । 'तोगरिमन्नु' । 'अडवितोगरितींगेनु । सुरुगुडु' ॥ १३० ॥

[1] 'काक्षी कामी सुराष्ट्रजा' (ध. नि. ३. १०५).

कुटन्नटं दाशपुरं वानेयं परिपेलवम् ॥ १३१ ॥
प्लवगोपुरगोनर्दकैवर्तीमुस्तकानि च ।
ग्रन्थिपर्णं शुकं बर्हपुष्पं स्थौणेयकुक्कुरे ॥ १३२ ॥

(वि.) कुटन्नटमिति—[1]कुटन् वक्रीभवन्नटतीति कुटन्नटम्। 'नट [2]नृत्तौ'। दशपुराख्यदेशे भवं दाशपुरम्। वनं जलमत्रास्तीति वानम्। वाने जलाशये भवं वानेयम्[3]। कोमलत्वात्[4] परितः पेलवं परिपेलवम्। [5]लघुतया प्लवत इति प्लवम्। 'प्लुङ् गतौ[6]'। अभक्ष्यतया गवां [7]पुरति अग्रे तिष्ठति[8] गोपुरम्[9]। 'पुर अग्रगमने'। [10]अरुचित्वेन गा नर्दयति क्रोशयतीति [11]गोनर्दम्। 'नर्द शब्दे'। केवर्तानां मत्स्यानां [12]भक्षणमिति कैवर्ती। मुस्यते वराहैरिति [13]मुस्तकम्। 'मुस खण्डने'। कैवर्तमुस्तकं तदिति वा पाठः। तथाष्टमं नाम त्रिलिङ्गम्। एवं भिन्नलिङ्गानां द्वन्द्वः कृत इति नावगन्तव्यम्। कैवर्तीमुस्तकनामानि। 'तुङ्गमुस्तलुपेल्लु'॥ ग्रन्थिषु पर्णान्यस्मिन् सन्तीति [14]ग्रन्थिपर्णम्। शुकवत् पत्राण्यस्य शुकम्। बर्हतुल्यपुष्पत्वात् बर्हपुष्पम्। केचित्तु शुकबर्हमिति पठन्ति। तदा शुकस्य बर्हाणीव पत्राण्यस्येति विग्रहः। पुष्प्यतीति पुष्पं च। 'पुष्प विकसने'। [15]स्थूणाकृतित्वात् स्थौणेयम्। [16]शुनकाकारत्वात् कुक्कुरम्। ग्रन्थिपर्णनामानि ॥ '[17]स्थौणेयमनेडि गन्धद्रव्यमु' ॥ १३१–२ ॥

[1] कुटति J_2. [2] 'नट स्पन्दने' F_2, Pt_2. [3] वने जले जातं Pt_2. [4] अतिकोमलत्वात् B_1, J_2, K_5. [5] लघुत्वात् F_2, Pt_2. [6] जलोपरिसर्पणे च J_2. [7] पुरतः J_2. [8] सरतीति K_3. [9] गौर्जलं पुरं संस्थानमस्येति Pt_2. [10] रुचिकरत्वेन Pt_2. [11] गोनर्दः D_2, K_2, K_3; गोनर्दी K_6. [12] अदनं F_2, Pt_2. [13] वातकफौ मुस्यतीति I, K_5, K_6. [14] ग्रन्थिप्रधानानि पर्णानि D_2, I, K_6. [15] स्थूणस्येव रूपं Pt_2. [16] श्वाकृतित्वात् K_5, K_6. [17] 'स्थौणेयवेंब गन्धद्रव्य' J_2.

(पा.) कुटन्नट—कैवर्तीमुस्तकानि च। कैवर्तीमुस्तकमित्येकपदम्।

'जायते मुस्तकाकारः शैवालदलसंचयः।
कैवर्तीमुस्तकं नाम गन्धद्रव्यं तदुच्यते ॥'

इति ॥ 'कैवर्तीमुस्तके क्लीबं शोनके नाकुटं नटः' इति च। कैवर्ती पृथक्पदमिति केचित्। रूपभेदात् स्त्रीलिङ्गम्। नपुंसकमपि। 'कैवर्तं मुस्तकं तच्च तथा च करिवल्लभम्' इति तन्त्रान्तरोक्तत्वादित्याहुः। शेषे—

'प्लवनं कर्तनं मुस्ता सुगन्धिः कर्णपूरकः।
शकुलादश्वेतमध्यो नादेयपिठरावपि ॥'

इति । तथा च वैजयन्त्याम्—

'जलमुस्ते तु प्लवनं [1]गोनर्दं परिपेलवम् ।
कुटन्नटं दशपुरं गोपुरं [2]वर्तकं प्लवम् ॥' (पृ. ६१, श्लो. २०१)

इति । जलमुस्तानामानि । 'कैवडिमुस्तलु ॥' ग्रन्थिपर्णं—कुक्कुरे । शेषे—

'बर्हपुष्पं बर्हिचूडं शुकपुष्पं शुकच्छदम् ।
विकचं शुकबर्हं च हरितं शीर्णलोमकम् ॥'

इति । ग्रन्थिपर्णनामानि । 'गंदिवनमुपच्चाकुन्नुमाचिपत्रिन्नि' ॥ १३१-२ ॥

[1] गोदर्भमिति मुद्रितग्रन्थे.　　[2] कर्तनं B_3.

मरुन्माला तु पिशुना स्पृक्का देवी लता लघुः ।
समुद्रान्ता वधूः कोटिवर्षा लङ्कोपिकेत्यपि ॥ १३३ ॥

(वि.) मरुन्मालेति—मरुतः माला अस्या इति [1]मरुन्माला । पदद्वयं वा । मरुता तुल्यत्वात् मरुत् । मालाकारत्वात् माला । गन्धं पिंशति सूचयतीति पिशुना[2] । 'पिश अवयवे' । स्पृशति दूरस्थं गन्धेनेति स्पृक्का[3] । 'स्पृश संस्पर्शने' । [4]देवपुत्री-संज्ञकत्वाद् देवी । लतारूपत्वात् लता । लघुत्वात् [5]लघुः । [6]दूरप्रसरणात् समुद्रान्ता । उह्यते परिमलेन[7] वधूः । 'वह प्रापणे' । कोटिभिरग्रामिर्मधु[8] वर्षतीति कोटिवर्षा । 'वृष सेचने' । लङ्कायामुप्यते[9] लङ्कोपिका[10] । 'डुवप् बीजसन्ताने' । लङ्कोपिका-नामानि । 'स्पृक्कयनुगन्धद्रव्यमुपेल्लु' ॥ १३३ ॥

[1] मरुच्चासौ माला च K_6; अत्र तुशब्दः पादपूरणार्थः K_6.　[2] गन्धसूचकत्वात् F_2, Pt_2.　[3] स्पृश्यते स्पृक्का D_2, K_6.　[4] K_5, K_6 omit संज्ञक.　[5] J_2 adds 'लघि गतौ'; 'अघि लघि गत्याक्षेपे' K_5, K_6.　[6] प्रसारणत्वात् J_2; प्रसरत्वात् Pt_2.　[7] आशावधूत्वात् B_1, K_5, K_6; °वहत्वात् J_2.　[8] नेमिभिः स्वरसं F_2, Pt_2.　[9] I adds वितन्यते.　[10] लङ्कोयिकेति वा पाठः, तदा लङ्कायामूय(य्य ?)ते तन्यते; 'ऊयी तन्तुसन्ताने' K_5, K_6.

(पा.) मरुन्माला—लङ्कोपिकेत्यपि । शेषे—'स्पृङ्निर्माल्या पङ्कमुष्टिर्माला च ब्राह्मणी मरुत्' । तथा च वैद्यके—

'स्पृङ्नीरुता पङ्कमुष्टिर्माला देवी लता गुरुः ।
देवपुत्री देवजाता सिता पङ्कजमुष्टिका ॥

सुन्दरी च मरुत्कोटिवर्षा निर्मालिका वधूः ।
लङ्कोपिका ब्राह्मणी च निर्माल्या पिशुना तथा ॥'

इति । स्पृक्कानामानि । 'पिक्कचेट्टु' ॥ १३३ ॥

तपस्विनी जटा मांसी जटिला लोमशा मिसी ।
त्वक्पत्रमुत्कटं भृङ्गं त्वचं चोदं वराङ्गकम् ॥ १३४ ॥

(वि.) तपस्विनीति—जटायोगसाम्यात् तपस्विनी। जटाः सन्त्यस्या इति जटा। जटिला च। मांससदृशावयववत्वात्[1] मांसी। जटामांसीति वा पाठः। लोमानीव जटा अस्याः सन्तीति [2]लोमशा। मस्यतीति मिसी[3]। 'मसी परिणामे'। जटामांसी-नामानि। 'जटामांसिअनेडि [4]गन्धद्रव्यमु' ॥ त्वग्भूयस्त्वात् त्वक्। त्वचं च। पत्रमिश्रितत्वात् पत्रम्। अतितीक्ष्णत्वाद् उत्कटम्। भृङ्गकार्ष्ण्यसाम्याद् भृङ्गम्। अग्निं चोदयतीति चोदम्। 'चुद प्रेरणे'। चोचमिति वा पाठः। वरं [5]श्रेष्ठमङ्गमस्येति वराङ्गकम्। वराङ्गकनामानि। '[6]लवङ्गपुचेट्टु' ॥ १३४ ॥

[1] अवयवयोगात् K_5, K_6; साम्यावयववत्वात् F_2, Pt_2. [2] लोमयोगात् F_2, Pt_2. [3] आमिषीति वा पाठः K_5, K_6. [4] 'जटामांसिवेम्बगन्धद्रव्य' J_2. [5] J_2, K_3 add त्वक्प्रचुरं. [6] 'लवङ्गदहेसरु' J_2.

(पा.) तपस्विनी—मिसी। 'स्यान्मांस्यां शतपुष्पायां मधुरायां मिसी स्त्रियाम्' इति रभसकोशपाठात् मिसी। 'जटिला लोमशी मांसी तपस्विन्यामिषी मिषी[1]' इति वैजयन्तीपाठात् (पृ. १३१, श्लो. १००) मिषी। शेषे—

'स्त्रियां तपस्विपिशितपिशाचाम्बार्थवाचकाः ।
तथा भूतजटा कृष्णजटा हिंस्रा च पूतना ॥'

स्त्रियां वर्तमानास्तपस्व्यादिपर्याया जटामांसीनामानि भवन्ति। यथा तपस्विनी तापसी पिशिती मांसी पिशाची क्रव्यादी अम्बा माता जननीत्यादयः। जटामांसीनामानि। 'जटामांसि' ॥ त्वक्पत्रं—वराङ्गकम्। त्वक्पत्रमेकपदमिति केचित्। 'मुखरोदं प्रियं वर्णं वल्कं सुरभिवल्कलम्' इति वैद्यके। लवङ्गद्रुमत्वचो नामानि। 'लवङ्गपुचेक्क' ॥ १३४ ॥

[1] 'जटा' इति मुद्रितग्रन्थे.

कर्चूरको द्राविडकः काल्यको वेधमुख्यकः ।
ओषध्यो जातिमात्रे स्युरजातौ सर्वमौषधम् ॥ १३५ ॥

(वि.) कर्चूरक इति—[1]कर्जति रोगानिति कर्चूरकः । 'कर्ज व्यथने' । द्रावयति रोगानिति द्राविडकः । 'द्रु गतिहिंसाकौटिल्येषु' । कल्यं निरामयं करोतीति काल्यकः । प्लीहादिरोगवेधे[2] मुख्यत्वात् वेधमुख्यकः । 'व्यध ताडने' । कर्चूरकनामानि । 'गन्धकचोरमु' ॥ जातिमात्रे[3] फलपाकादिव्यक्तिमात्रे वर्तमान ओषधिशब्दः इकारान्त ईकारान्तो वा स्त्रीलिङ्गो भवति । अजातौ फलपाकादिव्यक्तेरन्यत्र वर्तमान ओषधिशब्दः औषधमित्यकारान्तनपुंसकलिङ्गो भवति ॥ १३५ ॥

[1] कृन्तति K_5, K_6; 'कृति छेदने' D_2, K_6. [2] भेदकत्वात् B_1, K_6. [3] लतादिजातय ओषध्यः न तु त्रिफलादयः । अजाताविति लतादिजातेरन्यत्र यत्किमपि रोगापनयनकरं तदौषधम् Pt_2.

(पा.) कर्चूरको—वेधमुख्यकः । द्रव्यावल्याम्—

'कर्चूरो गन्धमूलश्च द्रविकः[1] काल्य[1] एव च ।
वेधमुख्यो दुर्लभश्च कस्यचित्संमता [1]शटी ॥'

इति । कर्चूरनामानि । 'कचूरमु' ॥ ओषध्यो—स्युः । वनस्पतिवानस्पत्यक्षुपोलपलतातृणत्वक्सारादिभेदभिन्नोद्भिज्जातिमात्रे ओषध्यो वर्तन्ते । 'कृदिकाराद् . . .' इति[2] वा ङीष् । 'ओषध्यः फलपाकान्ता लता गुल्माश्च वीरुधः' इति काशिका (पृ. ४४९, सू. ८. ४. ६) । उद्भिज्जातिनाम । 'चेट्लु मोदलयिनवि' ॥ अजातौ—औषधम् । रोगहरं फलमूलघृतचूर्णक्षौद्रादिसर्वमौषधं स्यात् । 'ओषधेरजातौ' (५. ४. ३७) इत्यण् । 'मन्दु' ॥ १३५ ॥

[1] द्राविडः, कार्श्यः, सढी इति ध. नि. ३. ९४. [2] गणसूत्रम् under 4. 1. 45.

शाकाख्यं पत्रपुष्पादि तण्डुलीयोऽल्पमारिषः ।
विशल्याग्निशिखानन्ता फलिनी शक्रपुष्पिका ॥ १३६ ॥

(वि.) शाकाख्यमिति—शक्यते भोक्तुमनेनेति शाकम् । 'शक्लृ शक्तौ' । पत्रपुष्पादि शाकाख्यं शाकनामकम् । अत्र [1]श्लोकः—

'मूलपत्रकरीराग्रफलकाण्डादिरूढकम् ।
त्वक् पुष्पं कवचं चेति शाकं दशविधं स्मृतम् ॥'

इति । [2]लघुतण्डुलाभबीजयोगात् तण्डुलीयः । अल्पं संमर्दनं मृष्यति सहत इत्यल्पमारिषः । 'मृष सहने' । अल्पामपि मारिं व्याधिं स्यतीति वा । 'षोऽन्तकर्मणि' । तण्डुलीयनामनी । 'चिरिंकूरपेल्लु' ॥ विगतं शल्यमस्या इति विशल्या[3] । गर्भभेदकत्वाद् अग्निशिखेव तिष्ठतीत्यग्निशिखा[4] । बहुदेशव्यापित्वाद् अनन्ता[5] । फलानि सन्त्यस्या इति [6]फलिनी । शक्रप्रियपुष्पत्वात् शक्रपुष्पिका । शक्रपुष्प्यपीति वा पाठः । अग्निशिखानामानि । 'वेन्नवेदुरुकूर' ॥ १३६ ॥

[1] तदुक्तम् F_2, Pt_2. [2] °आभानि बीजान्यत्र Pt_2. [3] विशल्यं करोतीति F_2, Pt_2. [4] दीपनकारित्वात् Pt_2. [5] दूरप्रसरणात् D_2, K_5, K_6. [6] हलपर्यायसंज्ञकत्वात् हलिनीति वा पाठः Pt_2.

(पा.) शाकाख्यं—पुष्पादि । पत्रपुष्पफलमूलादिरूपभोज्यं शाकशब्दवाच्यं भवति ।

'मूलपत्रकरीराग्रफलकाण्डादिरूढजाः ।
[1]पुष्पं त्वक् कवचं चेति शाकं दशविधं स्मृतम् ॥'

'कूर' ॥ तण्डुलीयो—मारिषः ।

'[2]मारिषे जीवशाकः स्यादत्राल्पे[3] तण्डुलीयकः ।
मेघनादो[4] विगण्डीरम् ॥'

इति [5]यादववचनात् । 'चिरिकूर' । मारिषः, जीवः, शाकनाम । 'तोंबकूर' ॥ विशल्या—शक्रपुष्प्यपि । फलिनीशाकनामानि । 'नादंटिजालुकूर । अदे तरिगोरानुन्तु' ॥ 'तिन्दुकाकारपत्रस्तु विटपाग्निशिखा मता' ॥ १३६ ॥

[1] त्वक्पुष्पं कवकं चेति B_3. [2] मारिषः B_3. [3] तत्र B_3. [4] मेघनादोऽपि गण्डीरं B_3. [5] वैजयन्ती (पृ. ५७, श्लो. १५०–१.)

स्याद्दक्षगन्धा छगलाण्ड्यावेगी वृद्धदारकः ।
जुङ्गो ब्राह्मी तु मत्स्याक्षी वयःस्था सोमवल्लरी ॥ १३७ ॥

(वि.) स्यादिति—ऋक्षवत् क्रिमीन् [1]गन्धयतेऽर्दयतीति ऋक्षगन्धा । 'गन्ध अर्दने' । छगलस्याजस्येवाण्डान्यस्थीन्यस्या इति छगलाण्डी । [2]छगलाङ्गीति वा पाठः ।

धातुवृद्धिकरत्वाद् आवेगोऽस्या अस्तीति आवेगी[3]। वृद्धत्वं दारयतीति[4] वृद्धदारकः। 'दॄ विदारणे'। जुङ्गति कफाल्पादिदोषान्[5] वर्जयतीति जुङ्गः। 'जुगि वर्जने'। ऋक्षगन्धानामानि। 'बोद्दि कूरपेल्लु'॥ [6]पावनत्वात् ब्राह्मी। मत्स्याक्षितुल्यपुष्पत्वात् मत्स्याक्षी। [7]वयसि तिष्ठतीति वयःस्था। 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ'। सोमवत् शीतवीर्यत्वात् सोमवल्लरी[8]। ब्राह्मीनामानि। 'पोन्नगण्टिकूरपेल्लु'॥ १३७॥

[1] गन्धयति K_5, K_6, Pt_2. [2] छगलाङ्गसदृशावयवत्वात् छगलाङ्घ्री K_5, K_6. [3] वृष्यत्वादावेगोऽस्याः D_2, K_5. [4] B_1, K_3, K_6 add नाशयति. [5] °रोगान् D_2, K_3, K_5. [6] ब्राह्मणीवत् पवित्रत्वात् B_1, D_2, K_3. [7] वयः स्थापयति F_2, Pt_2. [8] सोमांशभूतवल्लरीत्वात् B_1, D_2, G.

(पा.) स्यादृक्षगन्धा—जुङ्गः। जुङ्गाख्यशाकनामानि। 'बोद्धिकूर'॥ ब्राह्मी तु। मण्डूकब्रह्मीनाम। 'ब्राह्मी कपोतवेगा स्यान्माण्डूकीति सुवर्चला' इति [1]वैजयन्ती॥ मत्स्याक्षी। लोहमारकनाम। 'पोन्नगंटि'॥ 'मत्स्याक्ष्यां [2]शालशारिण्डौ पत्तूरो लोहमारकः' इति वैजयन्ती (पृ. ५८, श्लो. १५६)॥ वयस्था—वल्लरी। सोमवल्लरीनामानि। 'सेंमेदकूर'। 'ब्रह्मयां सत्यवती [3]ब्राह्मी मत्स्याक्षी सोमवल्लरी' इति वैजयन्ती (पृ. ५७, श्लो. १४४)॥ १३७॥

[1] मुद्रितग्रन्थे न दृश्यते श्लोकार्धम्. [2] शालीनौ इति मुद्रितग्रन्थे. [3] ब्रह्मी B_3.

पटुपर्णी हैमवती स्वर्णक्षीरी हिमावती।
हयपुच्छी तु काम्बोजी माषपर्णी महासहा॥ १३८॥

(वि.) पटुपर्णीति—पटूनि श्रेष्ठानि पर्णान्यस्या इति पटुपर्णी[1]। [2]हिमवति [3]प्रचुरत्वाद् हैमवती। स्वर्णवर्णं क्षीरमस्या इति [4]स्वर्णक्षीरी। हिमं[5] शीतलत्वमस्या इति हिमावती। स्वर्णक्षीरीनामानि। 'कंकोट्टुपुचेट्टु'॥ [6]हयपुच्छाभशाखात्वाद् हयपुच्छी। काम्बोजदेशे भवा [7]काम्बोजी। माषस्येव पर्णान्यस्या माषपर्णी। महान्[8] रोगः सह्यतेऽनया महासहा। 'षह मर्षणे'। माषपर्णीनामानि। 'कारुमिनुमु'॥ १३८॥

[1] श्रेष्ठपर्णत्वात् D_2, K_5, K_6; वरं श्रेष्ठं पर्णमस्या वरपर्णी K_2, K_3. [2] हिमवद्गिरौ F_2, Pt_2. [3] प्रचुरा K_3, K_5, K_6. [4] स्वर्णवर्णक्षीरत्वात् K_5, K_6. [5] हिमत्वमस्याः K_3, K_6; हेमवती D_2, K_2. [6] हयपुच्छाकारत्वात् F_2, Pt_2. [7] काम्भोजी K_2, K_6. [8] महारोगान् सहत इति Pt_2.

(पा.) पट्टपर्णी—हिमावती। शेषे—'क्षीरिणी काञ्चनाह्वा च तिक्तदुग्धा च कर्षिणी'। हेमदुग्धिकानामानि। 'रेडुंढिवारिनानावालु'।

'हेमपीतं पयस्तस्या हिमवद्भूमिसंभवा।
सा नागजिह्विकाकारा तन्मूलं वणिगौषधम्॥'

हयपुच्छी—महासहा। वनमाषनामानि। 'कारुमिनुमु'॥ १३८॥

तुण्डिकेरी रक्तफला बिम्बिका पीलुपर्ण्यपि।
बर्बरा कबरी तुङ्गी खरपुष्पाजगन्धिका॥ १३९॥

(वि.) तुण्डिकेरीति—[1]तुण्डिकमोष्ठबिम्बमियत्र्यनुकरोतीति तुण्डिकेरी। 'ऋ गतौ'। [2]रक्तवर्णफलत्वाद् रक्तफला। फलैरोष्ठबिम्बमनुकरोतीति [3]बिम्बिका। पीलोरिव पर्णान्यस्याः पीलुपर्णी। तुण्डिकेरीनामानि। '[4]दोण्डचेट्टुपेल्लु'॥ कुटिलह्रस्वकेशाभत्वाद् बर्बरा[5]। [6]कबरी च। विरुद्धलक्षणया तुङ्गत्वात् [7]तुङ्गी। खराणि परुषाणि पुष्पाण्यस्याः खरपुष्पा[8]। अजस्येव गन्धोऽस्या अस्तीति अजगन्धिका। खरपुष्पानामानि॥ 'वायण्टचेट्टुपेल्लु'॥ १३९॥

[1] तुण्डं वदनमाश्रयत्वेनास्येति, तुण्डिकमोष्ठः F_2, Pt_2. [2] रक्तं फलमस्याः Pt_2. [3] ओष्ठस्य बिम्बमाकृतिरिव फलमस्याः F_2, Pt_2. [4] 'तोंडेयबीलु' J_2. [5] परुषपर्णत्वात् F_2, Pt_2. [6] केशसाम्यात् J_2, Pt_2. [7] अतितीक्ष्णत्वात् F_2, Pt_2. [8] तीक्ष्णपुष्पत्वात् F_2, Pt_2.

(पा.) तुण्डिकेरी—पीलुपर्ण्यपि। बिम्बिलतानामानि। 'दोंड'॥ बर्बरा—अजगन्धिका[1]। बर्बराशाकनामानि। 'दायिंट[2]'॥ १३९॥

[1] अजगन्धिनी B_3. [2] 'वायिंट' B_3.

एलापर्णी तु सुवहा रास्ना युक्तरसा च सा।
चाङ्गेरी चुक्रिका दन्तशठाम्बष्ठाम्ललोणिका॥ १४०॥

(वि.) एलापर्णीति—एलाया[1] इव पर्णान्यस्या इति एलापर्णी। सुष्ठु वहत्यामोदमिति[2] सुवहा। 'वह प्रापणे'। रस्यत इति रास्ना। 'रस आस्वादने[3]'। युक्तः प्रियो रसोऽस्या इति [4]युक्तरसा। एलापर्णीनामानि। 'सन्नरास्नमुपेल्लु'॥ [5]चाङ्गं

दन्तपटुत्वमीरयति अपगमयतीति चाङ्गेरी[6]। चकन्त्यनेनेति चुक्रः अम्लः। तद्योगात् चुक्रिका। 'चक तृप्तौ'। चुक्रिकेति वा पाठः। चुक्रयन्ति व्यथन्तेऽस्या उष्णवीर्यत्वात् [7]चुक्रिका। 'चुक्र व्यथने'। आम्लत्वाद् दन्तानां शठं करोतीति दन्तशठा[8]। अम्बेव तिष्ठतीति अम्बष्ठा[9]। अम्लरसेन दन्तान् लुनातीति अम्ललोणिका[10]। 'लूञ् छेदने'। अम्ललोणिकानामानि। 'पुलिचिन्तपेल्लु[11]'॥ १४०॥

[1] एलापर्णानीव पर्णानि B_1, J_2. [2] रसं F_2, Pt_2. [3] आस्वादे Pt_2. [4] रसेन युक्ता F_2, Pt_2. [5] F_2, Pt_2 add चङ्गो दक्षः तस्य भावः चाङ्गं. [6] K_6 adds 'ईर क्षेपे.' [7] चक्रिका K_5, K_6. [8] दन्तान् शठतीति, 'शठ हिंसासंक्लेशनकैतवेषु' K_5, K_6. [9] अम्बे शब्दे D_2, K_5, K_6; अम्बशब्दे K_2; I adds 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ'. [10] आम्ल° Pt_2. [11] 'हलिहरुवे' J_2.

(पा.) एलापर्णी—युक्तरसा च सा। रास्नानामानि। 'कारुयालकि'॥ चाङ्गेरी—अम्ललोणिका। वैद्यके[1]—'क्षुद्राम्लिका तु चाङ्गेरी लोणिका चाम्ललोणिका'। इति। चाङ्गेरीनामानि। 'पुलिचिंचलम्'। अम्बरोहिकेति पाठः साधुः। अम्बरोलिकेति केचित्॥ १४०॥

[1] ध. नि. ५. ३६.

सहस्रवेधी चुक्रोऽम्लवेतसः शतवेध्यपि।
नमस्कारी गण्डकाली समङ्गा खदिरेत्यपि॥ १४१॥

(वि.) सहस्रवेधीति—[1]सहस्रसंख्याकैर्मूलैर्भुवं विध्यतीति सहस्रवेधी। शतवेधी च। [2]चुक्रयन्ति व्यथन्तेऽस्मादुष्णवीर्यात् चुक्रः। 'चुक्र व्यथने'। [3]अम्लरससंयुक्तो वेतसः अम्लवेतसः। अम्लवेतसनामानि। 'पुल्ल प्रब्बलिपेल्लु'॥ [4]अञ्जलिरूपत्वान्नमस्करोतीव नमस्कारी। गण्डेषु ग्रन्थिषु कालिमास्या[5] अस्तीति गण्डकाली। समन्तादङ्गतीति समङ्गा। 'अगि गतौ'। सम्यगङ्गान्यस्या इति वा[6]। खदिरवत्[7] कृष्णसूक्ष्मपर्णत्वात् खदिरा। खदिरानामानि। '[8]मुनुगुदामरपेल्लु'॥ १४१॥

[1] सहस्रं रोगान् विध्यतीति, 'व्यध ताडने' F_2, K_3, Pt_2. [2] चक्रयन्ते वध्यन्ते दन्ता अनेनेति चुक्रः। 'चक प्रतिघाते' Pt_2. [3] अम्लरसोपेतः D_2, K_5, K_6. [4] अञ्जल्याकारपर्णशालिनीत्वात् K_5, K_6; K_6 adds पर्णैर्नमस्कुर्वन्निव तिष्ठति. [5] काली F_2, Pt_2. [6] संकुचितानि पत्ररूपाण्यङ्गानि F_2, Pt_2. [7] खदिर इव सूक्ष्मपत्रत्वात् F_2, Pt_2. [8] 'मोगुडुदामर' K_6; 'मुगुलतावरे' J_2.

(पा.) सहस्रवेधी—शतवेध्यपि। अम्लवेतसनामानि। 'अम्लवेतसमु'। नमस्कारी—खदिरेत्यपि। वैद्यके—

'रक्तपादी[1] शमीपत्रा समङ्गाञ्जलिकारिका।
लज्जालुर्गण्डकारी च रास्ना खदिरिकेत्यपि॥'

इति। अञ्जलिकारिकानामानि। 'मुणुगुदामर'॥ १४१॥

[1] पूर्वार्धम्—ध. नि. ४. १०९.

जीवन्ती जीवनी जीवा जीवनीया मधुस्रवा।
कूर्चशीर्षो मधुरकः शृङ्गह्रस्वाङ्गजीवकाः॥ १४२॥

(वि.) जीवन्तीति—जीवन्ति [1]प्राणिनोऽनयेति जीवन्ती। जीवनी। जीवा। जीवनीया च। 'जीव प्राणधारणे'। [2]मधु स्रवतीति मधुस्रवा। 'स्रु[3] गतौ'। जीवन्तीनामानि। 'पालकूरपेल्लु'॥ कूर्चवत् श्मश्रुवत् [4]शीर्षमस्येति कूर्चशीर्षः। मधुरत्वात् [5]मधुरकः। [6]शृङ्गाभावयवयोगात् शृङ्गः। [7]ह्रस्वान्यङ्गान्यस्य ह्रस्वाङ्गः। जीवयतीति जीवकः[8]। जीवकनामानि। '[9]जीवकमुसुगन्धद्रव्यमुपेल्लु'॥ १४२॥

[1] F_2, J_2, Pt_2 omit. [2] B_1, J_2 omit 3 lines. [3] 'स्रु स्रवणे' Pt_2.
[4] समशीर्षत्वात् F_2, Pt_2. [5] मधुकरत्वात् मधुकर: K_5. [6] शृङ्गयोगात् F_2, Pt_2.
[7] ह्रस्वावयवत्वात् Pt_2. [8] K_6 adds 'जीव प्राणधारणे'. [9] 'जीवरमु' K_2; 'जीवर' J_2.

(पा.) जीवन्ती—मधुस्रवा। जीवन्तीनामानि।

'चक्षुष्या सर्वदोषघ्नी जीवन्ती मधुरा हिमा।'

इति धन्वन्तरिः (ध. नि. १. १४१)। 'पालकूर'॥ कूर्चशीर्षो—जीवकाः। शेषे—'दीर्घायुः[1] सर्जकः स्वादुः प्राणदश्चिरजीव्यपि'। जीवकनामानि। 'जीवकमु'॥ १४२॥

[1] 'ह्रस्वाङ्गो मधुरः स्वादुः प्राणदश्चिरजीव्यपि' इति ध. नि. १. १२३.

किराततिक्तो भूनिम्बोऽनार्यतिक्तोऽथ सप्तला।
विमला सातला भूरिफेना चर्मकषेत्यपि॥ १४३॥

(वि.) किराततिक्त इति—तिक्तरसयोगात् तिक्तः, किरातदेशे भवस्तिक्तः किराततिक्तः। भुवि निम्बो भूनिम्बः। अनार्याः किराताः तद्देशे भवस्तिक्तः[1] अनार्यतिक्तः।

भूनिम्बनामानि। 'नेलवेमुपेल्लु'॥ सपति स्वावयवेषु समेता[2] सप्तला। 'षप समवाये'। विगतं मलमनयेति[3] विमला। सातं सुखं लातीति[4] सातला[5]। सतां सुखं लातीति वा। भूरयः फेनबिन्दवोऽस्याः सन्तीति भूरिफेना। चर्म कषतीति चर्मकषा। 'कष हिंसायाम्'। चर्मकसेति पाठे चर्म कसति वर्धतेऽत्रेति चर्मकसा। 'कस गतौ'। सप्तलानामानि। 'सम्वरेनिपेल्लु'॥ १४३॥

[1] तिक्तरसश्च B₁, K₅.　[2] समवैति K₅, K₆.　[3] अस्याः D₂, K₅, K₆.
[4] D₂, K₅, K₆ add रोगाद्यपनयनेन.　[5] I, J₂ add 'ला दाने'.

(पा.) किराततिक्तो—अनार्यतिक्तः। भूनिम्बनामानि। 'नेलवेमु'। अनुक्तम्—'[1]काकजङ्घा तु शार्ङ्गष्ठा[2] षडश्रा च विलोमिका[3]'। 'वेलमलन्दि'। स भूनिम्बावान्तरभेदः॥ अथ सप्तला—चर्मकषेत्यपि। चर्मेव कसति वर्धत इति चर्मकसेति दन्त्योपधः सुभूतिटीकायां व्युत्पादितः। सातलानामानि।

'फेनाभबिन्दुयुक्तेयं पश्चाद्देशसमुद्भवा।
सातरिष्येव विख्याता गन्धद्रव्यं वणिग्धनम्॥'

'संबरेणि'॥ १४३॥

[1] 'दास्यां षडश्रा शार्ङ्गष्ठा काकजङ्घा विलोमिका' इति वैजयन्त्याम् (पृ. ५४, श्लो. १११).
[2] शार्ङ्गिष्ठा B₃.　[3] विलोलिका B₃.

वायसोली स्वादुरसा वयःस्थाथ मकूलकः।
निकुम्भो दन्तिका प्रत्यक्श्रेण्युदुम्बरपर्ण्यपि॥ १४४॥

(वि.) वायसोलीति—वायसवदुलति चलतीति वायसोली। 'उल संचलने'। अवलीयत इति वा। 'ली श्लेषणे'। स्वादू रसोऽस्या इति स्वादुरसा। वयसि स्थीयतेऽनयेति वयःस्था। कायस्थेति पाठे काये बुध्ने तिष्ठतीति [1]कायस्था। 'ष्ठा गतिनिवृत्तौ'। वयःस्थानामानि। 'कारुगोलिमि'॥ [2]मङ्क्यते चित्रत्वात् मकूलकः। 'मकि मण्डने'। रसाधारत्वेन निश्चितः कुम्भो निकुम्भः। [3]कफादिदोषाः दाम्यन्त्युपशाम्यन्त्यनयेति दन्तिका। 'दमु उपशमने'। प्रत्यक् तिर्यक् पर्णश्रेणयोऽस्याः सन्तीति [4]प्रत्यक्श्रेणी। उदुम्बरस्येव [5]पर्णान्यस्या उदुम्बरपर्णी। दन्तिकानामानि। 'दन्तिचेट्टुपेल्लु'॥ १४४॥

[1] क्रीयते ज्ञायते कयः। 'कि ज्ञाने'। कये बुध्ने तिष्ठतीति कयस्था K_5, K_6. [2] मङ्कते राजते B_1, J_2, K_3. [3] दम्यन्ते दोषा अनयेति F_2, Pt_2. [4] प्रत्यग्भवती(न्ती) प्रत्यक् श्रेणिरस्याः Pt_2. [5] पर्णानीव पर्णानि Pt_2.

(पा.) वायसोली—वयःस्था। कायस्थेति केचित्। अत्र कालिका काकोली शुक्लादयः शब्दाश्च। गौडदेशप्रसिद्धकाकोलीनामानि। 'काकोलीकारुकोरिञ्जि'॥ अथ मकूलकः—उदुम्बरपर्ण्यपि। दन्तीनामानि। 'दन्तिचेट्टु'॥ १४४॥

अजमोदा तूग्रगन्धा ब्रह्मदर्भा यवानिका।
मूले पुष्करकाश्मीरपद्मपत्राणि पौष्करे॥ १४५॥

(वि.) अजमोदेति—अजस्येव[1] मोदो गन्धोऽस्या अस्तीति अजमोदा। उग्रो गन्धोऽस्या उग्रगन्धा। ब्रह्मसंबन्धित्वात् दर्भाकारत्वाच्च ब्रह्मदर्भा[2]। यवानीव[3] सूक्ष्मपुञ्जसरूपत्वाद् [4]यवानिका। अजमोदानामानि। 'अजमोदमनुनोममुपेल्लु[5]'॥ स्थलपद्मिनीमूलत्वेन पुष्करस्य मूलमिदं पुष्करम्[6]। [7]काश्मीरदेशे भवं काश्मीरम्। पद्मस्येव पत्राण्यस्य पद्मपत्रम्। पुष्करस्येदं पौष्करम्। पुष्करमूलनामानि। 'पुष्करमूलमुपेल्लु[8]'॥ १४५॥

[1] अजवत् K_5, K_6. [2] ब्रह्मदर्भत्वात् D_2, K_5. [3] J_2 adds वृत्त°. [4] यवसादृश्यात् F_2, Pt_2. [5] 'ओमपूंगूरपेरु' I; 'अवत्तिका' J_2. [6] K_5, K_6 add पुष्णातीति पुष्करं; 'पुष पुष्टौ' K_6. [7] काश्मीरदेशजन्यत्वात् K_5, K_6; कश्मीर° K_2. [8] K_3 adds 'नालुगु'.

(पा.) अजमोदा—यवानिका। इयं द्विविधा। एका गन्धद्रव्यम्। अपरा क्षेत्रजा। द्वयोर्नामानि। 'अजमोदमुन्नु वोममुन्नु'॥ मूले—पौष्करे। पौष्करे मूले पुष्करकाश्मीरपद्मपत्राणि स्युः। द्रव्यावल्यां तु—

'मूलं पुष्करमूलं च पौष्करं पुष्कराह्वयम्।
काश्मीरं पुष्करजटाचीरं तत् पद्मपत्रकम्॥
श्वासारिब्रह्मतीर्थं च पद्मकं पुण्यसागरम्॥'

इति मूलपौष्करशब्दौ पर्यायत्वेनोक्तौ॥ १४५॥

अव्यथातिचरा पद्मा चारटी पद्मचारिणी।
काम्पिल्यः कर्कशश्चन्द्रो रक्ताङ्गो रोचनीत्यपि॥ १४६॥

(वि.) अव्यथेति—न व्यथतेऽनयेति [1]अव्यथा। 'व्यथ भयचलनयोः'। अत्यर्थं चरति व्याप्नोतीति अतिचरा। 'चर[2] गतिभक्षणयोः'। [3]पद्मसादृश्यात् पद्मा। चरति व्याप्नोतीति चारटी। पद्ममिव चरतीति पद्मचारिणी। 'मेट्ट (काश्मीरदेशपु) [4]दामरपेल्लु'॥ कम्पिल्याख्यदेशे भवः काम्पिल्यः। कटुतिक्तोष्णरूपत्वात् कृणोतीति कर्कशः[5]। 'कृञ् हिंसायाम्'। रोगहरणेन[6] चन्दयत्याह्लादयतीति चन्द्रः। 'चदि आह्लादने'। रक्तमङ्गमस्येति रक्ताङ्गः। [7]रोचयति [8]रक्तपर्णेनेति रोचनी। 'रुच दीप्तौ'। रोचनीनामानि। 'कम्पिल्लमुपेल्लु'॥ १४६॥

1 न व्यथयति K_5, K_6.　2 'चर गतौ' D_2, K_5.　3 पद्माभत्वात् K_2, K_6.
4 '°मन्दलितामरपेरु' K_5.　5 कठिनत्वात् कर्कशः F_2, Pt_2.　6 पित्तश्लेष्मादिरोगिणो रोगहरत्वेन D_2, J_2, K_6.　7 रोचते Pt_2.　8 °वर्ण° I.

(पा.) अव्यथा—पद्मचारिणी। शेषे—'पद्मावती गन्धमूला लक्ष्मीः श्रेष्ठा च पुष्करा'। स्थलपद्मिनीनामानि। 'मेट्टदामर'॥ काम्पिल्यः—रोचनीत्यपि। 'रजतो रोहिताङ्गश्च कर्कशो रक्तचूर्णकः। करम्बः स्यात्' इतीन्दुः। काम्पिल्यनामानि। 'कम्पिल्लमु'॥ १४६॥

प्रपुन्नाटस्त्वेडगजो दद्रुघ्नश्चक्रमर्दकः।
पद्माट उरणाक्षश्च पलाण्डुस्तु सुकन्दकः॥ १४७॥

(वि.) प्रपुन्नाट इति—प्रकर्षेण पुमांसं नाटयतीति प्रपुन्नाटः। [1]प्रकर्षेण पुनातीति वा[2]। 'पूञ् पवने'। बलं प्रपुणतीति प्रपुण्णाट इति वा पाठः। 'पुण कर्मणि शुभे'। एडाभपुष्पत्वाद्[3] एडः। गज्यत[4] इति गजः। 'गज शब्दे'। एडश्चासौ गजश्च एडगजः। दद्रुं रोगं हन्तीति दद्रुघ्नः[5]। चक्राणि दद्रुमण्डलानि मृद्नाति नाशयतीति चक्रमर्दकः[6]। 'मृद[7] क्षोदे'। पद्मवदटति चरतीति पद्माटः। 'अट पट गतौ'। उरणो[8] मेषस्तदक्षिसदृशपुष्पत्वाद् उरणाक्षः। उरणाख्य इति वा पाठः। तदोरणस्य मेषस्याख्या अस्येति। पद्माटनामानि। 'तगिरसचेट्टुपेल्लु'॥ कफं पिपर्ति पूरयतीति पलाण्डुः। 'पृ पालनपूरणयोः'। शोभनः कन्दोऽस्यास्तीति सुकन्दकः। पलाण्डुनामनी॥ '[9]नीरुल्लि-पेरु'॥ १४७॥

1 D_2, K_5, K_6 add कफहरत्वेन.　2 प्रपुनाटः K_2, K_3.　3 मेषाक्षितुल्यत्वात् K_5.
4 B_1, I, K_2 add शब्द्यते; श्रेष्ठत्वात् F_2, Pt_2.　5 F_2, Pt_2 add 'हन हिंसागत्योः'.
6 मर्दनः J_2.　7 'मृद मर्दने' K_3, K_6.　8 उरणस्यैडस्याक्षितुल्यपुष्पत्वात् B_1, K_5.
9 'केम्पुनीरुल्लि' J_2.

(पा.) प्रपुन्नाटः—उरणाक्षश्च। 'प्रपुन्नटः प्रपुन्नाडो[1] दद्रुपामनिघातकः' इति वैद्यके। प्रपुन्नाटनामानि। 'तंटेपुचेट्टु'॥ पलाण्डुस्तु सुकन्दकः। पलण्डुश्च पलण्डश्च पलाण्डुनामनी। 'नीरुल्लि'॥ १४७॥

[1] प्रपुन्नाटः B_3.

लतार्कदुर्द्रुमौ तत्र हरितेऽथ महौषधम्।
लशुनं गृञ्जनारिष्टमहाकन्दरसोनकाः॥ १४८॥

(वि.) लतार्क इति—[1]लताभिः शाखाभिरर्च्यत इति लतार्कः। अपवित्रत्वेन दुष्टो द्रुमो दुर्द्रुमः। हरितपलाण्डुनामनी। 'पच्चनिनीरुल्लिपेरु'॥ महच्च तदौषधं च महौषधम्। [2]अश्यते भुज्यत इति लशुनम्। 'अश भोजने'। गृञ्ज्यते कुत्सितं शब्द्यत इति गृञ्जनः[3]। 'गृजि शब्दे'। न [4]रिष्यतीत्यरिष्टं। 'रिष हिंसायाम्'। महान् कन्दो यस्य सः महाकन्दः। षट्सु रसेषु एकेनाम्लरसेनोनः [5]रसोनकः। लशुननामानि। 'वेल्लुल्लिपेल्लु'॥ १४८॥

[1] लतार्कस्यार्काह्वयस्यावयवसदृशावयवत्वात् लतार्कः B_1, D_2, K_5. [2] लशति कफादिकमिति, 'लश भेदने' D_2, I, K_2, K_5. [3] गृञ्जनं D_2, K_2, K_5. [4] रिष्यते K_6; नास्ति रिष्टं हिंसास्मादिति F_2, Pt_2. [5] अम्लरसेन कटूनत्वात् D_2, K_5, K_6.

(पा.) लतार्कदुर्द्रुमौ—हरिते। हरितपलाण्डुनामनी। 'पच्चनिनीरुल्लि'। अथ महौषधं—रसोनकाः। लशुननामानि। 'वेल्लुल्लि'। वैद्यके तु[1]—

'लशुनं दीर्घपत्रं च पिच्छागन्धो महौषधम्।
पलण्डुश्च पलाण्डुश्च लतार्कश्च पताकिका॥
गृञ्जनो यवनेष्टश्च पलाण्डोर्दश जातयः॥'

इत्युक्तम्॥ १४८॥

[1] इति सुश्रुतेनोक्तत्वात्—भानुजीदीक्षितः (पृ. २०३).

पुनर्नवा तु शोथघ्नी वितुन्नं सुनिषण्णकम्।
स्याद्वातकः शीतलोऽपराजिता शणपर्ण्यपि॥ १४९॥

(वि.) पुनर्नवेति—पुनः पुनर्नवो[1] भवतीति पुनर्नवा। पुनर्भव इति वा पाठः। [2]शोथं हन्तीति शोथघ्नी। शोफघ्न इति वा पाठः। 'हन हिंसागत्योः'। शोथघ्नीनामनी। '[3]गलिजेरुपेरु'॥ वितुद्यते विशेषेण छिद्यत इति वितुन्नम्। 'तुद व्यथने'। सुष्ठु निषीदन्ति [4]गुणा अत्रेति[5] सुनिषण्णकम्। 'षद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु'। वितुन्नना-मनी। नीरुचेञ्चलिपेल्लु॥ वातं करोतीति वातकः। अत एव शीतं लातीति शीतला। रोगैरपराजितत्वाद्[6] अपराजिता। शणस्येव पर्णान्यस्याः शणपर्णी। शणपर्णीनामानि। 'सोमिदपुचेट्टपेल्लु[7]'॥ १४९॥

[1] नवीभवति B_1, K_5. [2] शोफं J_2. [3] 'गणक्षिलु' J_2. [4] D_2, K_5, K_6 add दीपकत्वादि°. [5] अस्मिन् K_5, K_6. [6] रोगान् जिता, 'जि अभिभवे'. [7] 'उलिगु' J_2.

(पा.) पुनर्नवा—[1]शोफघ्नी। पुनर्नवानामनी। 'गलिजेरु'।

'शोभघ्न्यां पूरणा[2] पूरी वर्षाभ्वी जीवबोधिनी[3]॥
पुनर्नवा च रक्तायां तस्यां योग्या कटिल्लका[4]।
श्वेतायां वृश्चिकोऽल्पायां दीर्घपत्री विटाटिका॥
अस्या जात्यन्तरे [5]स्वल्पे पूरणी [6]हस्तिपूरणी॥'

इति वैजयन्ती (पृ. ५७, श्लो. १४५-७)। वितुन्नं सुनिषण्णकम्। जलचुक्रिकानामानि। 'नीरुचिंचिलम्'। स्याद्वातकः—शणपर्ण्यपि।

'बलापराजिता मोटा स्यन्दा शीतलवातलः।'

इत्यायुर्वेदप्रकाशोक्त्या शीतलवातल इत्येकपदमिति केचित्। शणपर्णीनामानि। 'सोमिदम्'॥ १४९॥

[1] शोभघ्नी B_3. [2] पूरणः पूरः B_3. [3] बोधनी B_3. [4] कटुल्लकः B_3. [5] सर्वे B_3. [6] हस्त° B_3.

पारावताङ्घ्रिः कटभी पण्या ज्योतिष्मती लता।
वार्षिकं त्रायमाणा स्यात् त्रायन्ती बलभद्रिका॥ १५०॥

(वि.) पारावताङ्घ्रिरिति—पारावताङ्घ्रिसदृशावयवयोगात् [1]पारावताङ्घ्रिः। कटत्यावृणोतीति [2]कटभी। 'कटे वर्षावरणयोः'। पण्यते स्तूयत[3] इति पण्या। 'पण

व्यवहारे स्तुतौ च'। ज्योतिरुष्णमस्या अस्तीति ज्योतिष्मती[4]। दूरप्रसरात्[5] लता[6]। ज्योतिष्मतीनामानि। 'एक्कुडुदिंगेपेल्लु'॥ वर्षासु भवं वार्षिकम्। रोगेभ्यस्त्रायत इति त्रायमाणा। 'त्रैङ् पालने'। त्रायन्ती च। बलेन प्राणेन भद्रत्वात् बलभद्रिका[7]। त्रायमाणानामानि। 'कटुगानुगुपेल्लु'॥ १५०॥

[1] रक्तत्वेन पारावताङ्घ्रिसदृशात् F_2, Pt_2. [2] कटतिः B_1; कटती J_2. [3] B_1, K_2, K_3 add मधुकरित्वात्; मेधाकरित्वात् I, J_2. [4] अग्न्याभावयवत्वात् D_2, K_3, K_6. [5] °प्रसरणात् K_5, K_6. [6] J_2 adds लतति, 'लति व्याप्तौ'. [7] बलेन भद्रिका F_2, Pt_2.

(पा.) [1]पारावताङ्घ्रिः—लता। शेषे—

'ज्योतिष्का साग्निभा सा च लवणोक्ता च दुर्मदा।
स्यात्सुपर्णलता चैद्या त्रिपर्णी किंशुकापि च॥'

ज्योतिष्मतीनामानि। 'मानेरुदीग'॥ वार्षिकं—बलभद्रिका। त्रायन्तीनामानि। 'कलुक्रान्त'॥ १५०॥

[1] कटभिरिति पाठः B_3.

विष्वक्सेनप्रिया घृष्टिर्वाराही बदरेति च।
मार्कवो भृङ्गराजः स्यात् काकमाची तु वायसी॥ १५१॥

(वि.) विष्वक्सेनप्रियेति—[1]विष्वक्सेनस्य प्रिया विष्वक्सेनप्रिया। वराहैर्घृष्यत इति [2]घृष्टिः। 'घृष संकर्षणे'। [3]वराहैराक्रान्ता वाराही। बदति स्थिरीभवतीति बदरा। 'बद स्थैर्ये'। वाराहीनामानि। 'पांचितींगेपेल्लु'॥ मार्कः संपर्कः औषधेषु तं वातीति मार्कवः[4]। 'वा गतिगन्धनयोः'। [5]भृङ्गवद् राजते भृङ्गराजः। 'राजृ दीप्तौ'। भृङ्गराजनामनी। [6]'गुंटगलगरपेल्लु'॥ काकान् मञ्चत इति काकमाची। 'मचि धारणोच्छ्रायपूजनेषु'। काकमूचीति पाठे काकवर्णेन मूयते संबध्यत इति काकमूची। 'मूङ् बन्धने'। वायसवर्णरसत्वाद् वायसी। 'कांचिचेट्टुपेल्लु[7]'॥ १५१॥

[1] विष्वक्सेनप्रियत्वात् F_2, Pt_2. [2] ग्रष्टिरिति पाठे प्रयोगबाहुल्याद् घकारस्य गकारः D_2, K_5, K_6. [3] वराहाक्रान्तत्वात् K_6. [4] शोफादिरोगान् मार्जयति मार्कवः। 'मृजूष् शुद्धौ' B_1, J_2, K_6; मार्जवः K_3. [5] K_5, K_6 add वर्णात्. [6] 'गरुडा' J_2. [7] 'कांचुरुकांगे' J_2.

(पा.) विष्वक्सेनप्रिया—बदरेत्यपि । यद्रसयोगेन तक्रस्यानतता तल्लतानामानि । 'पांचितींगे' ।। मार्कवो—स्यात् । द्रव्यावल्याम्—

'अङ्गारको भृङ्गराजो भृङ्गः स्यात् केशरञ्जनः ।
भृङ्गारकेशरागा च भृङ्गराजार्थवाचकाः ॥'

इति । भृङ्गराजनामानि । 'गुंटकलगर' । काकमाची—वायसी । वैद्यके—'[1]काकार्थेभ्यः परा माची काकसाह्वा च वायसी' इति । अनेन ध्वाङ्क्षमाचीत्यादिरपि । काकी करटेत्यादिश्च । काकमाचीनामानि । 'कांचिचेट्टु । अदे नल्लवुड्डुसर' ॥ १५१ ॥

[1] 'काकमाची ध्वाङ्क्षमाची काकाह्वा चैव वायसी' इति ध. नि. (४. २१).

शतपुष्पा सितच्छत्रातिच्छत्रा मधुरा मिसिः ।
अवाक्पुष्पी कारवी च सारणी तु प्रसारिणी ॥ १५२ ॥
तस्यां कटंभरा राजबला भद्रबलेति च ।

(वि.) शतपुष्पेति—बहुपुष्पत्वात्[1] शतपुष्पा । [2]सितच्छत्राभानि पुष्पाण्यस्या इति सितच्छत्रा । छत्रमतिक्रान्ता अतिच्छत्रा । [3]विरुद्धलक्षणया मधुरत्वात् मधुरा । मस्यति परिणमतीति [4]मिसिः । 'मसी परिणामे' । अवाञ्च्यधोमुखानि पुष्पाण्यस्या अवाक्पुष्पी । कारेण यत्नेन वीयते खाद्यते, कटुतिक्तत्वादिति [5]कारवी । 'वी गतिव्याप्तिप्रजनकान्त्यसनखादनेषु' । मधुरानामानि । 'पेद्दसदापपेल्लु' ॥ [6]सार्यते निःसार्यते पीडानयेति सारणी । प्रसारिणी च । 'सृ गतौ' । कटिं श्रोण्याद्यवयवं बिभर्ति पुष्णातीति[7] कटंभरा । '[8]डुभृञ् धारणपोषणयोः' । बलप्रदवस्तुषु राजवन्मुख्यत्वाद् राजबला । भद्रं बलमस्या अस्तीति भद्रबला । प्रसारिणीनामानि । [9]'गोन्तेमगोरुचेट्टुपेल्लु' ॥ १५२ ॥

[1] °पुष्पयोगात् K_5, K_6. [2] सितानि छत्राकाराणि D_2, K_3. [3] F_2, Pt_2 add कटुतिक्तरसत्वेऽपि. [4] मसिः K_6. [5] करोतीति कारुः तस्येयं कारवी F_2, Pt_2. [6] सार्यन्ते वातसंकुचितान्यङ्गान्यनयेति F_2, Pt_2. [7] D_2, J_2 add वातहरणेन. [8] 'भृञ् भरणे' K_5, K_6, Pt_2. [9] 'हेसर्वणा' J_2.

(पा.) शतपुष्पा—कारवी च । शतपुष्पानामानि । 'सदाप' । सारणी—भद्रबलेति च । प्रसारिणीनामानि । 'गोंतेमगारु । दूसर' ॥ १५२ ॥

जनी जतूका जननी जतुकृच्चक्रवर्तिनी ॥ १५३ ॥
संस्पर्शाथ शटी गन्धमूली षड्ग्रन्थिकेत्यपि ।
कर्चूरोऽपि पलाशोऽथ कारवेल्लः कटिल्लकः ॥ १५४ ॥
सुषवी चाथ कुलकं पटोलस्तिक्तकः पटुः ।

(वि.) जनीति—जनयति शैत्यादिकं जनी । जननी च । 'जनी प्रादुर्भावे' । जतु लाक्षा तद्वद्रोगक्षयं करोतीति जतूका । [1]जतुकृच्च । चक्रे शाकानां समूहे वर्तत[2] इति चक्रवर्तिनी । 'वृतु वर्तने' । शीतगुणत्वात् सम्यक् स्पृश्यते [3]संस्पर्शा । 'स्पृश संस्पर्शने' । संस्पर्शोऽस्या इति वा । चक्रवर्तिनीनामानि । 'कीरिन्दचेट्टुपेल्लु' ॥ शटति कफादिरोगान् नाशयतीति शटी । 'शट रुजाविशरणगत्यवसादनेषु' । गन्धयुक्तं मूलमस्या इति [4]गन्धमूली । षड्ग्रन्थयोऽस्याः सन्तीति षड्ग्रन्थिका । कर्चूं चूर्यते दहतीति कर्चूरः[5] । 'चूरी दाहे' । पृथुपलाशत्वात् पलाशः[6] । व्रणस्थं पलं मांसमश्नुते वा । 'अशू व्याप्तौ' । गन्धमूलीनामानि । 'गंट्लकचोरमुपेल्लु' ॥ कारेण प्रयत्नेन यष्ट्यादिकमवलम्ब्य वेल्लति चलतीति कारवेल्लः[7] । 'वेल्ल[8] चलने' । कटत्यावृणोतीति[9] कटिल्लकः । 'कटे वर्षावरणयोः' । सुष्ठु सूयते फलानीति सुषवी । 'षूञ् प्राणिप्रसवे' । कारवेल्लनामानि । '[10]कांकरचेट्टु' ॥ कुत्सितं लक्यते आस्वाद्यत इति कुलकम्[11] । 'लक आस्वादने' । पटति सरतीति पटोलः । 'अट पट गतौ' । तिक्तरसत्वात् तिक्तकः[12] । देहपटुत्वयोगात् पटुः । कटुरिति वा पाठे कटुरसत्वात् कटुः । पटोलनामानि । 'चेन्दुपोट्लचेट्टु[13]' ॥ १५३–४ ॥

[1] जतु करोतीति जतुकृत् F_2, Pt_2. [2] D_2, J_2 add श्रेष्ठतया. [3] समीचीनः स्पर्शोऽस्या अस्तीति F_2, Pt_2. [4] ग्रन्थिमूली J_2. [5] कचतीति कच्चूरः । 'कच बन्धने' K_5, K_6. [6] मृदुपलाशत्वात् मृदुपलाशः D_2, K_5. [7] कारवेल्ली D_2, K_5, K_6. [8] 'वेल चलने' K_6. [9] B_1, K_3 add पञ्जरादिकं. [10] 'हलुगु' J_2. [11] कुलतीति कुलकं Pt_2. [12] तिक्तरसयोगात् F_2, Pt_2. [13] 'कैपटल' J_2.

(पा.) जनी—संस्पर्शा । लाक्षाजनकलताविशेषनामानि । 'कारिंद' । अथ शटी । मूर्धन्योपधः । गन्धमूली—पलाशः । ग्रन्थिकचोरनामानि । 'गंट्लकचोरमु' । कारवेल्लः—सुषवी च । कारवेल्लनामानि । 'कांकर' । अनुक्तम्—'सुकन्दरस्तु कर्कोटः' । तद्विशेषनामनी । 'मट्टुकांकर' ॥ अथ कुलकः—पटुः । वैद्यके—

'पटोलस्तिक्तकस्तिक्तस्तिलकः कर्कशच्छदः ।
राजिमान्[1] बीजगर्भश्च कुष्ठहा कासमर्दनः ॥

प्रतीककर्कशौ चैव तथा राजिपटोलकः ।
राजिराजामृतापाण्डुभूतेभ्यश्च फलः परः ॥
रवणश्चेति ॥'

यादवस्त्वाह—

'पटोलिका ह्रस्वफला कन्याकुब्जा यवीयसी ।
सा तिक्ता तिक्तफलिका वन्या[2] तिक्तपटोलिका ॥'

इति । पटोलनामानि । 'पोट्ल' ॥ '[3]पटोलायास्तु पर्यायैर्योजयेद्भिषगुत्तमः' इति धन्वन्तरिवचनात् (ध. नि. १. ५२) तिक्तपटोलनामान्यपि । 'चेंति पोट्लानुन्नु' ॥१५३–४॥

[1] राजनामा B_3.　　[2] कन्या B_3.　　[3] पटोऽस्य च B_3.

कूष्माण्डकस्तु कर्कारुरुर्वारुः कर्कटी स्त्रियौ ॥ १५५ ॥
इक्ष्वाकुः कटुतुम्बी स्यात् तुम्ब्यलाबूरुभे समे ।
चित्रा गवाक्षी गोतुम्बा विशाला त्विन्द्रवारुणी ॥ १५६ ॥

(वि.) कूष्माण्डक इति—कुत्सित[1] ऊष्मा अण्डेषु बीजेषु यस्य [2]कूष्माण्डकः । तृप्तिं करोतीति कर्कः । इयर्तीति अरुः । 'ऋ गतौ' । कर्कश्चासावरुश्च कर्कारुः । कूष्माण्डनामनी । '[3]गुम्मडिपेल्लु' ॥ कटुरसेन जिह्वामूर्वतीति उर्वारुः[4] । '[5]उर्वी हिंसायाम्' । कर्कापेक्षया ह्रस्वत्वात् कर्कटी[6] । उर्वारुनामनी । 'दोसचेट्टुपेल्लु' ॥ इक्षुमप्यकयति कुटिलयति तिक्तत्वेनेति इक्ष्वाकुः[7] । 'अक कुटिलायां गतौ' । कटुत्वेन जनं तुम्बयति पीडयतीति [8]कटुतुम्बी । 'तुबि अदर्शने अर्दने च' । कटुतुम्बीनामनी । '[9]चेंदुसोरपेल्लु' ॥ तुंम्बयति पित्तं नाशयतीति तुम्बी । 'तुबि अर्दने' । न लम्बते जलेऽधो न गच्छति शुष्कदशायामिति अलाबूः । 'लबि शब्दे अवस्रंसने च' । अलाबूनामनी । 'मंचिसोरपेल्लु' ॥ चित्ररूपफलत्वात् चित्रा । वृषभाक्षितुल्यपुष्पयोगात् गवाक्षी । गोभिर्भक्षणेन तुम्ब्यते गोतुम्बा । 'तुवि अर्दने' । गवाक्षीनामानि । 'पिन्नपापरपेल्लु' ॥ विशालफलयोगाद् विशाला[10] । इन्द्र [11]इव वृषभाक्षाभैः [12]फलैः स्वदेहं वृणोतीति इन्द्रवारुणी । 'वृञ् वरणे' । इन्द्रवारुणीनामनी । '[13]पेद्दपापर' ॥ १५५–६ ॥

[1] कु ईषत् ऊष्मा Pt_2.　　[2] कूदमाण्डकः K_5, K_6, Pt_2.　　[3] 'कुंबल' J_2.
[4] उरु मूत्रमारयति निःसारयतीति F_2, Pt_2.　　[5] 'उर्वी तुर्वी धुर्वी हिंसायाम्' K_5, K_6.
[6] करोति वर्पमिति Pt_2.　　[7] क्षत्रियधनत्वात् K_5, K_6.　　[8] कटुस्तिक्ता तुम्बी F_2, Pt_2.
[9] 'कैसोरे' J_2, W_2.　　[10] विशालफलत्वात् Pt_2.　　[11] इन्द्रवत् F_2, Pt_2.　　[12] पुष्पैः Pt_2.
[13] 'दोड्ड दामेके' J_2.

(पा.) कूश्माण्डकः—कर्कारुः । वैद्यके—

'कूश्माण्डश्चित्रकः सोमः पीतपुष्पो नृपात्मजः ।
वनवासः पुण्ड्रफलः कालिङ्गीपीतके स्त्रियौ ।
महाफला शाकफला सुभद्रा शकुलापि च ॥'

इति । वाक्चन्द्रिकायां तु—

'कूश्माण्डस्तु कलिङ्गः स्याच्चित्रको गर्भपातनः ।'

इति । कूश्माण्डनामानि । 'गुंमडि' ॥ उर्वारुः—स्त्रियौ । वैजयन्त्याम्—'भीरुस्त्विर्वारुकर्कटी,' (पृ. ५८, श्लो. १६६) 'चोदन्युर्वारुपालक्यः'[1], 'अल्पा[2] सा राजकर्कटी[3]' (पृ. ५८, श्लो. १६७) इति कर्कटीसामान्यनामानि । 'दोस' ॥ शेषे—'सुखवासी [4]शीर्णवृन्तस्तीव्रगन्धः सुवासकः' । तद्विशेषनामानि । 'कोरुबुडम' । शेषे—

'त्रिलिङ्ग्यां[4] त्रपुसेत्रालं डर्दिनी हस्तिपर्णिनी ।
विपाण्डुश्चिद्विटीमूत्रफलः स्यात् तिक्तकर्कटी ॥'

त्रपुसा-इत्रालमिति छेदः । इतालमिति केचित् । तिक्तकर्कटीनामानि । 'चिंतिदोस' । 'करबुजमुन्नु' । '[5]चिर्भटी पुनरुर्वारुः' इति वैजयन्ती । (पृ. ५९, श्लो. १७२) 'नक्कदोस' । 'विटङ्कोऽतिमृगेर्वारुः' इति वैजयन्ती (पृ. ५९, श्लो. १७२) । 'बुडुम' ॥ इक्ष्वाकुः—स्यात् । शेषे—

'अम्बा पिण्डफला तथा ।
उषा च क्षत्रियरसस्तिक्तबीजो महाफलः ।
बृहत्फला राजपुत्री ॥'

तिक्ततुम्बीनामानि । 'सदर' । 'चेंतिसोर' ॥ तुम्ब्यलाबूः—समे । अलाबूनामानि । 'अनुगमु' ॥ अनुक्तं—'कालिङ्ग्यां सोमकर्कारुर्वनवासक इत्युभौ' । कालिङ्गानामनी । 'पुच्चचेट्टु' ॥ चित्रा—गोतुम्बा । 'चित्रा विशाला द्रवन्ती चेति' द्व्यर्थतन्त्राभिधाने सत्यपि विशालावान्तरभेदत्वाद् गवाक्षीपर्यायत्वेनोक्तिः । गवाक्षीनामानि । क्षुद्रफलेन्द्रवारुणीनामानि च । 'बुडुमानु' । 'पिन्नपांपरानु' ॥ विशाला—इन्द्रवारुणी । शेषे—'ऐन्द्री-द्रसाह्वा त्रपुसी शक्रेर्वारुश्च तुम्बिनी' । इन्द्रवारुणीनामानि । 'पेद्दपांपर' ॥ १५५–६ ॥

[1] वालुक्यः इति मुद्रितग्रन्थे. [2] फल्या B_3. [3] °कर्कटिः B_3. [4] उग्रगन्ध इति, 'त्रिलिङ्गे त्रपुषे ताडु छर्दनी हस्तिपर्णिनी' इति च मुद्रितवैजयन्त्याम् (पृ. ५९). [5] चिद्भिटे B_3.

अर्शोघ्नः सूरणः कन्दो गण्डीरस्तु समष्ठिला ।
कलम्ब्युपोदकास्त्री तु मूलकं हिलमोचिका ॥ १५७ ॥

(वि.) अर्शोघ्न इति—अर्शोरोगं हन्तीति अर्शोघ्नः[1]। सूयते प्रेर्यते भक्षणे [2]रुचित्वादिति [3]सूरणः। 'षू प्रेरणे'। अर्शोरोगिभिः कन्द्यतेऽन्विष्यत इति कन्दः[4]। 'कदि आह्वाने रोदने च'। सूरणनामानि। 'कन्दपेल्लु'॥ गण्डीन् ग्रन्थीनीरयत्यपनयतीति गण्डीरः। 'ईर [5]क्षेपे'। सम्यगस्थीन्यन्तर्वस्तूनि लात्यादत्ते समष्ठिला[6]। 'ला आदाने'। गण्डीरनामनी। '[7]एरुवंगपेल्लु'॥ के जले लम्बते कलम्बी[8]। '[9]तींगेबच्चलिपेरु'॥ उपगतमुदकं यस्याः सा उपोदका[10]। 'दुंबवच्चलि'॥ प्रशस्तानि मूलान्यस्येति मूलकम्[11]। 'मुल्लंगि'॥ हेलया रोगान् मोचयतीति हिलमोचिका। 'मुच्लृ मोक्षणे'। 'चिलुकक्कूर'॥ १५७॥

[1] I, Pt_2 add 'हन हिंसागत्योः'. [2] रुचिरत्वात् D_2. [3] सूर्यत इति सूरणः, 'सूरी हिंसायाम्' Pt_2. [4] कन्द्यते रोगोऽनेनेति Pt_2. [5] 'ईर गतौ' K_6, Pt_2. [6] सम्यगष्ठिला बीजं यस्याः F_2, Pt_2. [7] 'हल्लवदने' J_2. [8] कं शिरः अग्रं लम्बमानमस्याः D_2, K_5, K_6; 'लबि शब्दे अवस्रंसने च' J_2, K_3, Pt_2. [9] 'हब्बुवसले' J_2. [10] उपशब्दोऽधिकार्थः, अधिकमुदकमस्येति Pt_2. [11] मूलमधिकं करोतीति, 'डुकृञ् करणे' I.

(पा.) अर्शोघ्नः—कन्दः। शेषे—'कण्डूरश्चित्रदण्डकः। उल्लुश्च दैत्यमदनः'। सूरणनामानि। 'कंद'। 'कन्दं त्वस्त्री चित्रदण्ड उल्लुः कण्डूरसूरणौ' इति वैजयन्ती (पृ. ६२, श्लो. २०८)। अनुक्तम्—'अस्त्रियामानुवक्रोष्टि'। 'गेणुसु'॥ 'शकुटो जलकूचिका'। 'अडिविचाम'॥ 'बृहच्छदो महापद्मो मोहमाण इमे समाः'। 'बलुरक्सि'॥ 'वज्रवल्ली काण्डलता'। 'नल्लेरु'॥ 'कन्याह्वा तु स्थलेरुहा'। 'कलुबंद'॥ 'छत्राकस्तु शिलीन्ध्रोऽहिच्छत्रं भूस्फोटमित्यपि'। 'पुट्टगोड्डगु'॥ 'मुण्डिनी श्रमणी मुण्डा'। 'बोडतरमु'॥ 'कुणुञ्जो वनवास्तुकम्'। 'चञ्चलिकपित्थपत्रिझरसी'। 'चेंतलासि'॥ 'द्रोणपुष्पी कुरण्टिका'। 'तुम्मि'॥ 'अरण्यवासिनी घोली'। 'घोलिकूर'॥ 'क्षुद्रा सैव विचिल्लिका'। 'पावलिकूर'॥ गण्डीरः—समष्ठिला। गण्डीरनामनी। 'योरुवंग। तुरुजकूरानु'॥ कलम्बी—हिलमोचिका। कलम्ब्यादिपञ्चकं शाकविशेषवाचकम्। कलम्बी—'तीङ्गेवच्चवी'। उपोदका। 'अपोदका मत्स्यकाली'। इति [1]धन्वन्तरिपाठादपशब्दादिरपि। 'दुप्फबच्चलि'। अस्त्री तु मूलकं। मूलकः। 'मुल्लंगि'। हिलमोचका—'चिलुकक्कूर'॥ १५७॥

[1] उपोदकीति मुद्रितग्रन्थे (ध. नि. ७. ७४)

वास्तुकं शाकभेदाः स्युर्दूर्वा तु शतपर्विका ।
सहस्रवीर्याभार्गव्यौ रुहानन्ताथ सा सिता ॥ १५८ ॥
गोलोमी शतवीर्या च गण्डाली शकुलाक्षकः ।

(वि.) वास्तुकमिति—वसन्त्यत्र त्रिदोषघ्नगुणा इति वास्तुकम् । 'वस निवासे'। 'चक्रवर्तिकूर[1]' ॥ एते कलम्ब्याद्याः पञ्च शाकभेदा इत्युच्यन्ते ॥ दूर्व्यते पशुभिरिति दूर्वा । 'दुर्वी हिंसायाम्' । दूरं वाति गच्छतीति वा । 'वा गतिगन्धनयोः' । [2]शतं पर्वाण्यस्यामिति शतपर्विका । महाप्रभावत्वात् सहस्रवीर्या । भृगोरियं भार्गवी। छिन्नापि रोहतीति रुहा[3] । 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च' । दूरप्रसरणाद्[4] अनन्ता। दूर्वानामानि । 'गरिकेपेल्लु[5]' ॥ गोरिव लोमान्यस्या इति गोलोमी । शतं[6] वीर्याणि प्रसरणरूपाण्यस्या इति शतवीर्या । सितदूर्वानामनी । 'तेल्लगरिकपेल्लु' ॥ गण्डैर्ग्रन्थिभिरल्यते भूष्यत इति गण्डाली । 'अल भूषणादौ' । [7]मत्स्यनयनतुल्यग्रन्थियोगात् शकुलाक्षकः । शकुलाक्षकनामनी । 'तेल्लगरिक[8] यनि कोंदरु' ॥ १५८ ॥

[1] 'चक्कोत' J_2. [2] बहुग्रन्थित्वात् D_2, K_5, K_6. [3] मूलैरेव रोहतीति K_5, K_6. [4] प्रसरत्वात् F_2, Pt_2. [5] 'करिके' J_2. [6] महाप्रभावत्वात् D_2, K_5, K_6. [7] मत्स्याक्षितुल्यग्रन्थित्वात् J_2, K_6. [8] 'बिलियकर्क' J_2.

(पा.) वास्तुकं—स्युः । वास्तुकं, वास्तूकमपि । 'वास्तूकं चक्रवास्तुकम्' इति वाग्भटः । 'चक्रवर्तमु' ॥ शाकाख्यं पत्रपुष्पादीत्यारभ्य (श्लो. १३६) वास्तुकान्ताः (श्लो. १५८) शाकभेदाः स्युरित्युपसंहारः ॥ दूर्वा तु शतपर्विका । तुशब्देन तृणप्रकरणारम्भो द्योत्यते । सहस्रवीर्या—अनन्ता । दूर्वानामानि । 'गरिकि' । अथ सा—शतवीर्या च । श्वेतदूर्वानामनी । 'तेल्लगरिकि' ॥ गण्डाली शकुलाक्षकः । महादूर्वानामनी। 'अथ महादूर्वा परा पुनः । गण्डाली शकुलाक्षश्च' इति प्रतापः । 'तींगेगरिकि' ॥ १५८॥

कुरुविन्दो मेघनामा मुस्ता मुस्तकमस्त्रियाम् ॥ १५९ ॥
स्याद् भद्रमुस्तको गुन्द्रा चूडाला चक्रलोचटा ।

(वि.) कुरुविन्द इति—कुरुदेशं विन्दत्याश्रयत्वेनेति कुरुविन्दः । 'विद्लृ लाभे' । [1]मेघनामान्यस्य सन्तीति मेघनामा । मुस्यति खण्डयति पित्तादिरोगानिति मुस्ता । 'मुस खण्डने' । मुस्तकं च । मुस्तानामानि । 'निडुपुगल तुंगमुस्तलपेल्लु' ॥

भद्रश्चासौ मुस्तश्च[2] भद्रमुस्तकः। अतिसारादिरोगहरत्वगुणैर्द्रातीति[3] गुन्द्रा। 'द्रा कुत्सायां गतौ'। 'भद्रमुस्तलु[4]'॥ चूडां [5]लातीति चूडाला। 'ला दाने'। चक्राकारं लात्यादत्त इति चक्रला। उच्चटति रोगानिति उच्चटा[6]। 'चट[7] भेदने'। चूडालानामानि। 'वट्टुवमुस्तलपेल्लु'॥ १५९॥

[1] मेघस्य F_2, Pt_2. [2] मुस्तकः D_2, K_5, K_6. [3] गुणान् Pt_2. [4] 'भद्रमुस्ते बदनीरटे' J_2. [5] K_5, K_6 add आदत्ते. [6] उच्चाटा J_2. [7] 'चट स्फुट भेदने' K_5, K_6.

(पा.) कुरुविन्दो—मुस्तकमस्त्रियाम्। दीर्घमुस्तानामानि। 'निडुपुतुंगमुस्तेलु'। स्यात्—गुन्द्रा। भद्रमुस्तानामनी। 'भद्रमुस्तलु'। चूडाला—उच्चटा। वृत्तमुस्तानामानि। 'वट्लुवमुस्तलु'। आम्लपत्रतृणविशेषनामानीति [1]टीकासर्वस्वे (पृ. २०३, श्लो. १६०)॥ १५९॥

[1] 'अयमल्पपत्रस्तृणविशेषः' इति मुद्रितग्रन्थे.

वंशे त्वक्सारकर्मारत्वचिसारतृणध्वजाः॥ १६०॥
शतपर्वा यवफलो वेणुमस्करतेजनाः।

(वि.) वंश इति—[1]वन्यते सेव्यत इति वंशः। 'वन षण संभक्तौ'। [2]त्वचि सारो दार्ढ्यमस्येति त्वक्सारः। त्वचिसारश्च। मिथः संघट्टनादि कर्म इयर्तीति कर्मारः। 'ऋ गतौ'। तृणानां मध्ये मुख्यत्वात् तृणध्वजः[3]। शतमनेकानि पर्वाण्यस्येति [4]शतपर्वा। यवफलाभफलत्वाद् यवफलः[5]। वयन्त्यनेन कटादिकमिति वेणुः। 'वेञ् तन्तुसंताने'। मङ्कते नौकादिरनेनेति मस्करः। 'मकि मण्डने'। मा क्रियते[6] प्रतिषिध्यतेऽनेनेति वा। तेजयत्यग्निमिति तेजनः। 'तिज [7]निशाने'। वेणुनामानि। '[8]वेदुरुपेल्लु'॥ १६०॥

[1] D_2, K_5, K_6 add अङ्कुरैः. [2] त्वचि सरति स्थैर्यमाप्नोतीति K_5, K_6. [3] तृणानां मुख्यः K_5, K_6. [4] बहुग्रन्थित्वात् D_2, J_2, K_6. [5] यवसदृशानि फलान्यस्येति F_2, Pt_2. [6] मा कीर्यते K_5; मङ्क्यते कटादिरनेन प्रसार्यते B_1. [7] निशातने K_6. [8] 'विदिरु' J_2.

(पा.) वंशे—तेजनाः। शेषे—'मृत्युपुष्पं च यः खेलः'। वंशनामानि। 'वेदुरु'॥ शेषे—भल्लुङ्कः। 'गट्टुवेदुरु'। कृष्णसारकः। 'नल्लनिवेदुरु'॥ १६०॥

वेणवः कीचकास्ते स्युर्ये स्वनन्त्यनिलोद्धताः ॥ १६१ ॥
ग्रन्थिर्ना पर्वपरुषी गुन्द्रस्तेजनकः शरः ।
नडस्तु धमनः पोटगलोऽथो काशमस्त्रियाम् ॥ १६२ ॥
इक्षुगन्धा पोटगला पुंभूमनि तु बल्वजाः ।

(वि.) वेणव इति—ये वेणवोऽनिलोद्धता वायुना ताडिताः स्वनन्ति ते कीचका इत्युच्यन्ते। की चेति कायन्ति शब्दायन्त इति कीचकाः। 'कै शब्दे'। 'बोंगुवेदुल्लपेरु'॥ ग्रन्थ्यते [1]सन्धिरूपेण बध्यत इति ग्रन्थिः। 'ग्रथि कौटिल्ये' 'ग्रन्थ सन्दर्भे' इति वा धातुः। पर्वति स्थूलो भवतीति पर्व। 'पर्व [2]पूरणे'। पिपर्तीति परुः। 'पॄ पालनपूरणयोः'। [3]सान्तोऽयं नपुंसकलिङ्गः। पर्वनामानि। 'वेदुरु [4]गणुपुलपेल्लु'॥ गूयत इति गुन्द्रः। 'गूञ् शब्दे'। इन्द्र इति पाठे इन्दतीन्द्रः। 'इदि परमैश्वर्ये'। तेजयति पित्तादिरोगान्[5] तनूकरोतीति तेजनकः। 'तिज निशातने'। शृणाति [6]रोगं शरः। 'शॄ हिंसायाम्'। शरनामानि। '[7]काकिवेदुरुपेल्लु'॥ वायुवशात् नलति चलतीति नडः[8]। 'नल गतौ'। सुषिरत्वात् ध्मायते पूर्यत इति धमनः। 'ध्मा[9] शब्दाग्निसंयोगयोः[9]'। पुटति[10] गलति चेति पोटगलः। 'पुट संश्लेषणे'। नडनामानि। '[11]किक्कसकसवुपेल्लु'॥ काशत इति काशम्। 'काशृ दीप्तौ'। इक्षोरिव गन्धोऽस्या इति इक्षुगन्धा। गले मूलस्थाने पुटतीति पोटगला। 'पुट संश्लेषणे'। काशनामानि। 'रेल्लुकसवुपेल्लु'॥ बल्वाख्ये विशेषस्थाने जायन्त इति बल्वजाः[12]। 'जनी प्रादुर्भावे'। अयं शब्दः पुंसि भूम्न्येव वर्तते। '[13] मोदयवुकसवुपेल्लु'॥ १६१–२॥

[1] काण्डसंधिरूपेण D_2, K_6. [2] 'पर्व मर्व पूरणे' K_5, K_6. [3] सकारान्तः J_2, K_5. [4] 'गंणिनबसरु' J_2. [5] °रोगं J_2. [6] दाहकं D_2, K_5, K_6. [7] 'काकाबु' J_2. [8] नलति विध्यतीति, 'नल बन्धने' Pt_2. [9] 'ध्मा पूरणे' K_5, K_6. [10] गले मूले पुटति संश्लिष्यत इति D_2, K_5, K_6. [11] 'देवनालतृणमु' K_2. [12] वलन्ते संवृण्वन्ति स्तम्बबाहुल्याद् भुवमिति बल्वजाः F_2, Pt_2; वबयोरभेदः, 'वृञ् वरणे' Pt_2. [13] 'मोदे' J_2.

(पा.) वेणवः—अनिलोद्धताः। ये वंशा अनिलोद्धताः सन्तः स्वनन्ति ते वेणवः कीचकाश्च स्युः। 'बोंगुवेदुल्लु'। अनुक्तम्—'विषमो निःस्तुषौ रेणौ'। 'वोलुलेनि वेदुरु'॥ ग्रन्थिः—पर्वपरुषी। सान्तद्विवचनम्। द्वे नपुंसके। ग्रन्थिनामानि। 'कणुपु'॥ गुन्द्रः—शरः। शेषे—'शरनामा भद्रमुञ्जो मुञ्जेक्ष्वतिखराः समाः'। वंशकारतृण-विशेषस्य नामानि। 'कारिवेदुरुल्लु काकिचरुकुल्लु कनुमुल्लु'। अनुक्तम्—'लतावंशश्च वेत्रश्च भूधरश्च समार्थकाः'। 'पेमु'। नडस्तु—पोटगलः। शेषे—'रन्ध्री च

नर्तकः। विभीषणः शून्यमध्यो नलः'। अन्तः सरन्ध्रस्य तृणविशेषस्य नामानि। 'किक्किस'। अथो काशं—पोटगलः। अपचयविवक्षायां [1]स्त्रीलिङ्गो भवति काशीति। 'इक्षुगन्धा तु काण्डेक्षुकाशयोः' इति यादववचनात्। 'दर्भेऽश्ववालः काशिर्ना काशोऽस्त्री स्त्रीक्षुगन्धिका' इति वैजयन्तीवचनाच्च (पृ. ६३, श्लो. २२७) स्त्रीलिङ्गत्वमिक्षुगन्धाशब्दस्य। अश्ववालदर्भनामानि। 'रेल्लु'॥ पुंभूमनि—बल्वजाः। पुंलिङ्गो बहुवचनश्चायं शब्दः। 'एकश्च बल्बजो बन्धनेऽसमर्थः' इत्यर्थवत्सूत्रे (१. २. ४५) महाभाष्यप्रयोगदर्शनादेकवचनान्तत्वमपि। मुञ्जकल्पस्य तृणविशेषस्य नाम। 'मोदयमु'। केचिल्लिङ्गवचनद्योतनार्थस्तुशब्द इति काशादिबल्वजान्तान् पर्यायानेवाहुः॥ १६१–२॥

[1] गौरादित्वान्ङीष् इति टीकासर्वस्वे (पृ. २०५).

रसाल इक्षुस्तद्भेदाः पुण्ड्रकान्तारकादयः॥ १६३॥
स्याद्वीरणं वीरतरं मूलेऽस्योशीरमस्त्रियाम्।
अभयं नलदं सेव्यममृणालं जलाशयम्॥ १६४॥
लामज्जकं लघुलयमवदाहेष्टकापथे।

(वि.) रसाल इति—रस्यत इति रसालः। 'रस आस्वादने'। रसेनालत इति वा। 'अल भूषणादौ'। इष्यते सर्वैरिति इक्षुः। 'इषु इच्छायाम्'। रसालनामनी। 'चेरुकुपेल्लु'॥ तद्भेदानाह। पुण्ड्राख्यदेशे भवः [1]पुण्ड्रः। काम्यत इति कान्तारकः। 'कमु कान्तौ'। पुण्ड्रनामनी। 'बंगालपुचेरुकु'॥ पूर्वः श्वेतरसालः, इतरमान्ध्राः बंगालमिति वदन्ति। इत्यादयः सन्ति॥ [2]वीरयति विक्रमति [3]तीक्ष्णत्वेनेति वीरणम्[4]। [5]वीरतरं च। 'वीर[6] विक्रान्तौ'। वीरणनामनी। '[7]अवुरुकसवुपेल्लु'॥ उश्यते काम्यते उशीरम्। 'वश कान्तौ'। न विद्यते भयमनेनेत्यभयम्[8]। नलत्यर्दयतीति नलं पित्तादिकम्। तद् द्यतीति [9]नलदम्। 'दो अवखण्डने'। 'नल गन्धने'। सेव्यते पित्तादिशमनार्थमिति[10] सेव्यम्। 'षेवृ [11]सेवायाम्'। मृणति हिनस्तीति मृणालं हिंस्रं, तन्न भवतीति [12]अमृणालम्। 'मृण हिंसायाम्'। जले आशेत इति जलाशयम्। 'शीङ् स्वप्ने'। [13]रक्तदोषं लाति नाशयतीति ला। ला मज्जासारोऽस्यास्तीति लामज्जकम्। [14]इक्षुरसवदगुरुत्वात् लघु। जठराग्नौ[15] लीयतेऽनेनेति लयम्। 'लीङ् श्लेषणे'। अवलीयते[16] दाहोऽनेनेत्यवदाहम्। पथि इष्टकमबाधकस्थानमस्येतीष्टकापथम्[17]। वारणमूलनामानि। 'तेल्लनिवट्टिवेरु[18]'॥ १६६–४॥

[1] पुणतीति पुण्ड्रः, 'पुण कर्मणि शुभे' F_2, Pt_2.　[2] वीरयते K_5, K_6.　[3] पशुषु तीक्ष्णतृणत्वेन D_2, J_2, K_6.　[4] वीरतृणं K_5, K_6.　[5] वीरतरुश्च D_2, J_2.　[6] 'शूर

वीर विक्रान्तौ' K_6. [7] 'वट्टिवेरुचेट्टु' K_2, K_6; 'लामंचद पूवु' J_2. [8] रोगहरत्वादभयम् D_2, K_5, K_6; K_2, K_5 add 'वट्टिवेरु'; 'लामंचदवेरु' J_2. [9] नलमत्यर्थं पित्तादिरोगं (रोगान् I) घ्नति K_5, K_6. [10] रोगहरत्वात् D_2, K_6. [11] 'षेवृ सेवने' K_6. [12] हिममपि मृणालविलक्षणत्वात् K_5, K_6. [13] J_2, K_6 add जलूकावत्. [14] गुरुत्वाभावात् F_2, Pt_2. [15] जाठरोऽग्निः J_2, K_5. [16] अवनश्यति F_2, Pt_2. [17] वातवत्त्वेन गमननिरोधकत्वाद् इष्टं कापथमस्येति F_2, Pt_2. [18] 'बिलियलामच्चदबेरु' J_2.

(पा.) रसाल इक्षुः। शेषे—

'पिप्पलरसो मधुतृणस्तथा।
खड्गपत्रं कर्कटकः कान्तारो वेणुनिःसृतिः।
मृत्युप्रसूनः॥'

इक्षुनामानि। 'चेरुकु'॥ तद्भेदा—कान्तारकादयः। आदिपदाच्छतपर्ववङ्गालनेपालादयो गृह्यन्ते। 'चेरुकु भेदालु'। अनुक्तम्—'अनिक्षुस्त्विक्षुनासिका'। 'नल्लजेरुकु'॥ स्यात्—वीरतृणम्। यन्मूलमुशीरं तत्तृणस्य नामनी। 'अवुरु'॥ मूलो—अमृणालम्। वीरणमूलस्य नामानि। 'वट्टिवेल्लु'। जलाशयं—इष्टकापथे। सेव्यामृणालशब्दौ लामज्जकेऽपि वर्तेते। तथा चोक्तं द्व्यर्थे—अमृणालं लामज्जकमुशीरं च। (अ. द्व. २. ७०) सेव्यं लामज्जकमुशीरं च। (अ. द्व. २. २१) अत एव उशीरलामज्जकयोर्भेदः।

'लामज्जकं [1]सुनालं स्यादमृणालं [2]लयं लघु।
इष्टकापथकं शीघ्रं दीर्घमूलं जलाशयम्॥'

इति वैद्यके (ध. नि. ३. ८६) दर्शनात् लघु लयमितिसंज्ञाद्वयमेतत्।

'लामज्जकं हितं तिक्तं रक्तपित्तविषार्तिनुत्।
उशीरं शीतलं तिक्तं दाहक्लमहरं च तत्॥'

इति वैद्यके च भेदो विवक्षितः। जलस्थवीरणमूलनामानि। 'नीटवट्टिवेल्लु'। केचिदभेदविवक्षयोशीरादीष्टकापथान्तानां पर्यायत्वमाहुः॥ १६३–४॥

[1] सुरालं B_3. [2] लवमिति मुद्रितनिघण्टौ (पृ. ११३).

नडादयस्तृणं गर्मुच्छ्यामाकप्रमुखा अपि॥ १६५॥
अस्त्री कुशं कुथो दर्भः पवित्रमथ कत्तृणम्।
पौरसौगन्धिकध्यामदेवजग्धकरौहिषम्॥ १६६॥

(वि.) नडादय इति—नडकाशादयः[1] गर्मुच्छ्यामाकप्रमुखाश्च तृणं तृणभेदा इत्युच्यन्ते। गीर्यतेऽस्य धान्यं मनुष्यैरिति गर्मुत्। 'गॄ निगरणे'। श्यामवर्णमकति प्राप्नोतीति श्यामाकः। 'अक अग कुटिलायां गतौ'। एते प्रत्येकं तृणविशेषाः॥ तृण्यतेऽद्यते पशुभिरिति तृणम्। 'तृणु अदने'। कौ भूमौ[2] शेते कुशम्[3]। 'शीङ् स्वप्ने'। विप्रपाणिषु कुथ्यत इति कुथः[4]। 'कुथ[5] श्लेषणे'। दृणाति करादिकमिति दर्भः। 'दॄ विदारणे'। पुनातीति पवित्रम्[6]। 'पूञ् पवने'। दर्भनामानि। 'दर्भपेल्लु[7]'॥ [8]कुत्सितं तृणं कत्तृणम्। पुरे भवं पौरम्। शोभनो गन्धः प्रयोजनमस्येति सौगन्धिकम्[9]। ध्यायते पशुभिरप्रियत्वादिति[10] ध्यामम्। 'ध्यै चिन्तायाम्'। देवेन कालेन जक्ष्यत इति देवजग्धकम्[11]। 'जक्ष भक्षहसनयोः'। यत्र तत्र वा रोहतीति रौहिषम्। 'रुह बीजजन्मनि प्रादुर्भावे च'। सौगन्धिकनामानि। '[12]कामंचिपूरिपेल्लु'॥ १६५-६॥

[1] नडकाशबल्बजेक्षुवीरणाः नडादयः सर्वे D_2, K_5, K_6. [2] भुवि J_2. [3] F_2, Pt_2 add कुं श्यति वा, 'शो तनूकरणे'. [4] विप्राः पाणिषु कुश्नन्ति J_2. [5] संश्लेषणे D_2. [6] पूयतेऽनेनेति F_2, Pt_2. [7] 'कुशपेरु' K_6. [8] Pt_2 adds पशूनामभक्ष्यत्वेन. [9] सुगन्धिकत्वात् D_2, K_5, K_6. [10] अप्रियत्वेन K_5, K_6. [11] देवेनाग्निना जग्धं देवजग्धम् F_2, Pt_2. [12] 'गंजिणिपेल्लु' B_1, I.

(पा.) नडादयः—प्रमुखा अपि। पूर्वोक्ता नडकाशाद्यास्तृणजातयस्तृणशब्देनोच्यन्ते। तथा गर्मुत् श्यामाकादयोऽपि। गर्मुत्—'गण्टे'। श्यामाकः—'चाम'। 'श्यामाको नीलपुष्पः स्यात्' इति वैजयन्ती (पृ. १२७, श्लो. ५८)। अस्त्री—कुथः। विप्रपाणिषु कुथ्यत इति। 'कुथ संश्लेषणे'। दर्भः पवित्रम्। शेषे—

'बर्हिरद्वयोः।
ऋषिशस्त्रो दीर्घमूलः पीनाहो यज्ञजागरः।
क्षुरवप्रो मुनिर्वीरा सूचिः॥'

कुशनामानि। 'कुशदर्भ'। 'लताकुशे तु शारिः स्त्री मुञ्जः स्याद् ब्रह्ममेखलः'॥ अथ कत्तृणं—रौहिषम्। सुगन्धितेजनतृणनामानि। 'कामञ्चि'। 'रामकर्पूरमु' ॥ १६५-६॥

छत्रातिच्छत्रपालघ्नौ मालातृणकभूस्तृणे।
शष्पं बालतृणं घासो यवसं तृणमर्जनम्॥ १६७॥

(वि.) छत्रेति—छत्राकारत्वात् छत्रा। अत एव छत्रमतिक्रान्तोऽतिच्छत्रः। छत्रातिच्छत्र इत्येकं वा नाम। नैष्ठुर्यात् पालं पालकं रक्षकं हन्तीति [1]पालघ्नः। 'हन

हिंसागत्योः'। छत्रानामानि। 'छत्राकारमैनतृणमुपेल्लु'॥ मालारूपाणि तृणान्यस्येति मालातृणकम्[2]। भूरित्यव्ययम्। तस्यां तृणं भूस्तृणम्[3]। मालातृणकनामनी। 'चिप्प-कसवुपेल्लु'॥ शस्यते पशुभिर्भक्षणेनेति शष्पम्। 'शसु हिंसायाम्'। 'शंसु स्तुतौ' वा धातुः। बालं च तत् तृणं च बालतृणम्। शष्पनामनी। 'तेंतकसवुपेल्लु'॥ घस्यते पशुभिरिति घासः। 'घस्लृ अदने'। यूयते [4]मिश्रीक्रियते लावकैर्बन्धनकाल इति यवसम्। 'यु मिश्रणे'। घासनामनी। 'वेंतपूरि'॥ तृण्यते पशुभिरिति तृणम्। 'तृणु अदने'। पशुग्रासार्थमर्जतेऽर्जनम्[5]। 'अर्ज [6]अर्जने'। अर्जुनमिति वा पाठः। तृणनामनी। 'सामान्यमुगा कसवुपेल्लु'॥ १६७॥

[1] पलं मांसं हन्ति तैक्ष्ण्यादिति पलघ्नः। पलघ्न एव पालघ्नः Pt_2. [2] मालारूपतृणत्वात् K_5, K_6. [3] भुवं संस्तृणातीति, 'स्तृञ् आच्छादने' Pt_2. [4] मिश्रीयते K_5; यौतीति F_2, Pt_2. [5] अर्ज्यते I. [6] 'अर्ज षर्ज अर्जने' K_6.

(पा.) छत्रा—पालघ्नौ। छत्रेति भिन्नं पदं, स्त्रीलिङ्गं च। अतिच्छत्रपालघ्नौ पुंलिङ्गेऽपि। तथा च रुद्रः—

'आतपत्रं मतं छत्रं छत्रा मधुरिका मता।
अतिच्छत्रोऽपि छत्रः स्याच्छत्रा धान्याकमुच्यते॥'

इति। छत्रातिच्छत्र इत्येकपदमिति केचित्। छत्रा द्रोणिका अतिच्छत्रपालघ्नौ देवद्रोणि-केति केचित्। 'ऋषणी द्रोणिका छत्रा चक्षुष्या द्रोणपुष्पिका' इति वैजयन्ती (पृ. ५५, श्लो. १२४)। देवद्रोणीति गोपालः। छत्राकारस्य तृणविशेषस्य नामानि। 'गुड्ढिकामंचि'। मालातृणकभूस्तृणे। सकाररहितं भूतृणमिति केचित्। यस्य ग्रन्थिस्थानेषु परिमण्डलावयवा भवन्ति स भूतृणाख्यः शाकविशेषः। 'तथा च भूस्तृणशिग्रुसर्षप—' इत्यादि शाकप्रकरणे विष्णुवचनं (विष्णुस्मृतिः ७९. १७) स्मृति-चन्द्रिकाकारः पपाठ। भूतृणनामनी। 'तुम्मिकूर'। वैद्यके तु—(ध. नि. ८. ४२).

'[1]भूस्तृणं रोहिणं[1] भूतिर्भूस्यूतिश्च[1] कुटुम्बकः।
मालातृणं च [1]पालघ्नः छत्रातिच्छत्रकस्तथा॥'

इति छत्रादिभूस्तृणान्तानां पर्यायत्वमाह। 'चिप्पकसवु'। शष्पं बालतृणम्। अमरमालायां पुंस्यप्युक्तम्। नवतृणनामनी। 'वेंतकसवु'। नीलदूर्वानामापि। 'नीलदूर्वा भवेच्छष्पं शाद्वलं हरिता तथा' इति माधवः। घासो—अर्जुनम्। तृणसामान्यनामानि। 'कसवु'। घासादिद्वयं पशुभक्ष्ये, तृणादिद्वयं तृणसामान्य इति वदन्ति। अन्ये शष्पादिचतुष्टयं बालतृणे, तृणादिद्वयं तृणमात्र इति वदन्ति॥ १६७॥

[1] भूतृणं, रोहिणः, भूतिकोऽथ, सुमालीति मुद्रितनिघण्टौ (पृ. ३६०).

तृणानां संहतिस्तृण्या नड्या तु नडसंहतिः ।
तृणराजाह्वयस्तालो नालिकेरस्तु लाङ्गली ॥ १६८ ॥

(वि.) तृणानामिति—तृणानां समूहः तृण्या । '[1]गड्डिकुप्प' ॥ [2]नडतृणानां समूहो नड्या । 'किक्कसवुकसवुकुप्प' ॥ [3]तृणानां राजा मुख्यः तृणराजः । तृणराजः इत्याह्वयो यस्येति तृणराजाह्वयः । तलति प्रतिष्ठते दृढमूलत्वात् तालः । 'तल प्रतिष्ठायाम्' । तालनामनी । 'ताटिचेट्टुपेल्लु' ॥ नाल्या कमुदकमीरयतीति नालिकेरः । 'ईर क्षेपे' । नालीकानि नालयुक्तानि फलादीनीरयति वर्धयतीति वा । लाङ्गलवत् कुञ्चिताग्रावयवत्वात् [4]लाङ्गली । नालिकेरनामनी । 'नारिकेलवृक्षमु (टेंकायचेट्टु[5])' ॥ १६८ ॥

[1] 'वामि' K_6.　[2] नडसमूहो K_5; 'नड अनेडि कसवुकुप्प' K_6.　[3] तृणमध्ये मुख्यत्वात् D_2, K_5.　[4] लाङ्गलाकारपत्रत्वात् F_2, Pt_2.　[5] 'नालिकेर' J_2.

(पा.) तृणानां—तृण्या । तृणसमूहनाम । 'गड्डिमोपु । अदे कुप्पैतेतुवरड्ढमु' । 'वरण्डस्तृणसञ्चयः' इति वैजयन्ती (पृ. १२८, श्लो. ६५) । 'पूल्मु' । 'पूलोऽस्त्री तृणपञ्जिका' इति वैजयन्ती (पृ. १२८, श्लो. ६४) ॥ नड्या—नडसंहतिः । नडसमूहनाम । 'किक्किसवामि' । शेषे—'पुञ्जिलस्तु तृणस्तम्बे' । तृणगुल्मनाम । 'गड्ढिदुब्बु' । 'इषीकात्र सकण्टके' । कण्टकसहिततृणस्तम्बनाम । 'मुंझ्डुब्बु' । 'मुञ्जस्तु यज्ञियो मेध्यो मृदुत्वग्ब्रह्ममेखलः' । मुञ्जदर्भनामानि । 'उल्लूनस्तूलपो दर्भ ऊर्ध्वमूलः खरच्छदः' । उलपदर्भनामानि ॥ तृणराजाह्वयस्तालः । शेषे—

'दीर्घस्कन्धो द्रुमेश्वरः ।
फलेरुहो महापत्रस्तलो भूमिपिशाचकः ॥
कालो दीर्घतरुर्लेख्यपत्रकश्च दुरारुहः ।
ध्वजद्रुमो द्रुमश्रेष्ठः ॥'

तालनामानि । 'ताडि' । नारिकेलः—लाङ्गली । शेषे—

'नारिकेलो रसफलः सुतुङ्गः कूर्चकेसरः ।
लालावृक्षो दृढफलो दाक्षिणात्यः सुपत्रकः ।
तृणराजो महाप्रांशुर्दृढमूलो महाफलः ।
जीवनध्रुवको रोही दीर्घदण्डः सुनीरकः ।
घटोदकः स्कन्धफलो बली चापि सुराफलः ॥'

नारिकेरनामानि । 'नारिकेरमु' ।

'[1]नारिकेरे तु लाङ्गली ।
दाक्षिणात्यो नीरफलः सुतुङ्गः कूर्चकेसरः ।
सुराफलो नली च' ।

इति वैजयन्ती (पृ. ६३, श्लो. २२०–१) । शेषे—'ह्रस्वे त्वखण्डुकः' । 'चेन्नंगि' । 'रक्तेऽग्निकः स्वर्णः' । 'येरनिकायलनारिकडमु' । 'अस्य पट्टके परिक्रोणा' । 'नारिकडपु दोत्ति' । 'फलं त्वस्य चोचं च घटसंज्ञकम्' । 'नारिकडपुकाय' ।। १६८ ।।

[1] 'नालिकेरः . . . अप्फलोऽबालः सुत(तु)ङ्गः कूर्चकेसरः । सदाफलो बली च' इति मुद्रितग्रन्थे (पृ. ६३).

घोण्टा तु पूगः क्रमुको गुवाकः खपुरोऽस्य तु ।
फलमुद्वेगमेते च हिन्तालसहितास्त्रयः ।। १६९ ।।
खर्जूरः केतकी ताली खर्जूरी च तृणद्रुमाः ।

इति वनौषधिवर्गः

(वि.) घोण्टेति—घुणन्ति भ्रमन्त्यनया [1]जना इति घोण्टा । 'गुण भ्रमणे' । [2]पुनाति मुखं फलेनेति पूगः । 'पूञ् पवने' । [3]क्रामन्त्यस्मिन् फलार्थिन इति क्रमुकः । 'क्रमु पादविक्षेपे' । गुवति मलं निःसारयत्यनेनेति गुवाकः । 'गु पुरीषोत्सर्गे' । खानीन्द्रियाणि प्रृणोतीति खपुरः । 'प्रृ प्रीतौ' । '[4]पोंकचेट्टु' ।। उद्गतो [5]वेगोऽस्येति उद्वेगम् । उद्विजन्तेऽस्माद् दुर्बला इति वा उद्वेगम् । 'ओविजी भयचलनयोः' । 'पोंकपण्डु' ।। हिनोति वर्धते तलति प्रतिष्ठत इति हिन्तालः । 'हि गतौ वृद्धौ च' । 'हितालमु' ।। हिन्तालसहिताः प्रागुक्तास्तृणराजा नालिकेरक्रमुकाख्यास्त्रयो वृक्षाः तृणद्रुमा इत्युच्यन्ते । खर्जति रक्तपित्तमिति खर्जूरः । 'खर्ज व्यथने' । 'खर्जूरमुपेरु' ।। कित्यते ज्ञायते गन्धेनेति केतकी[6] । 'कित ज्ञाने' । 'मोगलिचेट्टुपेरु' ।। तलति प्रतिष्ठते ताली । 'तल प्रतिष्ठायाम्' । 'श्रीतालमुपेरु[7]' ।। खर्जति रोगं खर्जूरी । 'खर्ज[8] व्यथने' । 'चिट्टींदुपेरु' ।। [9]एते चत्वारो वृक्षा अपि तृणद्रुमा इत्युच्यन्ते ।। १६९ ।।

इति श्रीलिङ्गयसूरिविरचितायाममरकोशपदविवृतौ वनौषधिवर्गः

[1] पुरुषाः K_5, K_6; नराः B_1, J_2. [2] पवते, 'पूङ् पवने' D_2, K_5, K_6. [3] क्राम्यन्त्यस्योपरि D_2, K_6. [4] 'अडकेरे' J_2. [5] K_5, K_6 add प्रवाहः. [6] गन्धोऽनेनेति K_6, Pt_2. [7] 'पेद्दयीन्दु' K_2, K_6. [8] 'खर्ज व्यथने पूजने च' B_1, D_2; खर्जयति K_6, Pt_2. [9] खर्जूरश्च केतकी च ताली च खर्जूरी च एते I.

(पा.) घोण्टा—गुवाकः। गूवाक इति वा। 'गुवाकोऽपि च गूवाकः' इत्युभयत्र तारपालः। खपुरः। शेषे—आसवः क्रूरः कषायस्त्रिवाटी रागवान् वीटिका। क्रमुकनामानि। 'पोंकमानु'॥ अस्य—अस्त्री स्यात्। शेषे—स्रंसिपर्कटम्। पूगादिशब्दाः नपुंसकलिङ्गाः सन्तः फलवाचकाः। घोण्टाशब्दः स्त्रीलिङ्गः सन्नेव फलवाचकः। तथा च प्रतापः—

'अस्य तु।
फलं पूगफलस्रंसि गुडा घोण्टा फलं भवेत्॥
उद्वेगश्चिक्कणश्चिक्का चिक्कणं च प्रकीर्तितम्।
तथा गोपफलं चेति॥'

क्रमुकफलनामानि। 'पोंकलु'। अत्र तु—'पक्के पोढम्'। 'पंडुपोंक'। 'खरं शुष्के'। 'येंडुपोंक'। 'मसृणे चिक्कचिक्कणे'। 'चिकिनीचक्क'। 'दीर्घवृन्ते रामपूगः'। 'तोडिमेनिडुवैनपोंक'। 'लतापूगे तु योजनः'। 'सूदिगोंटि'। 'भूपूगे लघुकः'। 'तोंटपोंक'। 'क्षुद्रफले बोदाबकापि च'। 'सन्नपुपोंक'। 'गौलेयकः शैलजातपूगः'। 'कारुपोंक'। 'पूगस्य पटकी खपुरः'। 'पोंकजबर'। 'पुष्पपट्टे तु कुहली घटिकेति च'। 'पोंकपोत्ति'। तालागमाद्या एते च॥ हिन्तालः—तृणद्रुमाः। एते प्रागुक्तास्त्रयस्तालागमाद्यास्तालनारिकेलपूगा हिन्तालसहिताः खर्जूरादयश्चत्वारः शब्दास्तृणद्रुमा इत्युच्यन्ते। 'येनिमिदिन्नि तृणद्रुममुलु'। शेषे—'हिन्तालस्तृणराजश्च लताङ्कुरक इत्यपि'। हिन्तालनामानि। 'गिरुकताडि'। 'महारसो मधुक्षीरः परूषः पाण्डुरेव च। खर्जूरः'। खर्जूरनामानि 'खजूरमु'। 'पेरींदुन्नु'।

'पत्रलायां तु फलपाकान्तिकेत्यपि।
ताली दृढफला नाली श्रीतालो च वराङ्गना॥'

श्रीतालीनामानि। 'श्रीताडि'।

'[1]हलीमे केतकी न क्ली दीनो व्यञ्जनजम्बुलौ[2]।
स्त्रीभूषणो[3] रजःपुष्पो गुप्तरागो बलीनकः॥'

इति वैजयन्ती (प्र. ६३, श्लो. १२३)। केतकीनामानि। 'मोगलि'। 'सा पीता मदनद्रोणी सुगन्धिः कनकच्छदा'। 'गेदंगि'। 'परूषी चापि खर्जूरी निस्त्वचा दृढकण्टका'। खर्जूरीनामानि। 'चिट्टीन्दु'॥ १६९॥

इति वनौषधिवर्गः

[1] हरिमः B_3. [2] जम्बुकौ B_3. [3] भूषणं B_3.

---

५. सिंहादिवर्गः

सिंहो मृगेन्द्रः पञ्चास्यो हर्यक्षः केसरी हरिः।
(कण्ठीरवो मृगरिपुर्मृगदृष्टिर्मृगाशनः[1]।
पुण्डरीकः पञ्चनखचित्रकायमृगद्विषः॥)
शार्दूलद्वीपिनौ व्याघ्रे तरक्षुस्तु मृगादनः॥ १॥

(वि.) अथ सिंहादिवर्ग आरभ्यते—सिंह इति। हस्त्यादिकं [2]हिनस्तीति सिंहः। 'हिसि हिंसायाम्'। मृगाणामिन्द्रः श्रेष्ठः मृगेन्द्रः[3]। पञ्चत[4] इति पञ्चम्। 'पचि विस्तारे'। पञ्चं विस्तृतमास्यमस्येति[5] पञ्चास्यः। हरिणी कपिलवर्णेऽक्षिणी अस्येति हर्यक्षः[6]। के शिरसि सरन्तीति केसराः सटाः, तेऽस्य सन्तीति केसरी। हरति गजादिकं हरिः। 'हृञ् हरणे'। [7]सिंहनामानि। 'सिंहमुपेल्लु'॥ शृणाति बलीवर्दादिकमिति शार्दूलः। 'शॄ हिंसायाम्'। [8]द्वीपमाश्रयो यस्य स द्वीपी। व्याजिघ्रतीति व्याघ्रः[9]। 'घ्रा गन्धोपादाने'। व्याघ्रनामानि। 'पेद्दपुलिपेल्लु'॥ तरं प्लवमत्यर्थं क्षिणोतीति तरक्षुः। 'क्षिणु हिंसायाम्'। मृगानत्तीति मृगादनः। 'अद भक्षणे'। तरक्षुनामनी। 'सिवंगिपेल्लु'॥ १॥

[1] पिङ्गदृष्टिः Pt_2. [2] हन्तीति, 'हन हिंसागत्योः' J_2. [3] मृगेषु बलवान् D_2, K_5, K_6. [4] पञ्च्यते W_2. [5] D_2, K_6 add मुखं. [6] कपिलाक्षत्वात् D_2, K_6, W_2. [7] K_6, Pt_2 add कण्ठे रवो यस्य कण्ठीरवः। मृगाणां रिपुः। पिङ्गे दृष्टी यस्य। मृगाणामधिपः मृगाधिपः. [8] F_2, Pt_2 add निवासत्वेन. [9] K_6, Pt_2 add पञ्च विस्तृता नखा नखरा यस्य पञ्चनखः, चित्रः कायो यस्य चित्रकायः, पुण्डं मांसं रीकति हरतीति पुण्डरीकः, मृगाणां द्विट् मृगद्विट्.

(पा.) सिंहो—हरिः। 'हलीक्ष्णस्तृणसिंहः स्यात् कुटरुर्मृगसिंहकः' इति वैजयन्ती (पृ. ६५, श्लो. २)। अभेदादत्रोक्तम्। शेषे—

'कण्ठीरवो मृगरिपुः पारीन्द्रः श्वेतपिङ्गलः।
महानादश्च शार्दूलो हरितोऽतुल्यविक्रमः।
सुगन्धिः सिन्धुरद्वेषी व्यादीर्णवदनो हरित्॥'

यादवप्रकाशेऽपि—

'कण्ठीरवो मृगरिपुः सुगन्धिर्हरितो हरित्।
व्यादीर्णास्यो महानादः शार्दूलोऽतुल्यविक्रमः।
हरिर्मृगेन्द्रो हर्यक्षः पारीन्द्रः श्वेतपिङ्गलः॥'

सिंहनामानि। 'सिंहमु'। हलीव हलवानिव कुटिलनखतया ईक्ष्यत इति हलीक्ष्णः। तृणमपि हिनस्तीति तृणसिंहः। मृगान् हिनस्ति मृगसिंहकः। शार्दूलद्वीपिनौ व्याघ्रे। शेषे—

'तत्र व्यालो गुहाशयः।
पुण्डरीकस्तीक्ष्णदंष्ट्रस्तरस्वी घोरदर्शनः।
मृगातपञ्चनखो हुण्डो हिंसारुश्चण्डकश्च सः॥'

व्याघ्रनामानि। 'पुलि'। शेषे—

'खर्वेऽस्मिन् मेहनो मेही भेलश्चुलुकचित्रकौ।
द्वीपी पित्वश्चित्रकायः॥'

यादवप्रकाशेऽपि—

'स्वल्पकस्त्वयम्।
मेलो मेही च चुलुको द्वीपी पित्वश्च चित्रकः।
चित्रकायश्च॥'

इति। 'चिरुतपुलि'। तरक्षुः—मृगादनः। शेषे—

'तरक्षश्च मृगाजीवस्तिलित्सश्च मृगार्दनः।
मृगादर्दे हिभेदे च तिलित्सः स्यात्॥'

इति गोपालः। कुर्कुरप्रायस्याल्पव्याघ्रस्य नामानि। 'शिवंगि'॥ १॥

वराहः सूकरो घृष्टिः कोलः पोत्री किरिः किटिः ।
दंष्ट्री घोणी स्तब्धरोमा क्रोडो भूदार इत्यपि ॥ २ ॥

(वि.) वराह इति—वरं श्रेष्ठं [1]सस्यं पोत्रेणाहन्तीति[2] वराहः । 'हन हिंसागत्योः' । बहून्यपत्यानि सूते सूकरः । 'षूङ् प्राणिप्रसवे' । उन्नतप्रदेशान् [3]कूलादीन् घर्षतीति घृष्टिः । 'घृष [4]संकर्षणे' । कोलति संहताङ्गो भवतीति कोलः[5] । 'कुल संस्त्याने' । दीर्घं पोत्रं [6]मुखाग्रमस्यास्तीति पोत्री । पोत्रेण क्षितिं किरतीति किरिः । किर इति वा । 'कॄ विक्षेपे' । केटति[7] स्वयमेकाकी गच्छतीति किटिः । 'किट गतौ' । दंष्ट्रास्यास्तीति[8] दंष्ट्री । स्थूला घोणास्यास्तीति घोणी । स्तब्धानि रोमाण्यस्य सन्तीति स्तब्धरोमा । क्रुडति[9] क्रमेण घनत्वं प्राप्नोतीति क्रोडः । 'क्रुड घनत्वे' । [10]भुवं दारयतीति भूदारः । 'दॄ विदारणे' । [11]वराहनामानि ॥ 'अडवि पन्दिपेल्लु[12]' ॥ २ ॥

[1] शाल्यादिकं D_2, K_5, K_6. [2] J_2 adds आदत्ते. [3] कूलानि K_5, K_6. [4] संघर्षे B_1, D_2. [5] पीनत्वात् कोलः K_5, K_6. [6] मुखेऽस्तीति W_2. [7] किटति स्वैरं F_2, Pt_2. [8] सन्तीति Pt_2. [9] क्रोडति D_2, K_5, Pt_2. [10] J_2, K_5, W_2 add पोत्रेण. [11] अरण्यसूकरनामानि W_2. [12] 'काडहन्दि' J_2.

(पा.) वराहः—भूदार इत्यपि । किर इत्यकारान्तोऽपि । 'वराहश्च किरः किरिः' इति यादवः । शेषे—

'जलप्रियो वक्रदंष्ट्रः पीनस्कन्धस्तलेक्षणः ।
काकरूपी स्थूलनासः कुमुखश्च बहुप्रजः ॥
[1]दंष्ट्रायुधश्चाफसिकः(?) पङ्कक्रीडश्च रोमशः ॥'

इति । वराहनामानि । 'दंष्ट्रायुधः कामरूपी कुंदारो मुखलाङ्गलः' । एतानि च ॥ २ ॥

[1] दंष्ट्रायोधः B_3.

कपिप्लवंगप्लवगशाखामृगवलीमुखाः ।
मर्कटो वानरः कीशो वनौका अथ भल्लुके ॥ ३ ॥
ऋक्षाच्छभल्लभालूका गण्डके खड्गखड्गिनौ ।
लुलायो महिषो वाहद्विषत्कासरसैरिभाः ॥ ४ ॥

(वि.) कपिरिति—प्रायेण कम्पते चलतीति कपिः। 'कपि चलने'। प्लवैरुल्लङ्घनैर्गच्छतीति प्लवंगः[1]। प्लवगश्च। 'गम्लृ[2] गतौ'। शाखासु संचारी मृगः शाखामृगः[3]। श्लथं चर्म वली, सा मुखेऽस्य वलीमुखः[4]। मिथः संश्लिष्टशाखासंकटे म्रियत इति मर्कटः। 'मृङ् प्राणत्यागे'। मर्कति गच्छतीति वा। 'मर्क ग्रहणे'। नर इव वानरः। की इत्यनुकरणशब्दं कर्तुमीष्टे कीशः। 'ईश ऐश्वर्ये'। वने[5] ओकः स्थानमस्य वनौकाः। सान्तः। वानरनामानि। 'कोन्तिपेल्लु'॥ [6]भल्लते हिनस्ति क्रिमीनिति भल्लुकः। भल्लूकश्च। 'भल्ल भल परिभाषणहिंसादानेषु'। [7]ऋक्ष्णोति हिनस्ति क्रिमीनिति ऋक्षः। 'ऋक्ष हिंसायाम्'। ऋष्यते गहनमनेनेति वा। 'ऋषी गतौ'। अच्छेनाभिमुख्येन भल्लते हिनस्तीति अच्छभल्लः। भलत इति भाल्लूकः। 'भल परिभाषणहिंसादानेषु'। भल्लूकनामानि। '[8]एलुंगुपेल्लु'॥ प्रशस्तो गण्डोऽस्यास्तीति गण्डकः[9]। गण्डति वर्धयत्यास्यमिति वा। 'गडि वदनैकदेशे'। खडयति जिघांसन्तं भिनत्तीति [10]खड्गः। 'खडि भेदने'। खड्गो हिंस्रं शृङ्गमस्यास्तीति खड्गी। खड्गमृगनामानि। '[11]गण्डमृगमुपेल्लु'॥ पङ्के लुलति लोडतीति [12]लुलायः। 'लुड विलोडने'। डलयोरभेदत्वात्। 'लुल संश्लेषणे' इति वा धातुः। सत्त्ववत्वात् मह्यत इति महिषः। 'मह पूजायाम्'। मह्यां शेत इति वा। 'शीङ् स्वप्ने'। वाहानामश्वानां समूहो वाहं, तद् द्वेष्टीति वाहद्विषत्[13]। 'द्विष अप्रीतौ'। महाकायत्वात् ताड्यमानोऽपि का ईषत् सरतीति कासरः। 'सृ गतौ'। सीरा एषां सन्तीति सीरिणः बलीवर्दाः। सीरिभिः सह भातीति सैरिभः[14]। 'भा दीप्तौ'। महिषनामानि॥ '[15]कारेनुपोतुपेल्लु'॥३–४॥

[1] प्लवो लङ्घनं तेन गच्छतीति F_2, Pt_2; K_5, K_6 add 'प्लुङ् गतौ'. [2] 'गम्लृ सृप्लृ गतौ' I, J_2, W_2. [3] शाखाचारी (संचारी I, J_2) मृगः F_2, Pt_2. [4] वलयो मुखेऽस्य सन्तीति D_2, K_5, K_6. [5] वनं F_2, Pt_2. [6] भल्लति K_5, K_6. [7] ऋक्षति K_5, K_6. [8] 'करडि' J_2. [9] गण्डति गण्डस्थलवत् D_2, K_6. [10] खण्डयति तीक्ष्णत्वात् खड्गः शृङ्गं, तद्योगात् F_2, Pt_2. [11] 'खड्गमृगमु' Pt_2. [12] लोलनं लुलस्तमयतीति, 'अय गतौ' F_2, Pt_2. [13] वाहस्य हयस्य द्विषत् शत्रुः F_2, Pt_2. [14] सीरिभिर्हलयुक्तैः पशुभिः भान्तीति सीरिभाः कर्षकाः, तेषामयं F_2, Pt_2. [15] 'काडकोण' J_2.

(पा.) कपिः—वनौकाः। शेषे—

'च प्लवङ्गमः।
महावेगो दधिमुखः कुरङ्गो भल्लुकः [1]पृथुः।
सालावृको हरिश्चापि॥'

'भल्लूकौ कपिभल्लूकौ' इति चिन्तामणिः। 'महावेगो दधिमुखः कुरङ्गो भल्लुकः पृथुः' इति वैजयन्ती (पृ. ६८, श्लो. ४०)। कपिनामानि॥ अथ गोलाङ्गूलोऽसिताननः।

नीलशीर्षोऽपि। नीलशीर्षीति नकारान्तोऽपि। स्त्रियां नीलशीर्षीत्यपि। 'कोण्डमुच्चु' शेषे—अथ क्ष्विङ्को रक्तास्यः। स्त्रियाम्—क्ष्विङ्का। तथा च पुरुषमृग इत्यनुवाके। क्षुरे। 'सा ज्ञेया वानरी क्ष्विङ्का यस्या रक्तमुखं भवेत्' इति। 'चिंकलिक'। शेषे—नीलजः कपिः नीलकः। नीलेन वर्णेन नीलात्पर्वताद्वा जातो नीलजः। स नीलकः इत्युच्यते। 'कोंडेङ्ग'। शेषे—कर्म भावश्च कापेयम्। कर्मभावयोः कापेयशब्दः स्यात्। अथ भल्लुके—भल्लूकाः। बालूक इत्यपि क्वचित्। शेषे—'भल्लाटो मृगधूर्तकः'। 'भल्लाच्छौ दीर्घरोमाक्षे'। 'भल्लौ भल्लूकबाणौ स्तः' इति धरणिः। 'अच्छौ निर्मल-भल्लूकौ' इत्यजयः। ऋक्षशब्द ऋकारादिः। 'भल्लूको दीर्घरोमर्क्षो भल्लाटो [2]वृकधूर्तकः' इति वैजयन्ती (पृ. ६५, श्लो. ७)। केषांचिद् रिशब्दादिरपि। '[3]रिक्षहर्यक्षकक्षरी' (द्विसं. १८. ५८) इति राघवपाण्डवीयम्। अच्छभल्ल इत्येकं नाम। 'विकरालो-ऽच्छभल्लश्च' इति वैजयन्ती (पृ. ६५, श्लो. ७)। केषांचिन्नामद्वयम्, 'अच्छः स्फटिक-भल्लूकनिर्मलेष्वच्छमव्ययम्' (पृ. ३१, श्लो. १)। 'भल्लो भल्ली च बाणे स्याद् भल्लो भल्लूक[4] इष्यते' (पृ. १५१, श्लो. ३०) इत्युभयत्र विश्वप्रकाशिका। भल्लूकनामानि॥ गण्डके खड्गखड्गिनौ। शेषे—'वार्धीणसो वनोत्साहस्तत्र वार्ध्रीणसोऽपि च'। खड्गमृगनामानि॥ लुलायो—सैरिभाः। शेषे—

'लोहिताक्षः कृष्णशृङ्गो वीरस्कन्धो रजस्वलः।
जरन्तः कलुषः पोत्री जलात्मा गद्गदस्वरः।
स्कन्धशृङ्गो यमरथः कटादो दंशलालिकौ[5]।
[6]हंसकालीसुतः शृङ्गी हेरम्बः कृष्ण इत्यपि॥'

महिषनामानि। शेषे—'सृजयो गवलः कृष्णः'। कृष्णमहिषनामानि। 'स परस्वान-रण्यजः'। स महिषोऽरण्यजश्चेत् परस्वानित्युच्यते। 'कामाय परस्वान्' (तै. सं. ५. ५. ११. १) इत्यत्र परस्वानरण्यमहिष इति क्षुरे। परःशब्दोऽसुन्नन्तो मांसपर्यायः। अरण्य-महिषनाम॥ ३–४॥

[1] करी B_3. [2] मृग° B_3. [3] 'रिक्षकर्यर्थकक्षरि' इति मुद्रितग्रन्थे. [4] भल्लुक इति मुद्रितग्रन्थे. [5] 'कटाहो दंशलालिकः' इति वैजयन्त्याम् (पृ. ६५, श्लो. १०). [6] हासः B_3.

स्त्रियां शिवा भूरिमायुगोमायुमृगधूर्तकाः।
सृगालवञ्चकक्रोष्टुफेरुफेरवजम्बुकाः॥ ५॥
ओतुर्बिडालो मार्जारो वृषदंशक आखुभुक्।